Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 575/2013**

av den 26 juni 2013

om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 176, 27.6.2013, s. 1)

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 208, 2.8.2013, s. 68 (575/2013)
►**C2** Rättelse, EUT L 321, 30.11.2013, s. 6 (575/2013)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 575/2013

av den 26 juni 2013

om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I G20-deklarationen av den 2 april 2009 om stärkandet av det finansiella systemet uppmanas till internationellt enhetliga ansträngningar för att nå ökad öppenhet, ansvarighet och reglering genom att förbättra kapitalets kvantitet och kvalitet i banksystemet så snart den ekonomiska återhämtningen är säkrad. I den deklarationen uppmanar man också till införande av ett kompletterande icke-riskbaserat mått för att begränsa uppbyggnaden av hävstångseffekter i banksystemet, samt till att ramar för starkare likviditetsbuffertar ska tas fram. Som svar på detta enades i september 2009 gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer (GHOS) om ett antal åtgärder för att stärka regleringen av banksektorn. Dessa åtgärder fick stöd av G20-ledarna vid toppmötet i Pittsburgh den 24-25 september 2009 och fastställdes i detalj i december 2009. I juli och september 2010 utfärdade GHOS ytterligare två meddelanden om utformning och kalibrering av dessa nya åtgärder. I december 2010 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn de slutliga åtgärderna, som går under benämningen Basel III-regelverket.

(2) Högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU, med Jacques de Larosière som ordförande (nedan kallad de Larosière-gruppen), uppmanade unionen att utarbeta en mer harmoniserad reglering av finansmarknaden. När det gäller hur den framtida tillsynen ska utformas i Europa betonade Europeiska rådet den 18 och 19 juni 2009 behovet av att utarbeta ett enhetligt europeiskt regelverk som kan tillämpas på alla kreditinstitut och värdepappersföretag på den inre marknaden.

([1]) EUT C 105, 11.4.2012, s. 1.
([2]) EUT C 68, 6.3.2012, s. 39.

▼B

(3) I enlighet med vad som anges i de Larosière-gruppens rapport av den 25 februari 2009 (nedan kallad de Larosière-rapporten) bör en medlemsstat få anta strängare nationella tillsynsåtgärder som landet anses behöva för att garantera finansiell stabilitet under förutsättning att den inre marknadens principer och de överenskomna grundläggande minimistandarderna respekteras.

(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ([1]), och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ([2]) har flera gånger genomgått betydande förändringar. Många av bestämmelserna i direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG är tillämpliga på såväl kreditinstitut som värdepappersföretag. För att öka tydligheten och se till att dessa bestämmelser tillämpas på ett enhetligt sätt bör de samlas i nya lagstiftningsakter som ska tillämpas på både kreditinstitut och värdepappersföretag, nämligen denna förordning ►C1 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013. ([3]). ◄ För att bli mer tillgängliga, bör bestämmelserna i bilagorna till direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG ingå i den normativa delen av direktiv 2013/36/EU och denna förordning.

(5) Tillsammans bör denna förordning och direktiv 2013/36/EU utgöra den rättsliga ramen för behörigheten att utöva verksamhet, tillsynsramen och tillsynsreglerna för kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan gemensamt kallade institut). Denna förordning bör därför läsas tillsammans med det direktivet.

(6) Direktiv 2013/36/EU grundar sig på artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och bör bland annat innehålla bestämmelser om behörighet att utöva verksamhet i institut samt styrelseformer och tillsynsramen i samband med detta, t.ex. bestämmelser om verksamhetstillstånd, förvärv av kvalificerade innehav, utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka befogenheter de behöriga myndigheterna har i hem- respektive värdmedlemsstaten i detta avseende samt bestämmelser om startkapital och tillsyn av institut.

(7) I denna förordning bör bland annat anges tillsynskrav för institut som direkt rör bank- och finanssektorns verksamhet och är till för att garantera finansiell stabilitet hos aktörerna på dessa marknader och en hög skyddsnivå för investerare och insättare. Denna förordning syftar till att på ett avgörande sätt bidra till en smidigt fungerande inre marknad och bör därför grundas på bestämmelserna i artikel 114 i EUF-fördraget, tolkade i enlighet med domstolens fasta rättspraxis.

([1]) EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.
([3]) Se sidan 338 i detta nummer av EUT.

▼B

(8) Även om man genom direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG i viss utsträckning har harmoniserat medlemsstaternas tillsynsbestämmelser innehåller dessa ett stort antal alternativ och möjligheter för medlemsstaterna att införa striktare regler än de som föreskrivs i dessa direktiv. Detta leder till skillnader i nationell lagstiftning som kan hindra i synnerhet gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster och etableringsfrihet och därmed skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad.

(9) Av rättssäkerhetsskäl och på grund av behovet av lika villkor inom unionen är det mycket viktigt att det finns en samlad uppsättning bestämmelser för alla marknadsaktörer, för att den inre marknaden ska fungera väl. För att undvika snedvridningar av marknaden och regelarbitrage bör maximal harmonisering därför garanteras genom minimitillsynskrav. Av den anledningen är de övergångsperioder som föreskrivs i denna förordning avgörande för ett smidigt genomförande av denna förordning och för att osäkerhet för marknaderna ska kunna undvikas.

(10) Med beaktande av det arbete som genomförandegruppen för Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad Baselkommittén) utför när det gäller att övervaka och se över medlemsstaternas genomförande av Basel III-regelverket för kapitalkrav, bör kommissionen fortlöpande tillhandahålla uppdaterade rapporter, åtminstone varje gång som Baselkommittén offentliggör en framstegsrapport om genomförandet av Basel III och om genomförandet och det nationella antagandet av Basel III-regelverket i andra viktiga jurisdiktioner, inbegripet en bedömning av huruvida andra länders lagstiftning och regelverk stämmer överens med internationella minimistandarder i syfte att fastställa skillnader som kan ge upphov till tvivel om huruvida det råder lika villkor.

(11) För att avlägsna handelshindren och snedvridningen av konkurrensen beroende på skilda nationella regelverk, samt för att förhindra uppkomsten av framtida liknande handelshinder och snedvriden konkurrens, är det därför nödvändigt att anta en förordning som fastställer enhetliga regler som ska tillämpas i alla medlemsstater.

(12) Genom att utforma tillsynskrav i form av en förordning skulle man säkerställa att kraven direkt kommer att bli direkt tillämpliga. Detta skulle också garantera lika förutsättningar då det förhindrar att olika nationella krav införs som ett resultat av införlivandet av ett direktiv. Denna förordning skulle medföra att alla institut som enligt förordningen definieras som sådana följer samma regler i hela unionen, vilket även skulle stärka förtroendet för institutens stabilitet, särskilt i kristider. En förordning skulle också göra regelverket enklare och minska kostnaderna för att efterleva detta, särskilt för institut som bedriver gränsöverskridande verksamhet samt bidra till att eliminera konkurrenssnedvridningar. Mot bakgrund av särdragen i de nationella fastighetsmarknaderna som kännetecknas av skillnader i ekonomisk utveckling och specifika rättsliga olikheter mellan medlemsstater, regioner eller lokala områden, bör de behöriga myndigheterna kunna fastslå högre riskvikter eller tillämpa strängare kriterier på vissa områden, grundat på tidigare erfarenheter av fallissemang och förväntad marknadsutveckling för exponeringar som är säkrade genom panträtt i fast egendom.

▼B

(13) På de områden som inte omfattas av denna förordning, till exempel dynamiska avsättningar, bestämmelser om nationella ordningar för säkerställda obligationer som inte är relaterade till behandlingen av säkerställda obligationer enligt de regler som fastställs i denna förordning samt förvärv och innehav av andelar i både den finansiella och den icke-finansiella sektorn för ändamål som inte är relaterade till de tillsynskrav som anges i denna förordning, bör de behöriga myndigheterna eller medlemsstaterna kunna få införa nationella bestämmelser, under förutsättning att de är förenliga med denna förordning.

(14) De viktigaste rekommendationerna som förordas i de Larosière-rapporten och som senare har införts i unionen var inrättandet av ett enhetligt regelverk och en europeisk ram för makrotillsyn, varvid båda syftade till att i kombination med varandra säkerställa finansiell stabilitet. Genom det enhetliga regelverket sörjer man för en solid och enhetlig rättslig ram som främjar den inre marknadens funktion och förhindrar möjligheterna till regelarbitrage. På den inre marknaden för finansiella tjänster kan emellertid makrotillsynsriskerna skilja sig åt på flera olika sätt med en rad nationella särdrag, vilket innebär att man kan urskilja variationer i exempelvis banksektorns struktur och storlek i förhållande till ekonomin som helhet och kreditcykeln.

(15) I denna förordning och direktiv 2013/36/EU har man inlemmat flera verktyg för att förebygga och reducera makrotillsynsrisker och systemrisker, varigenom man sörjer för flexibilitet och samtidigt säkerställer att användningen av dessa verktyg är underkastad lämplig kontroll så att de inte skadar den inre marknadens funktion men så att användningen av dessa verktyg är transparent och enhetlig.

(16) Utöver de buffertverktyg mot systemrisker som ingår i direktiv 2013/36/EU, i fall där makrotillsynsrisker eller systemrisker berör en medlemsstat, bör de behöriga eller utsedda myndigheterna i den berörda medlemsstaten ha möjlighet att möta dessa risker med vissa specifika nationella makrotillsynsåtgärder när detta ses som mer effektivt för att hantera risken. Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 ([1]) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 ([2]) bör ha möjlighet att yttra sig om huruvida villkoren för sådana nationella makrotillsynsåtgärder är uppfyllda och det bör finnas en unionsmekanism som kan förhindra att nationella åtgärder fullföljs om det finns mycket starka bevis för att relevanta villkor inte är uppfyllda. Även om enhetliga mikrotillsynsregler för institut fastställs genom denna förordning bibehåller medlemsstaterna sin ledande roll i fråga om makrotillsyn på grund av sin expertis och sitt befintliga ansvar när det gäller finansiell stabilitet. I det särskilda fallet, eftersom ett beslut om att anta nationella

([1]) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.
([2]) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

▼B

makrotillsynsåtgärder inbegriper vissa bedömningar avseende risker som i sista hand kan påverka den makroekonomiska situationen, de offentliga finanserna och budgetläget i den berörda medlemsstaten, är det nödvändigt att rådet tilldelas befogenhet att, i enlighet med artikel 291 i EUF-fördaget på förslag av kommissionen, avslå de nationella makrotillsynsåtgärder som föreslagits.

(17) När kommissionen har förelagt rådet ett förslag om att avslå nationella mikrotillsynsåtgärder bör rådet utan dröjsmål behandla det förslaget och fatta beslut om huruvida de nationella åtgärderna ska avslås eller inte. En omröstning kan genomföras i enlighet med rådets arbetsordning ([1]) på begäran av en medlemsstat eller kommissionen. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget bör rådet motivera sitt beslut avseende uppfyllandet av de villkor för rådets ingripande som anges i denna förordning. Med tanke på betydelsen av makrotillsynsrisker och systemrisker för finansmarknaden i den berörda medlemstaten och följaktligen även behovet av ett snabbt ingripande, är det viktigt att tidsfristen för ett sådant rådsbeslut fastställs till en månad. Om rådet, efter en grundlig behandling av kommissionens förslag om att avslå den föreslagna nationella åtgärden, kommer fram till att de villkor för avslag av nationella åtgärder som fastställts i denna förordning inte har uppfyllts, bör det alltid ange sina skäl på ett klart och tydligt sätt.

(18) Fram till dess att likviditetskraven har harmoniserats under 2015 och bruttosoliditeten har harmoniserats under 2018 bör medlemsstaterna kunna tillämpa dessa åtgärder så som de finner lämpligt, vilket inbegriper åtgärder som reducerar makrotillsynsrisker eller systemrisker i en viss medlemsstat.

(19) Det bör vara möjligt att tillämpa buffertar mot systemrisker eller individuella åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för att möta systemrisker rörande dessa medlemsstater, på banksektorn i allmänhet eller på en eller flera delar inom sektorn, dvs. delar av institut som uppvisar liknande riskprofiler i sin affärsverksamhet, eller på exponeringar mot en eller flera inhemska ekonomiska eller geografiska sektorer inom banksektorn.

(20) Om två eller fler av medlemsstaternas utsedda myndigheter konstaterar att det förekommer samma förändringar i intensiteten inom en systemrisk eller en makrotillsynsrisk och att detta utgör en risk för den finansiella stabiliteten på nationell nivå i var och en av dessa medlemsstater och de utsedda myndigheterna anser att den bättre kan mötas med nationella åtgärder, kan medlemsstaterna lämna in en gemensam anmälan om detta till rådet, kommissionen, ESRB och EBA. Vid anmälan till rådet, kommissionen, ESRB och EBA bör medlemsstaterna lägga fram relevanta belägg, inbegripet en motivering av den gemensamma anmälan.

(21) Kommissionen bör dessutom bemyndigas att anta en delegerad akt om en tillfällig höjning av kapitalbaskravnivån, krav för stora exponeringar och för offentliggörande. Sådana bestämmelser bör tillämpas under ett år om inte Europaparlamentet eller rådet inom två månader har invänt mot den delegerade akten. Kommissionen bör ange skälen för tillämpningen av ett sådant förfarande. Kommissionen bör endast bemyndigas att införa striktare tillsynskrav

([1]) Rådets beslut 2009/937/EU av den 1 december 2009 om antagande av rådets arbetsordning (EUT L 325, 11.12.2009, s. 35).

▼B

för exponeringar som uppkommer genom marknadsutvecklingen inom unionen eller utanför unionen och som påverkar alla medlemsstater.

(22) Det är motiverat att se över makrotillsynsreglerna för att kommissionen bland annat ska kunna bedöma om verktygen för makrotillsyn i denna förordning eller i direktiv 2013/36/EU är verksamma, effektiva och genomblickbara, om man bör föreslå nya instrument, om täckningen och de tänkbara graderna av överlappning av verktygen för makrotillsyn mot liknande risker i denna förordning eller i direktiv 2013/36/EU är lämpliga och hur internationellt överenskomna standarder för systemviktiga institut samspelar meddenna förordning eller i direktiv 2013/36/EU.

(23) Om medlemsstaterna antar allmänna riktlinjer, i synnerhet på områden där man inväntar kommissionens antagande av förslag till tekniska standarder, bör dessa riktlinjer varken stå i motsättning till unionsrätten eller underminera dess tillämpning.

(24) Denna förordning hindrar inte medlemsstaterna från att i förekommande fall införa motsvarande krav på företag som inte omfattas av förordningens tillämpningsområde.

(25) De allmänna tillsynskrav som fastställs i denna förordning kompletteras av individuella arrangemang som fastställs av de behöriga myndigheterna på grundval av resultaten från den fortlöpande tillsynen av enskilda institut. Omfattningen av sådana tillsynsarrangemang bör bland annat fastställas i direktiv 2013/36/EUeftersom de behöriga myndigheterna själva bör få besluta vilka arrangemang man vill införa.

(26) Denna förordning bör inte inverka på de behöriga myndigheternas möjlighet att införa särskilda krav i enlighet med den tillsyns- och utvärderingsprocess som fastställs i direktiv 2013/36/EU, som bör vara särskilt anpassade till institut specifika riskprofil.

(27) Förordning (EU) nr 1093/2010 syftar till att förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen och stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper.

(28) Med hänsyn till utökningen av uppgifter för EBA enligt denna förordning och direktiv 2013/36/EU, bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen se till att tillräckliga personalresurser och finansiella medel ställs till förfogande.

(29) Enligt förordning (EU) nr 1093/2010 ska EBA vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG. EBA ska också agera inom verksamhetsområdet institut när det gäller frågor som inte direkt omfattas av dessa direktiv, förutsatt att det krävs sådana åtgärder för att säkerställa att dessa direktiv tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt. Denna förordning ska ta hänsyn till EBA:s roll och funktion och underlätta EBA:s utövande av sina befogenheter enligt förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

(30) Efter observationsperioden och det fullständiga genomförandet av likviditetstäckningskravet i denna förordning bör kommissionen bedöma huruvida beviljande av initiativrätt till EBA för att intervenera med bindande medling vad beträffar uppnående av gemensamma beslut från de behöriga myndigheterna i enlighet med artiklarna 20 och 21 i denna förordning skulle underlätta det faktiska bildandet av och den faktiska verksamheten inom enskilda likviditetsundergrupper samt fastställande av huruvida kriterierna för en särskild behandling inom en grupp för gränsöverskridande institut är uppfyllda. Därför bör kommissionen vid den tidpunkten som ett inslag i en av de återkommande rapporterna om EBA:s verksamhet enligt artikel 81 i förordning (EU) nr 1093/2010 särskilt undersöka behovet av att bevilja EBA sådana befogenheter och ta med resultatet av denna undersökning i sin rapport, som i tillämpliga fall bör åtföljas av lämpliga förslag.

(31) I de Larosière-rapporten angavs det att mikrotillsyn inte kan garantera finansiell stabilitet på ett effektivt sätt om inte utvecklingen på makronivå beaktas, medan makrotillsyn inte är meningsfull om den inte på något sätt kan påverka tillsynen på mikronivå. Ett nära samarbete mellan EBA och ESRB är en grundförutsättning för att ESRB till fullo ska kunna fungera och dess varningar och rekommendationer följas upp på ett effektivt sätt. I synnerhet bör EBA ha möjlighet att till ESRB överlämna all relevant information som samlats in av de behöriga myndigheterna i enlighet med rapporteringsskyldigheterna i denna förordning.

(32) Med tanke på den senaste finansiella krisens förödande effekter är förordningens övergripande mål att uppmuntra ekonomiskt nyttig bankverksamhet som tjänar allmänintresset och avskräcka från ohållbar finansiell spekulation utan verkligt mervärde. Detta förutsätter en övergripande reform av det sätt på vilket besparingar används till produktiva investeringar. För att garantera en hållbar och diversifierad bankmiljö i unionen bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att införa högre kapitalkrav för systemviktiga institut som på grund av sin affärsverksamhet skulle kunna utgöra ett hot mot den globala ekonomin.

(33) Det behövs enhetliga finansiella krav på institut som innehar kontanter eller värdepapper som tillhör deras kunder för att se till att spararna ges likvärdigt skydd och för att skapa rättvisa konkurrensvillkor mellan jämförbara grupper av institut.

(34) Eftersom institut konkurrerar direkt på den inre marknaden bör kraven på övervakning vara likvärdiga i hela unionen, med beaktande av institutens olika riskprofiler.

(35) Närhelst det inom ramen för tillsyn är nödvändigt att fastställa den konsoliderade kapitalbasen för en företagsgrupp bestående av institut, bör beräkningen utföras i enlighet med denna förordning.

(36) Enligt denna förordning tillämpas kapitalbaskraven på individuell nivå och på gruppnivå om inte de behöriga myndigheterna finner

▼B

det lämpligt att inte tillämpa tillsyn på individuell nivå. Enskild, gruppbaserad och gränsöverskridande gruppbaserad tillsyn är värdefulla instrument för att utöva kontroll över institut.

(37) För att säkerställa att institut inom en grupp är tillräckligt solventa är det väsentligt att kapitalkraven tillämpas utifrån gruppens konsoliderade situation. För att vidare säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad inom gruppen och, om så krävs, kan utnyttjas för att skydda sparmedel bör kapitalkraven tillämpas på de enskilda instituten inom en grupp, såvida inte detta mål kan uppnås effektivt på annat sätt.

(38) De minoritetsintressen från förmedlande finansiella holdingföretag som omfattas av kraven i denna förordning på delgruppsnivå får också, inom tillämpliga gränser vara medräkningsbara i gruppens kärnprimärkapital på gruppnivå eftersom ett förmedlande finansiellt holdingföretags kärnprimärkapital hänförbart till minoritetsintressen och den del av samma kapital som är hänförbar till moderföretaget båda pari passu stöder sina dotterföretags förluster, om sådana uppkommer.

(39) De närmare redovisningsmetoder som ska användas vid beräkning av kapitalbasen och vid bedömningen av dess tillräcklighet med hänsyn till ett instituts riskexponering och av koncentrationen av exponeringar bör stå i överensstämmelse med bestämmelserna i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ([1]), som i vissa avseenden anpassar bestämmelserna i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning ([2]) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ([3]), beroende på vilken av dessa rättsakter som reglerar institutens redovisning enligt nationell lagstiftning.

(40) För att lämplig solvens ska kunna säkerställas är det viktigt att fastställa kapitalkrav där tillgångar och poster utanför balansräkningen vägs efter graden av risk.

(41) Den 26 juni 2004 antog Baselkommittén för banktillsyn ett ramavtal om internationell konvergens avseende kapitalmätning och kapitalstandarder (Basel II-regelverket). De bestämmelser i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG som införlivas i denna förordning motsvarar bestämmelserna i Basel II-regelverket. I och med att de kompletterande delarna i Basel III-regelverket också införlivas, kommer denna förordning att motsvara bestämmelserna i Basel II- och Basel III-regelverken.

([1]) EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.
([2]) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.
([3]) EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

▼B

(42) Det är nödvändigt att ta hänsyn till de skillnader som finns mellan institut i unionen genom att erbjuda alternativa metoder för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker med olika nivåer av riskkänslighet och varierande komplexitetsgrad. Användningen av extern kreditvärdering och av institutens egna estimat av enskilda kreditriskparametrar ökar väsentligt kreditriskbestämmelsernas riskkänslighet och sundhet i stabilitetsavseende. Institut bör uppmuntras till att övergå till mer riskkänsliga metoder. I samband med upprättande av de estimat som behövs för att tillämpa kreditriskmetoderna i denna förordning bör instituten förstärka sina metoder för mätning och hantering av kreditrisker för att göra sådana metoder tillgängliga för fastställande av föreskrivna kapitalbaskrav som återspeglar arten och omfattningen av enskilda instituts metoder samt deras komplexitet. Databehandling i samband med tillkomst och hantering av exponeringar mot kunder bör i detta sammanhang anses omfatta utveckling och validering av system för hantering och mätning av kreditrisker. Detta ligger inte bara i institutens legitima intressen utan avspeglar också syftet med denna förordning, nämligen att utnyttja bättre metoder för mätning och hantering av kreditrisker och också utnyttja dem för föreskrivna kapitalbaskrav. Oaktat ovan sagda kräver mer riskkänsliga metoder avsevärd sakkunskap och betydande resurser samt statistik av god kvalitet och tillräcklig omfattning. Instituten bör därför uppfylla höga normer innan de tillämpar sådana metoder för föreskrivna kapitalbaskrav. Mot bakgrund av det pågående arbetet med att säkerställa lämpliga säkerhetsmekanismer i interna modeller, bör kommissionen utarbeta en rapport om möjligheten att utvidga Basel I-golvet och, om så krävs, tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

(43) Kapitalkraven bör stå i proportion till de risker som ska täckas. Särskilt bör den minskning av risknivåer som beror på innehav av ett stort antal exponeringar som var för sig är relativt små återspeglas i kapitalkraven.

(44) Små och medelstora företag utgör en av pelarna i unionens ekonomi sett till deras grundläggande betydelse när det gäller att skapa ekonomisk tillväxt och erbjuda sysselsättning. Återhämtningen och den framtida tillväxten i unionens ekonomi beror i stor utsträckning på tillgängligheten till kapital och finansiering för små och medelstora företag som är etablerade inom unionen för att dessa ska kunna genomföra nödvändiga investeringar för att tillägna sig ny teknik och utrustning som kan stärka deras konkurrenskraft. Den begränsade mängden alternativa finansieringskällor har gjort små och medelstora företag som är etablerade inom unionen än mer känsliga för bankkrisens effekter. Därför är det viktigt att fylla det existerande likviditetsgapet för små och medelstora företag och säkerställa ett tillräckligt flöde av bankkrediter till dessa företag under nuvarande förhållanden. Kapitalkraven för exponering mot små och medelstora företag bör minskas genom tillämpning av en stödfaktor motsvarande 0,7619 för att kreditinstituten ska kunna öka utlåningen till små och medelstora företag. För att uppnå detta mål bör kreditinstituten faktiskt utnyttja den kapitallättnad som följer av stödfaktorns tillämpning uteslutande för att kunna tillhandahålla ett tillräckligt

▼B

kreditflöde till små och mellanstora företag som är etablerade inom unionen. Behöriga myndigheter bör regelbundet övervaka kreditinstitutens totala antal exponeringar mot små och medelstora företag och den totala mängden kapitalavdrag.

(45) I linje med Baselkommittén för banktillsyns beslut och med stöd av GHOS den 10 januari 2011, ska samtliga primärkapitaltillskott och supplementärkapitaltillskott i ett institut kunna skrivas ner fullständigt och permanent eller helt omvandlas till kärnprimärkapital vid den tidpunkt då institutet inte längre är livskraftigt. Lagstiftning som är nödvändig för att säkerställa att kapitalbasinstrument omfattas av mekanismen för absorbering av ytterligare förluster bör införlivas i unionsrätten som en del av de krav som avser återhämtning och rekonstruktion av institut. Om den unionsrätt som styr kravet på att kapitalinstrument fullständigt och permanent bör kunna skrivas ner till noll eller omvandlas till kärnprimärkapitaltillskott om ett institut inte längre anses livskraftigt ännu inte har antagits den 31 december 2015 bör kommissionen se över och rapportera om frågan huruvida en sådan bestämmelse bör införas i denna förordning och, mot bakgrund av den översynen, lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.

(46) Bestämmelserna i denna förordning står i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen och tar särskilt hänsyn till mångfalden av olika institut när det gäller verksamhetens storlek och omfattning samt verksamhetsområde. Överensstämmelsen med proportionalitetsprincipen innebär också att enklast möjliga kreditvärderingsförfarande, även inom ramen för intern riskklassificering ("internmetoden"), erkänns för exponeringar mot hushåll. Medlemsstaterna bör se till att kraven i denna förordning tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten och omfattningen av de risker som är förenade med ett instituts affärsmodell och verksamhet samt komplexiteten i dessa risker. Kommissionen bör se till att delegerade akter och genomförandeakter, tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande är förenliga med proportionalitetsprincipen, för att garantera att förordningen tillämpas på ett proportionerligt sätt. EBA bör därför se till att alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande utformas på ett sådant sätt att proportionalitetsprincipen beaktas och upprätthålls.

(47) De behöriga myndigheterna bör i tillräcklig grad uppmärksamma fall där de misstänker att information betraktats som företagsintern eller konfidentiell i syfte att undvika offentliggörande av sådan information. Trots att ett institut får välja att inte offentliggöra information eftersom informationen betraktas som företagsintern eller konfidentiell innebär det faktum att informationen betraktas som företagsintern eller konfidentiell inte att ansvarsskyldigheten bör upphöra om det skulle visa sig att det uteblivna offentliggörandet har haft en betydande inverkan.

(48) Denna förordnings "utvecklingsbara karaktär" gör det möjligt för institut att välja mellan tre metoder för kreditrisker med varierande komplexitet. För att i synnerhet små institut ska kunna välja den riskkänsligare internmetoden bör de relevanta bestämmelserna tolkas så att exponeringsklasserna innefattar alla exponeringar som direkt eller indirekt likställs med dem i denna förordning. Som allmän regel gäller att de behöriga myndigheterna

▼B

inte bör göra någon åtskillnad mellan de tre metoderna när det gäller tillsynsprocessen, dvs. institut som utnyttjar schablonmetoden ska inte bli föremål för strängare tillsyn enbart av den anledningen.

(49) Tekniker för kreditriskreducering bör erkännas i ökad utsträckning och omfattas av ett regelverk som säkerställer att solvensen inte undergrävs av att åtgärder felaktigt erkänns som riskreducerande. I möjligaste mån bör säkerheter som normalt används av banker i de olika medlemsstaterna för att minska kreditrisken erkännas enligt schablonmetoden och även enligt de andra metoderna.

(50) För att säkerställa att kapitalkraven för institut i tillräcklig utsträckning beaktar risker och riskreducering i samband med institutens verksamheter och investeringar inom värdepapperisering är det nödvändigt att införa bestämmelser om en riskkänslig och stabilitetsmässigt sund behandling av sådana verksamheter och investeringar. I detta syfte krävs det en tydlig och övergripande definition av värdepapperisering som omfattar varje transaktion eller program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i trancher. En exponering som skapar en direkt betalningsskyldighet för en transaktion eller ett program som används för att finansiera eller förvalta materiella tillgångar bör inte betraktas som en exponering mot en värdepapperisering, även om transaktionen eller programmet har betalningsskyldigheter av varierande senioritet.

(51) Utöver tillsyn för att garantera finansiell stabilitet behövs mekanismer för att stärka och utveckla en effektiv tillsyn och förebygga potentiella bubblor för att säkra en optimal kapitalallokering mot bakgrund av de makroekonomiska utmaningarna och målen, i synnerhet med tanke på långsiktiga investeringar i den reella ekonomin.

(52) Operativa risker är en betydande kategori av risker som institut ställs inför och som måste täckas av kapitalbasen. Det är nödvändigt att ta hänsyn till de skillnader som finns mellan olika institut i unionen genom att erbjuda alternativa metoder för beräkning av kapitalkrav för operativa risker med olika nivåer av riskkänslighet och varierande komplexitetsgrad. Institut bör ges lämpliga incitament för att övergå till mer riskkänsliga metoder. Mot bakgrund av att teknikerna för mätning och hantering av operativa risker är under utveckling bör bestämmelserna fortlöpande ses över och uppdateras när så är lämpligt, inbegripet i fråga om kraven på olika affärsområden och godkännande av tekniker för riskreducering. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas möjligheten att beakta försäkring inom ramen för de enkla metoderna för att beräkna kapitalkrav för operativa risker.

▼B

(53) Övervakning och kontroll av ett instituts exponeringar bör ingå som en integrerad del av tillsynen över institutet. Därför kan en alltför stor koncentration av exponeringar mot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning medföra en oacceptabelt hög förlustrisk. Denna situation kan anses äventyra ett instituts solvens.

(54) När man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytning och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det även viktigt att ta hänsyn till risker som uppkommer genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av institutet självt, dess finansiella grupp eller parter med inbördes anknytningar.

(55) Även om det är önskvärt att basera beräkningen av exponeringsbeloppet på det värde som anges för att bestämma kapitalbaskraven, är det lämpligt att anta regler för övervakning av stora exponeringar utan att tillämpa riskvikter eller risknivåer. De metoder för kreditriskreducering som tillämpas i solvenssystemet har dessutom utformats utifrån antagandet att kreditrisken är väl diversifierad. När det gäller stora exponeringar i samband med koncentration till ett enda namn är kreditrisken inte väl diversifierad. Effekterna av sådana tekniker bör därför omfattas av tillsynsregler. Det är därför nödvändigt att se till att man får en effektiv återvinning av kreditriskskyddet vid stora exponeringar.

(56) Eftersom en förlust som uppkommer på grund av en exponering mot ett institut kan vara lika allvarlig som en förlust på grund av någon annan exponering, bör sådana exponeringar behandlas och rapporteras på samma sätt som vilka andra exponeringar som helst. En alternativ kvantitativ begränsning har införts för att mildra den oproportionerliga inverkan som ett sådant förfaringssätt har på mindre institut. Dessutom undantas mycket kortfristiga exponeringar avseende penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing, avveckling och förvaringstjänster för kunder, så att finansmarknaderna och deras infrastruktur ska kunna fungera smidigare. Dessa tjänster omfattar till exempel clearing och avveckling av kontanttransaktioner samt annan verksamhet för att underlätta avveckling. De relaterade exponeringarna inbegriper exponeringar som ett kreditinstitut eventuellt inte kan förutse och därför inte till fullo kontrollera, bland annat saldon på interbankkonton till följd av kundbetalningar, inbegripet krediterade och debiterade avgifter och räntor, och andra betalningar för kundservice, samt ställda eller erhållna säkerheter.

(57) Det är viktigt att intressena hos de företag som omformar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller medverkande institut) och de företag som investerar i dessa värdepapper eller instrument (investerare) sammanfaller. För att uppnå detta bör originatorn eller det medverkande institutet behålla en väsentlig intresseandel i de underliggande tillgångarna. Det är därför viktigt för originatorerna eller de medverkande instituten att bibehålla en exponering mot risken för lånen i fråga. Mer generellt bör värdepapperiseringstransaktioner inte struktureras så att en tillämpning av bibehållandekraven undviks, särskilt genom avgifter eller premier eller båda. Ett sådant bibehållande av riskexponeringen bör tillämpas i alla situationer där den ekonomiska substansen i en värdepapperisering kan tillämpas, oavsett vilka rättsliga strukturer eller instrument som

▼B

används för att uppnå denna ekonomiska substans. Särskilt i de fall kreditrisken överförs genom värdepapperisering bör investerare fatta sina beslut först efter att ha gjort en noggrann genomgång, för vilken de behöver adekvat information om värdepapperiseringarna.

(58) I denna förordning föreskrivs också att behållningskravet inte ska tillämpas mer än en gång. För en given värdepapperisering räcker det att antingen originatorn, det medverkande institutet eller den ursprunglige långivaren omfattas av kravet. Om värdepapperiseringstransaktioner inbegriper andra värdepapperiseringar som underliggande exponeringar, bör på motsvarande sätt behållningskravet endast tillämpas på den värdepapperisering som omfattas av investeringen. Förvärvade fordringar bör inte omfattas av behållningskravet, om de hänför sig till företagsverksamhet där de överlåts eller säljs till diskonterat värde för att finansiera sådan verksamhet. De behöriga myndigheterna bör tillämpa riskvikten avseende bristande efterlevnad av kraven på tillbörlig aktsamhet och riskhanteringsskyldigheter i samband med värdepapperiseringar vid större överträdelser av riktlinjer och förfaranden som är relevanta för analysen av de underliggande riskerna. Kommissionen bör också studera huruvida undvikandet av en upprepad tillämpning av behållningskravet skulle kunna leda till praxis för att undgå detta krav och huruvida värdepapperiseringsregler tillämpas på ett effektivt sätt av de behöriga myndigheterna.

(59) Tillbörlig aktsamhet bör tillämpas för korrekt bedömning av de risker som hänför sig till värdepapperiseringsexponeringar både inom och utanför handelslagret. Dessutom bör kraven på tillbörlig aktsamhet vara proportionerliga. Förfaranden för tillbörlig aktsamhet bör bidra till att bygga upp ett större förtroende mellan originatorer, medverkande institut och investerare. Det är därför önskvärt att relevanta uppgifter om förfaranden för tillbörlig aktsamhet redovisas korrekt.

(60) När ett institut exponerar sig mot sitt moderföretag eller mot andra dotterföretag till moderföretaget, är särskild försiktighet påkallad. Sådana exponeringar för institut bör handhas på ett helt självständigt sätt i enlighet med principerna om sund förvaltning, utan hänsyn till några andra omständigheter. Detta är särskilt viktigt vid stora exponeringar och i fall som inte enbart rör administration eller vanliga transaktioner inom gruppen. De behöriga myndigheterna bör fästa särskild uppmärksamhet vid sådana exponeringar inom en grupp. Sådana standarder behöver dock inte tillämpas, om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett kreditinstitut eller om övriga dotterföretag är antingen kreditinstitut eller finansiella institut eller anknutna företag, under förutsättning att samtliga dessa företag omfattas av tillsynen av kreditinstitutet på gruppnivå.

(61) Med tanke på att bestämmelserna om kapitalkrav är riskkänsliga, är det önskvärt att fortlöpande kontrollera om de har väsentliga

▼B

effekter på konjunkturcykeln. Kommissionen bör med beaktande av Europeiska centralbankens (ECB) synpunkter rapportera om dessa aspekter till Europaparlamentet och rådet.

(62) Kapitalkraven för råvaruhandlare, inbegripet handlare som i dag är undantagna från kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ([1]), bör ses över.

(63) Liberaliseringen av marknaderna för gas och elektricitet är ett i både ekonomiskt och politiskt avseende viktigt mål för unionen. Med tanke på detta bör de kapitalkrav och andra tillsynsregler som tillämpas på företag som är verksamma på dessa marknader vara proportionerliga och inte i onödan göra det svårare att uppnå liberalisering. Detta mål bör man särskilt ha i åtanke vid översyner av denna förordning.

(64) Institut som placerar i återvärdepapperiseringar bör utöva tillbörlig aktsamhet även beträffande underliggande värdepapperiseringar och exponeringar som inte är värdepapperiseringar vilka är underliggande instrument för de förra. Institut bör bedöma om exponeringar i samband med program för tillgångsbaserade certifikat utgör återvärdepapperiseringsexponeringar, inbegripet exponeringar i samband med program genom vilka man förvärvar högt rangordnade trancher av separata grupper av hela lån, där inget av dessa lån, är en värdepapperiseringsexponering eller återvärdepapperiseringsexponering och där förstaförlustskyddet för varje investering tillhandahålls av säljaren av lånen. I den sistnämnda situationen bör i allmänhet en gruppspecifik likviditetsfacilitet inte betraktas som en återvärdepapperiseringsexponering, eftersom den utgör en tranch i en enskild tillgångsgrupp (dvs. den tillämpliga gruppen av hela lån) som inte innehåller några värdepapperiseringsexponeringar. Däremot skulle en kreditförstärkning för hela programmet som endast täcker en del av förlusterna utöver det av säljaren tillhandahållna skyddet i de olika grupperna i allmänhet utgöra en uppdelning på trancher av risken när det gäller en grupp av flera tillgångar som innehåller minst en värdepapperiseringsexponering och skulle därför vara en återvärdepapperiseringsexponering. Om ett sådant program emellertid helt finansierar sig självt med en enda kategori företagscertifikat och om antingen kreditförstärkningen för hela programmet inte är en återvärdepapperisering eller företagscertifikatet till fullo stöds av det medverkande institutet, vilket gör att investeraren i företagscertifikatet blir reellt exponerad för det medverkande företagets fallissemangsrisk i stället för de underliggande grupperna eller de underliggande tillgångarna, bör emellertid detta företagscertifikat i allmänhet inte betraktas som en återvärdepapperiseringsexponering.

(65) Bestämmelserna om försiktig värdering av handelslagret bör tillämpas på alla instrument som tas upp till verkligt värde, såväl i

([1]) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

▼B

handelslagret som i övrig verksamhet, för institut. Det bör klargöras att skillnaden i absolut värde bör dras från av kapitalbasen, om en försiktig värdering skulle leda till redovisning av ett lägre värde än vad som faktiskt bokförts.

(66) Institut bör kunna välja att antingen tillämpa ett kapitalkrav på eller att från kärnprimärkapital dra av sådana värdepapperiseringspositioner som enligt denna förordning ges en riskvikt på 1 250 %, oberoende av om positionerna ligger i eller utanför handelslagret.

(67) Originatorer eller medverkande institut bör inte kunna kringgå förbudet mot implicit stöd genom att utnyttja sina handelslager för sådant stöd.

(68) Utan att det påverkar de offentliggöranden som uttryckligen krävs genom denna förordning bör syftet med informationskraven vara att ge marknadsaktörerna korrekt och fullständig information om de enskilda institutens riskprofiler. Det bör därför kunna krävas att institut offentliggör ytterligare information som inte uttryckligen nämns i denna förordning, om ett sådant offentliggörande behövs för att uppfylla nämnda syfte. De behöriga myndigheterna bör samtidigt i tillräcklig grad uppmärksamma fall där de misstänker att information betraktas som företagsintern eller konfidentiell av ett institut i syfte att undvika offentliggörande av sådan information

(69) Om det i en extern kreditvärdering av en värdepapperiseringsposition tas hänsyn till effekten av ett kreditskydd som det investerande institutet självt tillhandahåller, bör institutet inte få utnyttja den lägre riskvikt som följer av detta skydd. Värdepapperiseringspositionen bör inte dras av från kapitalet, om det finns andra sätt att fastställa en riskvikt som överensstämmer med den faktiska risk som är förenad med positionen utan att det kreditskyddet beaktas.

(70) Med tanke på de dåliga resultat som interna modeller nyligen uppvisat vad gäller beräkning av kapitalkrav för marknadsrisker, bör standarderna skärpas. Framför allt bör förmågan att fånga upp risk kompletteras i fråga om kreditrisker i handelslagret. Dessutom bör det i beräkningen av kapitalkraven även ingå en komponent som täcker stressituationer för att skärpa kapitalkraven med tanke på försämrade marknadsförhållanden och för att minska risken för konjunkturförstärkande effekter. Institut bör också genomföra omvända stresstester för att utröna vilka scenarier som skulle kunna hota deras livskraft, såvida de inte kan visa att ett sådant test är onödigt. Mot bakgrund av de särskilda svårigheter som nyligen framkommit när det gäller att behandla värdepapperiseringspositioner med metoder som bygger på interna modeller, bör erkännandet av institutens modeller för värdepapperiseringsrisker för att beräkna kapitalkrav i handelslagret begränsas och ett standardiserat kapitalkrav gälla för dessa värdepapperiseringar, om inte annat föreskrivs.

▼B

(71) I denna förordning fastställs begränsade undantag för viss korrelationshandel där ett institut av sin tillsynsmyndighet kan tillåtas beräkna ett samlat riskkapitalkrav med beaktande av strikta krav. I sådana fall bör institutet åläggas att för denna handel åsätta ett kapitalkrav som är lika med det högre av det kapitalkrav som beräknats enligt denna internt utvecklade metod och 8 % av kapitalkravet för den specifika risken enligt schablonmetoden. Institutet bör inte ha skyldighet att låta dessa exponeringar omfattas av kapitalkravet vid ytterligare risk men de bör tas med i både VaR-värden (value-at-risk) och stressjusterade VaR-värden.

(72) Med tanke på arten och omfattningen av de oväntade förluster som drabbade institut under den finansiella och ekonomiska krisen, är det nödvändigt att ytterligare förbättra kvalitet och harmonisering av den kapitalbas som krävs av institut. Detta bör innefatta införande av en ny definition av de viktigaste delarna av det kapital som finns tillgängligt för täckning av oväntade förluster när dessa inträffar, utveckling av definitionen av hybridkapital och enhetliga försiktighetsjusteringar av kapitalbasen. Det är också nödvändigt att höja nivån på kapitalbasen betydligt, med nya kapitalrelationer inriktade på de viktigaste delarna av kapitalbasen som finns tillgängliga för att täcka förluster när de uppkommer. Det förväntas att institut vilkas aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad uppfyller kapitalkraven för de viktigaste delarna av kapitalet endast med sådana aktier som uppfyller en rad strikta kriterier för kärnkapitalinstrument och institutets redovisade reserver. För att i tillräcklig utsträckning ta hänsyn till de olika rättsliga former enligt vilka institut i unionen är verksamma bör de strikta kriterierna för kärnkapitalinstrument garantera att kärnkapitalinstrument för institut vilkas aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad är av högsta kvalitet. Detta bör inte hindra institut från att, för aktier som har differentierad rösträtt eller saknar rösträtt, betala en utdelning som är flera gånger större än den som betalas för aktier som har relativt sett större rösträtt, förutsatt att de strikta kriterierna för kärnprimärkapitaltillskott uppfylls oberoende av rösträtten, inklusive de kriterier som rör betalningsflexibilitet, och förutsatt att, om utdelning betalas, den ska betalas på alla aktier som givits ut av det berörda institutet.

(73) Handelsfinansieringsexponeringar är sinsemellan olika i sitt slag, men har bland annat det gemensamt att de är av lågt värde, har kort löptid och har en identifierbar finansieringskälla för återbetalning. De är baserade på varu- och tjänsterörelser som stöder den reella ekonomin och i de flesta fall hjälper små företag i deras dagliga behov, och därigenom skapar ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen. In- och utflöden matchar för det mesta varandra, och därför är likviditetsrisken begränsad.

▼B

(74) Det är lämpligt att EBA upprätthåller en uppdaterad förteckning över de olika former av kapitainstrument som i varje medlemsstat räknas som kärnprimärkapitaltillskott. EBA bör från denna förteckning avföra icke-statliga stödinstrument utgivna efter ikraftträdandet av denna förordning som inte uppfyller de kriterier som anges i denna förordning och offentliggöra sådant avförande. Om instrument som av EBA har avförts från förteckningen åtnjuter fortsatt erkännande också efter EBA:s offentliggörande, bör EBA till fullo utöva sina befogenheter, särskilt de som tilldelats EBA genom artikel 17 i förordning (EU) nr 1093/2010 om överträdelser av unionsrätten. Det bör erinras om att en trestegsmekanism tillämpas för en reaktion som står i proportion till allvaret i fall av felaktig eller otillräcklig tillämpning av unionsrätten, genom vilken EBA, som ett första steg, har befogenhet att göra utredningar om det påstås att nationella myndigheter i utövandet av tillsyn tillämpat skyldigheter enligt unionsrätten felaktigt eller ofullständigt, och därefter utfärda en rekommendation. Som ett andra steg, om den behöriga nationella myndigheten inte följer rekommendationen, har kommissionen befogenhet att avge ett formellt yttrande med beaktande av EBA:s rekommendation, med en anmodan till den behöriga myndigheten att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla bestämmelserna i unionsrätten. Om i exceptionella fall den behöriga myndigheten i fråga ihållande underlåter att agera, har EBA, som ett tredje steg, befogenhet att, som en sista utväg, anta beslut riktade till enskilda finansiella institut. Det bör också erinras om att kommissionen enligt artikel 258 i EUF-fördraget, om den anser att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt fördragen, har befogenhet att föra ärendet vidare till Europeiska unionens domstol.

(75) Denna förordning bör inte påverka de behöriga myndigheternas möjlighet att bibehålla processer för förhandsgodkännande av avtal som reglerar primärkapitaltillskott och supplementärkapital. I dessa fall bör sådana kapitalinstrument endast tas med bland institutets övriga primärkapital för kapitaltäckningsändamål eller supplementärkapital när de med framgång gått igenom dessa processer för godkännande.

(76) För att stärka marknadsdisciplinen och öka den finansiella stabiliteten måste mer detaljerade krav på upplysningar om det lagstadgade kapitalets form och art samt om försiktighetsjusteringar införas, för att säkerställa att investerare och insättare får tillräcklig information om institutens solvens.

(77) De behöriga myndigheterna måste dessutom ha kännedom, minst i form av en sammanfattning, om institutens repor, värdepapperslån och alla former av panträttsarrangemang. Sådan information bör meddelas de behöriga myndigheterna. För att förstärka marknadsdisciplinen bör det finnas mer detaljerade krav på upplysningar om repor och säkrad finansiering.

►C2 (78) Den nya definitionen av kapital och lagstadgade kapitalkrav bör införas på ett sätt som tar hänsyn till att det finns olika startpunkter och förhållanden i olika länder och att de initiala olikheterna avseende de nya standarderna som kommer att minska under övergångsperioden ◄. För att säkra lämplig kontinuitet i kapitalbasens nivå kommer de instrument som

▼B

gavs ut inom ramen för en återkapitaliseringsåtgärd enligt reglerna om statligt stöd, före den dag då denna förordning började tillämpas, att bibehållas under hela övergångsperioden. Utnyttjandet av statligt stöd bör undvikas så långt det är möjligt i framtiden. I den utsträckning som statligt stöd visar sig vara nödvändigt i vissa situationer bör denna förordning tillhandahålla en ram för hanteringen av sådana situationer. Framför allt bör det i denna förordning anges hur kapitalbasinstrument som givits ut inom ramen för en rekapitaliseringsåtgärd enligt reglerna om statligt stöd bör hanteras. Möjligheten för institut att dra nytta av sådan behandling bör vara föremål för strikta villkor. I den mån sådan behandling ger möjlighet till avvikelser från de nya kriterierna för kapitalbasinstrumentens kvalitet bör dessa avvikelser dessutom begränsas så långt det är möjligt. Behandlingen för befintliga kapitalinstrument som givits ut inom ramen för en rekapitaliseringsåtgärd enligt reglerna om statligt stöd bör tydligt göra åtskillnad görs mellan de kapitalinstrument som uppfyller kraven i denna förordning och de kapitalinstrument som inte gör det. Lämpliga övergångsbestämmelser avseende det senare fallet bör därför fastställas i denna förordning.

(79) Enligt direktiv 2006/48/EG måste kreditinstituten den 31 december 2011 ha en kapitalbas som minst motsvarar ett angivet minimibelopp. Med tanke på de fortsatta effekterna av finanskrisen inom banksektorn och de förlängda övergångsbestämmelserna för kapitalkrav som antagits av Baselkommittén för banktillsyn, är det lämpligt att åter införa en nedre gräns under en begränsad tid tills tillräckliga kapitalbasbelopp har etablerats i enlighet med de övergångsbestämmelser för kapitalbasen som anges i denna förordning, vilka kommer att införas stegvis mellan tidpunkten för denna förordnings tillämpning och 2019.

(80) För företagsgrupper med en väsentlig bank- eller värdepappersverksamhet och försäkringsverksamhet finns specifika regler i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ([1]) för att åtgärda sådant "dubbelt utnyttjande av poster i kapitalbasen". Direktiv 2002/87/EG grundas på internationellt överenskomna principer för riskhantering i olika sektorer. Denna förordning förstärker hur dessa regler för dessa finansiella konglomerat ska tillämpas på bank- och investeringsgrupper och garanterar en fast och enhetlig tillämpning av dem. Eventuella ytterligare förändringar som blir nödvändiga kommer att åtgärdas vid översynen av direktiv 2002/87/EG, som förväntas 2015.

(81) Finanskrisen visade tydligt att institut gravt underestimerat nivån på motpartsrisken kopplad till OTC-derivat. G 20 uppmanade därför i september 2009 till att fler OTC-derivat skulle clearas genom en central motpart. De begärde också

([1]) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

▼B

att sådana OTC-derivat som inte kunde clearas centralt skulle omfattas av högre kapitalbaskrav för att korrekt återspegla de högre risker som är förbundna med dessa derivat.

(82) Efter dessa krav från G 20 gjorde Baselkommittén för banktillsyn, som en del av Basel III-regelverket, stora förändringar av reglerna för motpartsrisker. Basel III-regelverket förväntas innebära stora ökningar av kapitalbaskraven för transaktioner för finansiering av instituts OTC-derivat och värdepapper och starka incitament för institut att använda centrala motparter. Basel III-regelverket förväntas också ge ytterligare incitament till stärkt riskhantering för motpartsriskexponeringar och översyn av det gällande systemet för behandling av motpartsriskexponeringar mot centrala motparter.

(83) Instituten bör ha en ytterligare kapitalbas på grund av risken för kreditvärdighetsjustering i samband med OTC-derivat. Instituten bör också tillämpa en högre korrelationsfaktor vid beräkning av kraven på kapitalbas för motpartsriskexponeringar i samband med OTC-derivat och värdepappersfinansierade transaktioner mot vissa finansiella institut. Institut bör också vara skyldiga att väsentligt förbättra mätning och hantering av motpartsrisker genom att på ett bättre sätt åtgärda korrelationsrisker, högt skuldsatta motparter och säkerheter, åtföljt av motsvarande förstärkningar inom utfallstester och stresstester.

(84) Handelsexponeringar mot centrala motparter gynnas vanligen av den multilaterala nettnings- och förlustdelningsmekanism som de centrala motparterna tillämpar. De innebär därför en mycket låg motpartsrisk och bör omfattas av mycket låga kapitalbaskrav. Samtidigt bör detta krav vara positivt för att se till att institut följer upp och övervakar sina exponeringar mot centrala motparter som en del av god riskhantering och för att avspegla att inte heller handelsexponeringar mot centrala motparter är riskfria.

(85) En obeståndsfond hos en central motpart är en mekanism som möjliggör delning (ömsesidighet) av förlusterna bland medlemmarna i den centrala motparten. Den används när de förluster som den centrala motparten ådrar sig då en clearingmedlem fallerar överstiger de marginalsäkerheter och bidrag till obeståndsfonden från denna clearingmedlem och alla andra åtgärder som den centrala motparten kan ta till, innan den använder de övriga clearingmedlemmarnas bidrag till obeståndsfonden. Risken för förluster vid exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden är därför högre än förlustrisken vid handelsexponeringar. Denna typ av exponeringar bör därför omfattas av högre kapitalbaskrav.

▼B

(86) Det "hypotetiska kapital" som innehas av en central motpart bör vara en nödvändig variabel för att bestämma kapitalbaskravet för en clearingmedlems exponeringar med hjälp av dennes bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond. Det bör inte tolkas som någonting annat. Det bör i synnerhet inte tolkas som det kapital som en central motpart enligt sin behöriga myndighet måste inneha.

(87) Översynen av behandlingen av motpartsrisk, i synnerhet införandet av högre kapitalbaskrav för bilaterala derivatkontrakt för att avspegla den högre risk som sådana kontrakt innebär för det finansiella systemet, utgör en integrerad del av kommissionens försök att garantera effektiva, säkra och sunda derivatmarknader. Denna förordning kompletterar därför Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ([1]).

(88) Kommissionen bör se över de relevanta undantagen för stora exponeringar senast den 31 december 2015. I avvaktan på resultatet av den översynen bör medlemsstaterna även fortsättningsvis tillåtas besluta om undantag för vissa stora exponeringar från dessa regler under en tillräckligt lång övergångsperiod. Med utgångspunkt i det arbete som har utförts inom ramen för utarbetandet av och förhandlingarna om Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering ([2]) och med hänsyn till den internationella utvecklingen och unionsutvecklingen i dessa frågor bör kommissionen se över huruvida dessa undantag även i fortsättningen bör tillämpas skönsmässigt eller på ett mer allmänt sätt och om huruvida de risker som är förbundna med dessa exponeringar hanteras genom andra verkningsfulla medel enligt denna förordning.

(89) För att säkerställa att undantag för exponeringar av behöriga myndigheter inte permanent äventyrar konsekvensen hos de enhetliga regler som fastställs genom denna förordning bör de behöriga myndigheterna, efter en övergångsperiod och i avsaknad av resultat av den översynen, rådfråga EBA om huruvida det är lämpligt att fortsätta att utnyttja möjligheten att undanta vissa exponeringar eller inte.

(90) Åren före den finansiella krisen kännetecknades av en kraftig ökning av institutens exponeringar i förhållande till den egna kapitalbasen (bruttosoliditet). Under den finansiella krisen tvingades institut på grund av förluster och bristande finansiering att på kort tid kraftigt stärka sin bruttosoliditet. Detta förstärkte den nedåtgående pressen på tillgångspriserna och orsakade ytterligare förluster för institut, vilket i sin tur ledde till ytterligare minskning av deras kapitalbas. Slutresultatet av denna negativa spiral var en minskad tillgång till krediter i den reella ekonomin och en djupare och längre kris.

([1]) EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.
([2]) EUT L 302, 17.11.2009, s. 97.

▼B

(91) Riskbaserade kapitalbaskrav är av största vikt för att säkerställa tillräcklig kapitalbas för täckning av oväntade förluster. Krisen visade emellertid också att enbart dessa krav inte räcker för att förhindra att institut tar alltför stora och ohållbara bruttosoliditetsrisker.

(92) I september 2009 beslutade G 20-ledarna att det skulle tas fram internationella regler för att förhindra alltför låg bruttosolidet. Därför stödde de införandet av belåningsgrad som ett kompletterande mått i Basel II-regelverket.

(93) I december 2010 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn riktlinjer som fastställer metoden för att beräkna bruttosoliditeten. Enligt dessa regler ska det finnas en observationsperiod från och med den 1 januari 2013 till den 1 januari 2017 under vilken bruttosoliditeten, dess komponenter och dess verkan i förhållande till det riskbaserade kravet kommer att övervakas. På grundval av resultaten från denna observationsperiod avser Baselkommittén för banktillsyn att göra eventuella slutjusteringar av definitionen och kalibreringen av bruttosoliditeten under första halvåret 2017, med avsikten att övergå till ett bindande krav den 1 januari 2018 efter lämplig översyn och kalibrering. Enligt Baselkommitténs riktlinjer ska kraven på upplysning om bruttosoliditeten och dess komponenteter tillämpas från och med den 1 januari 2015.

(94) Bruttosoliditet är ett nytt reglerings- och övervakningsinstrument för unionen. I enlighet med internationella överenskommelser ska den först införas som en extra faktor, som kan tillämpas på enskilda institut efter beslut av tillsynsmyndigheterna. Genom att instituten måste lämna rapporter möjliggörs lämplig översyn och kalibrering, med sikte på en bindande åtgärd 2018.

(95) Vid granskningen av hur bruttosoliditeten påverkar olika affärsmodeller bör särskild uppmärksamhet ägnas sådana modeller som anses innebära låg risk, t.ex. lån säkerställda med panträtt och specialutlåning till regionala eller lokala självstyrelseorgan eller offentliga organ. EBA bör, på grundval av de uppgifter som mottagits och de tillsynsresultat som erhållits under en observationsperiod, i samarbete med behöriga myndigheter utarbeta en klassificering av affärsmodeller och risker. Med utgångspunkt i en lämplig analys där också historiska uppgifter och stresscenarier tas i beaktande bör en bedömning göras av vilka bruttosoliditetsnivåer som är lämpliga för att återhämtningsförmågan i respektive affärsmodell ska garanteras, samt av frågan om huruvida dessa nivåer bör fastställas som tröskelvärden eller som intervaller Efter observationsperioden och kalibreringen av respektive bruttosoliditetsnivåer, samt på grundval av bedömningen, bör EBA offentliggöra en lämplig statistisk översikt över bruttosoliditeten, som inbegriper medelvärden och standardavvikelser. Efter att ha antagit bruttosoliditetskravet bör EBA offentliggöra en lämplig statistisk översikt, som inbegriper medelvärden och standardavvikelser, över bruttosoliditeten i förhållande till de fastställda kategorierna av institut.

▼B

►C2 (96) Institut bör som en del av den interna processen för bedömning av kapitalbehov följa upp ◄ bruttosoliditetsnivån och förändringar samt bruttosoliditetsrisken. Denna uppföljning bör ingå i tillsynsförfarandet. I synnerhet efter det att kraven avseende bruttosoliditeten har trätt i kraft bör de behöriga myndigheterna övervaka utvecklingen i företagsmodellen och motsvarande riskprofil för att säkerställa att klassificeringen av institut är aktuell och korrekt.

(97) Goda företagsstyrningsstrukturer, transparens och offentliggörande är avgörande för en sund ersättningspolitik. Institut bör, för att säkerställa att deras ersättningsstrukturer och de risker de är förenade med i tillfredsställande grad kan överblickas av marknaden, offentliggöra detaljerade uppgifter om sin ersättningspolicy och ersättningspraxis och, av sekretesskäl, sammanlagda belopp för de medarbetare vilkas tjänsteutövande väsentligt kan påverka institutets riskprofil. Denna information bör göras tillgänglig för alla intressenter. Dessa särskilda krav bör inte påverka tillämpningen av mer allmänna krav på offentliggörande rörande den ersättningspolicy som är tillämplig horisontellt i alla sektorer. Dessutom bör medlemsstaterna tillåtas kräva att institut lämnar mer detaljerad information om ersättningar.

(98) Godkännandet av ett kreditvärderingsinstitut som ett externt kreditvärderingsinstitut bör inte öka avskärmningen av en marknad som redan domineras av tre centrala företag. EBA och ESCB:s centralbanker bör utan att göra förfarandet enklare eller mindre krävande se till att fler kreditvärderingsinstitut kan godkännas som externa kreditvärderingsinstitut för att på detta sätt öppna marknaden för andra företag.

(99) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([1]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ([2]) ska vara fullt tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för den här förordningen.

(100) Institut bör ha en diversifierad buffert av likvida tillgångar som de kan använda för att täcka likviditetsbehoven vid kortvariga likviditetsproblem. Eftersom det inte är möjligt att på förhand veta med säkerhet vilka specifika tillgångar inom varje klass av tillgångar som i efterhand kan bli föremål för chocker, är det lämpligt att främja en diversifierad och högkvalitativ likviditetsbuffert bestående av olika kategorier av tillgångar. En koncentration av tillgångar och alltför stor tilltro till likviditeten på marknaden skapar systemrisker för finanssektorn och bör undvikas. Under en första observationsperiod bör därför en bred uppsättning kvalitetstillgångar beaktas och användas för utvecklingen av en

([1]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼B

definition av ett likviditetstäckningskrav. När en enhetlig definition av likvida tillgångar fastställs bör åtminstone statsobligationer och säkerställda obligationer som handlas på transparenta marknader med en fortlöpande omsättning förväntas bli bedömda som tillgångar med extremt hög likviditet och kreditkvalitet. Lämpligen borde också tillgångar som svarar mot artikel 416.1 a–c ingå i bufferten utan begränsningar. När institut använder likviditetsreserven bör de göra upp en plan för hur deras innehav av de likvida tillgångarna ska återställas och de behöriga myndigheterna bör kontrollera att planen är tillräcklig och att den genomförs.

(101) Reserven av likvida tillgångar bör vara tillgänglig närhelst det behövs för att täcka utflödet av likvida medel. Vid kortvariga likviditetsproblem bör behovet av likvida medel beräknas på ett standardiserat sätt för att garantera enhetliga standarder för sundhet och jämlika konkurrensvillkor för alla. Man bör garantera att en sådan standardiserad beräkning inte får några oavsiktliga konsekvenser för finansmarknaderna, kreditgivningen och den ekonomiska tillväxten och även ta hänsyn till olika affärs- och investeringsmodeller och finansiella förutsättningar hos institut inom hela unionen. Kravet på likviditetstäckning bör därför omfattas av en observationsperiod. På grundval av de gjorda observationerna bör kommissionen med stöd av EBA:s rapporter ges befogenhet att anta en delegerad akt för ett införande vid lämplig tidpunkt av detaljerade och harmoniserade krav på likviditetstäckning för unionen. För att säkerställa global harmonisering på området likviditetsreglering bör eventuella delegerade akter om införande av ett krav på likviditetstäckning vara jämförbara med kravet på likviditetstäckning i enlighet med det slutliga internationella regelverket för mätning av, standarder för och övervakning av likviditetsrisk som utarbetats av Baselkommittén, med beaktande av unionens särdrag och nationella särdrag.

(102) I detta syfte bör EBA under observationsperioden se över och bedöma bl.a. lämpligheten av en tröskel på 60 % för likvida tillgångar på nivå 1, ett tak på 75 % av inflöden till utflöden och en infasning av likviditetstäckningskravet från 60 % från och med den 1 januari 2015 som stegvis ökas till 100 %. EBA bör vid bedömningen och rapporteringen om de enhetliga definitionerna av reserven av likvida tillgångar beakta den definition av likvida tillgångar av hög kvalitet som Baselkommittén för banktillsyn formulerat som utgångspunkt för sin analys, med beaktande av unionens särdrag och nationella särdrag. Medan EBA bör identifiera de valutor där institut etablerade inom unionen behov av likvida tillgångar överstiger tillgången till sådana likvida tillgångar i de valutorna bör EBA också årligen undersöka huruvida undantag, inbegripet de undantag som fastställs i denna

▼B

förordning, bör tillämpas. Därtill bör EBA årligen bedöma huruvida när det gäller något sådant undantag samt undantag som redan fastställs i denna förordning ytterligare villkor bör kopplas till deras användning av institut etablerade inom unionen eller de befintliga villkoren bör ses över. EBA bör lägga fram resultaten av analysen i en årlig rapport till Europeiska kommissionen.

(103) För att öka effektiviteten och minska de administrativa bördorna bör EBA upprätta en enhetlig ram för rapportering på grundval av en harmoniserad uppsättning standarder för likviditetskrav som bör tillämpas i hela unionen. I detta syfte bör EBA utarbeta enhetliga rapporteringsformat och it-lösningar i vilka bestämmelserna i denna förordning och direktiv 2013/36/EU beaktas. Instituten bör fortsätta att uppfylla sina nationella rapporteringskrav fram till den tidpunkt då likviditetskraven börjar gälla fullt ut.

(104) EBA bör, i samarbete med ESRB, utfärda riktlinjer om principerna för användningen av den likvida reserven i en stressituation.

(105) Det bör inte tas för givet att institut kommer att få likviditetsstöd från andra institut inom samma grupp när de får problem med att uppfylla sina betalningsskyldigheter. Under vissa strikta villkor och med alla berörda behöriga myndigheters enskilda samtycke, bör de behöriga myndigheterna dock kunna avstå från att tillämpa likviditetskravet på enskilda institut och i stället tillämpa ett gruppbaserat krav på dessa institut, så att de ges möjlighet att hantera sin likviditet centralt på grupp- eller undergruppsnivå.

(106) Om inget undantag beviljas, bör på motsvarande sätt likviditetsflöden mellan två institut som tillhör samma grupp och är föremål för gruppbaserad tillsyn, när likviditetkravet blir en bindande åtgärd, endast ges förmånliga in- och utflödesnivåer i de fall där alla nödvändiga skyddsåtgärder vidtagits. Sådan specifik förmånsbehandling bör definieras snävt och förutsätta att ett antal stränga och objektiva villkor uppfylls. Den specifika behandling som ska tillämpas på ett visst flöde inom en grupp bör uppnås genom användning av objektiva kriterier och parametrar för att fastställa specifika in- och utflödesnivåer mellan institutet och motparten. På grundval av de gjorda observationerna bör kommissionen, med stöd av EBA:s rapport i tillämpliga fall och som en del av den delegerade akt som den antar i enlighet med denna förordning i syfte att fastställa likviditetstäckningskravet, ges befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa dessa specifika behandlingar inom gruppen samt den metod och de objektiva kriterier som de är kopplade till samt gemensamma beslutsmetoder för bedömningen av dessa kriterier.

(107) Obligationer som getts ut av National Asset Management Agency (NAMA) i Irland är särskilt viktiga för de irländska bankernas återhämtning och denna utgivning har fått förhandsgodkännande från medlemsstaterna och har godkänts som statligt stöd av EU-kommissionen som en stödåtgärd för att avlägsna problemtillgångar från vissa kreditinstituts balansräkning. Utgivningenn av dessa obligationer, som är en övergångsåtgärd understödd av

▼B

kommissionen och ECB, är en integrerad del av omstruktureringen av det irländska banksystemet. Dessa obligationer garanteras av irländska staten och är godtagbara säkerheter hos monetära myndigheter. Kommissionen bör ta upp specifika mekanismer för fortsatt tillämpning av äldre regler på omsättningsbara tillgångar som har givits ut eller garanteras av enheter som har beviljats unionsgodkännande av statsstöd, som en del av den delegerade akt som den antar i enlighet med denna förordning i syfte att fastställa likviditetstäckningskravet. I detta hänseende bör kommissionen beakta den omständigheten att institut som beräknar likviditetskraven i enlighet med denna förordning bör tillåtas att inkludera NAMA:s prioriterade obligationer som tillgångar av extremt hög likviditets- och kreditkvalitet fram till december 2019.

(108) På motsvarande sätt är obligationer som givits ut av Spanish Asset Management Company särskilt viktiga för de spanska bankernas återhämtning och ingår i en övergångsåtgärd understödd av kommissionen och ECB som en integrerad del av omstruktureringen av det spanska banksystemet. Eftersom utgivningen av dessa obligationer ingår i det samförståndsavtal om villkoren för finanspolitiken som undertecknades av kommissionen och de spanska myndigheterna den 23 juli 2012, och överföringen av tillgångar kräver godkännande av kommissionen som en statlig stödåtgärd för att avlägsna problemtillgångar från vissa kreditinstituts balansräkning, och i den utsträckning dessa obligationer garanteras av den spanska staten och är godtagbara säkerheter hos monetära myndigheter, bör kommissionen ta upp specifika mekanismer för fortsatt tillämpning av äldre regler på omsättningsbara tillgångar som har givits ut eller garanteras av enheter som har beviljats unionsgodkännande av statsstöd, som en del av den delegerade akt som den antar i enlighet med denna förordning i syfte att fastställa likviditetstäckningskravet. I detta hänseende bör kommissionen beakta den omständigheten attt institut som beräknar likviditetskraven i enlighet med denna förordning bör tillåtas att inkludera Spanish Asset Management Companys prioriterade obligationer som tillgångar av extremt hög likviditets- och kreditkvalitet åtminstone fram till december 2023.

(109) På grundval av de rapporter som EBA är skyldiga att lämna in och vid utarbetandet av förslaget till delegerad akt om likviditetskrav bör kommissionen också avgöra om prioriterade obligationer som givits ut av juridiska personer motsvarande NAMA i Irland eller Spanish Asset Management Company, som tillkommit i samma syfte och är särskilt viktiga för bankernas återhämtning i någon annan medlemsstat, ska beviljas samma behandling, i den utsträckning de garanteras av staten i den berörda medlemsstaten och är godtagbara säkerheter hos monetära myndigheter.

(110) Vid utarbetandet av förslagen till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa metoder för mätning av ytterligare

▼B

utflöde bör EBA överväga om en historisk tillbakablickande schablonmetod ska användas för sådan mätning.

(111) I avvaktan på införandet av den stabila nettofinansieringskvoten som en bindande minimistandard bör institutionerna iaktta en allmänna finansieringsskyldighet. Den allmänna finansieringsskyldigheten bör inte vara ett kvotkrav. Om, i avvaktan på införandet av den stabila nettofinansieringskvoten, en stabil finansieringskvot införs som en minimistandard genom en nationell bestämmelse bör institutionerna rätta sig efter denna minimistandard.

(112) Förutom de kortsiktiga likviditetsbehoven bör institut också anta finansieringsmodeller som är stabila över längre tid. I december 2010 beslutade Baselkommittén för banktillsyn att nettofinansieringskvoten ska övergå till minimistandard den 1 januari 2018 och att Baselkommittén ska införa strikta rapporteringsprocesser för att övervaka kvoten under en övergångsperiod och fortsätta att granska hur dessa standarder påverkar finansmarknaderna, kreditgivningen och den ekonomiska tillväxten och vid behov åtgärda oavsiktliga konsekvenser. Baselkommittén för banktillsyn beslutade därför att nettofinansieringskvoten kommer att vara föremål för en observationsperiod och omfattas av en översynsklausul. I detta sammanhang bör EBA göra en bedömning av hur kravet på stabil finansiering ska utformas, med utgångspunkt i de rapporter som krävs enligt denna förordning. På grundval av denna utvärdering bör kommissionen lägga fram rapporter för Europaparlamentet och rådet, tillsammans med lämpliga förslag, för införande av ett sådant krav senast 2018.

(113) Brister i företagsstyrningen har i många institut bidragit till ett överdrivet och oförsiktigt risktagande inom banksektorn, vilket har lett till enskilda kreditinstituts fallissemang och systemproblem.

(114) För att underlätta kontrollen av institutens företagsstyrningspraxis och förbättra marknadsdisciplinen, bör institut offentliggöra sina arrangemang för företagsstyrning. Ledningsorganet bör godkänna och offentliggöra ett uttalande, där den försäkrar allmänheten att dessa arrangemang är adekvata och ändamålsenliga.

(115) För att kunna ta hänsyn till att instituten uppvisar många olika affärsmodeller på den inre marknaden bör vissa långsiktiga strukturkrav, såsom den stabila nettofinansieringskvoten och bruttosoliditeten, undersökas noggrant, i syfte att främja mångfalden av sunda bankstrukturer som redan har varit och bör fortsätta att vara till gagn för unionens ekonomi.

(116) För att finansiella tjänster ska kunna tillhandahållas kontinuerligt till hushåll och företag är en struktur för stabil finansiering nödvändig. Långsiktiga finansieringsflöden i bankbaserade finanssystem i många medlemsstater kan generellt sett ha andra särdrag än de som finns på andra internationella marknader. Dessutom kan specifika finansieringsstrukturer ha utvecklats i medlemsstaterna för att skapa stabil finansiering för långsiktiga investeringar, inbegripet decentraliserade bankstrukturer för att kanalisera likviditet eller specialiserade hypoteksbaserade värdepapper som handlas på höglikvida marknader eller är uppskattade investeringar för långsiktiga investerare. Dessa strukturella faktorer

▼B

måste omsorgsfullt beaktas. I detta syfte är det mycket viktigt att EBA och ESRB, efter det att de internationella standarderna färdigställts, och på grundval av den rapportering som krävs i denna förordning, utvärderar hur stabila finansieringskrav bör utformas för att fullt ut ta hänsyn till de många olika finansieringsstrukturer som finns på bankmarknaden i unionen.

(117) För att garantera ökande konvergens mellan kapitalbasen och de försiktighetsjusteringar som tillämpas på definitionen av kapitalbas inom hela unionen och på definitionen av kapitalbas enligt denna förordning under en övergångsperiod, bör de kapitalbaskrav som anges i denna förordning införas stegvis. Det är av största vikt att denna infasning sker i överensstämmelse med de senaste förstärkningar av kapitalbaskravet som införts av medlemsstaterna och den definition av kapitalbas som gäller i medlemsstaterna. Av detta skäl bör de behöriga myndigheterna under övergångsperioden, inom angivna övre och nedre gränsvärden, fastställa hur snabbt det lagstadgade kapitalbaskravet och försiktighetsjusteringarna enligt denna förordning ska införas.

(118) För att underlätta en smidig övergång från de divergerande försiktighetsjusteringar som i dag tillämpas i medlemsstaterna till de försiktighetsjusteringar som föreskrivs i denna förordning, bör de behöriga myndigheterna under en övergångsperiod kunna fortsätta kräva att instituten i begränsad omfattning gör sådana försiktighetsjusteringar av kapitalbasen som avviker från denna förordning.

(119) För att garantera att det finns tillräcklig tid för instituten att uppfylla de nya lagstadgade nivåerna för och definitionerna av kapitalbas, bör vissa kapitalinstrument som inte uppfyller den definition av kapitalbas som fastställs i denna förordning fasas ut mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2021. Vissa kapitaltillskott från staten bör dessutom fullt ut godkännas som kapitalbas under en begränsad period. Dessutom bör överkursfonder relaterade till poster som var kvalificerade som kapitalbas enligt nationella införlivandeåtgärder för direktiv 2006/48/EG under vissa förhållanden vara kvalificerade som kärnprimärkapital.

(120) För att garantera en ökande konvergens mot enhetliga upplysningsregler för institut för att ge marknadsaktörerna korrekt och heltäckande information om enskilda instituts riskprofil, bör kraven på att lämna upplysningar införas stegvis.

(121) För att ta hänsyn utvecklingen på marknaden och erfarenheterna från tillämpningen av denna förordning bör kommissionen vara skyldig att avge rapporter till Europaparlamentet och rådet, i lämpliga fall med lagstiftningsförslag, om de möjliga effekterna på konjunkturcykeln av kapitalkrav, kapitalbaskrav vid exponeringar i form av säkerställda obligationer, stora exponeringar, likviditetskrav, bruttosoliditet, exponeringar mot överförda kreditrisker, motpartsrisker och ursprungligt åtagandemetoden, hushållsexponeringar, definitionen av godtagbart kapital och på tillämpningsnivån för denna förordning.

▼B

(122) Huvudsyftet med den rättsliga ramen för kreditinstitut bör vara att säkerställa att de tjänster som är absolut nödvändiga för den reella ekonomin fungerar samtidigt som de moraliska riskerna begränsas. En strukturell uppdelning mellan banktjänster till privatpersoner och mindre företag och investmentbanktjänster inom en bankgrupp kan vara ett av de viktigaste redskapen för att främja detta mål. Ingen bestämmelse i det nuvarande regelverket bör därför hindra åtgärder genom vilka en sådan uppdelning införs. Kommissionen bör uppmanas att analysera frågan om en strukturell uppdelning i unionen och lägga fram en rapport, i lämpliga fall med ett lagstiftningsförslag, för Europaparlamentet och rådet.

(123) Likaså bör medlemsstaterna i syfte att skydda insättare och bevara den finansiella stabiliteten också tillåtas att anta strukturåtgärder som kräver att kreditinstitut som har tillstånd i den medlemsstaten minskar sina exponeringar mot olika juridiska personer beroende på verksamheten, oberoende av var verksamheten utövas. Eftersom sådana åtgärder kan få negativa konsekvenser genom att splittra den inre marknaden bör de godkännas endast på strikta villkor i avvaktan på ikraftträdandet av ett kommande rättsakter där sådana åtgärder uttryckligen harmoniseras.

(124) För att specificera de krav som anges i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att göra tekniska anpassningar av denna förordning för att förtydliga definitionerna i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning eller ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna, att anpassa terminologin och definitionerna till senare relevanta akter, att anpassa bestämmelserna om kapitalbas i denna förordning för att ta hänsyn till utvecklingen av redovisningsstandarderna eller unionslagsrätten eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis, att utöka förteckningarna över exponeringsklasser för schablonmetoden eller internmetoden i syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna, att anpassa vissa belopp som är relevanta för dessa exponeringsklasser i syfte att beakta inflationseffekter, att anpassa förteckningen över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen, att anpassa specifika bestämmelser och tekniska kriterier avseende behandlingen av motpartsrisker, schablonmetoden och internmetoden, reducering av kreditrisker, värdepapperisering, operativa risker, marknadsrisker, likviditet, bruttosoliditet och information i syfte att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna eller utvecklingen av redovisningsstandarder eller unionsrätten eller med tanke på samstämmighet i tillsynspraxis och riskmätning och hänsyn till resultatet av översynen av diverse frågor kopplade till tillämpningsområdet för direktiv 2004/39/EG.

(125) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör också delegeras till kommissionen när det gäller att föreskriva en tidsbegränsad minskning av kapitalbasnivåer eller riskvikter som anges i denna förordning för att ta hänsyn till särskilda omständigheter, förtydliga undantaget för vissa exponeringar från tillämpningen av denna förordnings bestämmelser om stora exponeringar, ange belopp som ska gälla vid beräkning av

▼B

kapitalkrav för handelslagret för att ta hänsyn till utvecklingen inom ekonomin och penningpolitiken, anpassa kategorierna av värdepappersföretag som kan komma i fråga för vissa undantag från föreskrivna kapitalbasnivåer i syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna, förtydliga kravet att värdepappersföretag bör ha en kapitalbas som motsvarar en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under föregående år i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning, fastställa från vilka delar av kapitalbasen som avdrag för ett instituts innehav av instrument i relevanta enheter ska göras, införa ytterligare övergångsbestämmelser för hur försäkringstekniska vinster och förluster ska behandlas vid mätning av institutens förmånsbestämda pensionsfondskulder. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, även på expertnivå. Kommissionen bör, när den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds till Europaparlamentet och rådet samtidigt och i god tid.

(126) I enlighet med förklaring nr 39 till artikel 290 i EUF-fördraget, bör kommissionen, i enlighet med sin fasta praxis, fortsätta att samråda med av medlemsstaterna utsedda experter vid utarbetandet av utkast till delegerade akter på området finansiella tjänster.

(127) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa harmonisering, enhetliga villkor och adekvat skydd för insättare, investerare och konsumenter inom hela EU. Eftersom EBA har högt specialiserad kompetens, är det lämpligt och ändamålsenligt att EBA anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska avgöranden, för överlämnande till kommissionen. I samband med utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn bör EBA se till att det finns effektiva förfaranden för administration och rapportering. Rapporteringsformaten bör stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av institutens verksamhet.

(128) Kommissionen bör anta EBA:s förslag till tekniska standarder för tillsyn inom områdena ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker eller liknande, vissa kapitalbasinstrument, försiktighetsjusteringar, avdrag från kapitalbasen, ytterligare kapitalbasinstrument, minoritetsintressen, tjänster med anknytning till bankverksamhet, behandling av kreditriskjusteringar, sannolikhet för fallissemang, förlust vid fallissemang, metoder för riskviktning av tillgångar, samstämmighet i tillsynspraxis, likviditet och övergångsarrangemang för kapitalbasen genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen och EBA bör se till att dessa standarder och krav kan tillämpas av alla berörda institut på ett sätt som står i proportion till dessa institut och deras verksamheter i fråga om deras art, omfattning och komplexitet.

▼B

(129) Genomförandet av vissa delegerade akter som föreskrivs i denna förordning, till exempel delegerade akter avseende likviditetstäckningskravet, kan eventuellt ha en betydande effekt på institut som varit föremål för tillsyn och på den reella ekonomin. Kommissionen bör se till att Europaparlamentet och rådet alltid får tillräcklig information om den relevanta utvecklingen på internationell nivå och om de rådande idéerna inom kommissionen redan före offentliggörandet av delegerade akter.

(130) Kommissionen bör också bemyndigas att anta tekniska standarder som utvecklats av EBA avseende konsolidering, gemensamma beslut, rapportering, informationslämnande, exponeringar säkrade genom panträtter, riskbedömning, metoder för riskviktning av tillgångar, riskvikter och specificering av vissa exponeringar, behandling av optioner och warranter, positioner i aktieinstrument och valutatransaktioner, användning av interna modeller, bruttosoliditet och poster utanför balansräkningen, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(131) Med hänsyn till särdragen hos och antalet tekniska standarder för tillsyn som ska antas enligt denna förordning, om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som EBA överlämnat, bör den period under vilken Europaparlamentet och rådet får göra invändningar mot en teknisk standard för tillsyn förlängas ytterligare med en månad om det är lämpligt. Dessutom bör kommissionen eftersträva att anta tekniska standarder för tillsyn i god tid, så att Europaparlamentet och rådet kan använda hela granskningen, med hänsyn till omfattningen av och komplexiteten hos tekniska standarder för tillsyn samt särdragen hos Europaparlamentets och rådets arbetsordningar, tidsplaner för arbetet och sammansättning.

(132) Föra att säkerställa en hög grad av öppenhet bör EBA inleda samråd om de förslag till tekniska standarder som avses i denna förordning. EBA och kommissionen bör så snart som möjligt börja utarbeta sina rapporter om likviditetskrav och bruttosoliditet, i enlighet med denna förordning.

(133) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([1]).

(134) I enlighet med artikel 345 i EUF-fördraget enligt vilken fördragen inte i något hänseende ska ingripa i medlemsstaternas egendomsordning, ska denna förordning varken favorisera eller diskriminera de typer av egendomsordningar som omfattas av denna förordning.

([1]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼B

(135) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och har avgett ett yttrande ([1]).

(136) Förordning (EU) nr 648/2012 bär ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

DEL ETT

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs enhetliga regler för allmänna tillsynskrav som institut som omfattas av Direktiv 2013/36/EU ska uppfylla med avseende på följande punkter:

a) Kapitalbaskrav rörande fullkomligt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk och avvecklingsrisk.

b) Krav på begränsning av stora exponeringar.

c) Efter att den delegerade akt som avses i artikel 460 har trätt i kraft, likviditetskrav som rör fullständigt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisken.

d) Rapporteringskrav i fråga om leden a, b och c och bruttosoliditet.

e) Krav på offentliggörande.

Denna förordning reglerar inte offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av institut, vilka anges i Direktiv 2013/36/EU.

Artikel 2

Tillsynsbefogenheter

För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i Direktiv 2013/36/EU.

([1]) EUT C 175, 19.6.2012, s. 1.

▼B

Artikel 3

Institutens tillämpning av striktare krav

Denna förordning ska inte hindra institut från att hålla en kapitalbas och komponenter i kapitalbasen som överstiger kraven i denna förordning, eller tillämpa åtgärder som är striktare.

Artikel 4

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) kreditinstitut: ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning.

(2) värdepappersföretag: en person enligt definitionen i led 1 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG och som omfattas av de krav som åläggs genom det direktivet, med undantag av

a) kreditinstitut,

b) lokala företag,

c) företag som inte har tillstånd att tillhandahålla sådana sidotjänster som avses i bilaga I avsnitt B punkt 1 i direktiv 2004/39EG som tillhandahåller endast en eller flera av de investeringstjänster eller den investeringsverksamhet som avses i punkterna 1, 2, 4 och 5 i avsnitt A i bilaga I till det direktivet, som inte får inneha kontanter eller värdepapper som tillhör företagets kunder och som därför aldrig får stå i skuld gentemot dessa.

(3) institut: ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag.

(4) lokalt företag: företag som handlar för egen räkning på marknader för finansiella terminer eller optioner eller andra derivatinstrument och på kontantmarknader enbart i syfte att säkra positioner på derivatmarknader, eller som handlar för andra medlemmars räkning på de marknaderna och som är garanterade av clearingmedlemmar på samma marknader, där ansvaret för att säkerställa efterlevnaden av de avtal som ingås av sådana företag bärs av clearingmedlemmar på samma marknader.

(5) försäkringsföretag: försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) [1].

(6) återförsäkringsföretag: återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG.

[1] EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

▼B

(7) företag för kollektiva investeringar eller fond: ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ([1]), inbegripet, om inget annat föreskrivs, enheter i tredjeland med liknande verksamhet vilka är underkastade tillsyn enligt unionsrätten eller enligt lagstiftningen i ett tredjeland vilket tillämpar tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen, en alternativ investeringsfond (AIF) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ([2]), eller en icke EU-baserad AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 aa i det direktivet.

(8) offentliga organ: ett icke-kommersiellt administrativt organ som är ansvarigt inför nationella regeringar eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller myndigheter som utövar samma ansvar som delstatliga och lokala självstyrelseorgan, eller ett icke-kommersiellt företag som ägs av eller som har etablerats och stöds av nationella regeringareller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter som har uttryckliga garantiordningar, vilket kan omfatta självstyrande organ reglerade av lag som står under offentlig tillsyn.

(9) ledningsorgan: ledningsorgan enligt definitionen i led 7 i artikel 3.1 i Direktiv 2013/36/EU.

(10) verkställande ledningen: verkställande ledning enligt definitionen i led 9 i artikel 3.1 i Direktiv 2013/36/EU.

(11) systemrisk: systemrisk enligt definitionen i led 10 i artikel 3.1 i Direktiv 2013/36/EU.

(12) modellrisk: modellrisk enligt definitionen i led 11 i artikel 3.1 i Direktiv 2013/36/EU.

(13) originator: en enhet som

a) själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ligger till grund för den exponering som värdepapperiseras, eller

b) förvärvar tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem.

(14) medverkande institut (sponsor): ett institut, annat än det institut som är originator, som upprättar och förvaltar ett program för tillgångssäkrade företagscertifikat eller annat värdepapperiseringsprogram som förvärvar exponeringar från tredje part.

([1]) EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.
([2]) EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

▼B

(15) moderföretag:

a) Ett moderföretag i den mening som avses i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.

b) Vid tillämpning av avdelning VII kapitlen 3 och 4 avsnitt II samt avdelning VIII i direktiv 2013/36/EU och del fem i den här förordningen är ett moderföretag ett företag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG samt alla företag som utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag.

(16) dotterföretag:

a) Ett dotterföretag enligt definitionen i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.

b) Ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG samt alla företag över vilka ett moderföretag utövar ett faktiskt bestämmande inflytande.

Alla dotterföretag till dotterföretag ska också anses vara dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag.

(17) filial: ett driftställe som utgör en rättsligt beroende del av ett institut och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till verksamhet i institut.

(18) anknutet företag: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva liknande verksamhet som har samband med ett eller flera instituts huvudsakliga verksamhet.

►C2 (19) kapitalförvaltningsbolag: ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2002/87/EG eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU, inbegripet, om inget annat föreskrivs, enheter i tredjeländer, som bedriver liknande verksamhet och som är underkastade lagstiftningen i ett tredjeland ◄ som tillämpar tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen.

(20) finansiellt holdingföretag: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är institut eller finansiella institut, varvid minst ett av dotterföretagen ska vara ett institut, och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag.

(21) blandat finansiellt holdingföretag: blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.

(22) holdingföretag med blandad verksamhet: ett moderföretag som inte är ett finansiellt holdingföretag eller ett institut eller ett blandat finansiellt holdingföretag och som har minst ett institut bland sina dotterföretag.

(23) försäkringsföretag i tredjeland: försäkringsföretag i tredjeland enligt definitionen i artikel 13.3 i direktiv 2009/138/EG.

▼B

(24) återförsäkringsföretag i tredjeland: återförsäkringsföretag i tredjeland enligt definitionen i artikel 13.6 i direktiv 2009/138/EG.

(25) erkända värdepappersföretag i tredjeland: ett företag som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Om det hade upprättats inom unionen, skulle det omfattas av definitionen av värdepappersföretag.

b) Det har auktoriserats i ett tredjeland.

c) Det omfattas av och uppfyller tillsynsregler som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning är minst lika stränga som de som fastställts i denna förordning eller i Direktiv 2013/36/EU.

(26) finansiellt institut: ett företag som inte är ett institut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag och ett betalningsinstitut i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden ([1]) samt ett kapitalförvaltningsbolag, ►C2 men däremot inte försäkringsholdingföretag och försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f respektive 212.1 g i direktiv 2009/138/EG. ◄

(27) enhet i den finansiella sektorn: något av följande:

a) Ett institut.

b) Ett finansiellt institut.

c) Ett anknutet företag som ingår i den konsoliderade finansiella situationen för ett institut.

d) Ett försäkringsföretag.

e) Ett försäkringsföretag i tredje land.

f) Ett återförsäkringsföretag.

g) Ett återförsäkringsföretag i tredje land.

▼C2

h) Ett försäkringsholdingföretag enligt definitionen i artikel 212.1 f i direktiv 2009/138/EG

———————

▼B

k) Ett bolag som är undantaget från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet.

l) ett företag i tredjeland vars huvudsakliga verksamhet är jämförbar med någon av de enheter som avses i leden a–k ovan.

([1]) EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼B

(28) moderinstitut i en medlemsstat: ett institut i en medlemsstat som har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett sådant institut eller finansiellt institut, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

(29) moderinstitut inom EU: ett moderinstitut i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.

(30) finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat: ett finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

(31) finansiellt moderholdingföretag inom EU: ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.

(32) blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat: ett blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

(33) blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.

(34) central motpart: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.

(35) ägarintresse: ett ägarintresse i den mening som avses i artikel 17 första meningen i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag [1] eller direkt eller indirekt ägande av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.

(36) kvalificerat innehav: direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller samtliga röster eller möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av detta företag.

[1] EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

▼B

(37) kontroll: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt, definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG, eller redovisningsstandarder som ett institut måste följa enligt förordning (EG) nr 1606/2002, eller en liknande koppling mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag.

(38) nära förbindelser: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade på något av följande sätt:

a) Ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.

b) Kontroll.

c) Att båda eller alla dessa personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till samma tredje part.

(39) grupp av kunder med inbördes anknytning: endera av följande:

a) Två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en helhet ur risksynpunkt därför att någon av dem utövar direkt eller indirekt kontroll över den eller de andra.

b) Två eller flera fysiska eller juridiska personer som inte står i sådant kontrollförhållande som beskrivs i led a men som bör betraktas som en helhet ur risksynpunkt på grund av inbördes anknytning, vilken medför att om en av dem drabbas av ekonomiska problem, framförallt finansierings- eller återbetalningsproblem, drabbas sannolikt även den eller alla de andra av finansierings- eller återbetalningsproblem.

Trots vad som sägs i led a och b, om en nationell regering har direkt kontroll över eller direkt anknytning till mer än en fysisk eller juridisk person, får grupperingen bestående av den nationella regeringen och alla de fysiska eller juridiska personer som direkt eller indirekt kontrolleras av den enligt led a, eller har anknytning till den enligt led b, anses som att den inte utgör en grupp av kunder med inbördes anknytning. Huruvida det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning bestående av den nationella regeringen och andra fysiska eller juridiska personer kan i stället bedömas separat för var och en av de personer som direkt kontrolleras av den enligt led a, eller har direkt anknytning till den enligt led b, och alla de fysiska och juridiska personer som kontrolleras av denna person enligt led a eller har anknytning till denna person enligt led b, inklusive den nationella regeringen. Samma princip tillämpas för delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter på vilka artikel 115.2 är tillämplig.

(40) behörig myndighet: en offentlig myndighet eller eller ett offentligt organ som officiellt har erkänts i nationell lagstiftning och som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att utöva tillsyn över institut som en del av tillsynssystemet i den berörda medlemsstaten.

▼B

(41) samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EU och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag i EU.

(42) auktorisation: ett myndighetstillstånd i någon form som innebär en rätt att bedriva affärsverksamhet.

(43) hemmedlemsstat: den medlemsstat i vilken ett institut har beviljats auktorisation.

(44) värdmedlemsstat: den medlemsstat i vilken ett institut har en filial eller där det tillhandahåller tjänster.

(45) ECBS-centralbanker: nationella centralbanker som ingår i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken (ECB).

(46) centralbanker: ECBS-centralbanker och tredjeländers centralbanker.

(47) konsoliderad situation: den situation som blir resultatet av att kraven i del ett, avdelning II kapitel 2 i denna förordning tillämpas på ett institut på samma sätt som om det institutet, tillsammans med ett eller flera andra enheter, utgjorde ett enda institut.

(48) på gruppnivå: på grundval av den konsoliderade situationen.

(49) på undergruppsnivå: på grundval av den konsoliderade situationen i ett moderinstitut, det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget exklusive en undergrupp av enheter eller på grundval av den konsoliderade situationen i ett moderinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är det yttersta moderinstitutet, finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

(50) finansiella instrument: endera av följande:

a) Varje avtal som ger upphov till en finansiell tillgång för en part, samtidigt som en annan part ådrar sig en finansiell skuld eller utfärdar ett ägarandelsbevis.

b) Ett instrument som avses i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.

c) Derivatinstrument.

d) Primärt finansiellt instrument.

e) Kontantinstrument.

De instrument som avses i leden a, b och c är finansiella instrument endast om deras värde är beroende av priset på ett underliggande finansiellt instrument eller på någon annan underliggande faktor, en räntesats eller ett index.

(51) startkapital: det belopp och den typ av kapitalbas som anges i artikel 12 i direktiv 2013/36/EU för kreditinstitut och i avdelning IV i det direktivet för värdepappersföretag.

▼B

(52) operativ risk: risken för förluster till följd av ej ändamålsenliga eller fallerade processer, människor, system eller yttre händelser, inbegripet legala risker.

(53) utspädningsrisk: risken för att ett fordringsbelopp minskar på grund av krediteringar, kontant eller i annan form, till gäldenären.

(54) sannolikhet för fallissemang ("probability of default", PD): sannolikheten för en motparts fallissemang under en ettårsperiod.

(55) förlust vid fallissemang ("loss given default", LGD): kvoten av förlusten på en exponering till följd av en motparts fallissemang och det utestående beloppet vid tiden för fallissemanget.

(56) konverteringsfaktor: kvoten av det för närvarande outnyttjade beloppet av ett åtagande som kan komma att utnyttjas och som därför skulle vara utestående i händelse av fallissemang och det för närvarande outnyttjade beloppet av åtagandet, varvid åtagandets storlek ska fastställas genom den aviserade limiten såvida inte den icke aviserade limiten är högre.

(57) kreditriskreducering: en teknik som används av ett institut för att minska den kreditrisk som är förenad med en eller flera exponeringar som detta institut kontinuerligt innehar.

(58) betalt kreditriskskydd: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett instituts exponering härrör från en rätt för institutet att, i händelse av en motparts fallissemang eller om andra särskilt angivna kredithändelser som rör motparten inträffar, likvidera, få överlåtna, förvärva eller återta vissa tillgångar eller belopp eller att minska beloppet för exponeringen till eller ersätta det med det belopp som motsvarar skillnaden mellan beloppet för exponeringen och beloppet för en fordran på institutet.

(59) obetalt kreditriskskydd: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett instituts exponering följer av tredje redosmans skyldighet att betala ett belopp i händelse av en låntagares fallissemang eller om andra särskilt angivna kredithändelser inträffar.

(60) kontantliknande instrument: ett insättningsbevis, inklusive obligationer, säkerställda obligationer eller andra icke-efterställda instrument, som har givits ut av institutet, för vilket institutet redan erhållit full betalning och vilket ska villkorslöst återbetalas av institutet till det nominella värdet.

(61) värdepapperisering: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i trancher, och som har båda följande egenskaper:

a) Betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar.

b) Prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår.

▼B

(62) position i värdepapperisering: exponering mot en värdepapperisering.

(63) återvärdepapperisering: värdepapperisering i vilken den risk som är förenad med en underliggande grupp av exponeringar delas upp i trancher och minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.

(64) återvärdepapperiseringsposition: exponering mot en återvärdepapperisering.

(65) kreditförstärkning: ett avtalsmässigt arrangemang, genom vilket kreditkvaliteten hos en position i en värdepapperisering förbättras i förhållande till om ingen förstärkning hade tillhandahållits, däribland även den förstärkning som ges genom lägre prioriterade trancher i värdepapperiseringen, och andra slag av kreditriskskydd.

(66) specialföretag för värdepapperisering: ett aktiebolag eller en annan enhet än ett institut, som inrättats för att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner, och vars verksamhet inte går utöver vad som krävs för att genomföra denna uppgift, vars struktur är utformad för att avskilja specialföretagets förpliktelser från de förpliktelser det institut som är originator har, och där de personer som har vinstintresse i företaget har obegränsad rätt att pantsätta eller omsätta dessa intressen.

(67) tranch: genom avtal fastställt segment av den kreditrisk som är förenad med en eller flera exponeringar, varvid en position i segmentet medför större eller mindre risk för kreditförlust än en position på samma belopp i varje annat sådant segment, utan beaktande av kreditriskskydd som ges av tredje man direkt till innehavarna av positioner i segmentet eller i andra segment.

(68) marknadsvärdering: värdering av positionerna mot lättillgängliga avräkningskurser från oberoende källor, inbegripet börskurser, skärmpriser eller noteringar från flera oberoende och ansedda mäklare.

(69) modellvärdering: varje typ av värdering som måste jämföras med, extrapoleras från eller på annat sätt beräknas utifrån ett eller flera indata från marknaden.

(70) oberoende priskontroll: en process där marknadspriser eller modellvärdering bedöms regelbundet avseende korrekthet och oberoende.

▼C2

(71) godtagbart kapital:

a) i avdelning III i del två menas summan av

▼C2

i) primärkapital enligt artikel 25, utan tillämpning av avdraget i artikel 36.1 k i,

ii) supplementärt kapital enligt artikel 71 som är lika med eller understiger en tredjedel av primärkapitalet enligt beräkningen i led i i detta led.

b) i artikel 97 och del fyra menas summan av

i) primärkapital enligt artikel 25,

ii) supplementärt kapital enligt artikel 71 som är lika med eller understiger en tredjedel av primärkapitalet.

▼B

(72) erkänd börs: en börs som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Den är en reglerad marknad.

b) Den har ett clearingförfarande genom vilket kontrakt angivna i bilaga II är föremål för dagliga marginalsäkerhetskrav som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning ger ett lämpligt skydd.

(73) diskretionära pensionsförmåner: extra pensionsförmåner som ett institut på individuell nivå beviljar en anställd som en del av dennes rörliga ersättning och som inte omfattar ackumulerade förmåner som en anställd tjänat in enligt villkoren i företagets pensionssystem.

(74) pantlånevärde: värdet av fast egendom som det har fastställts genom en försiktig bedömning av möjligheterna till en framtida försäljning av fastigheten genom att beakta långsiktigt hållbara aspekter på fastigheten, normala och lokala marknadsvillkor, nuvarande användning och annan lämplig användning av fastigheten.

(75) bostadsfastighet: en bostad som innehas av ägaren eller bostadsrättshavaren, inbegripet rätten att bo i en lägenhet i bostadsrättsföreningar i Sverige.

(76) marknadsvärde: innebär när det gäller fast egendom det beräknade värde till vilket en villig säljare skulle sälja fastigheten till en i förhållande till honom oberoende köpare på värderingsdagen efter lämplig marknadsföring där båda parterna har agerat med insikt, försiktighet och utan tvång.

(77) tillämpliga redovisningsregler: de redovisningsstandarder som institutet måste följa enligt förordning (EG) nr 1606/2002 eller direktiv 86/635/EEG.

(78) ettårig fallissemangskvot: kvoten mellan antalet fallissemang som inträffat under en period som inleds ett år före dagen T och antalet gäldenärer som åsatts denna exponeringsklass ett år före denna dag.

(79) spekulativ finansiering av fast egendom: varje lån som upptas med tanke på förvärv av, exploatering av eller byggnation på mark i samband med fast egendom, eller av eller i samband med sådan egendom, med avsikten att sälja egendomen med vinst.

▼B

(80) handelsfinansiering: finansiering, inbegripet garantier, i samband med utbyte av varor och tjänster med hjälp av finansiella produkter med fast kortfristig löptid, i allmänhet mindre än ett år, utan automatisk förlängning.

(81) statsstödda exportkrediter: lån eller krediter för finansiering av export av varor och tjänster för vilka ett statligt exportkreditorgan tillhandahåller garantier, försäkring eller direktfinansiering.

▼C2

(82) repa och omvänd repa: avtal enligt vilket ett institut eller dess motpart överlåter värdepapper eller råvaror eller garanterade rättigheter som avser äganderätt till värdepapper eller råvaror om garantin har utfärdats av en erkänd börs som innehar rätten till värdepapperen eller råvarorna och avtalet inte ger institutet möjlighet att överlåta eller pantsätta ett enskilt värdepapper eller en enskild råvara till mer än en motpart vid varje tidpunkt och har förpliktat sig att återköpa dem, eller värdepapper eller råvaror av motsvarande slag till ett fastställt pris och vid en tidpunkt i framtiden som är fastställd eller ska fastställas av den som överlåter instrumentet. Avtalet är en repa för det institut som säljer värdepapperen eller råvarorna och en omvänd repa för det institut som köper dem.

▼B

(83) repa: varje transaktion som regleras av ett avtal som omfattas av en repa eller en omvänd repa.

(84) enkel repa: en repotransaktion omfattande en endatillgång eller liknande okomplicerad tillgång i motsats till en korg av tillgångar.

(85) positioner som innehas i avsikt att bedriva handel: endera av följande:

a) Egna positioner och positioner som härrör från verksamhet för kunders räkning och som marknadsgarant.

b) Positioner avsedda för försäljning på kort sikt.

c) Positioner med avsikt att dra nytta av faktiska eller förväntade kortsiktiga skillnader mellan inköps- och försäljningspris eller andra pris- eller räntevariationer.

(86) handelslager: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett institut, antingen i avsikt att bedriva handel eller för att säkra positioner som innehas i avsikt att bedriva handel.

(87) multilateral handelsplattform: multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.15 i direktiv 2004/39/EG.

▼B

(88) kvalificerad central motpart: en central motpart som antingen har auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänts i enlighet med artikel 25 i den förordningen.

(89) obeståndsfond: en fond som inrättats av en central motpart i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012 och används i enlighet med artikel 45 i den förordningen.

(90) förfinansierat bidrag till en central motparts obeståndsfond: ett bidrag till en central motparts obeståndsfond som betalats in av ett institut.

►C2 (91) marknadsexponering: nuvarande exponering, inbegripet en variationsmarginal som ska betalas till en clearingmedlem eller en kund men som denne ännu inte mottagit, ◄ och en potentiell framtida exponering av en clearingmedlem eller en kund mot en central motpart i samband med sådana kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 295.1 a-e samt initial säkerhetsmarginal.

(92) reglerad marknad: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.14 i direktiv 2004/39/EG.

(93) bruttosoliditet: den relativa storleken av ett instituts tillgångar, förbindelser utanför balansräkningen och ansvarsförbindelser att betala eller leverera eller ställa säkerheter, inbegripet skyldigheter som härrör från mottagen finansiering, gjorda åtaganden, derivat eller repor, men med uteslutande av skyldigheter som endast kan genomdrivas i händelse av institutets likvidation, ställt i förhållande till institutets kapitalbas.

►C2 (94) risk för alltför låg bruttosoliditet: den risk ◄ som beror på ett instituts sårbarhet på grund av dess bruttosoliditet eller eventuella bruttosoliditet och som kan kräva oplanerade korrigeringar av dess affärsplan, däribland en framtvingad utförsäljning av tillgångar som kan leda till förluster eller värderingskorrigeringar för de kvarvarande tillgångarna.

(95) kreditriskjustering: det belopp som har avsatts som specifik och allmän kreditförlustreserv för kreditrisker och har redovisats i institutets finansiella rapporter i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.

(96) intern säkring: en position som i väsentlig grad täcker komponentriskdelen mellan ett handelslager och en position utanför handelslagret eller av en grupp av positioner.

(97) referensförpliktelse: en förpliktelse som används för att fastställa kontantvärdet på avvecklingen av kreditderivatet.

▼B

(98) externt kreditvärderinginstitut: ett kreditvärderingsinstitut som är registrerat eller certifierat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ([1]) eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av förordning (EU) nr 1060/2009.

(99) utsett kreditvärderinginstitut: ett externt kreditvärderinginstitut som har utsetts av ett institut.

►C2 (100) ackumulerat övrigt totalresultat ◄: har samma betydelse som i den internationella redovisningsstandarden IAS 1 som tillämpas enligt förordning (EG) nr 1606/2002.

(101) primärkapital: har den innebörd som avses i artikel 88 i direktiv 2009/138/EG.

(102) försäkringsposter i primärkapitalet: primärkapitalposter i företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG, om dessa poster klassificeras som primärkapital tillhörande nivå 1 i direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 94.1 i det direktivet.

(103) övriga försäkringsposter i primärkapitalet: primärkapitalposter i företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG, om dessa poster klassificeras som tillhörande nivå 1 i direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 94.1 i det direktivet, och inräknande av dessa poster begränsas av de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 99 i det direktivet.

(104) försäkringsposter i supplementärkapitalet: kapitalbasposter i företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG om dessa poster klassificeras som tillhörande nivå 2 i direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 94.2 i det direktivet.

(105) försäkringsposter i den utvidgade kapitalbasen (tier 3): kapitalbasposter i företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG om dessa poster klassificeras som tillhörande nivå 3 i direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 94.3 i det direktivet.

(106) uppskjutna skattefordringar: har den innebörd som anges i tillämpliga redovisningsramar.

(107) uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet: uppskjutna skattefordringar vars framtida värde kan realiseras endast om institutet uppvisar beskattningsbar vinst i framtiden.

([1]) EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

▼B

(108) uppskjutna skatteskulder: har den innebörd som anges i tillämpliga redovisningsramar.

(109) förmånsbestämda pensionsplaner: tillgångarna i en förmånsbestämd pensionsfond eller pensionsplan, beroende på vad som är tillämpligt, beräknade efter avdrag av summan av förpliktelserna i samma fond eller plan.

(110) utdelningar: betalning av utdelning eller ränta i någon form.

(111) finansiellt företag: har den innebörd som anges i artikel 13.25 b och d i direktiv 2009/138/EG.

(112) reserveringar för allmänna risker i bankrörelse: har den innebörd som anges i artikel 38 i direktiv 86/635/EEG.

(113) goodwill: har den innebörd som anges i tillämpliga redovisningsramar.

(114) indirekt innehav: en exponering som ett institut har mot en förmedlande enhet som i sin tur är exponerad mot kapitalinstrument utgivna av en enhet i den finansiella sektorn, som innebär att institutet, i den händelse de kapitalinstrument som givits ut av enheten i den finansiella sektorn varaktigt skulle skrivas av, skulle åsamkas en förlust till följd härav som inte på något betydande sätt skiljer sig från den förlust som institutet skulle åsamkas vid ett direkt innehav av de kapitalinstrument som givits ut av enheten i den finansiella sektorn.

(115) immateriella tillgångar: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsram och inbegriper goodwill.

(116) övriga kapitalinstrument: kapitalinstrument som givits ut av enheter i den finansiella sektorn och som inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument eller försäkringsposter i primärkapitalet, övriga försäkringsposter i primärkapitalet, försäkringsposter i supplementärkapitalet eller i den utvidgade kapitalbasen (tier 3).

▼C2

(117) övriga reserver: reserver med den innebörd som anges i tillämpliga redovisningsramar, om vilka upplysningar måste lämnas enligt denna tillämpliga redovisningsstandard, utom sådana belopp som redan ingår i ackumulerat övrigt totalresultat eller balanserade vinstmedel.

▼B

(118) kapitalbas: summan primärkapital och supplementärkapital.

(119) kapitalbasinstrument: kapitalinstrument som givits ut av institutet och som räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument.

▼B

(120) minoritetsintresse: det kärnprimärkapitalbelopp inom ett dotterföretag till ett institut som kan hänföras till andra fysiska eller juridiska personer än de som ingår i institutets konsolidering i stabilitetssyfte.

(121) vinst: har den innebörd som anges i tillämpliga redovisningsramar.

(122) korsvist ägande: ett instituts innehav av kapitalbasinstrument eller övriga kapitalinstrument som givits ut av enheter i den finansiella sektorn om dessa enheter också äger kapitalbasinstrument som givits ut av institutet.

(123) balanserade vinstmedel: balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår i enlighet med tillämpliga redovisningsramar.

(124) överkursfond: har den innebörd som anges i tillämpliga redovisningsramar.

(125) temporära skillnader: har den innebörd som anges i tillämpliga redovisningsramar.

(126) syntetiskt innehav: en investering som ett institut gör i ett finansiellt instrument vars värde är direkt kopplat till värdet av de kapitalinstrument som ges ut av en enhet i den finansiella sektorn.

(127) ömsesidigt garantisystem: ett system som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Instituten omfattas av samma institutionella skyddssystem som det vilket avses i artikel 113.7.

b) Instituten är helt och hållet konsoliderade, i enlighet med artikel 1.1 b, c, d eller 1.2 i direktiv 83/349/EEG och via grupptillsyn omfattas av tillsynen av ett institut som är moderinstitut i en medlemsstat, i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i denna förordning, och omfattas även av kapitalbaskrav.

c) Moderinstitutet i en medlemsstat och dotterföretagen är etablerade i samma medlemsstat och är underkastade auktorisation och tillsyn av samma behöriga myndighet.

d) Moderinstitutet i en medlemsstat och dotterföretagen har ingått ett avtalsgrundat eller lagstadgat skyddssystem som skyddar dessa institut och särskilt sörjer för deras likviditet och solvens för att vid behov undvika konkurs.

▼B

e) Det finns system som garanterar omedelbar tillgång till finansiella resurser i form av kapital och likviditet om så krävs enligt det avtalsgrundade eller lagstadgade skyddssystem som avses i led d.

f) Den behöriga myndigheten övervakar regelbundet huruvida de system som avses i leden d och e är adekvata.

g) Ett dotterföretags minimifrist för att frivilligt lämna skyddssystemet är tio år.

h) Den behöriga myndigheten har befogenhet att förhindra att ett dotterföretag frivilligt lämnar skyddssystemet.

(128) utdelningsbara medel: vinsten vid slutet av föregående räkenskapsår plus balanserad vinst och reserver som får användas för det ändamålet före utdelning till innehavare av kapitalbasinstrument minus balanserad förlust, vinst som inte är utdelningsbar i enlighet med bestämmelser i lagstiftningen eller institutets bolagsordning och summor som placerats i icke utdelningsbara reserver i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning eller institutets stadgar, eftersom dessa förluster och reserver ska fastställas på grundval av institutets enskilda redovisning och inte på grundval av den sammanställda redovisningen.

►C2 2. När det i denna förordning hänvisas till fast egendom, till bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter eller till panträtt i sådan egendom, inbegrips andelar i finländska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finländska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagen lagstiftning med motsvarande innehåll. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får tillåta att aktier som utgör ett likvärdigt indirekt innehav av fast egendom behandlas som direkt innehav av fast egendom under förutsättning att ◄ ett sådant indirekt innehav särskilt regleras i den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning och att, när de är intecknade som säkerhet, fordringsägare ges ett likvärdigt skydd.

3. Handelsfinansiering som avses i led 80 i punkt 1 är vanligtvis obekräftad och det krävs en tillfredsställande styrkande transaktionsdokumentation för varje begäran om kreditutnyttjande; finansieringen kan nekas vid tvivel i fråga om kreditvärdigheten eller den styrkande transaktionsdokumentationen. Återbetalning av exponeringar mot handelsfinansiering sker vanligtvis oberoende av låntagaren; medel kommer i stället från kontanter som mottagits av importörer eller som kommer från försäljningen av de underliggande varorna.

Artikel 5

Särskilda definitioner med avseende på kapitalkrav för kreditrisker

Vid tillämpningen av del tre avdelning II gäller följande definitioner:

(1) exponering: en tillgång eller post utanför balansräkningen.

(2) förlust: ekonomisk förlust, inbegripet väsentliga diskonteringseffekter och väsentliga direkta eller indirekta kostnader vid inkassering av instrumentet.

▼B

(3) förväntad förlust ("expected loss", EL): kvoten av det belopp som förväntas gå förlorat på en exponering till följd av möjligt fallissemang hos en motpart eller utspädning under en ettårsperiod och det utestående beloppet vid tiden för fallissemanget.

AVDELNING II

KRAVENS TILLÄMPNINGSNIVÅ

KAPITEL 1

Tillämpning av kraven på individuell nivå

Artikel 6

Allmänna principer

1. Instituten ska uppfylla kraven i delarna två–fem och åtta på individuell nivå.

▼C2

2. Inget institut som antingen är ett dotterföretag i den medlemsstat där det auktoriserats och står under tillsyn eller ett moderföretag, och inget institut som ingår i konsolideringen enligt artikel 18, ska vara skyldigt att uppfylla kraven i artiklarna 89, 90 och 91 på individuell nivå.

3. Inget institut som antingen är ett moderföretag eller ett dotterföretag, och inget institut som ingår i konsolideringen enligt artikel 18, ska vara skyldigt att uppfylla kraven i del åtta på individuell nivå.

▼B

4. Kreditinstitut och värdepappersföretag som auktoriserats att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2004/39/EG ska uppfylla kraven i del sex på individuell nivå. I avvaktan på kommissionens rapport i enlighet med artikel 508.3 får behöriga myndigheter undanta värdepappersföretag från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagens verksamhet samt dess komplexitetsgrad.

5. Instituten, utom värdepappersföretag enligt artiklarna 95.1 och 96.1 samt institut för vilka behöriga myndigheter begärt undantag enligt artikel 7.1 eller 7.3, ska uppfylla kraven i del sju på individuell nivå.

Artikel 7

Undantag från tillämpningen av tillsynskrav på individuell nivå

1. Behöriga myndigheter får välja att inte tillämpa artikel 6.1 på ett dotterföretag till ett institut, om både dotterföretaget och institutet omfattas av auktorisation och tillsyn i den berörda medlemsstaten, dotterföretaget omfattas av den gruppbaserade tillsynen över det institut som är dess moderföretag och samtliga följande villkor är uppfyllda, i syfte att säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretag och dotterföretag:

▼B

a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder.

b) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med samtycke av den behöriga myndigheten, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.

c) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.

d) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

2. De behöriga myndigheterna får utnyttja den möjlighet som anges i punkt 1 om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat som institutet, under förutsättning att det omfattas av samma tillsyn som institut och särskilt av de standarder som fastställs i artikel 11.1.

3. De behöriga myndigheterna får avstå från att tillämpa artikel 6.1 på ett moderinstitut i en medlemsstat om institutet omfattas av auktorisation och tillsyn i den berörda medlemsstaten och av den gruppbaserade tillsynen, och alla följande villkor är uppfyllda, i syfte att säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretag och dotterföretag:

a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att snabbt överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till moderinstitutet i en medlemsstat.

b) De förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risk som är av betydelse för gruppbaserad tillsyn omfattar moderinstitutet i en medlemsstat.

Den behöriga myndighet som tillämpar denna punkt ska underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater.

Artikel 8

Undantag från tillämpningen av likviditetskrav på individuell nivå

1. De behöriga myndigheterna får helt eller delvis avstå från att tillämpa del sex på ett institut och alla eller några av dess dotterföretag inom unionen och utöva tillsyn över dem som en enda likviditetsundergrupp så länge de uppfyller samtliga följande villkor:

a) Moderinstitutet uppfyller på gruppnivå eller dotterinstitutet uppfyller på undergruppsnivå kraven i del sex.

▼B

b) Moderinstitutet övervakar på gruppnivå eller dotterinstitutet övervakar på undergruppsnivå och utövar kontinuerlig tillsyn över likviditetspositionerna i alla institut i den grupp eller undergrupp för vilken man tillämpar undantaget och sörjer för en tillräcklig likviditetsnivå för alla dessa institut.

c) Instituten har ingått avtal, som av de behöriga myndigheterna bedöms som tillfredsställande, som medger fri överföring av medel dem emellan, i syfte att kunna uppfylla enskilda och gemensamma skyldigheter när de uppkommer.

d) Det finns inte några rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder mot att de avtal som åsyftas i led c uppfylls.

Kommissionen ska senast den 1 januari 2014 rapportera till Europaparlamentet och rådet om eventuella rättsliga hinder som skulle kunna omöjliggöra tillämpningen av led c i första stycket, och uppmanas att senast den 31 december 2015, i förekommande fall, lägga fram ett lagförslag för att eliminera dessa hinder.

2. De behöriga myndigheterna får helt eller delvis avstå från att tillämpa del sex på ett institut och alla eller några av dess dotterföretag, om samtliga institut i likviditetsundergruppen är auktoriserade i samma medlemsstat och om villkoren i punkt 1 är uppfyllda.

3. Om instituten i likviditetsundergruppen har auktoriserats i flera medlemsstater, ska punkt 1 tillämpas först efter att det förfarande som anges i artikel 21 har genomförts och endast på de institut vars behöriga myndigheter är eniga om följande delar:

a) Bedömningen av huruvida institutets organisation och dess behandling av likviditetsrisker uppfyller kraven i artikel 86 i direktiv 2013/36/EU och att detta är fallet för hela den enskilda likviditetsundergruppen.

b) Fördelningen av belopp, lokalisering och ägandeskap för de nödvändiga likvida tillgångarna inom den enskilda likviditetsundergruppen.

c) Fastställander av de lägsta belopp för de likvida tillgångar som måste innehas av de institut för vilka undantaget för del sex ska utnyttjas.

d) Behovet av striktare parametrar än dem som anges i del sex.

e) Ett oinskränkt och fullständigt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna,

f) Full insikt i konsekvenserna av ett sådant undantag.

▼C2

4. De behöriga myndigheterna får också tillämpa punkterna 1, 2 och 3 på institut som ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7, under förutsättning att de uppfyller samtliga krav i den artikeln, och på andra institut som har en sådan relation med varandra som avses i artikel 113.6, under förutsättning att de uppfyller samtliga krav i den artikeln. De behöriga myndigheterna ska i detta fall besluta att ett av de institut som omfattas av undantaget uppfyller del sex, grundat på den konsoliderade situationen för samtliga institut i den enskilda likviditetsundergruppen.

▼B

5. Om ett undantag har beviljats i enlighet med punkt 1 eller punkt 2, får de behöriga myndigheterna också tillämpa artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller delar därav på en enskild likviditetsundergrupp och avstå från att tillämpa artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller delar därav på individuell nivå.

Artikel 9

Individuell konsolideringsmetod

1. Om inte annat föreskrivs i punkterna 2 och 3 i denna artikel och i artikel 144.3 i direktiv 2013/36/EU får de behöriga myndigheterna genom beslut i varje enskilt fall tillåta att ett moderinstitut i sin beräkning av kravet i artikel 6.1 medräknar dotterföretag som uppfyller kraven i artikel 7.1 c och 7.1 d och vilkas väsentliga exponeringar eller skulder avser detta moderinstitut.

2. Förfarandet i punkt 1 ska endast vara tillåtet om moderinstitutet på ett tillfredsställande sätt kan påvisa för de behöriga myndigheterna att det föreligger omständigheter och förfaranden, däribland även rättsliga förfaranden, som gör att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att dotterföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala förfallna skulder till moderföretaget.

3. Om en behörig myndighet utnyttjar den valmöjlighet som anges i punkt 1 ska den regelbundet, dock minst en gång per år, informera de behöriga myndigheterna i alla övriga medlemsstater om användningen av punkt 1 och om de omständigheter och förfaranden som avses i punkt 2. Om dotterföretaget är beläget i tredjeland ska de behöriga myndigheterna även lämna samma information till de behöriga myndigheterna i detta tredjeland.

Artikel 10

Undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

1. De behöriga myndigheterna får, i enlighet med nationell lagstiftning, helt eller delvis bevilja undantag från kraven i delarna två till åtta för ett eller flera kreditinstitut i samma medlemsstat som permanent underställts ett centralt organ som övervakar dem och som är etablerat i samma medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:

▼B

a) För åtaganden som gjorts av det centrala organet och dess underställda institut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de senare institutens åtaganden fullt ut av det centrala organet.

b) Solvens och likviditet för det centrala organet och alla dess underställda institut övervakas som en helhet grundat på den sammanställda redovisningen från dessa institut.

c) Det centrala organets ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för varje underställt institut.

▼C2

Medlemsstaterna får bibehålla och använda befintlig nationell lagstiftning avseende tillämpningen av det undantag som avses i första stycket förutsatt att den inte strider mot denna förordning eller direktiv 2013/36/EU.

▼B

2. Om de behöriga myndigheterna är övertygade om att de villkor som fastställs i punkt 1 är uppfyllda, och om det centrala organets skuldförbindelser eller åtaganden garanteras fullt ut av de underställda instituten, får de behöriga myndigheterna bevilja undantag från delarna två till åtta för det centrala organet på individuell nivå.

KAPITEL 2

Konsolidering under tillsyn

Avsnitt 1

Tillämpning av krav på gruppnivå

Artikel 11

Allmänna förfaranden

1. Moderinstitut i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som anges i artikel 18, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två till fyra och sju, på grundval av institutens konsoliderade situation. De moderföretag och dotterföretag till dessa som omfattas av denna förordning ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och översänds på vederbörligt sätt. De ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför sådana arrangemang, processer och rutiner som garanterar en korrekt konsolidering.

2. Institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som anges i artikel 18, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två–fyra och sju, på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandande finansiella holdingföretagets konsoliderade situation.

Om fler än ett institut kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ska första stycket endast tillämpas på det institut som ska omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU.

▼B

3. Moderinstitut inom EU och institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU och institut som kontrolleras av ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska uppfylla kraven i del sex, på grundval av moderinstitutets, det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets konsoliderade situation, om gruppen omfattar ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som avses i punkterna 3 och 6 i avsnitt A bilaga I till direktiv 2004/39/EG. ►C2 I avvaktan på kommissionens rapport i enlighet med artikel 508.2 i denna förordning, och om ◄ gruppen endast består av värdepappersföretag, får behöriga myndigheter undanta värdepappersföretag från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex på gruppnivå med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagens verksamhet samt dess komplexitetsgrad.

4. Om artikel 10 tillämpas, ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del två till åtta på grundval av den konsoliderade situationen i den helhet som utgörs av det centrala organet tillsammans med dess underställda institut.

5. Utöver de krav som anges i punkt 1–4, och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna förordning och direktiv 2013/36/EU, får de behöriga myndigheterna, om det är motiverat av tillsynsskäl på grund av de särskilda omständigheterna kring risken eller institutets kapitalstruktur eller om medlemsstaterna antar nationell lagstiftning som kräver en strukturell uppdelning av verksamheterna inom en bankgrupp, kräva att de strukturellt uppdelade instituten fullgör de skyldigheter som föreskrivs i del två till fyra och del sex till åtta i denna förordning samt i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU på undergruppsnivå.

Tillämpningen av den metod som avses i första stycket ska inte påverka en effektiv tillsyn på gruppnivå och får inte medföra oproportionerligt negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och den får inte heller utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens sätt att fungera.

Artikel 12

Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har både ett dotterkreditinstitut och ett dottervärdepappersföretag

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag har minst ett kreditinstitut och ett värdepappersföretag som dotterföretag, ska de krav som ska tillämpas på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretaget konsoliderade situation tillämpas på kreditinstitutet.

▼B

Artikel 13

Tillämpning av upplysningskrav på gruppnivå

1. Varje moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av sin konsoliderade situation.

Betydande dotterföretag till moderinstitut inom EU samt dotterföretag som har väsentlig betydelse för sin lokala marknad ska offentliggöra de uppgifter som anges i artiklarna 437, 438, 440, 442, 450, 451 och 453, individuellt eller på undergruppsnivå.

2. Institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets konsoliderade situation.

Betydande dotterföretag till finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU samt dotterföretag som har väsentlig betydelse för sin lokala marknad ska offentliggöra de uppgifter som anges i artiklarna 437, 438, 440, 442, 450, 451 och 453, individuellt eller på undergruppsnivå.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas, helt eller delvis, på moderinstitut inom EU, institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, om de ingår i likvärdig information på gruppnivå som lämnas från ett moderföretag som är etablerat i tredjeland.

4. Om artikel 10 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del åtta på grundval av det centrala organets konsoliderade situation. Artikel 18.1 ska tillämpas på det centrala organet och de underställda instituten ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Artikel 14

Tillämpning av kraven i del fem på gruppnivå

1. Moderföretag och deras dotterföretag som omfattas av denna förordning ska uppfylla kraven i del fem på grupp- eller undergruppsnivå för att säkerställa att de arrangemang, processer och rutiner som ingår i kraven är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. Företagen ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför sådana arrangemang, processer och rutiner som garanterar att dessa bestämmelser efterlevs.

2. Institut ska tillämpa en ytterligare riskvikt i enlighet med artikel 407 vid tillämpningen av artikel 92 på grupp- eller undergruppsnivå, om kraven i artikel 405 eller 406 inte uppfylls av en enhet etablerad i tredjeland som ingår i gruppen i enlighet med artikel 18 om överträdelsen är betydande ställd i relation till gruppens samlade riskprofil.

▼B

3. Skyldigheter som inträder enligt del fem som rör dotterföretag som inte själva omfattas av denna förordning ska inte gälla om ett moderinstitut inom EU eller ett institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU kan visa för de behöriga myndigheterna att tillämpning av del fem är olaglig enligt lagstiftningen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat.

Artikel 15

Undantag från tillämpning av kapitalbaskrav på gruppnivå för grupper av värdepappersföretag

►C2 1. Den samordnande tillsynsmyndigheten får genom beslut i varje enskilt fall avstå från att tillämpa del tre i denna förordning och avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU på gruppnivå, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Alla värdepappersföretag inom EU i gruppen använder den alternativa metoden för att beräkna totalt riskvägt exponeringsbelopp enligt artikel 95.2 eller 96.2.

b) Alla värdepappersföretag i gruppen omfattas av kategorierna i artikel 95.1 eller 96.1.

c) Vart och ett av värdepappersföretagen inom EU i gruppen uppfyller kraven i artikel 95 eller 96 på individuell nivå ◄ och drar samtidigt av ifrån sitt kärnprimärkapital alla ansvarsförbindelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag och anknutna företag, vilka annars skulle ingå i den sammanställda redovisningen.

d) Varje finansiellt holdingföretag som i en medlemsstat är finansiellt moderholdingföretag till ett värdepappersföretag som tillhör gruppen innehar minst lika mycket kapital, vilket här anges som summan av de poster som avses i artiklarna 26.1, 51.1 och 62.1 som behövs för att täcka summan av följande:

i) Summan av det fulla bokförda värdet av innehav, efterställda fordringar och instrument som avses i artiklarna 36.1 h och i, 56.1 c och d, samt 66.1 c och d, i värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt anknutna företag som annars skulle ingå i den sammanställda redovisningen.

ii) Totalsumman av ansvarsförbindelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt anknutna företag som annars skulle ingå i den sammanställda redovisningen.

▼B

e) Gruppen innehåller inga kreditinstitut.

Om kriterierna i det första stycket är uppfyllda ska varje värdepappersföretag inom EU ha system för att övervaka och kontrollera kapital- och finansieringskällorna för alla finansiella holdingföretag, värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt anknutna företag inom nivågruppen.

2. De behöriga myndigheterna får också tillämpa undantaget om de finansiella holdingföretagen har en lägre kapitalbas än det belopp som beräknats enligt punkt 1 d, men inte lägre än summan av de kapitalbaskrav som på individuell nivå krävs av värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag och företag som tillhandahåller anknutna tjänster, som annars skulle omfattas av koncernredovisningen, och den totala summan av ansvarsförbindelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt anknutna företag som annars skulle omfattas av den sammanställda redovisningen. Vid tillämpningen av denna punkt är kapitalbaskravet för värdepappersföretag i tredjeland, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag och anknutna företag.

Artikel 16

Undantag från tillämpningen av kraven avseende bruttosoliditetsgraden på gruppnivå för grupper av värdepappersföretag

När alla enheter i en grupp av värdepappersföretag, inbegripet moderenheten, är värdepappersföretag som är undantagna från tillämpningen av kraven i del sju på individuell nivå enligt artikel 6.5. får modervärdepappersföretaget besluta att inte tillämpa kraven i del sju på gruppnivå.

Artikel 17

Tillsyn av värdepappersföretag som undantagits från kapitalbaskraven på gruppnivå

1. Värdepappersföretag i en grupp som har beviljats ett sådant undantag som anges i artikel 15 ska underrätta de behöriga myndigheterna om sådana risker som skulle kunna undergräva deras ekonomiska ställning, inbegripet sådana som sammanhänger med sammansättningen av och källorna till deras kapital och finansiering.

2. Om de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av värdepappersföretaget tillämpar det undantag från skyldigheten att utöva gruppbaserad tillsyn enligt artikel 15, ska de vidta andra lämpliga åtgärder för att övervaka riskerna, i synnerhet stora exponeringar, för gruppen som helhet, inklusive alla företag som inte är belägna i en medlemsstat.

3. Om de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av värdepappersföretaget tillämpar det undantag från kapitalbaskraven på gruppnivå, som anges i artikel 15, ska kraven i del åtta tillämpas på individuell nivå.

▼B

Avsnitt 2

Metoder för konsoliderad tillsyn

Artikel 18

Metoder för konsoliderad tillsyn

1. De institut som måste uppfylla kraven i avsnitt 1 på grundval av deras konsoliderade situation ska genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är dotterföretag, eller i relevanta fall dotterföretag till samma finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag. Punkterna 2–8 i denna artikel ska inte tillämpas när del sex tillämpas på grundval av ett instituts konsoliderade situation.

2. De behöriga myndigheterna får emellertid genom beslut i varje enskilt fall medge att en proportionell konsolidering görs grundad på den kapitalandel som moderföretaget innehar i dotterföretaget. Proportionell konsolidering får endast medges då samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Moderföretagets ansvar är begränsat till den del av kapitalet som moderföretaget innehar i dotterföretaget med tanke på övriga aktieägares eller medlemmars ansvar.

b) Övriga aktieägares eller medlemmars solvens är tillfredsställande.

c) Övriga aktieägares och medlemmars ansvar har klart fastställts på ett rättsligt bindande sätt.

3. Om företagen har en sådan förbindelse med varandra som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG ska de behöriga myndigheterna avgöra hur konsolideringen ska ske.

4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kräva proportionell konsolidering enligt den andel av kapitalet som innehas av institut och finansiella institut som leds av ett företag som ingår i konsolideringen, jämte ett eller flera företag som inte ingår i konsolideringen, när dessa företags ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som de innehar.

►C2 5. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som anges i punkterna 1 och 4, ska de ◄ behöriga myndigheterna avgöra om och hur konsolideringen ska ske. De får tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av gruppbaserad tillsyn.

6. De behöriga myndigheterna ska avgöra om och hur konsolidering ska ske i följande fall:

a) När de behöriga myndigheterna bedömer att ett institut utövar ett väsentligt inflytande över ett eller flera institut eller finansiella institut, utan att institutet innehar ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar till dessa institut.

▼B

►C2 b) När två eller flera institut eller finansiella institut ◄ har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

De behöriga myndigheterna får särskilt medge eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 12 i direktiv 83/349/EEG ska användas. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av gruppbaserad tillsyn.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor enligt vilka konsolidering ska ske i de fall som avses i punkterna 2–6 i denna artikel.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2016.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. När gruppbaserad tillsyn ska utövas i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU ska anknutna företag och kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2002/87/EG ingå i konsolideringen i de fall och i enlighet med de metoder som anges i denna artikel.

Avsnitt 3

Tillämpningsområde för konsoliderad tillsyn

Artikel 19

Enheter som inte omfattas av tillämpningsområdet för konsoliderad tillsyn

1. Ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag vilket är ett dotterföretag eller ett annat företag som är föremål för ägarintresse behöver inte ingå i konsolideringen, om den totala summan av tillgångar och poster utanför balansräkningen för det berörda företaget är mindre än det lägsta av följande två belopp:

a) 10 miljoner EUR.

b) 1 % av totalsumman av tillgångar och poster utanför balansräkningen i moderföretaget eller det företag som har ägarintresse.

2. De behöriga myndigheter som enligt artikel 111 i direktiv 2013/36/EU har till uppgift att utöva gruppbaserad tillsyn får i varje enskilt fall besluta att undanta ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutat företag från den gruppbaserade tillsynen när institutet eller företaget är ett dotterföretag eller ett företag i vilket ägarintresse innehas, i följande fall:

a) Om företaget i fråga är beläget i ett tredjeland där rättsliga hinder föreligger för överföring av nödvändig information.

▼C2

b) Om företaget i fråga är av försumbar betydelse när det gäller syftet med att övervaka institut.

▼B

c) Om de behöriga myndigheter som har ansvar för den gruppbaserade tillsynen bedömer att konsolidering av den finansiella ställningen i företaget i fråga skulle vara olämplig eller vilseledande med hänsyn till syftet med att övervaka kreditinstitut.

3. Om, i de fall som avses i punkt 1 och punkt 2 b, flera företag var för sig uppfyller de kriterier som där anges ska de ändå omfattas av konsolideringen om de tillsammans är av icke oväsentlig betydelse med hänsyn till det angivna syftet.

Artikel 20

Gemensamma beslut om tillsynskrav

1. De behöriga myndigheterna ska arbeta tillsammans i fullständigt samråd

a) när det gäller ansökningar om sådana tillstånd som avses i artiklarna 143.1, 151.4, 151.9, 283, 312.2 och 363, vilka inlämnas av ett moderinstitut inom EU och dess dotterföretag eller gemensamt av dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, för att besluta om det begärda tillståndet bör beviljas eller inte samt eventuella villkor och bestämmelser som ska gälla för tillståndet,

b) för att fastställa om kriterierna är uppfyllda för en särskild behandling inom en grupp enligt artiklarna 422.9 och 425.5 och EBA:s tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 422.10 och 425.6.

Ansökningarna ska endast inges till den samordnande tillsynsmyndigheten.

Den ansökan som avses i artikel 312.2 ska innehålla en beskrivning av den metod som används för att fördela operativt riskkapital mellan de olika enheterna i gruppen. I ansökan ska anges om och hur diversifieringseffekter är avsedda att beaktas i riskmätningssystemet.

2. De behöriga myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut inom sex månader när det gäller

a) ansökan som avses i punkt 1 a,

b) bedömningen av kriterierna och fastställandet av den särskilda behandling som anges i punkt 1 b.

▼B

Det gemensamma beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering till beslutet och skickas till den sökande av den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

3. Den period som avses i punkt 2 ska inledas vid följande tidpunkt:

a) Den dag då den samordnande tillsynsmyndigheten mottar den fullständiga ansökan som avses i punkt 1 a. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga behöriga myndigheterna.

b) Den dag då de behöriga myndigheterna mottar en rapport som utarbetats av den samordnande tillsynsmyndigheten med en analys av åtagandena inom gruppen.

4. Om de behöriga myndigheterna inte kan fatta ett gemensamt beslut inom sex månader ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om tillämpningen av punkt 1 a. Den samordnande tillsynsmyndighetens beslut ska inte begränsa de behöriga myndigheternas befogenheter enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

Beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering där synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden beaktas.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska översända beslutet till moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller till det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU samt till övriga behöriga myndigheter.

Om någon av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 när sexmånadersperioden har löpt ut, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut i fråga om punkt 1 a i den här artikeln och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

5. Om de behöriga myndigheterna inte kan fatta ett gemensamt beslut inom sex månader ska den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretaget på individuell nivå fatta ett eget beslut om tillämpningen av punkt 1 b.

Beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering där synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden beaktas.

Beslutet ska översändas till den samordnande tillsynsmyndigheten som ska underrätta moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU.

▼B

Om den samordnande tillsynsmyndigheten har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 när sexmånadersperioden har löpt ut, ska den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av dotterföretaget på individuell nivå skjuta upp sitt beslut i fråga om punkt 1 b i den här artikeln och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

6. Om ett moderinstitut inom EU och dess dotterföretag, dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller till ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU samtliga använder en internmätningsmetod som anges i artikel 312.2 eller en internmetod som anges i artikel 143, ska de behöriga myndigheterna tillåta att kvalifikationskriterierna i artiklarna 321 och 322 eller del tre avdelning II kapitel 3 avsnitt 6 uppfylls av moderföretaget och dess dotterföretag tillsammans, på ett sätt som följer gruppens struktur, riskhanteringssystem, processer och metoder.

7. De beslut som avses i punkterna 2, 4 och 5 ska betraktas som slutgiltiga och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera det gemensamma beslut som avses i punkt 1 a vad gäller ansökningarna om sådana tillstånd som avses i artiklarna 143.1, 151.4, 151.9, 283, 312.2, och 363, för att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 21

Gemensamma beslut om tillämpningsnivån för likviditetskrav

1. Efter ansökan från ett moderinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett undergruppsdotterföretag till ett moderinstitut inom EU eller till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller till ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU eller ett

▼B

finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU i en medlemsstat göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om huruvida de villkor som anges i artikel 8.1 a–d är uppfyllda och som identifierar en enda likviditetsundergrupp för tillämpning av artikel 8.

Det gemensamma beslutet ska fattas inom sex månader efter att den samordnande tillsynsmyndigheten lämnat in en rapport som identifierar enskilda likviditetsundergrupper på grundval av de kriterier som fastställs i artikel 8. Om inget beslut kan fattas inom sexmånadersperioden ska den samordnande tillsynsmyndigheten samråda med EBA på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheter som berörs. Den samordnande tillsynsmyndigheten får samråda med EBA på eget initiativ.

Det gemensamma beslutet kan också innebära begränsningar för lokalisering och ägandeskap för likvida tillgångar och kräva att likvida tillgångar till ett visst minimibelopp innehas av institut som är undantagna från tillämpningen av del sex.

Det gemensamma beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering till beslutet och skickas av den samordnande tillsynsmyndigheten till moderinstitutet för likviditetsundergruppen.

2. Om inget gemensamt beslut kan fattas inom sex månader ska respektive behörig myndighet med ansvar för tillsyn på individuell nivå fatta sitt eget beslut.

Endera av de behöriga myndigheterna får emellertid under sexmånadersperioden till EBA hänskjuta frågan om huruvida villkoren i artikel 8.1 a–d är uppfyllda. I det fallet får EBA genomföra sin icke-bindande medling i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010 och samtliga behöriga myndigheter som är berörda ska avvakta med sina beslut tills resultatet av den icke-bindande medlingen är klart. Om ingen överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna uppnåtts efter tre månaders medling ska respektive behörig myndighet som har ansvar för tillsyn på individuell nivå fatta sitt eget beslut med beaktande av förhållandet mellan nytta och risk i den medlemsstat där moderinstitutet har sitt säte och förhållandet mellan nytta och risk i den medlemsstat där dotterföretaget har sitt säte. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och de beslut som avses i andra stycket i denna punkt, ska vara bindande.

3. Varje berörd behörig myndighet får också om den motsätter sig beslutet under sexmånadersperioden samråda med EBA om villkoren i artikel 8.3 a–d. I det fallet får EBA genomföra sin icke-bindande medling i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010 och samtliga behöriga myndigheter som är berörda ska avvakta med sina beslut tills resultatet av den icke-bindande medlingen är klart. Om ingen överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna uppnåtts efter tre månaders medling ska respektive behörig myndighet som har ansvar för tillsyn på individuell nivå fatta sitt eget beslut.

▼B

Artikel 22

Undergruppskonsolidering av företag i tredjeländer

►C2 Dotterinstitut ska tillämpa kraven i artiklarna 89–91 samt i delarna tre och fyra på undergruppsbasis, om sådana institut ◄, eller deras moderföretag om det är ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag i ett tredjeland eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

Artikel 23

Företag i tredjeländer

Vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn enligt detta kapitel ska begreppen värdepappersföretag, kreditinstitut, finansiellt institut och institut även tillämpas på företag som etablerats i tredjeländer om dessa, ifall de varit etablerade i unionen, skulle uppfylla definitionerna av dessa termer i artikel 4.

Artikel 24

Värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen

1. Värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen ska utföras i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen.

2. Med avvikelse från punkt 1 får de behöriga myndigheterna kräva att institut utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av kapitalbasen i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt förordning (EG) nr 1606/2002.

DEL TVÅ

KAPITALBAS

AVDELNING I

KAPITALBASKATEGORIER

KAPITEL 1

Primärkapital

Artikel 25

Primärkapital

Ett instituts primärkapital består av summan av kärnprimärkapital och övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål.

▼B

KAPITEL 2

Kärnprimärkapital

Avsnitt 1

Kärnprimärkapitalposter och -instrument

Artikel 26

Kärnprimärkapitalposter

1. Kärnprimärkapitalposterna i ett institut utgörs av

a) kapitalinstrument, under förutsättning att villkoren i artikel 28, eller i tillämpliga fall artikel 29, är uppfyllda,

b) överkursfonder relaterade till de instrument som avses i led a,

c) balanserade vinstmedel,

▼C2

d) ackumulerat övrigt totalresultat,

▼B

e) övriga reserver,

f) reserveringar för allmänna bankrisker.

De poster som avses i c-f ska enbart erkännas som kärnprimärkapital, om de är tillgängliga för institutet för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart som dessa uppkommer.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 c får instituten inräkna delårs- eller årsöverskott i kärnprimärkapitalet innan stämmobeslut föreligger som fastställer årets slutliga resultat, dock endast med förhandstillstånd från behörig myndighet. Den behöriga myndigheten ska bevilja tillstånd, om följande villkor är uppfyllda:

a) Överskottet har verifierats av personer som har en oberoende ställning gentemot institutet och som är revisionsansvariga för institutet i fråga.

b) Den behöriga myndigheten finner det styrkt att institutet har gjort avdrag för förutsebara kostnader och utdelningar från detta överskott.

Kontrollen av institutets delårs- eller årsöverskott ska på ett nöjaktigt sätt visa att detta överskott har värderats i enlighet med principerna i tillämpliga redovisningsramar.

▼B

3. De behöriga myndigheterna ska bedöma huruvida utgivna kärnprimärkapitalinstrument uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29. ►C1 I fråga om emissioner som görs efter den 28 juni 2013 får instituten ◄ klassificera kapitalinstrument som kärnprimärkapitalinstrument endast om tillstånd beviljas av de behöriga myndigheterna, som får rådgöra med EBA.

I fråga om kapitalinstrument, med undantag för statligt stöd, som av den behöriga myndigheten anses vara godtagbara för klassificering som kärnprimärkapitalinstrument, men för vilka det enligt EBA är mycket komplicerat att fastställa om kriterierna i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29 är uppfyllda, ska de behöriga myndigheterna ge sin motivering till EBA.

EBA ska på grundval av information från varje behörig myndighet upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över samtliga former av kapitalinstrument i varje medlemsstat som räknas som kärnprimärkapitalinstrument. ►C1 EBA ska för första gången upprätta denna förteckning och offentliggöra den senast den 28 juli 2013. ◄

EBA får, efter en sådan granskningprocess som föreskrivs i artikel 80 och, om man finner starka belägg för att dessa instrument inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29, besluta att från förteckningen avföra kapitalinstrument utan statligt ►C1 stöd som ges ut efter den 28 juni 2013 och ◄ tillkännagöra detta.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera innebörden av "förutsebara" vid bedömningen av om förutsebara kostnader och utdelningar har dragits av.

▼C1

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27

Kapitalinstrument i ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker eller liknande institut i kärnprimärkapitalposter

1. Kärnprimärkapitalposter ska innefatta alla kapitalinstrument som ges ut av ett institut i enlighet med dess stadgar under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet är av en typ som fastställs i tillämplig nationell lagstiftning och som de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna del i varje enskilt fall anser är

i) ett ömsesidigt bolag,

▼B

ii) en kooperativ sammanslutning,

iii) en sparbank,

iv) ett liknande institut, eller

v) ett kreditinstitut som i sin helhet ägs av ett av de institut som avses i leden i–iii och som enligt relevant behörig myndighet har rätt att tillämpa bestämmelserna i denna artikel, förutsatt att, och så länge som, 100 % av de utgivna stamaktierna i kreditinstitutet direkt eller indirekt innehas av ett institut som avses i dessa led.

b) Villkoren i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29 är uppfyllda.

De ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar och sparbanker som enligt nationell lagstiftning erkänts som sådana före den 31 december 2012 ska fortsätta att klassificeras som sådana vid tillämpningen av denna del förutsatt att de fortsätter att uppfylla de villkor som varit avgörande för detta erkännande.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera villkoren enligt vilka de behöriga myndigheterna ska fastställa att ett företag som erkänns enligt tillämplig nationell lagstiftning är ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning, en sparbank eller liknande institut vid tillämpningen av denna del.

▼C1

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 28

Kärnprimärkapitalinstrument

1. Kapitalinstrument ska endast räknas som kärnprimärkapitalinstrument om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Instrumenten har givits ut direkt av institutet efter godkännande av institutets ägare eller, om så är tillåtet enligt tillämplig nationell lagstiftning, institutets ledningsorgan.

b) Instrumenten är till fullo betalda och förvärvet finansieras inte direkt eller indirekt av institutet.

c) Instrumenten uppfyller samtliga följande villkor när det gäller deras klassificering:

▼B

i) De räknas som kapital enligt artikel 22 i direktiv 86/635/EEG.

ii) De räknas som eget kapital enligt tillämpliga redovisningsramar.

iii) De räknas som eget kapital vid bedömning av insolvens i balansräkningen, i de fall detta är tillämpligt enligt nationell obeståndslagstiftning.

d) Instrumenten redovisas klart och åtskilt i balansräkningen i institutets finansiella rapporter.

e) Instrumenten är eviga.

f) Instrumentens kapitalbelopp får inte sänkas eller återbetalas, utom i något av följande fall:

i) Institutet går i likvidation.

ii) Diskretionära återköp av instrumenten eller andra diskretionära åtgärder för att minska kapitalet, efter att institutet erhållit förhandstillstånd från behörig myndighet i enlighet med artikel 77.

g) De bestämmelser som reglerar instrumenten tyder inte uttryckligen eller underförstått på att instrumentens kapitalbelopp skulle eller skulle kunna sänkas eller återbetalas utom i fall av institutets likvidation, och institutet har inte före eller vid utgivningen på annat sätt lämnat sådana uppgifter, utom när det gäller de instrument som avses i artikel 27 om institutet enligt tillämplig nationell lagstiftning inte får vägra att lösa in dessa.

h) Instrumenten uppfyller följande villkor i fråga om utdelning:

i) Det finns ingen preferensutdelningsbehandling när det gäller ordningsföljden för betalningarna av utdelning, inte heller avseende andra kärnprimärkapitalinstrument, och de villkor som gäller för instrumenten ger inga preferensrätter till betalning av utdelning.

ii) Utdelning till innehavare av instrumenten får endast betalas ut från utdelningsbara medel.

iii) De villkor som gäller för instrumenten omfattar inte någon cap eller annan restriktion för det maximala belopp som får delas ut, utom när det gäller de instrument som avses i artikel 27.

iv) Utdelningsbeloppet grundas inte på det belopp som instrumenten förvärvades för vid utgivningen, utom när det gäller de instrument som avses i artikel 27.

▼B

v) De villkor som gäller för instrumenten innefattar inte någon skyldighet för institutet att lämna utdelning till innehavarna och institutet har inte heller på andra grunder någon sådan skyldighet.

vi) Om institutet inte lämnar någon utdelning innebär detta inte fallissemang från institutets sida.

vii) Inställd utdelning medför inte några begränsningar för institutet.

i) I jämförelse med alla kapitalinstrument som ges ut av institutet absorberar instrumenten den främsta och proportionellt sett största delen av förlusterna när de inträffar, och varje instrument absorberar förluster i samma omfattning som alla andra kärnprimärkapitalinstrument.

j) Instrumenten prioriteras efter alla andra fordringar i händelse av insolvens eller likvidation av institutet.

k) Instrumenten ger innehavarna en fordran på institutets resterande tillgångar, vilken, i händelse av likvidation och efter betalning av alla prioriterade fordringar, står i proportion till summan av de utgivna instrumenten, inte är fast och inte omfattas av någon cap, utom när det gäller de kapitalinstrument som avses i artikel 27.

l) Instrumenten är utan säkerhet eller föremål för en garanti som ökar förmånsrätten vilken lämnats av

i) institutet eller dess dotterföretag,

ii) institutets moderföretag eller dotterföretag,

iii) det finansiella moderholdingföretaget eller dess dotterföretag,

iv) holdingföretaget med blandad verksamhet eller dess dotterföretag,

v) det blandade finansiella holdingföretaget och dess dotterföretag, eller

vi) ett företag som har nära förbindelser till de enheter som avses i leden i–v.

m) Instrumenten omfattas inte av något arrangemang, avtalsmässigt eller annat, som ökar förmånsrätten vid insolvens eller likvidation.

Det villkor som anges i första stycket led j ska anses vara uppfyllt oavsett om instrumenten i kraft av artikel 484.3 räknas som primärkapital- eller supplementärkapitaltillskott, förutsatt att de är likställda.

2. Villkoren i punkt 1 i ska anses vara uppfyllda oaktat en permanent nedskrivning av kapitalbeloppet för primärkapital- eller supplementärkapitaltillskott.

▼B

Villkoret i punkt 1 f ska anses vara uppfyllt oaktat minskningen av instrumentets kapitalbelopp inom ramen för ett rekonstruktionsförfarande eller som en följd av en nedskrivning av kapitalinstrument på begäran av den rekonstruktionsmyndighet som ansvarar för institutet.

Villkoret i punkt 1 g ska anses vara uppfyllt oaktat de bestämmelser som reglerar kapitalinstrumentet som explicit eller implicit anger att instrumentets kapitalbelopp ska eller får minskas inom ramen för ett rekonstruktionsförfarande eller som en följd av en nedskrivning av kapitalinstrument på begäran av den rekonstruktionsmyndighet som ansvarar för institutet.

3. Villkoret i punkt 1 h iii ska anses vara uppfyllt oavsett om instrumentet betalar en flerfaldig utdelning, förutsatt att sådan flerfaldig utdelning inte resulterar i utbetalningar som leder till en illa avvägd broms på egna medel.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 h i ska differentierad utdelning endast återspegla differentierad rösträtt. I detta avseende ska högre utdelning endast gälla kärnprimärkapitalinstrument med färre eller inga rösträtter.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) tillämplig form och art för indirekt finansiering av kapitalbasinstrument,

b) om och när flerfaldiga utdelningar skulle utgöra en illa avvägd broms på egna medel,

c) innebörden av preferensutdelningar.

▼C1

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 29

Kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker och jämförbara institut

1. Kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker och jämförbara institut ska endast räknas som kärnprimärkapitalinstrument om villkoren i artikel 28, med de ändringar som följer av tillämpningen av denna artikel, är uppfyllda.

▼B

2. Följande villkor ska vara uppfyllda när det gäller inlösen av kapitalinstrumenten:

a) Institutet ska kunna vägra att lösa in instrumenten, utom när detta är förbjudet enligt tillämplig nationell lagstiftning.

b) Om institutet enligt tillämplig nationell lagstiftning inte får vägra att lösa in instrumenten ska de regler som gäller för instrumenten möjliggöra för institutet att begränsa inlösen.

c) Vägran att lösa in instrumenten, eller begränsning av inlösen av instrumenten när så är tillämpligt, utgör inte fallissemang från institutets sida.

3. Kapitalinstrumenten får endast omfatta en cap eller begränsning av maximibeloppet för utdelningar om denna cap eller begränsning anges i tillämplig nationell lagstiftning eller i institutets bolagsordning.

4. Om kapitalinstrumenten ger innehavaren rätt till institutets reserver i händelse av insolvens eller likvidation som är begränsad till instrumentens nominella värde, ska denna begränsning i samma omfattning gälla innehavare av alla övriga kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av detta institut.

Villkoret i första stycket ska inte påverka möjligheten för ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning, en sparbank eller liknande institut att som kärnprimärinstrument godkänna instrument som inte ger innehavaren rösträtt och som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Den fordran som innehavarna av instrumenten utan rösträtt har vid institutets insolvens eller likvidation står i proportion till den andel av det totala antalet kärnprimärkapitalinstrument som instrumenten utan rösträtt utgör.

b) Instrumenten är i övrigt kvalificerade som kärnprimärkapitalinstrument.

5. Om kapitalinstrumenten ger innehavarna en fordran på institutets tillgångar vid insolvens eller likvidation som är fast eller omfattas av en cap, ska denna begränsning i samma omfattning gälla alla innehavare av alla övriga kärnprimärkapitalinstrument som utgivits av detta institut.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de begränsningar av inlösen som krävs om det enligt tillämplig nationell lagstiftning inte är tillåtet för institutet att vägra lösa in kapitalbasinstrument.

▼C1

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 30

Konsekvenser av att villkoren för kärnprimärkapitalinstrument inte längre är uppfyllda

Om villkoren för ett kärnprimärkapitalinstrument i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29 inte längre är uppfyllda, gäller att

a) instrumentet omedelbart upphör att räknas som ett kärnprimärkapitalinstrument

b) överkursfonder som rör instrumentet omedelbart upphör att räknas som kärnprimärkapitalposter.

Artikel 31

Kapitalinstrument som tecknats av offentliga myndigheter i krissituationer

1. I krissituationer får behöriga myndigheter tillåta att institut som kärnprimärkapital inbegriper kapitalinstrument som åtminstone uppfyller villkoren i artikel 28.1 b–e om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Kapitalinstrumenten utfärdades efter den 1 januari 2014.

b) Kapitalinstrumenten betraktas som statligt stöd av kommissionen.

c) Kapitalinstrumenten är utfärdade inom ramen för rekapitaliseringsåtgärder i enlighet med då gällande regler för statligt stöd.

d) Kapitalinstrumenten är fulltecknade och innehas av staten eller en berörd offentlig myndighet eller ett berört offentligt organ.

e) Kapitalinstrumenten kan absorbera förluster.

f) Med undantag för de kapitalinstrument som avses i artikel 27 ger kapitalinstrumenten vid likvidation innehavarna en fordran på institutets resterande tillgångar efter betalning av alla prioriterade fordringar.

g) De utgör en lämplig utträdesmekanism för staten eller i tillämpliga fall en berörd offentlig myndighet eller ett berört offentligt organ.

h) Den behöriga myndigheten har gett förhandstillstånd och har offentliggjort sitt beslut tillsammans med en motivering av det beslutet.

▼B

2. EBA ska, efter en motiverad begäran från och i samarbete med den berörda behöriga myndigheten, betrakta de kapitalinstrument som avses i punkt 1 såsom likställda med kärnprimärkapitalinstrument vid tillämpningen av denna förordning.

Avsnitt 2

Försiktighetsmarginaler

Artikel 32

Värdepapperiserade tillgångar

1. Ett institut ska från sina kapitalbasposter undanta alla ökningar av det egna kapitalet enligt tillämpliga redovisningsramar som härrör från värdepapperiserade tillgångar, inklusive följande:

a) En ökning som hör till framtida marginalintäkter som är ett resultat av institutets vinst vid försäljning.

b) Om institutet är originator för en värdepapperisering, nettovinsten från den kapitalisering av framtida inkomster från de värdepapperiserade tillgångarna som ger kreditförstärkning till positionerna i värdepapperiseringen.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera begreppet vinst vid försäljning som anges i punkt 1 a.

▼C1

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 33

Säkring av kassaflöden och förändringar av värdet av egna skuldförbindelser

1. Instituten ska i sin kapitalbas inte inräkna följande poster:

a) Den del av reserverna för verkligt värde som härrör från vinster eller förluster på säkring av kassaflöden av finansiella instrument som inte värderas till verkligt värde, inbegripet förväntade kassaflöden.

▼C2

b) Vinster eller förluster på egna skuldförbindelser som värderas till verkligt värde och som beror på ändringar av institutets egen kreditvärdighet.

c) Vinster och förluster i verkligt värde avseende institutets derivatskulder som härrör från förändringar i institutets egen kreditvärdighet.

▼B

2. Instituten ska vid tillämpningen av punkt 1 c inte räkna av vinster och förluster i verkligt värde som härrör från institutets egen kreditrisk mot sådana vinster och förluster som härrör från motpartsrisk.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 b får institut inkludera summan av vinster och förluster på de egna skulderna i kapitalbasen om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Skulderna har formen av sådana obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.

b) Förändringarna i värdet av institutets tillgångar och skulder beror på samma förändringar i institutets egen kreditvärdighet.

c) Det finns ett nära samband mellan värdet av de obligationer som avses i led a och värdet av institutets tillgångar.

d) Det är möjligt att lösa in hypotekslånen genom att köpa tillbaka de obligationer som finansierat hypotekslånen till marknadsvärde eller nominellt värde.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vad som utgör dessa nära samband mellan värdet av obligationerna och värdet av tillgångarna, enligt vad som avses i punkt 3 c.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 34

Ytterligare värdejusteringar

Vid beräkning av kapitalbasen ska instituten tillämpa kraven i artikel 105 på samtliga sina tillgångar som är bokförda till verkligt värde och ska från kärnprimärkapitalet dra det ytterligare belopp som är nödvändigt för värdejustering.

Artikel 35

Orealiserade vinster och förluster som tas upp till verkligt värde

Med undantag av de poster som avses i artikel 33 ska instituten inte göra några justeringar för att från kapitalbasen undanta sådana orealiserade vinster eller förluster på tillgångar eller skulder som bokförts till verkligt värde.

▼B

Avsnitt 3

Avdrag från poster i kärnprimärkapital, undantag och alternativ

Underavsnitt 1

Avdrag från poster i kärnprimärkapital

Artikel 36

Avdrag från poster i kärnprimärkapital

1. Instituten ska från kärnprimärkapitalposterna dra av följande:

a) Förluster för innevarande räkenskapsår.

b) Immateriella tillgångar.

c) Uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet.

d) Negativa belopp från beräkningen av förväntade förluster i enlighet med artiklarna 158 och 159, om institutet beräknar riskvägd exponering med hjälp av internmetoden.

e) De förmånsbestämda pensionsfondstillgångarna i institutets balansräkning.

f) Institutets indirekta och syntetiska innehav av egna kärnprimärkapitalinstrument, inklusive egna kärnprimärkapitalinstrument som institutet har en faktisk eller villkorad förpliktelse att köpa enligt befintlig kontraktsförpliktelse.

g) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att på konstlad väg blåsa upp institutets kapitalbas.

h) Tillämplig summa av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn, om institutet inte har något väsentligt innehav i dessa enheter.

i) Tillämplig summa av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter.

j) Den summa som måste dras av från övrigt primärkapital i enlighet med artikel 56, som överstiger institutets övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål.

▼B

k) Exponeringsbeloppet för följande poster som uppfyller kraven för 1 250 % riskvikt, om institutet drar av detta exponeringsbelopp från beloppet för kärnprimärkapitalposter som ett alternativ till att tillämpa en riskvikt på 1 250 %:

i) Kvalificerade innehav i företag utanför den finansiella sektorn.

ii) Värdepapperiseringspositioner, i enlighet med artiklarna 243.1 b, 244.1 b och 258.

iii) Transaktioner utan samtidig prestation, i enlighet med artikel 379.3.

iv) Positioner i en korg för vilka ett institut inte kan fastställa riskvikten enligt internmetoden, i enlighet med artikel 153.8.

v) Aktieexponeringar enligt en internmetod, i enlighet med artikel 155.4.

l) Varje skattepålaga som rör kärnprimärkapitalposter som kan förutses när beräkningen görs, utom då institutet på lämpligt sätt justerar summan för kärnprimärkapitalposter i den mån sådana skattepålagor minskar den summa upp till vilken dessa poster får användas för att täcka risker eller förluster.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera tillämpningen av de avdrag som avses i punkt 1 a, c, e, f, h, i och 1 i den här artikeln och därmed sammanhängande avdrag som avses i artiklarna 56 a, c, d och f samt 66 a, c och d.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de typer av kapitalinstrument i finansiella institut och, i samråd med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 ([1]), försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland samt företag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet som ska dras av från följande poster i kapitalbasen:

a) Kärnprimärkapitalposter.

b) Övrigt primärkapital.

c) Supplementärkapitalposter.

([1]) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 37

Avdrag av immateriella tillgångar

Instituten ska fastställa beloppet för avdrag av immateriella tillgångar på följande sätt:

a) Det belopp som ska dras av ska minskas med summan av tillhörande uppskjutna skatteskulder som skulle utsläckas om de immateriella tillgångarna skrevs ned eller togs bort från balansräkningen enligt tillämpliga redovisningsramar.

b) Det belopp som ska dras av ska innefatta goodwill som inräknats i värderingen av institutets väsentliga innehav.

Artikel 38

Avdrag av uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet

1. Instituten ska fastställa det belopp för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som måste dras av i enlighet med denna artikel.

2. Det belopp för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet ska beräknas utan att reduceras med summan av institutets tillhörande uppskjutna skatteskulder, utom då villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

3. Det belopp för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet får minskas med summan av institutets tillhörande uppskjutna skatteskulder, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Enheten har laglig rätt enligt tillämplig nationell lagstiftning att kvitta dessa skattefordringar mot aktuella skatteskulder.

b) De uppskjutna skattefordringarna och de uppskjutna skatteskulderna hänför sig till skatter debiterade av samma skattemyndighet och avseende samma skattesubjekt.

4. Institutets tillhörande uppskjutna skatteskulder som används i enlighet med punkt 3 får inte inkludera uppskjutna skatteskulder som minskar den summa av immateriella tillgångar eller förmånsbestämda pensionsplaner som måste dras av.

5. Beloppet för tillhörande uppskjutna skatteskulder enligt punkt 4 ska fördelas på

a) uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader som inte dras av i enlighet med artikel 48.1,

▼B

b) alla övriga uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet.

Instituten ska fördela de tillhörande uppskjutna skatteskulderna proportionellt i enlighet med andelen uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet, som avses i leden a och b.

Artikel 39

För stora skatteinbetalningar, skatteförluster som förts till tidigar år och uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet

►C2 1. Följande poster ska inte dras av från kapitalbasen och ska omfattas av ◄ en riskvikt enligt kapitel 2 eller 3 i del tre avdelning II:

a) För stora skatteinbetalningar för innevarande år.

b) Innevarande års skatteförluster som förts till tidigare år, vilket ger upphov till en fordran på en nationell regering, ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal skattemyndighet.

2. Uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet ska vara begränsade till uppskjutna skattefordringar som härrör från temporära skillnader, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De ersätts utan dröjsmål automatiskt och tvingande av en skattekredit om institutet inrapporterar en förlust när institutets årsredovisning fastställs formellt eller om institutet drabbas av likvidering eller insolvens.

b) Ett institut ska enligt tillämplig nationell lagstiftning kunna kvitta en skattekredit enligt led a mot en skatteskuld för institutet eller för ett annat företag som i skattehänseende ingår i samma konsolidering som institutet enligt den lagstiftningen eller för ett annat företag som är föremål för gruppbaserad tillsyn i enlighet med kapitel 2 i del ett avdelning II.

c) Om skattkrediterna enligt led b överstiger skatteskulderna enligt samma led ska överskottet ofördröjligen ersättas med en direkt fordran ställd till den nationella regeringen i den medlemsstat vars jurisdiktion institutet tillhör.

Instituten ska tillämpa en riskvikt på 100 % på de uppskjutna skattefordringarna om villkoren i leden a, b och c är uppfyllda.

Artikel 40

Avdrag av negativa belopp från beräkningen av förväntade förlustbelopp

Det belopp som ska dras av i enlighet med artikel 36.1 d ska inte reduceras genom en ökning av uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet, eller någon annan ytterligare skatteeffekt, som skulle kunna inträffa ►C2 om avsättningarna skulle öka till samma nivå som förväntade förluster som avses i del tre avdelning II kapitel 3 avsnitt 3. ◄

▼B

Artikel 41

Avdrag av förmånsbestämda pensionsplaner

▼C2

1. Vid tillämpning av artikel 36.1 e ska summan av förmånsbestämda pensionsplaner som ska dras av reduceras med

a) summan av alla tillhörande uppskjutna skatteskulder som skulle kunna utsläckas om tillgångarna skrevs ned eller togs bort ur balansräkningen enligt tillämpliga redovisningsramar,

b) summan av de tillgångar i den förmånsbestämda pensionsplanen som institutet har obegränsad rätt att utnyttja, under förutsättning att den behöriga myndigheten på förhand har gett tillstånd till detta.

De tillgångar som används för att minska det belopp som ska dras av ska åsättas en riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt.

▼B

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de kriterier enligt vilka en behörig myndighet ska tillåta ett institut att minska tillgångsbeloppet i den förmånsbestämda pensionsplanen på det sätt som anges i punkt 1 b.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 42

Avdrag av innehav i egna kärnprimärkapitalinstrument

Vid tillämpning av artikel 36.1 f ska instituten beräkna innehav i egna kärnprimärkapitalinstrument grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

a) Instituten får beräkna summan av innehav av egna kärnprimärkapitalinstrument grundat på nettobeloppet för långa positioner, under förutsättning att båda av följande villkor är uppfyllda:

   i) De långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna inte innebär någon motpartsrisk.

   ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

b) Instituten ska bestämma det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper, genom att beräkna den underliggande exponeringen mot egna kärnprimärkapitalinstrument som ingår i indexen.

▼B

c) Instituten får "netta" bruttovärdet av långa positioner i egna kärnprimärkapitalinstrument som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna kärnprimärkapitalinstrument som härrör från korta positioner i underliggande index, inbegripet i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

i) De långa och de korta positionerna ingår i samma underliggande index.

ii) Såväl de långa som de korta positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

Artikel 43

Väsentligt innehav i en enhet i den finansiella sektorn

När det gäller avdrag, ska ett institut anses ha ett väsentligt innehav i en enhet i den finansiella sektorn om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Institutet äger mer än 10 % av de kärnprimärkapitalinstrument som har givits ut av enheten.

b) Institutet har nära förbindelser med enheten och äger kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av enheten.

c) Institutet äger kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av enheten och enheten ingår inte i konsolideringen som följer av del ett avdelning II kapitel 2, men ingår i den sammanställda redovisning som lämnas av institutet vid finansiell rapportering enligt tillämpliga redovisningsramar.

Artikel 44

Avdrag av innehav i kärnprimärkapitalinstrument hos enheter i den finansiella sektorn när ett institut har ett korsvist ägande som är avsett att på konstlad väg blåsa upp kapitalbasen

Instituten ska göra de avdrag som anges i artikel 36.1 g–i, i enlighet med följande:

a) Innehav av kärnprimärkapitalinstrument och andra kapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn ska beräknas på grundval av bruttobeloppen för långa positioner.

b) Försäkringsposter i primärkapitalet ska behandlas som innehav av kärnprimärkapitalinstrument när det gäller avdrag.

▼B

Artikel 45

Avdrag av innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn

Institutet ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 36.1 h och i, i enlighet med följande bestämmelser:

a) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, under förutsättning att båda av följande villkor är uppfyllda:

   i) De korta positionernas löptid motsvarar de långa positionernas löptid eller har en återstående löptid på minst ett år.

   ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

b) De ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen mot kapitalinstrumenten i enheter i den finansiella sektorn i dessa index.

Artikel 46

Avdrag av innehav av kärnprimärkapitalinstrument i det fall ett institut inte har ett väsentligt innehav i en enhet i den finansiella sektorn

1. Vid tillämpning av artikel 36.1 h ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att multiplicera beloppet i led a i denna punkt med den faktor som erhålls från beräkningen i led b i denna punkt:

a) Det totala belopp med vilket institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott samt supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav överstiger 10 % av det totala beloppet för institutets kärnprimärkapitalposter beräknat efter tillämpning av följande på kärnprimärkapitalposterna:

   i) Artiklarna 32–35.

   ii) Avdragen i enlighet med artikel 36.1 a–g, k ii–k v och l, exklusive det belopp som ska dras av för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår ur temporära skillnader.

   iii) Artiklarna 44 och 45.

▼B

b) Beloppet för institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i de enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav, ►C2 delat med totalsumman av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott samt supplementärkapitalinstrument i dessa enheter i den finansiella sektorn. ◄

2. Instituten ska inte inräkna sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar i summan i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i punkt 1 b.

▼C2

3. Det belopp som ska dras av i enlighet med punkt 1 ska fördelas mellan alla kärnprimärkapitalinstrument som innehas. Instituten ska fastställa beloppet för varje kärnprimärkapitalinstrument som ska dras av i enlighet med punkt 1 genom att multiplicera den summa som anges i led a i denna punkt med den andel som anges i led b i denna punkt:

▼B

a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.

b) Andelen av den totala summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har något väsentligt innehav, representerat av varje kärnprimärkapitalinstrument som innehas.

4. Summan av de innehav som avses i artikel 36.1 h och som högst är lika med 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i–iii, ska inte dras av och ska åsättas lämplig riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

▼C2

5. Instituten ska fastställa beloppet för varje kärnprimärkapitalinstrument som är riskvägd i enlighet med punkt 4 genom att multiplicera summan i led a i denna punkt med summan i led b i denna punkt:

a) Summan av det innehav som måste åsättas en riskvikt enligt punkt 4.

b) Den del som härrör från beräkningen i led b i punkt 3.

▼B

Artikel 47

Avdrag av innehav av kärnprimärkapitalinstrument om ett institut har ett väsentligt innehav i en enhet i den finansiella sektorn

Vid tillämpningen av artikel 36.1 i ska i det belopp som ska dras av från kärnprimärkapitalposterna inte inräknas emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar och beloppet ska fastställas i enlighet med artiklarna 44 och 45 samt underavsnitt 2.

Underavsnitt 2

Undantag från och alternativ till avdrag från Kärnprimärkapitalposter

Artikel 48

Tröskelvärden för undantag från avdrag från kärnprimärkapitalposter

1. Vid avdrag enligt artikel 36.1 c och i ska instituten inte behöva dra av sådana belopp i de poster som förtecknas i leden a och b i denna punktsom sammantaget uppgår till högst det tröskelbelopp som avses i punkt 2:

a) Uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader, och tillsammans uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter, beräknade med tillämpning av

   i) artiklarna 32–35,

   ii) artikel 36.1 a–h, k ii–k v och l, exklusive uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader.

b) om ett institut har ett väsentligt innehav i en enhet i den finansiella sektorn, ska institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i dessa enheter som uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter, beräknas med tillämpning av

   i) artiklarna 32–35,

   ii) artikel 36.1 a–h, k ii–k v och l, exklusive uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska tröskelbeloppet motsvara den summa som avses i led a i denna punkt multiplicerat med det procenttal som avses i led b i denna punkt.

a) Restvärdet för posterna i kärnprimärkapitalet, efter det att de justeringar och avdrag som avses i artiklarna 32–36 har tillämpats fullt ut och utan tillämpning av de tröskelvärden för undantag som anges i den här artikeln.

▼B

b) 17,65 %.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska institutet fastställa andelen uppskjutna skattefordringar i det totala beloppet av poster som inte behöver dras av genom att dividera summan i led a i denna punkt med summan i led b i denna punkt:

a) Andelen uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och och som härrör från temporära skillnader och tillsammans uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter.

b) Summan av följande:

i) Det belopp som avses i a.

ii) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn där institutet har ett väsentligt innehav, vilket uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter.

Andelen väsentliga investeringar i det totala beloppet i poster som inte behöver dras av ska vara lika med ett minus den andel som avses i första stycket.

4. Beloppet i de poster som inte dras av i enlighet med punkt 1 ska åsättas en riskvikt på 250 %.

Artikel 49

Krav gällande avdrag då konsolidering, extra tillsyn eller institutionella skyddssystem tillämpas

1. Om de behöriga myndigheterna kräver eller tillåter att instituten tillämpar metod 1, 2 eller 3 i bilaga I till direktiv 2002/87/EG vid beräkning av den egna kapitalbasen på individuell nivå, på delgruppsnivå och på gruppnivå får de behöriga myndigheterna tillåta instituten att inte dra av innehav av kapitalbasinstrument i en enhet i den finansiella sektorn i vilken moderinstitutet, det finansiella moderholdingföretaget eller det blandade finansiella moderholdingföretaget eller institutet har ett väsentligt innehav, förutsatt att följande villkor i leden a–e i denna punkt är uppfyllda:

a) Enheten i den finansiella sektorn är ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag.

b) Försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingföretaget omfattas av samma extra tillsyn enligt direktiv 2002/87/EG som det moderinstitut, det finansiella moderholdingföretag eller det blandade finansiella moderholdingföretag eller institut som har innehavet.

▼B

c) Institutet har fått de behöriga myndigheternas tillstånd i förväg.

d) De behöriga myndigheterna har, innan de beviljar det tillstånd som avses i led c och under en längre fortlöpande period, försäkrat sig om att graden av samordnad förvaltning, riskhantering och intern kontroll avseende de enheter som ska ingå i konsolideringen enligt metod 1, 2 eller 3 är tillräcklig.

e) Innehaven i enheten tillhör något av följande:

i) Moderinstitutet.

ii) Det finansiella moderholdingföretaget.

iii) Det blandade finansiella moderholdingföretaget.

iv) Institutet.

v) Ett dotterföretag till någon av de enheter som avses i leden i–iv vilket omfattas av konsolidering enligt del I avdelning II kapitel 2.

Den valda metoden ska tillämpas konsekvent över tiden.

2. Vid beräkning av den egna kapitalbasen på individuell nivå och på delgruppsnivå får institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt del ett avdelning II kapitel 2 inte dra av innehav av kapitalbasinstrument som givits ut av enheter i den finansiella sektorn som avser gruppbaserad tillsyn, om inte de behöriga myndigheterna av specifika skäl, särskilt för strukturell separering av bankverksamhet och planering för rekonstruktion och avveckling, fastställer att dessa avdrag krävs.

Tillämpningen av det tillvägagångssätt som avses i första stycket får inte medföra oproportionerligt negativa effekter för hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet eller skapa ett hinder för den inre marknadens sätt att fungera.

3. De behöriga myndigheterna får vid beräkning av kapitalbasen på individuell nivå eller på delgruppsnivå tillåta instituten att inte dra av innehav av kapitalbasinstrument i följande fall:

a) Om ett institut har ett innehav i ett annat institut och villkoren i leden i–v är uppfyllda.

i) Instituten omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7.

ii) De behöriga myndigheterna har gett sitt medgivande i enlighet med artikel 113.7.

▼B

iii) Villkoren i artikel 113.7 är uppfyllda.

iv) Det inom ramen för det institutionella skyddssystemet upprättas en sammanställd balansräkning enligt artikel 113.7 e eller, om en sådan sammanställd redovisning inte behöver upprättas, en utvidgad aggregerad beräkning, som av de behöriga myndigheterna bedöms som tillfredsställande och som är likvärdig med bestämmelserna i direktiv 86/635/EEG, som i vissa avseenden anpassar bestämmelserna i direktiv 83/349/EEG eller förordning (EG) nr 1606/2002, som reglerar den sammanställda redovisningen för grupper av kreditinstitut. En extern revisor ska verifiera att denna utvidgade aggregerade beräkning är likvärdig, och särskilt att en flerfaldig användning av sådana delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen liksom att ett otillbörligt skapande av kapitalbas mellan medlemmarna av det institutionella skyddssystemet inte tagits med i beräkningen. Den sammanställda balansräkningen eller den utvidgade aggregerade beräkningen ska rapporteras till de behöriga myndigheterna minst lika ofta som vad som anges i artikel 99.

v) De institut som ingår i ett institutionellt skyddssystem uppfyller tillsammans på gruppnivå eller utvidgad aggregerad nivå kraven i artikel 92 och rapporterar om efterlevnaden av dessa krav i enlighet med artikel 99. Inom ramen för ett institutionellt skyddssystem krävs det inte att avdrag görs för ränta som betalats ut till medlemmar av en kooperativ sammanslutning eller till juridiska enheter som inte är medlemmar av den institutionella skyddssystemet, förutsatt att en flerfaldig användning av sådana delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen liksom att ett otillbörligt skapande av kapitalbas mellan medlemmarna av det institutionella skyddssystemet och minoritetsaktieägaren inte tas med i beräkningen.

b) Ett regionalt kreditinstitut har ett innehav i sitt centrala eller ett annat regionalt kreditinstitut och villkoren som fastställs i led a i–v är uppfyllda.

4. Innehav för vilket avdrag inte görs i enlighet med punkterna 1, 2 eller 3 ska räknas som exponeringar och ska åsättas en riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt.

►C2 5. Om ett institut tillämpar metod 1, 2 eller 3 i bilaga I till direktiv 2002/87/EG ska institutet ◄ offentliggöra det finansiella konglomeratets extra kapitalbaskrav och kapitalrelation som beräknats i enlighet med artikel 6 och bilaga I i det direktivet.

6. För tillämpningen av denna artikel ska EBA, Eiopa och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 ([1]) Esma genom den gemensamma kommittén, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera villkoren för tillämpning av de beräkningsmetoder som anges i bilaga I, del II i direktiv 2002/87/EG avseende de alternativ till avdrag som avses i punkt 1 i denna artikel.

([1]) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼C1

EBA, Eiopa och Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 respektive förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 4

Kärnprimärkapital

Artikel 50

Kärnprimärkapital

Ett instituts kärnprimärkapital ska utgöras av kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av de justeringar som anges i artiklarna 32–35, avdragen i artikel 36 och undantagen och alternativen i artiklarna 48, 49 och 79.

KAPITEL 3

Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål

Avsnitt 1

Övrigt primärkapital och primärkapitaltillskott

Artikel 51

Övrigt primärkapital

Övrigt primärkapital ska utgöras av

a) kapitalinstrument, om villkoren i artikel 52.1 är uppfyllda,

b) överkursfonder relaterade till instrumenten i led a.

Instrument som omfattas av punkt a ska inte räknas som kärnprimärkapitalposter eller supplementärkapitalposter.

Artikel 52

Primärkapitaltillskott

1. Kapitalinstrument ska endast räknas som primärkapitaltillskott, om följande villkor är uppfyllda:

a) Instrumenten är utgivna och fullt betalda.

▼B

b) Instrumenten har inte förvärvats av

i) institutet eller dess dotterföretag, eller

ii) ett företag i vilket institutet har ett ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i det företaget.

c) Förvärvet av instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet.

d) Instrumenten prioriteras lägre än supplementärkapitalinstrument i händelse av institutets insolvens.

e) Instrumenten är utan säkerhet och omfattas inte av någon garanti som ökar förmånsrätten för

i) institutet eller dess dotterföretag,

ii) institutets moderföretag eller dess dotterföretag,

iii) det finansiella moderholdingföretaget eller dess dotterföretag,

iv) det finansiella holdingföretaget med blandad verksamhet eller dess dotterföretag,

v) det blandade finansiella holdingföretaget och dess dotterföretag,

vi) varje företag som har nära förbindelser med de enheter som avses i led i-v.

f) Instrumenten omfattas inte av något arrangemang, avtalsmässigt eller annat, som ökar förmånsrätten vid insolvens eller likvidation.

g) Instrumenten är eviga och i de bestämmelser som gäller instrumenten finns inget incitament för institutet att lösa in dem.

h) Om de bestämmelser som reglerar instrumenten innehåller en eller flera köpoptioner, kan utgivaren ensam fatta beslut om köp.

i) Instrumenten kan endast lösas in eller återköpas om villkoren i artikel 77 är uppfyllda, och tidigast fem år efter utgivningsdatum, utom då villkoren i artikel 78.4 är uppfyllda.

j) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligt eller underförstått att instrumenten skulle eller skulle kunna lösas in eller återköpas och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation, utom i följande fall:

i) Efter det att institutet går i likvidation.

▼B

ii) Diskretionära återköp av instrumenten eller andra diskretionära åtgärder för att minska primärkapitaltillskottbeloppet, om institutet har fått förhandstillstånd från den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 77.

k) Institutet anger inte, varken uttryckligen eller underförstått, att den behöriga myndigheten skulle godkänna en begäran om inlösen eller återköp av instrumenten.

l) Utdelningen från instrumenten uppfyller följande villkor:

i) Den betalas ut från utdelningsbara medel.

ii) Utdelningens storlek ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos institutet eller dess moderföretag.

iii) De bestämmelser som reglerar instrumenten ger institutet full bestämmanderätt att när som helst ställa in betalning av utdelning på instrumentet för obegränsad tid och på icke-kumulativ grund, och institutet får utan begränsning använda sådana inställda betalningsmedel för att uppfylla sina skyldigheter när de förfaller.

iv) Inställd utdelning innebär inte ett fallissemang från institutets sida.

v) Inställd utdelning medför inte några begränsningar för institutet.

m) Instrumenten bidrar inte till att fastställa att institutets skulder överstiger dess tillgångar, om ett sådant fastställande utgör ett test av insolvensen enligt tillämplig nationell lagstiftning.

n) De bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att instrumentens kapitalbelopp permanent eller tillfälligt skrivs ned eller omvandlas till kärnprimärkapitalinstrument om en utlösande händelse skulle inträffa.

o) De bestämmelser som reglerar instrumenten innehåller inget som skulle kunna hindra att institutet rekapitaliseras.

p) Om instrumenten inte ges ut direkt av ett institut, ska båda följande villkor vara uppfyllda:

i) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.

ii) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för detta institut utan begränsning och i en form som uppfyller villkoren i denna punkt.

▼B

Det villkor som anges i punkt 1 d i första stycket ska anses vara uppfyllt oavsett om instrumenten räknas som primärkapital eller supplementärkapital enligt artikel 484.3, under förutsättning att dessa likställs.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) form och art för incitament till inlösen,

b) arten av eventuell uppskrivning av ett primärkapitaltillskotts kapitalbelopp efter en tillfällig nedskrivning av dess kapitalbelopp,

c) förfaranden och tidpunkter för att

i) fastställa att en utlösande händelse har inträffat,

ii) skriva upp ett primärkapitaltillskotts kapitalbelopp efter en tillfällig nedskrivning av dess kapitalbelopp,

d) egenskaper hos instrumenten som skulle kunna hindra institutets rekapitalisering,

e) användning av specialföretag för indirekt utgivning av kapitalbasinstrument.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 53

Restriktioner avseende inställda utdelningar på primärkapitaltillskott och egenskaper som skulle kunna hindra institutets rekapitalisering

Vid tillämpning av artikel 52.1 punkt 1 v och o ska de bestämmelser som reglerar primärkapitaltillskott i synnerhet inte innehålla följande:

a) Ett krav på att utdelning på instrumenten ska göras om en utdelning sker på ett instrument som givits ut av institutet och prioriteras till samma nivå eller lägre än ett primärkapitaltillskott, inklusive ett kärnprimärkapitalinstrument.

b) Ett krav på att betalning av utdelning på kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument inte ska göras, om ingen utdelning görs på dessa primärkapitaltillskott.

▼B

c) En skyldighet att ersätta betalning av ränta eller utdelning med någon annan form av utbetalning. Institutet ska inte för övrigt omfattas av någon sådan skyldighet.

Artikel 54

Nedskrivning eller konvertering av primärkapitaltillskott

1. Vid tillämpning av artikel 52.1 n ska följande bestämmelser gälla för primärkapitaltillskott:

a) En utlösande händelse inträffar när kärnprimärkapitalrelationen i ett institut som avses i artikel 92.1 a är lägre än endera av följande:

i) 5,125 %;

ii) En nivå högre än 5,125 % när detta fastställts av institutet och anges i de bestämmelser som reglerar instrumentet.

b) Instituten får i de bestämmelser som reglerar instrumentet ange en eller flera utlösande händelser utöver den som avses i led a.

c) Om de bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att dessa ska konverteras till kärnprimärkapitalinstrument vid en utlösande händelse ska i dessa bestämmelser specifikt anges antingen

i) en konverteringsfaktor och ett gränsvärde för det belopp som får konverteras, eller

ii) ett intervall inom vilket instrumenten kommer att konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

d) Om de bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att instrumentens kapitalbelopp skrivs ned vid en utlösande händelse ska denna nedskrivning minska samtliga följande belopp:

i) Den fordran som innehavaren av instrumentet har vid insolvens eller likvidation av institutet.

ii) Det belopp som måste betalas i händelse av inlösen eller återköp av instrumentet.

iii) De utdelningar som gjorts på instrumentet.

2. Nedskrivning eller konvertering av ett primärkapitaltillskott ska enligt tillämpliga redovisningsregler generera poster som är kvalificerade som kärnprimärkapitalposter.

▼B

3. Beloppet för de primärkapitaltillskott som godkänns som övrigt primärkapital ska vara begränsat till minimibeloppet för de kärnprimärkapitalposter som skulle genereras om primärkapitaltillskottens kapitalbelopp fullständigt skulle skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

4. Det totala beloppet för de primärkapitaltillskott som måste skrivas ned eller konverteras om en utlösande händelse skulle inträffa får inte vara lägre än det lägsta av följande:

a) Det belopp som krävs för att fullständigt återställa institutets kärnprimärkapitalkvot till 5,125 %.

b) Instrumentets fullständiga kapitalbelopp.

5. När en utlösande händelse inträffar ska instituten göra följande:

a) Omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna.

b) Underrätta innehavarna av primärkapitaltillskotten.

c) Utan dröjsmål, dock senast inom en månad, skriva ned instrumentens kapitalbelopp eller konvertera instrumenten till kärnprimärkapitalinstrument i enlighet med kraven i denna artikel.

6. Ett institut som ger ut primärkapitaltillskott som konverterar till kärnprimärkapitalinstrument om en utlösande händelse skulle inträffa ska säkerställa att dess aktiekapital vid alla tidpunkter räcker för att alla sådana konvertibla primärkapitaltillskott ska kunna konverteras till aktier om en utlösande händelse inträffar. Alla tillstånd som krävs ska ha inhämtats den dag då sådana konvertibla primärkapitaltillskott ges ut. Institutet ska vid alla tidpunkter ha inhämtat de förhandstillstånd som krävs för att ge ut de kärnprimärkapitalinstrument till vilka primärkapitaltillskotten skulle konverteras om en utlösande händelse inträffar.

7. Ett institut som ger ut primärkapitaltillskott som konverterar till kärnprimärkapital om en utlösande händelse skulle inträffa ska säkerställa att det inte finns några förfarandemässiga hinder för konverteringen i dess bolagsordning eller stadgar eller bestämmelser i avtal.

Artikel 55

Konsekvenser av att villkoren för primärkapitaltillskott inte längre är uppfyllda

Om de villkor för primärkapitaltillskott som anges i artikel 52.1 inte längre är uppfyllda, gäller att

a) instrumentet omedelbart ska upphöra att räknas som ett primärkapitaltillskott,

▼B

b) den del av överkursfonden som rör instrumentet omedelbart ska upphöra att räknas som övrigt primärkapital.

Avsnitt 2

Avdrag från övrigt primärkapital

Artikel 56

Avdrag från övrigt primärkapital

Instituten ska från övrigt primärkapital dra av följande:

a) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott, inbegripet egna primärkapitaltillskott som institutet skulle kunna vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.

b) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i enheter i den finansiella sektorn med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att på konstlad väg blåsa upp institutets kapitalbas.

c) Tillämplig summa för direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i enheter i den finansiella sektorn, fastställd i enlighet med artikel 60, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa enheter.

d) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i enheter i den finansiella sektorn, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter, undantaget sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar.

e) Summan av de poster som måste dras av från supplementärkapitalet i enlighet med artikel 66 och som överstiger institutets supplementärkapital.

f) Varje skattepålaga som rör övrigt primärkapital som kan förutses när beräkningen görs, utom då institutet på lämpligt sätt justerar summan för övrigt primärkapital, i den utsträckning sådana skattepålagor minskar den summa upp till vilken dessa poster får tillämpas för att täcka risker eller förluster.

▼B

Artikel 57

Avdrag av innehav av egna primärkapitaltillskott

Vid tillämpning av artikel 56 a ska instituten beräkna innehav av egna primärkapitaltillskott grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

a) Instituten får beräkna summan av innehav av egna primärkapitaltillskott grundat på nettobeloppet för långa positioner, under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

   i) De långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna inte innebär någon motpartsrisk.

   ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas i handelslagret eller båda innehas utanför handelslagret.

b) Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta eller syntetiska innehav av indexvärdepapper, genom att beräkna den underliggande exponeringen mot egna primärkapitaltillskott i dessa index.

c) Instituten får "netta" bruttovärdet av långa positioner i egna primärkapitaltillskott som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna primärkapitaltillskott som härrör från korta positioner i underliggande index, inbegriper i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk, under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

   i) De långa och korta positionerna ingår i samma underliggande index.

   ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

Artikel 58

Avdrag av innehav av primärkapitaltillskott i enheter i den finansiella sektorn när ett institut har ett korsvist ägande som är avsett att på konstlad väg blåsa upp kapitalbasen

Instituten ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 56 b, c och d, i enlighet med följande:

a) Innehavet av primärkapitaltillskott ska beräknas på grundval av bruttovärdet av långa positioner.

▼B

b) Vid avdrag av försäkringsposter i övrigt primärkapital ska dessa behandlas som innehav av primärkapitaltillskott.

Artikel 59

Avdrag av innehav av primärkapitaltillskott i enheter i den finansiella sektorn

Instituten ska göra de avdrag som krävs i artikel 56 c och d, i enlighet med följande:

a) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i enheter i den finansiella sektorn får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

i) Löptiden för de korta positionerna motsvarar löptiden för de långa positionerna eller har en återstående löptid på minst ett år.

ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

b) De ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen mot kapitalinstrumenten i enheter i den finansiella sektorn i dessa index.

Artikel 60

Avdrag av innehav primärkapitaltillskott när ett institut inte har ett väsentligt innehav i en enhet i den finansiella sektorn

1. Vid tillämpning av artikel 56 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att multiplicera beloppet i led a i denna punkt med den faktor som erhålls från beräkningen i led b i denna punkt:

▼C2

a) Det totala belopp med vilket institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter beräknat genom tillämpning av

▼B

i) artiklarna 32–35,

ii) artikel 36.1 a–g, k ii–k v och l, exklusive uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader,

iii) artiklarna 44 och 45.

▼B

b) Summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i de enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav, delat med totalsumman av institutets alla direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument i dessa enheter i den finansiella sektorn.

2. Instituten ska inte inräkna sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar i summan i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i punkt 1 b.

▼C2

3. Den summa som ska dras av enligt punkt 1 ska fördelas mellan alla primärkapitaltillskott som innehas. Institutet ska fastställa beloppet för varje primärkapitaltillskott som ska dras av enligt punkt 1 genom att multiplicera summan i led a i denna punkt med andelen i led b i denna punkt:

a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.

b) Den andel av den totala summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har något väsentligt innehav som representeras av varje primärkapitaltillskott som innehas.

▼B

4. Summan av de innehav som avses i artikel 56 c och som uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i, ii och iii, får inte dras av och ska åsättas lämplig riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

▼C2

5. Instituten ska fastställa beloppet för varje primärkapitaltillskott som är riskvägd i enlighet med punkt 4 genom att multiplicera summan i led a i denna punkt med summan i led b i denna punkt:

a) Summan av det innehav som måste åsättas en riskvikt enligt punkt 4.

b) Den del som härrör från beräkningen i led b i punkt 3.

▼B

Avsnitt 3

Övrigt primärkapital för Kapitaltäckningsändamål

Artikel 61

Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål

Ett instituts övriga primärkapital för kapitaltäckningsändamål ska utgöras av övrigt primärkapital efter avdrag för de poster som avses i artikel 56 och efter tillämpning av artikel 79.

KAPITEL 4

Supplementärkapital

Avsnitt 1

Supplementärkapitalposter och -Instrument

Artikel 62

Supplementärkapitalposter

Supplementärkapitalposter ska utgöras av

a) kapitalinstrument och efterställda lån, under förutsättning att villkoren i artikel 63 är uppfyllda,

b) överkursfonder relaterade till de instrument som avses i led a,

c) generella kreditriskjusteringar och bruttoberäknade skatteeffekter på upp till 1,25 % av beloppen för riskvägd exponering beräknade i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2, om institutet beräknar beloppen för riskvägd exponering i enlighet med avdelning II kapitel 2,

d) positiva belopp, brutto exklusive skatteffekter, som är resultatet av beräkningen i artiklarna 158 och 159, på upp till 0,6 % av beloppen för riskvägd exponering beräknade i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3, om institutet beräknar beloppen för riskvägd exponering i enlighet med avdelning II kapitel 3.

Poster som omfattas av led a ska inte räknas som kärnprimärkapitalposter eller övrigt primärkapital.

▼B

Artikel 63

Supplementärkapitalinstrument

Kapitalinstrument och efterställda lån ska endast räknas som supplementärkapitalinstrument om följande villkor är uppfyllda:

a) Instrumenten har givits ut eller de efterställda lånen har upptagits, beroende på vad som är tillämpligt, och fullt betalda.

b) Instrumenten har inte förvärvats eller de efterställda lånen har inte beviljats, beroende på vad som är tillämpligt, av

   i) institutet eller dess dotterföretag, eller

   ii) ett företag i vilket institutet har ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i företaget.

c) Förvärvet av instrumenten eller beviljandet av de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet.

d) Fordran på instrumentens kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten eller fordran på de efterställda lånens kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, är helt efterställd alla fordringar från prioriterade fordringsägare.

e) Instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, är utan säkerhet eller föremål för en garanti som ökar förmånsrätten, vilken lämnats av

   i) institutet eller dess dotterföretag,

   ii) institutets moderföretag eller dess dotterföretag,

   iii) det finansiella moderholdingföretaget eller dess dotterföretag,

   iv) holdingföretaget med blandad verksamhet eller dess dotterföretag,

   v) det blandade finansiella holdingföretaget eller dess dotterföretag,

   vi) varje företag som har nära förbindelser med de enheter som avses i led i-v.

f) Instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, omfattas inte av några arrangemang som på något annat sätt ökar förmånsrätten för fordringarna på instrumenten respektive de efterställda lånen.

g) Instrumentens eller de efterställda lånens, beroende på vad som är tillämpligt, ursprungliga löptid är minst fem år.

h) I de bestämmelser som reglerar instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, finns inget incitament för institutet att lösa in eller återbetala kapitalbeloppen, beroende på vad som är tillämpligt, innan de löper ut.

▼B

i) Om instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, omfattar en eller flera köpoptioner eller optioner om återbetalning i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, beslutar utgivaren eller gäldenären, beroende på vad som är tillämpligt, ensam om när dessa ska utnyttjas.

j) Instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, kan endast lösas in eller återköpas eller återbetalas i förväg, om villkoren i artikel 77 är uppfyllda, och tidigast fem år efter utgivnings- eller upptagandedatum, beroende på vad som är tillämpligt, utom då villkoren i artikel 78.4 är uppfyllda.

k) De bestämmelser som reglerar instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, anger inte uttryckligen eller underförstått att instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, skulle eller skulle kunna lösas in, återköpas eller återbetalas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av institutet, utom vid institutets insolvens eller likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.

l) De bestämmelser som reglerar instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, ger inte innehavaren eller långivaren, beroende på vad som är tillämpligt, rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, annat än vid institutets insolvens eller likvidation.

m) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, från instrumenten eller de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos institutet eller dess moderföretag.

n) Om instrumenten inte ges ut direkt av ett institut eller om de efterställda lånen inte har upptagits direkt av ett institut, beroende på vad som är tillämpligt, ska båda av följande villkor vara uppfyllda:

   i) Instrumenten har givits ut eller de efterställda lånen har upptagits, beroende på vad som är tillämpligt, av en enhet som ingår i gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.

   ii) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för institutet utan begränsning i en form som uppfyller villkoren i denna punkt.

Artikel 64

Avskrivning av supplementärkapitalinstrument

I vilken omfattning supplementärkapitalinstrument räknas som supplementärkapitalposter under de sista fem åren av instrumentens löptid beräknas genom att resultatet av beräkningen i led a multipliceras med summan i led b enligt följande:

a) Instrumentens eller de efterställda lånens nominella belopp den första dagen av den sista femårsperioden av den avtalsenliga löptiden, delat med antal kalenderdagar i den perioden.

▼B

b) Antalet återstående kalenderdagar av instrumentens eller de efterställda lånens återstående avtalsenliga löptid.

Artikel 65

Konsekvenser av att villkoren för supplementärkapitalinstrument inte längre är uppfyllda

Om villkoren i artikel 63 för ett supplementärkapitalinstrument inte längre är uppfyllda gäller att

a) instrumentet omedelbart ska upphöra att räknas som ett supplementärkapitalinstrument,

b) överkursfonder som rör instrumentet omedelbart ska upphöra att räknas som supplementärkapitalposter.

Avsnitt 2

Avdrag från Supplementärkapitalposter

Artikel 66

Avdrag från supplementärkapitalposter

Följande avdrag ska göras från supplementärkapitalposter:

a) Ett instituts direkta, indirekta och syntetiska innehav av egna supplementärkapitalinstrument, inbegripet egna supplementärkapitalinstrument som ett institut kan vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.

b) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att på konstlad väg blåsa upp institutets kapitalbas.

c) Tillämplig summa, fastställd i enlighet med artikel 70, för direkta, indirekta och syntetiska innehav av supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa enheter.

d) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter, undantaget sådana emissionsgarantipositioner som innehas i färre än fem arbetsdagar.

▼B

Artikel 67

Avdrag för innehav i egna supplementärkapitalinstrument

Vid tillämpning av artikel 66 a ska instituten beräkna innehav grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

a) Instituten får beräkna summan av innehav grundat på nettobeloppet för långa positioner, under förutsättning att båda av följande villkor är uppfyllda:

   i) De långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna innebär inte någon motpartsrisk.

   ii) Såväl de korta som de långa positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

b) Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen för egna supplementärkapitalinstrument i dessa index.

c) Instituten får "netta" bruttovärdet av långa positioner i egna supplementärkapitalinstrument som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna supplementärkapitalinstrument som härrör från korta positioner i underliggande index, inbegriper i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk, under förutsättning att båda av följande villkor är uppfyllda:

   i) De långa och korta positionerna har samma underliggande index.

   ii) Såväl de korta som de långa positionerna finns antingen i handelslagret eller båda finns utanför handelslagret.

Artikel 68

Avdrag för innehav i supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och när ett institut har ett korsvist ägande som är avsett att på konstlad väg blåsa upp kapitalbasen

Institutet ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 66 b, c och d, i enlighet med följande bestämmelser:

a) Innehavet av supplementärkapitalinstrument ska beräknas på grundval av bruttovärdet av långa positioner.

b) Innehavet av försäkringsposter i supplementärkapitalet och i den utvidgade kapitalbasen (tier 3) ska behandlas som innehav av supplementärkapitalinstrument när det gäller avdrag.

▼B

Artikel 69

Avdrag av innehav av supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn

Instituten ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 63 c och d, i enlighet med följande:

a) Direkta, indirekta och syntetiska innehav i supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

   i) Löptiden för de korta positionerna motsvarar löptiden för de långa positionerna eller har en återstående löptid på minst ett år.

   ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

b) Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper, genom att gå igenom den underliggande exponeringen mot kapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn i dessa index.

Artikel 70

Avdrag av supplementärkapitalinstrument när ett institut inte har ett väsentligt innehav i en relevant enhet

1. Vid tillämpning av artikel 66 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att multiplicera beloppet i led a i denna punkt med den faktor som erhålls från beräkningen i led b i denna punkt:

▼C2

a) Det totala belopp med vilket institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter beräknat genom tillämpning av

▼B

   i) artiklarna 32–35,

   ii) artikel 36.1 a–g, k ii–k v och l, exklusive den summa som ska dras av för uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader,

   iii) artiklarna 44 och 45,

▼C2

b) Summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av supplementärkapitalinstrument i de enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav, delat med totalsumman av institutets alla direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument i dessa enheter i den finansiella sektorn.

▼B

2. Instituten ska inte inräkna sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar i summan i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i punkt 1 b.

▼C2

3. Den summa som ska dras av enligt punkt 1 ska fördelas mellan alla supplementärkapitalinstrument som innehas. Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av från varje supplementärkapitalinstrument som ska dra av enligt punkt 1 genom att multiplicera summan i led a i denna punkt med andelen i led b i denna punkt:

a) Den totala summan för det innehav som måste dras av enligt punkt 1.

b) Den andel av totala summan av direkta, indirekta och syntetiska innehav av de supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn i vilka institutet inte har något väsentligt innehav som representeras av varje supplementärkapitalinstrument som innehas.

▼B

4. Summan av de innehav som avses i artikel 66.1 c och som högst är lika med 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i–iii, ska inte dras av och ska åsättas lämplig riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

▼C2

5. Instituten ska fastställa det belopp av varje kapitalbasinstrument som är riskvägd enligt punkt 4 genom att multiplicera summan i led a i denna punkt med summan i led b i denna punkt:

a) Summan av det innehav som måste åsättas en riskvikt enligt punkt 4.

b) Den del som härrör från beräkningen i led b i punkt 3.

▼B

Avsnitt 3

Supplementärkapital

Artikel 71

Supplementärkapital

Ett instituts supplementärkapital ska utgöras av institutets supplementärkapitalposter efter de avdrag som anges i artikel 66 och efter tillämpning av artikel 79.

KAPITEL 5

Kapitalbas

Artikel 72

Kapitalbas

Ett instituts kapitalbas ska utgöras av summan av primärkapital och supplementärkapital.

KAPITEL 6

Allmänna krav

Artikel 73

Utdelning på kapitalbasinstrument

1. Kapitalinstrument för vilka ett institut har ensamrätt att besluta att betala utdelning i annan form än kontanter eller ett kapitalbasinstrument ska inte kunna betraktas som kärnprimärkapitalisntrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument om inte institutet har fått förhandstillstånd av de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna ska bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 endast om de anser att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutets förmåga att inställa betalningarna enligt instrumentet skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.

b) Instrumentets förmåga att absorbera förluster skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.

c) Kapitalinstrumentets kvalitet skulle inte på annat sätt minskas genom den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller genom den form i vilken utdelningen kan ske.

▼B

3. Kapitalinstrument för vilka en annan juridisk person än det institut som ger ut dem har rätt att besluta eller kräva att betalning av utdelning på instrumentet ska göras i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte kunna betraktas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument.

4. Instituten får använda ett brett marknadsindex som en av baserna för att fastställa utdelningsnivån för primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument.

5. Punkt 4 ska inte tillämpas när institutet är en referensenhet i detta breda marknadsindex utom när båda följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet anser att rörelserna i detta breda marknadsindex inte har någon betydande korrelation med kreditvärdigheten för institutet, dess moderinstitut eller finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag eller moderholdingföretag med blandad verksamhet.

b) Den behöriga myndigheten har inte kommit fram till en annan bedömning än den som anges i led a.

6. Instituten ska rapportera och offentliggöra de breda marknadsindex som deras kapitalinstrument är beroende av.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa de villkor enligt vilka index ska anses kunna betraktas som breda marknadsindex enligt punkt 4.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artikel 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 74

Innehav av kapitalinstrument som givits ut av reglerade enheter i den finansiella sektorn som inte räknas som lagstadgat kapital

Instituten ska inte dra av några delar av direkta, indirekta eller syntetiska innehav i kapitalbasen i kapitalinstrument som givits ut av en reglerad enhet i den finansiella sektorn som inte räknas som lagstadgat kapital hos den enheten. Instituten ska tillämpa riskvikter för sådana innehav i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt.

▼B

Artikel 75

Avdrags- och löptidskrav för korta positioner

Löptidskraven för korta positioner enligt artiklarna 45 a, 59 a och 69 a ska anses vara uppfyllda för positioner när följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har kontraktsenlig rätt att vid ett bestämt framtida datum till den motpart som tillhandahåller risksäkringen sälja den långa position som säkras.

b) Motparten som tillhandahåller institutet säkringen är kontraktsenligt förpliktad att vid detta bestämda framtida datum köpa den långa position som avses i led a av institutet.

Artikel 76

Indexinnehav av kapitalinstrument

1. Vid tillämpning av artiklarna 42 a, 45 a, 57 a, 59 a, 67 a och 69 a får instituten reducera summan av en lång position i ett kapitalinstrument med den del av indexet som utgörs av samma underliggande exponering som säkras, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Såväl den långa säkrade positionen som den korta positionen i ett index som används för att säkra den långa positionen finns i handelslagret eller båda finns utanför handelslagret.

b) De positioner som avses i led a har sitt verkliga värde på institutets balansräkning.

c) Den korta position som avses i led a uppfyller kraven för en effektiv säkring enligt institutets interna kontrollprocesser.

d) De behöriga myndigheterna bedömer tillräckligheten hos de kontrollprocesser som avses i led c åtminstone en gång om året och är övertygade om att de fortfarande är lämpliga.

2. När den behöriga myndigheten har gett förhandstillstånd, får ett institut använda en konservativ skattning av institutets underliggande exponering mot kapitalinstrument som är inkluderade i index som alternativ till att ett institut beräknar sin exponering mot de poster som anges i led a eller led b eller båda:

a) Egna kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som är inkluderade i index.

b) Kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och är inkluderade i index.

▼B

3. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja det tillstånd som avses i punkt 2, om de finner det styrkt att det skulle vara operativt betungande för institutet att övervaka den underliggande exponeringen mot de poster som anges i led a eller led b i punkt 2 eller båda, beroende på vad som är tillämpligt.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) när en skattning som används som alternativ till att beräkna den underliggande exponering som avses i punkt 2 är tillräckligt försiktig,

b) innebörden av operativt betungande vid tillämpning av punkt 3.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 77

Villkor för reducering av kapitalbasen

Ett institut ska inhämta förhandstillstånd från den behöriga myndigheten för att

a) minska, inlösa eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av institutet på ett enligt den nationella lagstiftningen tillåtet sätt, och/eller

b) verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, före den avtalsenliga löptidens utgång.

Artikel 78

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbasen

1. Den behöriga myndigheten ska lämna tillstånd för ett institut att minska, återköpa, köpa eller lösa in kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Institutet ersätter de instrument som avses i artikel 77 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, tidigare än eller samtidigt med den åtgärd som anges i artikel 77.

▼B

b) Institutet har för den behöriga myndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas efter den aktuella åtgärden skulle överskrida de krav som fastställs i artikel 92.1 i denna förordning och det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser vara nödvändig på grundval av artikel 104.3 i direktiv 2013/36/EU.

2. När de behöriga myndigheterna enligt punkt 1 a bedömer hållbarheten hos ersättningsinstrumenten för institutets inkomstkapacitet ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument skulle vara dyrare för institutet än de instrument de skulle ersätta.

3. Om ett institut vidtar en åtgärd som avses i artikel 77 a och det enligt tillämplig nationell lagstiftning är förbjudet att vägra att lösa in sådana kärnprimärkapitalinstrument som avses i artikel 27, får den behöriga myndigheten göra undantag från de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel, under förutsättning att den behöriga myndigheten kräver att institutet på lämpligt sätt begränsar inlösen av sådana instrument.

4. De behöriga myndigheterna får tillåta institut att lösa in primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument tidigare än fem år efter utgivningsdatum endast om villkoren i punkt 1 och i leden a och b i denna punkt är uppfyllda:

a) Det har skett en ändring i den rättsliga klassificeringen av instrumenten som troligen leder till att de utesluts från det egna kapitalet eller omklassificeras som en form av eget kapital av lägre kvalitet och båda följande villkor är uppfyllda:

   i) Den behöriga myndigheten anser att en sådan förändring är tillräckligt säker.

   ii) Institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för de behöriga myndigheterna att den rättsliga omklassificeringen av dessa instrument inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.

b) Det har skett en förändring i den tillämpliga skattemässiga behandlingen av dessa instrument och institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för de behöriga myndigheterna att denna är väsentlig och inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) innebörden av hållbar när det avser institutets inkomstkapacitet,

b) lämpliga grunder för den begränsning av inlösen som avses i punkt 3,

▼B

c) processen och datakraven för institutets ansökan om tillstånd från den behöriga myndigheten att genomföra en av åtgärderna i artikel 77, inbegripet den process som ska tillämpas vid inlösen av aktier som har givits ut till medlemmar i kooperativa sammanslutningar samt tidsfristen för att behandla en sådan ansökan.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 79

Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen

1. Om ett institut tillfälligt innehar kapitalinstrument eller har beviljat efterställda lån, i tillämpliga fall, som räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument i en enhet i den finansiella sektorn och den behöriga myndigheten bedömer att dessa innehav syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda enheten, får den behöriga myndigheten bevilja ett tillfälligt undantag från bestämmelserna om avdrag som annars skulle gälla för dessa instrument.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera begreppet tillfälligt vid tillämpning av punkt 1 och de villkor enligt vilka en behörig myndighet får göra bedömningen att dessa tillfälliga innehav är avsedda som finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda en relevant enhet.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 80

Fortlöpande granskning av kapitalbasens kvalitet

1. EBA ska övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument som har givits ut av instituten i unionen, och ska omedelbart meddela kommissionen om man finner starka belägg för att instrumenten inte uppfyller kriterierna i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29.

De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och på begäran av EBA överlämna all information om nya utgivna kapitalinstrument som EBA bedömer vara relevant för att EBA ska kunna övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument som har givits ut av instituten i unionen.

▼B

2. Ett meddelande ska omfatta följande:

a) En detaljerad förklaring av den upptäckta bristens art och omfattning.

b) Teknisk rådgivning om vilka åtgärder som EBA anser är nödvändiga från kommissionens sida.

c) Viktigare förändringar av EBA:s metoder för stresstestning av institutens solvens.

3. EBA ska lämna teknisk rådgivning till kommissionen om alla större förändringar av definitionen av kapitalbas som EBA anser krävs på grund av något av följande:

a) Relevant utveckling av marknadsnormer eller marknadspraxis.

b) Förändringar av relevanta rättsliga normer eller bokföringsstandarder.

c) Viktigare förändringar av EBA:s metoder för stresstestning av institutens solvens.

4. EBA ska lämna teknisk rådgivning till kommissionen senast den 1 januari 2014 avseende möjlig behandling av orealiserade vinster värderade till verkligt värde, förutom att utan justering låta dem ingå i kärnprimärkapitalet. Sådana rekommendationer ska beakta relevant utveckling inom internationella redovisningsstandarder och i internationella avtal om tillsynsstandarder för banker.

AVDELNING II

MINORITETSINTRESSEN OCH PRIMÄRKAPITALTILLSKOTT OCH SUPPLEMENTÄRKAPITALINSTRUMENT UTGIVNA AV DOTTERFÖRETAG

Artikel 81

Minoritetsintressen som får inräknas i konsoliderat kärnprimärkapital

1. Minoritetsintressen ska bestå av summan av kärnprimärkapitalinstrumenten, överkursfonder relaterade till dessa instrument, balanserade vinstmedel och andra reserver för ett dotterföretag om följande villkor är uppfyllda:

a) Dotterföretaget är endera av följande:

i) Ett institut.

ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell lagstiftning omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

▼B

c) Kärnprimärkapitalposterna, som avses i den inledande meningen i denna punkt, ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2 eller dessa personer har en fordran på dessa poster, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Minoritetsintressen som direkt eller indirekt finansieras genom ett specialföretag eller på annat sätt av institutets moderföretag eller dess dotterföretag ska inte räknas som konsoliderat kärnprimärkapital.

Artikel 82

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas ska utgöras av minoritetsintressen, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, samt relaterade balanserade vinstmedel och överkursfonder, för ett dotterförtag för vilket följande villkor är uppfyllda:

a) Dotterföretaget är endera av följande:

i) Ett institut.

ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell lagstiftning omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

c) Instrumenten ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

Artikel 83

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital utgivet av ett specialföretag

1. Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital som givits ut av ett specialföretag samt relaterad överkursfonder ska endast räknas som kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital eller supplementärkapital eller kvalificerande kapitalbas, beroende på vad som är tillämpligt, om följande villkor är uppfyllda:

a) Specialföretaget som ger ut dessa instrument ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

b) Instrumenten och relaterad överkursfonder räknas endast som kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål om villkoren i artikel 52.1 är uppfyllda.

▼B

c) Instrumenten och relaterad överkursfonder räknas endast som kvalificerande supplementärkapital om villkoren i artikel 63 är uppfyllda.

d) Den enda tillgången i specialföretaget är dess innehav i kapitalbasen i moderföretaget eller ett därtill hörande dotterföretag som fullt ut ingår i konsolideringen enligt del ett avdelning II kapitel 2, vilken följer de relevanta villkoren som fastställs i artikel 52.1 eller 63, beroende på vad som är tillämpligt.

Om den behöriga myndigheten anser att de andra tillgångarna i ett specialföretag än dess innehav i kapitalbasen i moderföretaget eller ett därtill hörande dotterföretag som fullt ut ingår i konsolideringen enligt del ett avdelning II kapitel 2 är minimala och obetydliga för en sådan enhet, får den behöriga myndigheten göra undantag från villkoret i led d i första stycket.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de typer av tillgångar som kan hänföra sig till driften av specialföretagen samt begreppen minimala och obetydliga i punkt 1 andra stycket.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 84

Minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet

1. Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet genom att från detta företags minoritetsintressen dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b:

a) Dotterföretagets kärnprimärkapital minus det lägsta av följande:

i) Det belopp för kärnprimärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 92.1 a, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, det särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, kraven i artikel 500 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska uppfyllas av kärnprimärkapital.

▼B

ii) Det belopp för konsoliderat kärnprimärkapital som rör detta dotterföretag som på gruppnivå behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 92.1 a, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, kraven i artikel 500 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska uppfyllas av kärnprimärkapital.

b) Minoritetsintressena i dotterföretaget uttryckta som en procentandel av samtliga kärnprimärkapitalinstrument i det företaget plus relaterad överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver.

2. Den beräkning som avses i punkt 1 ska genomföras på delgruppsnivå för varje dotterföretag som avses i artikel 81.1.

Ett institut får besluta att inte göra denna beräkning för ett dotterföretag enligt artikel 81.1. När ett institut fattar ett sådant beslut får minoritetsintresset i dotterföretaget inte ingå i det konsoliderade kärnprimärkapitalet.

3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav i enskilda fall, såsom föreskrivs i artikel 7, ska minoritetsintresset inom de dotterföretag som undantaget gäller inte betraktas i kapitalbasen på undergrupps- eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den beräkning på delgruppsnivå som krävs enligt punkt 2 i denna artikel, artiklarna 85 och 87.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. De behöriga myndigheterna får välja att inte tillämpa denna artikel på ett finansiellt moderholdingföretag som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Dess huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar.

b) Det omfattas av gruppbaserad tillsyn.

c) Det konsoliderar ett dotterinstitut där det endast har ett minoritetsägande på grund av att det kontrolleras genom en förbindelse enligt artikel 1 i direktiv 83/349/EEG.

▼B

d) Mer än 90 % av det konsoliderade kärnprimärkapitalet härrör från det dotterinstitut som avses i led c, beräknat på undergruppsnivå.

►C1 Om ett finansiellt moderholdingföretag som uppfyller villkoren i första stycket efter den 28 juni 2013 blir ett blandat ◄ finansiellt moderholdingföretag, får de behöriga myndigheterna bevilja det finansiella moderholdingföretaget det undantag som avses i första stycket, under förutsättning att det uppfyller villkoren i det stycket.

6. Om kreditinstitut som är varaktigt knutna till ett nätverk i ett centralt organ och institut som har inrättats inom ramen för ett institutionellt skyddssystem som omfattas av villkoren i artikel 113.7 har inrättat motgarantiordningar där det varken finns några rådande eller förutsägbara väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att medel från kapitalbasen utöver regleringskraven ska kunna överföras från motparten till kreditinstitutet, ska dessa institut inte omfattas av bestämmelserna om avdrag i den här artikeln, och de får fullt ut betrakta andra minoritetsintressen som uppstår inom ramen för ett system för motgarantier.

Artikel 85

Kvalificerande primärkapitalinstrument som ingår det konsoliderade primärkapitalet

▼C2

1. Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande primärkapital som ingår i den konsoliderade kapitalbasen, genom att från detta företags kvalificerande primärkapital dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b:

▼B

a) Dotterföretagets primärkapital minus det lägre av följande:

i) Det belopp för primärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 92.1 b, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, kraven i artikel 500 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån dessa krav ska uppfyllas av primärkapital.

ii) Det belopp för konsoliderat primärkapital som rör detta dotterföretag som på gruppnivå behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 92.1 b, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, kraven i artikel 500 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån dessa krav ska uppfyllas av primärkapital.

▼B

b) Kvalificerande primärkapital i dotterföretaget uttryckt som en procentandel av samtliga primärkapitalinstrument i det företaget plus relaterad överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver.

2. Den beräkning som avses i punkt 1 ska genomföras delgruppsnivå för varje dotterföretag som avses i artikel 81.1.

Ett institut får besluta att inte göra denna beräkning för ett dotterföretag enligt artikel 81.1. När ett institut fattar ett sådant beslut får det kvalificerade primärkapitalet i dotterföretag inte ingå i det konsoliderade kärnprimärkapitalet.

3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav i enskilda fall, såsom föreskrivs i artikel 7, ska kärnprimärkapitalinstrument inom de dotterföretag som undantaget gäller inte betraktas i kapitalbasen på undergrupps- eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 86

Kvalificerande primärkapital som ingår det konsoliderade övriga primärkapitalet för kapitaltäckningsändamål

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84.5 och 84.6 ska instituten fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande primärkapital som ingår i det konsoliderade övriga primärkapitalet för kapitaltäckningsändamål, genom att från det kvalificerande primärkapitalet i det företaget som ingår i det konsoliderade primärkapitalet dra de minoritetsintressen för det företaget som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet.

Artikel 87

Kvalificerande kapitalbas som ingår i konsoliderad kapitalbas

1. Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande kapitalbas som ingår i den konsoliderade kapitalbasen, genom att från detta företags kvalificerande kapitalbas dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b:

a) Dotterföretagets kapitalbas minus det lägre av följande:

i) Det belopp för kapitalbas i dotterföretaget som behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 92.1 c, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, det särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, kraven i artikel 500 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer.

▼B

ii) Det belopp för kapitalbas som rör detta dotterföretag som på gruppnivå behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 92.1 c, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, det särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU, kraven i artikel 500 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer.

b) Kvalificerande kapitalbas i företaget, uttryckt som procentandel av samtliga kapitalbasinstrument i dotterföretaget som ingår i kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital och supplementärkapitalposter samt relaterad överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver.

2. Den beräkning som avses i punkt 1 ska genomföras delgruppsnivå för varje dotterföretag som avses i artikel 81.1.

Ett institut får besluta att inte göra denna beräkning för ett dotterföretag enligt artikel 81.1. När ett institut fattar ett sådant beslut får den kvalificerade kapitalbasen i dotterföretaget inte ingå i den konsoliderade kapitalbasen.

3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav i enskilda fall, såsom föreskrivs i artikel 7, ska kapitalbasinstrument inom de dotterföretag som undantaget gäller inte betraktas i kapitalbasen på undergrupps- eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 88

Kvalificerande kapitalbasinstrument som ingår det konsoliderade supplementärkapitalet

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84.5 och 84.6 ska instituten fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande kapitalbas som ingår i det konsoliderade supplementärkapitalet, genom att från detta företags kvalificerande kapitalbas som ingår i den konsoliderade kapitalbasen dra det kvalificerande primärkapitalet för det företaget som ingår i det konsoliderade primärkapitalet.

AVDELNING III

KVALIFICERANDE INNEHAV UTANFÖR DEN FINANSIELLA SEKTORN

Artikel 89

Riskviktning och förbud mot kvalificerande innehav utanför den finansiella sektorn

1. Ett kvalificerande innehav vars belopp överstiger 15 % av institutets godtagbara kapital, i ett företag som inte är något av de följande, ska omfattas av de bestämmelser som fastställs i punkt 3:

a) En enhet i den finansiella sektorn.

▼B

b) Ett företag som inte är en enhet i den finansiella sektorn och som bedriver verksamhet som den behöriga myndigheten bedömer

i) vara en verksamhet som har direkt samband med bankverksamhet,

ii) tillhandahålla till bankverksamhet anknutna tjänster, eller

iii) vara leasing, factoring, förvaltning av värdepappersfonder, databehandling eller annan jämförbar verksamhet.

2. Totalsumman av de kvalificerande innehav ett institut har i andra företag än de som avses i punkt 1 a och 1 b som överstiger 60 % av det godtagbara kapitalet, ska omfattas av de bestämmelser som fastställs i punkt 3.

3. De behöriga myndigheterna ska tillämpa kraven i led a eller b på institutens kvalificerande innehav enligt punkterna 1 och 2:

a) Vid beräkning av kapitalkravet i enlighet med del tre ska instituten tillämpa en riskvikt på 1 250 % på det större av följande:

i) Den summa av kvalificerande innehav som avses i punkt 1 som överstiger 15 % av det godtagbara kapitalet.

ii) Den totala summan av kvalificerande innehav som avses i punkt 2 och överstiger 60 % av institutets godtagbara kapital.

b) De behöriga myndigheterna ska förbjuda instituten att ha sådana kvalificerande innehav som avses i punkterna 1 och 2 om summorna överstiger den procentandel för godtagbart kapital som fastställts i dessa punkter.

De behöriga myndigheterna ska offentliggöra om de väljer a eller b.

4. För tillämpningen av punkt 1 b ska EBA utfärda riktlinjer där följande begrepp specificeras:

a) Verksamheter som har direkt samband med bankverksamhet.

b) Verksamheter knutna till bankverksamhet.

c) Liknande verksamheter.

Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 90

Alternativ till 1 250 % riskvikt

Som alternativ till att tillämpa 1 250 % riskvikt på de summor som överstiger gränsvärdena i artikel 89.1 och 89.2, får instituten dra av dessa summor från kärnprimärkapitalposterna i enlighet med artikel 36.1 k.

▼B

Artikel 91

Undantag

1. Aktier i andra företag än de som avses i artikel 89.1 a och b ska inte medräknas vid beräkningen av gränsvärden för godtagbart kapital i enlighet med den artikeln, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Aktierna innehas tillfälligt under en finansiell biståndsinsats enligt artikel 79.

b) Innehavet av aktierna är en garanterad position som innehas i fem eller färre arbetsdagar.

c) Aktierna innehas i institutets namn och för andras räkning.

2. Aktier och andelar som inte utgör finansiella anläggningstillgångar som avse i artikel 35.2 i direktiv 86/635/EEG ska inte ingå i den beräkning som beskrivs i artikel 89.

DEL TRE

KAPITALKRAV

AVDELNING I

ALLMÄNNA KRAV, VÄRDERING OCH RAPPORTERING

KAPITEL 1

Krav på kapitalbasens storlek

Avsnitt 1

Kapitalbaskrav för Institut

Artikel 92

Kapitalbaskrav

1. Om inte annat följer av artiklarna 93 och 94 ska instituten vid varje tidpunkt uppfylla följande kapitalbaskrav:

a) En kärnprimärkapitalrelation på 4,5 %.

b) En primärkapitalrelation på 6 %.

c) En total kapitalrelation på 8 %.

2. Instituten ska beräkna sina kapitalrelationer på följande sätt:

a) Kärnprimärkapitalrelationen är institutets kärnprimärkapital uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

▼B

b) Primärkapitalrelationen är institutets primärkapital uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

c) den totala kapitalrelationen är institutets kapitalbas uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

3. Totalt riskvägt exponeringsbelopp ska beräknas som summan av led a–f i denna punkt med hänsyn tagen till bestämmelserna i punkt 4:

a) Den riskvägda exponeringen för kreditrisker och utspädningsrisker, beräknad enligt avdelning II och artikel 379, när det gäller all affärsverksamhet i ett institut, undantaget beloppen för riskviktad exponering från institutets handelslager.

b) Kapitalbaskraven, fastställda i enlighet med avdelning IV i denna del eller del fyra, beroende på vad som är tillämpligt, för ett instituts handelslager, för

i) positionsrisker,

ii) stora exponeringar som överskrider gränsvärdena i artiklarna 384–390, i den utsträckning institutet får överskrida dessa gränsvärden.

c) Kapitalbaskraven fastställda i enlighet med avdelning IV eller V med undantag av artikel 379, beroende på vad som är tillämpligt, för

i) valutarisker,

ii) avvecklingsrisker,

iii) råvarurisker.

d) Kapitalbaskraven beräknade i enlighet med avdelning VI för risker i samband med kreditvärdighetsjustering av OTC-derivat som inte är kreditderivat som minskar de riskvägda exponeringsbeloppen för kreditrisker.

e) Kapitalbaskraven fastställda i enlighet med avdelning III för operativa risker.

▼B

f) De riskvägda exponeringsbeloppen fastställda i enlighet med avdelning II avseende motpartsrisker som uppkommer från institutets verksamhet i handelslagret för följande slag av transaktioner och avtal:

i) kontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivat.

ii) Repor, värdepappers- och råvarulån eller lånetransaktioner baserade på värdepapper eller råvaror.

iii) Marginalutlåning baserad på värdepapper eller råvaror.

iv) Transaktioner med långfristig avveckling.

▼C2

4. Följande bestämmelser ska gälla vid beräkning av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som avses i punkt 3:

▼B

a) Kapitalbaskraven som avses i punkt 3 c, d och e ska inkludera samtliga krav som uppkommer genom institutets affärsverksamhet.

b) Institutet ska multiplicera kapitalbaskraven i punkt 3 b–e med 12,5.

Artikel 93

Krav på startkapital för en pågående verksamhet

1. Ett instituts kapitalbas får inte understiga beloppet för det startkapital som krävdes då institutet auktoriserades.

2. Kreditinstitut som redan bedrev verksamhet den 1 januari 1993 vilkas totala kapitalbas inte når upp till det startkapital som krävdes kan tillåtas att fortsätta att driva sin verksamhet. I detta fall får institutens totala kapitalbas inte tillåtas understiga den högsta nivå som uppnåtts efter den 22 december 1989.

3. Auktoriserade värdepappersföretag och företag som omfattades av artikel 6 i rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ([1]) vilka grundades före den 31 december 1995 och vilkas totala kapitalbas inte uppnår det startkapital som krävs får fortsätta med sin verksamhet. Sådana företags eller värdepappersföretags kapitalbas får inte sjunka under den högsta referensnivå som beräknas efter dagen för anmälan enligt direktiv 93/6/EEG. Denna referensnivå utgörs av det dagliga genomsnittet av nivån på kapitalbasen beräknad under den sexmånadersperiod som föregår beräkningsdagen. Den ska beräknas var sjätte månad för närmast föregående period.

([1]) EGT L 141, 11.6.1993, s. 1.

▼B

4. Om ägarkontrollen över ett sådant institut som avses i punkt 2 eller 3 övertas av en annan fysisk eller juridisk person än den som tidigare hade ägarkontroll över institutet, ska institutets totala kapitalbas uppgå till lägst den nivå som krävs för startkapital.

5. Om det sker en fusion mellan två eller flera institut som avses i punkt 2 eller 3, ska institutets totala kapitalbas efter fusionen inte understiga den totala kapitalbasen för de fusionerade instituten vid tiden för fusionen, så länge kravet på startkapital inte har uppnåtts.

6. Om de behöriga myndigheterna anser det nödvändigt att säkra ett instituts solvens så att kraven under punkt 1 uppfylls ska bestämmelserna i punkterna 2–5 inte gälla.

Artikel 94

Undantag för mindre verksamhet i handelslagret

1. Instituten får ersätta kapitalkravet i artikel 92.3 b med ett kapitalkrav som beräknas i enlighet med led a i den punkten när det gäller verksamhet i handelslagret, under förutsättning att storleken på denna verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen uppfyller båda följande villkor:

a) Verksamheten understiger i normala fall 5 % av de totala tillgångarna och 15 miljoner EUR.

b) Verksamheten överskrider aldrig 6 % av de totala tillgångarna och 20 miljoner EUR.

2. När verksamhetens storlek inom och utom balansräkningen beräknas ska institut tillämpa följande:

a) Skuldinstrument värderas till marknadspris eller nominellt värde, aktier till marknadspris och derivatinstrument till nominellt värde eller marknadsvärde för underliggande instrument.

b) Det absoluta värdet av långa positioner ska summeras med det absoluta värdet av korta posisioner.

3. Om ett institut inte uppfyller villkoren i punkt 1 b ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten. Om den behöriga myndigheten efter bedömning fastställer och meddelar institutet att kravet i punkt 1 a inte har uppfyllts, ska institutet inte längre använda punkt 1 från och med nästföljande rapporteringsdatum.

▼B

Avsnitt 2

Kapitalbaskrav för värdepappersföretag med begränsad auktorisation att tillhandahålla värdepapperstjänster

Artikel 95

Kapitalbaskrav för värdepappersföretag med begränsad auktorisation att tillhandahålla värdepapperstjänster

1. Vid tillämpning av artikel 92.3 ska värdepappersföretag som inte är auktoriserade att tillhandahålla de värdepapperstjänster och verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG använda den beräkning av totalt riskvägt exponeringsbelopp som anges i punkt 2.

2. De värdepappersföretag som anges i punkt 1 i denna artikel och de företag som anges i artikel 4.1 led 2 c och som tillhandahåller de investeringstjänster eller utför den investeringsverksamhet som avses i avsnitt A punkterna 2 och 4 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG ska beräkna totalt riskvägt exponeringsbelopp till det högre av följande belopp:

a) Summan av de poster som anges i artikel 92.3 a–d och f efter tillämpning av artikel 92.4.

b) 12,5 multiplicerat med det belopp som anges i artikel 97.

De företag som avses i artikel 4.1 led 2 c och som tillhandahåller de investeringstjänster eller utför den investeringsverksamhet som avses i avsnitt A punkterna 2 och 4 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG ska uppfylla kraven i artikel 92.1 och 92.2 baserat på det totala riskvägda exponeringsbelopp som avses i första stycket.

De behöriga myndigheterna får fastställa kapitalbaskraven för de företag som avses i artikel 4.1 led 2 c och som tillhandahåller de investeringstjänster eller utför den investeringsverksamhet som avses i avsnitt A punkterna 2 och 4 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som de kapitalbaskrav som skulle vara bindande för dessa företag enligt de nationella införlivandeåtgärder som den 31 december 2013 är i kraft för direktiven 2006/49/EG och 2006/48/EG.

▼C2

3. De värdepappersföretag som avses i punkt 1 omfattas av alla övriga bestämmelser avseende operativ risk som anges i avdelning VII kapitel 2 avsnitt II underavsnitt 2 i direktiv 2013/36/EU.

▼B

Artikel 96

Kapitalbaskrav för värdepappersföretag som innehar ett startkapital i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.2 i direktiv 2013/36/EU

1. Vid tillämpning av artikel 92.3 ska följande kategorier av värdepappersföretag som har ett startkapital i enlighet med artikel 28.2 i direktiv 2013/36/EU använda den beräkning av totalt riskvägt exponeringsbelopp som anges i punkt 2 i den här artikeln:

▼B

a) Värdepappersföretag som handlar för egen räkning endast i syfte att utföra en order för en kunds räkning eller att få tillträde till system för clearing och avveckling eller en erkänd börs när de uppträder som agent eller utför en kundorder.

b) Värdepappersföretag som uppfyller samtliga följande villkor, nämligen sådana

i) som inte innehar klienters pengar eller värdepapper,

ii) som enbart handlar för egen räkning,

iii) som inte har några externa kunder,

iv) för vilkas transaktioner ansvaret för genomförandet och avräkningen ligger hos ett clearinginstitut och garanteras av samma clearinginstitut.

2. För de värdepappersföretag som avses i punkt 1 ska det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknas som summan av

a) artikel 92.3 a–d och f efter tillämpning av artikel 92.4,

b) det belopp som anges i artikel 97 multiplicerat med 12,5.

3. Värdepappersföretag som avses i punkt 1 omfattas av alla övriga bestämmelser avseende operativa risker som anges i avdelning VII kapitel 3 avsnitt II underavsnitt 1 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 97

Kapitalbas baserad på fasta omkostnader

1. I enlighet med artiklarna 95 och 96 ska ett värdepappersföretag och de företag som anges i artikel 4.1 led 2 c och som tillhandahåller de investeringstjänster eller utför den investeringsverksamhet som avses i avsnitt A punkterna 2 och 4 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG inneha ett godtagbart kapital som motsvarar minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under det föregående året.

2. Om värdepappersföretagets verksamhet ändrats sedan det föregående året på ett sätt som den behöriga myndigheten bedömer vara omfattande, får den behöriga myndigheten justera kravet i punkt 1.

3. Om ett värdepappersföretag inte har avslutat verksamheten för ett år, räknat från den dag då verksamheten inleddes, ska värdepappersföretagets godtagbara kapital motsvara minst en fjärdedel av de fasta omkostnader som anges i verksamhetsplanen, utom då den behöriga myndigheten kräver att verksamhetsplanen justeras.

4. EBA ska i samråd med Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att mer i detalj specificera

▼B

a) beräkningen av kravet på godtagbart kapital motsvarande minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under det föregående året,

b) villkoren för att den behöriga myndigheten ska justera kravet att inneha godtagbart kapital motsvarande minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna från det föregående året,

c) beräkningen av förväntade fasta omkostnader om ett värdepappersföretag inte har avslutat verksamheten för ett år.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 1 mars 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 98

Kapitalbas för värdepappersföretag på gruppnivå

1. Om ett värdepappersföretag som avses i artikel 95.1 ingår i en grupp och denna grupp inte innefattar några kreditinstitut, ska ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat tillämpa artikel 92 på gruppnivå enligt följande:

a) Totalt riskvägt exponeringsbelopp ska beräknas i enlighet med artikel 95.2.

b) Kapitalbas ska beräknas på grundval av den konsoliderade situationen för modervärdepappersföretaget eller för det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Om ett värdepappersföretag som avses i artikel 96.1 ingår i en grupp och denna grupp inte innefattar några kreditinstitut, ska ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat och ett värdepappersföretag som kontrolleras av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag tillämpa artikel 92 på gruppnivå enligt följande:

a) Totalt riskvägt exponeringsbelopp ska beräknas i enlighet med artikel 96.2.

b) Dess kapitalbas beräknas på grundval av den konsoliderade situationen för modervärdepappersföretaget eller för det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, beroende på vad som är tillämpligt, och i överensstämmelse med del ett kapitel 2.

▼B

KAPITEL 2

Beräknings- och rapporteringskrav

Artikel 99

Rapportering av kapitalbaskrav och finansiell information

1. Instituten ska minst en gång per halvår lämna in rapporter till de behöriga myndigheterna om de uppgifter som krävs i artikel 92.

2. De institut som omfattas av artikel 4 i förordning (EG) nr 1606/2002 och andra kreditinstitut än de som avses i artikel 4 i den förordningen som utarbetar sin sammanställda redovisning i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 6.2 i den förordningen ska också rapportera finansiell information.

3. De behöriga myndigheterna får kräva att de kreditinstitut som tillämpar internationella redovisningsstandarder i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 för att rapportera kapitalbasen på gruppnivå enligt artikel 24.2 i den här förordningen också ska rapportera den finansiella information som avses i punkt 2 i den här artikeln.

►C2 4. Den finansiella information som avses i punkterna 2 och 3 ska rapporteras ◄ i den mån det behövs för att det ska gå att få en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemrisker som instituten innebär för finanssektorn eller den reella ekonomin i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format, intervall och datum för rapporteringen, definitioner och vilka it-lösningar som ska tillämpas inom unionen för den rapportering som avses i punkterna 1-4.

Rapporteringskraven ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av institutens verksamhet.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om en behörig myndighet anser att den finansiella information som avses i punkt 2 krävs för att det ska gå att få en övergripande bild av riskprofilen för institutens verksamhet och av de systemrisker som instituten innebär för finanssektorn eller den reella ekonomin för andra institut än de som avses i punkterna 2 och 3, och som omfattas av redovisningsregler som bygger på direktiv 86/635/EEG, ska de behöriga myndigheterna samråda med EBA om en utvidgning av kraven på rapportering av finansiell information på gruppnivå till dessa institut, under förutsättning att de inte redan lämnar en sådan rapportering.

▼B

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera de format som instituten ska använda, och genom vilka de behöriga myndigheterna får utvidga kraven på rapportering i enlighet med första stycket.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Om den behöriga myndigheten anser att information som inte omfattas av den tekniska standard för genomförande som avses i punkt 5 är nödvändig för de syften som anges i punkt 4, ska den underrätta EBA och ESRB om den ytterligare information som den anser behöva ingå i den tekniska standarden för genomförande i punkt 5.

Artikel 100

Ytterligare rapporteringskrav

Instituten ska till de behöriga myndigheterna rapportera nivån, åtminstone på aggregerad nivå, på repor, värdepapperslån och alla former av inteckning av tillgångar.

EBA ska ta med denna information i de tekniska standarder för genomförande om rapportering som avses i artikel 99.5.

Artikel 101

Specifika rapporteringsskyldigheter

1. Instituten ska varje halvår rapportera följande uppgifter till de behöriga myndigheterna för varje nationell fastighetsmarknad mot vilken de är exponerade:

a) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter, upp till det lägre av det intecknade beloppet och 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats i enlighet med artikel 124.2.

b) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.

c) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.

▼B

d) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till det lägre av det intecknade beloppet och 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats i enlighet med artikel 124.2.

e) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.

f) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska rapporteras till den behöriga myndigheten i det relevanta institutets hemmedlemsstat. Om ett institut har en filial i en annan medlemsstat, ska de uppgifter som rör denna filial även rapporteras till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. Uppgifterna ska rapporteras separat för varje fastighetsmarknad inom unionen mot vilken det relevanta institutet är exponerat.

3. De behöriga myndigheterna ska årligen på aggregerad nivå offentliggöra de uppgifter som anges i punkt 1 a-f, tillsammans med historiska uppgifter om sådana finns. En behörig myndighet ska på begäran från en annan behörig myndighet i en annan medlemsstat eller på begäran från EBA till denna behöriga myndighet eller till EBA översända mer detaljerade uppgifter om bostadsmarknaden eller den kommersiella fastighetsmarknaden i den medlemsstaten.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera följande:

a) enhetliga format, definitioner, intervaller och datum för rapportering samt it-lösningar enligt punkt 1,

b) enhetliga format, definitioner, intervaller och datum för rapportering samt it-lösningar för de aggregerade uppgifter som avses i punkt 2.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

KAPITEL 3

Handelslager

Artikel 102

Krav som gäller handelslagret

1. Positioner i handelslagret ska antingen vara utan inskränkningar av möjligheten att handla i dem eller ska kunna säkras.

2. Avsikt att bedriva handel ska styrkas på grundval av de strategier, riktlinjer och processer som institutet satt upp för att hantera positionen eller portföljen i enlighet med artikel 103.

3. Instituten ska bygga upp och upprätthålla system och kontroller för att hantera handelslagret i enlighet med artiklarna 104 och 105.

4. Instituten får inkludera interna säkringar i beräkningen av kapitalkraven för positionsrisker under förutsättning de innehas i syfte att bedriva handel och att kraven i artiklarna 103–106 är uppfyllda.

Artikel 103

Förvaltning av handelslagret

När institutet förvaltar sina positioner eller grupper av positioner i handelslagret ska det uppfylla samtliga följande krav:

a) Institutet ska ha en tydligt dokumenterad handelsstrategi för positionen/instrumentet eller portföljerna, som godkänts av personer i ledande befattning och som anger förväntad innehavsperiod.

b) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och processer för den aktiva förvaltningen av de positioner som ingåtts genom ett handlarbord. Dessa riktlinjer och processer ska innefatta följande:

   i) Vilka positioner som får ingås genom vilket handlarbord.

   ii) Fastställande av positionslimiter och övervakning av deras lämplighet.

   iii) Handlare är fria att ingå och förvalta positioner inom överenskomna ramar och enligt den godkända strategin.

   iv) Positionsrapportering till personer i ledande befattning ingår som en integrerad del i institutets riskhanteringsprocess.

   v) Positioner övervakas aktivt med avseende på marknadsinformationskällor och en bedömning görs av möjligheten att sälja eller säkra positionen eller dess komponentrisker, inklusive en kvalitets- och tillgänglighetsbedömning av marknadsdata som utnyttjas i värderingsprocessen, marknadsomsättningen och storleken på de positioner som det handlas med på marknaden.

▼B

vi) Aktiva åtgärder och kontroller på bedrägeribekämpningsområdet.

c) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och processer för övervakning av positionerna gentemot institutets handelsstrategi, däribland övervakning av omsättning och positioner för vilka den ursprungligen tilltänkta innehavsperioden har överskridits.

Artikel 104

Införande i handelslagret

1. Instituten ska ha klart fastställda riktlinjer och processer för att avgöra vilka positioner som ska ingå i handelslagret för beräkning av kapitalkraven, i enlighet med kraven i artikel 102 och definitionen av handelslager i artikel 4.1 led 86, med beaktande av institutets förmåga och praxis när det gäller riskhantering. Institutet ska ha en fullständig dokumentation över hur dessa riktlinjer och processer efterlevs och ska regelbundet genomföra internrevision i detta avseende.

2. Instituten ska ha klart definierade riktlinjer och processer för den övergripande förvaltningen av handelslagret. Dessa riktlinjer och processer ska minst innefatta

a) vilka verksamheter som av institutet anses vara handel och utgöra en del av handelslagret för kapitalbaskravsändamål,

b) i vilken omfattning en position kan marknadsvärderas dagligen med hänvisning till en aktiv, likvid tvåvägsmarknad,

c) för positioner som är modellvärderade, i vilken omfattning institutet kan

i) identifiera alla väsentliga risker som positionen medför,

ii) säkra positionens alla väsentliga risker med instrument för vilka en aktiv, likvid tvåvägsmarknad existerar, och

iii) erhålla pålitliga uppskattningar av de viktigaste antagandena och nyckelparametrarna som använts i modellen,

d) i vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, göra värderingar för positionen som kan valideras externt på ett konsekvent sätt,

e) i vilken omfattning rättsliga restriktioner eller andra driftskrav skulle hindra institutets möjligheter att genomföra en avveckling eller säkring av positionen på kort sikt,

f) i vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, aktivt hantera riskerna med positionen inom sin handelsverksamhet,

▼B

g) i vilken omfattning institutet kan överföra risker eller positioner genom att registrera dem utanför eller i handelslagret och kriterierna för sådana överföringar.

Artikel 105

Krav på försiktig värdering

1. Alla positioner i handelslagret ska omfattas av de standarder för försiktig värdering som anges i denna artikel. Instituten ska i synnerhet se till att en försiktig värdering av positionerna i handelslagret har en skälig nivå av tillförlitlighet med hänsyn till positionernas dynamiska karaktär, kraven på god tillsyn och kapitalkravens funktion och syfte avseende positioner i handelslagret.

2. Instituten ska bygga upp och upprätthålla system och kontroller som är tillräckliga för att ge försiktiga och tillförlitliga värderingsbedömningar. Dessa system och kontroller ska minst omfatta följande delar:

a) Skriftliga riktlinjer och processer för värderingsprocessen, inklusive klart definierat ansvar för de olika områden som ingår i värderingen, marknadsinformationskällor och översyn av deras lämplighet, riktlinjer för användning av icke-observerbara indata som ger uttryck för institutets antaganden om vilka faktorer marknadsaktörerna skulle beakta vid prissättning av positionen, hur ofta den oberoende värderingen ska ske, tidpunkt för slutkurser, processer för värderingsjusteringar, verifikationsprocesser vid månadsslut och vid enskilda tillfällen.

▼C2

b) Rapporteringsvägarna för den avdelning som är ansvarig för värderingsprocessen ska vara tydliga och oberoende av affärsavdelningen, och ska sluta hos ledningsorganet.

▼B

3. Instituten ska omvärdera positionerna i handelslagret minst en gång dagligen.

4. Instituten ska alltid när så är möjligt marknadsvärdera sina positioner, även när man tillämpar kapitalkravsreglerna på handelslagret.

5. Vid marknadsvärdering ska institutet använda den mer försiktiga sidan av köp- och sälj-kurserna såvida institutet inte kan slutavräkna till mittkurs. Om instituten tillämpar detta undantag ska de var sjätte månad informera sina behöriga myndigheter om de berörda positionerna och lägga fram bevis för att de kan slutavräkna till mittkurs.

6. När marknadsvärdering inte är möjlig ska instituten genomföra en försiktig modellvärdering av sina positioner och portföljer, även vid beräkning av kapitalbaskraven för positionerna i handelslagret.

▼B

7. Instituten ska uppfylla följande krav vid modellvärdering:

a) Den högsta ledningen ska känna till för vilka delar av handelslagret eller andra positioner som redovisas till verkligt värde en modellvärdering görs, och förstå betydelsen av den påtagliga osäkerhet som detta leder till för verksamhetens risk/resultatrapportering.

b) Marknadsinformation ska i möjligaste mån inhämtas från samma källa som marknadspriserna, och frekventa bedömningar ska göras av marknadsvärdets lämplighet för den särskilda position som värderas och av modellens parametrar.

c) I möjligaste mån ska sådana värderingsmetoder användas som är allmänt vedertagna på marknaden för olika finansiella instrument eller råvaror.

d) Om modellen utvecklas av institutet ska den baseras på lämpliga antaganden som har bedömts och kritiskt granskats av parter som har lämpliga kvalifikationer och som står oberoende från utvecklingsprocessen.

e) Det ska finnas formella processer för ändringskontroller. En säkerhetskopia av modellen ska bevaras och med jämna mellanrum användas för att kontrollera värderingarna.

f) De riskhanteringsansvariga ska vara medvetna om modellernas svagheter och om hur dessa bäst återspeglas i värderingsresultaten.

g) Institutens modeller ska regelbundet granskas i syfte att kontrollera resultatets pålitlighet, vilket ska innefatta en bedömning av om gjorda antaganden fortfarande är lämpliga, analys av resultaträkningseffekter kontra riskfaktorer och jämförelse mellan faktiska slutavräkningsvärden och modellresultat.

I fråga om led d ska modellen utvecklas eller godkännas oberoende av handlarbordet och den ska prövas genom oberoende tester, inbegripet validering av de matematiska grunderna, de gjorda antagandena och dataprogrammeringen.

8. Instituten ska genomföra oberoende priskontroller utöver den dagliga marknadsvärderingen eller modellvärderingen. Verifiering av marknadspriser och indata för modellen ska göras av en person eller enhet som är fristående från personer eller enheter som drar fördel av handelslagret, minst en gång per månad eller oftare, beroende på marknadens eller handelsverksamhetens art. Om inga oberoende prissättningskällor finns eller om källorna är mer subjektiva kan det vara lämpligt med försiktighetsåtgärder som t.ex. prisjusteringar.

9. Instituten ska fastställa och upprätthålla metoder för att bedöma behovet av prisjusteringar.

10. Instituten ska göra en formell bedömning av följande prisjusteringar: ej intjänade räntemarginaler, slutavräkningskostnader för öppna positioner, operativa risker, marknadsprisosäkerhet, kostnader vid förtida avslut, investerings- och finansieringskostnader, framtida administrativa kostnader och – där detta är relevant - modellrisk.

▼B

11. Instituten ska fastställa och upprätthålla metoder för att beräkna justeringar av den löpande värderingen av mindre likvida positioner, vilka särskilt kan uppkomma på grund av marknadsstörningar eller institutsbetingade förhållanden som t.ex. koncentrerade positioner och/eller positioner för vilka den ursprungligen tilltänkta innehavsperioden har överskridits. Instituten ska, när så är nödvändigt, göra sådana justeringar utöver eventuella ändringar av positionens värde som gjorts för den finansiella rapporteringen och utforma dessa så att de avspeglar positionens bristande likviditet. Vid dessa processer ska instituten beakta flera olika faktorer för att avgöra om en prisjustering är nödvändig för mindre likvida positioner. Dessa faktorer innefattar

a) hur lång tid det skulle ta att säkra positionen eller riskerna inom positionen,

b) köp- och säljmarginalernas volatilitet och genomsnittliga spread,

c) tillgången till marknadsnoteringar (marknadsgaranternas antal och identitet) och handelsvolymernas volatilitet och genomsnitt, inklusive handelsvolymer då marknaderna är utsatta för stress,

d) marknadskoncentrationer,

e) hur lång tid man har innehaft positionen,

f) i vilken omfattning modellvärdering använts vid värderingen,

g) effekten av andra modellrisker.

12. Om instituten använder värderingar av tredje part eller modellvärderingar, ska de överväga om en prisjustering ska göras eller ej. Instituten ska dessutom överväga behovet av att göra justeringar för mindre likvida positioner och regelbundet undersöka om de fortsatt är ändamålsenliga. Instituten ska också uttryckligen bedöma behovet av prisjusteringar som avser ovissheten hos de parametrar som används för modellerna.

13. När det gäller komplexa produkter, inbegripet värdepapperiseringsexponeringar och kreditderivat på n:te förfall ska instituten uttryckligen bedöma behovet av prisjusteringar för att avspegla dels den modellrisk som är förenad med användning av eventuellt oriktiga värderingsmetoder och dels den modellrisk som är förenad med användning av icke-observerbara (och eventuellt oriktiga) kalibreringsparametrar i värderingsmodellen.

14. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa de villkor enligt vilka kraven i artikel 105 ska tillämpas enligt punkt 1 i den här artikeln.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 106

Interna säkringar

1. En intern säkring ska särskilt uppfylla följande krav:

a) Den ska inte i första hand vara avsedd att undgå eller minska kapitalbaskraven.

b) Den ska dokumenteras korrekt och underkastas särskilda interna processer för godkännande och revision.

c) Den ska behandlas enligt marknadsmässiga villkor.

d) Den marknadsrisk som uppkommer genom den interna säkringen ska hanteras dynamiskt i handelslagret inom de tillåtna limiterna.

▼C2

e) Den ska noga övervakas i enlighet med ändamålsenliga processer.

▼B

2. Kraven i punkt 1 gäller utan att det påverkar tillämpningen av kraven som gäller säkrade positioner utanför handelslagret.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 gäller att om ett institut säkrar en kreditriskexponering utanför handelslagret eller en motpartsriskexponering med ett kreditderivat som bokförts i dess handelslager, genom intern säkring, ska exponeringen utanför handelslagret eller motpartsriskexponeringen inte anses vara säkrad när det gäller beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen, såvida inte institutet från en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditriskskydd förvärvar ett motsvarande kreditderivat som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskskydd i handelslagret. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 299.2 h i ska varken den interna eller den externa kreditderivatsäkringen tas upp i handelslagret vid beräkning av kapitalkrav, om ett sådant kreditriskskydd förvärvats av tredje man och godkänns som säkring av en exponering utanför handelslagret när det gäller beräkning av kapitalkravet.

▼B

AVDELNING II

KAPITALKRAV FÖR KREDITRISKER

KAPITEL 1

Allmänna principer

Artikel 107

Kreditriskmetoder

1. Instituten ska antingen använda den schablonmetod som föreskrivs i kapitel 2 eller, om de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande i enlighet med artikel 143, den metod baserad på intern riskklassificering ("internmetoden") som föreskrivs i kapitel 3 vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 92.3 a och f.

2. För handelsexponeringar och för bidrag till obeståndsfonden för en central motpart ska instituten tillämpa den behandling som anges i kapitel 6 avsnitt 9 för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt artikel 92.3 a och f. För alla andra typer av exponeringar mot en central motpart ska instituten behandla exponeringarna på följande sätt:

a) För andra typer av exponeringar mot en kvalificerad central motpart, som exponeringar mot ett institut.

b) För andra typer av exponeringar mot en icke kvalificerad central motpart som exponeringar mot ett företag.

3. Vid tillämpning av denna förordning ska exponeringar mot värdepappersföretag i tredjeland och exponeringar mot kreditinstitut i tredjeland och exponeringar mot clearingorganisationer och börser i tredjeland behandlas som exponeringar mot ett institut endast om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav på den enheten som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen.

4. Vid tillämpning av punkt 3 får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. ►C2 Utan ett sådant beslut får instituten till den 1 januari 2015 fortsätta att behandla exponeringar mot de enheter som avses i punkt 3 som exponeringar mot institut, under förutsättning de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2014 har bedömt att det berörda tredjelandet är lämpligt för denna metod. ◄

Artikel 108

Användning av kreditriskreduceringsteknik enligt schablonmetoden och internmetoden

1. När det gäller en exponering för vilken ett institut tillämpar schablonmetoden enligt kapitel 2 eller internmetoden enligt kapitel 3 men utan att använda sina egna estimat av LGD-värden (loss given default) och konverteringsfaktorer enligt artikel 151, får institutet använda kreditriskreducering i enlighet med kapitel 4 för beräkning av riskvägda

▼B

exponeringsbelopp vid tillämpning av artikel 92.3 a och f eller, om relevant, förväntade förlustbelopp vid den beräkning som avses i artikel 36.1 d och artikel 62 c.

2. När det gäller en exponering för vilken institutet tillämpar internmetoden genom att använda sina egna estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 151, får institutet använda kreditriskreducering i enlighet med kapitel 3.

Artikel 109

Behandling av värdepapperiserade exponeringar enligt schablonmetoden och internmetoden

1. Om ett institut använder schablonmetoden enligt kapitel 2 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för den exponeringsklass som de värdepapperiserade exponeringarna tillhör enligt artikel 112, ska institutet beräkna riskvägda exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition i enlighet med artiklarna 245, 246 och 251–258. Institut som använder schablonmetoden får också använda internmetoden om detta tillåts enligt artikel 259.3.

2. Om ett institut använder internmetoden enligt kapitel 3 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för den exponeringsklass som de värdepapperiserade exponeringarna tillhör enligt artikel 147, ska institutet beräkna riskvägt exponeringsbelopp i enlighet med artiklarna 245, 246 och 259–266.

Med undantag av internmetoden, i de fall den endast används för en del av de värdepapperiserade exponeringar som ligger bakom en värdepapperisering, ska institutet använda den metod som gäller för den övervägande delen av de värdepapperiserade exponeringar som ligger bakom denna värdepapperisering.

Artikel 110

Behandling av kreditriskjusteringar

1. Institut som tillämpar schablonmetoden ska behandla allmänna kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 62 c.

2. Institut som tillämpar internmetoden ska behandla allmänna kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 159, artikel 62 d samt artikel 36.1 d.

Vid tillämpning av denna artikel och kapitlen 2 och 3 ska allmänna och specifika kreditriskjusteringar inte omfatta reserveringar för allmänna risker i bankrörelse.

▼B

3. Institut som använder internmetoden och tillämpar schablonmetoden för en del av sina exponeringar på gruppnivå eller individuell nivå, i enlighet med artiklarna 148 och 150, ska fastställa hur stor del av den allmänna kreditriskjusteringen som ska ske enligt schablonmetoden för behandling av allmänna kreditriskjusteringar respektive internmetoden för behandling av allmänna kreditriskjusteringar, enligt följande:

a) När ett institut som ingår i konsolideringen enbart tillämpar internmetoden ska, i tillämpliga fall, detta instituts allmänna kreditriskjusteringar följa den behandling som anges i punkt 2.

b) När ett institut som ingår i konsolideringen enbart tillämpar schablonmetoden ska, i tillämpliga fall, detta instituts allmänna kreditriskjusteringar följa den behandling som anges i punkt 1.

c) Resterande kreditriskjusteringar ska fördelas proportionellt efter den andel riskvägda exponeringsbelopp som ska behandlas enligt schablonmetoden respektive internmetoden.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar beräkningen av specifika och allmänna kreditriskjusteringar i enlighet med tillämpliga redovisningsregler, för följande:

a) Exponeringsvärde enligt den schablonmetod som avses i artikel 111;

b) Exponeringsvärde enligt den internmetod som avses i artiklarna 166–168.

c) Behandling av förväntade förlustbelopp enligt artikel 159.

d) Exponeringsvärde för beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiseringspositioner som avses i artiklarna 246 och 266.

e) Fastställande av fallissemang enligt artikel 178.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

KAPITEL 2

Schablonmetoden

Avsnitt 1

Allmänna principer

Artikel 111

Exponeringsvärde

1. Exponeringsvärdet för en tillgångspost ska vara dess redovisade värde efter tillämpning av specifika kreditriskjusteringar, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 110 samt andra reduceringar av kapitalbasen som är hänförliga till tillgångsposten. Exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som ingår i förteckningen i bilaga I ska utgöra följande procentandel av dess nominella värde efter reducering av specifika kreditriskjusteringar:

a) 100 % om det är en högriskpost.

b) 50 % om det är en medelriskpost.

c) 20 % om det är en medel-/lågriskpost.

d) 0 % om det är en lågriskpost.

De poster utanför balansräkningen som avses i första stycket, andra meningen, ska indelas i riskkategorier enligt bilaga I.

Om ett institut använder den fullständiga metod för finansiella säkerheter som anges i artikel 223 ska exponeringsvärdet för värdepapper eller råvaror som sålts, ställts som säkerhet eller lånats ut inom ramen för en repa eller värdepappers- eller råvarulån, samt marginallån, ökas med lämplig volatilitetsjustering för sådana värdepapper eller råvaror i enlighet med artiklarna 223–225.

2. Det exponeringsvärde för ett derivatinstrument som ingår i förteckningen i bilaga II ska fastställas i enlighet med kapitel 6, varvid effekterna av avtal om novation och andra nettningsöverenskommelser ska beaktas vid tillämpningen av dessa metoder i enlighet med kapitel 6. Exponeringsvärdet för repor, värdepappers- eller råvarulån, långfristiga transaktioner och marginallån kan fastställas antingen i enlighet med kapitel 6 eller kapitel 4.

3. Om en exponering är föremål för förfinansierat kreditriskskydd får det tillämpliga exponeringsvärdet för denna post ändras i enlighet med kapitel 4.

Artikel 112

Exponeringsklasser

Varje exponering ska hänföras till någon av följande exponeringsklasser:

▼B

a) Exponeringar mot nationella regeringar eller centralbanker.

b) Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter.

c) Exponeringar mot offentliga organ.

d) Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker.

e) Exponeringar mot internationella organisationer.

f) Exponeringar mot institut.

g) Exponeringar mot företag.

h) Exponeringar mot hushåll.

i) Exponeringar säkrade genom panträtt i fastigheter.

j) Fallerande exponeringar.

k) Exponeringar som är förenade med särskilt hög risk.

l) Exponeringar i form av säkerställda obligationer.

m) Poster som avser positioner i värdepapperisering.

n) Exponeringar mot institut och företag med ett kortfristigt kreditbetyg.

o) Exponeringar i form av andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (fond).

p) Aktieexponeringar.

q) Övriga poster.

Artikel 113

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

1. För att beräkna riskvägda exponeringsbelopp ska riskvikter tillämpas på alla exponeringar, undantaget de som räknats av från kapitalbasen, i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 2. Tillämpning av riskvikter ska bygga på den exponeringsklass som exponeringen hänförs till och, i den omfattning som anges i avsnitt 2, dess kreditkvalitet. Kreditkvaliteten får fastställas genom hänvisning till kreditbedömningar gjorda av externa kreditvärderingsinstitut, eller kreditbedömningar gjorda av exportkreditorgan i enlighet med avsnitt 3.

2. Vid riskvägning enligt punkt 1 ska exponeringsvärdet multipliceras med den riskvikt som anges i, eller som fastställts enligt, avsnitt 2.

3. Om en exponering är föremål för kreditriskskydd får den tillämpliga riskvikten för denna post ändras i enlighet med kapitel 4.

▼B

4. Riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperiseringar ska beräknas i enlighet med kapitel 5.

5. Exponeringar för vilka det inte finns någon beräkning i avsnitt 2 ska åsättas en riskvikt på 100 %.

6. Med undantag för exponeringar som ger upphov till kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål eller supplementärkapital, får ett institut, efter förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna, besluta att inte tillämpa kraven i punkt 1 i denna artikel på institutets exponeringar mot en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag, syskonföretag eller företag som står i ett sådant samband som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG. De behöriga myndigheterna får bevilja godkännande om följande villkor är uppfyllda:

▼C2

a) Motparten är ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag och omfattas av tillfredsställande tillsynskrav.

▼B

b) Motparten ingår utan förbehåll i samma konsolidering som institutet.

c) Samma processer för riskbedömning, riskmätning och kontroll gäller för motparten som för institutet.

d) Motparten är etablerad i samma medlemsstat som institutet.

e) Det finns inga rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till institutet.

Om institutet i enlighet med denna punkt får tillstånd att inte tillämpa kraven i punkt 1, får det åsätta en riskvikt på 0 %.

7. Med undantag för exponeringar som ger upphov till kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål eller supplementärkapital, får ett institut, efter förhandstillstånd från de behöriga myndigheterna, besluta att inte tillämpa kraven i punkt 1 i denna artikel på motparter med vilka institutet har ingått ett avtalsgrundat eller lagstadgat institutionellt skyddssystem som skyddar dessa institut och särskilt säkerställer deras likviditet och solvens för att vid behov undvika konkurs. De behöriga myndigheterna får bevilja godkännande om följande villkor är uppfyllda:

a) De krav som anges i punkt 6 a, d och e är uppfyllda.

b) Ordningen är sådan att det institutionella skyddssystemet från lätt tillgängliga medel kan ge det stöd som krävs enligt dess åtagande.

▼B

c) Det institutionella skyddssystemet förfogar över lämpliga och enhetligt fastställda system för övervakning och klassificering av risker, som ger en fullständig översikt över risksituationen för samtliga enskilda medlemmar och för det institutionella skyddssystemet som helhet, och motsvarande möjligheter till inflytande. Dessa system ska på lämpligt sätt följa exponeringar som fallerat i enlighet med artikel 178.1.

d) I det institutionella skyddssystemet genomförs egna riskbedömningar vars resultat vidarebefordras till de enskilda medlemmarna.

e) Det institutionella skyddssystemet ska en gång per år upprätta och offentliggöra en konsoliderad rapport som omfattar en balansräkning, en vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet, eller en rapport som omfattar en aggregerad balansräkning, en aggregerad vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet.

f) Medlemmarna i det institutionella skyddssystemet är skyldiga att minst 24 månader i förväg anmäla om de önskar lämna det institutionella skyddssystemet.

g) Flerfaldig användning av sådana delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen (nedan kallat dubbel användning) liksom varje otillbörligt skapande av kapitalbas mellan medlemmarna av det institutionella skyddssystemet ska elimineras.

h) Det institutionella skyddssystemet ska grundas på medlemskap av många kreditinstitut med en i huvudsak homogen affärsprofil.

i) De relevanta behöriga myndigheterna ska med jämna mellanrum godkänna och övervaka att de system som avses i leden c och d är tillräckliga.

Om institutet i enlighet med denna punkt beslutar att inte tillämpa kraven i punkt 1, får det åsätta en riskvikt på 0 %.

Avsnitt 2

Riskvikter

Artikel 114

Exponeringar mot nationella regeringar eller centralbanker

1. Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker ska åsättas en riskvikt på 100 % om inte punkterna 2–7 tillämpas.

2. Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt enligt tabell 1 som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

▼B

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Exponeringar mot ECB ska åsättas riskvikten 0 %.

4. Exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar och centralbanker som är uttryckta och finansierade i den nationella regeringens och centralbankens nationella valuta ska åsättas riskvikten 0 %.

▼C2

_____

6. För exponeringar som anges i artikel 495.2 gäller följande:

a) År 2018 ska den riskvikt som tillämpas på exponeringsvärdena vara 20 % av den riskvikt som åsatts dessa exponeringar i enlighet med punkt 2.

b) År 2019 ska den riskvikt som tillämpas på exponeringsvärdena vara 50 % av den riskvikt som åsatts dessa exponeringar i enlighet med artikel punkt 2.

c) Från och med 2020 ska den riskvikt som tillämpas på exponeringsvärdena vara 100 % av den riskvikt som åsatts dessa exponeringar i enlighet med punkt 2.

▼B

7. Om de behöriga myndigheterna i ett tredjeland, som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen, åsätter en riskvikt som är lägre än den som anges i punkterna 1–2 för exponeringar mot den egna nationella regeringen eller centralbanken som är uttryckta och finansierade i den nationella valutan får instituten ge sådana exponeringar samma riskvikt.

Vid tillämpning av denna punkt får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2015, fortsätta att tillämpa den metod som anges i denna punkt för exponeringar mot den nationella regeringen eller centralbanken i tredjelandet, om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2014 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

▼B

Artikel 115

Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter

1. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter ska riskviktas som exponeringar mot institut om de inte behandlas som exponeringar mot nationella regeringar enligt punkterna 2 eller 4 eller åsätts en riskvikt i enlighet med punkt 5. Den förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i artiklarna 119.2 och 120.2 ska inte tillämpas.

2. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter ska behandlas på samma sätt som exponeringar mot den nationella regering inom vars territorium de är belägna om det inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av de delstatliga eller lokala självstyrelseorganens eller myndigheternas särskilda beskattningsrätt, och förekomsten av särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang.

EBA ska upprätthålla en offentligt tillgänglig databas över alla delstatliga och lokala myndigheter självstyrelseorgan inom unionen som de berörda behöriga myndigheterna behandlar som exponeringar mot de nationella regeringarna.

3. Exponeringar mot kyrkor eller religiösa samfund som har inrättats som juridiska personer enligt offentlig lagstiftning och som har laglig rätt att uppbära skatt ska behandlas som exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter. I detta fall ska punkt 2 ska inte tillämpas, och vid tillämpning av artikel 150.1 a ska tillåtelse att tillämpa schablonmetoden inte uteslutas.

4. Om behöriga myndigheter i tredjeland, som enligt sin nationella rättsordning tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen, behandlar exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter på samma sätt som exponeringar mot den egna nationella regeringen, och det inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av de delstatliga eller lokala självstyrelseorganens eller myndigheternas särskilda beskattningsrätt och förekomsten av särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang, får instituten åsätta samma riskvikt för exponeringar mot sådana delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.

Vid tillämpning av denna punkt får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2015, fortsätta att tillämpa den metod för tredjelandet som anges i denna punkt om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2014 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

5. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i medlemsstaterna som inte avses i punkterna 2–4 och som är uttryckta och finansierade i den nationella valutan ska åsättas en riskvikt på 20 %.

▼B

Artikel 116

Exponeringar mot offentliga organ

1. Exponeringar mot offentliga organ för vilka det inte finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med det kreditkvalitetssteg som exponeringar mot den nationella regeringen i den jurisdiktion som det offentliga organet tillhör åsätts enligt tabell 2 nedan:

Tabell 2

Kreditkvalitetssteg för nationell regering	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

För exponeringar mot offentliga organ som är etablerade i stater utan kreditvärdering för den nationella regeringen ska riskvikten vara 100 %.

2. Exponeringar mot offentliga organ för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska behandlas i enlighet med artikel 120. Den förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i artiklarna 119.2 och 120.2 ska inte tillämpas på dessa organ.

3. Exponeringar mot offentliga organ med en ursprunglig löptid på högst tre månader ska åsättas riskvikten 20 %.

4. Under exceptionella omständigheter får exponeringar mot offentliga organ behandlas på samma sätt som exponeringar mot den nationella regeringen, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter inom vars jurisdiktion de är belägna, om det enligt de behöriga myndigheterna i den berörda jurisdiktionen inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av att det finns en lämplig garanti från den nationella regeringen eller det delstatliga eller lokala självstyrelseorganet eller myndigheten.

5. Om de behöriga myndigheterna inom ett tredjelands jurisdiktion, som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen, behandlar exponeringar mot offentliga organ i enlighet med punkt 1 eller 2, får instituten ge exponeringar mot sådana offentliga organ samma riskvikt. I annat fall ska instituten tillämpa en riskvikt på 100 %.

Vid tillämpning av denna punkt får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2015, fortsätta att tillämpa den metod för tredjelandet som anges i denna punkt om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2014 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

▼B

Artikel 117

Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker

1. Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker som inte ingår i punkt 2 ska behandlas som exponeringar mot institut. Den förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i artiklarna 119.2, 120.2 och 121.3 ska inte tillämpas.

Inter-American Investment Corporation, Svartahavsområdets handels- och utvecklingsbank, Centralamerikanska banken för ekonomisk integration och den latinamerikanska utvecklingsbanken CAF ska betraktas som multilaterala utvecklingsbanker.

2. Exponeringar mot följande multilaterala utvecklingsbanker ska åsättas riskvikten 0 %.

a) Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling (Världsbanken).

b) Internationella finansieringsbolaget (IFC).

c) Interamerikanska utvecklingsbanken.

d) Asiatiska utvecklingsbanken.

e) Afrikanska utvecklingsbanken.

f) Europarådets utvecklingsbank.

g) Nordiska investeringsbanken.

h) Karibiska utvecklingsbanken.

i) Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

j) Europeiska investeringsbanken.

k) Europeiska investeringsfonden.

l) Organisationen för multilaterala investeringsgarantier.

m) Internationella finansieringsfaciliteten för immunisering.

n) Muslimska utvecklingsbanken.

3. Den andel av kapitalet i Europeiska investeringsfonden som tecknats men inte betalts ska åsättas riskvikten 20 %.

Artikel 118

Exponeringar mot internationella organisationer

Exponeringar mot följande internationella organisationer ska åsättas riskvikten 0 %:

▼B

a) Unionen.

b) Internationella valutafonden.

c) Banken för internationell betalningsutjämning (BIS).

d) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten.

e) Europeiska stabilitetsmekanismen.

f) Ett internationellt finansiellt institut som etablerats av två eller fler medlemsstater, med syfte att få fram finansiering och tillhandahålla finansiellt stöd till medlemmar som drabbas eller hotas av allvarliga finansiella problem.

Artikel 119

Exponeringar mot institut

1. Exponeringar mot institut för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med artikel 120. Exponeringar mot institut för vilka det inte finns någon kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med artikel 121.

2. Exponeringar mot institut med en återstående löptid på högst tre månader som är uttryckta och finansierade i låntagarens nationella valuta ska åsättas en riskvikt som är ett steg mindre förmånlig än den förmånliga riskvikt som enligt artikel 114.4–114.7 ges till exponeringar mot den nationella regeringen i den jurisdiktion institutet tillhör.

3. Inga exponeringar med en återstående löptid på högst tre månader som är uttryckta och finansierade i låntagarens nationella valuta ska ges en lägre riskvikt än 20 %.

4. Exponering mot ett institut i form av minimireserver som institutet måste inneha enligt ECB eller en medlemsstats centralbank, får åsättas samma riskvikt som exponeringar mot vederbörande medlemsstats centralbank förutsatt att

a) reserverna innehas i enlighet med Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) ([1]) eller i enlighet med nationella krav som i alla viktigare hänseenden är likvärdiga med den förordningen,

b) vid konkurs eller insolvens för det institut där reserverna förvaras, reserverna till fullo återbetalas i tid till institutet och inte disponeras för att reglera andra av institutets åtaganden.

5. Exponeringar mot finansiella institut som auktoriserats och övervakas av behöriga myndigheter och omfattas av tillsynskrav som i fråga om soliditet är jämförbara med dem som tillämpas för institut ska behandlas som exponeringar mot institut.

([1]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

▼B

Artikel 120

Exponeringar mot kreditvärderade institut

1. Exponeringar mot institut med en återstående löptid på mer än tre månader, för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut, ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 3 som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Exponeringar mot ett institut med en återstående löptid på upp till tre månader, för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut, ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 4 som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Sambandet mellan behandlingen av kortfristiga kreditvärderingar enligt artikel 131 och den allmänna förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i punkt 2 ska vara som följer:

a) Om det inte finns någon kortfristig värdering av exponeringen ska den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar som anges i punkt 2 tillämpas på alla exponeringar mot institut med upp till tre månaders återstående löptid.

b) Om det finns en kortfristig värdering och den värderingen leder till tillämpning av en mer förmånlig eller identisk riskvikt än den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar, som anges i punkt 2, ska den kortfristiga värderingen endast användas för den specifika exponeringen. Övriga kortfristiga exponeringar ska följa den allmänna förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i punkt 2.

c) Om det finns en kortfristig värdering och den värderingen leder till en mindre förmånlig riskvikt än den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar som anges i punkt 2, ska inte den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar tillämpas och alla kortfristiga fordringar som inte är kreditvärderade ska åsättas samma riskvikt som den som tillämpas genom den specifika kortfristiga värderingen.

▼B

Artikel 121

Exponeringar mot institut utan kreditvärdering

1. Exponeringar mot institut för vilka det inte finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med de kreditkvalitetssteg som exponeringar mot den nationella regeringen i den jurisdiktion institutet tillhör åsätts i enlighet med tabell 5:

Tabell 5

Kreditkvalitetssteg för nationell regering	1	2	3	4	5	6
Riskvikt för exponering	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. För exponeringar mot institut utan kreditvärdering som är etablerade i stater där den nationella regeringen inte är kreditvärderad ska riskvikten vara 100 %.

3. För exponeringar mot institut utan kreditvärdering med en ursprunglig effektiv löptid på högst tre månader ska riskvikten vara 20 %.

4. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 om handelsfinansieringsexponeringar – som avses i artikel 162.3 andra stycket led b – mot institut utan kreditvärdering, ska riskvikten vara 50 % och när den återstående löptiden för dessa handelsfinansieringsexponeringar mot institut utan kreditvärdering är tre månader eller mindre ska riskvikten vara 20 %.

Artikel 122

Exponeringar mot företag

1. Exponeringar för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 6 som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 6

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Exponeringar för vilka ingen sådan kreditvärdering finns tillgänglig ska åsättas riskvikten 100 % eller riskvikten för exponeringar mot den egna nationella regeringen i den jurisdiktion företaget tillhör, varvid det högsta värdet ska ges.

▼B

Artikel 123

Hushållsexponeringar

Exponeringar som uppfyller följande kriterier ska åsättas riskvikten 75 %.

a) Exponeringen ska gälla antingen fysisk person/fysiska personer eller ett litet eller medelstort företag.

b) Exponeringen ska omfatta ett betydande antal exponeringar med liknande egenskaper, så att riskerna i samband med sådan utlåning minskas väsentligt.

c) Det totala skuldbeloppet till institutet och moder- och syskonföretag, inklusive eventuella fallerande exponeringar, för den kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning som är gäldenärer, ►C2 men exklusive exponeringar som är fullt ut och fullständigt säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter ◄ som har hänförts till den exponeringsklass som avses i artikel 112 i, får inte enligt institutets kännedom överstiga 1 miljon EUR. Institutet ska vidta rimliga åtgärder för att fastställa detta.

Värdepapper får inte hänföras till klassen hushållsexponeringar.

Exponeringar som inte uppfyller de kriterier som avses i första stycket a-c ska inte hänföras till klassen hushållsexponeringar.

Nuvärdet av minimileasingbetalningar från hushåll får hänföras till klassen hushållsexponeringar.

Artikel 124

Exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom

►C2 1. En exponering eller någon del av en exponering som är fullt ut säkrad genom panträtt i fast egendom ska åsättas riskvikten 100 % om villkoren i artikel 125 eller 126 inte är uppfyllda, ◄ förutom för den del av exponeringen som hänförs till en annan exponeringsklass. Den del av exponeringen som överskrider fastighetens pantvärde ska åsättas den riskvikt som är tillämplig på den berörda motpartens exponeringar utan säkerhet.

Den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad av fast egendom ska inte vara högre än det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, pantlånevärdet för den aktuella fastigheten.

2. På grundval av de uppgifter som samlas in enligt artikel 101 och eventuella andra relevanta indikatorer, ska de behöriga myndigheterna regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av om riskvikten på 35 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter enligt artikel 125 och riskvikten på 50 % för exponeringar säkrade genom kommersiella fastigheter enligt artikel 126 inom deras territorium är korrekt baserade på

▼B

a) erfarenheterna av förluster avseende exponeringar som är säkrade genom fast egendom,

b) den framtida utvecklingen på marknaden för fast egendom.

De behöriga myndigheterna kan i lämpliga fall åsätta en högre riskvikt eller striktare kriterier än de som fastställs i artiklarna 125.2 och 126.2, grundat på bedömningar av den finansiella stabiliteten.

För exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter ska den behöriga myndigheten åsätta en riskvikt med en procentsats från 35 % till och med 150 %.

För exponeringar som är säkrade genom kommersiella fastigheter ska den behöriga myndigheten åsätta en riskvikt med en procentsats från 50 % till och med 150 %.

Inom dessa intervall ska den högre riskvikten åsättas på grundval av erfarenheter av förluster och med hänsyn till förväntad marknadsutveckling och överväganden om finansiell stabilitet. När det av bedömningen framgår att riskvikterna enligt artiklarna 125.2 och 126.2 inte återspeglar de faktiska riskerna i förhållande till ett eller flera fastighetssegment för sådana exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller i kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av territoriet ska de behöriga myndigheterna för dessa fastighetssegment av exponeringar åsätta en högre riskvikt som motsvarar de faktiska riskerna.

De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA om justeringar av de tillämpade riskvikterna och kriterierna, som kommer att beräknas i enlighet med kriterierna i denna punkt i överensstämmelse med vad som specificeras i de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 4 i denna artikel. ►C2 EBA ska offentliggöra de riskvikter och kriterier som de behöriga myndigheterna fastställer för de exponeringar som avses i artiklarna 125, 126 och 199.1 a. ◄

3. När de behöriga myndigheterna åsätter en högre riskvikt eller striktare kriterier, ska instituten få en övergångsperiod på 6 månader för att tillämpa de nya riskvikterna.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) de strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet som avses i punkt 1,

b) de villkor som avses i punkt 2 och som de behöriga myndigheterna ska ta hänsyn till när de åsätter högre riskvikter, i synnerhet begreppet "bedömningar av den finansiella stabiliteten".

▼B

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Instituten i en medlemsstat ska tillämpa de riskvikter och kriterier som har fastställts av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat avseende exponeringar som säkrats genom panträtt i kommersiella fastigheter och bostadsfastigheter som är belägna i den medlemsstaten.

▼C2

Artikel 125

Exponeringar som är fullt ut och fullständigt säkrade genom panträtt i bostadsfastighet

1. Om de behöriga myndigheterna inte beslutat annat i enlighet med artikel 124.2 ska exponeringar som är fullt ut och fullständigt säkrade genom panträtt i bostadsfastighet behandlas på följande sätt:

a) Exponeringar eller någon del av en exponering som är fullt ut och fullständigt säkrad genom panträtt i bostadsfastighet, som är eller ska bli bebodd eller uthyrd av ägaren eller den verklige ägaren när det gäller privata investeringsföretag, ska åsättas riskvikten 35 %.

b) Exponeringar mot en hyresgäst som avser transaktioner med fastighetsleasing i fråga om bostadsfastighet där institutet är uthyraren och hyresgästen har rätt att köpa, ska åsättas riskvikten 35 % förutsatt att institutets exponering är fullt ut och fullständigt säkrad genom ägande av fastigheten.

►C2 2. Instituten ska betrakta en exponering eller en del av en exponering som fullt ut och fullständigt säkrad ◄ i den mening som avses i punkt 1 endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Egendomens värde ska inte i väsentlig grad påverkas av låntagarens kreditkvalitet. Instituten får underlåta att fastställa hur väsentlig påverkan är i situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser.

b) Låntagarens risk ska inte i väsentlig grad påverkas av den underliggande fastighetens eller det underliggande projektets resultat, utan av låntagarens underliggande förmåga att återbetala skulden från andra källor och återbetalningen av krediten ska därför inte i väsentlig grad vara beroende av betalningsflöden som härrör från den underliggande fastighet som ställts som säkerhet. För dessa andra källor ska instituten fastställa maximala lån/inkomstkvoter som en del av sin utlåningspolicy och införskaffa lämpliga intyg om tillräcklig inkomst vid beviljande av lån.

c) Kraven i artikel 208 och värderingsreglerna i artikel 229.1 är uppfyllda.

▼B

d) Om inte annat fastställs i artikel 124.2, den del av lånet som åsatts riskvikten 35 % överstiger inte 80 % av fastighetens marknadsvärde, eller 80 % av pantlånevärdet för fastigheten i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter.

►C2 3. Instituten får göra undantag från punkt 2 b för exponeringar som är fullt ut och fullständigt säkrade ◄ genom panträtt i bostadsfastigheter som är belägna inom en medlemsstats territorium, om den behöriga myndigheten i den medlemsstaten har visat belägg för att en välutvecklad och sedan länge etablerad marknad för bostadsfastigheter finns inom detta territorium med förlustnivåer som inte överstiger följande gränsvärden:

a) Förluster från utlåning med säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats enligt artikel 124.2, överstiger inte 0,3 % av utestående lån där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter under ett givet år.

b) De totala förlusterna från utlåning där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter överstiger inte 0,5 % av de utestående lånen där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter under ett givet år.

4. Om något av gränsvärdena i punkt 3 inte uppfylls ett visst år ska rätten att använda punkt 3 upphöra och villkoret i punkt 2 b ska tillämpas till dess villkoren i punkt 3 åter är uppfyllda ett påföljande år.

▼C2

Artikel 126

Exponeringar som fullt ut och fullständigt är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter

1. Om de behöriga myndigheterna inte beslutat annat i enlighet med artikel 124.2 ska exponeringar som är fullt ut och fullständigt säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter behandlas som följer:

a) Exponeringar eller någon del av en exponering som är fullt ut och fullständigt säkrad genom panträtter i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter får åsättas riskvikten 50 %.

b) Exponeringar som avser transaktioner med fastighetsleasing av kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter där institutet är uthyraren och hyresgästen har rätt att köpa får ges riskvikten 50 % förutsatt att institutets exponering är fullt ut och fullständigt säkrad genom ägande av fastigheten.

►C2 2. Instituten ska betrakta en exponering eller en del av en exponering som fullt ut och fullständigt säkrad ◄ i den mening som avses i punkt 1 endast om följande villkor är uppfyllda:

▼B

a) Egendomens värde ska inte i väsentlig grad påverkas av låntagarens kreditkvalitet. Instituten får underlåta att fastställa hur väsentlig påverkan är i situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser.

b) Låntagarens risk ska inte i väsentlig grad påverkas av den underliggande fastighetens eller det underliggande projektets resultat, utan av låntagarens underliggande förmåga att återbetala skulden från andra källor och återbetalningen av krediten beror därför inte i väsentlig grad av betalningsflöden som härrör från den underliggande fastighet som ställts som säkerhet.

c) Kraven i artikel 208 och värderingsreglerna i artikel 229.1 är uppfyllda.

d) Om inte annat fastställts i artikel 124.2 ska 50 % riskvikt åsättas den del av lånet som inte överstiger 50 % av fastighetens marknadsvärde eller 60 % av pantlånevärdet, om inte annat fastställts i artikel 124.2 i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter.

►C2 3. Instituten får göra undantag från punkt 2 b för exponeringar som är fullt ut och fullständigt säkrade ◄ genom panträtt i kommersiella fastigheter som är belägna inom en medlemsstats territorium, om den behöriga myndigheten i den medlemsstaten har kunnat visa att en välutvecklad och sedan länge etablerad marknad för kommersiella fastigheter finns inom detta territorium med förlustnivåer som inte överstiger följande gränsvärden:

a) Förluster från utlåning där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter upp till 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet, om inte annat beslutats enligt artikel 124.2 överstiger inte 0,3 % av utestående lån där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter.

b) De totala förlusterna från utlåning där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter överskrider inte 0,5 % av utestående lån där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter.

4. Om något av gränsvärdena i punkt 3 inte uppfylls ett visst år ska rätten att använda punkt 3 upphöra och villkoret i punkt 2 b ska tillämpas till dess villkoren i punkt 3 åter är uppfyllda ett påföljande år.

Artikel 127

Fallerande exponeringar

1. Den osäkrade andelen av en post där gäldenären har fallerat i enlighet med artikel 178 eller, vid hushållsexponeringar, den osäkrade delen av en kreditfacilitet som har fallerat i enlighet med artikel 178, ska åsättas riskvikten

▼B

a) 150 %, om specifika kreditriskjusteringar understiger 20 % av den del av exponeringen som är utan säkerhet om dessa specifika kreditriskjusteringar inte tillämpades,

b) 100 %, om specifika kreditriskjusteringar inte understiger 20 % av den del av exponeringen som är utan säkerhet om dessa specifika kreditriskjusteringar inte tillämpades.

2. För fastställande av den säkrade andelen av den förfallna posten ska sådana säkerheter och garantier beaktas som är godkända för kreditriskreducerande ändamål enligt kapitel 4.

►C2 3. Det exponeringsvärde som återstår efter specifika kreditriskjusteringar av exponeringar som fullt ut och fullständigt är säkrade ◄ genom panträtt i bostadsfastigheter i enlighet med artikel 125 ska åsättas riskvikten 100 % om fallissemang i enlighet med artikel 178 har inträffat.

►C2 4. Det exponeringsvärde som återstår efter specifika kreditriskjusteringar av exponeringar som fullt ut och fullständigt är säkrade ◄ genom panträtt i kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 126 ska åsättas riskvikten 100 % om fallissemang i enlighet med artikel 178 har inträffat.

Artikel 128

Poster förknippade med särskilt hög risk

1. Instituten ska åsätta 150 % riskvikt för exponeringar med särskilt hög risk, även exponeringar i form av aktier eller andelar i fonder, när så är lämpligt.

2. Exponeringar med särskilt hög risk ska omfatta följande exponeringar:

a) Investeringar i riskkapitalföretag.

b) Investeringar i alternativa investeringsfonder enligt artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, utom sådana där fondens mandat inte ger utrymme för en lägre bruttosoliditet än den som krävs enligt artikel 51.3 i direktiv 2009/65/EG.

c) Investeringar i riskkapital.

d) Spekulativ finansiering av fast egendom.

3. Vid bedömning av om andra exponeringar än de som tas upp i punkt 2 är förknippade med särskilt höga risker ska instituten ta hänsyn till följande egenskaper:

a) Det finns en hög risk för förlust på grund av fallissemang från gäldenärens sida.

b) Det är omöjligt att göra en adekvat bedömning av om exponeringen omfattas av led a.

EBA ska utfärda riktlinjer som specificerar vilka typer av exponeringar som är förknippade med särskilt hög risk och under vilka omständigheter.

Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

Artikel 129

Exponeringar i form av säkerställda obligationer

1. För att vara kvalificerade för förmånsbehandling enligt punkterna 4 och 5 ska obligationer avse sådana obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG (säkerställda obligationer) som uppfyller kraven i punkt 7 och är säkrade genom någon av följande tillgångar:

a) Exponeringar mot eller garanterade av nationella regeringar, ECBS-centralbanker, offentliga organ, regionala regeringar eller lokala myndigheter i unionen.

b) Exponeringar mot eller garanterade av nationella regeringar i tredjeländer, centralbanker i tredjeländer, multilaterala utvecklingsbanker, internationella organisationer som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt detta kapitel, samt exponeringar mot eller garanterade av offentliga organ i tredjeländer, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i tredjeländer som getts riskvikt som exponeringar mot institut eller nationella regeringar och centralbanker i enlighet med artikel 115.1, 115.2, 116.1, 116.2 eller 116.4 och som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt detta kapitel, samt exponeringar enligt detta led som minst uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2 i enlighet med detta kapitel, förutsatt att de inte överstiger 20 % av det nominella beloppet för de emitterande institutens utestående säkerställda obligationer.

c) Exponeringar mot institut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt detta kapitel. Den totala exponeringen av detta slag får inte överstiga 15 % av det nominella beloppet för det emitterande institutets utestående säkerställda obligationer. Exponeringar mot institut i EU med en löptid av högst 100 dagar ska inte omfattas av kraven för steg 1, men dessa institut ska minst uppfylla kraven för kreditkvalitetssteg 2 i detta kapitel.

d) Lån mot säkerhet i

i) bostadsfastighet upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna kombinerade med eventuella panträtter med bättre rätt och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna, eller

ii) bättre rangordnade andelar utfärdade av franska Fonds Communs de Titrisation eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter. Om sådana bättre rangordnade andelar används som säkerhet ska den särskilda offentliga tillsyn för att skydda obligationsinnehavare, som fastställs i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG garantera att de underliggande tillgångarna för sådana andelar, ständigt under den tid som de ingår i de tillgångar som fungerar som säkerhetsmassa, till åtminstone 90 % består av panträtt i bostadsfastigheter tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna, att andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt detta kapitel och att sådana andelar inte överskrider 10 % av det nominella beloppet av de utestående värdepappren.

▼B

e) Bostadslån som fullt ut garanteras av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 och som uppfyller kraven för minst kreditkvalitetssteg 2 enligt detta kapitel, då den andel av varje lån som används för att uppfylla kravet i denna punkt för att säkra den säkerställda obligationen inte utgör mer än 80 % av värdet på den motsvarande bostadsfastigheten i Frankrike, och då en lån/inkomstkvot motsvarar högst 33 % när lånet har beviljats. Det ska inte finnas någon panträtt i bostadsfastigheten när lånet beviljas, och för lån som beviljas från och med den 1 januari 2014 ska låntagaren genom avtal förbinda sig att inte ge sådana panträtter utan samtycke från det kreditinstitut som beviljade lånet. Lån/inkomstkvoten motsvarar den del av låntagarens bruttoinkomst som täcker återbetalningen av lånet, inklusive ränta. Tillhandahållaren av kreditriskskydd ska vara antingen ett finansiellt institut som auktoriserats och övervakas av behöriga myndigheter och omfattas av tillsynskrav som i fråga om soliditet är jämförbara med dem som tillämpas för institut, eller ett institut eller ett försäkringsföretag. Tillhandahållaren av kreditriskskydd ska inrätta en ömsesidig garantifond eller ett liknande skydd för försäkringsföretag för att absorbera kreditriskförluster, vars kalibrering ska ses över regelbundet av de behöriga myndigheterna. Såväl kreditinstitutet som tillhandahållaren av kreditriskskydd ska göra en bedömning av låntagarens kreditvärdighet.

f) Lån mot säkerhet i

i) kommersiella fastigheter upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna kombinerade med eventuella tidigare panträtter med bättre rätt och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna, eller

ii) bättre rangordnade andelar utfärdade av franska Fonds Communs de Titrisation eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i kommersiella fastigheter. Om sådana bättre rangordnade andelar används som säkerhet ska den särskilda offentliga tillsyn för att skydda obligationsinnehavare, som fastställs i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG, garantera att de underliggande tillgångarna för sådana andelar, ständigt under den tid som de ingår i de tillgångar som fungerar som säkerhetsmassa, till åtminstone 90 % består av panträtt i kommersiella fastigheter tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna, att andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt detta kapitel och att sådana andelar inte överskrider 10 % av det nominella beloppet av de utestående värdepappren.

Lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter är godtagbara om belåningsgraden på 60 % överskrids upp till maximalt 70 %, om värdet av de totala tillgångar som ställts som säkerhet för de säkerställda obligationerna överstiger det nominella utestående beloppet på den säkerställda obligationen med minst 10 % och obligationsinnehavarnas fordran uppfyller de krav på rättslig förutsebarhet som anges i kapitel 4. Obligationsinnehavarnas fordran ska prioriteras före alla andra fordringar på den ställda säkerheten.

g) Lån mot säkerhet i fartyg (panträtt i fartyg) upp till högst skillnaden mellan 60 % av värdet av det intecknade fartyget och värdet på eventuella tidigare panträtter i fartyg.

▼B

Vid tillämpningen av första stycket leden c, d ii och f ii ska exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar av, eller behållning efter likvidation för, lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av intecknade fastigheter eller skuldebrev inte tas med i beräkningen av de gränser som avses i dessa led.

De behöriga myndigheterna får, efter samråd med EBA, delvis avstå från att tillämpa första stycket led c och tillåta kreditkvalitetssteg 2 för upp till 10 % av den totala exponeringen för det nominella beloppet av det emitterande institutets utestående täckta obligationer, under förutsättning att man kan påvisa betydande potentiella koncentrationsproblem i de berörda medlemsstaterna på grund av att kravet för kreditkvalitetssteg 1 som avses i det ledet tillämpas.

2. De situationer som avses i punkt 1 a–f ska även innefatta säkerheter som av lagstiftningen begränsas till att uteslutande skydda obligationsinnehavare mot förluster.

3. När det gäller fast egendom som ställs som säkerhet för säkerställda obligationer ska instituten uppfylla kraven i artikel 208 och värderingsreglerna i artikel 229.1.

4. Säkerställda obligationer för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 6a som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 6a

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Säkerställda obligationer för vilka det inte finns någon kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt på grundval av den riskvikt som åsatts icke efterställda exponeringar utan säkerhet mot det institut som givit ut dem. Följande samband mellan riskvikterna ska gälla:

a) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikten 20 % ska den säkerställda obligationen åsättas riskvikten 10 %.

b) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikten 50 % ska den säkerställda obligationen åsättas riskvikten 20 %.

c) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikten 100 % ska den säkerställda obligationen åsättas riskvikten 50 %.

d) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikten 150 % ska den säkerställda obligationen åsättas riskvikten 100 %.

▼B

6. Säkerställda obligationer som givits ut före den 31 december 2007 omfattas inte av kraven i punkterna 1 och 3. Den förmånsbehandling som anges i punkterna 4 och 5 kan tillämpas på dessa tills de löper ut.

7. Exponeringar i form av säkerställda obligationer är kvalificerade för förmånsbehandling, förutsatt att det institut som investerar i den säkerställda obligationen kan styrka för de behöriga myndigheterna att

a) det får portföljinformation om åtminstone

   i) värdet på de tillgångar som fungerar som säkerhetsmassa och utestående säkerställda obligationer,

   ii) den geografiska fördelningen och typen av säkerställda tillgångar, lånets storlek, ränta och valutarisker,

   iii) de säkerställda tillgångarnas och säkerställda obligationernas löptidsstruktur, och

   iv) procentandelen lån som är obetalda mer än 90 dagar efter förfallodagen,

b) emittenten åtminstone varje halvår gör den information som avses i led a tillgänglig för institutet.

Artikel 130

Poster som utgör positioner i värdepapperisering

Riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering ska fastställas enligt kapitel 5.

Artikel 131

Exponeringar mot institut och företag med kortfristig kreditvärdering

Exponeringar mot institut och mot företag för vilka det finns en kortfristig kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 7, som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 7

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Artikel 132

Exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Exponeringar i form av andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (nedan kallade fonder) ska åsättas riskvikten 100 % om inte institutet använder kreditvärderingsmetoden i punkt 2, eller gör en genomgång enligt punkt 4, eller använder metoden för genomsnittlig riskvikt i punkt 5 om villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

▼B

2. Exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 8 som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 8

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Instituten får fastställa riskvikten för en fond i enlighet med punkterna 4 och 5, om följande kriterier är uppfyllda:

a) Fonden förvaltas av ett företag som står under tillsyn i en medlemsstat eller, om det avser en fond i tredjeland, om följande villkor är uppfyllda:

   i) Fonden förvaltas av ett företag som omfattas av tillsyn som anses motsvara de krav som anges i unionsrätten.

   ii) Samarbetet mellan de behöriga myndigheterna är tillräckligt säkerställt.

b) Fondens prospekt eller motsvarande dokument innefattar

   i) de tillgångskategorier som fonden har tillstånd att investera i

   ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, gränsvärdena i fråga och metoderna för att beräkna dem.

c) Fondens verksamhet ska rapporteras minst en gång per år för att möjliggöra bedömning av tillgångar och skulder, inkomster och verksamhet under rapporteringsperioden.

Vid tillämpning av led a får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2015, fortsätta att tillämpa den metod som anges i denna punkt med avseende på exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder från ett tredjeland, om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2014 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

4. Om institutet känner till fondens underliggande exponeringar kan det gå igenom dessa underliggande exponeringar för att beräkna en genomsnittlig riskvikt för exponeringarna i form av andelar eller aktier i fonder med hjälp av de metoder som anges i detta kapitel. Om en underliggande exponering för fonden i sig själv är en exponering i form av andelar i en annan fond som uppfyller kriterierna i punkt 3, får institutet göra en genomgång av den andra fondens underliggande exponeringar.

▼B

5. Om institutet inte känner till fondens underliggande exponeringar, får det beräkna en genomsnittlig riskvikt för dess exponeringar i form av en andel eller aktie i fonden i enlighet med de metoder som beskrivs i detta kapitel, under antagandet att fonden först investerar i exponeringsklasserna med de högsta kapitalkraven till dess att den maximala gräns som företagets regler medger för denna kategori är uppnådd, och att det därefter fortsätter att i fallande ordning investera i de efterföljande exponeringsklasserna till dess att den maximala totala investeringsgränsen är nådd.

Instituten får förlita sig på följande tredje parter vid beräkning och rapportering av riskvikt för fonden, i enlighet med metoderna i punkterna 4 och 5:

a) Fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella institut.

b) Fondens förvaltningsbolag, om fondföretaget inte omfattas av led a och förutsatt att fondens förvaltningsbolag uppfyller kriterierna i punkt 3 a.

En extern revisor ska bekräfta att den beräkning som anges i första stycket är korrekt.

Artikel 133

Aktieexponeringar

1. Följande exponeringar ska klassificeras som aktieexponeringar:

a) Icke-räntebärande exponeringar som medför en efterställd residualfordran på emittentens tillgångar eller intäkter.

b) Räntebärande exponeringar och andra värdepapper, partnerskap, derivat eller andra instrument som till sin ekonomiska substans är likartade med de exponeringar som avses i led a.

2. Aktieexponeringar ska åsättas riskvikten 100 % om de inte måste dras av i enlighet med del två, åsättas riskvikten 250 % i enlighet med artikel 48.4, åsättas riskvikten 1 250 % i enlighet med artikel 89.3 eller behandlas som högriskposter i enlighet med artikel 128.

3. Investeringar i aktier eller andra instrument som kan räknas in i kapitalbasen utgivna av institut ska klassificeras som aktiefordringar, om de inte dras av från kapitalbasen eller åsätts riskvikten 250 % i enlighet med artikel 48.4 eller behandlas om högriskposter i enlighet med artikel 128.

▼B

Artikel 134

Övriga poster

▼C2

1. Materiella anläggningstillgångar i den mening som avses i uppgift 10, under rubriken ”Tillgångar” i artikel 4 i direktiv 86/635/EEG ska åsättas riskvikten 100 %.

▼B

2. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter för vilka ett institut inte kan fastställa någon motpart enligt direktiv 86/635/EEG ska åsättas riskvikten 100 %.

3. Kontanta poster som håller på att uppbäras ska åsättas riskvikten 20 %. Kassabehållning och likvärdiga poster ska åsättas 0 % riskvikt.

4. Omyntat guld som förvaras i egna valv eller på tilldelad plats ska åsättas riskvikten 0 % i den utsträckning som institutet har förpliktelser i motsvarande form.

5. I fråga om avtal om försäljning och återköp och om rena terminsköp ska den riskvikt åsättas som hänför sig till tillgångarna i fråga och inte de som gäller för motparten.

6. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n:te fallissemanget bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet ska den riskvikt åsättas som föreskrivs i kapitel 5, förutsatt att produkten har en extern kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut. Om produkten inte har någon kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut ska riskvikten för exponeringarna i korgen summeras, exklusive n-1-exponeringar, upp till maximalt 1 250 % och multipliceras med det nominella skyddsbeloppet som ges genom kreditderivatet för att bestämma det riskvägda tillgångsbeloppet. De n-1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen.

7. Vid leasingavtal ska exponeringsvärdet motsvara nuvärdet av minimileasingbetalningarna. Med minimihyresbetalningar avses de betalningar under hyrestiden som hyrestagaren förpliktas, eller kan förpliktas, att göra samt alla förmånliga köpoptioner som man skäligen kan anta kommer att utnyttjas. Annan part än hyrestagaren kan avkrävas betalning av restvärdet av uthyrda fastigheter och om den betalningsförpliktelsen uppfyller villkoren i artikel 201 när det gäller skyddstillhandahållarnas lämplighet och även kraven för godkännande av andra slags garantier enligt artiklarna 213–215, kan den betalningsförpliktelsen tas i beaktande som ofinansierat kreditriskskydd enligt kapitel 4. Dessa exponeringar ska hänföras till relevant exponeringsklass i enlighet med artikel 112. Om exponeringen är ett restvärde av uthyrda tillgångar ska de riskvägda exponeringsbeloppen beräknas enligt följande: $1/t \times 100\ \% \times$ restvärdet, där t är det största av 1 och närmast antalet hela år som återstår av hyrestiden.

▼B

Avsnitt 3

Godkännande och indelning av kreditriskvärdering

Underavsnitt 1

Godkännande av externa kreditvärderingsinstitut

Artikel 135

Användning av kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut

1. En extern kreditvärdering får endast användas för att fastställa riskvikten för en exponering enligt detta kapitel om den har utförts av ett externt kreditvärderingsinstitut eller stöds av ett externt kreditvärderingsinstitut i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009.

2. EBA ska offentliggöra förteckningen över externa kreditvärderingsinstitut i enlighet med artiklarna 2.4 och 18.3 i förordning (EG) nr 1060/2009 på sin webbplats.

Underavsnitt 2

Indelning av externa kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar

Artikel 136

Indelning av externa kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar

1. EBA, Eiopa och Esma ska, genom den gemensamma kommitté, utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som för alla externa kreditvärderingsinstitut specificerar vilket av kreditkvalitetsstegen i avsnitt 2 som kreditvärderingarna från ett externt kreditvärderingsinstitut tillhör (indelning, eller "mappning"). Dessa bestämningar ska vara objektiva och konsekventa.

EBA, Eiopa och Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014 och ska även när så krävs överlämna omarbetade förslag till tekniska standarder för genomförande.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 respektive förordning (EU) nr 1095.

2. Vid indelningen av kreditvärderingarna ska EBA, Eiopa och Esma uppfylla följande krav:

a) För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditvärdering ska EBA, Eiopa och Esma beakta kvantitativa faktorer såsom den långfristiga andelen fallissemang när det gäller alla poster som getts samma kreditvärdering. När det gäller nyligen etablerade externa kreditvärderingsinstitut och sådana som endast hunnit registrera ett fåtal uppgifter om fallissemang ska EBA, Eiopa och Esma begära att det externa kreditvärderingsinstitutet uppskattar den långfristiga andelen fallissemang för alla poster som fått samma kreditvärdering.

▼B

b) För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditvärdering ska EBA, Eiopa och Esma beakta kvalitativa faktorer såsom den emittentgrupp som det externa kreditvärderingsinstitutet täcker, den kreditbetygsskala som kreditvärderingsinstitutet tillämpar, varje kreditvärderings innebörd och kreditvärderingsinstitutets definition av fallissemang.

c) EBA, Eiopa och Esma ska jämföra andelen fallissemang för varje kreditvärdering från ett enskilt externt kreditvärderingsinstitut och ställa den i förhållande till ett referensvärde som bygger på den andel fallissemang som andra externa kreditvärderingsinstitut registrerat för en emittentpopulation som anses ligga på en likvärdig kreditrisknivå.

d) Om andelen fallissemang när det gäller ett enskilt kreditvärderingsinstituts kreditvärdering är väsentligt och systematiskt högre än referensvärdet ska EBA, Eiopa och Esma placera kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg på ett steg i kreditkvalitetsskalan som innebär högre risk.

e) När EBA, Eiopa och Esma har höjt den tilldelade riskvikten för en viss kreditvärdering från ett enskilt externt kreditvärderingsinstitut och andelen fallissemang när det gäller det aktuella kreditbetyget från detta kreditvärderingsinstitut inte längre är väsentligt och systematiskt högre än referensvärdet, får EBA, Eiopa och Esma åter placera kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg på det ursprungliga steget i kreditkvalitetsskalan.

3. EBA, Eiopa och Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar de kvantitativa faktorerna i punkt 2 a, de kvalitativa faktorerna i punkt 2 b och referensvärdet i punkt 2 c.

EBA, Eiopa och Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 respektive förordning (EU) nr 1095/2010.

Underavsnitt 3

Användning av kreditvärderingar från exportkreditorgan

Artikel 137

Användning av kreditvärderingar från exportkreditorgan

1. Vid tillämpning av artikel 114 får institut använda kreditvärderingar som utförts av ett exportkreditorgan som detta institut har utsett, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Värderingen uttrycker en konsensusklassificering från exportkreditorgan som godkänt OECD:s "överenskommelse om riktlinjer för statsstödda exportkrediter".

▼B

b) Exportkreditorganet offentliggör sina kreditvärderingar, använder OECD:s överenskomna metod och kreditvärderingen är bunden till en av de åtta minimipremierna för exportförsäkring som fastställts i OECD:s metod. Ett institut får återkalla sin utnämning av ett exportkreditorgan. Ett institut ska motivera återkallelsen, om det finns konkreta indicier för att det underliggande syftet med återkallelsen är att sänka kapitalkraven.

2. Exponeringar för vilka en kreditvärdering från ett exportkreditorgans har godkänts för användning vid riskviktning ska åsättas en riskvikt enligt tabell 9.

Tabell 9

Minimi-premie för export-försäkring	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskvikt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Avsnitt 4

Användning av kreditvärderingar från externt kreditvärderingsinstitut för fastställande av riskvikter

Artikel 138

Allmänna krav

Ett institut får utse ett eller flera externa kreditvärderingsinstitut för att fastställa den riskvikt som ska åsättas tillgångsposter och poster utanför balansräkningen. Ett institut får återkalla sin utnämning av ett externt kreditvärderingsinstitut. Ett institut ska motivera återkallelsen, om det finns konkreta indicier för att det underliggande syftet med återkallelsen är att sänka kapitalkraven. Kreditvärderingar får inte användas selektivt. Ett institut ska använda sig av kreditvärderingar som kreditvärderingsinstitut har utfärdat på begäran. Det får dock använda sig av kreditvärderingar som kreditvärderingsinstitut har utfärdat på eget initiativ, om EBA har bekräftat att kreditvärderingar som ett externt kreditvärderingsinstitut har utfärdat på eget initiativ kvalitetsmässigt inte skiljer sig från kreditvärderingar som detta externa kreditvärderingsinstitut har utfärdat på begäran. EBA ska vägra eller återkalla denna bekräftelse i synnerhet då det externa kreditvärderingsinstitutet har använt sig av en kreditvärdering utfärdad på eget initiativ för att utöva påtryckningar på den kreditvärderade enheten att lägga en order om en kreditvärdering eller andra tjänster. Vid användning av kreditvärderingar ska instituten uppfylla följande krav:

a) Ett institut som beslutar att använda kreditvärderingar från ett externt kreditvärderingsinstitut för en viss kategori av poster ska konsekvent använda dessa kreditvärderingar för alla exponeringar som tillhör denna kategori.

b) Ett institut som beslutar att använda kreditvärderingar från ett externt kreditvärderingsinstitut ska använda dem fortlöpande och konsekvent.

c) Ett institut ska endast använda kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut där alla belopp som utgör skuld till institutet beaktas, dvs. både kapital- och räntebelopp.

▼B

d) Om det bara finns en kreditvärdering tillgänglig från ett utsett externt kreditvärderingsinstitut för en post ska den kreditvärderingen användas för att fastställa riskvikten för den posten.

e) Om det finns två kreditvärderingar tillgängliga från utsedda externa kreditvärderingsinstitut och de ger två olika riskvikter för en post ska den högre riskvikten tillämpas.

f) Om det finns fler än två kreditvärderingar tillgängliga från utsedda externa kreditvärderingsinstitut för en post ska de två värderingar som ger lägst riskvikt beaktas. Om de två lägsta riskvikterna skiljer sig åt ska den högre av dessa åsättas. Om de två lägsta riskvikterna är desamma ska den riskvikten åsättas.

Artikel 139

Kreditvärderingar av emittenter och emissioner

1. Om det finns en kreditvärdering för ett särskilt emissionsprogram eller en särskild facilitet som posten som utgör exponeringen tillhör, ska denna kreditvärdering användas för att fastställa den riskvikt som ska åsättas denna post.

2. Om det inte finns någon direkt tillämplig kreditvärdering för en viss post, men däremot en kreditvärdering för ett särskilt emissionsprogram eller en särskild facilitet som posten som utgör exponeringen inte tillhör, eller om det finns en allmän kreditvärdering för emittenten, ska den kreditvärderingen användas i endera av följande fall:

a) Kreditvärderingen medför en högre riskvikt än vad som annars hade varit fallet och den berörda exponeringen i alla avseenden likställs med eller är efterställd detta särskilda emissionsprogram eller denna särskilda facilitet eller till icke-efterställda exponeringar av emittenten, i tillämpliga fall.

b) Kreditvärderingen medför en lägre riskvikt och den berörda exponeringen i alla avseenden likställs med eller är icke-efterställd detta särskilda emissionsprogram eller denna särskilda facilitet eller till icke-efterställda exponeringar av emittenten, i tillämpliga fall.

I alla övriga fall ska exponeringen betraktas som ej kreditvärderad.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra tillämpningen av artikel 129.

4. Kreditvärderingar för emittenter inom en företagsgrupp får inte användas som kreditvärdering för en annan emittent inom samma företagsgrupp.

Artikel 140

Långfristiga och kortfristiga kreditvärderingar

1. Kortfristiga kreditvärderingar får endast användas för kortfristiga tillgångar och poster utanför balansräkningen som utgör exponeringar mot institut och företag.

▼B

2. En kortfristig kreditvärdering ska bara tillämpas på den post som den avser och ska inte användas för att härleda riskvikt för andra poster, utom i följande fall:

a) Om en facilitet med kortfristig kreditvärdering åsätts riskvikten 150 % ska alla exponeringar utan kreditvärdering och utan säkerhet mot den gäldenären, oberoende av om de är kortfristiga eller långfristiga, också åsättas 150 % riskvikt.

b) Om en kortfristig kreditvärderad facilitet åsätts 50 % riskvikt ska ingen kortfristig exponering utan kreditvärdering åsättas en riskvikt som är lägre än 100 %.

Artikel 141

Poster i nationell och utländsk valuta

En kreditvärdering som avser en post som är tecknad i gäldenärens nationella valuta får inte användas för att härleda riskvikt för en annan exponering mot samma gäldenär som är tecknad i utländsk valuta.

Om en exponering uppstår genom ett kreditinstituts deltagande i ett lån som har getts av en multilateral utvecklingsbank vars status som prioriterad borgenär är erkänd på marknaden får kreditvärderingen av posten i gäldenärens nationella valuta användas för att fastställa riskvikten.

KAPITEL 3

Internmetoden

Avsnitt 1

Tillstånd från behöriga myndigheter att använda internmetoden

Artikel 142

Definitioner

1. I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. riskklassificeringssystem: alla metoder, processer, kontroller samt datainsamlings- och it-system som ligger till grund för värdering av kreditrisk, tilldelning av riskklasser och kvantifiering av fallissemangs- och förlustsestimat för en viss typ av exponering.

2. typ av exponering: en grupp av exponeringar som förvaltas på likartat sätt och som innehåller en viss typ av faciliteter och begränsas till en enda enhet eller en enda undergrupp av enheter inom en grupp förutsatt att samma typ av exponeringar förvaltas på annat sätt i andra enheter i gruppen.

▼B

3. affärsenhet: alla olika organisatoriska eller juridiska enheter, affärsområden eller geografiska lokaliseringar.

▼C2

4. stor enhet i den finansiella sektorn: varje enhet i den finansiella sektorn som uppfyller följande villkor:

▼B

a) dess totala tillgångar, beräknade på individuell nivå eller på gruppnivå, är större eller lika med tröskelvärdet på 70 miljarder EUR, där den senaste reviderade årsredovisningen eller sammanställda redovisningen ska användas för att bestämma storleken på tillgångarna, och

b) den eller ett av dess dotterföretag omfattas av tillsynsreglering inom unionen eller lagstiftningen i ett tredjeland som tillämpar reglerings- och tillsynskrav som är åtminstone likvärdiga med de som tillämpas i unionen.

►C2 5. oreglerad enhet i den finansiella sektorn ◄: varje annan enhet som inte är en reglerad enhet i den finansiella sektorn men som såsom sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.

6. motpartsriskklass: riskkategori i ett riskklassificeringssystem, i skalan för riskklassning av motparter, till vilken motparten hänförs på grundval av specificerade och klara ratingkriterier och från vilken PD-skattningar (sannolikhet för fallissemang) härleds.

7. produktriskklass: riskkategori i ett riskklassificeringssystem för produktrisker till vilken exponeringar hänförs på grundval av specificerade och klara ratingkriterier och från vilken egna estimat av LGD-värden (förlust vid fallissemang) härleds.

8. serviceföretag: en enhet som dagligen förvaltar en grupp av förvärvade fordringar eller de underliggande kreditexponeringarna.

2. Vid tillämpning av punkt 1 led 4 b i denna artikel får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2015, fortsätta att tillämpa den metod för tredjeland som anges i denna punkt om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2014 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

Artikel 143

Tillstånd att använda internmetoden

1. Om de villkor som anges i detta kapitel är uppfyllda ska den behöriga myndigheten tillåta institut att beräkna sina riskvägda exponeringsbelopp genom att använda den metod som bygger på intern riskklassificering (nedan kallad internmetoden).

▼B

2. Förhandstillstånd att använda internmetoden, inklusive egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer, ska krävas för alla exponeringsklasser och alla riskklassificeringssystem och interna modeller för aktieexponeringar och alla metoder för skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer som används.

3. Instituten ska erhålla förhandstillstånd av de behöriga myndigheterna för

a) väsentliga förändringar av tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem eller en intern modell för aktieexponeringar som institutet har fått tillstånd att använda,

b) väsentliga förändringar av ett riskklassificeringssystem eller en intern modell för aktieexponeringar som institutet har fått tillstånd att använda.

Tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem ska omfatta varje relevant typ av exponering som detta riskklassificeringssystem har utvecklats för.

4. Instituten ska meddela de behöriga myndigheterna om alla förändringar av riskklassificeringssystem och interna modeller för aktieexponeringar.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar villkoren för bedömning av väsentligheten hos användningen av det befintliga riskklassificeringssystemet för andra ytterligare exponeringar som inte redan omfattas av riskklassificeringssystemet och förändringar i riskklassificeringssystemen eller de interna modellerna för aktieexponeringar enligt internmetoden.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 144

Behöriga myndigheters bedömning av ansökan om användande av internmetoden

1. Den behöriga myndigheten ska i enlighet med artikel 143 bevilja tillstånd för ett institut att använda internmetoden och egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer endast om den behöriga myndigheten är övertygad om att kraven i detta kapitel är uppfyllda, i synnerhet kraven i avsnitt 6, och att institutets system för hantering och klassificering av kreditriskexponeringar är sunda och genomförda med integritet, och särskilt att institutet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visat att följande standarder är uppfyllda:

a) Institutets riskklassificeringssystem ger förutsättningar för en ändamålsenlig bedömning av gäldenärens och transaktionens egenskaper, en ändamålsenlig riskdifferentiering samt korrekta och konsekventa kvantitativa riskskattningar.

▼B

b) De interna riskklassificeringar och skattningar av sannolikheten för fallissemang och förluster som används vid beräkning av kapitalbaskraven och därmed sammanhängande system och processer spelar en central roll för institutets riskhantering och beslutsfattande samt för dess funktioner för godkännande av krediter, intern kapitalallokering och företagsstyrning.

c) Institutet har en enhet för kontroll av kreditrisker som ansvarar för dess riskklassificeringssystem och som har en tillfredsställande grad av oberoende och frihet från otillbörlig påverkan.

d) Institutet samlar in och lagrar alla relevanta uppgifter som ger effektivt stöd för dess processer för mätning och hantering av kreditrisker.

e) Institutet dokumenterar sina riskklassificeringssystem och motiven för deras utformning samt validerar dessa system.

f) Institutet har validerat varje riskklassificeringssystem och varje intern modell för aktieexponeringar under en lämplig tidsperiod innan tillstånd ges att använda riskklassificeringssystemet eller den interna modellen för aktieexponeringar. Institutet har under denna tid utvärderat om riskklassificeringssystemet eller den interna modellen för aktieexponeringar lämpar sig för tillämpningsområdena för riskklassificeringssystemet eller för den interna modellen för aktieexponeringar och gjort nödvändiga förändringar av dessa riskklassificeringssystem eller interna modeller för aktieexponering till följd av utvärderingen.

g) Institutet har med hjälp av internmetoden beräknat kapitalbaskraven utifrån sina skattningar av riskparametrar och kan överlämna den rapport som krävs i artikel 99.

h) Institutet har hänfört och fortsätter att hänföra varje exponering inom tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem till en riskklass inom detta riskklassificeringssystem; institutet har hänfört och fortsätter att hänföra varje exponering inom tillämpningsområdet för en modell för aktieexponeringar till denna interna modell.

Kravet att använda internmetoden, inklusive egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer, gäller även när ett institut har infört ett riskklassificeringssystem, eller en modell som används i ett riskklassificeringssystem, som de köpt från tredje part.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bedömningsmetodiken som de behöriga myndigheterna ska använda när de bedömer huruvida ett institut uppfyller kraven när det gäller att använda internmetoden.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

Artikel 145

Tidigare erfarenheter av användning av internmetoden

1. Ett institut som ansöker om att få använda internmetoden ska, för exponeringsklasserna i fråga, ha använt riskklassificeringssystem som i stort uppfyller kraven i avsnitt 6 för sin interna riskmätning och riskhantering under minst tre år innan det kan förklaras kvalificerat att tillämpa internmetoden.

2. Ett institut som ansöker om att få använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer ska på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt styrka att det har genomfört och tillämpat egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer på ett sätt som i stort överensstämmer med de krav för användning av egna skattningar av dessa parametrar som anges i avsnitt 6 under minst tre år, innan det kan förklaras kvalificerat att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer.

3. Om institutet utökar användningen av internmetoden efter det första tillståndet ska det finnas tillräcklig erfarenhet i institutet för att kraven i punkterna 1 och 2 avseende de tillkommande exponeringarna ska uppfyllas. Om användningen av riskklassificeringssystemen utökas till exponeringar som på ett betydande sätt skiljer sig från dem som redan omfattas, så att de befintliga erfarenheterna inte rimligen kan antas vara tillräckliga för att uppfylla kraven i dessa bestämmelser för de tillkommande exponeringarna, ska punkterna 1 och 2 tillämpas separat för de tillkommande exponeringarna.

Artikel 146

Åtgärder som ska vidtas då kraven i detta kapitel inte längre är uppfyllda

Om ett institut inte längre uppfyller kraven i detta kapitel ska det underrätta den behöriga myndigheten och göra endera av följande:

a) Redovisa en plan som den behöriga myndigheten finner tillfredsställande för hur det inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kraven och genomföra denna plan inom en tid som det kommer överens om med den behöriga myndigheten.

b) På ett tillfredsställande sätt kunna visa för den behöriga myndigheten att effekten av den bristande efterlevnaden är oväsentlig.

Artikel 147

Metod för att hänföra exponeringar till exponeringsklasser

1. De metoder som institutet använder vid fördelningen av exponeringar på de olika exponeringsklasserna ska vara lämpliga för ändamålet och tillämpas konsekvent.

2. Varje exponering ska hänföras till någon av följande exponeringsklasser:

a) Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker.

▼B

b) Exponeringar mot institut.

c) Exponeringar mot företag.

d) Exponeringar mot hushåll.

e) Aktieexponeringar.

f) Poster som representerar positioner i värdepapperisering.

g) Övriga motpartslösa tillgångar.

3. Följande exponeringar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 a:

a) Exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller offentliga organ som ska behandlas som exponeringar mot nationella regeringar enligt artiklarna 115 och 116.

b) Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker enligt artikel 117.2.

c) Exponeringar mot internationella organisationer som får 0 % riskvikt enligt artikel 118.

4. Följande exponeringar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 b:

a) Exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter som inte ska behandlas som exponeringar mot nationella regeringar i enlighet med artikel 115.2 och 115.4.

b) Exponeringar mot offentliga organ som inte ska behandlas som exponeringar mot nationella regeringar i enlighet med artikel 116.4.

c) Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker som inte får 0 % riskvikt enligt artikel 117.

d) Exponeringar mot finansiella institut som behandlas som exponeringar mot institut i enlighet med artikel 119.5.

5. För att kunna hänföras till klassen för hushållsexponeringar enligt punkt 2 d ska exponeringarna uppfylla följande kriterier:

a) De ska gälla en av följande:

i) Exponeringar mot en eller flera fysiska personer.

ii) Exponeringar mot små eller medelstora företag, i det fallet under förutsättning att det totala beloppet för skulden till institutet samt moderföretag och syskonföretag, inklusive eventuellt förfallna exponeringar, för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning som är gäldenär men exklusive exponeringar mot säkerhet i bostadsfastighet, enligt institutets kännedom, inte överstiger 1 miljon EUR, vilket institutet ska ha vidtagit rimliga åtgärder för att förvissa sig om.

▼B

b) Institutet ska i sin riskhantering behandla dem på ett konsekvent och likartat sätt.

c) De ska inte förvaltas individuellt på ett sätt som är likadant som behandlingen av klassen för företagsexponeringar.

d) De ska i samtliga fall ingå i en betydande grupp av exponeringar som förvaltas på likartat sätt.

▼C2

Förutom de exponeringar som anges i första stycket ska nuvärdet av minimileasingbetalningar från hushåll ingå i klassen för hushållsexponeringar.

▼B

6. Följande exponeringar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 e:

a) Icke-räntebärande exponeringar som medför en efterställd residualfordran på emittentens tillgångar eller intäkter.

b) Räntebärande exponeringar och andra värdepapper, partnerskap, derivat eller andra instrument som till sin ekonomiska substans är likartade med de exponeringar som avses i led a.

7. Varje fordran som inte hänförs till någon av de exponeringsklasser som anges i punkt 2 a, b, d, e och f ska hänföras till klassen för företagsexponeringar enligt punkt 2 c.

8. Inom klassen för företagsexponeringar enligt punkt 2 c ska instituten separat som specialutlåning särskilja exponeringar med följande egenskaper:

a) Exponeringen är mot en enhet som bildats särskilt för att finansiera eller förvalta materiella tillgångar eller utgörs av en ekonomiskt jämförbar exponering.

b) Avtalsbestämmelserna ger utlånaren en väsentlig grad av kontroll över tillgångarna och den inkomst dessa ger upphov till.

c) Den huvudsakliga finansieringskällan för återbetalningen av lånet är den inkomst som de finansierade tillgångarna ger upphov till och inte den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet.

9. Restvärdet av leasade tillgångar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 g om restvärdet inte redan ingår i den hyresexponering som fastställs i artikel 166.4.

10. Den exponering som följer av utfärdande av skydd enligt ett till en korg knutet kreditderivat som förfaller på det n:te fallissemanget ska hänföras till den exponeringsklass enligt punkt 2 till vilken exponeringarna i korgen skulle hänföras, utom om de enskilda exponeringarna i korgen skulle hänföras till olika exponeringsklasser; i det fallet ska exponeringen hänföras till klassen för företagsexponeringar enligt punkt 2 c.

▼B

Artikel 148

Villkor för tillämpning av internmetoden per exponeringsklass och inom olika affärsenheter

1. Institut samt eventuella moderföretag och dotterföretag ska tillämpa internmetoden på alla exponeringar, om de inte har fått godkännande från sina behöriga myndigheter att permanent använda schablonmetoden i enlighet med artikel 150.

Förutsatt att de behöriga myndigheterna på förhand godkänner detta, får genomförandet ske stegvis per exponeringsklass enligt artikel 147 inom samma affärsenhet, inom olika affärsenheter i samma företagsgrupp eller för användning av egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer för beräkning av riskvikter för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker.

När det gäller den klass för hushållsexponeringar som avses i artikel 147.5, får genomförandet ske stegvis per undergrupp av exponeringar som motsvarar de olika korrelationerna i artikel 154.

2. De behöriga myndigheterna ska fastställa den tidsperiod under vilken ett institut och varje moderföretag och dess dotterföretag ska tillämpa internmetoden på alla exponeringar. Tidsperioden ska vara den som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig med tanke på arten och omfattningen av institutens eller moderföretagens och dotterföretagens verksamhet samt antalet riskklassificeringssystem som ska tillämpas och deras art.

3. Instituten ska tillämpa internmetoden enligt de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna. Dessa villkor ska utformas så att de säkerställer att den flexibilitet som erbjuds genom punkt 1 inte utnyttjas selektivt i syfte att uppnå minskningar av kapitalbaskraven för de exponeringsklasser eller affärsenheter som ännu inte omfattas av internmetoden eller vid användningen av egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer.

4. Institut som har börjat tillämpa internmetoden först efter den 1 januari 2013 eller som fram till denna tidpunkt av de behöriga myndigheterna ålades att vara i stånd att beräkna sina kapitalbaskrav enligt schablonmetoden får under genomförandeperioden fortsätta att beräkna kapitalbaskraven för alla exponeringar enligt schablonmetoden till dess att de behöriga myndigheterna har meddelat dem att de är tillfreds med att genomförandet av internmetoden med rimlig säkerhet kommer att slutföras.

5. Varje institut som får tillämpa internmetoden på någon exponeringsklass ska också tillämpa internmetoden på aktieexponeringsklassen enligt artikel 147.2 e, förutom i de fall då institutet får tillämpa schablonmetoden på aktieexponeringar enligt artikel 150 och på exponeringsklassen övriga motpartslösa tillgångar enligt artikel 147.2 g.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur de behöriga myndigheterna ska fastställa hur och när det stegvisa införandet av internmetoden per exponeringsklass enligt punkt 3 är lämpligt.

▼B

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 149

Villkor för att återgå till användning av mindre avancerade metoder

1. Ett institut som tillämpar internmetoden på en viss exponeringsklass eller exponeringstyp får inte sluta att tillämpa den metoden och i stället använda schablonmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, om inte följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har visat de behöriga myndigheterna att användningen av schablonmetoden inte syftar till att sänka institutets kapitalbaskrav, att detta är nödvändigt med tanke på arten och komplexiteten hos institutets sammanlagda exponeringar av denna typ och att det inte kommer att ha en väsentlig negativ inverkan på institutets solvens eller förmåga till effektiv riskhantering.

b) Institutet har fått förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna.

2. Institut som enligt artikel 151.9 har fått tillstånd att använda egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer får inte återgå till att använda de LGD-värden och konverteringsfaktorer som avses i artikel 151.8, om inte följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har visat de behöriga myndigheterna att användningen av LGD och konverteringsfaktorer enligt artikel 151.8 på en viss exponeringsklass eller exponeringstyp inte syftar till att sänka institutets kapitalbaskrav, att detta är nödvändigt med tanke på arten och komplexiteten hos institutets sammanlagda exponeringar av denna typ och att det inte kommer att ha en väsentlig negativ inverkan på institutets solvens eller förmåga till effektiv riskhantering.

b) Institutet har fått förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten.

3. Tillämpningen av punkterna 1 och 2 är beroende av de villkor som har fastställts av de behöriga myndigheterna för införandet av internmetoden i enlighet med artikel 148 och det tillstånd för permanent partiell användning som avses i artikel 150.

Artikel 150

Villkor för permanent partiell användning

1. Om de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande får institut som har tillstånd att använda internmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för en eller flera exponeringsklasser tillämpa schablonmetoden på följande exponeringar:

▼B

a) Den exponeringsklass som anges i artikel 147.2 a, om antalet väsentliga motparter är litet och det skulle vara oskäligt betungande att kräva att institutet skulle införa ett riskklassificeringssystem för dessa motparter.

b) Den exponeringsklass som anges i artikel 147.2 b, om antalet väsentliga motparter är litet och det skulle vara oskäligt betungande att kräva att institutet skulle införa ett riskklassificeringssystem för dessa motparter.

c) Exponeringar i icke väsentliga affärsenheter samt exponeringsklasser eller exponeringstyper som med hänsyn till sin storlek och den riskprofil de företer är av mindre betydelse.

d) Exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar, centralbanker och delstatliga och lokala självstyrelseorgan, myndigheter samt administrativa organ och offentliga organ, förutsatt att

i) det inte finns någon skillnad mellan riskerna vid exponeringar mot den nationella regeringen och centralbanken och vid de övriga nämnda exponeringarna på grund av riktade offentliga åtgärder, och att

▼C2

ii) exponeringarna mot den nationella regeringen och centralbanken åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 114.2, 114.4 eller 495.2.

▼B

e) Ett instituts exponeringar mot en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag eller dotterföretag till dess moderföretag, förutsatt att motparten är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag, finansiellt institut, kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav eller ett företag med en anknytning som omfattas av artikel 12.1 i rådets direktiv 83/349/EEG.

f) Exponeringar mellan institut vilka uppfyller de krav som anges i artikel 113.7.

g) Aktieexponeringar mot juridiska personer vilkas kreditåtaganden åsätts 0 % riskvikt enligt kapitel 2, inbegripet offentligt stödda enheter på vilka riskvikten 0 kan tillämpas.

h) Aktieexponeringar som uppstår inom ramen för lagstiftningsprogram för främjande av särskilda sektorer av näringslivet som i betydande grad subventionerar institutets investering och som är förenade med någon form av offentlig tillsyn och begränsningar av investeringarna i värdepapper, varvid detta undantag från internmetoden endast får tillämpas på exponeringar på högst totalt 10 % av kapitalbasen.

i) De exponeringar som anges i artikel 119.4 och uppfyller villkoren i den artikeln.

▼B

j) De statliga och statligt återförsäkrade garantier som avses i artikel 215.2.

De behöriga myndigheterna ska tillåta tillämpning av schablonmetoden för de aktieexponeringar enligt leden g och h i första stycket som har godkänts för denna behandling i andra medlemsstater. EBA ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över de exponeringar som avses i dessa punkter som ska behandlas enligt schablonmetoden.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett instituts exponeringsklass avseende aktier inte betraktas som mindre betydande om det sammanlagda värdet av exponeringarna, ►C2 med undantag av sådana exponeringar i värdepapper som gjorts inom ramen för lagstiftningsprogram enligt punkt 1 h, genomsnittligt ◄ under det föregående året överstiger 10 % av institutets kapital. Om dessa exponeringar till antalet uppgår till mindre än 10 enskilda innehav, ska tröskelvärdet i stället vara 5 % av institutets kapital.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa tillämpningsvillkor för punkt 1 a, b och c.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. EBA ska 2018 utfärda riktlinjer för tillämpningen av punkt 1 d med rekommendationer om gränsvärden uttryckta i procent av den totala balansräkningen och eller riskvägda tillgångar som ska beräknas enligt schablonmetoden.

Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2012.

Avsnitt 2

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

Underavsnitt 1

Behandling per exponeringsklass

Artikel 151

Behandling per exponeringsklass

1. De riskvägda exponeringsbeloppen för kreditrisker som ingår i någon av de exponeringsklasser som anges i artikel 147.2 a–e och g ska, såvida de inte dras från kapitalbasen, beräknas i enlighet med underavsnitt 2, förutom när exponeringarna dras av från kärnprimärkapital, övrigt primärkapital eller supplementärkapital.

▼B

2. De riskvägda exponeringsbeloppen för utspädningsrisk avseende förvärvade fordringar ska beräknas i enlighet med artikel 157. När ett institut har full regressrätt avseende förvärvade fordringar gentemot säljaren för fallissemangsrisken och utspädningsrisken ska bestämmelserna i artikel 152 och i artikel 158.1–158.4 inte tillämpas på de förvärvade fordringarna. Exponeringen får i stället behandlas som en exponering med säkerhet.

3. Beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk och utspädningsrisk ska bygga på de relevanta parametrar som gäller för exponeringen i fråga. Dessa ska omfatta PD (sannolikhet för fallissemang), LGD, löptid (nedan kallad M) och exponeringsvärde för exponeringen. PD och LGD kan tas upp separat eller tillsammans i enlighet med avsnitt 4.

4. Instituten ska utföra beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen för alla exponeringar som tillhör exponeringsklassen "aktieexponeringar" enligt artikel 147.2 e i enlighet med artikel 155. Instituten får tillämpa de metoder som fastställs i artikel 155.3 och 155.4, om de har fått förhandsgodkännande av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska tillåta ett institut att tillämpa internmetoden enligt artikel 150.4, förutsatt att institutet uppfyller de krav som anges i avsnitt 6 underavsnitt 4.

5. Beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk i samband med exponeringar för specialutlåning får göras enligt artikel 153.5.

6. För exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 a–d ska instituten tillhandahålla egna PD-skattningar i enlighet med artikel 143 och avsnitt 6.

7. För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som avses i artikel 147.2 d ska instituten tillhandahålla egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 143 och avsnitt 6.

8. För exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 a–c ska instituten tillämpa de LGD-värden som anges i artikel 161.1 och de konverteringsfaktorer som anges i artikel 166.8 a–d, om de inte fått tillstånd att använda sina egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för dessa exponeringsklasser i enlighet med punkt 9.

9. De behöriga myndigheterna får för alla exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 a–c tillåta att instituten använder egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 143 och avsnitt 6.

10. De riskvägda exponeringsbeloppen för värdepapperiserade exponeringar och för exponeringar som tillhör den exponeringsklass som avses i artikel 147.2 f ska beräknas i enlighet med kapitel 5.

▼B

Artikel 152

Behandling av exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Om exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder uppfyller de kriterier som anges i artikel 132.3 och institutet har kännedom om samtliga eller en del av fondens underliggande exponeringar, ska institutet tillämpa genomlysning av dessa underliggande exponeringar i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster i enlighet med de metoder som anges i detta kapitel.

När en underliggande exponering i sig utgör en annan exponering i form av andelar eller aktier i en annan fond, ska det första institutet också tillämpa genomlysning av den andra fondens underliggande exponeringar.

2. Om institutet inte uppfyller villkoren för att använda de metoder som anges i detta kapitel för samtliga eller en del av fondens underliggande exponeringar, ska de riskvägda exponeringsbeloppen och beloppen för förväntade förluster beräknas i enlighet med följande metoder:

a) För exponeringar som tillhör klassen "aktieexponeringar" enligt artikel 147.2 e ska instituten tillämpa den förenklade riskviktmetoden enligt artikel 155.2.

b) För alla andra underliggande exponeringar enligt punkt 1 ska instituten tillämpa schablonmetoden enligt kapitel 2, om följande villkor är uppfyllda:

   i) För exponeringar som omfattas av en specifik riskvikt för exponeringar utan kreditbetyg eller som placerats i det kreditkvalitetssteg som har den högsta riskvikten för en viss exponeringsklass, ska riskvikten multipliceras med två men får inte vara högre än 1 250 %.

   ii) För alla övriga exponeringar ska riskvikten multipliceras med 1,1 och vara minst 5 %.

Om institutet vid tillämpning av led a inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalföretag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar, ska det behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar. Om dessa exponeringar, tillsammans med institutets direkta exponeringar i denna exponeringsklass, inte är betydande i den mening som avses i artikel 150.1 och 150.2 får de tillämpas, förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande.

►C2 3. Om exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 132.3, eller om institutet inte har kännedom om fondens samtliga underliggande exponeringar eller om de underliggande exponeringarna för en andel eller aktie i en fond som i sig utgör en underliggande exponering i en fond, ska institutet ◄ göra genomlysning av dessa underliggande exponeringar och beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster i enlighet med den förenklade riskviktmetoden i artikel 155.2.

▼B

Om institutet därvid inte kan skilja mellan investeringar i riskkapitalföretag eller liknande, börsnoterade aktier och övriga aktier, ska det behandla exponeringarna i fråga som exponeringar i övriga aktier. Exponeringar i andra värdepapper än aktier ska hänföras till klassen övriga aktier.

4. Som alternativ till den metod som beskrivs i punkt 3 får instituten själva utföra beräkningen eller utnyttja en tredje part för beräkningen och rapporteringen av de genomsnittliga riskvägda exponeringsbeloppen utifrån fondens underliggande exponeringar i enlighet med de metoder som anges i punkt 2 a och b för följande:

a) Fondens förvaringsinstitut eller finansiella institut, förutsatt att fonden endast investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper hos detta förvaringsinstitut eller finansiella institut.

b) För andra fonder, fondens förvaltningsföretag, under förutsättning att fondens förvaltningsföretag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.

En extern revisor ska styrka att beräkningen är korrekt.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur de behöriga myndigheterna ska fastställa villkoren för att instituten ska få tillämpa schablonmetoden i artikel 150.1 inom ramen för punkt 2 b i den här artikeln.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Underavsnitt 2

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk

Artikel 153

Riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

1. Om inte annat följer av punkterna 2, 3 och 4, ska de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker beräknas enligt följande formler:

$$\textit{Riskvägt exponeringsvärde} = RW \cdot \textit{exponeringsvärde}$$

där riskvikten (RW) fastställs som

i) För PD = 0, ska RW vara: 0

▼B

ii) För PD = 1, dvs. i fråga om fallissemang:

— där instituten tillämpar LGD-värdena enligt artikel 161.1 ska RW vara: 0

— där instituten tillämpar egna skattningar av LGD-värden ska RW vara $RW = (\max\{0{,}12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\})$;

Bästa skattning av förväntad förlust ("best estimate of expected loss", nedan kallad EL_{BE}) ska vara institutets bästa skattning av den förväntade förlusten för den fallerade exponeringen i enlighet med led h i artikel 181.1.

iii) För 0 < PD < 1:

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

där

N(x) = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x),

G(Z) = den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. variabeln har ett värde x som är sådant att N(x)= z),

R = korrelationskoefficienten, som fastställs som

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = löptidsfaktorn, som fastställs som

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

▼C2

2. För alla exponeringar mot stora enheter i den finansiella sektorn ska korrelationskoefficienten i punkt 1 iii multipliceras med 1,25. För alla exponeringar mot oreglerade enheter i den finansiella sektorn ska korrelationskoefficienterna i punkterna 1 iii och 4 vid behov multipliceras med 1,25.

▼B

3. Det riskvägda exponeringsbeloppet för varje exponering som uppfyller de krav som anges i artiklarna 202 och 217 får anpassas enligt följande formel.

$$\text{Riskvägt exponeringsbelopp} = RW \cdot \text{exponeringsvärde} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

där

PD_{pp} = PD-värdet för utfärdaren av kreditriskskyddet.

▼B

RW ska beräknas med den tillämpliga riskviktsformeln i punkt 1 för den skyddade exponeringen, gäldenärens PD-värde och LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot utfärdaren av kreditriskskyddet. Löptidsfaktorn b ska beräknas med det PD-värde som är lägst av skyddsutfärdarens och gäldenärens.

4. När det gäller exponeringar mot företag där den totala årliga försäljningen för den koncern som företaget tillhör inte överstiger 50 miljoner EUR, får instituten använda följande korrelationsformel i led iii) i punkt 1 för beräkning av riskvikt för exponeringar mot företag. I denna formel uttrycks S som total omsättning per år i miljoner EUR ≤ S ≤ = 50 miljoner EUR. Rapporterad omsättning som understiger 5 miljoner EUR ska behandlas som om den motsvarade 5 miljoner EUR. När det gäller en grupp av förvärvade fordringar, ska den totala årliga omsättningen vara ett vägt genomsnitt av gruppens enskilda exponeringar.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5,S\},50\} - 5}{45}\right)$$

Instituten ska ersätta total omsättning per år med koncernens totala tillgångar om den totala omsättningen per år inte är ett lämpligt mått på företagets storlek och totala tillgångar är ett lämpligare mått än total omsättning per år.

5. För exponeringar som utgör specialutlåning där institutet inte kan göra PD-skattningar eller dess PD-skattningar inte uppfyller de krav som anges i avsnitt 6 ska det åsätta dessa exponeringar riskvikt enligt tabell 1:

Tabell 1

Resterande löptid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Mindre än 2,5 år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Lika med eller mer än 2,5 år	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

När instituten åsätter exponeringar som utgör specialutlåning riskvikt, ska de beakta följande faktorer: finansiell styrka, politiskt och rättsligt klimat, transaktionernas och/eller tillgångarnas särdrag, de medverkande och utvecklande parternas styrka, däribland eventuella inkomster från offentliga och privata partnerskap och förekomsten av säkerheter.

6. För sina förvärvade företagsfordringar ska institut uppfylla kraven i artikel 184. I fråga om förvärvade företagsfordringar som dessutom uppfyller villkoren i artikel 154.5, där det skulle vara onödigt betungande för ett institut att tillämpa standarder för riskbedömning för exponeringar mot företag enligt avsnitt 6, får standarder för riskbedömning för hushållsexponeringar enligt avsnitt 6 användas.

▼B

7. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att sådana åtgärder i form av återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner vid tillämpning av internmetoden på värdepapperisering.

8. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n:te fallissemanget bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, ska den riskvikt användas som föreskrivs i kapitel 5, förutsatt att produkten har en extern kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut. Om någon sådan kreditvärdering inte föreligger, ska riskvikten för exponeringarna i korgen summeras, exklusive n-1-exponeringar, där summan av det förväntade förlustbeloppet multiplicerat med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte ska överstiga det nominella beloppet på det skydd som ges av kreditderivatet multiplicerat med 12,5. De n-1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen. En riskvikt på 1 250 % ska gälla för positioner i en korg, om ett institut inte kan fastställa riskvikten enligt internmetoden.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur instituten ska beakta de faktorer som anges i punkt 5 andra stycket, när de åsätter exponeringar som utgör specialutlåning riskvikt.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 154

Riskvägda exponeringsbelopp för hushållsexponeringar

1. De riskvägda exponeringsbeloppen för hushållsexponeringar ska beräknas enligt följande formler:

$$\textit{Riskvägt exponeringsbelopp} = RW \cdot \textit{exponeringsvärde}$$

där riskvikten (RW) fastställs på följande sätt:

i) för PD = 1, dvs. i fråga om fallissemang, ska RW vara

$$RW = \max\{0{,}12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

där EL_{BE} ska vara institutets bästa skattning av den förväntade förlusten för den fallerade exponeringen enlighet med artikel 181.1 h.

▼B

ii) om 0 < PD < 1, dvs. för varje annat möjligt värde för PD än de värden som anges i led i

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

där

N(x) = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x).

G(Z) = den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. variabeln har ett värde x som är sådant att N(x) = z).

R = korrelationskoefficienten som fastställs som

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. De riskvägda exponeringsbeloppen för varje exponering mot små och medelstora företag enligt artikel 147.5 som uppfyller de krav som anges i artiklarna 202 och 217 får beräknas i enlighet med artikel 153.3.

3. För hushållsexponeringar där säkerhet har ställts i form av fastighet ska en koefficient av korrelation (R) på 0,15 ersätta det värde som erhålls enligt korrelationsformeln i punkt 1.

4. För kvalificerade rullande hushållsexponeringar i enlighet med definitionen i leden a–e ska en koefficient av korrelation (R) på 0,04 ersätta det värde som erhålls enligt korrelationsformeln i punkt 1.

Exponeringar ska betecknas som kvalificerade rullande hushållsexponeringar om de uppfyller samtliga följande villkor:

a) Exponeringarna ska vara mot en eller flera fysiska personer.

b) Exponeringarna ska vara rullande, utan säkerhet och, så länge de inte tas i anspråk, villkorslöst återkalleliga av institutet. I detta sammanhang definieras rullande exponeringar som exponeringar där kundernas utestående belopp tillåts fluktuera på grundval av deras beslut att låna och betala tillbaka upp till en gräns som fastställts av institutet. Outnyttjade kreditmöjligheter kan betraktas som villkorslöst återkalleliga, om villkoren tillåter institutet att annullera dem i den utsträckning som lagstiftningen om konsumentskydd och anknutna områden medger.

c) Exponeringen i underportföljen mot en enskild person får uppgå till maximalt 100 000 EUR.

▼B

d) Korrelationen i denna punkt får bara användas för portföljer där förlustnivån visat låg volatilitet i förhållande till genomsnittsnivån, särskilt inom de låga PD-intervallen.

e) Behandlingen som en kvalificerad rullande hushållsexponering ska överensstämma med underportföljens underliggande riskegenskaper.

Med avvikelse från led b gäller inte kravet att exponeringen ska vara utan säkerhet för kreditfaciliteter med säkerhet kopplade till ett lönekonto. I detta fall ska de belopp som återvinns från säkerheten inte beaktas i LGD-skattningen.

De behöriga myndigheterna ska kontrollera hur volatiliteten i förlustnivån förhåller sig till den genomsnittliga förlustnivån både för den totala portföljen av kvalificerade rullande hushållsexponeringar och för de enskilda underportföljerna, och vara beredda att utbyta information över gränserna om särdragen hos de kvalificerade rullande hushållskrediternas förlustnivåer.

5. För att vara berättigade till hushållsbehandling ska de förvärvade fordringarna uppfylla minimikraven i artikel 184 och samtliga följande villkor:

a) Institutet har förvärvat fordringarna från en eller flera oberoende säljande tredje parter och dess exponering mot fordringarnas gäldenärer innefattar inte någon exponering som direkt eller indirekt har sitt ursprung hos institutet.

b) De förvärvade fordringarna ska ha uppstått på rent marknadsmässiga grunder mellan säljaren och gäldenären. Företagsinterna fordringar och fordringar som balanseras mot motkonton mellan företag som köper och säljer till varandra kan därför inte komma ifråga.

c) Det förvärvande institutet har en fordran på all avkastning från de köpta fordringarna eller proportionell ränta på avkastningen.

d) Portföljen med köpta fordringar är tillräckligt diversifierad.

6. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att sådana åtgärder i form av återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner vid tillämpning av internmetoden på värdepapperisering.

7. I fråga om hybridgrupper med köpta hushållsfordringar, där de förvärvande instituten inte kan separera exponeringar mot säkerhet i fastigheter och kvalificerade rullande hushållsexponeringar från andra hushållsexponeringar, ska den hushållsriskviktfunktion som ger det högsta kapitalkravet för dessa exponeringar gälla.

▼B

Artikel 155

Riskvägda exponeringsbelopp för aktieexponeringar

1. Instituten ska fastställa sina riskvägda exponeringsbelopp för aktieexponeringar, exklusive aktieexponeringar som dras av i enlighet med del två eller omfattas av en riskvikt på 250 % enligt artikel 48, i enlighet med de metoder som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln. Ett institut får tillämpa olika metoder på olika aktieportföljer, när institutet självt använder olika metoder för intern riskhantering. Om ett institut tillämpar olika metoder, ska valet av PD/LGD-metoden eller internmetoden vara konsekvent, även i ett längre tidsperspektiv och i förhållande till den metod som används för intern riskhantering av den relevanta aktieexponeringen, och ska inte styras av tillsynsarbitrage.

Instituten får behandla aktieexponeringar mot anknutna företag i enlighet med behandlingen av övriga motpartslösa tillgångar.

2. Enligt den förenklade riskviktmetoden ska den riskvägda exponeringen behandlas enligt formeln

$$\textit{Riskvägt exponeringsbelopp} = RW * \textit{exponeringsvärde}:$$

där

Riskvikt (RW) = 190 % för icke noterade aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer

Riskvikt (RW) = 290 % för exponeringar i börsnoterade aktier.

Riskvikt (RW) = 370 % för övriga aktieexponeringar.

Korta avistapositioner och derivatinstrument som hålls utanför handelslagret får balansera långa positioner i samma enskilda värdepapper förutsatt att dessa instrument uttryckligen har utpekats som säkringar av bestämda aktieexponeringar och att de tillhandahåller skydd för ytterligare minst ett år. Övriga korta positioner ska behandlas som om de vore långa positioner varvid den relevanta riskvikten åsätts varje positions absoluta värde. I fråga om positioner, där det finns en löptidsobalans ska metoden för företagsexponeringar tillämpas enligt artikel 162.5.

Instituten får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieexponering enligt de metoder som anges i kapitel 4.

3. Enligt PD/LGD-metoden ska de riskvägda exponeringsbeloppen beräknas enligt formlerna i artikel 153.1. Om institutet inte har tillräckligt med information för att kunna använda definitionen på fallissemang i artikel 178 ska riskvikterna räknas upp med faktorn 1,5.

▼B

För varje enskild exponering får summan av den förväntade förlusten multiplicerad med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte överstiga exponeringsvärdet multiplicerat med 12,5.

Instituten får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieexponering enligt de metoder som anges i kapitel 4. Därvid ska ett LGD-värde på 90 % av exponeringen mot utfärdaren av säkringen tillämpas. För icke noterade aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer får ett LGD-värde på 65 % användas. För detta ändamål ska löptiden M vara fem år.

4. Enligt metoden med interna modeller ska det riskvägda exponeringsbeloppet motsvara den potentiella förlust på institutets aktieexponeringar som motsvarar ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall i en intern value at risk-modell avseende skillnaden mellan den kvartalsvisa avkastningen och en relevant riskfri räntenivå under en lång jämförelseperiod, multiplicerad med faktorn 12,5. I fråga om aktieportföljer får de riskvägda exponeringsbeloppen inte vara mindre än den sammanlagda summan av följande:

a) De riskvägda exponeringsbelopp som krävs enligt PD/LGD-metoden.

b) De motsvarande förväntade förlustbeloppen multiplicerade med 12,5.

De belopp som avses i leden a och b ska beräknas på grundval av de PD-värden som anges i artikel 165.1 och de tillhörande LGD-värden som anges i artikel 165.2.

Instituten får godkänna obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieposition.

Artikel 156

Riskvägda exponeringsbelopp för övriga motpartslösa tillgångar

De riskvägda exponeringsbeloppen för övriga motpartslösa tillgångar ska beräknas enligt följande formel:

$$\text{Riskvägt exponeringsbelopp} = 100\ \% \cdot \textit{exponeringsbelopp},$$

med undantag av följande:

a) Kassabehållning och likvärdiga poster samt omyntat guld som förvaras i egna valv eller på tilldelad plats ska åsättas riskvikt 0 % i den utsträckning som institutet har förpliktelser i motsvarande form.

b) Exponeringen är ett restvärde av leasade tillgångar. I det fallet ska det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt följande:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{Exponeringsvärde}$$

▼C2

där t är det som är störst av 1 och det närmaste antalet hela år som återstår av leasingtiden.

▼B

Underavsnitt 3

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade fordringars utspädningsrisk

Artikel 157

Riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade fordringars utspädningsrisk

1. Instituten ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för förvärvade företags- och hushållsfordringars utspädningsrisk enligt formeln i artikel 153.1.

2. Instituten ska fastställa parametrarna PD och LGD i enlighet med avsnitt 4.

3. Instituten ska fastställa exponeringsvärdet i enlighet med avsnitt 5.

4. I denna artikel ska värdet på M vara 1 år.

5. De behöriga myndigheterna ska undanta ett institut från att beräkna och erkänna riskvägda exponeringsbelopp för utspädningsrisken för en typ av exponering som förorsakas av förvärvade företags- eller hushållsfordringar, om institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att utspädningsrisken för det institutet är försumbar för denna typ av exponering.

Avsnitt 3

Förväntade förluster

Artikel 158

Behandling per exponeringsslag

1. Beräkningen av förväntade förlustbelopp ska baseras på samma ingångsvärden för PD och LGD och samma exponeringsvärden för varje exponering som de som används för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 151.

2. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar ska beräknas i enlighet med kapitel 5.

3. Förväntat förlustbelopp för exponeringar inom exponeringsklassen "övriga motpartslösa tillgångar" enligt artikel 147.2 g ska vara noll.

4. Förväntade förlustbelopp för exponeringar i form av aktier eller andelar i fonder enligt artikel 152 ska beräknas i enlighet med de metoder som anges i den här artikeln.

▼B

5. Förväntade förluster (EL) och förlustbelopp för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt hushållsexponeringar ska beräknas enligt följande formler:

$$Förväntade\ förluster(EL) = PD * LGD$$

Förväntat förlustbelopp = EL [multiplicerat med] exponeringsvärde.

För fallerade exponeringar (PD = 100 %), om institut använder egna skattningar av LGD, ska EL vara EL_{BE}, institutets bästa skattning av den förväntade förlusten av den fallerade exponeringen i enlighet med artikel 181.1 h.

För exponeringar som behandlas i enlighet med artikel 153.3 ska EL vara 0 %.

6. EL-värden för exponeringar som utgör specialutlåning, där institutet bestämmer riskvikter enligt metoderna i artikel 153.5, ska fastställas enligt tabell 2.

Tabell 2

Resterande löptid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Mindre än 2,5 år	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Minst 2,5 år	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Det förväntade förlustbeloppet för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt den förenklade riskviktmetoden ska beräknas enligt följande formel:

$$Förväntat\ förlustbelopp = EL \cdot exponeringsvärde$$

Följande EL-värden ska användas:

Förväntad förlust (EL) = 0,8 % för icke noterade aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer.

Förväntad förlust (EL) = 0,8 % för exponeringar i börsnoterade aktier.

Förväntad förlust (EL) = 2,4 % för alla övriga aktieexponeringar.

8. Den förväntade förlusten och det förväntade förlustbeloppet för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt PD/LGD-metoden ska beräknas enligt följande formler:

$$Förväntade\ förluster(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Förväntat\ förlustbelopp = EL \cdot exponeringsvärde$$

▼B

9. Det förväntade förlustbeloppet ska vara noll för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt metoden med interna modeller.

10. Det förväntade förlustbeloppet för förvärvade fordringars utspädningsrisk ska beräknas enligt följande formel:

$$Förväntade\ förluster(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Förväntat\ förlustbelopp = EL \cdot exponeringsvärde$$

Artikel 159

Behandling av förväntade förlustbelopp

Instituten ska dra av de förväntade förlustbelopp som beräknats i enlighet med artikel 158.5, 158.6 och 158.10 från allmänna och specifika kreditriskjusteringar och ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 110 och andra avdrag från kapitalbasen som avser dessa exponeringar. Underkursbelopp på exponeringar i balansräkningen som förvärvats i samband med fallissemang i enlighet med artikel166.1 ska behandlas på samma sätt som specifika kreditriskjusteringar. Specifika kreditriskjusteringar av exponeringar som har fallerat får inte användas för att täcka förväntade förlustbelopp i samband med andra exponeringar. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar samt allmänna och specifika kreditriskjusteringar som avser dessa exponeringar ska inte tas med i denna beräkning.

Avsnitt 4

PD, LGD och löptid

Underavsnitt 1

Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och Centralbanker

Artikel 160

Sannolikhet för fallissemang (PD)

1. PD-värdet för en exponering mot ett företag eller ett institut ska vara minst 0,03 %.

2. För förvärvade företagsfordringar ska PD-värdet, om institutet inte kan göra PD-skattningar eller om institutets PD-skattningar inte uppfyller kraven i avsnitt 6, fastställas enligt följande metoder:

a) PD för icke efterställda fordringar på förvärvade företagsfordringar ska motsvara institutets skattning av EL dividerat med LGD för dessa fordringar.

▼B

b) PD för efterställda fordringar på förvärvade företagsfordringar ska motsvara institutets skattning av EL.

c) Om ett institut har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar i enlighet med artikel 143 och det kan bryta ned sina EL-skattningar för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som bedöms som tillförlitligt av den behöriga myndigheten, får institutet använda den PD-skattning som detta tillvägagångssätt resulterar i.

3. PD för fallerade motparter ska vara 100 %.

4. Instituten får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd i PD enligt bestämmelserna i kapitel 4. Vid utspädningsrisk godtas, utöver de utfärdare av kreditriskskydd som avses i artikel 201.1 g, även säljaren av de förvärvade fordringarna, om följande villkor är uppfyllda:

a) Företaget har en kreditvärdering, tilldelat av ett kreditvärderingsinstitut, som enligt de behöriga myndigheterna motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt de regler för riskvägning av exponeringar mot företag som anges i kapitel 2.

b) Företaget har inte tilldelats en kreditvärdering av ett erkänt externt ratinginstitut, i fråga om institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden, men är internt klassificerad med ett PD-värde som motsvarar den kreditklassificering av externa kreditvärderingsinstitut som de behöriga myndigheterna har beslutat att tilldela steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt de regler för riskvägning av exponeringar mot företag som anges i kapitel 2.

5. Institut som använder egna LGD-skattningar får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd genom att anpassa PD-värden i enlighet med artikel 161.3.

6. För utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar ska PD anges till samma värde som institutets EL-skattning för utspädningsrisk. Om ett institut har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar i enlighet med artikel 143 och institutet kan bryta ned sina EL-skattningar av utspädningsrisken för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som bedöms som tillförlitligt av den behöriga myndigheten, får institutet använda den PD-skattning som detta tillvägagångssätt resulterar i. Instituten får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd i PD enligt bestämmelserna i kapitel 4. Vid utspädningsrisk godtas, utöver de som tillhandahåller kreditriskskydd som anges i artikel 201.1 g, även säljaren av de förvärvade fordringarna, under förutsättning att villkoren i punkt 4 är uppfyllda.

7. Med avvikelse från artikel 201.1 g godtas de företagsenheter som uppfyller villkoren i punkt 4.

▼B

Ett institut som har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar av utspädningsrisken för förvärvade företagsfordringar i enlighet med artikel 143 får godta obetalt kreditriskskydd genom att anpassa PD-värdena i enlighet med artikel 161.3.

Artikel 161

Förlust vid fallissemang (LGD)

1. Institut ska använda följande LGD-värden:

a) Icke efterställda exponeringar utan godtagbar säkerhet: 45 %;

b) Efterställda exponeringar utan godtagbar säkerhet: 75 %;

c) Institut får ta hänsyn till betalt och obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av LGD i enlighet med kapitel 4.

d) Säkerställda obligationer som är berättigade till behandlingen i artikel 129.4 eller 129.5 får ges ett LGD-värde på 11,25 %.

e) Exponeringar i icke efterställda förvärvade företagsfordringar i de fall där ett institut inte kan göra PD-skattningar eller för vilka institutets PD-skattningar inte uppfyller kraven i avsnitt 6: 45 %;

f) Exponeringar i efterställda förvärvade företagsfordringar i de fall där institutet inte kan göra PD-skattningar eller för vilka institutets PD-skattningar inte uppfyller kraven i avsnitt 6: 100 %;

g) Utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar: 75 %.

2. Om ett institut har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar i enlighet med artikel 143 och institutet kan bryta ned sina EL-skattningar för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som bedöms som tillförlitligt av den behöriga myndigheten, får institutet för utspädningsrisk och risk för fallissemang använda LGD-skattningen för förvärvade företagsfordringar.

3. Om ett institut har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker i enlighet med artikel 143, får obetalt kreditriskskydd godtas genom anpassning av PD eller LGD, under förutsättning att kraven i avsnitt 6 är uppfyllda och att de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd till detta. Ett institut ska inte justera PD- eller LGD-värdet på garanterade exponeringar på så sätt att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

▼B

4. När det gäller de företag som avses i artikel 153.3, ska LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot utfärdaren av kreditriskskyddet motsvara LGD-värdet för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

Artikel 162

Löptid

1. Institut som inte har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för exponeringar mot företag, institut eller nationella regeringar och centralbanker ska ange en löptid (M) på 0,5 år för exponeringar till följd av repor eller värdepappers- eller råvarulån och en löptid (M) på 2,5 år för alla andra exponeringar.

Alternativt ska de behöriga myndigheterna inom ramen för det tillstånd som avses i artikel 143 besluta om institutet ska tillämpa en löptid (M) enligt punkt 2 för alla exponeringar.

2. Institut som har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för exponeringar mot företag, institut eller nationella regeringar och centralbanker i enlighet med artikel 143 ska beräkna M för varje sådan exponering enligt vad som anges i leden a–e i denna punkt med förbehåll för punkterna 3–5 i den här artikeln. Värdet på M får inte vara högre än fem år, utom i de fall som anges i artikel 384.1 när M, såsom där anges, ska användas.

a) För ett instrument med ett fastställt betalningsflödesschema ska M beräknas enligt följande formel:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

där CFt betecknar kassaflöden (kapitalbelopp, räntebetalningar och avgifter) som enligt kontraktet ska betalas av gäldenären under perioden t.

b) För derivat som omfattas av ett ramavtal om nettning ska värdet på M anges till exponeringens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock ska vara minst 1 år. Det teoretiska beloppet för varje exponering ska användas för att väga löptiden.

▼B

c) För exponeringar vid transaktioner med derivatinstrument som tas upp i bilaga II med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter och marginallånetransaktioner med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter som omfattas av ett ramavtal om nettning ska värdet på M anges till transaktionens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock ska vara minst 10 dagar.

d) För repor eller värdepappers- eller råvarulån som omfattas av ett ramavtal om nettning ska värdet på M anges till transaktionens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock ska vara minst 5 dagar. Det teoretiska beloppet för varje transaktion ska användas för att väga löptiden.

e) Om ett institut har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna PD-skattningar för förvärvade företagsfordringar i enlighet med artikel 143 ska M för belopp som tagits i anspråk motsvara de förvärvade fordringarnas vägda genomsnittliga löptid, där M dock ska vara minst 90 dagar. Samma värde på M ska även användas för outnyttjade belopp inom ramen för ett bindande köpåtagande, förutsatt att faciliteten innehåller effektiva sidovillkor, mekanismer som utlöser förtida amortering eller andra inslag som skyddar det köpande institutet från en betydande försämring av de framtida fordringar som det måste förvärva under facilitetens löptid. Om sådant skydd saknas, ska M för outnyttjade belopp beräknas som summan av den mest långfristiga potentiella fordringen enligt köpavtalet och den återstående löptiden för köpfaciliteten, där M dock ska vara minst 90 dagar.

f) För andra instrument än dem som nämns i denna punkt eller om ett institut inte kan beräkna M enligt led a, ska M sättas till den maximala återstående tid (i antal år) som gäldenären får ta i anspråk för att uppfylla kontraktsförpliktelserna fullt ut, där M dock ska vara minst 1 år.

g) Institut som använder den metod baserad på interna modeller som redovisas i avsnitt 6 i kapitel 6 för beräkningen av exponeringsvärden ska för de exponeringar på vilka de tillämpar metoden, om löptiden för det mest långfristiga kontraktet i nettningsmängden är längre än ett år, beräkna M enligt följande formel:

$$M = \min\left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

där

S_{t_k} = en dummyvariabel vars värde under den framtida perioden t_k är lika med 0 om t_k > 1år och lika med 1 om $t_k \leq 1$,

EE_{t_k} = förväntad exponering under den framtida perioden t_k,

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = effektiv förväntad exponering under den framtida perioden t_k,

df_{t_k} = den riskfria diskonteringsfaktorn för den framtida tidsperioden t_k, och

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) Ett institut som använder en intern modell för att beräkna en ensidig kreditvärdighetsjustering får, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, som M använda den effektiva kreditdurationen enligt skattningen med den egna modellen.

Om inte annat följer av punkt 2, ska formeln i led a tillämpas för nettningsmängder där samtliga kontrakt har en ursprunglig löptid som understiger ett år.

i) Ett institut som beräknar exponeringsvärdena med hjälp av den metod baserad på interna modeller som redovisas i avsnitt 6 i kapitel 6 och som har tillstånd att använda en intern modell för den specifika risk som finns i innehav av omsatta skuldinstrument i enlighet med del 3 avdelning IV kapitel 5, ska ange M som 1 i den formel som anges i artikel 153.1, under förutsättning att institutet kan visa de behöriga myndigheterna att effekterna av riskklassmigration innefattas i dess interna modell för beräkning av specifik risk i innehav av omsatta skuldinstrument enligt artikel 383.

j) Vid tillämpning av artikel 153.3 ska M vara lika med kreditriskskyddets effektiva löptid, dock minst 1 år.

3. Om dokumentationen ställer krav på omprövning av marginalsäkerhet och förnyad värdering varje dag och den innehåller bestämmelser som tillåter snabb avveckling eller avräkning av säkerheter i händelse av fallissemang eller oförmåga att förnya marginalsäkerhet, ska M vara minst 1 dag för

a) derivatinstrument som tas upp i bilaga II med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter,

b) marginallånetransaktioner med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter, och

c) transaktioner med repor eller värdepappers- eller råvarulån.

För kvalificerade kortfristiga exponeringar som inte är en del av institutens löpande finansiering av gäldenären, ska M vara minst en dag. Kvalificerade kortfristiga exponeringar omfattar följande:

a) Exponeringar mot institut till följd av avräkning av skulder i utländsk valuta.

▼B

b) Självavvecklande finansiella transaktioner vid kortfristig handel, med anknytning till utbyte av varor eller tjänster och med upp till ett års återstående löptid i enlighet med artikel 4.1 led 80.

c) Exponeringar till följd av avveckling av köp och försäljning av värdepapper inom ramen för ordinarie leveransperiod eller två bankdagar.

d) Exponeringar till följd av kontantbetalning via elektronisk överföring och betalningar via elektroniska betalningstransaktioner och förbetalda kostnader, inklusive övertrasseringar på grund av misslyckade transaktioner som inte överskrider ett litet antal överenskomna bankdagar.

4. Vad gäller exponeringar mot företag som har sitt säte inom unionen och som har en konsoliderad omsättning och konsoliderade tillgångar som uppgår till mindre än 500 000 000 EUR kan institut välja att konsekvent fastställa M i enlighet med punkt 1 i stället för att tillämpa punkt 2. Instituten får ersätta beloppet 500 000 000 EUR för de totala tillgångarna med 1 000 000 000 EUR för företag som i första hand äger och hyr ut i icke-kommersiella bostadsfastigheter.

5. Löptidsobalanser ska behandlas i enlighet med kapitel 4.

Underavsnitt 2

Hushållsexponeringar

Artikel 163

Sannolikhet för fallissemang (PD)

1. En exponerings PD-värde ska vara minst 0,03 %.

2. PD-värdet för gäldenärer som har fallerat och – om en exponeringsansats används – för exponeringar där fallissemang föreligger ska vara 100 %.

3. När det gäller utspädningsrisk för förvärvade fordringar, ska PD-värdet anges till samma värde som skattningen av EL för utspädningsrisk. Om ett institut kan bryta ned sina EL-skattningar för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som de behöriga myndigheterna bedömer som tillförlitligt får PD-skattningen användas.

4. Obetalt kreditriskskydd får beaktas genom justering av PD-värden, om inte annat följer av artikel 164.2. Utöver de som tillhandahåller kreditriskskydd enligt artikel 201.1 g godtas vid utspädningsrisk även säljaren av de förvärvade fordringarna, om villkoren i artikel 160.4 är uppfyllda.

▼B

Artikel 164

Förlust vid fallissemang (LGD)

1. Instituten ska ta fram egna skattningar av LGD-värden med iakttagande av kraven i avsnitt 6 och under förutsättning att det beviljas av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 143. För utspädningsrisk för förvärvade fordringar ska ett LGD-värde på 75 % användas. Om ett institut kan bryta ned sina skattningar av EL för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt, får institutet använda sin egen LGD-skattning.

2. Obetalt kreditriskskydd får erkännas som godtagbart för en enskild exponering eller grupp av exponeringar genom justering av PD- och LGD-skattningarna, under förutsättning att kraven i artikel 183.1–183.3 är uppfyllda och de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd. Ett institut ska inte justera PD- eller LGD-värdet på garanterade exponeringar på så sätt att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

3. Vid tillämpning av artikel 154.2 ska LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot den utfärdare av kreditriskskyddet som avses i artikel 153.3 vara LGD-värdet för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas, i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen, är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

4. Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD-värdet för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier får inte understiga 10 %.

Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD-värdet för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i kommersiella fastigheter utan statliga garantier får inte understiga 15 %.

5. På grundval av de uppgifter som samlas in i enlighet med artikel 101 och med beaktande av den framtida utvecklingen på fastighetsmarknaden och andra relevanta indikatorer, ska de behöriga myndigheterna regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av huruvida LGD-minimivärdena i punkt 4 i den här artikeln är lämpliga för exponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter belägna inom deras territorium. ►C2 De behöriga myndigheterna får i lämpliga fall på grundval av bedömningar av den finansiella stabiliteten fastställa högre minimivärden för det genomsnittliga exponeringsvägda LGD-värdet för exponeringar som är säkrade genom fast egendom belägen inom deras territorium. ◄

De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om alla ändringar av LGD-minimivärdena som de gör i enlighet med det första stycket och EBA ska offentliggöra dessa LGD-värden.

▼B

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor som de behöriga myndigheterna ska beakta vid fastställandet av högre LGD-minimivärden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼C2

7. Instituten i en medlemsstat ska tillämpa de högre LGD- minimivärden som har fastställts av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat avseende exponeringar som är säkrade genom fast egendom belägen i denna medlemsstat.

▼B

Underavsnitt 3

Aktieexponeringar enligt PD/LGD-Metoden

Artikel 165

Aktieexponeringar enligt PD/LGD-metoden

1. PD-värdena ska fastställas enligt metoderna för företagsexponeringar.

Följande minimivärden för PD ska tillämpas:

a) 0,09 % för exponeringar i börsnoterade aktier, om placeringen är en del av en långfristig kundrelation.

b) 0,09 % för exponeringar i ej börsnoterade aktier, om avkastningen på placeringen är baserad på regelbundna och återkommande kassaflöden som inte härrör från realisationsvinster.

c) 0,40 % för exponeringar i börsnoterade aktier, inbegripet övriga korta positioner enligt artikel 155.2.

d) 1,25 % för alla övriga aktieexponeringar, inbegripet övriga korta positioner enligt artikel 155.2.

2. Exponeringar i icke noterade aktier i tillräckligt diversifierade portföljer får ges ett LGD-värde på 65 %. Alla övriga sådana exponeringar ska ges ett LGD-värde på 90 %.

▼B

3. Alla exponeringar ska ges ett M-värde på fem år.

Avsnitt 5

Exponeringsbelopp

Artikel 166

Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt hushållsexponeringar

1. Om inget annat anges, ska exponeringsbeloppet för exponeringar i balansräkningen vara det redovisade värdet mätt utan hänsyn till eventuella kreditriskjusteringar.

Denna regel gäller även för tillgångar som köpts till ett pris som skiljer sig från skuldbeloppet.

För köpta tillgångar betecknas skillnaden mellan skuldbelopp och det redovisade värdet som efter särskilda kreditriskjusteringar registrerades i institutens balansräkningar vid köp av tillgången som underkurs om skuldbeloppet är större och som överkurs om det är mindre.

2. Om instituten använder ramavtal om nettning i fråga om repor eller värdepappers- eller råvarulån ska exponeringsbeloppet beräknas enligt kapitlen 4 eller 6.

3. För beräkning av exponeringsbeloppetvid nettning i balansräkningen av lån och insättningar ska instituten använda de metoder som anges i kapitel 4.

4. Vid leasingavtal ska exponeringsbeloppet motsvara nuvärdet av minimileasingbetalningarna. Med "minimileasingbetalningar" avses de betalningar under leasingtiden som leasingtagaren förpliktas eller kan förpliktas att göra samt alla förmånliga köpoptioner (som skäligen kan antas komma att utnyttjas). Om en annan part än leasingtagaren kan förpliktas att betala restvärdet för ett leasingobjekt och denna betalningsskyldighet uppfyller kraven i artikel 201 för godtagbart tillhandahållande av kreditriskskydd samt kraven för godkännande av andra slag av garantier i artikel 213, kan betalningsskyldigheten betraktas som ett obetalt kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4.

5. När det gäller kontrakt i bilaga II, ska exponeringsbeloppet fastställas genom de metoder som anges i kapitel 6 och inte ta hänsyn till någon kreditriskjustering.

6. Exponeringsbeloppet för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade fordringar ska motsvara det värde som fastställs i enlighet med punkt 1 minus kapitalbaskrav för utspädningsrisk före kreditriskreducerande åtgärder.

▼B

7. Om en exponering har formen av värdepapper eller råvaror som sålts, ställts som säkerhet eller lånats ut inom ramen för repor eller värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med långfristig avveckling och marginallån, ska exponeringsbeloppet motsvara värdepapperens eller råvarornas värde enligt artikel 24. Om den fullständiga metod för finansiella säkerheter som anges i artikel 223 används, ska exponeringsbeloppet ökas med den volatilitetsjustering som är tillämplig för dessa värdepapper eller råvaror enligt den artikeln. Exponeringsbeloppet för repor, värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med långfristig avveckling och marginallån kan fastställas i enlighet med antingen kapitel 6 eller artikel 220.2.

8. Exponeringsvärdet för följande poster ska beräknas som det belopp som inte utnyttjats av åtagandet multiplicerat med en konverteringsfaktor. Instituten ska använda följande konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 151.8 för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker:

a) För låneramar som när som helst är villkorslöst återkalleliga av institutet utan förhandsanmälan eller som automatiskt kan annulleras om låntagarens kreditvärdighet försämras ska en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas. För att kunna tillämpa en konverteringsfaktor på 0 % ska instituten aktivt övervaka gäldenärens finansiella ställning och de interna kontrollsystemen ska göra det möjligt att omedelbart upptäcka en försämring av gäldenärens kreditkvalitet. Outnyttjade låneramar kan betraktas som villkorslöst återkalleliga, om villkoren tillåter institutet att annullera dem i den utsträckning som lagstiftningen om konsumentskydd och anknutna områden medger.

b) För kortfristiga remburser där levererade varor utgör säkerhet ska en konverteringsfaktor på 20 % tillämpas för både det öppnande och bekräftande institutet.

c) För outnyttjade köpåtaganden för rullande förvärvade fordringar, vilka kan återkallas villkorslöst eller annulleras när som helst av institutet utan förhandsanmälan, ska en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas. För att kunna tillämpa en konverteringsfaktor på 0 % ska instituten aktivt övervaka gäldenärens finansiella ställning och de interna kontrollsystemen ska göra det möjligt att omedelbart upptäcka en försämring av gäldenärens kreditkvalitet.

d) För övriga låneramar, note issuance facilities (NIF) och revolving underwriting facilities (RUF) ska en konverteringsfaktor på 75 % tillämpas.

▼C2

Institut som uppfyller kraven för användning av egna skattningar av konverteringsfaktorer enligt avsnitt 6 får använda sina egna skattningar av konverteringsfaktorer för olika produkttyper enligt leden a–d, under förutsättning att de behöriga myndigheterna tillåter det.

▼B

9. Om ett åtagande avser en förpliktelse att ingå ett annat åtagande ska den lägre av de två konverteringsfaktorerna för de enskilda åtagandena användas.

10. För alla övriga poster utanför balansräkningen utom de som nämns i punkterna 1–8, ska exponeringsbeloppet vara lika med följande procentandelar av postens värde:

a) 100 % om det är en högriskpost.

b) 50 % om det är en medelriskpost.

c) 20 % om det är en medel-/lågriskpost.

d) 0 % om det är en lågriskpost.

Vid tillämpning av denna punkt ska poster utanför balansräkningen indelas i riskkategorier enligt bilaga I.

Artikel 167

Aktieexponeringar

1. Exponeringsbeloppet för aktieexponeringar ska vara det redovisade värdet efter särskilda kreditriskjusteringar.

2. Exponeringsbeloppet för aktieexponeringar utanför balansräkningen ska vara det nominella värdet efter nedsättning av det nominella värdet genom kreditriskjusteringar specifika för denna exponering.

Artikel 168

Övriga motpartslösa tillgångar

Exponeringsbeloppet för övriga motpartslösa tillgångar ska vara det redovisade värdet efter särskild kreditriskjustering.

Avsnitt 6

Krav på internmetoden

Underavsnitt 1

Riskklassificeringssystem

Artikel 169

Allmänna principer

1. Om ett institut använder flera riskklassificeringssystem, ska motiven för valet av system för en viss gäldenär eller en viss transaktion dokumenteras och tillämpas på ett sådant sätt att det avspeglar risknivån på ett tillfredsställande sätt.

2. Kriterier och metoder för riskklassificering ska periodiskt ses över för att fastställa om de fortfarande är lämpliga med hänsyn till den aktuella portföljen och de yttre förutsättningarna.

▼B

3. Om ett institut använder direkta skattningar av riskparametrar för enskilda gäldenärer eller exponeringar får dessa betraktas som estimat hänförliga till en tillämpning av en kontinuerlig riskklasskala.

Artikel 170

Riskklassificeringssystems struktur

1. Strukturen i riskklassificeringssystem för exponeringar mot företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker ska uppfylla följande krav:

a) Ett riskklassificeringssystem ska beakta gäldenärens och transaktionens särskilda riskegenskaper.

b) Ett riskklassificeringssystem ska ha en riskklasskala för gäldenärer som uteslutande är uttryck för en kvantifiering av risken för gäldenärens fallissemang. Riskklasskalan för gäldenärer ska ha minst sju klasser för ej fallerande gäldenärer och en klass för fallerande gäldenärer.

c) Ett institut ska dokumentera sambandet mellan riskklasserna i form av den nivå för fallissemangsrisken som varje klass innebär och de kriterier som används för att särskilja den nivån för fallissemangsrisken.

d) Institut vilkas portföljer är inriktade på ett särskilt marknadssegment och ett visst intervall vad gäller risk för fallissemang ska ha tillräckligt många riskklasser inom detta intervall för att undvika en alltför stor koncentration av gäldenärer inom en viss klass. Betydande koncentrationer inom en enskild klass ska motiveras genom övertygande empiriska belägg för att riskklassen täcker ett tillräckligt smalt PD-spann och att alla gäldenärers fallissemangsrisk inom denna klass ligger inom detta spann.

e) För att de behöriga myndigheterna ska tillåta användning av egna skattningar av LGD för beräkning av kapitalbaskrav ska ett riskklassificeringssystem omfatta en särskild klassificering av exponeringarna som enbart tar fasta på LGD-relaterade transaktionssärdrag. Definitionen av varje riskklass ska innefatta både en beskrivning av hur exponeringar hänförs till klassen i fråga och en beskrivning av de kriterier som används för att fastställa klassernas olika risknivåer.

f) Betydande koncentrationer inom en enskild riskklass ska motiveras genom övertygande empiriska bevis om att klassen täcker ett tillräckligt smalt LGD-spann och att risken i fråga om alla exponeringar inom denna klass ligger inom detta spann.

2. Institut som använder metoderna i artikel 153.5 för att fastställa riskvikt för exponeringar som utgör specialutlåning är undantagna från kravet på att ha en riskklasskala för gäldenärer som uteslutande är uttryck för en kvantifiering av risken för gäldenärens fallissemang avseende dessa exponeringar. Dessa institut ska för sådana exponeringar ha minst fyra klasser för ej fallerande gäldenärer och minst en klass för fallerande gäldenärer.

▼B

3. Strukturen i riskklassificeringssystemen för hushållsexponeringar ska uppfylla följande krav:

a) Riskklassificeringssystem ska avspegla både gäldenärs- och transaktionsrisk, och de ska beakta alla relevanta gäldenärs- och transaktionsspecifika egenskaper.

b) Riskdifferentieringen mellan riskklasserna ska säkerställa att antalet exponeringar i en viss riskklass räcker för att göra en ändamålsenlig kvantifiering och validering av förlustens egenskaper inom respektive klass. Exponeringarnas och gäldenärernas fördelning över riskklasserna ska vara sådan att alltför stora koncentrationer undviks.

c) Processen att hänföra exponeringar till riskklasser ska skapa en lämplig riskdifferentiering, gruppera tillräckligt homogena exponeringar och tillåta en exakt och konsekvent uppskattning av förlustens egenskaper inom respektive klass. För förvärvade fordringar ska grupperingen avspegla säljarens kravnivå för att ta på sig risk och sammansättningen av dennes kundkrets.

4. Instituten ska beakta följande riskfaktorer när de hänför exponeringar till riskklasser:

a) Motparternas riskegenskaper.

b) Transaktionernas riskegenskaper, även beträffande slag av produkt eller säkerhet eller av båda. Instituten ska särskilt beakta fall där samma säkerhet ställs för flera exponeringar.

c) Misskötsel, såvida inte ett institut kan styrka för den behöriga myndigheten att misskötsel inte är en väsentlig riskdrivare för exponeringen.

Artikel 171

Åsättande av riskklasser

1. Ett institut ska ha särskilda definitioner, processer och kriterier för att hänföra exponeringar till riskklasser inom ett riskklassificeringssystem som uppfyller följande krav:

a) Definitionerna och kriterierna för riskklasser ska vara tillräckligt detaljerade för att de som ansvarar för klassificeringar konsekvent ska kunna åsätta gäldenärer eller exponeringar som representerar liknande risk samma riskklass. Konsekvens ska uppnås mellan verksamhetsgrenar, avdelningar och geografiska lokaliseringar.

b) Dokumentationen om riskklassificeringsprocessen ska göra det möjligt för tredje man att förstå varför exponeringar har hänförts till vissa riskklasser, reproducera tilldelningen av riskklass och utvärdera riktigheten av en tilldelning till en riskklass.

▼B

c) Kriterierna ska även överensstämma med institutets interna utlåningsnormer och dess policy för behandling av problemtyngda gäldenärer och exponeringar.

2. Ett institut ska beakta all relevant information när de hänför gäldenärer och exponeringar till riskklasser. Informationen ska vara aktuell och göra det möjligt för institutet att förutse exponeringens framtida utveckling. Ju mindre information ett institut har, desto försiktigare ska det vara vid åsättande av riskklasser för exponeringar mot gäldenärer och faciliteter. Om ett institut använder en extern rating som primär faktor för att fastställa en intern riskklassificering, ska institutet säkerställa att det också beaktar övrig relevant information.

Artikel 172

Klassificering av exponeringar

1. När det gäller exponeringar för företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt för aktieexponeringar i de fall ett institut tillämpar PD/LGD-metoden i artikel 155.3, ska klassificeringen av exponeringar ske enligt följande krav:

a) Alla gäldenärer ska hänföras till en riskklass inom ramen för processen för godkännande av krediter.

b) Vad gäller de exponeringar för vilka ett institut av den behöriga myndigheten har erhållit tillåtelse att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 143 ska alla exponeringar även åsättas en produktriskklass inom ramen för processen för godkännande av krediter.

c) Institut som använder metoderna i artikel 153.5 för att fastställa riskvikt för exponeringar som utgör specialutlåning ska hänföra dessa exponeringar till riskklasser enligt artikel 170.2.

d) Alla enskilda juridiska personer mot vilka institutet är exponerat ska bedömas individuellt. Ett institut ska ha en lämplig policy för behandling av enskilda gäldenärer och grupper av kunder med inbördes anknytning.

e) Alla exponeringar mot samma gäldenär ska hänföras till samma riskklass, oavsett om det finns skillnader mellan de särskilda transaktionernas natur. I de fall förekomsten av flera olika exponeringar får leda till att samma gäldenär hänförs till flera klasser ska dock följande beaktas:

i) Transfereringsrisk, som är avhängig av om exponeringen avser belopp i inhemsk eller främmande valuta.

ii) Garantier som ställs för en exponering får beaktas genom anpassning av tilldelningen av riskklass.

▼B

iii) Lagstiftning om konsumentskydd, banksekretess eller annan lagstiftning förbjuder utbyte av uppgifter om kunderna.

2. För hushållsexponeringar ska alla exponeringar hänföras till en riskklass inom ramen för processen för godkännande av krediter.

3. Instituten ska skriftligt redovisa de situationer då medarbetare efter eget omdöme får göra avvikelser från in- eller utdata i klassificeringsprocessen och ange vilka medarbetare som ansvarar för att sådana avvikelser godkänns. Instituten ska dokumentera sådana avvikelser och ange vilka som ansvarar för dem. Instituten ska också analysera utvecklingen av de exponeringar som hänförs till en annan riskklass till följd av sådana avvikelser. Analysen ska även innehålla en bedömning, person för person, av utvecklingen av exponeringar vilkas riskklass har ändrats av en viss individ.

Artikel 173

Integritet i riskklassificeringen

1. För exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt för aktieexponeringar i de fall ett institut tillämpar PD/LGD-metoden i artikel 155.3 ska riskklassificeringen uppfylla följande integritetskrav:

a) Riskklassificeringar och återkommande översyner av dem ska utföras eller godkännas av en oberoende part som inte har någon direkt vinning av besluten att lämna krediten.

b) Instituten ska se över riskklassificeringarna minst en gång per år och anpassa klassificeringen, om resultatet av översynen inte motiverar den gällande klassificeringen. Högriskgäldenärer och problemexponeringar ska ses över oftare. Instituten ska göra en ny riskklassificering, om väsentlig information om gäldenären eller exponeringen blir tillgänglig.

c) Instituten ska ha en effektiv process för att skaffa och uppdatera relevant information om riskprofiler för gäldenärer som påverkar PD-värden och om riskprofiler för transaktioner som påverkar LGD-värden eller konverteringsfaktorer.

2. När det gäller hushållsexponeringar ska ett institut minst en gång per år se över gäldenärs- och produktriskklassificeringar och anpassa klassificeringen, om resultatet av översynen inte motiverar fortsatt användning av den gällande klassificeringen, eller se över förlustegenskaper och grad av misskötsel när det gäller alla identifierade riskklasser, beroende på vad som är tillämpligt. Ett institut ska även minst en gång per år se över tillståndet för ett representativt urval av enskilda exponeringar inom varje riskklass för att säkerställa att de fortfarande ligger i rätt riskklass och anpassa klassificeringen, om resultatet av översynen inte motiverar fortsatt användning den gällande klassificeringen.

▼B

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för de behöriga myndigheternas metoder för att utvärdera integriteten i riskklassificeringen och riskbedömningens regelmässighet och oberoende.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 174

Användning av modeller

Om ett institut använder statistiska modeller och andra mekaniska metoder för att hänföra exponeringar till gäldenärs- och riskklasser ska följande villkor uppfyllas:

a) Modellen ska ha god prognosförmåga och kapitalkraven får inte förvrängas genom modellen. De ingående variablerna ska utgöra en rimlig och ändamålsenlig grund för prognoserna. Modellen får inte ha några väsentliga systematiska fel.

b) Institutet ska ha inrättat en process för prövning av data som matas in i modellen innefattande en bedömning av uppgifternas riktighet, fullständighet och lämplighet.

c) De data som ligger till grund för utveckling av modellen ska vara representativa för populationen av institutets faktiska gäldenärer eller exponeringar.

d) Institutet ska regelbundet validera modellen och därvid även övervaka hur modellen fungerar och hur stabil den är, se över modellspecifikationen och testa hur väl modellens resultat överensstämmer med de faktiska utfallen.

e) Institutet ska komplettera den statistiska modellen med bedömningar och övervakning från egna medarbetare för att se över modellbaserade riskklassificeringar och för att säkerställa att modellerna används på lämpligt sätt. Översynsprocesserna ska syfta till att hitta och begränsa fel som hänger samman med svagheter i modellen. Personlig bedömning ska beakta all relevant information som inte beaktas i modellen. Institutet ska dokumentera hur personlig bedömning och modellresultat ska kombineras.

Artikel 175

Dokumentation av riskklassificeringssystem

1. Instituten ska dokumentera riskklassificeringssystemens utformning och operativa detaljer. Dokumentationen ska styrka riskklassificeringssystemens överensstämmelse med kraven i detta avsnitt och ta upp områden som portföljdifferentiering, riskklassificeringskriterier, ansvar avseende de parter som riskklassificerar gäldenärer och exponeringar, frekvensen av översyner av riskklassificeringar och ledningens övervakning av riskklassificeringsprocessen.

▼B

2. Institutet ska dokumentera motiven till och den analys som ligger till grund för dess val av riskklassificeringskriterier. Ett institut ska dokumentera alla betydande förändringar av riskklassificeringsprocessen och dokumentationen ska möjliggöra identifiering av de förändringar av riskklassificeringsprocessen som har gjorts sedan de behöriga myndigheternas senaste översyn. Riskklassificeringens struktur, inklusive riskklassificeringsprocessen och den interna kontrollstrukturen, ska också dokumenteras.

3. Instituten ska dokumentera de särskilda definitioner av fallissemang och förlust som används internt och säkerställa att de överensstämmer med definitionerna i denna förordning.

4. Om institutet använder statistiska modeller vid riskklassificeringsprocessen, ska institutet dokumentera dessa metoder. Detta material ska

a) tillhandahålla en detaljerad beskrivning av teori, antaganden samt matematisk och empirisk grund för fördelningen av estimat till riskklasser, enskilda gäldenärer eller exponeringar och de datakällor som har använts för estimat av modellen,

b) fastställa en strikt statistisk process för validering av modellen, vilken inkluderar utfallstest utanför den datamängd och den period som har använts vid kalibreringen,

c) ange alla omständigheter under vilka modellen inte fungerar ändamålsenligt.

5. Ett institut ska nöjaktigt kunna visa den behöriga myndigheten att kraven i denna artikel uppfylls, om ett institut har köpt ett riskklassificeringssystem eller en modell som används inom ett riskklassificeringssystem från tredje part och säljaren vägrar institutet tillgång eller begränsar institutets tillgång till information om metoden i riskklassificeringssystemet eller modellen eller bakomliggande data som har använts för utarbetandet av denna metod eller modell, på grundval av att sådan information utgör företagshemligheter.

Artikel 176

Bevarande av data

1. Instituten ska samla in och lagra data om sina interna riskklassificeringar enligt vad som krävs i del åtta.

2. För exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker och för aktieexponeringar när ett institut använder PD/LGD-metoden enligt artikel 155.3 ska instituten samla in och lagra data om följande:

a) Gäldenärernas och de godtagna garantigivarnas fullständiga riskklassificeringshistorik.

b) Datum när riskklassificeringen gjordes.

▼B

c) Viktiga data och metoder som har använts för att härleda riskklassificeringen.

d) Namnet på den ansvariga för riskklassificeringen.

e) Data om fallerade gäldenärer och exponeringars identitet.

f) Datum för och omständigheterna kring dessa fallissemang.

g) Data om PD-värden och den faktiska inträffade andelen fallissemang inom olika riskklasser och data om migration mellan riskklasser.

3. Institut som inte använder egna estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer ska samla in och bevara data om jämförelser av faktiska LGD-värden med de värden som anges i artikel 161.1 och av faktiska konverteringsfaktorer med de värden som anges i artikel 166.8.

4. Institut som använder egna estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer ska samla in och bevara följande:

a) Fullständig datahistorik avseende produktriskklassificering av exponeringar samt estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer som hänger samman med varje riskklasskala.

b) De datum då riskklassificeringarna gjordes och estimaten utfördes.

c) Viktiga data och metod för beräkningen av exponeringarnas riskklassificering och estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer.

d) Namn på de personer som riskklassificerade exponeringarna och utförde estimaten av LGD-värden och konverteringsfaktorer.

e) Data om estimerade och faktiska LGD-värden och konverteringsfaktorer för varje fallerad exponering.

f) Data om exponeringens LGD-värde före och efter hänsynstagande till en garanti eller ett kreditderivat för de institut som beaktar garantiers och kreditderivats kreditriskreducerande effekter vid beräkning av LGD-värden.

g) Data om förlustkomponenter för varje fallerad exponering.

▼B

5. För hushållsexponeringar ska instituten samla in och lagra data om följande:

a) Data som användes under processen för att hänföra exponeringar till riskklasser.

b) Data om estimerade PD- och LGD-värden och om konverteringsfaktorer i samband med exponeringars riskklasser.

c) Data om fallerade gäldenärer och exponeringars identitet.

d) I fråga om fallerade exponeringar: data om de riskklasser som exponeringen var hänförd till under året före fallissemanget och om faktiska utfall avseende LGD-värden och konverteringsfaktorer.

e) Data om förlustnivåer vad gäller kvalificerade rullande hushållsexponeringar.

Artikel 177

Stresstester för bedömning av kapitalkrav

1. Ett institut ska inrätta lämpliga stresstestprocesser för bedömning av sitt kapitalkrav. Stresstester ska bl.a. syfta till att identifiera eventuella händelser eller framtida förändringar av ekonomiska förhållanden som skulle kunna ha ofördelaktiga effekter på ett instituts kreditexponeringar och på bedömningen av institutets förmåga att hantera sådana förändringar.

2. Ett institut ska regelbundet utföra kreditriskstresstest för att bedöma effekten av vissa bestämda förhållanden på det totala kapitalkravet för kreditrisk. Institutet får välja vilket test som ska användas, förutsatt att det godkänns av tillsynsmyndigheten. Testet ska vara meningsfullt och beakta effekterna av allvarliga, men rimliga, recessionsscenarier. Ett institut ska inom ramen för stresstestscenarierna bedöma migration mellan riskklasser i sin riskklassificering. Portföljer som utsätts för stresstest ska innehålla den övervägande majoriteten av ett instituts totala exponering.

3. Institut som tillämpar den behandling som anges i artikel 153.3 ska som en del av sitt stresstestprogram undersöka effekterna av en försämring av kreditkvaliteten hos utfärdarna av kreditriskskydd, särskilt effekten om dessa inte längre uppfyller godtagbarhetskriterierna.

Underavsnitt 2

Riskkvantifiering

Artikel 178

En gäldenärs fallissemang

1. Fallissemang med avseende på en viss gäldenär ska anses föreligga när någon eller båda av följande situationer har uppstått:

▼B

a) Institutet anser att det är osannolikt att gäldenären kommer att betala sina kreditförpliktelser helt och hållet till institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag, utan att institutet tillgriper åtgärder som att realisera säkerheter.

b) Någon av gäldenärens väsentliga kreditförpliktelser gentemot institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag är förfallen till betalning sedan mer än 90 dagar. De behöriga myndigheterna får ersätta de 90 dagarna med 180 dagar för exponeringar som är säkrade genom bostadsfastigheter eller små och medelstora företags kommersiella fastigheter i klassen hushållsexponeringar och exponeringar mot offentliga organ. De 180 dagarna gäller inte vid tillämpning av artikel 127.

Vid hushållsexponeringar får instituten tillämpa den definition av fallissemang som anges i första stycket leden a och b med avseende på en enskild kreditfacilitet snarare än i förhållande till en låntagares samtliga förpliktelser.

2. Följande ska gälla vid tillämpning av punkt 1 b:

a) För övertrasseringar börjar överskjutande dagar räknas när gäldenären har överskridit en aviserad kreditlimit, har aviserats en lägre kreditlimit än det aktuella utestående beloppet eller har utnyttjat kredit utan tillstånd och det underliggande beloppet är väsentligt.

b) Vid tillämpning av led a avses med en "aviserad limit" en kreditlimit som institutet har fastställt och informerat gäldenären om.

c) För kreditkort börjar överskjutande dagar räknas från den dag då minimibeloppet ska betalas.

d) Hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är ska bedömas i förhållande till en tröskel, vilken ska fastställas av de behöriga myndigheterna. Denna tröskel ska avspegla en risknivå som den behöriga myndigheten anser rimlig.

e) Instituten ska ha dokumenterade riktlinjer för hur antalet överskjutande dagar ska beräknas, särskilt med avseende på ny indelning av exponeringar efter antal kreditdagar och beviljandet av förlängningar, ändringar eller uppskov, förnyelser och nettning av befintliga konton. Dessa riktlinjer ska tillämpas konsekvent över tiden och ligga i linje med institutets interna riskhantering och beslutsprocess.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska bl.a. följande faktorer uppfattas som tecken på osannolikhet för betalning:

a) Institutet intäktsför inte längre upplupen ränta för kreditförpliktelsen.

b) Institutet gör en specifik kreditriskjustering till följd av att en betydande försämring av kreditkvaliteten har kunnat konstateras efter att institutet godkände exponeringen.

▼B

c) Institutet säljer kreditförpliktelsen med en betydande kreditrelaterad ekonomisk förlust.

d) Institutet går med på en framtvingad omförhandling av kreditförpliktelsen, där det är sannolikt att detta kommer att leda till en minskning av skulden genom en betydande eftergift av krediten eller uppskjuten betalning av räntor och amorteringar eller i förekommande fall avgifter. När det gäller aktieexponeringar som bedöms enligt PD/LGD-metoden, innefattar detta också framtvingad omstrukturering av själva aktiekapitalet.

e) Institutet har lämnat in konkursansökan mot gäldenären eller en liknande ansökan avseende gäldenärens kreditförpliktelse gentemot institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag.

f) Gäldenären har begärt att försättas eller har försatts i konkurs eller liknande, om detta förhindrar eller försenar betalning av en kreditförpliktelse till institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag.

4. Institut som använder externa data som inte överensstämmer med definitionen av fallissemang i punkt 1 ska göra lämpliga anpassningar för att uppnå grundläggande jämförbarhet med definitionen av fallissemang.

5. Om institutet anser att en tidigare fallerad exponering inte längre uppfyller kriterierna för fallissemang, ska institutet omklassificera gäldenären eller exponeringen som om de inte hade fallerat. Om definitionen av fallissemang på nytt skulle uppfyllas, ska det anses att ett nytt fallissemang har inträffat.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange villkoren enligt vilka en behörig myndighet ska fastställa den tröskel som avses i punkt 2 d.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska utfärda riktlinjer för tillämpningen av denna artikel. Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 179

Övergripande krav för estimering

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iaktta följande krav:

▼B

a) Ett instituts egna estimat av riskparametrarna PD, LGD, konverteringsfaktorn och EL ska inbegripa alla relevanta data, upplysningar och metoder. Estimaten ska härledas från historiska erfarenheter och empiriska belägg och inte enbart baseras på subjektiva bedömningar. Estimaten ska vara rimliga och möjliggöra intuitiv förståelse och ska baseras på de förklaringsfaktorer som är avgörande för respektive riskparameter. Ju mindre data ett institut har desto mer konservativt ska det vara vid sin estimering.

b) Ett institut ska kunna tillhandahålla en specifikation av sin förlusthistorik med avseende på fallissemangsfrekvens, LGD, konverteringsfaktor eller förlust, om EL-estimat används, fördelad på de förklaringsfaktorer som det betraktar som avgörande för respektive riskparameter. Institutets estimat ska återspegla lång erfarenhet.

c) Alla förändringar när det gäller utlåningspraxis eller indrivningsmetoder under de observationsperioder som avses i artiklarna 180.1 h, 180.2 e, 181.1 j, 181.2, 182.2 och 182.3 ska beaktas. Ett instituts estimat ska avspegla effekterna av tekniska framsteg, nya data och övrig information efter hand som de blir tillgängliga. Instituten ska se över sina estimat när ny information framkommer, dock minst en gång om året.

d) Den population av exponeringar som var representerad i det data som användes för estimatet, de riktlinjer för utlåning som tillämpades när data togs fram och andra relevanta kriterier ska vara jämförbara med kriterierna för institutets exponeringar och standarder. De ekonomiska förutsättningar och de marknadsvillkor som ligger till grund för uppgifterna ska vara relevanta för de aktuella och överskådliga förhållandena. Antalet exponeringar i urvalet och den period som har använts för kvantifieringen ska vara av tillräcklig omfattning för att institutet ska kunna utföra exakta och solida estimat.

e) För förvärvade fordringar ska estimaten avspegla all relevant information som finns tillgänglig för det köpande institutet om de underliggande fordringarnas kvalitet, däribland data om liknande grupper som tillhandahållits av säljaren, det köpande institutet eller av externa källor. Det köpande institutet ska utvärdera alla data från säljaren som det har tagit hänsyn till.

f) Ett institut ska till estimaten lägga en försiktighetsmarginal som avser olika typer av förväntade estimeringsfel. Då metoderna och informationen anses vara mindre tillfredsställande är de förväntade feltyperna fler, och försiktighetsmarginalen ska vara större.

Om instituten använder olika estimat för beräkning av riskvikter och interna syften, ska detta dokumenteras och vara rimligt. Om instituten för de behöriga myndigheterna kan styrka att det, när det gäller data som har samlats in före den 1 januari 2007, har gjorts lämpliga anpassningar för att uppnå grundläggande överensstämmelse med definitionen av fallissemang i artikel 178 eller med förlust, får de behöriga myndigheterna tillåta instituten viss flexibilitet i tillämpningen av de erforderliga datakraven.

▼B

2. Om ett institut använder sammanställda data från flera institut ska följande krav uppfyllas:

a) De övriga instituten i gruppen har liknande riskklassificeringssystem och kriterier.

b) Data är representativ för den portfölj för vilken de sammanställda uppgifterna används.

c) Sammanställd data används konsekvent över tiden av institutet för sina estimat.

d) Institutet ska förbli ansvarigt för de egna riskklassificeringssystemens integritet.

e) Institutet ska upprätthålla tillräcklig intern kunskap om riskklassificeringssystemet, inbegripet förmåga att effektivt övervaka och granska riskklassificeringsprocessen.

Artikel 180

Särskilda krav för PD-estimering

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iaktta följande särskilda krav för PD-estimering av exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt för aktieexponeringar, när ett institut använder PD/LGD-metoden enligt artikel 155.3:

a) Instituten ska estimera PD-värden per riskklass utifrån långfristiga medelvärden av andelen fallissemang på ett års sikt. PD-estimat för gäldenärer med låg bruttosoliditet eller för gäldenärer vilkas tillgångar främst utgörs av handelstillgångar ska återspegla utvecklingen av de underliggande tillgångarna utifrån perioder av ökad volatilitet.

b) När det gäller förvärvade företagsfordringar, får instituten estimera EL-värden per riskklass utifrån långfristiga medelvärden på de årliga faktiska andelarna fallissemang.

c) Om ett institut härleder långfristiga genomsnittliga PD- och LGD-estimat för köpta företagsfordringar från ett estimat av EL och ett rimligt estimat av PD eller LGD, ska processen för estimering av totala förluster uppfylla de övergripande krav för estimat av PD och LGD som anges i denna del och resultatet ska överensstämma med det LGD-begrepp som anges i artikel 181.1 a.

d) Instituten ska bara använda metoder för PD-estimering som kompletteras av stödjande analyser. Instituten ska beakta att subjektiva bedömningar har stor betydelse när det gäller att kombinera resultat från olika metoder och att göra anpassningar på grund av metodernas och informationens begränsningar.

▼B

e) Om ett institut använder data om interna erfarenheter av fallissemang för estimering av PD-värden, ska estimaten avspegla kreditgivningsprinciper och alla eventuella skillnader mellan det riskklassificeringssystem som genererade data och det befintliga riskklassificeringssystemet. Om kreditgivningsprinciperna eller riskklassificeringssystemen har ändrats, ska institutet tillämpa en större försiktighetsmarginal i estimering av PD.

f) Om ett institut tilldelar eller översätter sina interna riskklasser enligt en skala som används av ett kreditvärderingsinstitut eller av liknande organisationer och sedan överför den fallissemangsfrekvens som noterats för den externa organisationens klasser till institutets klasser, ska översättningen grundas på en jämförelse mellan interna riskklassificeringskriterier och de kriterier som används av den externa organisationen och på en jämförelse av interna och externa kreditvärderingar för alla gemensamma gäldenärer. Systematiska fel eller inkonsekvenser vad gäller översättningen eller underliggande data ska undvikas. De av den externa organisationens kriterier som ligger till grund för den data som används för kvantifieringen ska enbart vara inriktade på risk för fallissemang och inte avspegla transaktioners egenskaper. Den analys som institutet gör ska innefatta en jämförelse av de tillämpade definitionerna av fallissemang, i enlighet med kraven i artikel 178. Institutet ska dokumentera grunden för översättningen.

g) Om ett institut använder statistiska modeller för att förutsäga fallissemang, får det estimera PD-värden som det enkla medelvärdet av estimat av sannolikheten för fallissemang när det gäller enskilda gäldenärer i en given klass. Institutets tillämpning av modeller för sannolikheten för fallissemang i detta syfte ska uppfylla kraven i artikel 174.

h) Oavsett om institutet använder externa, interna eller sammanställda datakällor eller en kombination av dessa för sina PD-estimat, ska den underliggande observationsperiodens längd vara minst fem år för åtminstone en källa. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa data är relevanta, ska denna längre period användas. Detta led ska även tillämpas på PD/LGD-metoden för aktier. Förutsatt att de får tillåtelse från behöriga myndigheter får de institut som inte har fått tillstånd av behörig myndighet i enlighet med artikel 143 att använda egna estimat av LGD eller konverteringsfaktorer använda relevanta data för en period på två år, när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevant data för en period på fem år.

2. För hushållsexponeringar ska följande krav gälla:

a) Instituten ska estimera PD-värden per riskklass utifrån långfristiga medelvärden av andelen fallissemang på ett års sikt.

b) PD-estimat får även härledas från ett estimat av totala förluster och rimliga estimat av LGD-värden

▼B

c) När det gäller att hänföra exponeringar till riskklasser ska instituten beakta interna data som primär informationskälla för estimering av förlustegenskaper. Institut får använda externa data (däribland sammanställd data) eller statistiska modeller för kvantifiering förutsatt att det finns ett starkt samband både

i) mellan institutets process för att hänföra exponeringar till riskklasser och den process som används av den externa datakällan, och

ii) mellan institutets interna riskprofil och det externa datats sammansättning.

►C2 d) Om ett institut härleder långfristiga genomsnittliga PD- och LGD- estimat för exponeringar mot hushåll från ett estimat av totala förluster ◄ och ett rimligt estimat av PD eller LGD, ska processen för estimering av totala förluster uppfylla de övergripande krav för estimering av PD och LGD som anges i denna del och resultatet ska överensstämma med det LGD-begrepp som anges i artikel 181.1 a.

e) Oavsett om institutet använder externa, interna eller sammanställda datakällor eller en kombination av dessa för sina estimat av förlusters egenskaper, ska den underliggande observationsperiodens längd vara minst fem år för åtminstone en källa. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa data är relevanta, ska denna längre period användas. Ett institut behöver inte fästa lika stor vikt vid historisk data, om senare data bättre förutsäger förlustnivåer. Förutsatt att instituten får tillstånd från de behöriga myndigheterna, får de använda relevant data för en period på två år, när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevant data för en period på fem år.

f) Instituten ska identifiera och analysera riskparametrarnas förväntade förändringar under exponeringarnas löptid (säsongseffekter).

För förvärvade hushållsfordringar får instituten använda extern och intern referensdata. Instituten ska använda alla relevanta datakällor för jämförelser.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:

a) De villkor enligt vilka behöriga myndigheter får bevilja de tillstånd som avses i punkterna 1 h och 2 e.

b) De metoder enligt vilka behöriga myndigheter ska bedöma ett instituts metod för PD-estimering i enlighet med artikel 143.

▼B

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 181

Särskilda krav för egna LGD-estimat

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iaktta följande särskilda krav för egna LGD- estimat:

a) Instituten ska estimera LGD-värden per riskklass på grundval av de genomsnittliga faktiska LGD-värdena per riskklass genom att använda alla observerade fallissemang inom datakällorna (fallissemangsviktat medelvärde).

b) Instituten ska använda LGD-estimat som är rimliga för en ekonomisk nedgång, om de är mer konservativa än det långfristiga genomsnittet. Om ett riskklassificeringssystem förväntas tillhandahålla faktiska LGD-värden på en konstant nivå per riskklass över tiden, ska instituten anpassa sina estimat av riskparametrar per riskklass för att begränsa kapitaleffekter av en ekonomisk nedgång.

c) Ett institut ska beakta omfattningen av eventuella samband mellan gäldenärens risk och den risk som är förenad med säkerheten eller den som tillhandahåller säkerheten. Om det föreligger en betydande grad av samband ska sådana ärenden behandlas konservativt.

d) Valutaobalanser mellan den underliggande förpliktelsen och säkerheten ska behandlas konservativt vid institutets bedömning av LGD.

e) Om LGD-estimaten tar hänsyn till förekomsten av säkerhet, ska dessa estimat inte enbart baseras på säkerhetens estimerade marknadsvärde. LGD- estimaten ska beakta effekten av att institutet kanske inte omgående kan förfoga över säkerheten och realisera den.

f) Om LGD-estimaten tar hänsyn till förekomsten av säkerheter, ska instituten upprätta interna krav på förvaltning av säkerheter, rättslig förutsebarhet och riskhantering som allmänt stämmer överens med kapitel 4 avsnitt 3.

g) Om ett institut godtar en säkerhet i samband med fastställandet av exponeringsbeloppet för en motpartsrisk i enlighet med avsnitt 5 eller 6 i kapitel 6, ska de belopp som säkerheten förväntas inbringa inte beaktas vid LGD-estimaten.

▼B

h) När det särskilt gäller redan fallerade exponeringar, ska institutet använda summan av sitt bästa estimat av förväntad förlust för varje exponering med hänsyn till de aktuella ekonomiska omständigheterna och exponeringens status och sitt estimat av den ökning av förlustnivån som förorsakas av eventuella ytterligare oväntade förluster under återvinningsperioden, dvs. mellan datumet för fallissemang och exponeringens slutliga realisering.

i) Om obetalda förseningsavgifter har kapitaliserats i institutets resultaträkning, ska de läggas till institutets redovisning av exponeringar och förluster.

j) För exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker ska LGD-estimaten baseras på minst fem års data, som därefter ska öka med ett år för varje år som genomförande sker tills en minimiperiod på sju år har nåtts, från minst en informationskälla. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa data är relevanta ska denna längre period användas.

2. För hushållsexponeringar kan instituten göra följande:

a) Härleda LGD-estimat från realiserade förluster och rimliga estimat av PD-värden.

b) Beakta ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter antingen i sina konverteringsfaktorer eller i sina LGD-estimat.

c) Använda extern och intern referensdata för att estimera LGD-värden när det gäller förvärvade hushållsfordringar.

För hushållsexponeringar ska LGD-estimat baseras på minst fem års data. Ett institut behöver inte fästa lika stor vikt vid historisk information, om senare data bättre förutsäger förlustnivåer. Förutsatt att instituten får tillstånd från de behöriga myndigheterna, får de använda relevanta data för en period på två år, när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevant data för en period på fem år.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:

a) Typen, allvarligheten och varaktigheten av en ekonomisk nedgång i enlighet med punkt 1.

▼C2

b) De villkor enligt vilka en behörig myndighet får tillåta ett institut i enlighet med punkt 2 att använda relevanta data för en period på två år, när institutet tillämpar internmetoden.

▼B

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 182

Särskilda krav för egna estimat av konverteringsfaktorer

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iaktta följande särskilda krav för egna estimat av konverteringsfaktorer:

a) Instituten ska estimera konverteringsfaktorer per exponeringsriskklass på grundval av de genomsnittliga faktiska konverteringsfaktorerna per exponeringsriskklass genom att använda det fallissemangsviktade medelvärdet av alla observerade fallissemang i datakällorna.

b) Instituten ska använda estimat av konverteringsfaktorer som är anpassade till en ekonomisk nedgång, om de är mer konservativt än det långfristiga genomsnittet. Om ett riskklassificeringssystem förväntas tillhandahålla faktiska konverteringsfaktorer på konstant nivå per riskklass över tiden ska instituten anpassa sina estimat av riskparametrar per riskklass för att begränsa kapitaleffekter av en ekonomisk nedgång.

c) Vid sin estimering av konverteringsfaktorer ska instituten både före och efter det att den händelse som utlöste fallissemanget inträffade beakta gäldenärens möjligheter att ytterligare utnyttja sina kreditmöjligheter. Estimat av konverteringsfaktorer ska innefatta en större konservativ marginal, om en större positiv korrelation rimligtvis kan förväntas mellan förekomsten av fallissemang och konverteringsfaktorns storlek.

d) Vid estimat av konverteringsfaktorer ska instituten beakta de särskilda riktlinjer och strategier som har antagits med avseende på kontoövervakning och betalningshantering. Instituten ska även beakta om de har kapacitet och är beredda att förhindra ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter under omständigheter som inte utgör betalningsinställelse, till exempel överträdelser av lånevillkor eller andra tekniskt betingade fallissemang.

e) Instituten ska ha inrättat lämpliga system och processer för att övervaka exponeringsbelopp, aktuella utestående exponeringsbelopp för kreditmöjligheter och förändringar av utestående belopp per gäldenär och per klass. Institutet ska dagligen kunna övervaka utestående belopp.

▼B

f) Om instituten använder olika estimat av konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och för interna syften, ska detta dokumenteras och vara rimligt.

2. För exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker ska estimaten av konverteringsfaktorer baseras på minst fem års data, som därefter ska öka med ett år för varje år som genomförande sker tills en minimiperiod på sju år har nåtts, från minst en informationskälla. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa data är relevanta ska denna längre period användas.

3. För hushållsexponeringar får institut beakta ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter antingen i sina konverteringsfaktorer eller i sina LGD- estimat.

För hushållsexponeringar ska estimat av konverteringsfaktorer baseras på minst fem års data. Genom undantag från punkt 1 a behöver ett institut inte fästa lika stor vikt vid historiska data, om nyare data bättre förutsäger utnyttjande av krediter. Förutsatt att instituten får tillstånd från behöriga myndigheter får de använda relevant data för en period på två år, när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevant data för en period på fem år.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:

a) Egenskaperna, allvarligheten och varaktigheten av en ekonomisk nedgång i enlighet med punkt 1.

b) De villkor enligt vilka en behörig myndighet får tillåta ett institut att använda relevanta data för en period på två år, när institutet initialt tillämpar internmetoden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 183

Krav för bedömning av garantiers och kreditderivats effekt för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker när egna LGD-estimat används samt för hushållsexponeringar

1. Följande krav ska gälla när det gäller godtagbara garantigivare och garantier:

▼B

a) Instituten ska ha klart specificerade kriterier för de slags garantigivare som de beaktar vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp.

b) Samma regler ska gälla för godtagna garantigivare som för motparter enligt artiklarna 171, 172 och 173.

c) Garantin ska dokumenteras skriftligt, vara oåterkallelig från garantigivarens sida, gälla till dess att förpliktelsen är fullständigt återbetald (upp till beloppet för garantin och inom dess giltighetstid) och vara rättsligt bindande i förhållande till garantigivaren i en jurisdiktion där garantigivaren förfogar över tillgångar som kan pantsättas genom en verkställd dom. Villkorade garantier som är förenade med ej bindande villkor för garantigivaren kan godtas med de behöriga myndigheternas tillstånd. Kriterierna för riskklassificering ska på lämpligt sätt beakta alla eventuella minskningar av kreditreducerande effekter.

2. Ett institut ska förfoga över klart definierade kriterier för justering av riskklasser eller LGD- estimat och, när det gäller hushållsfordringar och godtagbara förvärvade fordringar, kriterier för processen för att hänföra exponeringar till riskklasser för att visa garantiernas effekter på beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp. Dessa kriterier ska uppfylla kraven i artiklarna 171, 172 och 173.

Kriterierna ska vara rimliga och möjliggöra intuitiv förståelse. De ska beakta garantigivarens förmåga och vilja att utföra sina förpliktelser enligt garantin, vid vilken tidpunkt garantigivaren förväntas betala, i vilken grad garantigivarens förmåga att uppfylla sina förpliktelser korrelerar med motpartens förmåga att återbetala och i vilken utsträckning det finns en kvarstående risk gentemot motparten.

3. Kraven för garantier i denna artikel ska även gälla för kreditderivat som refererar till ett namn. Vid bristande överensstämmelse mellan den underliggande förpliktelsen och kreditderivatets referensförpliktelse eller den förpliktelse som används för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum ska kraven i artikel 216.2 tillämpas. När det gäller hushållsexponeringar och godtagbara förvärvade fordringar gäller denna punkt vid processen för att hänföra exponeringar till riskklasser.

Kriterierna ska ta hänsyn till kreditderivatets utbetalningsstruktur och konservativt bedöma dess effekt på storleken på och tidpunkterna för återvinning. Institutet ska beakta i vilken utsträckning andra former av kvarstående risk återstår.

4. De krav som anges i punkterna 1–3 ska inte gälla för garantier som tillhandahålls av institut, nationella regeringar och centralbanker samt företag som uppfyller kraven i artikel 201.1 g om institutet har fått tillstånd att tillämpa schablonmetoden för exponeringar mot sådana enheter i enlighet med artiklarna 148 och 150. I detta fall ska kraven i kapitel 4 gälla.

▼B

5. När det gäller garantier inom hushållsexponeringar ska de krav som anges i punkterna 1, 2 och 3 även gälla vid hänförande av exponeringar till riskklasser och för estimering av PD-värden.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange de villkor enligt vilka behöriga myndigheter får tillåta att villkorade garantier godtas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 184

Krav för förvärvade fordringar

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser för förvärvade fordringar ska instituten se till att villkoren i punkterna 2–6 uppfylls.

2. Exponeringens struktur ska säkerställa att institutet under alla förutsebara omständigheter är faktisk ägare och kontrollerar alla kontanta överföringar inom ramen för fordringarna. Om gäldenären gör direkta betalningar till en säljare eller ett serviceföretag, ska institutet regelbundet verifiera att betalningarna vidarebefordras fullständigt och enligt avtalsvillkoren. Instituten ska genom lämpliga processer säkerställa att ägandet av fordringar och inbetalningar är skyddat mot konkursförfaranden eller andra rättsliga anspråk som skulle kunna medföra betydande förseningar när det gäller långivarens förmåga att avveckla eller överlåta fordringarna eller behålla kontrollen över inbetalningarna.

3. Institutet ska övervaka både de förvärvade fordringarnas kvalitet och säljarens och serviceföretagets finansiella ställning. Följande ska gälla:

a) Institutet ska bedöma korrelationen mellan kvaliteten på de förvärvade fordringarna och säljarens och serviceföretagets finansiella ställning och ha inrättat interna riktlinjer och processer som tillhandahåller lämpliga säkerhetsåtgärder för att ge skydd mot oförutsedda händelser, däribland åsättande av intern riskklassificering för varje säljare och serviceföretag.

b) Institutet ska ha klara och effektiva riktlinjer och processer för att fastställa säljares och serviceföretags godtagbarhet. Institutet eller dess ombud ska genomföra återkommande översyner av säljare och serviceföretag för att verifiera om deras rapporter är riktiga, upptäcka bedrägerier eller operativa brister och kontrollera kvaliteten på säljarens kreditpolicy och serviceföretagets urvalspolicy och urvalsförfarande. Resultaten av dessa översyner ska dokumenteras.

▼B

c) Institutet ska bedöma de förvärvade fordringsgruppernas egenskaper, däribland överutlåning, historik över säljarens förfallna skulder, osäkra fordringar och reserver för osäkra fordringar, betalningsvillkor och eventuella motkonton.

d) Institutet ska ha effektiva riktlinjer och processer för samlad övervakning av gäldenärskoncentrationer både inom grupper och på gruppöverskridande nivå vad gäller förvärvade fordringar.

e) Institutet ska se till att serviceföretaget tillhandahåller tillräckligt detaljerade rapporter i rätt tid om fordringarnas åldersstruktur och utspädning för att säkerställa överensstämmelse med institutets godtagbarhetskriterier och utbetalningspolicy för förvärvade fordringar och tillhandahålla en effektiv metod för att övervaka och bekräfta säljarens försäljningsvillkor och utspädning.

4. Institutet ska ha system och processer för att i ett tidigt skede upptäcka försämringar av säljarens finansiella ställning och de förvärvade fordringarnas kvalitet och för att aktivt kunna ta itu med uppdykande problem. Institutet ska i synnerhet ha klara och effektiva riktlinjer, processer och informationssystem för att övervaka överträdelser av lånevillkor och klara och effektiva riktlinjer och processer för att vidta rättsliga åtgärder och hantera problem i samband med förvärvade fordringar.

5. Institutet ska ha klara och effektiva riktlinjer och processer för kontroll av förvärvade fordringar, krediter och kontanter. I de skriftliga interna riktlinjerna ska särskilt alla betydande delar i programmet för förvärvade fordringar specificeras, däribland utbetalningstakten, godtagna säkerheter, nödvändig dokumentation, koncentrationsbegränsningar och hantering av inbetalningar. Dessa delar ska ta lämplig hänsyn till alla relevanta och betydande faktorer, däribland säljarens och serviceföretagets finansiella ställning, riskkoncentrationer och tendenser vad gäller kvaliteten hos de förvärvade fordringarna och säljarens kundbas, och interna system ska säkerställa att medel endast utbetalas mot noga specificerade säkerheter och dokumentation.

6. Institutet ska ha en effektiv intern process för att bedöma om alla interna riktlinjer och processer iakttas. Processen ska inbegripa regelbunden revision av alla kritiska moment i institutets program för förvärvade fordringar, verifiering av ansvarsfördelningen mellan för det första bedömningen av säljaren och serviceföretaget och bedömningen av gäldenären och för det andra mellan bedömningen av säljaren och serviceföretaget och revisionen av säljaren och serviceföretaget i deras lokaler samt utvärdering av backoffice-transaktioner, med särskild inriktning på kvalifikationer, erfarenhet, bemanning och stödjande automatiska system.

▼B

Underavsnitt 3

Validering av interna estimeringar

Artikel 185

Validering av interna estimat

Instituten ska validera sina interna estimat i enlighet med följande krav:

a) Instituten ska ha inrättat stabila system för att validera att riskklassificeringssystemen, processerna och estimeringen av alla relevanta riskparametrar är korrekta och förenliga inbördes. Den interna valideringsprocessen ska göra det möjligt för institutet att göra en konsekvent och meningsfull bedömning av hur de interna systemen för riskklassificering och riskestimering fungerar.

b) Instituten ska regelbundet jämföra faktiska andelar fallissemang med estimerade PD-värden för varje klass och särskilt analysera orsakerna till avvikelsen, om de faktiska andelarna fallissemang ligger utanför klassens förväntade räckvidd. Institut som använder egna estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer ska även göra en liknande analys av dessa estimat. Vid dessa jämförelser ska historiska data som omfattar en så lång period som möjligt användas. Institutet ska dokumentera de metoder och data som används vid dessa jämförelser. Analyser och dokumentation ska uppdateras minst en gång per år.

c) Instituten ska även använda andra kvantitativa valideringsinstrument och jämförelser med relevanta externa datakällor. Analysen ska baseras på data som är lämpliga för portföljen, uppdateras regelbundet och omfatta en relevant observationsperiod. Institutens interna bedömningar av hur deras riskklassificeringssystem fungerar ska baseras på en så lång period som möjligt.

d) De metoder och data som används för kvantitativ validering ska vara konsekventa över tiden. Förändringar av metoder och data för estimering och validering (både datakällor och berörda perioder) ska dokumenteras.

e) Instituten ska ha sunda interna standarder för sådana fall när de faktiska PD-värdena, LGD-värdena, konverteringsfaktorerna och de totala förlusterna – om EL används - avviker från förväntningarna i tillräckligt hög grad för att estimatens validitet ska ifrågasättas. Dessa standarder ska beakta konjunkturvariationer och liknande systematiska variationer vad gäller fall av fallissemang. Om de faktiska värdena fortsätter att vara högre än de förväntade värdena, ska instituten justera estimaten uppåt, så att de avspeglar deras erfarenheter av fallissemang och förluster.

▼B

Underavsnitt 4

Krav för aktieexponeringar enligt metoden med interna modeller

Artikel 186

Kapitalbaskrav och riskkvantifiering

Vid beräkning av kapitalbaskrav ska instituten uppfylla följande krav:

a) Estimatet av eventuell förlust ska vara stabilt gentemot sådana ogynnsamma förändringar av marknadsvillkoren som är relevanta för den långfristiga riskprofilen för institutets specifika innehav. De data som används för att visa avkastningens fördelning ska representera den längsta urvalsperiod för vilken det finns tillgängliga och meningsfulla data för att avspegla institutets specifika aktieexponeringars riskprofil. Uppgifterna ska vara tillräckliga för att tillhandahålla försiktiga, statistiskt tillförlitliga och stabila förlustestimat som inte enbart baseras på subjektiva eller skönsmässiga antaganden. Den använda datamängden ska ge ett försiktigt estimat av eventuella förluster under en relevant långfristig konjunkturcykel. Institutet ska kombinera empirisk analys av tillgängliga data med justeringar på grundval av en mängd faktorer för att uppnå realistiska och försiktiga modellresultat. När value at risk-modeller konstrueras för estimering av potentiella kvartalsförluster får instituten använda kvartalsuppgifter eller omvandla data med kortare tidshorisont till motsvarande kvartalsuppgifter med hjälp av en analytiskt och empiriskt styrkt metod och genom välutvecklade och dokumenterade överläggningar och analyser. Denna metod ska tillämpas försiktigt och konsekvent över tiden. Om det bara finns begränsade relevanta data tillgängliga, ska institutet tillämpa lämpliga försiktighetsmarginaler.

b) De tillämpade modellerna ska på lämpligt sätt beakta alla betydande risker i samband med aktieavkastning, inbegripet både institutets aktieportföljs generella marknadsrisk och dess specifika riskexponering. De interna modellerna ska på lämpligt sätt förklara historiska prisvariationer, omfatta både storleken på och förändringen av sammansättningen av potentiella koncentrationer och vara stabil i förhållande till ogynnsamma omständigheter på marknaden. Den population riskexponeringar som förekommer i de data som använts för estimering ska svara mot eller åtminstone vara jämförbar med institutets aktieexponeringar.

c) Den interna modellen ska vara anpassad för riskprofilen och komplexiteten hos institutets aktieportfölj. Om ett institut har betydande innehav av värdepapper som är kraftigt icke-linjära till sin natur, ska de interna modellerna utformas med lämplig hänsyn till de risker som hänger samman med dessa instrument.

d) Rangordningen av enskilda positioner när det gäller fullmakter, marknadsindex och riskfaktorer ska vara rimlig, möjliggöra intuitiv förståelse och vara principiellt sund.

▼B

e) Instituten ska genom empiriska analyser visa riskfaktorernas lämplighet och kapacitet att omfatta både generell och specifik risk.

f) Estimaten av volatiliteten hos aktieexponeringarnas avkastning ska beakta relevanta och tillgängliga data, data och metoder. Interna data och data från externa källor, inbegripet sammanställda data, vilka granskats oberoende av varandra, ska användas.

g) Ett rigoröst och heltäckande program för stresstest ska ha inrättats.

Artikel 187

Process för och kontroller av riskhanteringen

För utvecklingen och användningen av interna modeller för kapitalbaskrav ska instituten upprätta riktlinjer, processer och kontroller för att säkerställa modellens och modellprocessens integritet. Dessa riktlinjer, processer och kontroller ska innefatta följande:

a) Fullständig integrering av den interna modellen i institutets övergripande informationssystem för riskhantering och i hanteringen av aktieportföljen utanför handelslagret. Interna modeller ska integreras fullt ut i institutets infrastruktur för riskhantering, särskilt om de används för att mäta och bedöma aktieportföljens resultat (däribland det riskjusterade resultatet), allokera kapital till aktieexponeringar och utvärdera övergripande kapitalkrav och processen för investeringsförvaltning.

b) Fastställda förvaltningssystem, processer och kontrollfunktioner för att säkerställa återkommande och oberoende översyn av alla element i den interna modellprocessen, däribland godkännande av modellöversyner, prövning av indata till modellen och översyn av modellresultat, till exempel direkt verifiering av riskberäkning. Dessa översyner ska avse en bedömning av om indata till modellen och modellresultaten är riktiga, fullständiga och lämpliga samt vara inriktade på att finna och begränsa potentiella fel i samband med kända svagheter och att identifiera okända svagheter i modellen. Dessa översyner får genomföras av en intern oberoende enhet eller av en oberoende extern tredje part.

c) Lämpliga system och processer för övervakning av investeringsgränser och riskexponeringar avseende aktier.

d) De enheter som ansvarar för utformning och tillämpning av modellen ska vara funktionellt oberoende av de enheter som ansvarar för förvaltningen av enskilda investeringar.

e) De parter som ansvarar för någon del i modellprocessen ska ha lämpliga kvalifikationer. Ledningen ska tilldela modellfunktionen personal med tillräckliga kvalifikationer och tillräcklig behörighet.

▼B

Artikel 188

Validering och dokumentation

Instituten ska ha inrättat stabila system för att validera att de interna modellerna och modellprocessen är precisa och konsekventa. Alla viktiga delar i de interna modellerna, modellprocessen och valideringen ska dokumenteras.

Validering och dokumentation av institutens interna modeller och modellprocesser ska ske på följande villkor:

a) Instituten ska tillämpa det interna valideringsprocessen för att bedöma de interna modellernas och processernas resultat på ett konsekvent och meningsfullt sätt.

b) De metoder och data som används för kvantitativ validering ska vara konsekventa över tiden. Förändringar av metoder och data för estimering och validering, både i fråga om datakällor och berörda perioder, ska dokumenteras.

c) Instituten ska regelbundet jämföra verklig aktieavkastning (som beräknats med hjälp av realiserade och orealiserade vinster och förluster) med modellernas estimat. Vid dessa jämförelser ska historiska data som omfattar en så lång period som möjligt användas. Institutet ska dokumentera de metoder och data som används vid dessa jämförelser. Analyser och dokumentation ska uppdateras minst en gång per år.

d) Instituten ska använda andra kvantitativa valideringsinstrument och jämförelser med externa datakällor. Analysen ska baseras på data som är lämpliga för portföljen, uppdateras regelbundet och omfatta en relevant observationsperiod. Institutens interna bedömningar av modellresultaten ska baseras på en så lång period som möjligt.

e) Instituten ska ha sunda interna standarder för att hantera fall där en jämförelse av den faktiska avkastningen med modellernas estimat leder till ifrågasättande av estimatens giltighet eller modellen som sådan. Dessa standarder ska beakta konjunkturvariationer och liknande systematiska variationer vad gäller aktieavkastningar. Alla justeringar av interna modeller som görs till följd av översyner ska dokumenteras och överensstämma med institutets standarder för modellöversyn.

f) Den interna modellen och det interna modellprocessen ska dokumenteras, däribland de berörda parternas ansvar för modellprocessen, godkännandet av modellen och modellöversynen.

▼B

Underavsnitt 5

Intern styrning och Kontroll

Artikel 189

Företagsstyrning

1. Alla betydande delar i riskklassificerings- och estimeringsprocesserna ska godkännas av institutets ledningsorgan eller en kommitté som har utsetts av denna och den verkställande ledningen. Dessa parter ska ha allmänna insikter om institutets riskklassificeringssystem och detaljerade kunskaper om de förvaltningsrapporter som hänger samman med dessa.

2. Den verkställande ledningen ska uppfylla följande krav:

a) Den ska underrätta ledningsorgan eller den kommitté som har utsetts av denna om betydande förändringar av eller undantag från fastställda riktlinjer som kan få betydande effekter på hur institutets riskklassificeringssystem fungerar.

b) Den ska ha goda insikter i riskklassificeringssystemens utformning och sätt att fungera.

c) Den ska löpande säkerställa att riskklassificeringssystemen fungerar korrekt.

Kreditriskkontrollenheterna ska regelbundet informera den verkställande ledningen om riskklassificeringsprocessens resultat och områden som måste förbättras samt ge lägesrapporter om insatser för att förbättra tidigare identifierade svagheter.

3. En analys enligt internmetoden av institutets kreditriskprofil ska vara en viktig del av förvaltningsrapporteringen till dessa parter. Rapporterna ska minst innefatta riskprofil fördelad på klasser, migration mellan klasser, estimering av de relevanta parametrarna per klass och jämförelser av faktisk andel fallissemang och, i den utsträckning egna estimat används, av faktiska LGD-värden och konverteringsfaktorer med förväntningar och resultat av stresstest. Hur ofta rapportering ska äga rum beror på hur viktig informationen är och vilken slags information det gäller samt mottagarens nivå.

Artikel 190

Kreditriskkontroll

1. Kreditriskkontrollenheten ska vara oberoende av de personal- och ledningsfunktioner som ger upphov till eller förnyar exponeringar och som ska rapportera direkt till den verkställande ledningen. Enheten ska ansvara för riskklassificeringssystemets utformning eller urval, genomförande, kontroll och resultat. Den ska regelbundet utarbeta och analysera rapporter om riskklassificeringssystemets resultat.

▼B

2. Kreditriskkontrollenhetens eller kreditriskkontrollenheternas ansvarsområden ska innefatta följande:

a) Testning och övervakning av riskklasser.

▼C2

b) Utarbetande och analys av institutets riskklassificeringssystems sammanfattande rapporter.

▼B

c) Genomförandeförfaranden för att verifiera att definitionerna av riskklasser tillämpas konsekvent inom olika avdelningar och geografiska områden.

d) Översyn och dokumentation av alla ändringar av riskklassificeringsprocessen, däribland skälen till dessa ändringar.

e) Översyn av riskklassificeringskriterierna för att utvärdera om de fortfarande uppfyller kraven för att förutsäga risk. Ändringar av riskklassificeringsprocessen, riskklassificeringskriterier eller enskilda riskklassificeringsparametrar ska dokumenteras och bevaras.

f) Aktivt deltagande i utformning eller urval, genomförande och validering av de modeller som används i riskklassificeringsprocessen.

g) Kontroll och övervakning av de modeller som används i riskklassificeringsprocessen.

h) Löpande översyn och ändringar av de modeller som används i riskklassificeringsprocessen.

3. Institut som använder sammanställda data i enlighet med artikel 179.2 får lägga ut följande uppgifter på entreprenad:

a) Utarbetande av information som är relevant för testning och övervakning av riskklasser.

▼C2

b) Utarbetande av institutets riskklassificeringssystems sammanfattande rapporter.

▼B

c) Utarbetande av information som är relevant för översyn av riskklassificeringskriterier för att utvärdera om de fortfarande uppfyller kraven för att förutsäga risk.

d) Dokumentation av ändringar av riskklassificeringsprocessen, riskklassificeringskriterier eller enskilda riskklassificeringsparametrar.

e) Utarbetande av information som är relevant för löpande översyn och ändringar av modeller som används i riskklassificeringsprocessen.

4. Institut som tillämpar punkt 3 ska se till att de behöriga myndigheterna har tillgång till all relevant information från den tredje part som är nödvändig för att undersöka om kraven efterlevs och att de behöriga myndigheterna får göra undersökningar på plats i samma utsträckning som inom institutet.

▼B

Artikel 191

Internrevision

Enheten för internrevision eller en annan likvärdig och oberoende revisionsenhet ska minst en gång per år göra en översyn av institutets riskklassificeringssystem och dess transaktioner, inbegripet kreditavdelningens verksamhet och estimeringen av PD-, LGD- och EL-värden och konverteringsfaktorer. Vid översynen av de olika områdena ska alla tillämpliga krav vara uppfyllda.

KAPITEL 4

Kreditriskreducering

Avsnitt 1

Definitioner och Allmänna krav

Artikel 192

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. utlånande institut: det institut som har exponeringen i fråga.

2. utlåning mot säkerhet: alla transaktioner som ger upphov till en exponering med pantsäkerhet, men utan att institutet ges någon rätt att erhålla marginalsäkerhet minst en gång om dagen.

3. kapitalmarknadsrelaterad transaktion: alla transaktioner som ger upphov till en exponering med pantsäkerhet, varvid institutet ges rätt att erhålla marginalsäkerhet minst en gång om dagen.

4. underliggande fonder: en fond i vars aktier eller andelar en annan fond har investerat.

Artikel 193

Principer för erkännande av effekten av metoder för kreditriskreducering

1. Ingen exponering, för vilken ett institut erhåller kreditriskreducering, får ge ett högre riskvägt exponeringsbelopp eller förväntat förlustbelopp än en i övrigt identisk exponering, för vilken ett institut inte har vidtagit några kreditriskreducerande åtgärder.

2. Om kreditriskskydd redan har beaktats i det riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med kapitel 2 eller kapitel 3, beroende på vad som är tillämpligt, ska instituten inte ta hänsyn till detta kreditriskskydd i beräkningarna enligt detta kapitel.

3. Om bestämmelserna i avsnitten 2 och 3 iakttas, får instituten ändra beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden och beräkningen av riskvägda exponeringbelopp samt belopp för förväntade förluster enligt internmetoden i enlighet med bestämmelserna i avsnitten 4, 5 och 6.

▼B

4. Instituten ska behandla kontanter, värdepapper eller råvaror som har köpts, lånats eller mottagits inom ramen för en repa eller ett värdepappers- eller råvarulån som säkerhet.

5. Om ett institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden har mer än en form av kreditriskreducering som täcker en enskild exponering, ska det göra följande två saker:

a) Fördela exponeringen på de olika typerna av kreditriskreducerande instrument.

b) Beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet separat för varje del som erhållits enligt led a i enlighet med bestämmelserna i kapitel 2 och i detta kapitel.

6. Om ett institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen enligt schablonmetoden täcker en enskild exponering med kreditriskskydd från en enskild utfärdare av kreditriskskydd och detta skydd har olika löptider, ska institutet göra följande två saker:

a) Fördela exponeringen på de olika typerna av kreditriskreducerande instrument.

b) Beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet separat för varje del som erhållits enligt led a i enlighet med bestämmelserna i kapitel 2 och i detta kapitel.

Artikel 194

Principer för godtagbarheten hos metoder för kreditriskreducering

1. Den teknik som används för att skapa kreditriskskydd ska, tillsammans med de åtgärder det utlånande institutet vidtar och de processer och de riktlinjer som det tillämpar, resultera i ett system för kreditriskskydd som har rättsverkan och vars efterlevnad kan kontrolleras i alla relevanta jurisdiktioner.

Det utlånande institutet ska på begäran av den behöriga myndigheten tillhandahålla den senaste versionen av det/de opartiska, skriftliga och motiverade juridiska utlåtande/utlåtanden som används för att fastställa om dess system för kreditriskskydd uppfyller villkoret i första stycket.

2. Det utlånande institutet ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att systemet för kreditriskskydd är effektivt och för att hantera risker i samband med systemet.

3. Instituten får ta hänsyn till förbetalt kreditriskskydd vid beräkningen av effekterna av en kreditriskreducering endast om de tillgångar som ligger till grund för skyddet uppfyller följande två krav:

▼B

a) De finns med i förteckningen över godtagbara tillgångar i artiklarna 197–200, beroende på vad som är tillämpligt.

b) De är tillräckligt likvida och har över tiden ett tillräckligt stabilt värde för att skapa tillfredsställande säkerhet i fråga om det uppnådda kreditriskskyddet, med beaktande av den metod som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och av i vilken utsträckning hänsyn får tas till skyddet

4. Instituten får ta hänsyn till förbetalt kreditriskskydd vid beräkningen av effekterna av en kreditriskreducering endast om det utlånande institutet har rätt att vid fallissemang, insolvens eller konkurs för gäldenären och i tillämpliga fall för den som innehar säkerheten – eller någon annan kredithändelse som anges i de handlingar som rör transaktionen – utan dröjsmål likvidera eller behålla de tillgångar som ligger till grund för säkerheten. Korrelationsgraden mellan värdet av de tillgångar som ligger till grund för skyddet och gäldenärens kreditkvalitet ska inte vara för hög.

5. När det gäller obetalt kreditriskskydd, ska en utfärdare av kreditriskskydd anses vara godtagbar först när utfärdaren av kreditriskskydd finns med på förteckningen över godtagbara utfärdare av kreditskydd i artikel 201 eller 202, beroende på vilket som är tillämpligt.

6. När det gäller obetalt kreditriskskydd ska en skyddsöverenskommelse anses vara godtagbar först när följande två villkor uppfylls:

a) Den finns med i förteckningen över godtagbara skyddsöverenskommelser i artiklarna 203 och 204.1.

b) Den har rättsverkan och är verkställbar i de relevanta jurisdiktionerna så att tillfredsställande säkerhet skapas i fråga om det uppnådda kreditriskskyddet, med beaktande av den metod som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och av i vilken utsträckning hänsyn får tas till skyddet.

c) Utfärdaren av kreditriskskydd uppfyller kriterierna i punkt 5.

7. Kreditriskskyddet ska uppfylla kraven i avsnitt 3, beroende på vad som är tillämpligt.

8. Ett institut ska kunna visa för de behöriga myndigheterna att det har riskhanteringsprocesser som är lämpliga för att kontrollera de risker som det kan exponeras för vid genomförande av kreditriskreducerande åtgärder.

9. Trots den omständigheten att kreditriskreducering har beaktats vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp, ska instituten fortsätta att göra fullständiga kreditriskbedömningar av den underliggande exponeringen och kunna visa de behöriga myndigheterna att detta krav är uppfyllt. När det gäller repor och värdepappers- eller råvarulån ska den underliggande exponeringen, dock endast vid tillämpningen av denna punkt, anses vara exponeringens nettobelopp.

▼B

10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vad som utgör tillräckligt likvida tillgångar och när tillgångsvärden kan anses vara tillräckligt stabila vid tillämpning av punkt 3.

Senast den 30 september 2014 ska EBA överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 2

Godtagbara former av Kreditriskreducering

Underavsnitt 1

Förbetalt Kreditriskskydd

Artikel 195

Nettning inom balansräkningen

Ett institut får tillämpa nettning inom balansräkningen av ömsesidiga fordringar mellan institutet självt och dess motpart som en godtagbar form av kreditriskreducerande åtgärder.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 196 är godtagbarheten begränsad till det ömsesidiga likviditetssaldot mellan institutet och motparten. Institut får endast ändra riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp för lån och insättningar som de själva har tagit emot och som omfattas av ett avtal om nettning inom balansräkningen.

Artikel 196

Ramavtal om nettning som täcker repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner

Institut som tillämpar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt artikel 223 får beakta effekterna av bilaterala avtal om nettning som täcker repor och värdepappers- och råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner med en motpart. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 299 ska antagna säkerheter och värdepapper eller råvaror som har lånats inom ramen för sådana avtal eller transaktioner uppfylla de krav på godtagbarhet för säkerheter som anges i artiklarna 197 och 198.

Artikel 197

Godtagbara säkerheter enligt alla metoder

1. Institut får använda följande poster som godtagbara säkerheter vid alla metoder:

▼B

a) Kontanta medel insatta hos det utlånande institutet eller kontantliknande instrument som innehas av detta.

b) Räntebärande värdepapper som har givits ut av nationella regeringar eller centralbanker, om dessa värdepapper av ett kreditvärderingsinstitut eller exportkreditorgan som erkänts i enlighet med kapitel 2 har tilldelats en kreditvärdering som enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 4 eller högre enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker enligt kapitel 2.

c) Räntebärande värdepapper som har givits ut av institut, om dessa värdepapper av ett kreditvärderingsinstitut har tilldelats en kreditvärdering som enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 3 eller högre enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot institut enligt kapitel 2.

d) Räntebärande värdepapper som har givits ut av andra enheter, om dessa värdepapper av ett kreditvärderingsinstitut har tilldelats en kreditvärdering som enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 3 eller högre enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt kapitel 2.

e) Räntebärande värdepapper som av ett kreditvärderingsinstitut har tilldelats en kortfristig kreditvärdering som enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 3 eller högre enligt reglerna för riskvägning av kortfristiga exponeringar enligt kapitel 2.

f) Aktier eller konvertibla obligationer som ingår i ett centralt index.

g) Guld.

h) Värdepapperiseringspositioner som inte är återvärdepapperiseringspositioner, vilka har en extern kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut som enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 3 eller högre enligt reglerna för riskvägning av värdepapperiseringsexponeringar enligt metoden i kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitt 3.

2. Vid tillämpning av punkt 1 b ska räntebärande värdepapper som har givits ut av nationella regeringar eller centralbanker innefatta följande:

a) Räntebärande värdepapper som har givits ut av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, när exponeringar mot dessa behandlas som exponeringar mot den nationella regering inom vars jurisdiktion de är etablerade enligt artikel 115.2.

b) Räntebärande värdepapper som har givits ut av offentliga organ, vilka behandlas som exponeringar mot nationella regeringar i enlighet med artikel 116.4.

c) Räntebärande värdepapper som har givits ut av multilaterala utvecklingsbanker som åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 117.2.

d) Räntebärande värdepapper som har givits ut av internationella organisationer som åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 118.

▼B

3. Vid tillämpning av punkt 1 c ska räntebärande värdepapper som har givits ut av institut innefatta följande:

a) Andra räntebärande värdepapper som har givits ut av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter än de räntebärande värdepapper som avses i punkt 2 a.

b) Räntebärande värdepapper som har givits ut av offentliga organ, mot vilka exponeringar hanteras i enlighet med artikel 116.1 och 116.2.

c) Räntebärande värdepapper som har givits ut av multilaterala utvecklingsbanker som inte åsatts 0 % riskvikt enligt artikel 117.2.

4. Ett institut får använda räntebärande värdepapper som har givits ut av andra institut och som saknar en kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut som godtagbar säkerhet, om dessa räntebärande papper uppfyller följande krav:

a) De är noterade på en erkänd börs.

b) De är betecknade som prioriterade fordringar.

c) Alla andra kreditvärderade utgivningar med samma förmånsrätt av det emitterande institutet har en kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut som av EBA har fastställts motsvara kreditkvalitetssteg 3 eller högre enligt reglerna för riskvägning av institutsexponeringar eller kortfristiga exponeringar enligt kapitel 2.

d) Det utlånande institutet har inga uppgifter som tyder på att kreditvärderingen bör vara sämre än det som avses i led c.

e) Instrumentets likviditet på marknaden är tillräcklig för dessa syften.

5. Institut får använda andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (fond) som godtagbara säkerheter när alla följande villkor uppfylls:

a) Andelarna eller aktierna har en daglig offentlig prisnotering.

▼C2

b) Fonderna investerar bara i instrument som är godtagbara för godkännande enligt punkterna 1 och 4.

▼B

c) Fonderna uppfyller villkoren i artikel 132.3.

Om en fondinvesterar i aktier eller andelar i en annan fond ska villkoren i första stycket a-c även gälla för en sådan underliggande fond.

Om en fond använder derivatinstrument för att säkra tillåtna placeringar, ska detta inte hindra andelar eller aktier i detta företag från att vara godtagbara som säkerhet.

▼B

6. Vid tillämpning av punkt 5 får instituten, om en fond (nedan kallad den ursprungliga fonden) eller något av dess underliggande fonder inte enbart investerar i instrument som är godtagbara enligt punkterna 1 och 4, använda andelar eller aktier i denna fond som säkerhet till ett belopp som motsvarar värdet av de godtagbara tillgångar som fonden innehar, förutsatt att fonden eller något av dess underliggande fonder har investerat i icke-godtagbara tillgångar i högsta tillåtna omfattning enligt respektive regler.

Om en underliggande fond har egna underliggande fonder får instituten använda andelar eller aktier i den ursprungliga fonden som godtagbar säkerhet under förutsättning att de tillämpar den metod som anges i första stycket.

När icke-godtagbara tillgångar kan ha ett negativt värde på grund av skulder eller ansvarsförbindelser som följer av ägande, ska instituten göra följande två saker:

a) Beräkna de icke-godtagbara tillgångarnas totala värde.

b) När beloppet i led a är negativt, dra av det absoluta värdet av detta belopp från det totala värdet av de godtagbara tillgångarna.

7. Med avseende på punkt 1 b–e ska instituten tillämpa den minst fördelaktiga kreditvärderingen, när en säkerhet har två kreditvärderingar från kreditvärderingsinstitut. Om en säkerhet har mer än två kreditvärderingar från kreditvärderingsinstitut, ska instituten tillämpa de två mest fördelaktiga kreditvärderingarna. Om de två mest fördelaktiga kreditvärderingarna skiljer sig åt, ska instituten tillämpa den minst fördelaktiga av de två.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att ange följande:

a) De centrala index som avses i punkt 1 f i den här artikeln, artikel 198.1 a, artikel 224.1 och 4 samt i artikel 299.2 e.

b) De erkända börser som avses i punkt 4 a i den här artikeln samt i artiklarna 198.1 a, 224.1 och 224.4, 299.2 e, 400.2 k, 416.3 e och 428.1 c samt i bilaga III, del 3, punkt 12, i enlighet med de villkor som föreskrivs i artikel 4.1 led 72.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

▼B

Artikel 198

Ytterligare godtagbara säkerheter enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. Utöver den säkerhet som fastställs i artikel 197, får ett institut som tillämpar den fullständiga metod för finansiella säkerheter som anges i artikel 223 använda följande poster som godtagbara säkerheter:

a) Aktier eller konvertibla obligationer som inte ingår i ett centralt index, men som handlas på en erkänd börs.

b) Andelar eller aktier i fonder, förutsatt att följande två villkor uppfylls:

i) Andelarna eller aktierna har en daglig offentlig prisnotering.

ii) Fonden begränsar sig till att investera i instrument som är godtagbara för godkännande enligt artikel 197.1 och 197.4 och i sådana poster som avses i led a.

Om en fond investerar i andelar eller aktier i en annan fond ska villkoren i leden a och b även gälla för en sådan underliggande fond.

Om en fond använder derivatinstrument för att säkra tillåtna placeringar, ska detta inte hindra andelar eller aktier i detta företag från att vara godtagbara som säkerhet.

2. Om en fond eller någon underliggande fond inte enbart investerar i instrument som är godtagbara för godkännande enligt artikel 197.1 och 197.4 och de poster som anges i punkt 1 a får, institut använda andelar eller aktier i denna fond som säkerhet till ett belopp som motsvarar värdet av de godtagbara tillgångar som fonden innehar, förutsatt att fonden eller något av dess underliggande fonder har investerat i icke-godtagbara tillgångar i högsta tillåtna omfattning i respektive regler.

När icke-godtagbara tillgångar kan ha ett negativt värde på grund av skulder eller ansvarsförbindelser som följer av ägande, ska instituten göra följande två saker:

a) Beräkna de icke-godtagbara tillgångarnas totala värde.

b) När beloppet i led a är negativt, dra av det absoluta värdet av detta belopp från det totala värdet av de godtagbara tillgångarna.

Artikel 199

Ytterligare godtagbara säkerheter enligt internmetoden

1. Utöver de säkerheter som avses i artiklarna 197–198 får institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden även använda följande slag av säkerhet:

▼B

a) Säkerhet i form av fastigheter i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.

b) Fordringar i enlighet med punkt 5.

c) Övriga fysiska säkerheter i enlighet med punkterna 6 och 8.

d) Leasing i enlighet med punkt 7.

2. Bostadsfastigheter som är eller kommer att bli bebodda eller uthyrda av ägaren eller, när det gäller privata investeringsbolag, av den faktiska förmånstagaren, och kommersiella fastigheter, inbegripet kontor och andra kommersiella lokaler, får användas som godtagbar säkerhet av instituten, såvida inte annat anges i artikel 124.2 och under förutsättning att följande båda villkor är uppfyllda:

a) Egendomens värde påverkas inte i väsentlig mån av gäldenärens kreditkvalitet. Instituten får underlåta att fastställa hur väsentlig påverkan är i situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser.

b) Låntagarens risk påverkas inte i väsentlig mån av den underliggande egendomens eller det underliggande projektets resultat, utan av låntagarens underliggande kapacitet att återbetala skulden från andra källor. Återbetalningen av krediten påverkas således inte i väsentlig mån av kassaflöden som genereras av den underliggande egendom som ställts som säkerhet.

3. Instituten får göra undantag från punkt 2 b för exponeringar där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet som är belägen inom en medlemsstats territorium, om de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat har belägg för att den relevanta marknaden är välutvecklad och sedan länge etablerad inom detta territorium med förlustnivåer som inte överstiger någon av följande gränser:

a) Förlusterna på lån mot säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet överstiger inte 0,3 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av bostadsfastigheter under ett visst år, såvida inte annat föreskrivs enligt artikel 124.2.

b) De totala förlusterna på lån mot säkerhet i form av bostadsfastigheter överstiger inte 0,5 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av bostadsfastigheter under ett visst år.

Om något av villkoren i första stycket a och b inte är uppfyllt under ett visst år, får instituten inte tillämpa den behandling som anges i första stycket förrän båda villkoren har uppfyllts under ett senare år.

4. Instituten får göra undantag från punkt 2 b för kommersiella fastigheter som är belägna inom en medlemsstats territorium, om de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat har belägg för att den relevanta marknaden är välutvecklad och sedan länge etablerad inom detta territorium med förlustnivåer som inte överstiger någon av följande gränser:

▼B

a) Förlusterna på lån mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet överstiger inte 0,3 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter under ett visst år.

b) De totala förlusterna på lån mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter överstiger inte 0,5 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter under ett visst år.

Om något av villkoren i första stycket a och b inte är uppfyllt under ett visst år, får instituten inte tillämpa den behandling som anges i första stycket förrän båda villkoren har uppfyllts under ett senare år.

5. Instituten får använda fordringar som är anknutna till en kommersiell transaktion eller kommersiella transaktioner med en ursprunglig löptid på högst ett år som godtagbara säkerheter. Godtagbara fordringar innefattar inte fordringar i samband med värdepapperiseringar, sekundärt deltagande och kreditderivat eller belopp som närstående parter är skyldiga.

6. De behöriga myndigheterna ska tillåta institut att som godtagbar säkerhet använda fysiska säkerheter av annat slag än vad som anges i punkterna 2, 3 och 4, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns belägg i form av ofta förekommande transaktioner med beaktande av tillgångstyp för att det finns likvida marknader för en snabb och ekonomiskt effektiv avveckling av säkerheten. Instituten ska regelbundet göra en bedömning av huruvida detta villkor är uppfyllt och om det finns uppgifter som tyder på betydande förändringar på marknaden.

b) Säkerheten har väl etablerade offentligt tillgängliga marknadspriser. Instituten får betrakta marknadspriserna som väl etablerade om de hämtas från tillförlitliga informationskällor, såsom offentliga index, och återspeglar priset på transaktionerna under normala förhållanden. Instituten får betrakta marknadspriserna som offentligt tillgängliga, om dessa priser är offentliggjorda, lättillgängliga och det går att regelbundet få tillgång till dem utan några otillbörliga administrativa eller finansiella kostnader.

c) Institutet analyserar marknadspriserna samt den tid och de kostnader som krävs för att realisera säkerheten och den realiserade avkastningen från säkerheten.

d) Institutet kan visa att den realiserade avkastningen från säkerheten inte understiger 70 % av säkerhetens värde i mer än 10 % av alla avvecklingar av säkerheter av ett visst slag. Om det finns en betydande volatilitet i marknadspriserna, ska institutet på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt visa att dess värdering av säkerheten har varit tillräckligt försiktig.

Instituten ska dokumentera att de uppfyller villkoren i första stycket a–d samt de villkor som anges i artikel 210.

▼C2

7. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 230.2 och om kraven i artikel 211 är uppfyllda, får exponeringar till följd av sådana transaktioner där ett institut leasar egendom till en tredje part behandlas på samma sätt som lån där säkerhet har ställts i form av fastighet av samma slag som den leasade fastigheten.

▼B

8. EBA ska offentliggöra en förteckning över kategorier av fysiska säkerheter som instituten kan förutsätta uppfyller de villkor som avses i punkt 6 a och b.

Artikel 200

Övrigt förbetalt kreditriskskydd

Instituten får använda följande övrigt förbetalt kreditriskskydd som godtagbar säkerhet:

a) Kontanta medel som är insatta hos eller kontantliknande instrument som innehas av ett institut som är tredje part på annan grund än ett depåförvaringsavtal och är pantsatta till förmån för det utlånande institutet.

b) Livförsäkringar som har pantsatts hos det utlånande institutet.

c) Instrument som har givits ut av ett tredjepartsinstitut och kommer att återköpas av detta institut på begäran.

Underavsnitt 2

Obetalt Kreditriskskydd

Artikel 201

Utfärdare av kreditriskskydd som är godtagbara enligt alla metoder

1. Institut får använda följande parter som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd:

a) Nationella regeringar och centralbanker.

b) Delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.

c) Multilaterala utvecklingsbanker.

d) Internationella organisationer, om exponeringar mot dem ska åsättas 0 % riskvikt enligt artikel 117.

e) Offentliga organ, om fordringar på dem ska behandlas i enlighet med artikel 116.

f) Institut och finansiella institut, om exponeringar mot det finansiella institutet behandlas som exponeringar mot institut i enlighet med artikel 119.5.

g) Övriga företagsenheter, däribland moderföretag, dotterföretag och närstående företag till institutet, som uppfyller något av följande villkor:

▼B

i) Dessa övriga företagsenheter har en kreditutvärdering, tilldelad av ett kreditvärderingsinstitut.

ii) I fråga om institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden har dessa övriga företagsenheter inte tilldelats en kreditutvärdering av ett valbart kreditvärderingsinstitut utan är internt klassificerade av institutet.

h) Centrala motparter.

2. Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden, ska garantigivaren, för att vara godtagbar tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd, vara internt klassificerad av institutet i enlighet med bestämmelserna i kapitel 3 avsnitt 6.

De behöriga myndigheterna ska offentliggöra och uppdatera förteckningen över de finansiella institut som är godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd enligt punkt 1 f, eller de vägledande kriterierna för fastställande av sådana godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd, tillsammans med en beskrivning av de tillämpliga tillsynskraven, och överlämna förteckningen till de övriga behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 117 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 202

Godtagbara utfärdare av kreditriskskydd enligt internmetoden som är berättigade till behandling enligt artikel 153.3

Ett institut får använda institut, försäkrings- och återförsäkringsföretag samt exportkreditorgan som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som är berättigade till behandling enligt artikel 153.3, om de uppfyller samtliga följande villkor:

a) De har tillräcklig sakkunskap om tillhandahållande av obetalt kreditriskskydd.

b) De omfattas av bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i denna förordning eller hade, vid den tidpunkt då kreditriskskyddet tillhandahölls, av ett valbart kreditvärderingsinstitut tilldelats en kreditvärdering som enligt EBA motsvarar kreditkvalitetssteg 3 eller högre i enlighet med bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i kapitel 2.

c) De hade, vid den tidpunkt då kreditriskskyddet tillhandahölls eller när som helst därefter, en intern kreditvärdering som motsvarar ett PD-värde som inte överstiger det som gäller för kreditkvalitetssteg 2 eller högre i enlighet med bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i kapitel 2.

d) De har en intern riskklassificering som motsvarar ett PD-värde som inte överstiger det som gäller för kreditkvalitetssteg 3 eller högre i enlighet med bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i kapitel 2.

▼B

Vid tillämpning av denna artikel ska det kreditriskskydd som tillhandahålls av exportkreditorgan inte omfattas av någon uttrycklig motgaranti från den nationella regeringen.

Artikel 203

Garantier godtagbara som obetalt kreditriskskydd

Instituten får använda garantier som godtagbart obetalt kreditriskskydd.

Underavsnitt 3

Typer av derivat

Artikel 204

Godtagbara slag av kreditderivat

1. Som godtagbart kreditriskskydd får instituten använda följande slag av kreditderivat och instrument som kan bestå av sådana kreditderivat eller som har liknande ekonomisk effekt:

a) Kreditswappar.

b) Totalavkastningsswappar.

c) Kreditlänkade obligationer, i den utsträckning som de har betalats med kontanter.

Om ett institut köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar nettobetalningarna för swappen som nettoinkomst, men inte redovisar motsvarande värdeminskning på den tillgång som är skyddad (antingen genom reducering av det verkliga värdet eller genom ett tillägg till reserverna), betecknas detta kreditriskskydd inte som godtagbart kreditriskskydd.

2. Om ett institut genomför en intern säkring med ett eller flera kreditderivat, ska, för att kreditriskskyddet ska betecknas som godtagbart enligt detta kapitel, den kreditrisk som har överförts till handelslagret föras över till en tredje part eller tredje parter.

Om en intern säkring har genomförts i enlighet med första stycket och kraven i detta kapitel är uppfyllda, ska institutet tillämpa de regler som anges i avsnitt 4–6 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, då dessa täcks av obetalt kreditriskskydd.

▼B

Avsnitt 3

Krav

Underavsnitt 1

Förbetalt Kreditriskskydd

Artikel 205

Krav för avtal om nettning inom balansräkningen, som inte är ramavtal om nettning i den mening som avses i artikel 206

Avtal om nettning inom balansräkningen, som inte är ramavtal om nettning i den mening som avses i artikel 206, ska betecknas som en godtagbar form av kreditriskreducering, om följande villkor är uppfyllda:

a) Dessa avtal har rättsverkan och är verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner, inbegripet om motparten skulle bli insolvent eller gå i konkurs.

b) Instituten kan när som helst fastställa vilka tillgångar och skulder som omfattas av dessa avtal.

c) Instituten genomför löpande övervakning och kontroll av riskerna i samband med avslutandet av kreditriskskyddet.

d) Instituten genomför löpande övervakning och kontroll av de relevanta exponeringarna på nettobasis.

Artikel 206

Ramavtal om nettning som täcker repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner

Ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner ska betecknas som en godtagbar form av kreditriskreducering, om den säkerhet som tillhandahålls enligt dessa avtal uppfyller samtliga krav som fastställs i artikel 207.2–207.4 och om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De har rättsverkan och är verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner, inbegripet om motparten skulle bli insolvent eller gå i konkurs.

b) De ger den icke-fallerande parten rätt att i god tid avbryta och slutavräkna alla transaktioner inom ramen för avtalet i händelse av ett fallissemang, exempelvis om motparten skulle gå i konkurs eller bli insolvent.

c) De säkerställer nettning av vinster och förluster från transaktioner som har slutavräknats enligt ett avtal, så att den ena parten är skyldig den andra ett enda nettobelopp.

▼B

Artikel 207

Krav för finansiella säkerheter

1. Enligt alla metoder ska finansiella säkerheter och guld erkännas som godtagbar säkerhet, om samtliga villkor som fastställs i punkterna 2–4 är uppfyllda.

2. Det får inte finnas väsentlig positiv korrelation mellan gäldenärens kreditkvalitet och säkerhetens värde. Om säkerhetens värde minskar i väsentlig mån ska detta inte i sig innebära en betydande försämring av gäldenärens kreditkvalitet. Om gäldenärens kreditkvalitet blir kritisk ska detta inte i sig innebära en betydande minskning av säkerhetens värde.

Värdepapper som givits ut av gäldenären eller någon anknuten koncernenhet får inte betecknas som godtagbar säkerhet. Gäldenärens egna utgivningar av sådana säkerställda obligationer som uppfyller villkoren i artikel 129 betecknas emellertid som godtagbar säkerhet, när de ställs som säkerhet för en repa, förutsatt att de uppfyller villkoret i första stycket.

3. Instituten ska uppfylla alla kontraktsmässiga och lagstadgade krav och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säkerhetsordningarna kan verkställas enligt den lagstiftning som är tillämplig på deras intresse i säkerheten.

Instituten ska ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta att säkerhetsordningarna kan verkställas i alla relevanta jurisdiktioner. Vid behov ska de göra förnyade utredningar för att säkerställa att verkställbarheten består.

4. Instituten ska uppfylla följande operativa krav:

a) De ska dokumentera säkerhetsordningarna väl och ha tydliga och stabila processer för avveckling av säkerheten vid läglig tidpunkt.

b) De ska tillämpa stabila förfaranden och processer för att kontrollera risker som uppstår till följd av användning av säkerheter, inklusive risker för att kreditriskskyddet slår fel eller reduceras, värderingsrisker, risker i samband med avslutande av kreditriskskyddet, koncentrationsrisker till följd av användning av säkerheter och förenligheten med institutets övergripande riskprofil.

c) De ska ha dokumenterade riktlinjer och dokumenterad praxis för vilka slags säkerheter och vilka belopp som accepteras.

d) De ska beräkna marknadsvärdet för säkerheten och omvärdera den minst en gång i halvåret samt när de har anledning att tro att säkerhetens marknadsvärde har minskat betydligt.

e) Om säkerheten innehas av tredje part, måste instituten vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att den tredje parten skiljer säkerheten från sina egna tillgångar.

▼B

f) De ska se till att avsätta tillräckliga resurser för att marginalavtalen med motparter för OTC-derivat och värdepappersfinansiering ska fungera korrekt, mätt i om utgående marginalsäkerhetskrav sker i tid och är korrekta och i svarstiden för inkommande marginalsäkerhetskrav.

g) De ska ha riktlinjer för förvaltning av säkerheterna för kontroll, övervakning och rapportering av följande:

i) Vilka risker marginalavtal medför för instituten.

ii) Koncentrationsrisken för vissa slags säkerheter i form av tillgångar.

iii) Återanvändningen av säkerheter, däribland potentiella likviditetsbortfall till följd av återanvändning av säkerheter erhållna från motparter.

iv) Överlämnandet av rättigheter till säkerheter som har ställts till motparter.

5. Förutom att kraven i punkterna 2–4 ska vara uppfyllda, ska skyddets resterande löptid vara åtminstone lika lång som exponeringens återstående löptid, om finansiella säkerheter ska betecknas som godtagbara säkerheter enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter.

Artikel 208

Krav för säkerheter i form av fastigheter

1. Fastigheter ska betecknas som godtagbar säkerhet om samtliga krav som fastställs i punkterna 2–5 vara uppfyllda.

2. Följande krav ska vara uppfyllda när det gäller rättslig förutsebarhet:

a) En panträtt eller säkerhetsupplåtelse ska vara bindande i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då låneavtalet ingås och panträtten eller säkerhetsupplåtelsen ska registreras på föreskrivet sätt vid läglig tidpunkt.

b) Alla rättsliga krav för att fullborda panten ska vara uppfyllda.

c) Skyddsöverenskommelsen och det bakomliggande rättsliga förfarandet ska göra det möjligt för institutet att realisera skyddets värde inom en rimlig tidsram.

3. När det gäller kontroll av fastighetens värde och fastighetens värdering ska följande krav vara uppfyllda:

a) Instituten ska kontrollera fastighetens värde minst en gång per år för kommersiella fastigheter och en gång vart tredje år för bostadsfastigheter. Instituten ska genomföra kontrollerna oftare, om marknadsvillkoren förändras avsevärt.

▼B

b) Om instituten har tillgång till uppgifter som visar att fastighetens värde kan ha sjunkit avsevärt i förhållande till de allmänna marknadspriserna, ska fastighetens värdering ses över av en värderingsman som har nödvändiga kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter för att utföra en värdering och som är oberoende i förhållande till kreditbeslutsprocessen. För lån som överstiger 3 000 000 EUR eller 5 % av institutets kapitalbas ska fastighetens värdering ses över av en sådan värderingsman minst vart tredje år.

▼C2

Instituten får använda statistiska metoder för att kontrollera den fasta egendomens värde och identifiera fast egendom som behöver omvärderas.

▼B

4. Instituten ska klart och tydligt dokumentera vilka slags bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter de godtar och vilken utlåningspolicy de har i detta avseende.

▼C2

5. Instituten ska ha inrättat processer för att övervaka att den fasta egendom som har tagits som säkerhet har lämplig skadeförsäkring.

▼B

Artikel 209

Krav för fordringar

1. Fordringar ska betecknas som godtagbar säkerhet om samtliga krav som fastställs i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

2. Följande krav ska vara uppfyllda när det gäller rättslig förutsebarhet:

a) Den rättsliga mekanism genom vilken säkerheten ställs till ett utlånande institut ska vara stabil och effektiv och säkerställa att detta institut har obestridlig rätt till säkerheten, inklusive rätten till intäkterna från en försäljning av säkerheten.

b) Instituten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla alla lokala krav för att en panthavare ska ha möjlighet att tillgodogöra sig värdet av panten. De utlånande institutens fordran på den ställda säkerheten ska prioriteras, med förbehåll för att sådana fordringar fortfarande kan omfattas av de bestämmelser för prioriterade fordringsägares krav som föreskrivs i lagstiftning.

c) Instituten ska ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta att säkerhetsordningarna är verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner.

d) Instituten ska dokumentera sina säkerhetsordningar väl och ha tydliga och stabila processer för indrivning av säkerheten vid läglig tidpunkt.

e) Instituten ska ha processer som säkerställer uppfyllandet av alla rättsliga villkor som krävs för att förklara att ett fallissemang har inträffat och driva in säkerheten vid läglig tidpunkt.

▼B

f) Om en låntagare skulle befinna sig i betalningssvårigheter eller fallera, ska instituten ha laglig rätt att sälja eller överlåta fordringarna till andra parter utan samtycke från fordringarnas gäldenärer.

3. Följande krav ska vara uppfyllda när det gäller riskhantering:

a) Ett institut ska ha en sund process för att fastställa kreditrisken i samband med fordringar. En sådan process ska innefatta analyser av en låntagares verksamhet och bransch samt av de olika slags kunder med vilka denna låntagare gör affärer. Om institutet förlitar sig på sina låntagare för att fastställa kundernas kreditrisk, ska institutet se över låntagarnas kreditförfaranden för att förvissa sig om att de är sunda och trovärdiga.

b) Skillnaden mellan exponeringsbeloppet och fordringarnas värde ska avspegla alla lämpliga faktorer, däribland indrivningskostnaden, koncentrationen inom den fordringsgrupp som har pantsatts av en enskild låntagare och eventuella koncentrationsrisker inom institutets totala exponeringar, utöver dem som kontrolleras genom institutets allmänna metoder. Instituten måste upprätthålla en fortlöpande övervakningsprocess som är anpassad till fordringarna. Dessutom ska de regelbundet se över överensstämmelsen med lånevillkor, miljöbegränsningar och övriga rättsliga krav.

c) De fordringar som pantsatts av en låntagare ska vara diversifierade och inte vara otillbörligt korrelerade med låntagaren. Om det föreligger en väsentlig positiv korrelation, ska instituten beakta riskerna i samband med fastställandet av marginaler för säkerhetsgruppen som helhet.

d) Instituten får inte använda fordringar från företag närstående låntagaren, däribland dotterföretag och anställda, som godtagbart kreditriskskydd.

e) Instituten ska ha en dokumenterad process för indrivning av fordringar i kritiska situationer. Instituten ska ha erforderliga instrument för indrivning, även om de normalt sett förlitar sig på låntagaren när det gäller indrivningar.

Artikel 210

Krav för övriga fysiska säkerheter

Fysiska säkerheter som inte utgörs av fastigheter ska betecknas som godtagbara säkerheter i enlighet med internmetoden om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De säkerhetsordningar enligt vilka den fysiska säkerheten tillhandahålls ett institut ska ha rättsverkan och vara verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner och ska göra det möjligt för institutet att realisera säkerhetens värde inom en rimlig tidsram.

▼B

b) Med undantag endast för sådana prioriterade fordringar med bättre rätt som avses i artikel 209.2 b får endast panter med förmånsrätt eller säkerhetsupplåtelse betecknas som godtagbara säkerheter och ett institut ska ha förmånsrätt framför alla övriga långivare till den realiserade avkastningen från säkerheten.

c) Instituten ska kontrollera säkerhetens värde minst en gång per år. Instituten ska genomföra kontrollerna oftare om marknadsvillkoren förändras avsevärt.

d) Låneavtalet ska innehålla detaljerade beskrivningar av säkerheten samt detaljerade specifikationer av hur förnyad värdering ska gå till och hur ofta den ska genomföras.

e) Instituten ska i interna riktlinjer och processer som ska finnas tillgängliga för granskning tydligt dokumentera vilka slag av fysisk säkerhet de accepterar och vilka riktlinjer och processer de tillämpar i fråga om lämpligt belopp för varje slags säkerhet i förhållande till exponeringsbeloppet.

f) Institutets kreditriktlinjer för transaktionsstrukturen ska ta upp

   i) lämpliga krav på säkerheten i förhållande till exponeringsbeloppet,

   ii) förutsättningarna för snabb avveckling av säkerheten,

   iii) förutsättningarna för att objektivt fastställa ett pris eller marknadsvärde,

   iv) hur ofta detta värde snabbt kan erhållas, inbegripet en fackmässig bedömning eller värdering,

   v) volatiliteten eller en proxyvariabel för volatiliteten när det gäller värdet på säkerheten.

g) Vid den inledande och den förnyade värderingen ska instituten fullt ut beakta all försämring eller föråldring av säkerheten och särskilt beakta tidsaspekten i fråga om säkerheter som är utsatta för modeväxlingar eller som lätt föråldras.

h) Instituten ska ha rätt att fysiskt inspektera den erhållna säkerheten. Instituten ska dessutom ha riktlinjer och processer som beskriver hur de ska utöva sin rätt till fysisk inspektion.

i) Den säkerhet som tas som skydd ska ha lämplig skadeförsäkring och instituten ska ha processer för att övervaka detta.

Artikel 211

Krav för att behandla exponeringar genom leasing som utlåning mot pantsäkerhet

▼C2

Instituten ska behandla exponeringar till följd av leasingtransaktioner som utlåning mot säkerhet i form av den leasade egendomen, när följande villkor är uppfyllda:

▼C2

a) Den aktuella egendomen uppfyller de villkor som anges i artikel 208 eller 210, beroende på vad som är tillämpligt, för att detta slags egendom ska betecknas som godtagbar säkerhet.

b) Leasegivaren har ett stabilt riskhanteringssystem med avseende på den hyrda tillgångens användning, läge, ålder och planerade användningstid, inbegripet lämplig övervakning av säkerhetens värde.

c) Leasegivaren har äganderätt till tillgången och kan i läglig tid utöva sina rättigheter som ägare.

d) Skillnaden mellan storleken på det utestående beloppet och säkerhetens marknadsvärde, om detta inte redan har konstaterats vid beräkningen av LGD-värdet, är inte så stor att den kreditriskreducering som tillskrivs de leasade tillgångarna överdrivs.

▼B

Artikel 212

Krav för övrigt förbetalt kreditriskskydd

1. Kontanta medel som är insatta hos ett institut som är tredje part eller kontantliknande instrument som innehas av detta institut ska uppfylla samtliga följande villkor för att vara berättigade till den behandling som anges i artikel 232.1:

a) Låntagarens fordran mot tredjepartsinstitut ska vara pantsatt till förmån för eller överlåten på det utlånande institutet och pantsättningen eller överlåtelsen ska ha rättsverkan och vara verkställbar i alla relevanta jurisdiktioner och vara ovillkorlig och oåterkallelig.

b) Pantsättningen eller överlåtelsen ska ha anmälts till tredjepartsinstitutet.

c) Som en följd av denna anmälan får tredjepartsinstitutet enbart göra betalningar till det utlånande institutet och får endast göra betalningar till andra parter om det utlånande institutet på förhand gett sitt samtycke.

2. Livförsäkringar som har pantsatts hos det utlånande institutet ska betecknas som godtagbara säkerheter om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Livförsäkringen ska vara pantsatt till förmån för eller överlåten på det långivande institutet.

b) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska ha underrättats om pantsättningen eller överlåtelsen och får som ett resultat av detta inte betala förfallna belopp enligt kontraktet utan att det utlånande institutet på förhand ger sitt samtycke.

c) Det utlånande institutet ska ha rätt att annullera försäkringen och erhålla återköpsvärdet om låntagaren skulle fallera.

d) Det utlånande institutet ska underrättas om alla eventuella uteblivna betalningar på försäkringen från försäkringstagarens sida.

▼B

e) Kreditriskskyddet ska tillhandahållas för lånets hela löptid. Om detta inte är möjligt på grund av att försäkringsförhållandet upphör redan innan kreditförhållandet avslutas, ska institutet se till att beloppet från försäkringen fungerar som säkerhet för institutet tills kreditavtalets löptid upphör.

f) Panträtten eller överlåtelsen ska ha rättsverkan och vara verkställbar i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då kreditavtalet ingås.

g) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska uppge dess återköpsvärde, vilket inte går att reducera.

h) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska på begäran erlägga återköpsvärdet inom skälig tid.

i) Betalning av återköpsvärdet får inte begäras utan att institutet på förhand ger sitt samtycke.

j) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska omfattas av direktiv 2009/138/EG eller stå under tillsyn av en behörig myndighet i ett tredjeland vars former för tillsyn och regelgivning är minst likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

Underavsnitt 2

Obetalt Kreditriskskydd och Kreditlänkade Obligationer

Artikel 213

Gemensamma krav för garantier och kreditderivat

1. Om inte annat följer av artikel 214.1, ska följande villkor vara uppfyllda för att kreditriskskydd som härrör från en garanti eller ett kreditderivat ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd:

a) Kreditriskskyddet ska vara direkt.

b) Kreditriskskyddets omfattning ska vara klart och tydligt definierad och obestridlig.

c) Avtalet om kreditriskskydd ska inte innehålla någon klausul vars uppfyllande ligger utanför långivarens direkta kontroll, och som

i) skulle göra det möjligt för utfärdaren av skyddet att ensidigt upphäva detta,

ii) skulle öka skyddets faktiska kostnader till följd av den skyddade exponeringens försämrade kreditkvalitet,

iii) skulle kunna befria utfärdaren av skyddet från skyldigheten att betala vid läglig tidpunkt, om den ursprunglige gäldenären inte fullgör förfallna betalningar eller om leasingkontraktet har löpt ut i samband med erkännande av garanterat restvärde enligt artiklarna 134.7 och 166.4,

iv) skulle kunna göra det möjligt för utfärdaren av skyddet att minska kreditriskskyddets löptid.

▼B

d) Kontraktet om kreditriskskydd ska ha rättsverkan och vara verkställbart i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då kreditavtalet ingås.

2. Institutet ska visa de behöriga myndigheterna att det har inrättat system för att hantera potentiella riskkoncentrationer till följd av institutets användning av garantier och kreditderivat. Institutet ska kunna visa de behöriga myndigheterna hur dess strategi för användning av kreditderivat och garantier samverkar med dess hantering av den övergripande riskprofilen.

3. Institutet ska uppfylla alla kontraktsmässiga och lagstadgade krav och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det obetalda kreditriskskyddet är verkställbart enligt den lagstiftning som är tillämplig på dess intresse i kreditriskskyddet.

Ett institut ska ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta att det obetalda kreditskyddet är verkställbart i alla relevanta jurisdiktioner. Vid behov ska det göra förnyade utredningar för att säkerställa att verkställbarheten består.

Artikel 214

Motgarantier från stater och andra offentliga organ

1. Instituten får behandla de exponeringar som avses i punkt 2 som om de vore skyddade genom en garanti som tillhandahållits av de enheter som anges i nämnda punkt, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Motgarantin täcker fordringens alla kreditriskelement.

b) Både den ursprungliga garantin och motgarantin uppfyller de krav på garantier som anges i artiklarna 213 och 215.1, förutom att motgarantin inte behöver vara direkt.

c) Skyddet är stabilt och det finns inga tidigare belägg för att motgarantins täckning skulle vara mindre än den täckning som ges genom en direkt garanti från enheten i fråga.

2. Den behandling som fastställs i punkt 1 ska tillämpas för exponeringar som skyddas genom en garanti som i sin tur skyddas genom en motgaranti från någon av följande enheter:

a) Nationell regering eller centralbank.

b) Delstatligt självstyrande organ eller lokal myndighet.

c) Offentliga organ för vilka fordringar behandlas som fordringar på den nationella regeringen i enlighet med artikel 116.4.

▼B

d) Multilateral utvecklingsbank eller internationell organisation som åsatts 0 % riskvikt enligt eller i kraft av artiklarna 117.2 respektive 118.

e) Offentliga organ för vilka fordringar behandlas i enlighet med artikel 116.1 och 116.2.

3. Instituten ska också tillämpa den behandling som anges i punkt 1 för en exponering som inte är skyddad genom en motgaranti från någon av enheterna i punkt 2, om denna exponerings motgaranti i sin tur är direkt skyddad genom en garanti från en av de nämnda enheterna och de villkor som nämns i punkt 1 är uppfyllda.

Artikel 215

Ytterligare krav på garantier

1. Garantier ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd om samtliga villkor i artikel 213 och samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Om motparten fallerar eller underlåter att betala så att garantin utlöses, har det utlånande institutet rätt att vid läglig tidpunkt kräva garantigivaren på förfallna belopp enligt den fordran avseende vilken skyddet är tillhandahållet, varvid garantigivarens betalning inte ska vara underordnad det faktum att det utlånande institutet först måste kräva gäldenären.

När det gäller ett obetalt kreditriskskydd som innefattar hypotekslån, behöver kraven i artikel 213.1 c iii och i första stycket i denna punkt uppfyllas först inom 24 månader.

b) Garantin är en tydligt dokumenterad förpliktelse som garantigivaren har åtagit sig.

c) Det ena av följande villkor ska vara uppfyllt:

i) Garantin täcker alla slags betalningar som gäldenären förväntas göra avseende den berörda fordran.

ii) Om vissa betalningstyper är undantagna från garantin, har det utlånande institutet anpassat garantins värde för att avspegla den begränsade täckningen.

2. När det gäller garantier som tillhandahålls i samband med ömsesidiga garantisystem eller tillhandahålls av eller skyddas av en motgaranti från sådana enheter som förtecknas i artikel 214.2, ska kraven i punkt 1 a i denna artikel anses vara uppfyllda om ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Det utlånande institutet har rätt att från garantigivaren vid läglig tidpunkt erhålla en preliminär betalning, som uppfyller de båda följande villkoren:

▼B

i) Den utgör ett solitt estimat av den ekonomiska förlust som sannolikt åsamkas det utlånande institutet, däribland förluster till följd av uteblivna räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra.

ii) Den står i proportion till garantins täckning.

b) Det utlånande institutet ska kunna visa de behöriga myndigheterna att en sådan behandling rättfärdigas av garantins effekter, som även ska täcka förluster till följd av uteblivna räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra.

Artikel 216

Ytterligare krav på kreditderivat

1. Kreditderivat ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd om samtliga villkor i artikel 213 och samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De kredithändelser som anges i kreditderivatavtalet ska innefatta följande:

i) Uteblivna betalningar av förfallna belopp enligt villkoren för den underliggande förpliktelse som gäller vid tidpunkten för den uteblivna betalningen, med ett betalningsanstånd som är lika med eller kortare än betalningsanståndet för den underliggande förpliktelsen.

ii) Gäldenärens konkurs, insolvens eller oförmåga att betala sina skulder eller dennes underlåtenhet eller skriftliga medgivande om sin allmänna oförmåga att betala sina skulder när de förfaller samt liknande händelser.

iii) Omstrukturering av den underliggande förpliktelsen, som innebär eftergift eller uppskjuten betalning av amortering, ränta eller avgifter som leder till en kreditförlust.

b) Om kontantavräkning medges i kreditderivaten

i) ska instituten ha en stabil värderingsprocess för att estimera förlust på ett tillförlitligt sätt,

ii) ska det finnas en klart specificerad period för att erhålla värderingar av den underliggande förpliktelsen efter en kredithändelse.

c) Om skyddsköparens rättighet och kapacitet att överföra den underliggande förpliktelsen till utfärdaren av kreditriskskyddet krävs för avveckling, ska villkoren för den underliggande förpliktelsen innebära att det eventuella samtycke som krävs för en sådan överföring inte får undanhållas utan skälig anledning.

d) Vilka parter som är ansvariga för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum ska vara klart fastställt.

e) Fastställandet av kredithändelsen är inte bara kreditriskskyddsutfärdarens ansvar.

▼B

f) Köparen av skyddet ska ha rätt eller möjlighet att underrätta utfärdaren av kreditriskskyddet om att en kredithändelse har ägt rum.

Om kredithändelserna inte innefattar omstrukturering av den underliggande förpliktelsen enligt led a iii får kreditriskskyddet ändå betecknas som godtagbart, med förbehåll för att värdet minskas i enlighet med artikel 233.2.

2. Obalans mellan den underliggande förpliktelsen och kreditderivatets referensförpliktelse eller mellan den underliggande förpliktelsen och den förpliktelse som används för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum är endast tillåten om följande båda villkor är uppfyllda:

a) Referensförpliktelsen eller i tillämpliga fall den förpliktelse som används för att fastställa huruvida en kredithändelse har ägt rum likställs med eller efterställs den underliggande förpliktelsen.

b) Den underliggande förpliktelsen och referensförpliktelsen eller i tillämpliga fall den förpliktelse som används för att fastställa huruvida en kredithändelse har ägt rum har samma gäldenär och det finns rättsligt verkställbara korsvisa klausuler om fallissemang eller påskyndad betalning.

Artikel 217

Kvalifikationskrav för behandling enligt artikel 153.3

1. För att vara berättigat till behandling enligt artikel 153.3 ska kreditriskskydd genom en garanti eller ett kreditderivat uppfylla följande villkor:

a) Den underliggande förpliktelsen ska vara något av följande:

i) En exponering mot sådana företag som avses i artikel 147, dock inte försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

ii) En exponering mot en regional regering, en lokal myndighet eller ett offentligt organ vilken inte behandlas som en exponering mot en nationell regering eller en centralbank i enlighet med artikel 147.

iii) En exponering mot ett litet eller medelstort företag vilken klassificeras som hushållsexponering i enlighet med artikel 147.5.

b) De underliggande gäldenärerna får inte ingå i samma företagsgrupp som utfärdaren av kreditriskskyddet.

c) Exponeringen är säkrad genom något av följande instrument:

i) Obetalda kreditderivat eller garantier som refererar till ett namn.

ii) Kreditderivat på första förfall.

iii) Kreditderivat som förfaller på det n:te fallissemanget.

▼B

d) Kreditriskskyddet ska uppfylla de tillämpliga kraven i artiklarna 213, 215 och 216.

e) I den riskvikt som gäller för exponeringen före tillämpningen av behandlingen enligt artikel 153.3 har man ännu inte tagit hänsyn till någon del av kreditriskskyddet.

f) Institutet har rätt och kan förvänta sig att få betalning från utfärdaren av kreditriskskyddet utan att vara tvunget att vidta rättsliga åtgärder för att erhålla betalning från motparten. Institutet ska i största möjliga utsträckning vidta åtgärder för att förvissa sig om att utfärdaren av kreditriskskyddet är villig att betala skyndsamt, om en kredithändelse inträffar.

g) Det förvärvade kreditriskskyddet ska täcka alla kreditförluster som uppstår för den säkrade delen av en exponering till följd av att någon av de i avtalet angivna kredithändelserna inträffar.

h) Om betalningsstrukturen medger fysisk avveckling ska det finnas rättslig förutsebarhet avseende möjligheten att leverera ett lån, en obligation eller en ansvarsförbindelse.

i) Om ett institut avser att leverera en annan skuldförbindelse än den underliggande exponeringen, ska det säkerställa att den levererbara förbindelsen är tillräckligt likvid, så att institutet kan förvärva den för leverans i enlighet med avtalet.

j) Bestämmelserna och villkoren för kreditriskskyddet ska skriftligen bekräftas rättsligt av såväl utfärdaren av kreditriskskyddet som institutet.

k) Instituten har processer för att kunna upptäcka en för hög korrelationsgrad mellan kreditvärdigheten hos en utfärdaren av kreditriskskydd och gäldenären till den underliggande exponeringen till följd av att deras resultat är beroende av gemensamma faktorer utöver systemrisken.

l) När det gäller skydd mot utspädningsrisk, får den som säljer förvärvade fordringar inte vara medlem i samma företagsgrupp som utfärdaren av kreditriskskyddet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 c ii ska instituten tillämpa den behandling som anges i artikel 153.3 på den tillgång i korgen som har det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet.

3. Vid tillämpning av punkt 1 c iii får det erhållna skyddet endast beaktas inom denna ram, om ett godtagbart skydd mot (n-1):te fallissemang också har erhållits eller om (n-1) av tillgångarna i korgen redan har fallerat. Om så är fallet, ska instituten tillämpa den behandling som anges i artikel 153.3 på den tillgång i korgen som har det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet.

▼B

Avsnitt 4

Beräkning av Kreditriskreduceringens effekter

Underavsnitt 1

Förbetalt Kreditriskskydd

Artikel 218

Kreditlänkade obligationer

Investeringar i kreditlänkade obligationer som givits ut av det utlånande institutet får behandlas som kontant säkerhet vid beräkning av effekten av det förbetalda kreditriskskyddet i enlighet med detta underavsnitt, under förutsättning att den kreditswapp som är inbäddad i den kreditlänkade obligationen betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd. För fastställande av huruvida den kreditswapp som är inbäddad i den kreditlänkade obligationen betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd får institutet anse att villkoret i artikel 194.6 c är uppfyllt.

Artikel 219

Nettning inom balansräkningen

Ut- och inlåning hos det utlånande institutet som är föremål för nettning inom balansräkningen ska av detta institut behandlas som kontant säkerhet vid beräkning av effekten av förbetalt kreditriskskydd för den ut- och inlåning hos det utlånande institutet som är föremål för nettning inom balansräkningen och som är noterad i samma valuta.

Artikel 220

Användning av metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden för egna estimat av volatilitetsjusteringar vid ramavtal om nettning

1. När instituten beräknar det fullständigt justerade exponeringsbeloppet (E*) för de exponeringar som omfattas av ett godtagbart ramavtal om nettning som täcker repor eller värdepappers- eller råvarulån eller övriga kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, ska de beräkna de volatilitetsjusteringar som behövs antingen genom metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller genom metoden för egna estimat av volatilitetsjusteringar (nedan kallad metoden för egna estimat) i enlighet med artiklarna 223–226 avseende den fullständiga metoden för finansiella säkerheter.

Vid tillämpning av metoden för egna estimat ska samma villkor och krav gälla som för den fullständiga metoden för finansiella säkerheter.

2. Vid beräkning av E* ska instituten

a) beräkna nettopositionen för varje grupp av värdepapper eller varje slag av råvara genom att dra av beloppet i led ii från beloppet i led i, nämligen

▼B

i) det totala värdet av en grupp av värdepapper eller råvaror av samma slag, vilka lånats ut, sålts eller tillhandahållits enligt ramavtalet om nettning,

ii) det totala värdet av en grupp av värdepapper eller råvaror av samma slag, vilka lånats, köpts eller tagits emot enligt ramavtalet om nettning,

b) beräkna nettopositionen i varje annan valuta än avvecklingsvalutan för ramavtalet om nettning genom att dra av beloppet i led ii från beloppet i led i, nämligen

i) det totala värdet av de värdepapper som är noterade i valutan, vilka lånats ut, sålts eller tillhandahållits enligt ramavtalet om nettning, och det belopp i kontanter i samma valuta som lånats ut eller överförts enligt avtalet,

ii) det totala värdet av de värdepapper som är noterade i den aktuella valutan, vilka lånats, köpts eller tagits emot enligt ramavtalet om nettning, och det belopp i kontanter i samma valuta som lånats eller tagits emot enligt det avtalet,

c) tillämpa den volatilitetsjustering som är lämplig för en viss grupp av värdepapper eller för en kontantposition på det absoluta värdet av den positiva eller negativa nettopositionen i värdepapperen i denna grupp,

d) tillämpa valutakursriskens (fx) volatilitetsjustering på den positiva eller negativa nettopositionen i varje annan valuta än avvecklingsvalutan för ramavtalet om nettning.

3. Instituten ska beräkna E* enligt följande formel:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

där

E_i = exponeringsbeloppet för varje enskild exponering i enligt det avtal som skulle gälla i avsaknad av kreditriskskydd, om institutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen och de förväntade förlustbeloppen enligt internmetoden,

C_i = värdet av de värdepapper i varje grupp eller de råvaror av samma slag som lånats, köpts eller tagits emot eller de kontanter som lånats eller tagits emot avseende varje exponering i,

E_j^{sec} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en viss grupp av värdepapper j,

E_k^{fx} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en viss valuta k, annan än avtalets avvecklingsvaluta, vilken beräknats enligt punkt 2 b,

▼B

H_j^{sec} = den volatilitetsjustering som är lämplig för en viss grupp av värdepapper j,

H_k^{fx} = volatilitetsjustering för valutakursen avseende valutan k.

4. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadstransaktioner som täcks av ramavtal om nettning ska instituten använda E*, såsom det beräknas enligt punkt 3, som exponeringsvärde för den exponering mot motparten som härrör från de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning, vid tillämpning av artikel 113 enligt schablonmetoden eller kapitel 3 enligt internmetoden.

5. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 avses med grupp av värdepapper sådana värdepapper som har givits ut av samma enhet, har samma utgivningsdatum, löptid, villkor och bestämmelser och samma avvecklingsperioder som de som anges i artiklarna 224 och 225, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 221

Användning av metoden med interna modeller för ramavtal om nettning

1. Med de behöriga myndigheternas tillstånd får instituten, som ett alternativ till metoden för schabloniserad volatilitetsjustering eller metoden för egna estimat för beräkning av fullständigt justerat exponeringsvärde (E*) till följd av ett godtagbart ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner än derivattransaktioner, använda en metod baserad på interna modeller, som beaktar korrelationseffekterna mellan värdepapperspositioner som omfattas av ramavtalet om nettning och de berörda instrumentens likviditet.

2. Med de behöriga myndigheternas tillstånd får instituten också använda interna modeller för marginallånetransaktioner, om dessa transaktioner omfattas av ett bilateralt ramavtal om nettning som uppfyller kraven i kapitel 6 avsnitt 7.

3. Ett institut får välja att använda en metod som är baserad på interna modeller oberoende av vilket val det har gjort mellan schablonmetoden och internmetoden för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp. Om ett institut väljer att använda en metod som är baserad på interna modeller, måste denna dock användas för alla motparter och värdepapper, med undantag av mindre väsentliga portföljer, där det får använda metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden för egna estimat i enlighet med artikel 220.

►C2 Institut som har fått tillstånd att använda en intern riskberäkningsmodell i enlighet med avdelning IV kapitel 5 ◄ får använda metoden med interna modeller. Om ett institut inte har fått ett sådant tillstånd, kan det ändå ansöka hos de behöriga myndigheterna om tillstånd att använda en metod med interna modeller vid tillämpning av denna artikel.

▼B

4. De behöriga myndigheterna ska endast ge ett institut tillstånd att använda en metod med interna modeller, om myndigheten är övertygad om att institutets system för hantering av risker till följd av transaktioner som täcks av ramavtalet om nettning är principiellt sunt och genomförs med integritet och att följande kvalitativa normer är uppfyllda:

a) Den interna riskberäkningsmodell som används för beräkning av transaktionernas potentiella prisvolatilitet ska vara väl integrerad i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om institutets riskexponering till institutets högsta ledning.

b) Institutet ska ha en riskkontrollenhet som uppfyller samtliga följande krav:

   i) Den ska vara oberoende av de enheter som bedriver handel och rapportera direkt till institutets högsta ledning.

   ii) Den ska vara ansvarig för att utforma och genomföra institutets riskhanteringssystem.

   iii) Den ska utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av riskberäkningsmodellen och om lämpliga åtgärder som ska vidtas avseende positionslimiter.

c) De dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska ses över på en ledningsnivå som har tillräckliga befogenheter för att kunna genomdriva minskningar såväl i de positioner som tas som i institutets totala riskexponering.

d) Institutet ska i riskkontrollenheten ha tillräckligt många anställda med erfarenhet av användning av avancerade modeller.

e) Institutet ska ha fastställt processer för övervakning och säkerställande av efterlevnaden av skriftligt fastlagda interna riktlinjer för och kontroller av riskberäkningssystemets sätt att fungera i sin helhet.

f) Institutets modeller ska genom kontrolltester av resultaten ha visat sig ge en rimlig grad av noggrannhet i riskberäkningen, med användning av data omfattande minst ett år.

g) Institutet ska återkommande genomföra rigorösa stresstester och resultaten därav ska ses över av högsta ledningen och återspeglas i de riktlinjer och limiter som den fastställer.

h) Institutet ska, som ett led i sin regelbundna internrevisionsprocess, genomföra en oberoende översyn av riskberäkningssystemet. Denna översyn ska inbegripa både de enheter som bedriver handel och den oberoende riskkontrollenhetens verksamhet.

▼B

i) Institutet ska minst en gång om året se över sitt riskhanteringssystem.

j) Den interna modellen ska uppfylla kraven i artikel 292.8 och 292.9 samt i artikel 294.

5. Ett instituts interna riskberäkningsmodell ska beakta ett tillräckligt antal riskfaktorer för att fånga upp alla väsentliga prisrisker.

Ett institut får använda empiriska korrelationer inom riskkategorier och mellan olika riskkategorier, om institutets system för att mäta korrelationer är sunt och genomförs med integritet.

6. Institut som använder metoden med interna modeller ska beräkna E* enligt följande formel:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + modification\ potentielle\ de\ la\ valeur\right\}$$

där

E_i = exponeringsbeloppet för varje enskild exponering enligt det avtal som skulle gälla i avsaknad av kreditriskskydd, om institutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller om institutet beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen och de förväntade förlustbeloppen enligt internmetoden, och

C_i = värdet av lånade, köpta eller mottagna värdepapper eller värdet av lånade eller mottagna kontanter avseende varje sådan exponering.

När instituten beräknar riskvägda exponeringsbelopp med hjälp av interna modeller ska de använda modellens resultat från föregående bankdag.

7. Beräkningen av potentiell värdeförändring enligt punkt 6 ska uppfylla följande krav:

a) Den ska utföras minst en gång per dag.

b) Den ska grunda sig på ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.

c) Den ska grunda sig på en avvecklingsperiod motsvarande fem dagar, utom när det gäller andra transaktioner än värdepappersrepor eller värdepapperslån, där en avvecklingsperiod motsvarande tio dagar ska tillämpas.

d) Den ska grunda sig på en faktisk historisk observationsperiod på minst ett år, utom då en kortare observationsperiod är motiverad på grund av en betydande ökning av prisvolatiliteten.

e) Dataunderlaget för beräkningen ska uppdateras var tredje månad.

▼B

Om ett institut har en repa, ett värdepappers- eller råvarulån, en marginallånetransaktion eller liknande transaktion eller nettningsmängd som uppfyller kriterierna i artikel 285.2, 285.3 och 285.4, ska kortaste innehavsperiod anpassas till den marginalriskperiod som skulle vara tillämplig enligt nämnda punkter i kombination med artikel 285.5.

8. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadstransaktioner som täcks av ramavtal om nettning ska instituten använda E*, såsom det beräknas enligt punkt 6, som exponeringsvärde för den exponering mot motparten som härrör från de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning, vid tillämpning av artikel 113 enligt schablonmetoden eller kapitel 3 enligt internmetoden.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera

a) vad som utgör en mindre väsentlig portfölj enligt punkt 3,

b) vilka kriterier som ska avgöra huruvida en intern modell är sund ur begreppsmässig synvinkel och genomförs enligt punkterna 4 och 5 och ramavtal om nettning.,

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 31 december 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 222

Förenklad metod för finansiella säkerheter

1. Instituten får endast använda den förenklade metoden för finansiella säkerheter om de beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden. Ett institut får inte använda både den förenklade och den fullständiga metoden för finansiella säkerheter i andra fall än de som avses i artiklarna 148.1 och 150.1. Instituten får inte tillämpa detta undantag selektivt i syfte att åstadkomma sänkta kapitalbaskrav eller använda sig av tillsynsarbitrage.

2. Enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter ska instituten åsätta godtagbara finansiella säkerheter ett värde som motsvarar marknadsvärdet, vilket fastställs i enlighet med artikel 207.4 d.

3. För den andel exponeringsvärden där säkerhet ställts genom marknadsvärdet på en godtagbar säkerhet ska instituten ange den riskvikt som de skulle ange enligt kapitel 2, om det utlånande institutet vore direkt exponerat mot säkerhetsinstrumentet. Därvid ska exponeringsbeloppet för en post utanför balansräkningen som ingår i förteckningen i bilaga I vara 100 % av postens värde i stället för det exponeringsvärde som anges i artikel 111.1.

▼B

Riskvikten för den andel där säkerhet ställts ska vara minst 20 %, förutom i de fall som anges i punkterna 4–6. För resten av exponeringsbeloppet ska instituten ange den riskvikt som de skulle ange för en exponering mot motparten utan säkerhet enligt kapitel 2.

4. Instituten ska ange 0 % riskvikt för den säkrade andel av exponeringen vilken uppstår till följd av sådana repor och värdepapperslån som uppfyller kriterierna i artikel 227. Om motparten i transaktionen inte är en central marknadsaktör, ska instituten ange 10 % riskvikt.

5. Instituten ska, i den utsträckning som säkerhet ställts, ange 0 % riskvikt för de exponeringsvärden som fastställts enligt kapitel 6 för de derivatinstrument i bilaga II för vilka det sker en daglig marknadsvärdering och för vilka säkerhet ställts i form av kontanter eller kontantliknande instrument, såvida det inte förekommer någon valutaobalans.

Instituten ska, i den utsträckning som säkerhet ställts, ange 10 % riskvikt för exponeringsvärden för sådana transaktioner där säkerhet ställts genom räntebärande värdepapper som givits ut av nationella regeringar eller centralbanker, vilka åsätts 0 % riskvikt enligt kapitel 2.

6. För andra transaktioner än sådana som avses i punkterna 4 och 5 får instituten ange 0 % riskvikt, om exponeringen och säkerheten är noterade i samma valuta och ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Säkerheten är banktillgodohavanden eller ett kontantliknande instrument.

b) Säkerheten är i form av räntebärande värdepapper som givits ut av nationella regeringar eller centralbanker som är berättigade till 0 % riskvikt enligt artikel 114 och dess marknadsvärde har diskonterats med 20 %.

7. Vid tillämpning av punkterna 5 och 6 ska räntebärande värdepapper som givits ut av nationella regeringar eller centralbanker innefatta följande:

a) Räntebärande värdepapper som givits ut av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, när exponeringar mot dessa behandlas som exponeringar mot den nationella regering inom vars jurisdiktion de är etablerade enligt artikel 115.

b) Räntebärande värdepapper som givits ut av multilaterala utvecklingsbanker och som åsätts 0 % riskvikt enligt eller i kraft av artikel 117.2.

▼B

c) Räntebärande värdepapper som har givits ut av internationella organisationer som åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 118.

d) Räntebärande värdepapper som givits ut av offentliga organ och som behandlas som exponeringar mot nationella regeringar i enlighet med artikel 116.4.

Artikel 223

Fullständig metod för finansiella säkerheter

1. När det gäller värdering av finansiell säkerhet vid tillämpning av den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, ska instituten för att beakta prisvolatiliteten tillämpa volatilitetsjusteringar på säkerhetens marknadsvärde i enlighet med artiklarna 224–227.

Om säkerheten är noterad i en annan valuta än den valuta i vilken den underliggande exponeringen är noterad, ska instituten lägga till en justering för valutavolatiliteten till den volatilitetsjustering som är tillämplig för säkerheten enligt artiklarna 224–227.

När det gäller transaktioner med OTC-derivat där säkerhet ställts genom nettningsavtal som erkänts av de behöriga myndigheterna enligt kapitel 6, ska instituten tillämpa en volatilitetsjustering som avspeglar valutavolatiliteten, om den valuta som säkerheten är noterad i är en annan än avvecklingsvalutan. Instituten ska endast tillämpa en volatilitetsjustering, även i de fall där flera valutor berörs av de transaktioner som täcks genom nettningsavtalet.

2. Instituten ska beräkna det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten (C_{VA}) enligt följande:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

där

C = säkerhetens värde,

H_C = den lämpliga volatilitetsjusteringen för säkerheten, beräknad enligt artiklarna 224 och 227, och

H_{fx} = den lämpliga volatilitetsjusteringen för valutaobalans, beräknad enligt artiklarna 224 och 227.

Vid beräkningen av det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten ska instituten använda formeln i denna punkt för alla transaktioner utom de transaktioner som omfattas av erkända ramavtal om nettning, på vilka bestämmelserna i artiklarna 220 och 221 är tillämpliga.

3. Instituten ska beräkna det volatilitetsjusterade värdet på exponeringen (E_{VA}) enligt följande:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

där

E = exponeringsbeloppet fastställt enligt kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, om exponeringen inte är täckt av någon säkerhet,

H_E = den lämpliga volatilitetsjusteringen för exponeringen, beräknad enligt artiklarna 224 och 227.

Vid transaktioner med OTC-derivat ska instituten beräkna E_{VA} enligt följande:

$$E_{VA} = E.$$

4. Vid beräkning av E i punkt 3 ska följande gälla:

a) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden ska exponeringsbeloppet för en post utanför balansräkningen som tas upp i bilaga I vara lika med 100 % av värdet på denna post i stället för det exponeringsvärde som anges i artikel 111.1.

b) Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden ska beräkna exponeringsbeloppet för de poster som tas upp i artikel 166.8–166.10 med konverteringsfaktorn 100 % i stället för de konverteringsfaktorer eller procentandelar som anges i nämnda punkter.

5. Vid beräkningen av exponeringens fullständigt justerade värde (E*) ska instituten ta hänsyn till både volatilitet och säkerhetens riskreducerande effekter enligt följande:

$$E^* = max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

där

E_{VA} = det volatilitetsjusterade värdet på exponeringen enligt beräkningen i punkt 3, och

C_{VAM} = C_{VA} som justerats ytterligare med hänsyn till eventuell löptidsobalans enligt bestämmelserna i avsnitt 5.

6. Instituten får beräkna volatilitetsjusteringar genom att använda antingen den metod för schabloniserade volatilitetsjusteringar som beskrivs i artikel 224 eller den metod för egna estimat som beskrivs i artikel 225.

Ett institut får välja mellan metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar och metoden för egna estimat, oberoende av om institutet har valt schablonmetoden eller internmetoden för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp.

▼B

Om institutet väljer metoden för egna estimat, ska det emellertid tillämpa denna metod på alla slags instrument, med undantag av mindre väsentliga portföljer, där det får använda metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar.

7. Om säkerheten består av ett antal godtagbara poster ska instituten beräkna volatilitetsjusteringar (H) enligt följande:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

där

a_i = värdet av en godtagbar post i förhållande till säkerhetens totala värde, och

H_i = den volatilitetsjustering som är tillämplig för den godtagbara posten *i*.

Artikel 224

Schabloniserade volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. I tabellerna 1–4 i denna punkt anges de volatilitetsjusteringar som instituten ska tillämpa enligt metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar, under förutsättning att omvärdering sker dagligen.

VOLATILITETSJUSTERINGAR

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg till vilken kreditvärderingen av räntebärande värdepapper är knuten	Återstående löptid	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som givits ut av enheter som avses i artikel 197.1 b			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som givits ut av enheter som avses i artikel 197.1 c och d			Volatilitetsjusteringar för värdepapperiseringspositioner som uppfyller kriterierna i artikel 197.1 h		
		20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
1	1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	1 år	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	> 1 ≤ 5 år	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	> 5 år	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

▼B

Tabell 2

Kreditkvalitetssteg till vilken kreditutvärderingen av kortfristiga räntebärande värdepapper är knuten	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som givits ut av enheter som avses i artikel 197.1 b med kortfristiga kreditvärderingar			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som givits ut av enheter som avses i artikel 197.1 c och d med kortfristiga kreditvärderingar			Volatilitetsjusteringar för värdepapperiseringspositioner som uppfyller kriterierna i artikel 197.1 h		
	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabell 3

Övriga slag av säkerheter och exponeringar

	20 dagars avvecklings-period (i %)	10 dagars avvecklings-period (i %)	5 dagars avvecklings-period (i %)
Aktier eller konvertibla obligationer som ingår i ett centralt index	21,213	15	10,607
Övriga aktier eller konvertibla obligationer som är noterade på en erkänd börs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabell 4

Volatilitetsjusteringar för valutaobalans

20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
11,314	8	5,657

2. Beräkningen av volatilitetsjusteringar i enlighet med punkt 1 ska uppfylla följande villkor:

a) För utlåning mot säkerhet ska avvecklingsperioden vara 20 bankdagar.

b) För repor, utom i den utsträckning som sådana transaktioner avser överföring av råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror, och värdepapperslån ska avvecklingsperioden vara 5 bankdagar.

c) För övriga kapitalmarknadsrelaterade transaktioner ska avvecklingsperioden vara 10 bankdagar.

Om ett institut har en transaktion eller nettningsmängd som uppfyller kriterierna i artikel 285.2, 285.3 och 285.4, ska kortaste innehavsperiod anpassas till den marginalriskperiod som skulle vara tillämplig enligt nämnda punkter.

▼B

3. I tabellerna 1–4 i punkt 1 och i punkterna 4–6 ska det kreditkvalitetssteg till vilket en kreditvärdering för det räntebärande värdepapperet är knutet vara det kreditkvalitetssteg på kreditkvalitetsskalan som EBA har fastställt för kreditvärderingen enligt kapitel 2.

Vid fastställandet av det kreditkvalitetssteg till vilket en kreditvärdering för det räntebärande papperet är knutet enligt första stycket ska även artikel 197.7 tillämpas.

4. När det gäller ej godtagbara värdepapper eller råvaror som lånats ut eller sålts inom ramen för repor eller värdepapperslån eller råvarulån, ska volatilitetsjusteringen vara densamma som för aktier som inte ingår i ett centralt index och är noterade på en erkänd börs.

5. När det gäller godtagbara andelar i fonder, ska volatilitetsjusteringen vara den vägda genomsnittliga volatilitetsjustering som skulle gälla med hänsyn till transaktionens avvecklingsperiod enligt punkt 2 för de tillgångar i vilka fonden har investerat.

Om de tillgångar i vilka fonden har investerat inte är kända för institutet, ska volatilitetsjusteringen vara den högsta volatilitetsjustering som skulle gälla för alla de tillgångar i vilka fonden har rätt att investera.

6. När det gäller räntebärande värdepapper utan kreditvärdering som givits ut av institut och som uppfyller kriterierna för godtagbarhet enligt artikel 197.4, ska volatilitetsjusteringarna vara desamma som för värdepapper som givits ut av institut eller företag med en extern kreditutvärdering som fastställts motsvara kreditkvalitetssteg 2 eller 3.

Artikel 225

Egna estimat av volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. De behöriga myndigheterna ska tillåta institut som uppfyller kraven i punkterna 2 och 3 att använda egna volatilitetsestimat för att beräkna de volatilitetsjusteringar som ska tillämpas på säkerheter och exponeringar. Ett institut som fått tillstånd att använda egna volatilitetsestimat ska inte återgå till en annan metod, såvida inte institutet kan styrka att det finns goda skäl och de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd.

När det gäller räntebärande värdepapper som av ett kreditvärderingsinstitut har fått en kreditutvärdering motsvarande "investment grade" eller bättre, får instituten göra en volatilitetsestimat för varje värdepapperskategori.

När det gäller räntebärande värdepapper som av ett kreditvärderingsinstitut har fått en kreditutvärdering som är lägre än "investment grade" och övriga godtagbara säkerheter, ska instituten beräkna volatilitetsjusteringarna för varje enskild post.

Institut som använder metoden för egna estimat ska estimera säkerhetens volatilitet eller valutaobalansen utan att beakta eventuella korrelationer mellan den osäkrade exponeringen, säkerheten eller valutakurserna.

▼B

När det gäller att fastställa relevanta kategorier, ska instituten beakta kategorin av värdepappersutgivare, extern kreditklassificering av värdepappren samt deras återstående löptid och modifierade duration. Volatilitetsestimaten ska vara representativa för de värdepapper som institutet har tagit upp i en kategori.

2. Beräkningen av volatilitetsjusteringar ska uppfylla följande kriterier:

a) Instituten ska grunda beräkningen på ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.

b) Instituten ska grunda beräkningen på följande avvecklingsperioder:

i) 20 bankdagar för utlåning mot säkerhet.

ii) 5 bankdagar för repor, utom i den utsträckning som sådana transaktioner avser överföring av råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror och värdepapperslån.

iii) 10 bankdagar för övriga kapitalmarknadstransaktioner.

c) Instituten får använda volatilitetsjusteringar som beräknats med kortare eller längre avvecklingsperioder som ökas eller minskas i enlighet med den avvecklingsperiod som anges i led b för transaktionen i fråga genom att använda följande formel för kvadratroten ur tidsperioden:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

där

T_M = den relevanta avvecklingsperioden,

H_M = volatilitetsjusteringen baserad på avvecklingsperioden T_M, och

H_N = volatilitetsjusteringen baserad på avvecklingsperioden T_N.

d) Instituten ska beakta att tillgångar med lägre kreditkvalitet har dålig likviditet. De ska justera avvecklingsperioden uppåt om det råder osäkerhet om säkerhetens likviditet. De ska även ta reda på om det finns historiska data som kan leda till att den potentiella volatiliteten undervärderas. Sådana fall ska hanteras med hjälp av ett stressscenario.

e) Den historiska observationsperiod som instituten använder för beräkning av volatilitetsjusteringar ska vara minst ett år. När det gäller institut som använder ett viktningssystem eller andra metoder för den historiska observationsperioden ska den faktiska observationsperioden vara minst ett år. De behöriga myndigheterna får även kräva att ett institut beräknar sina volatilitetsjusteringar med en kortare observationsperiod, om de behöriga myndigheterna bedömer att detta är motiverat av en betydande ökning i prisvolatiliteten.

▼B

f) Instituten ska minst en gång var tredje månad uppdatera dataunderlagen och beräkna volatilitetsjusteringarna. De ska även göra en ny bedömning av dataunderlagen varje gång marknadspriserna är föremål för betydande förändringar.

3. Estimeringen av volatilitetsjusteringarna ska uppfylla samtliga följande kvalitativa kriterier:

a) Ett institut ska använda volatilitetsestimaten i den dagliga riskhanteringsprocessen, även avseende institutets interna exponeringslimiter.

b) Om den avvecklingsperiod som institutet använder i sin dagliga riskhantering är längre än den period som anges i detta avsnitt för transaktionstypen i fråga, ska institutet öka volatilitetsjusteringarna i enlighet med den formel för kvadratroten ur tidsperioden som anges i punkt 2 c.

c) Institutet ska ha inrättat processer för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av dokumenterade riktlinjer och kontroller för hur systemet för estimering av volatilitetsjusteringar fungerar och för integrering av dessa estimeringar i riskhanteringsprocessen.

d) En oberoende översyn av institutets system för estimering av volatilitetsjusteringar ska ske regelbundet inom ramen för institutets interna revisionsprocess. En översyn av det övergripande systemet för estimering av volatilitetsjusteringar och för integrering av dessa i institutets riskhanteringsprocess ska ske minst en gång per år. Denna översyn ska omfatta minst följande:

   i) Integrering av estimerade volatilitetsjusteringar i den dagliga riskhanteringen.

   ii) Validering av betydande förändringar i processen för estimering av volatilitetsjusteringar.

   iii) Kontroll av konsekvens, aktualitet och tillförlitlighet när det gäller de datakällor som ligger till grund för systemet för estimering av volatilitetsjusteringar, däribland datakällornas oberoende.

   iv) Riktighet och lämplighet vad gäller antagandena om volatilitet.

Artikel 226

Ökning av volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

I artikel 224 anges de volatilitetsjusteringar som ett institut ska tillämpa när dagliga omvärderingar görs. Likaledes ska ett institut som i enlighet med artikel 225 använder sina egna estimat av volatilitetsjusteringar först och främst beräkna dessa på grundval av daglig omvärdering. Om omvärdering inte sker lika ofta som varje dag ska institutet tillämpa större volatilitetsjusteringar. Instituten ska beräkna dessa genom att öka de dagliga omvärderingarna av volatilitetsjusteringarna med hjälp av följande formel för kvadratroten ur tidsperioden:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

där

H = den tillämpliga volatilitetsjusteringen,

H_M = volatilitetsjusteringen om det förekommer daglig omvärdering,

N_R = det faktiska antalet bankdagar mellan omvärderingarna, och

T_M = avvecklingsperioden för transaktionstypen i fråga.

Artikel 227

Villkor för tillämpning av 0 % volatilitetsjustering enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. I fråga om repor och värdepapperslån där ett institut tillämpar metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar enligt artikel 224 eller metoden för egna estimat enligt artikel 225 och där villkoren i punkt 2 a–h är uppfyllda får institutet tillämpa en volatilitetsjustering på 0 %, i stället för de volatilitetsjusteringar som beräknats enligt artiklarna 224–226. Institut som använder den metod med interna modeller som anges i artikel 221 får inte tillämpa den behandling som fastställs i denna artikel.

2. Institut får tillämpa 0 % volatilitetsjustering om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Både exponeringen och säkerheten ska vara kontanter eller räntebärande värdepapper som givits ut av nationella regeringar eller centralbanker enligt artikel 197.1 b och som är berättigade till 0 % riskvikt enligt kapitel 2.

b) Både exponeringen och säkerheten ska vara noterade i samma valuta.

c) Transaktionens löptid är högst en dag eller både exponeringen och säkerheten är föremål för daglig marknadsvärdering eller omprövning av marginalsäkerhet.

d) Tiden mellan det senaste fastställandet av marknadsvärdet före motpartens underlåtenhet att ompröva marginalsäkerheten och avvecklingen av säkerheten får inte vara längre än fyra bankdagar.

e) Transaktionen ska avvecklas inom ett beprövat avvecklingssystem för detta slag av transaktioner.

f) Den dokumentation som avser avtalet eller transaktionen ska vara standarddokument för repor eller värdepapperslån i de berörda värdepapperen.

▼B

g) Transaktionen ska regleras genom dokumentation där det anges att transaktionen omedelbart kan sägas upp om motparten inte lyckas uppfylla en förpliktelse att tillhandahålla kontanter eller värdepapper eller tillhandahålla marginal eller fallerar på annat sätt.

h) De behöriga myndigheterna ska betrakta motparten som en central marknadsaktör.

3. De centrala marknadsaktörer som avses i punkt 2 h ska innefatta följande enheter:

a) De enheter som nämns i artikel 197.1 b mot vilka exponeringar åsätts riskvikt 0 % enligt kapitel 2.

b) Institut.

c) Övriga finansiella företag i den mening som avses i artikel 13 led 25 b och d i direktiv 2009/138/EG mot vilka exponeringar åsätts riskvikt 20 % enligt schablonmetoden eller som, när det gäller institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden, inte har tilldelats någon kreditvärdering av ett erkänt kreditvärderingsinstitut och är internt klassificerade av institutet.

d) Reglerade fonder som är underkastade särskilda kapitalkrav eller begränsningar avseende bruttosoliditeten.

e) Reglerade pensionsfonder.

f) Erkända clearingorganisationer.

Artikel 228

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. Enligt schablonmetoden ska instituten använda E* beräknat enligt artikel 223.5 som exponeringsvärde vid tillämpningen av artikel 113. I fråga om sådana poster utanför balansräkningen som tas upp i bilaga I ska instituten tillämpa procentandelarna i artikel 111.1 på värdet E* för att komma fram till exponeringsbeloppet.

2. Enligt internmetoden ska instituten använda faktisk LGD (LGD*) beräknat enligt denna punkt som LGD vid tillämpning av kapitel 3. Instituten ska beräkna LGD* enligt följande:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

där

LGD = den LGD som skulle gälla för exponeringen enligt kapitel 3 om exponeringen inte var täckt av någon säkerhet,

▼B

E = det exponeringsvärde som i enlighet med artikel 223.3;

E* = fullständigt justerat exponeringsvärde i enlighet med artikel 223.5.

Artikel 229

Värderingsprinciper för övriga godtagbara säkerheter enligt internmetoden

1. Säkerheter i form av fastigheter ska värderas av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än marknadsvärdet. Ett institut ska kräva att den oberoende värderingsmannen dokumenterar marknadsvärdet på ett klart och tydligt sätt.

►C2 I de medlemsstater som har fastställt strikta kriterier för bedömning av fastighetsbelåningsvärdet i lagar och andra föreskrifter får den fasta egendomen i stället värderas ◄ av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än fastighetsbelåningsvärdet. Instituten ska kräva att den oberoende värderingsmannen inte tar med spekulativa faktorer i bedömningen av fastighetsbelåningsvärdet och dokumenterar detta värde på ett klart och tydligt sätt.

Säkerhetens värde ska vara marknadsvärdet eller fastighetsbelåningsvärdet minskat på lämpligt sätt för att avspegla ►C2 resultaten av den övervakning som krävs enligt artikel 208.3 och för att beakta eventuella fordringar på den fasta egendomen med bättre rätt. ◄

2. Fordringar ska värderas till de belopp som de uppgår till.

3. Instituten ska värdera de fysiska säkerheter som inte är fastigheter till respektive marknadsvärde. I denna artikel avses med marknadsvärde det estimerade värde till vilket egendomen skulle kunna säljas av en villig säljare till en i förhållande till honom eller henne oberoende och villig köpare på värderingsdagen.

Artikel 230

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för övriga godtagbara säkerheter enligt internmetoden

1. Instituten ska använda LGD* beräknat i enlighet med denna punkt och punkt 2 som LGD vid tillämpning av kapitel 3.

Om förhållandet mellan säkerhetens värde (C) och exponeringsbeloppet (E) ger ett lägre värde än den minimisäkerhetsnivå som krävs för exponeringen (C*) enligt tabell 5, ska LGD* vara det LGD-värde som fastställs i kapitel 3 för exponeringar utan säkerhet mot motparten. Därvid ska instituten beräkna exponeringsbeloppet för de poster som tas upp i artikel 166.8–166.10 med konverteringsfaktorn eller procentandelen 100 % i stället för de konverteringsfaktorer eller producentandelar som anges i dessa punkter.

▼B

Om förhållandet mellan säkerhetens värde och exponeringsbeloppet överstiger ett andra, högre tröskelvärde för C** enligt tabell 5, ska LGD* vara det värde som anges i tabell 5.

Om den nivå på ställd säkerhet C** som krävs inte uppnås avseende exponeringen som helhet, ska instituten betrakta exponeringen som två exponeringar, dvs. en som motsvarar den del som uppfyller den nivå på ställd säkerhet C** som krävs och en som motsvarar den återstående delen.

2. I tabell 5 i denna punkt anges de tillämpliga LGD*-värdena och de säkerhetsnivåer som krävs för de delar av exponeringarna där säkerhet ställs:

Tabell 5

Minimivärde på LGD för de delar av exponeringar där säkerhet ställs

	LGD* vid icke-efterställda exponeringar	LGD* vid efterställda exponeringar	Miniminivå på ställd säkerhet som krävs för exponeringen (C*)	Miniminivå på ställd säkerhet som krävs för exponeringen (C**)
Fordringar	35 %	65 %	0 %	125 %
Bostadsfastigheter/kommersiella fastigheter	35 %	65 %	30 %	140 %
Övriga säkerheter	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Som ett alternativ till behandlingen i punkterna 1 och 2 och om inte annat följer av artikel 124.2, får instituten inom ramen för begränsningarna i artikel 125.2 d respektive 126.2 d ange 50 % riskvikt för den del av exponeringen där säkerhet är ställd i sin helhet ►C2 genom bostadsfastighet eller kommersiell fastighet, vilken är belägen inom en medlemsstats territorium där samtliga villkor i artikel 199.3 eller 199.4 är uppfyllda. ◄

Artikel 231

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp när det gäller blandade säkerhetstyper

1. Ett institut ska beräkna det LGD*-värde som ska användas som LGD vid tillämpning av kapitel 3 i enlighet med punkterna 2 och 3 om båda följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet använder internmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp.

b) En exponering har säkrats genom både finansiella och andra godtagbara säkerheter.

2. Instituten ska vara skyldiga att dela upp exponeringens volatilitetsjusterade värde, dvs. exponeringens värde efter den volatilitetsjustering som anges i artikel 223.5, i olika delar, så att de erhåller en del som täcks av godtagbara finansiella säkerheter, en del som täcks av fordringar, en del som täcks av kommersiella fastigheter eller bostadsfastigheter, en del som täcks av övriga godtagbara säkerheter och en del som inte täcks av någon säkerhet, beroende på vad som är tillämpligt.

▼B

3. Instituten ska beräkna LGD* separat för varje exponeringsdel som fastställs enligt punkt 2 i enlighet med de relevanta bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 232

Övrigt förbetalt kreditriskskydd

1. Om villkoren i artikel 212.1 är uppfyllda, får insättningar hos institut som är tredje part behandlas som en garanti av det institut som är tredje part.

2. Om villkoren i artikel 212.2 är uppfyllda, ska instituten tillämpa följande behandling för den exponeringsdel för vilken säkerhet har ställts i gällande återköpsvärde för livförsäkringar som pantsatts hos det utlånande institutet:

a) Om institutet tillämpar schablonmetoden för exponeringen, ska riskvägningen ske med de riskvikter som anges i punkt 3.

b) Om institutet tillämpar internmetoden för exponeringen men inte använder egna estimat av LGD, ska exponeringen åsättas ett LGD på 40 %.

I händelse av valutaobalans ska instituten minska det gällande återköpsvärdet i enlighet med artikel 233.3 och värdet av kreditriskskyddet ska vara lika med livförsäkringens gällande återköpsvärde.

3. Vid tillämpning av punkt 2 a ska instituten ange följande riskvikter utifrån den riskvikt som tilldelats en icke-efterställd exponering utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen:

a) Riskvikten 20 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 20 %.

b) Riskvikten 35 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 50 %.

c) Riskvikten 70 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 100 %.

d) Riskvikten 150 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 150 %.

4. Instituten får behandla instrument som återköps på begäran och som är godtagbara enligt artikel 200 c som en garanti av det utgivande institutet. Det godtagbara kreditriskskyddet ska ha följande värde:

a) Om instrumentet ska återköpas till sitt nominella värde, ska detta belopp gälla som värde på skyddet.

▼B

b) Om instrumentet ska återköpas till marknadspris, ska värdet av skyddet vara lika med instrumentets, värderat på samma sätt som de räntebärande värdepapper som uppfyller villkoren i artikel 197.4.

Underavsnitt 2

Obetalt kreditriskskydd

Artikel 233

Värdering

1. Vid beräkning av effekterna av obetalt kreditriskskydd i enlighet med detta underavsnitt ska värdet på obetalt kreditriskskydd (G) vara det belopp som utfärdaren av kreditriskskyddet har åtagit sig att betala i händelse av låntagarens fallissemang eller utebliven betalning eller vid andra specificerade kredithändelser.

2. Om de kredithändelser som specificerats i kreditderivatet inte innefattar en omstrukturering av det underliggande instrumentet som innebär eftergift eller uppskjuten betalning av amortering, ränta eller avgifter som leder till en kreditförlust, ska

a) instituten minska det värde på kreditriskskyddet som beräknats enligt punkt 1 med 40 %, om det belopp som utfärdaren av kreditriskskyddet har åtagit sig att betala inte överskrider exponeringsbeloppet,

b) värdet på kreditriskskyddet uppgå till högst 60 % av exponeringsbeloppet, om det belopp som utfärdaren av kreditriskskyddet har åtagit sig att betala överskrider exponeringsbeloppet.

3. Om obetalt kreditriskskydd är noterat i en annan valuta än den valuta som exponeringen är noterad i, ska instituten minska värdet på kreditriskskyddet genom att tillämpa en volatilitetsjustering enligt följande:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

där

G^* = kreditriskskyddsbeloppet efter justering för valutakursrisk,

G = kreditriskskyddets nominella belopp, och

H_{fx} = volatilitetsjusteringen för all valutaobalans mellan kreditriskskyddet och det underliggande instrumentet, fastställd i enlighet med punkt 4.

Om ingen valutaobalans föreligger är H_{fx} lika med noll.

4. Instituten ska vid volatilitetsjusteringarna för all valutaobalans utgå ifrån en avvecklingsperiod på 10 dagar, förutsatt att omvärdering sker dagligen, och får beräkna dem på grundval av metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden för egna estimat enligt vad som anges i artikel 224 respektive artikel 225. Instituten ska öka volatilitetsjusteringarna i enlighet med artikel 226.

▼B

Artikel 234

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp vid partiellt skydd och uppdelning på trancher

Om ett institut överför en del av lånerisken i en eller flera trancher, ska bestämmelserna i kapitel 5 gälla. Instituten får betrakta tröskelvärden under vilka inga betalningar ska göras i händelse av förlust som jämställda med innehållna förstaförlustpositioner och som upphov till risköverföring i trancher.

Artikel 235

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden

1. Vid tillämpning av artikel 113.3 ska instituten beräkna riskvägda exponeringsbelopp enligt följande formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

där

E = exponeringsbeloppet i enlighet med artikel 111, varvid exponeringsbeloppet för en post utanför balansräkningen som ingår i förteckningen i bilaga I ska vara 100 % av dess värde i stället för det exponeringsvärde som anges i artikel 111.1,

G_A = det kreditriskskyddsbelopp som beräknats enligt artikel 233.3 (G*), justerat ytterligare för eventuell löptidsobalans enligt vad som anges i avsnitt 5,

r = riskvikten för exponeringar mot gäldenären enligt vad som anges i kapitel 2, och

g = riskvikten för exponeringar mot utfärdaren av kreditriskskydd enligt vad som anges i kapitel 2.

2. Om det skyddade beloppet (G_A) är lägre än exponeringsbeloppet (E), får instituten tillämpa den formel som anges i punkt 1, under förutsättning att de skyddade och oskyddade exponeringsdelarna har samma förmånsrätt.

3. Instituten får utvidga behandling enligt artikel 114.4 och 114.7 till att omfatta exponeringar eller delar av exponeringar som garanteras av nationella regeringar eller centralbanker, om garantin är noterad i låntagarens nationella valuta och exponeringen är förfinansierad i den valutan.

Artikel 236

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden

1. När det gäller den täckta delen av exponeringsbeloppet (E), baserat på kreditriskskyddets justerade värde (G_A), får PD enligt kapitel 3 avsnitt 4 anges till kreditriskskyddsutfärdarens PD eller till ett PD-värde som ligger mellan låntagarens och garantigivarens värde om full ersättning inte anses motiverad. I fråga om efterställda exponeringar och icke-efterställt ofinansierat skydd får instituten använda det LGD-värde som de enligt kapitel 3 avsnitt 4 ska tillämpa på icke-efterställda fordringar.

▼B

2. För alla delar av exponeringen för vilka ingen säkerhet ställts ska PD anges till låntagarens värde och LGD till den underliggande exponeringens värde.

3. I denna artikel avses med G_A det värde på G* som beräknats enligt artikel 233.3, justerat ytterligare för eventuell löptidsobalans enligt avsnitt 5. E är det exponeringsbelopp som avses i kapitel 3 avsnitt 5. Därvid ska instituten beräkna exponeringsbeloppet för de poster som tas upp i artikel 166.8–166.10 med konverteringsfaktorn eller procentandelen 100 % i stället för de konverteringsfaktorer eller procentandelar som anges i dessa punkter.

Avsnitt 5

Löptidsobalanser

Artikel 237

Löptidsobalans

1. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp uppstår en löptidsobalans när kreditriskskyddets resterande löptid är kortare än den skyddade exponeringens löptid. Om skyddet har mindre än tre månaders resterande löptid och skyddets löptid är kortare än den underliggande exponeringens löptid, får detta skydd inte betraktas som godtagbart kreditriskskydd.

2. Om det föreligger en löptidsobalans, ska kreditriskskyddet inte betecknas som godtagbart, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Skyddets ursprungliga löptid är kortare än 1 år.

b) Exponeringen är en kortfristig exponering för vilken de behöriga myndigheterna anger den lägsta gränsen för löptiden (M) enligt artikel 162.3 till en dag i stället för ett år.

Artikel 238

Kreditriskskyddets löptid

1. Det underliggande instrumentets effektiva löptid ska vara den längsta möjliga resterande tiden innan gäldenären enligt plan ska uppfylla sina förpliktelser, dock högst fem år. Med förbehåll för punkt 2 ska kreditriskskyddets löptid vara tiden fram till det tidigaste datum då skyddet löper ut eller kan sägas upp.

2. Om tillhandahållaren av skyddet har möjlighet att säga upp skyddet, ska skyddets löptid sträcka sig fram till det tidigaste datum då denna möjlighet kan utnyttjas. Om köparen av skyddet har möjlighet att säga upp skyddet och de ursprungliga avtalsvillkoren innehåller ett positivt incitament för institutet att säga upp transaktionen innan avtalet har löpt ut, ska institutet skyddets löptid sträcka sig fram till det tidigaste datum när denna möjlighet kan utnyttjas. I annat fall bör en sådan möjlighet inte anses påverka skyddets löptid.

▼B

3. Om ingenting hindrar att ett kreditderivat sägs upp innan ett betalningsanstånd löper ut, vilket krävs för att det underliggande instrumentet ska fallera till följd av en utebliven betalning, ska institutet minska skyddets löptid med betalningsanståndets längd.

Artikel 239

Värdering av skydd

1. Vid transaktioner som omfattas av förbetalt kreditriskskydd enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter ska säkerheten inte betecknas som godtagbart förbetalt kreditriskskydd, om det föreligger en obalans mellan exponeringens löptid och skyddets löptid.

2. Vid transaktioner som omfattas av förbetalt kreditriskskydd enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter ska instituten uttrycka kreditriskskyddets och exponeringens löptid i säkerhetens justerade värde enligt följande formel:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

där

C_{VA} = det lägsta värdet av det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten enligt artikel 223.2 och exponeringsbeloppet,

t = det lägsta värdet av antalet år som återstår av kreditriskskyddets löptid beräknad enligt artikel 238 och värdet på T,

T = det lägsta värdet av antalet år som återstår av exponeringens löptid beräknad enligt artikel 238 och fem år, och

t* = 0,25.

Instituten ska använda C_{VAM} som C_{VA} ytterligare justerat för löptidsobalans enligt formeln för beräkning av exponeringens fullständigt justerade värde (E*) enligt artikel 223.5.

3. Vid transaktioner som omfattas av obetalt kreditriskskydd ska instituten avspegla kreditriskskyddets och exponeringens löptid i kreditriskskyddets justerade värde enligt följande formel:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

där

G_A = G* justerat med hänsyn till eventuell löptidsobalans,

G* = värdet på skyddet justerat med hänsyn till eventuell valutaobalans,

▼B

t = det lägsta värdet av antalet år som återstår av kreditriskskyddets löptid beräknad enligt artikel 238 och värdet på T,

T = det lägsta värdet av antalet år som återstår av exponeringens löptid beräknad enligt artikel 238 och fem år, och

t* = 0,25.

Instituten ska använda G_A som värdet på skyddet enligt artiklarna 233–236.

Avsnitt 6

Kreditriskreducering för Exponeringskorgar

Artikel 240

Kreditderivat på första förfall

Om ett institut erhåller kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det första förfallet bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, får institutet ändra beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet och i förekommande fall det förväntade förlustbeloppet för den exponering som utan kreditriskskydd skulle resultera i det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med detta kapitel.

a) För institut som använder schablonmetoden ska det riskvägda exponeringsbeloppet vara det som räknas fram enligt schablonmetoden.

b) För institut som använder internmetoden ska det riskvägda exponeringsbeloppet vara summan av det riskvägda exponeringsbelopp som räknas fram enligt internmetoden och 12,5 gånger det förväntade förlustbeloppet.

Det förfarande som anges i denna artikel ska endast tillämpas om exponeringsvärdet är lägre eller lika med kreditriskssskyddets värde.

Artikel 241

Kreditderivat som förfaller på det n:te fallissemanget

Om det n:te fallissemanget bland exponeringarna utlöser betalning, får det institut som köper skyddet bara beakta skyddet vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och i förekommande fall förväntade förlustbelopp, om skydd också har erhållits för förfall 1 till n-1 eller när n-1 förfall redan har inträffat. I sådana fall får institutet ändra beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet och i förekommande fall det förväntade förlustbelopp för den exponering som utan kreditriskskydd skulle resultera i det n:te lägsta riskvägda exponeringsbeloppet enligt detta kapitel. Instituten ska beräkna det n:te lägsta beloppet i enlighet med vad som anges i artikel 240 a och b.

▼B

Det förfarande som anges i denna artikel ska endast tillämpas om exponeringsvärdet är lägre eller lika med kreditrisksskyddets värde.

Samtliga exponeringar i korgen ska uppfylla de krav som fastställs i artiklarna 204.2 och 216.1 d.

KAPITEL 5

Värdepapperisering

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 242

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. överskottsmarginal: det belopp som inflyter i form av räntor och kreditavgifter eller andra intäkter från de värdepapperiserade exponeringarna minskat med finansieringsutgifter och omkostnader. städoption:

2. städoption: optionsavtal där originatorn kan återköpa eller upphäva positioner i värdepapperisering innan alla underliggande exponeringar har återbetalats, om de utestående exponeringarnas belopp sjunker under en fastställd nivå.

3. likviditetsfacilitet: position i värdepapperisering till följd av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmar når investerarna i rätt tid.

4. K_{IRB}: 8 % av de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats enligt kapitel 3 med avseende på värdepapperiserade exponeringar, om de inte hade värdepapperiserats, plus förväntade förluster som hänger samman med dessa exponeringar och som beräknats enligt det kapitlet.

5. externkreditvärderingsmetod: metod för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering enligt artikel 261.

6. formelbaserad metod: metod för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering enligt artikel 262.

7. position utan kreditvärdering: en position i värdepapperisering som inte har någon kvalificerad kreditvärdering av ett kreditvärderingsinstitut som avses i avsnitt 4.

8. position med kreditvärdering: en position i värdepapperisering som har en kvalificerad kreditvärdering av ett kreditvärderingsinstitut som avses i avsnitt 4.

▼B

►C2 9. program för tillgångsbaserade certifikat eller ABCP-program: ett värdepapperiseringsprogram ◄ genom vilket de utgivna värdepappren främst förekommer i form av företagscertifikat med en ursprunglig löptid på ett år eller mindre.

10. traditionell värdepapperisering: värdepapperisering vid vilken de exponeringar som värdepapperiseras överförs ekonomiskt. Detta ska ske genom att ägandet av de värdepapperiserade tillgångarna överförs från det institut som är originator till ett specialföretag för värdepapperisering eller genom sekundärt deltagande av ett specialföretag för värdepapperisering. De utgivna värdepappren medför inte någon betalningsförpliktelse för det institut som är originator.

11. syntetisk värdepapperisering: värdepapperisering vid vilken risköverföringen uppnås genom kreditderivat eller garantier och de exponeringar som värdepapperiseras förblir exponeringar för det institut som är originator.

12. rullande exponering: en exponering vid vilken kunders utestående skulder tillåts variera allt efter deras beslut att låna och betala tillbaka upp till en överenskommen gräns.

13. rullande värdepapperisering: en värdepapperisering där själva värdepapperiseringsstrukturen rullar genom. att exponeringar läggs till eller avlägsnas från gruppen av exponeringar, oberoende av huruvida exponeringarna rullar eller ej.

14. bestämmelse om förtida amortering: en avtalsklausul i en värdepapperisering av rullande exponeringar eller en rullande värdepapperisering enligt vilken det krävs att investerarnas positioner ska lösas in före de utgivna värdepapperens ursprungliga förfallodag, om vissa särskilt angivna händelser inträffar.

15. tranch i första-förlustläge: den lägst rangordnade tranchen i en värdepapperisering som är den första tranch som bär förluster som uppstår på de värdepapperiserade exponeringarna och därigenom ger skydd åt tranchen i andra-förlustläge och de eventuella trancher som är högre rangordnade.

Avsnitt 2

Beaktande av betydande Risköverföring

Artikel 243

Traditionell värdepapperisering

1. Det institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering får undanta värdepapperiserade exponeringar från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) En betydande kreditrisk förenad med de värdepapperiserade exponeringarna anses som överförd till tredje parter.

b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla positioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.

▼B

2. En betydande kreditrisk ska anses som överförd i följande fall:

a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande positioner ("mezzanine-trancher") det institut som är originator som innehas i värdepapperiseringen i fråga överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga förekommande mellanliggande positioner i denna värdepapperisering.

b) Det finns inga mellanliggande positioner i värdepapperiseringen i fråga och originatorn kan visa att exponeringsbeloppet för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kärnprimärkapitalet eller ges riskvikten 1 250 % med betydande marginal överstiger ett skäligt estimat av den förväntade förlusten på de värdepapperiserade exponeringarna och det institut som är originator innehar högst 20 % av exponeringsvärdena för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kärnprimärkapitalet eller ges riskvikten 1 250 %.

Om den minskning av de riskvägda beloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen i fråga inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter, kan de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje parter.

3. I punkt 2 avses med mellanliggande värdepapperiseringspositioner sådana värdepapperiseringspositioner som tilldelas lägre riskvikt än 1 250 % och som är lägre prioriterade än den högst prioriterade positionen i värdepapperiseringen i fråga och lägre prioriterade än varje position i värdepapperiseringen, vilka i enlighet med avsnitt 4 åsätts kreditkvalitetssteg enligt ett av följande alternativ:

a) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 3 ska åsättas kreditkvalitetssteg 1.

b) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 4 ska åsättas kreditkvalitetssteg 1 eller 2.

4. Som alternativ till punkterna 2 och 3 ska den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att anse en betydande kreditrisk som överförd, om det institutet för varje värdepapperisering kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter.

Tillstånd ska endast beviljas om institutet uppfyller samtliga följande villkor:

a) Institutet har lämpliga riskkänsliga riktlinjer och metoder för att bedöma risköverföringen.

b) Institutet har dessutom i varje enskilt fall beaktat överföringen av kreditrisken till tredje parter inom ramen för institutets interna riskhantering och dess interna kapitalallokering.

5. Utöver de tillämpliga kraven i punkterna 1–4 ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:

▼B

a) Transaktionens ekonomiska innebörd framgår av värdepapperiseringens dokumentation.

b) Det institut som är originator och dess fordringsägare ska inte kunna förfoga över de värdepapperiserade exponeringarna, till exempel vid konkurs och rekonstruktion. Detta ska styrkas genom ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare.

c) De utgivna värdepapperen medför inte någon betalningsförpliktelse för det institut som är originator.

d) Det institut som är originator behåller inte faktisk eller indirekt kontroll över de överförda exponeringarna. En originator ska anses ha behållit faktisk kontroll över de överförda exponeringarna, om denne har rätt att återköpa de tidigare överförda exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller är skyldig att åter påta sig den överförda risken. Om det institut som är originator behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av exponeringarna, ska detta i sig inte utgöra en indirekt kontroll över exponeringarna.

e) Värdepapperiseringens dokumentation ska uppfylla samtliga följande villkor:

   i) Förutom vid bestämmelser om förtida amortering får den inte innehålla klausuler som kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av det institut som är originator, inklusive men inte begränsat till förändring av de underliggande kreditexponeringarna eller ökning av investerarnas avkastning till följd av en försämring av de värdepapperiserade exponeringarnas kreditkvalitet.

   ii) Den får inte innehålla klausuler som ökar avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.

   iii) Det ska i tillämpliga fall tydligt framgå att eventuella köp eller återköp av positioner i värdepapperisering som originatorn eller det medverkande institutet gör utanför avtalsförpliktelserna utgör ett undantag och endast får ske på villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra.

f) Om det föreligger en städoption ska även följande villkor vara uppfyllda:

   i) Det institut som är originator avgör fritt om städoptionen ska utnyttjas.

   ii) Städoptionen får bara utnyttjas, om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet på de värdepapperiserade exponeringarna inte återbetalts.

   iii) Städoptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.

▼B

6. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de särskilda fall som tas upp i punkt 2, när den eventuella minskningen av de riskvägda beloppen inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter, och om institutens tillämpning av punkt 4. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska se över medlemsstaternas genomförande av dessa riktlinjer och senast den 31 december 2017 ge kommissionen ett utlåtande om huruvida det krävs en bindande teknisk standard.

Artikel 244

Syntetisk värdepapperisering

1. Ett institut som är originator till en syntetisk värdepapperisering får beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med artikel 249, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) En betydande kreditrisk anses som överförd till tredje parter genom förfinansierat eller obetalt kreditriskskydd.

b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla positioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.

2. En betydande kreditrisk ska anses som överförd, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande positioner ("mezzanin-trancher") som det institut som är originator innehar i värdepapperiseringen i fråga överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga förekommande mellanliggande positioner i denna värdepapperisering.

b) Det finns inga mellanliggande positioner i värdepapperiseringen i fråga och originatorn kan visa att exponeringsvärdet för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kärnprimärkapitalet eller ges riskvikten 1 250 % med betydande marginal överstiger ett skälligt estimat av den förväntade förlusten på de värdepapperiserade exponeringarna och det institut som är originator innehar högst 20 % av exponeringsvärdena för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kärnprimärkapitalet eller ges riskvikten 1 250 %.

▼C2

Om den minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen i fråga inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter, kan den behöriga myndigheten i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje parter.

▼B

3. I punkt 2 avses med mellanliggande värdepapperiseringspositioner sådana värdepapperiseringspositioner som tilldelas lägre riskvikt än 1 250 % och som är lägre prioriterade än den högst prioriterade positionen i värdepapperiseringen i fråga och lägre prioriterade än varje position i värdepapperiseringen, vilka i enlighet med avsnitt 4 åsätts kreditkvalitetssteg enligt ett av följande alternativ:

a) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 3 ska åsättas kreditkvalitetssteg 1.

b) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 4 ska åsättas kreditkvalitetssteg 1 eller 2.

4. Som alternativ till punkterna 2 och 3 ska den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att anse en betydande kreditrisk som överförd, om det institutet för varje värdepapperisering kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter.

Tillstånd ska endast beviljas om institutet uppfyller samtliga följande villkor:

a) Institutet har lämpliga riskkänsliga riktlinjer och metoder för att bedöma risköverföringen.

b) Institutet har dessutom i varje enskilt fall beaktat överföringen av kreditrisken till tredje parter inom ramen för institutets interna riskhantering och dess interna kapitalallokering.

5. Utöver de tillämpliga kraven i punkterna 1–4 ska överföringen uppfylla samtliga följande villkor:

a) Transaktionens ekonomiska innebörd framgår av värdepapperiseringens dokumentation.

b) Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs är förenligt med artikel 247.2.

c) De instrument som används för att överföra kreditrisk får inte innehålla bestämmelser eller villkor som

   i) fastställer betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskydd inte anses kunna utlösas om en kredithändelse uppstår,

   ii) gör det möjligt att upphäva skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,

   iii) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av det institut som är originator, eller

   iv) ökar institutens kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.

▼B

d) Ett utlåtande har inhämtats från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta territorier.

e) I värdepapperiseringens dokumentation ska det i tillämpliga fall klart framgå att eventuella köp eller återköp av positioner i värdepapperisering som originatorn eller det medverkande institutet gör utanför avtalsförpliktelserna endast får ske på villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra.

f) Om det föreligger en städoption ska följande villkor vara uppfyllda:

i) Det institut som är originator avgör fritt om städoptionen ska utnyttjas.

ii) Städoptionen får bara utnyttjas, om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet på de värdepapperiserade exponeringarna inte återbetalts.

iii) Städoptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.

6. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de särskilda fall som tas upp i punkt 2, när den eventuella minskningen av de riskvägda beloppen inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter, och om institutens tillämpning av punkt 4. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska se över medlemsstaternas genomförande av dessa riktlinjer och senast den 31 december 2017 ge kommissionen ett utlåtande om huruvida det krävs en bindande teknisk standard.

Avsnitt 3

Beräkning av Riskvägda exponeringsbelopp

Underavsnitt 1

Principer

Artikel 245

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

1. Om ett institut som är originator har överfört en betydande kreditrisk i samband med värdepapperiserade exponeringar i enlighet med avsnitt 2, får detta institut

a) vid traditionell värdepapperisering: från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp undanta de exponeringar som det har värdepapperiserat, och

b) vid syntetisk värdepapperisering: beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med artiklarna 249 och 250.

▼B

2. Om det institut som är originator har beslutat att tillämpa punkt 1, ska det beräkna de riskvägda exponeringsbelopp som föreskrivs i detta kapitel för de eventuella positioner som det innehar i värdepapperiseringen.

Om det institut som är originator inte har överfört någon betydande kreditrisk eller har beslutat att inte tillämpa punkt 1, behöver det inte beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de eventuella positioner det innehar i värdepapperiseringen i fråga, men det ska fortsätta att ta med de värdepapperiserade exponeringarna i beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen, som om de inte hade varit värdepapperiserade.

3. Om exponeringen gäller olika trancher i en värdepapperisering, ska exponeringen för varje tranch betraktas som en separat position i värdepapperiseringen. De som tillhandahåller kreditriskskydd för positioner i en värdepapperisering ska anses inneha positioner i värdepapperiseringen i fråga. Med positioner i värdepapperisering ska även avses exponeringar som uppkommer genom ränte- eller valutaderivatinstrument.

4. Om ingen värdepapperiseringsposition har dragits av från kärnprimärkapitalet enligt artikel 36.1 k, ska det riskvägda exponeringsbeloppet räknas in i institutets totala riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpningen av artikel 92.3.

5. En värdepapperiseringspositions riskvägda exponeringsbelopp ska beräknas genom att den relevanta totala riskvikten tillämpas på positionens exponeringsvärde, beräknat enligt artikel 246.

6. Den totala riskvikten ska beräknas som summan av den riskvikt som anges i detta kapitel och eventuell ytterligare riskvikt i enlighet med artikel 407.

Artikel 246

Exponeringsvärde

1. Exponeringsbeloppet ska beräknas enligt följande:

a) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 3, ska exponeringsbeloppet för en i balansräkningen upptagen värdepapperiseringsposition vara dess bokförda värde efter specifika kreditriskjusteringar som har behandlats i enlighet med artikel 110.

b) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 4, ska exponeringsbeloppet för en i balansräkningen upptagen värdepapperiseringsposition vara dess bokförda värde före eventuella kreditriskjusteringar som har behandlats i enlighet med artikel 110.

c) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 3, ska exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition utanför balansräkningen vara dess nominella värde minus eventuell specifik kreditriskjustering av värdepapperiseringspositionen i fråga multiplicerat med en konverteringsfaktor enligt vad som föreskrivs i detta kapitel. Konverteringsfaktorn ska vara 100 %, om inte annat anges.

▼B

d) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 4, ska exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition utanför balansräkningen vara dess nominella värde multiplicerat med en konverteringsfaktor enligt vad som föreskrivs i detta kapitel. Konverteringsfaktorn ska vara 100 %, om inte annat anges.

e) Exponeringsbeloppet för en motpartsrisk i samband med ett derivatinstrument som förtecknas i bilaga II ska fastställas enligt kapitel 6.

2. Om ett institut har två eller fler överlappande positioner i en värdepapperisering, ska det, i den utsträckning som dessa överlappar varandra, i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ta med endast den position eller den del av en position som ger det högsta riskvägda exponeringsbeloppet. Institutet får även tillgodoräkna sig en sådan överlappning mellan kapitalbaskraven för specifika risker för positioner i handelslagret och kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositioner utanför handelslagret, under förutsättning att institutet kan beräkna och jämföra kapitalbaskraven för de relevanta positionerna. I denna punkt ska med överlappning avses att positionerna helt eller delvis innebär en exponering för samma risk, så att det inom ramen för överlappningen endast är fråga om en enda exponering.

3. När artikel 268 c tillämpas på positioner i program för tillgångsbaserade företagscertifikat, får institutet tillämpa den riskvikt som tilldelats en likviditetsfacilitet för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för företagscertifikatet, under förutsättning att 100 % av det företagscertifikat som givits ut av programmet täcks av denna likviditetsfacilitet eller andra likviditetsfaciliteter, varav samtliga likställs med företagscertifikatet, så att de bildar överlappande positioner.

Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om att det använder sig av detta förfarande.

Artikel 247

Beaktande av kreditriskreducering för positioner i värdepapperisering

1. Ett institut får beakta förfinansierat eller obetalt kreditriskskydd som erhållits för en värdepapperiseringsposition i enlighet med kapitel 4 och de krav som fastställs i detta kapitel och i kapitel 4.

Godtagbart betalt kreditriskskydd är begränsat till sådana finansiella säkerheter som är godtagbara för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2 enligt vad som anges i kapitel 4 och för att detta kreditriskskydd ska få beaktas måste motsvarande krav enligt kapitel 4 vara uppfyllda.

2. Godtagbart obetalt kreditriskskydd och godtagbar utfärdare av obetalt kreditriskskydd är begränsade till vad som är godtagbart enligt kapitel 4 och för att detta kreditriskskydd ska få beaktas måste motsvarande krav enligt kapitel 4 vara uppfyllda.

▼B

3. Genom undantag från punkt 2 ska de godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som tas upp i artikel 201.1 a–h, utom kvalificerade centrala motparter, ha tilldelats en kreditutvärdering av ett valbart kreditvärderingsinstitut som har bedömts motsvara minst kreditkvalitetssteg 3 enligt artikel 136 och ha tilldelats minst kreditkvalitetssteg 2 vid den tidpunkt då kreditriskskyddet först beaktades. Institut som har tillstånd att tillämpa internmetoden för en direkt exponering mot utfärdaren av kreditriskskyddet får bedöma godtagbarheten i enlighet med första meningen, förutsatt att PD för utfärdaren av kreditriskskyddet är lika med det PD som motsvarar de kreditkvalitetssteg som anges i artikel 136.

4. Genom undantag från punkt 2 är specialföretag för värdepapperisering godtagbara utfärdaren av kreditriskskydd, om de äger tillgångar som utgör en godtagbar finansiell säkerhet för vilka det inte finns några rättigheter eller villkorade rättigheter som föregår eller likställs med de villkorade rättigheterna för det institut som erhåller obetalt kreditriskskydd och alla krav för beaktande av finansiell säkerhet i kapitel 4 är uppfyllda. I sådana fall ska GA (skyddsbeloppet justerat med hänsyn till eventuell valutaobalans och löptidsobalans i enlighet med kapitel 4) begränsas till det volatilitetsjusterade marknadsvärdet på nämnda tillgångar och g (riskvikten för exponeringar mot utfärdaren av kreditriskskyddet i enlighet med schablonmetoden) ska fastställas till den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på dessa tillgångar som finansiella säkerheter enligt schablonmetoden.

Artikel 248

Implicit stöd

1. Ett medverkande institut eller ett institut som är originator och som på en värdepapperisering har tillämpat artikel 245.1 och 245.2 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp eller sålt instrument från sitt handelslager med följden att det inte längre behöver ha en kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, får inte för att minska möjliga eller faktiska förluster för investerare, ge stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser. En transaktion ska inte anses ge stöd, om den görs på villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra samt om transaktionen beaktas i bedömningen av betydande kreditrisköverföring. Varje sådan transaktion ska oavsett om den ger stöd eller inte anmälas till de behöriga myndigheterna och vara föremål för institutets översyn av och godkännandeprocess för krediter. I bedömningen av huruvida transaktionen är konstruerad för att ge stöd eller inte ska institutet i tillräcklig mån överväga åtminstone

a) återköpspriset,

b) institutets kapital- och likviditetssituation före och efter återköpet,

c) de värdepapperiserade exponeringarnas utveckling,

d) värdepapperiseringspositionernas utveckling, och

e) stödets inverkan på originatorns förväntade förluster i förhållande till investerare.

▼B

2. EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för villkoren för att parter ska anses vara oberoende av varandra och för när en transaktion inte ska anses vara konstruerad för att ge stöd.

3. Om ett institut som är originator eller ett medverkande institut inte uppfyller kravet i punkt 1 i fråga om en värdepapperisering, får detta institut inte ha en lägre kapitalbas än att den skulle motsvara de värdepapperiserade exponeringarna om ingen värdepapperisering hade skett.

Underavsnitt 2

Originatorers beräkning av riskvägda exponeringsbelopp vid syntetiska värdepapperiseringar

Artikel 249

Allmän behandling

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiserade exponeringar när villkoren i artikel 244 är uppfyllda ska det institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering, med förbehåll för artikel 250, använda de tillämpliga beräkningsmetoder som anges i detta avsnitt och inte de metoder som anges i kapitel 2. För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt kapitel 3 ska det förväntade förlustbeloppet vid sådana exponeringar vara noll.

De krav som anges i första stycket ska gälla för hela den exponeringsgrupp som är föremål för värdepapperiseringen. Med förbehåll för artikel 250, ska det institut som är originator beräkna riskvägda exponeringsbelopp för alla värdepapperiseringstrancher i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt, även för de trancher för vilka institutet beaktar kreditriskreducering i enlighet med artikel 247, varvid den riskvikt som ska tillämpas på denna position får ändras i enlighet med kapitel 4, om kraven i detta kapitel beaktas.

Artikel 250

Behandling av löptidsobalanser vid syntetiska värdepapperiseringar

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 249 ska vid risköverföring eventuell löptidsobalans mellan det kreditriskskydd som utgör en tranch och genom vilket risköverföringen uppnås och de värdepapperiserade exponeringarna beaktas enligt följande:

a) De värdepapperiserade exponeringarnas löptid ska antas vara lika med löptiden för den av exponeringarna som har längst löptid, dock som längst fem år. Kreditriskskyddets löptid ska fastställas enligt kapitel 4.

▼B

b) Ett institut som är originator ska bortse från eventuell löptidsobalans vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för trancher som inom ramen för detta avsnitt tilldelats en riskvikt på 1 250 %. För alla övriga trancher ska den behandling av löptidsobalans som anges i kapitel 4 tillämpas i enlighet med följande formel:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^{*}}{T - t^{*}} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^{*}}$$

där

RW* = riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 92.3 a,

RW_{Ass} = de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha gällt för exponeringarna, om de inte hade värdepapperiserats, proportionellt beräknade,

RW_{SP} = riskvägda exponeringsbelopp beräknade enligt artikel 249, om det inte förelåg någon löptidsobalans,

T = löptiden för de underliggande exponeringarna uttryckt i år,

t = löptiden för kreditriskskyddet uttryckt i år, och

t* = 0,25.

Underavsnitt 3

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden

Artikel 251

Riskvikter

Om inte annat följer av artikel 252 ska ett institut beräkna riskvägt exponeringsbelopp för en värdepapperiserings- eller återvärdepapperiseringsposition med kreditvärdering genom att tillämpa den riskvikt som är relevant för exponeringsbeloppet.

Relevant riskvikt ska vara den riskvikt som anges i tabell 1 och som motsvarar kreditvärderingen av positionen i enlighet med avsnitt 4.

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4 (endast för ej kortfristiga kredit-värderingar)	Alla övriga kredit-kvalitetssteg
Positioner i värdepapperisering	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Positioner i återvärdepapperisering	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

Om inte annat följer av artiklarna 252–255, ska riskvikten 1 250 % tillämpas vid beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition utan kreditvärdering.

Artikel 252

Originatorer och medverkande institut

För originatorer eller medverkande institut får de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats för deras positioner i en värdepapperisering begränsas till de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats för de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats, varvid en riskvikt på 150 % ska antas vara tillämpad på

a) alla aktuella fallerande poster, och

b) alla poster som enligt artikel 128 betraktas som förknippade med särskilt hög risk bland de värdepapperiserade exponeringarna.

Artikel 253

Behandling av positioner utan kreditvärdering

1. Vid beräkning av riskvägt exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition utan kreditvärdering får ett institut tillämpa den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle ha tillämpats på de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2 av ett institut som innehade exponeringarna, multiplicerat med den koncentrationsfaktor som anges i punkt 2. Därvid ska institutet alltid känna till hur gruppen av värdepapperiserade exponeringar är sammansatt.

2. Koncentrationsfaktorn ska vara lika med summan av alla tranchernas nominella belopp, dividerad med summan av de nominella beloppen på de trancher som är efterställda eller likställs med den tranch i vilken positionen innehas, inklusive den berörda tranchen. Resulterande riskvikt får inte överstiga 1 250 % eller vara lägre än någon riskvikt som är tillämplig på en tranch med en bättre rangordning och med kreditvärdering. Om institutet inte kan fastställa de riskvikter som skulle tillämpas på de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2, ska det tillämpa riskvikten 1 250 % på positionen.

Artikel 254

Behandling av värdepapperiseringspositioner i trancher i andra förlustläge eller bättre i ett program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program)

Med förbehåll för möjligheten att i enlighet med artikel 255 tillämpa en fördelaktigare behandling av likviditetsfaciliteter utan kreditvärdering får ett institut på värdepapperiseringspositioner som uppfyller följande villkor tillämpa den riskvikt som är högst av 100 % eller den högsta av de riskvikter som ett institut som innehar exponeringen skulle tillämpa på någon av de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2.

▼B

a) Värdepapperiseringspositionen ska vara i en tranch som ekonomiskt sett är i ett andra-förlustläge eller är bättre prioriterad i värdepapperiseringen och första-förlusttranchen ska ge påtaglig kreditförstärkning till tranchen i andra-förlustläge.

b) Värdepapperiseringspositionens kvalitet ska minst motsvara kreditkvalitetssteg 3 enligt schablonmetoden.

c) Värdepapperiseringspositionen ska innehas av ett institut som inte innehar någon position i den tranch som är i första-förlustläge.

Artikel 255

Behandling av likviditetsfaciliteter utan kreditvärdering

1. Instituten får för att fastställa exponeringsbeloppet tillämpa konverteringsfaktorn 50 % på det nominella beloppet på en likviditetsfacilitet utan kreditvärdering, om följande villkor är uppfyllda:

a) De omständigheter under vilka likviditetsfaciliteten får tas i anspråk ska anges och begränsas klart och tydligt i dess dokumentation.

b) Faciliteten får inte utnyttjas för att tillhandahålla kreditstöd genom att täcka förluster som redan uppstått vid tiden för utnyttjandet, särskilt inte för att tillhandahålla likvida medel för exponeringar som fallerat vid tiden för utnyttjandet eller för att förvärva tillgångar till ett pris som är högre än det verkliga värdet.

c) Faciliteten får inte användas för att tillhandahålla ständig eller regelbunden finansiering av värdepapperiseringen.

d) Återbetalning av utnyttjad facilitet ska inte vara efterställd investerares fordringar, annat än när det gäller fordringar som uppstår avseende ränte- eller valutaderivat eller avgifter eller liknande kostnader, och inte heller undantas eller uppskjutas.

e) Faciliteten får inte utnyttjas när alla tillämpliga kreditförstärkningar som den omfattas av är uttömda.

f) Faciliteten ska omfattas av en bestämmelse som leder till att det belopp som kan tas i anspråk automatiskt minskas med de fallerade exponeringarna, om det föreligger fallissemang enligt kapitel 3, eller, om gruppen av värdepapperiserade exponeringar består av instrument med kreditvärdering, som leder till att faciliteten upphävs om gruppens genomsnittliga kvalitet hamnar under "investment grade".

Riskvikten ska vara den högsta riskvikt som ett institut som innehaft exponeringarna skulle ha tillämpat på någon av de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2.

2. För att fastställa exponeringsbeloppet på kontantförskotteringsfacilitet får en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas på det nominella beloppet för en likviditetsfacilitet med villkorslös uppsägning, förutsatt att villkoren i punkt 1 är uppfyllda och att återbetalning av utnyttjanden av faciliteten inte är efterställda några andra fordringar på kassaflödena från de värdepapperiserade exponeringarna.

▼B

Artikel 256

Ytterligare kapitalbaskrav för värdepapperisering av rullande exponeringar med bestämmelser om förtida amortering

1. När en värdepapperisering av rullande exponeringar omfattas av en bestämmelse om förtida amortering, ska det institut som är originator i enlighet med denna artikel beräkna ett ytterligare riskvägt exponeringsbelopp som gäller risken för att de kreditrisker som institutet är exponerat för kan öka till följd av att bestämmelsen om förtida amortering tillämpas.

2. Institutet ska beräkna ett riskvägt exponeringsbelopp för summan av originatorns och investerarnas respektive andel av exponeringsbeloppet.

För värdepapperiseringsstrukturer där de värdepapperiserade exponeringarna innehåller rullande och icke-rullande exponeringar ska ett institut som är originator tillämpa behandlingen enligt punkterna 3–6 på den del av den underliggande gruppen som innehåller rullande exponeringar.

Originatorns andel av exponeringsbeloppet ska vara exponeringsbeloppet för det teoretiska värdet på den andel av hela gruppen av utnyttjade belopp som har överförts till en värdepapperisering, vars andel av hela den värdepapperiserade gruppen bestämmer den andel av kassaflödena från kapitalåterbetalningar, räntor och andra anknutna belopp som inte är tillgängliga för utbetalningar till innehavare av positioner i värdepapperiseringen. Originatorns andel ska inte vara efterställd investerarnas andel. Exponeringsbeloppet för investerarnas andel ska vara exponeringsbeloppet för det teoretiska värdet på den återstående andelen av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp.

Det riskvägda exponeringsbelopp som avser exponeringsbeloppet för originatorns andel ska beräknas som en proportionell exponering mot de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa inte hade värdepapperiserats.

3. Institut som är originatorer vid följande typer av värdepapperiseringar är undantagna från kravet i punkt 1 på att beräkna ett ytterligare riskvägt exponeringsbelopp:

a) Värdepapperiseringar av rullande exponeringar där investerarna förblir helt exponerade för låntagarnas alla framtida utnyttjanden, så att de underliggande faciliteternas risk inte faller tillbaka på det institut som är originator ens efter det att en förtida amortering har utlösts.

b) Värdepapperiseringar där bestämmelser om förtida amortering endast utlöses av händelser som inte är relaterade till de värdepapperiserade tillgångarnas eller originatorns resultat, exempelvis betydande förändringar av skattelagar och andra författningar.

▼B

4. För ett institut som är originator och är skyldigt att beräkna ett ytterligare riskvägt exponeringsbelopp i enlighet med punkt 1 får summan av de riskvägda exponeringsbeloppen med avseende på dess positioner i investerarnas andel och de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats enligt punkt 1 inte vara större än det största av

a) de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats med avseende på dess positioner i investerarnas andel, och

b) de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats med avseende på de värdepapperiserade exponeringarna av ett institut som innehade exponeringarna, om de inte hade värdepapperiserats till ett belopp motsvarande investerarnas andel.

I förekommande fall ska det avdrag för nettovinst enligt artikel 32.1 som uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster, inte omfattas av det maximala belopp som anges i föregående stycke.

5. Det riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas enligt punkt 1 ska fastställas genom att exponeringsbeloppet på investerarnas andel multipliceras med produkten av den tillämpliga konverteringsfaktorn enligt punkterna 6–9 och den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle gälla för de värdepapperiserade exponeringarna, om de inte hade varit värdepapperiserade.

En ordning med förtida amortering ska anses vara kontrollerad, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det institut som är originator ska ha en lämplig plan för att säkerställa en tillräcklig egen kapitalbas och likviditet i händelse av en förtida amortering.

b) Under transaktionens löptid ska originatorns andel och investerarnas andel av räntebetalningar, kapitalbelopp, utgifter, förluster och återvinningar fördelas proportionellt på grundval av saldot för utestående fordringar vid en eller flera referenspunkter under varje månad.

c) Amorteringsperioden ska bedömas som tillräcklig för att 90 % av den totala utestående skulden (originatorns och investerarnas andelar) i början av den förtida amorteringsperioden ska kunna betalas tillbaka eller redovisas som obetald.

d) Återbetalningstakten ska inte vara snabbare än vad den skulle ha varit vid rak amortering under den period som anges i led c.

6. Om en bestämmelse om förtida amortering avser värdepapperiseringar av obekräftade hushållsexponeringar med villkorslös uppsägning utan förhandsbesked, där den förtida amorteringen utlöses av att överskottsmarginalens nivå hamnar under ett angivet gränsvärde, ska instituten jämföra överskottsmarginalens tremånadersgenomsnitt med den nivå där överskottet enligt avtalsvillkoren måste börja innehållas.

Om värdepapperiseringen inte kräver att överskottsmarginalen ska innehållas, ska punkten där överskottsutbetalningen upphör anses vara 4,5 procentenheter högre än nivån på överskottsmarginalen när en förtida amortering utlöses.

▼B

Konverteringsfaktorn ska fastställas utifrån nivån på den faktiska genomsnittliga överskottsmarginalen under tre månader enligt tabell 2.

Tabell 2

	Värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om kontrollerad förtida amortering	Värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om icke-kontrollerad förtida amortering
Tremånaders genomsnittlig överskotts-marginal	Konverteringsfaktor	Konverteringsfaktor
Över nivå A	0 %	0 %
Nivå A	1 %	5 %
Nivå B	2 %	15 %
Nivå C	10 %	50 %
Nivå D	20 %	100 %
Nivå E	40 %	100 %

Nivåerna i tabell 2 är indelade enligt följande:

a) Med nivå A avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 133,33 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 100 % av den nivån.

b) Med nivå B avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 100 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 75 % av den nivån.

c) Med nivå C avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 75 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 50 % av den nivån.

d) Med nivå D avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 50 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 25 % av den nivån.

e) Med nivå E avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 25 % av den nivå där överskott ska börja innehållas.

7. Om en bestämmelse om förtida amortering avser värdepapperiseringar av obekräftade hushållsexponeringar med villkorslös uppsägning utan förhandsbesked, där den förtida amorteringen utlöses av ett kvantitativt värde som gäller något annat än den genomsnittliga överskottsmarginalen under en tremånadersperiod, får instituten med de behöriga myndigheternas tillstånd tillämpa en behandling som nära ansluter sig till den som föreskrivs i punkt 6 för att fastställa den där angivna konverteringsfaktorn. Den behöriga myndigheten ska bevilja tillstånd, om följande villkor är uppfyllda:

a) Denna behandling är lämpligare, då institutet kan fastställa ett kvantitativt mått, som, i förhållande till det kvantitativa värde som utlöser förtida amortering, är likvärdigt med den nivå där överskott ska börja innehållas.

b) Denna behandling leder till att den kreditrisk som institutet är exponerat för kan öka genom att bestämmelsen om förtida amortering tillämpas, vilket är beräknat med samma försiktighet som vid beräkningen enligt punkt 6.

8. För alla övriga värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om kontrollerad förtida amortering av rullande exponeringar ska en konverteringsfaktor på 90 % tillämpas.

▼B

9. För alla övriga värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om icke-kontrollerad förtida amortering av rullande exponeringar ska en konverteringsfaktor på 100 % tillämpas.

Artikel 257

Kreditriskreducering för positioner i värdepapperisering enligt schablonmetoden

Om kreditriskskydd erhålls för en position i värdepapperisering, får beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp ändras i enlighet med kapitel 4.

Artikel 258

Reducering av riskvägda exponeringsbelopp

Om en värdepapperiseringsposition har tilldelats riskvikten 1 250 %, får institut i enlighet med artikel 36.1 k, som ett alternativ till att ta med positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, dra av positionens exponeringsvärde från kärnprimärkapitalet. I detta syfte får beräkningen av exponeringsbeloppet motsvara godtagbart förbetalt kreditriskskydd på ett sätt som är förenligt med artikel 257.

Om ett institut som är originator utnyttjar detta alternativ, får det subtrahera 12,5 gånger det belopp som har dragits av enligt artikel 36.1 k från det belopp som i artikel 252 anges som det aktuella riskvägda exponeringsbelopp som skulle beräknas för de värdepapperiserade exponeringarna, om de inte hade varit värdepapperiserade.

Underavsnitt 4

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden

Artikel 259

Rangordning av metoder

1. Instituten ska använda metoderna enligt följande rangordning:

a) När det gäller en position med kreditvärdering eller en position för vilken en härledd kreditvärdering får användas, ska det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt externkreditvärderingsmetoden enligt artikel 261.

b) När det gäller en position utan kreditvärdering får institut använda den formelbaserade metoden enligt artikel 262, om det kan göra estimat av PD och anger tillämpliga exponeringsvärden och LGD i den formelbaserade metoden i enlighet med de krav på estimat av dessa parametrar som anges för internmetoden i avsnitt 3. Ett institut som inte är originator får endast använda den formelbaserade metoden med de behöriga myndigheternas förhandsgodkännande, vilket endast ska beviljas när institutet uppfyller villkoret i första meningen i denna punkt.

▼B

c) Ett institut får, som ett alternativ till led b och bara för positioner utan kreditvärdering i ABCP-program använda internmetoden i enlighet med punkt 4, om de behöriga myndigheterna har godkänt detta.

d) I alla övriga fall ska positioner i värdepapperisering utan kreditvärdering tilldelas riskvikten 1 250 %.

e) Trots vad som föreskrivs i led d, och med de behöriga myndigheternas förhandsgodkännande, får ett institut beräkna riskvikten för en position utan kreditvärdering i ett ABCP-program i enlighet med artikel 253 eller 254, om positionen utan kreditvärdering inte är ett företagscertifikat och faller under tillämpningsområdet för en internmetod för vilken ett godkännande har begärts. De sammanlagda exponeringsvärden som omfattas av undantaget får inte vara väsentliga och ska i alla fall vara mindre än 10 % av de sammanlagda exponeringsvärden som institutet behandlar enligt internmetoden. Institutet ska sluta använda denna metod när godkännandet av tillämplig internmetod har vägrats.

2. Vid användning av härledd kreditvärdering ska ett institut ge en position utan kreditvärdering en härledd kreditvärdering som motsvarar kreditvärderingen av den bäst prioriterade referenspositionen med kreditvärdering som i alla avseenden är efterställd den berörda värdepapperiseringspositionen utan kreditvärdering och uppfyller samtliga följande villkor:

a) Referenspositionen ska i alla avseenden vara efterställd värdepapperiseringspositionen utan kreditvärdering.

b) Referenspositionens löptid ska vara minst lika lång som löptiden för den berörda positionen utan kreditvärdering.

c) En härledd kreditvärdering ska fortlöpande uppdateras för att avspegla alla förändringar av kreditvärderingen av referenspositionerna.

3. De behöriga myndigheterna ska ge instituten tillstånd att använda internmetoden i enlighet med punkt 4, om följande villkor är uppfyllda:

a) Positioner i de certifikat som givits ut inom ABCP-programmet ska vara positioner med kreditvärdering.

b) Den interna bedömningen av positionens kreditkvalitet ska avspegla ett eller flera kreditvärderingsinstituts offentligt tillgängliga värderingsmetoder för betygsättning av värdepapper som baseras på exponeringar av det slag som värdepapperiserats.

c) Bland de kreditvärderingsinstitut vilkas metoder ska avspeglas enligt led b ska de kreditvärderingsinstitut ingå som har tillhandahållit en extern kreditvärdering för de certifikat som givits ut inom ABCP-programmet. Kvantitativa element – till exempel stressfaktorer – som används för att bedöma om positionen motsvarar en viss kreditkvalitet ska åtminstone vara lika försiktiga som de metoder som används i det berörda kreditvärderingsinstitutets aktuella värderingsmetodik.

▼B

d) Vid utvecklingen av sin internmetod ska institutet beakta relevanta offentliggjorda kreditvärderingsmetoder som används av de kreditvärderingsinstitut som klassificerar certifikat emitterade inom ABCP-programmet. Detta ska dokumenteras av institutet och uppdateras regelbundet, i enlighet med vad som anges i led g.

e) Institutets internmetod ska innefatta kreditvärderingsklasser. Dessa kreditvärderingsklasser ska motsvara kreditvärderingsinstitutens kreditvärderingsklasser. Detta ska klart och tydligt dokumenteras.

f) Internmetoden ska användas i institutets interna riskhanteringsprocess, däribland vid beslutsfattande, i information till ledningen och vid interna processer för kapitalallokering.

g) Interna eller externa revisorer, ett kreditvärderingsinstitut eller institutets interna kreditöversyns- eller riskhanteringsavdelning ska göra regelbundna översyner av den interna värderingsprocessen och kvaliteten på de interna bedömningarna av kreditkvaliteten på institutets exponeringar mot ABCP-program. Om institutets avdelningar för internrevision, kreditöversyn eller riskhantering utför översynen, ska dessa vara oberoende från affärsområdet ABCP-program och kunderna.

h) Institutet ska följa upp de interna klassificeringarna över tiden för att utvärdera den interna värderingsmetodens resultat och vid behov göra anpassningar av metoden, när exponeringarnas resultat regelmässigt avviker från den interna klassificeringen.

i) ABCP-programmet ska i form av riktlinjer för krediter och investeringar även innehålla kravnivåer för att påta sig kreditrisk. Vid beslut om att köpa en tillgång ska ABCP-programförvaltaren ta hänsyn till vilket slags tillgång som köps, arten och värdet av de exponeringar som härrör från tillhandahållande av likviditetsfaciliteter och kreditförstärkningar, förlustfördelning och rättsligt och ekonomiskt avskiljande av de överförda tillgångarna från den säljande enheten. En kreditanalys av tillgångssäljarens riskprofil ska utföras och denna ska innefatta analys av tidigare och förväntat ekonomiskt resultat, nuvarande marknadsställning, förväntad framtida konkurrenskraft, bruttosoliditet, betalningsflöden, räntetäckning och skuldkreditvärdering. Dessutom ska en översyn av säljarens kravnivåer, betalningsförmåga och indrivningsprocesser utföras.

j) I ABCP-programmet ska minimikriterier för tillgångarnas godtagbarhet fastställas, som särskilt

   i) utesluter förvärv av tillgångar som är oreglerade sedan längre tid eller har fallerat,

   ii) begränsar alltför stor inriktning på en enskild gäldenär eller ett geografiskt område, och

   iii) begränsar löptiden hos de tillgångar som ska förvärvas.

▼B

k) ABCP-programmet ska för indrivning ha riktlinjer och processer som tar hänsyn till serviceföretagets operativa kapacitet och kreditkvalitet. Programmet ska minska den risk som beror på säljaren och serviceföretaget genom olika metoder, till exempel genom utlösningsmekanismer baserade på aktuell kreditkvalitet som skulle utesluta sammanblandning av medel.

l) I det sammanlagda förlustestimatet av en tillgångsgrupp som ABCP-programmet avser att köpa ska alla potentiella riskkällor beaktas, till exempel kredit- och utspädningsrisk. Om den av säljaren tillhandahållna kreditförstärkningen bara är baserad på de kreditrelaterade förlusternas storlek, ska en särskild reserv inrättas för utspädningsrisk, såvida utspädningsrisk är väsentlig för den berörda exponeringsgruppen. Dessutom ska programmet vid bedömning av förstärkningens nivå granska flera års tidigare information, däribland om förluster, misskötsel, utspädningar och fordringarnas omsättningstakt.

m) ABCP-programmets köp av exponeringar ska ha strukturella inslag, såsom utlösningsmekanismer för avveckling, för att minska den underliggande portföljens potentiella kreditförsämring.

4. Enligt internmetoden ska institutet hänföra positionen utan kreditvärdering till en av de kreditvärderingsklasser som beskrivs i punkt 3 e. Positionen ska ges en bedömd kreditvärdering som överensstämmer med kreditvärderingarna för kreditvärderingsklassen enligt punkt 3 e. Om den bedömda kreditvärderingen i början av värdepapperiseringen är i nivå med "investment grade" eller bättre, ska den för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp betraktas som likvärdig med en godtagbar kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut.

5. Institut som har fått tillstånd att använda internmetoden får inte återgå till att använda andra metoder, såvida inte samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har visat den behöriga myndigheten att institutet har goda skäl att göra detta.

b) Institutet har fått den behöriga myndighetens tillstånd i förväg.

Artikel 260

Maximala riskvägda exponeringsbelopp

Ett institut som är originator, ett medverkande institut eller ett annat institut som kan beräkna K_{IRB} får begränsa de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats för positioner i en värdepapperisering till det belopp som enligt artikel 92.3 skulle medföra ett kapitalbaskrav motsvarande 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen, om de värdepapperiserade tillgångarna inte hade värdepapperiserats och fanns i institutets balansräkning, plus dessa exponeringars förväntade förlustbelopp.

▼B

Artikel 261

Externkreditvärderingsmetod

1. Enligt externkreditvärderingsmetoden ska ett institut beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiserings- eller återvärdepapperiseringsposition med kreditvärdering genom att tillämpa den riskvikt som är relevant för exponeringsbeloppet och multiplicera resultatet med 1,06.

Relevant riskvikt ska vara den riskvikt som anges i tabell 4 och som motsvarar kreditvärderingen av positionen i enlighet med avsnitt 4.

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg		Positioner i värdepapperisering			Positioner i omvärdepapperisering	
Ej kortfristiga kreditvärderingar	Kortfristiga kreditvärderingar	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Alla övriga samt ej kreditvärderade		1 250 %				

Riskvikterna i kolumn C i tabell 4 ska tillämpas om värdepapperiseringspositionen inte är en återvärdepapperiseringsposition och det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar är lägre än sex.

För övriga värdepapperiseringspositioner som inte är återvärdepapperiseringspositioner ska riskvikterna i kolumn B tillämpas, utom i de fall då positionen ingår i värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch, då riskvikterna i kolumn A ska tillämpas.

För omvärdepapperiseringspositioner ska riskvikterna i kolumn E tillämpas, utom i de fall då återvärdepapperiseringspositionen ingår i återvärdepapperiseringens bäst rangordnade tranch och ingen av de underliggande exponeringarna i sig är återvärdepapperiseringspositioner, då riskvikterna i kolumn D ska tillämpas.

▼B

När det fastställs om en tranch är den bäst rangordnade, är det inte nödvändigt att beakta belopp som ska betalas enligt ränte- eller valutaderivatavtal eller avgifter och andra liknande betalningar.

När det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar beräknas, ska flera exponeringar mot en gäldenär behandlas som en exponering. Det effektiva antalet exponeringar beräknas enligt följande:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

där EAD_i motsvarar summan av exponeringsvärdena för alla exponeringar mot den i:te gäldenären. Om den andel i portföljen som är förenad med den största exponeringen C_1 är känd, får institutet beräkna N som $1/C_1$.

2. Kreditriskreducering för positioner i värdepapperisering får beaktas i enlighet med artikel 264.1 och 264.4, förutsatt att villkoren i artikel 247 är uppfyllda.

Artikel 262

Formelbaserad metod

1. Enligt den formelbaserade metoden ska riskvikten för en värdepapperiserad position beräknas enligt följande men får inte understiga 20 % för återvärdepapperiserade positioner respektive 7 % för alla övriga värdepapperiseringspositioner:

$$12.5 \cdot \frac{S[L + T] - S[L]}{T}$$

där

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{om } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{om } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

där

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h}$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1 - h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta\left[K_{IRBR}; a, b\right])$$

$$K\left[x\right] = (1 - h) \cdot \left(\left(1 - Beta\left[x; a, b\right]\right) \cdot x + Beta\left[x; a + 1, b\right] \cdot c\right)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = den kumulativa betafördelningen med parametrarna a och b värderade vid x.

T = tjockleken på den tranch där positionen innehas mätt som kvoten mellan a) tranchens nominella belopp och b) summan av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella belopp. För derivatinstrument som förtecknas i bilaga II ska summan av den aktuella ersättningskostnaden och den potentiella framtida kreditexponeringen beräknad enligt kapitel 6 användas, i stället för det nominella beloppet.

K_{IRBR} = kvoten mellan a) K_{IRB} och b) summan av de värdepapperiserade exponeringarnas exponeringsvärden, uttryckt i decimalform.

L = kreditförstärkningsnivån beräknad som kvoten mellan det nominella beloppet för alla trancher som är efterställda den tranch i vilken positionen innehas och summan av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella belopp. Kapitaliserad framtida inkomst ska inte inkluderas vid beräkning av L. Fordringar på motparter avseende sådana derivatinstrument som förtecknas i bilaga II och som utgör trancher som är efterställda den aktuella tranchen får vid beräkning av förstärkningsnivån anges till sin aktuella ersättningskostnad, utan potentiella framtida kreditexponeringar.

N = det effektiva antalet exponeringar beräknat enligt artikel 261. Vid återvärdepapperiseringar ska institutet beakta antalet värdepapperiserade exponeringar i den aktuella gruppen och inte antalet underliggande exponeringar i de ursprungliga grupper från vilka de underliggande värdepapperiseringsexponeringarna härrör.

ELGD = exponeringsvägd genomsnittlig förlust vid fallissemang beräknad enligt följande:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

där

LGD_i = genomsnittligt LGD-värde avseende alla exponeringar mot den i:te gäldenären, där LGD fastställs enligt kapitel 3. Om det är fråga om en värdepapperisering av exponeringar som i sig är positioner i tidigare värdepapperiseringar, ska ett LGD-värde på 100 % tillämpas på de värdepapperiserade positionerna. Om risk för fallissemang och utspädningsrisk för förvärvade fordringar aggregeras inom ramen för en värdepapperisering, ska LGD_i grundas på ett vägt genomsnitt av LGD för kreditrisk och LGD-värdet 75 % för utspädningsrisk. Som vikter ska användas de kapitalbaskrav för kreditrisk och utspädningsrisk som skulle gälla om respektive risktyp behandlades var för sig.

2. Om det nominella beloppet för den största värdepapperiserade exponeringen C_1 inte är mer än 3 % av summan av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella belopp, får institutet vid tillämpning av den formelbaserade metoden ange LGD till 50 % vid värdepapperiseringar som inte är återvärdepapperiseringar och N till något av följande värden:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

där

C_m = förhållandet mellan summan av de nominella beloppen på de största "m-exponeringarna" och summan av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella belopp. Nivån på "m" får fastställas av institutet.

När det gäller värdepapperiseringar där i praktiken alla värdepapperiserade exponeringar avser hushållsexponeringar, får instituten med den behöriga myndighetens tillstånd använda den formelbaserade metoden med förenklingarna h=0 och v=0, såvida det effektiva antalet exponeringar inte är litet och exponeringarna inte är i hög grad koncentrerade.

3. De behöriga myndigheterna ska regelbundet informera EBA om institutens tillämpning av punkt 2. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Kreditriskreducering för positioner i värdepapperisering får beaktas i enlighet med artikel 264.2–264.4, förutsatt att villkoren i artikel 247 är uppfyllda.

Artikel 263

Likviditetsfaciliteter

1. För att fastställa exponeringsvärdet på positioner i värdepapperisering utan kreditvärdering i form av kontantförskotteringsarrangemang får en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas på det nominella beloppet på en likviditetsfacilitet med villkorslös uppsägning som uppfyller villkoren i artikel 255.2.

▼B

2. Om det inte är möjligt för institutet att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna som om de inte hade värdepapperiserats, får ett institut undantagsvis med de behöriga myndigheternas tillstånd tillfälligtvis tillämpa den metod som anges i punkt 3 för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition utan kreditvärdering i form av en likviditetsfacilitet som uppfyller villkoren i artikel 255.1. Instituten ska till de behöriga myndigheterna anmäla att de tillämpar den första meningen samt ange sina skäl till detta och hur länge tillämpningen beräknas pågå.

En beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska normalt sett betraktas som icke möjlig, om varken en härledd kreditvärdering, internmetoden eller den formelbaserade metoden står till institutets förfogande.

3. Den högsta riskvikt som skulle ha tillämpats enligt kapitel 2 på någon av de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats får tillämpas på en värdepapperiseringsposition som utgörs av en likviditetsfacilitet som uppfyller villkoren i artikel 255.1. Vid beräkningen av positionens exponeringsvärde ska konverteringsfaktorn 100 % tillämpas.

Artikel 264

Kreditriskreducering för positioner i värdepapperisering enligt internmetoden

1. Om riskvägda exponeringsbelopp beräknas med externkreditvärderingsmetoden får exponeringsvärdet eller riskvikten för en position i värdepapperisering för vilken kreditriskskydd har erhållits ändras i enlighet med kapitel 4, när de tillämpas för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2.

2. När det gäller fullständigt kreditriskskydd, om riskvägda exponeringsbelopp beräknas med den formelbaserade metoden, ska följande krav vara uppfyllda:

a) Institutet ska fastställa positionens "effektiva riskvikt". Det ska göra detta genom att dividera positionens riskvägda exponeringsbelopp med positionens exponeringsvärde och multiplicera resultatet med 100.

b) När det gäller förbetalt kreditriskskydd, ska institutet beräkna värdepapperiseringspositionens riskvägda exponeringsbelopp genom att multiplicera den effektiva riskvikten med positionens förfinansierade skyddsanpassade exponeringsbelopp (E*), beräknat enligt kapitel 4 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2, med värdepapperiseringspositionens belopp angett till E.

c) När det gäller obetalt kreditriskskydd, ska institutet beräkna värdepapperiseringspositionens riskvägda exponeringsbelopp genom att multiplicera skyddsbeloppet, justerat med hänsyn till eventuella valutaobalanser och löptidsobalanser (G_A) i enlighet med bestämmelserna i kapitel 4, med riskvikten för utfärdaren av kreditriskskyddet. Denna summa ska sedan adderas till det belopp som erhållits genom multiplikation av värdepapperiseringspositionens belopp minus G_A med den effektiva riskvikten.

▼B

3. När det gäller partiellt kreditriskskydd, om riskvägda exponeringsbelopp beräknas med den formelbaserade metoden, ska följande krav vara uppfyllda:

a) Om kreditriskreduceringen täcker första-förlust eller förluster på proportionell grund i värdepapperiseringspositionen, får institutet tillämpa punkt 2.

b) I övriga fall ska institutet behandla värdepapperiseringspositionen som två eller flera positioner och den andel som saknar skydd ska anses vara den position som har lägst kreditkvalitet. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för denna position ska bestämmelserna i artikel 262 gälla med följande ändringar: T ska ändras till e* när det gäller förbetalt kreditriskskydd och till T-g när det gäller obetalt kreditriskskydd, där e* anger kvoten mellan E* och det totala teoretiska beloppet för den underliggande gruppen, där E* är värdepapperiseringspositionens justerade exponeringsbelopp beräknat i enlighet med bestämmelserna i kapitel 4, så som de tillämpas för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2, med värdepapperiseringspositionens belopp angivet till E. g är kvoten mellan kreditriskskyddets nominella belopp, justerat för eventuell valutaobalans och löptidsobalans i enlighet med kapitel 4, och summan av de värdepapperiserade exponeringsbeloppen. När det gäller obetalt kreditriskskydd ska riskvikten för utfärdaren av kreditriskskyddet tillämpas på den andel av positionen som inte faller inom ramen för det justerade värdet på T.

4. Om de behöriga myndigheterna för obetalt kreditriskskydd har beviljat ett institut tillstånd att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för motsvarande direkta exponeringar mot utfärdaren av kreditriskskyddet i enlighet med kapitel 3, ska riskvikten g för exponeringarna mot utfärdaren av kreditriskskyddet i enlighet med artikel 235 fastställas i enlighet med kapitel 3.

Artikel 265

Ytterligare kapitalbaskrav för värdepapperisering av rullande exponeringar med bestämmelser om förtida amortering

1. Utöver de riskvägda exponeringsbelopp som ett institut som är originator beräknar för sina positioner i värdepapperisering ska det beräkna ett riskvägt exponeringsbelopp i enlighet med den metod som anges i artikel 256, när det säljer rullande exponeringar inom ramen för en värdepapperisering som innehåller bestämmelser om förtida amortering.

2. Genom undantag från artikel 256 ska exponeringsvärdet på originatorns andel vara summan av följande poster:

a) Exponeringsvärdet för den teoretiska andel av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp som har överförts till en värdepapperisering, vars andel av hela den värdepapperiserade gruppen bestämmer den andel av kassaflödena från kapitalåterbetalningar, räntor och andra anknutna belopp som inte är tillgänglig för utbetalningar till innehavare av positioner i värdepapperiseringen, och

▼B

b) exponeringsvärdet för den andel av hela gruppen av outnyttjade kreditlimiter där de motsvarande utnyttjade kreditbeloppen har överförts till en värdepapperisering, vars andel av samtliga dessa outnyttjade belopp är densamma som den andel som det i led a beskrivna exponeringsvärdet utgör av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp som har överförts till värdepapperisering.

Originatorns andel får inte vara efterställd investerarnas andel.

Exponeringsvärdet för investerarnas andel ska vara exponeringsvärdet för den teoretiska andel av gruppen av utnyttjade belopp som inte faller inom ramen för led a plus exponeringsvärdet för den andel av gruppen av outnyttjade kreditlimiter, där de motsvarande utnyttjade kreditbeloppen överförts till värdepapperiseringen, som inte faller inom ramen för led b.

3. Det riskvägda exponeringsbeloppet avseende exponeringsvärdet för originatorns andel i enlighet med punkt 2 a ska beräknas som en proportionell exponering mot de värdepapperiserade utnyttjade exponeringsbeloppen som om de inte hade värdepapperiserats, och som en proportionell exponering mot de outnyttjade beloppen av de kreditramar för vilka de utnyttjade beloppen har överförts till värdepapperiseringen.

Artikel 266

Reducering av riskvägda exponeringsbelopp

1. Det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering med riskvikten 1 250 % får reduceras med 12,5 gånger beloppet av alla specifika kreditriskjusteringar som har behandlats i enlighet med artikel 110 som institutet gjort för de värdepapperiserade exponeringarna. I den mån specifika kreditriskjusteringar beaktas i detta syfte får de inte beaktas vid den beräkning som fastställs i artikel 159.

2. Det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering får reduceras med 12,5 gånger beloppet av alla specifika kreditriskjusteringar som behandlas i enlighet med artikel 110 som institutet gjort för positionen.

3. I enlighet med artikel 36.1 k får institut, när det gäller en värdepapperiseringsposition med riskvikten 1 250 %, som ett alternativ till att ta med positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp dra av positionens exponeringsvärde från kapitalbasen enligt följande:

a) Positionens exponeringsvärde får härledas från det riskvägda exponeringsbeloppet med hänsyn till eventuella minskningar enligt punkterna 1 och 2.

b) Beräkningen av exponeringsvärdet får avspegla godtagbart förfinansierat skydd på ett sätt som överensstämmer med den metod som föreskrivs i artiklarna 247 och 264.

▼B

c) Om den formelbaserade metoden används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och $L < K_{IRBR}$ samt $[L+T] > K_{IRBR}$, får positionen behandlas som två positioner, där L är lika med K_{IRBR} för den av positionerna som har bättre förmånsrätt.

4. Om ett institut utnyttjar alternativet i punkt 3, får 12,5 gånger det belopp som dragits av enligt den punkten subtraheras från det belopp som avses i artikel 260, till vilket det riskvägda exponeringsbeloppet avseende dess positioner i en värdepapperisering får begränsas.

Avsnitt 4

Externa Kreditvärderingar

Artikel 267

Användning av kreditvärderingar från kreditvärderingsinstitut

Instituten får endast använda kreditvärderingar för att fastställa en värdepapperiseringspositions riskvikt om kreditvärderingen är utförd eller stöds av ett kreditvärderingsinstitut enligt förordning (EU) nr 1060/2009.

Artikel 268

Krav på kreditvärderingsinstitutens kreditvärderingar

Följande villkor ska vara uppfyllda för att instituten ska få använda en kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med avsnitt 3:

a) Det ska inte föreligga någon obalans mellan de betalningsslag som avspeglas i kreditvärderingen och de betalningsslag som institutet har rätt till inom ramen för det kontrakt som ger upphov till den berörda värdepapperiseringspositionen.

b) Kreditvärderingsinstitutet ska offentliggöra förlust- och kassaflödesanalys samt kreditvärderingens känslighet för förändringar i de antaganden som ligger till grund för kreditvärderingen, inbegripet de underliggande tillgångarnas resultatutveckling, samt kreditvärderingar, processer, metoder, antaganden och de faktorer som ligger till grund för bedömningen i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009. Uppgifter som bara gjorts tillgängliga för ett begränsat antal enheter ska inte betraktas som offentliggjorda. Kreditvärderingarna ska ingå i kreditvärderingsinstitutets övergångsmatris.

c) Kreditbedömningen ska inte, vare sig helt eller delvis, baseras på ofinansierat stöd från institutet självt. I sådana fall ska institutet betrakta den aktuella positionen som utan kreditvärdering och därmed beräkna riskvägda exponeringsbelopp för denna position i enlighet med avsnitt 3.

Kreditvärderingsinstitutet ska vara skyldigt att offentliggöra förklaringar till hur tillgångsgruppernas resultatutveckling påverkar denna kreditvärdering.

▼B

Artikel 269

Användning av kreditvärderingar

1. Ett institut får utse ett eller flera kreditvärderingsinstitut, vilkas kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av institutets riskvägda exponeringsbelopp enligt detta kapitel (ett "utsett kreditvärderingsinstitut").

2. Ett institut ska genomgående och inte selektivt använda kreditvärderingar för institutets positioner i värdepapperisering i enlighet med följande principer:

a) Ett institut får inte använda ett kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i vissa trancher och ett annat kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i andra trancher inom ramen för samma värdepapperisering, oavsett om de har bedömts av det första kreditvärderingsinstitutet eller inte.

b) Om en position har två kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska institutet använda den minst fördelaktiga kreditvärderingen.

c) Om en position har mer än två kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska de två mest fördelaktiga användas. Om de två mest fördelaktiga värderingarna skiljer sig åt, ska den minst fördelaktiga användas.

d) Ett institut får inte aktivt begära ett återkallande av mindre fördelaktiga kreditvärderingar.

3. Om kreditriskskydd som är godtagbart enligt kapitel 4 tillhandahålls direkt till specialföretaget för värdepapperisering och skyddet avspeglas i ett utsett kreditvärderingsföretags kreditvärdering av en position, får riskvikten som hör ihop med denna kreditvärdering användas. Om skyddet inte är godtagbart enligt kapitel 4, får kreditvärderingen inte beaktas. I de fall då kreditriskskyddet inte tillhandahålls specialföretaget utan direkt till en värdepapperiseringsposition, får kreditvärderingen inte beaktas.

Artikel 270

Inplacering

EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att för alla kreditvärderingsinstitut besluta vilka av de kreditkvalitetssteg som anges i detta kapitel som ett kreditvärderingsinstituts olika kreditvärderingar ska motsvara. Dessa beslut ska vara objektiva och konsekventa och följa följande principer:

a) EBA ska göra åtskillnad mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje betyg.

▼B

b) EBA ska beakta kvantitativa faktorer, såsom andelen fallissemang och/eller andelen förluster, samt hur varje kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar har utvecklats över tid för olika tillgångsklasser.

c) EBA ska beakta kvalitativa faktorer, såsom de olika typer av transaktioner som bedömts av kreditvärderingsinstitutet, dess metoder och kreditvärderingens innebörd, i synnerhet om den grundar sig på förväntad förlust eller första-förlust i euro och på om räntan har betalts i tid eller slutlig räntebetalning.

d) EBA ska försöka se till att positioner i värdepapperisering som åsatts samma riskvikt på grundval av ett kreditvärderingsinstituts kreditvärdering också har motsvarande kreditrisknivåer. EBA ska överväga att vid behov ändra sitt beslut om vilket kreditkvalitetssteg som en viss kreditutvärdering ska motsvara.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 6

Motpartsrisk

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 271

Fastställande av exponeringsvärdet

1. Ett institut ska fastställa exponeringsvärdet för de derivatinstrument som tas upp i bilaga II i enlighet med detta kapitel.

2. Ett institut får fastställa exponeringsvärdet för repor, värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginallånetransaktioner i enlighet med detta kapitel, i stället för att tillämpa kapitel 4.

Artikel 272

Definitioner

I detta kapitel och avdelning VI i denna del gäller följande definitioner:

Allmänna termer

1. motpartsrisk (CCR): risken för att motparten i en transaktion fallerar före slutavvecklingen av transaktionens kassaflöden.

▼B

Transaktionsslag

2. transaktioner med lång avvecklingscykel: transaktioner i vilka en motpart åtar sig att leverera ett värdepapper, en råvara eller ett belopp i utländsk valuta mot betalning i kontanter, andra finansiella instrument eller råvaror, eller omvänt, med den avtalade avvecklings- eller leveransfrist som är kortast av följande: en frist som är längre än marknadsnormen för denna typ av transaktion eller fem bankdagar efter den dag då transaktionen avtalades.

3. marginalutlåning: transaktioner där ett institut lämnar kredit i samband med köp, försäljning och innehav av eller handel med värdepapper. Marginalutlåning innefattar inte andra lån där värdepapper har ställts som säkerhet.

Nettningsmängder, säkringsmängder och anknytande termer

4. nettningsmängd: en grupp transaktioner mellan ett institut och en enda motpart som omfattas av ett bilateralt nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och godtas enligt avsnitt 7 och kapitel 4.

Transaktioner som inte omfattas av ett bilateralt nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och godtas enligt avsnitt 7 ska behandlas som egna nettningsmängder vid tillämpning av detta kapitel.

Enligt den metod med interna modeller som beskrivs i avsnitt 6 får alla nettningsmängder som bestämts med en enda motpart behandlas som en enda nettningsmängd, om negativa simulerade marknadsvärden för den enskilda nettningsmängden fastställs till 0 i estimeringen av den förväntade exponeringen (nedan kallad EE).

5. riskposition: ett risktal som enligt en i förväg fastställd algoritm tilldelas en transaktion vid tillämpningen av den schablonmetod som beskrivs i avsnitt 5.

6. säkringsmängd: en grupp riskpositioner som härrör från transaktionerna inom en enda nettningsmängd, där man endast använder saldot för dessa riskpositioner för att fastställa exponeringsvärdet vid tillämpningen av den schablonmetod som beskrivs i avsnitt 5.

7. marginalavtal: avtal eller avtalsbestämmelser som innebär att en motpart måste ställa säkerhet till en andra motpart när denna andra motparts exponering gentemot den första motparten överstiger en viss angiven nivå.

8. marginaltröskel: det största belopp i en exponering som får förbli utestående innan någon part har rätt att begära säkerhet.

▼B

9. marginalriskperiod: perioden från den senaste utväxlingen av säkerheter för en nettningsmängd av transaktioner med en fallerande motpart fram till dess att transaktionerna har slutavräknats och den marknadsrisk som uppstått har säkrats på nytt.

►C2 10. effektiv löptid: enligt metoden med interna modeller för en nettningsmängd med längre löptid än ett år, kvoten mellan ◄ förväntad exponering summerad under hela löptiden för transaktionerna i en nettningsmängd, diskonterad med den riskfria räntan, och av nettningsmängdens förväntade exponering summerad under ett år, diskonterad med den riskfria räntan.

Denna effektiva löptid får justeras för att beakta omsättningsrisken genom att den förväntade exponeringen ersätts med den effektiva förväntade exponeringen för de fall där prognoshorisonten är mindre än ett år.

11. produktövergripande nettning: inräkning av transaktioner ur olika produktkategorier inom samma nettningsmängd enligt de bestämmelser om produktövergripande nettning som anges i detta kapitel.

12. aktuellt marknadsvärde (CMV): med avseende på avsnitt 5 nettomarknadsvärdet av transaktionsportföljen inom en nettningsmängd, där både positiva och negativa marknadsvärden beaktas vid beräkningen av CMV.

Fördelningar

13. marknadsvärdesfördelning: den prognostiserade sannolikhetsfördelningen av nettomarknadsvärdena för transaktionerna inom en nettningsmängd vid en framtida tidpunkt (prognoshorisonten) beräknad utifrån dessa transaktioners uppnådda marknadsvärde vid prognostillfället.

14. exponeringsfördelning: den prognostiserade sannolikhetsfördelning av marknadsvärdena som uppkommer om prognostiserade negativa nettomarknadsvärden sätts till noll.

15. riskneutral fördelning: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt, där fördelningen beräknats med marknadsimplicita värden, exempelvis implicit volatilitet.

16. löpande fördelning: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt som beräknats med historiska eller uppnådda värden, exempelvis volatilitet beräknad utifrån tidigare pris eller kursförändringar.

Exponeringsmått och justeringar

17. aktuell exponering: det värde som är högst av noll och det marknadsvärde av en transaktion eller en transaktionsportfölj inom en nettningsmängd med en motpart som skulle gå förlorat, om motparten fallerar, under antagandet att värdet av transaktionerna inte till någon del skulle kunna återvinnas vid insolvens eller likvidation.

▼B

18. toppexponering: en hög percentil av exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.

19. förväntad exponering (nedan kallad EE): den genomsnittliga exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt, innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.

20. effektiv förväntad exponering vid ett visst datum (nedan kallad effektiv EE): den maximala förväntade exponering som föreligger vid detta eller något tidigare datum. Alternativt kan begreppet definieras för ett visst datum som det värde som är högst av följande två: den förväntade exponeringen detta datum och den effektiva förväntade exponeringen vid ett föregående datum.

21. förväntad positiv exponering (nedan kallad EPE): det vägda medelvärdet av förväntade exponeringar under en period, där vikterna motsvarar den andel av hela tidsperioden som en enskild förväntad exponering svarar för.

    Vid beräkningen av kapitalbaskrav ska instituten beräkna medelvärdet för det första året eller, om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom mindre än ett år, för tiden fram till dess att avtalet med den längsta löptiden bland avtalen i nettningsmängden har löpt ut.

22. effektiv förväntad positiv exponering (nedan kallad effektiv EPE): det vägda medelvärdet av den effektiva förväntade exponeringen under det första året för en nettningsmängd eller, om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom mindre än ett år under löptiden för avtalet med den längsta löptiden bland avtalen i nettningsmängden, där vikterna motsvarar den andel av hela tidsperioden som en enskild förväntad exponering svarar för.

Risker relaterade till motpartsrisken

23. omsättningsrisk: beloppet med vilket den förväntade positiva exponeringen (EPE) undervärderas när nya transaktioner med en motpart förväntas genomföras kontinuerligt.

    Den ytterligare exponeringen till följd av dessa nya transaktioner ingår inte i beräkningen av EPE.

24. motpart: med avseende på avsnitt 7 en juridisk eller fysisk person som ingår ett nettningsavtal och har avtalsenlig rätt att göra detta.

25. avtal om produktövergripande nettning: en bilateral avtalsöverenskommelse mellan ett institut och en motpart med vilket det skapas en enda rättslig förpliktelse (grundad på nettning av täckta transaktioner) som täcker alla i avtalet ingående bilaterala ramavtal och transaktioner inom olika produktkategorier.

▼B

Med "olika produktkategorier" avses i denna definition

a) repor samt värdepappers- och råvarulån,

b) marginallånetransaktioner, och

c) de kontrakt som förtecknas i bilaga II.

26. betalningsben: den överenskomna betalningen i en transaktion med OTC-derivat med linjär riskprofil, där ett finansiellt instrument ska utbytas mot betalning.

Vid transaktioner där betalning ska utbytas mot betalning, ska dessa två betalningsben bestå av de överenskomna bruttobetalningarna, inbegripet transaktionens teoretiska belopp.

Avsnitt 2

Metoder för beräkning av exponeringsvärde

Artikel 273

Metoder för beräkning av exponeringsvärde

1. Instituten ska fastställa exponeringsvärdet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II på grundval av en av de metoder som anges i avsnitten 3–6 i enlighet med denna artikel.

Ett institut som inte får använda behandlingen i artikel 94 får inte använda den metod som anges i avsnitt 4. Institutet får inte använda den metod som anges i avsnitt 4 för att fastställa exponeringsvärden för de kontrakt som förtecknas i punkt 3 i bilaga II. Institut får inom en koncern alltid använda en kombination av de metoder som redovisas i avsnitten 3-6. Ett enskilt institut får inte kombinera de metoder som anges i avsnitten 3-6 på permanent basis, men ska tillåtas att kombinera de metoder som anges i avsnitten 3 och 5 när en av metoderna används för de fall som anges i artikel 282.6

2. Om de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd i enlighet med artikel 283.1 och 283.2, får ett institut tillämpa den metod med interna modeller som redovisas i avsnitt 6 för att fastställa exponeringsvärdet för

a) kontrakt som förtecknas i bilaga II,

b) repor,

c) värdepappers- och råvarulån,

d) marginallånetransaktioner, och

e) transaktioner med lång avvecklingscykel.

▼B

3. När ett institut köper kreditriskskydd genom ett kreditderivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartsriskexponering, får det beräkna sitt kapitalbaskrav för den säkrade tillgången i enlighet med antingen

a) artiklarna 233–236, eller

b) artikel 153.3, alternativt artikel 183, om tillstånd har beviljats i enlighet med artikel 143.

Exponeringsvärdet för dessa kreditderivats motpartsrisk ska sättas till noll, såvida inte institutet tillämpar den metod som anges i artikel 299.2 h ii.

4. Utan hinder av punkt 3 får ett institut emellertid välja att vid beräkning av kapitalbaskraven för motpartsrisk konsekvent inkludera alla kreditderivat som inte ingår i handelslagret och som förvärvats som ett skydd mot en exponering som inte ingår i handelslagret eller mot en motpartsrisk, om kreditriskskyddet godtas enligt denna förordning.

5. Om ett institut behandlar kreditswappar sålda av ett annat institut som kreditriskskydd tillhandahållet av detta institut och dessa är föremål för kapitalbaskrav för kreditrisk till hela det teoretiska beloppet för de underliggande tillgångarna, ska deras exponeringsvärde vara noll med avseende på motpartsrisken för de exponeringar som inte ingår i handelslagret.

6. Enligt samtliga metoder som redovisas i avsnitten 3–6 ska exponeringsvärdet för en given motpart vara lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningsmängd avseende den motparten.

För en viss motpart ska exponeringsvärdet för en viss nettningsmängd av sådana OTC-derivat som förtecknas i bilaga II beräknat i enlighet med detta kapitel vara det värde som är störst av noll och differensen mellan summan av exponeringsvärdena för alla nettningsmängder avseende denna motpart och summan av säkerheternas kreditvärdighetsjusterade värden (CVA) avseende denna motpart, vilka institutet betraktar som en genomförd nedskrivning. Kreditvärdighetsjusteringarna ska beräknas utan beaktande av någon motsvarande sådan debetvärdejustering av företagets egen kreditrisk som redan har undantagits från kapitalbasen i enlighet med artikel 33.1 c.

7. För fastställande av exponeringsbeloppet för exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel, ska institut välja en av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6, oavsett vilka metoder institutet har valt för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån och marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalbaskravet för transaktioner med lång avvecklingscykel får ett institut som använder den metod som redovisas i kapitel 3 tillämpa riskvikterna enligt den metod som redovisas i kapitel 2 på permanent basis, oavsett värdet av sådana positioner.

▼B

8. När det gäller metoderna i avsnitten 3 och 4, ska institutet tillämpa en enhetlig metod för att fastställa det teoretiska beloppet för olika produkttyper och säkerställa att det teoretiska belopp som ska beaktas är ett lämpligt mått på den risk som kontraktet medför. Om det i kontraktet föreskrivs en multiplicering av kassaflöden, ska institutet justera det teoretiska beloppet för att beakta multipliceringens effekter på kontraktets riskstruktur.

När det gäller de metoder som föreskrivs i avsnitten 3–6 ska instituten behandla transaktioner där man konstaterat specifik korrelationsrisk i enlighet med artikel 291.2, 291.4, 291.5 och 291.6beroende på vad som är lämpligt.

Avsnitt 3

Metoder för beräkning av exponeringsvärde

Artikel 274

Marknadsvärderingsmetoden

1. För att fastställa den aktuella ersättningskostnaden för alla kontrakt med positivt värde ska instituten åsätta kontrakten de aktuella marknadsvärdena.

2. För att fastställa den möjliga framtida kreditexponeringen ska instituten antingen multiplicera de teoretiska beloppen eller de underliggande värdena med procentsatserna i tabell 1 i enlighet med följande principer:

a) Kontrakt som inte ingår i någon av de fem kategorier som anges i tabell 1 ska behandlas som kontrakt avseende andra råvaror än ädelmetaller.

b) För kontrakt där kapitalbeloppet utväxlas vid flera tillfällen, ska procentsatserna multipliceras med det antal betalningar som återstår i enlighet med kontraktet.

c) För kontrakt som är så utformade att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att kontraktets marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum, ska den återstående löptiden vara lika med tiden fram till nästa justeringsdag. Vid räntebaserade kontrakt som uppfyller dessa villkor och har en återstående löptid på mer än ett år, ska procenttalen överstiga 0,5 %.

Tabell 1

Återstående löptid	Ränte-kontrakt	Kontrakt som gäller valuta-kurser och guld	Kontrakt baserade på aktier	Kontrakt baserade på ädel-metaller utom guld	Kontrakt baserade på råvaror utom ädel-metaller
Ett år eller mindre	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Över ett år och högst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Över fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. För de kontrakt som är baserade på andra råvaror än guld och som avses i punkt 3 i bilaga II får ett institut tillämpa procentsatserna i tabell 2 i stället för procentsatserna i tabell 1, förutsatt att detta institut för sådana kontrakt följer den utökade löptidsmetoden enligt artikel 361.

Tabell 2

Återstående löptid	Ädelmetaller (utom guld)	Basmetaller	Jordbruks-produkter	Övrigt, inbegripet energi-produkter
Ett år eller mindre	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Över ett år och högst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Över fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Exponeringsvärdet är summan av den aktuella ersättningskostnaden och den möjliga framtida kreditexponeringen.

Avsnitt 4

Ursprunglig åtagandemetod

Artikel 275

Ursprunglig åtagandemetod

1. Exponeringsvärdet är det teoretiska beloppet för varje instrument multiplicerat med de procentsatser som anges i tabell 3.

Tabell 3

Ursprunglig löptid	Räntekontrakt	Kontrakt avseende valutakurser och guld
Ett år eller mindre	0,5 %	2 %
Över ett år och högst två år	1 %	5 %
Tillägg för varje ytterligare år	1 %	3 %

2. Vid beräkningen av exponeringsvärdet för räntekontrakt får ett institut välja att använda antingen ursprunglig eller återstående löptid.

Avsnitt 5

Schablonmetoden

Artikel 276

Schablonmetoden

1. Instituten får endast använda schablonmetoden för att beräkna exponeringsvärdet för OTC-derivat och transaktioner med lång avvecklingscykel.

▼B

2. Vid tillämpning av schablonmetoden ska instituten beräkna exponeringsvärdet separat för varje nettningsmängd, med avdrag för säkerhet, enligt följande:

$$Exponeingsvärde = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

där

CMV = det aktuella marknadsvärdet för transaktionsportföljen inom nettningsmängden med en motpart utan avdrag för säkerhet, där:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

där

CMV_i= det aktuella marknadsvärdet för transaktionen *i*,

CMC = det aktuella marknadsvärdet på den säkerhet som hänför sig till nettningsmängden,

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

där

CMC_l = det aktuella marknadsvärdet på säkerhet l,

i = ett index för att identifiera transaktionen,

l = ett index för att identifiera säkerhet,

j = ett index för att identifiera typen av säkringsmängd.

Dessa säkringsmängder motsvarar här riskfaktorer, där riskpositioner med motsatta tecken kan avräknas mot varandra för att ge en nettoriskposition som måttet för exponeringen sedan baseras på.

RPT_{ij} = riskposition till följd av transaktion i avseende säkringsmängd j.

RPC_{lj} = riskposition till följd av säkerhet l avseende säkringsmängd j.

$CCRM_j$ = multiplikator för motpartsrisk (CCR) enligt tabell 5 avseende säkringsmängd j.

β = 1,4.

3. Vid beräkning enligt punkt 2 gäller följande:

a) Godtagbar säkerhet från en motpart ska ha positivt tecken och säkerhet som lämnats till en motpart ska ha negativt tecken.

▼B

b) Endast säkerhet som är godtagbar enligt artiklarna 197, 198 och 299.2 d får användas i schablonmetoden.

c) Ett institut får bortse från ränterisken från betalningsben med en återstående löptid på mindre än ett år.

d) Ett institut får behandla transaktioner som består av två betalningsben noterade i samma valuta såsom en enda samlingstransaktion. Behandlingen av betalningsbenen gäller samlingstransaktionen.

Artikel 277

Transaktioner med linjär riskprofil

1. Instituten ska tilldela transaktioner med linjär riskprofil riskpositioner i enlighet med följande bestämmelser:

a) Transaktioner med linjär riskprofil där de underliggande finansiella instrumenten är aktier (även aktieindex), guld, andra ädelmetaller eller andra råvaror ska tilldelas en riskposition för respektive aktie (eller aktieindex) eller råvara och en ränteriskposition för betalningsbenet.

b) Transaktioner med linjär riskprofil som har ett skuldinstrument som underliggande instrument ska tilldelas en ränteriskposition för skuldinstrumentet och en annan ränteriskposition för betalningsbenet.

c) Transaktioner med linjär riskprofil enligt vilka betalning ska ske mot betalning, inbegripet valutaterminer, ska tilldelas en ränteriskposition för vardera betalningsbenet.

Om ett betalningsben eller det underliggande skuldinstrumentet är uttryckt i utländsk valuta och avser en transaktion som tas upp i leden a, b eller c, ska betalningsbenet eller det underliggande instrumentet även tilldelas en riskposition i denna valuta.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska en riskpositions storlek till följd av en transaktion med linjär riskprofil vara det effektiva teoretiska värdet (marknadspris multiplicerat med kvantitet) av det underliggande finansiella instrumentet eller råvarorna, omräknat till institutets nationella valuta genom multiplicering med relevant valutakurs, utom för skuldinstrument.

3. För skuldinstrument och betalningsben ska riskpositionens storlek vara lika med det effektiva teoretiska värdet av de utestående bruttobetalningarna (inbegripet det teoretiska beloppet), omräknat till hemmedlemsstatens valuta och multiplicerat med skuldinstrumentets respektive betalningsbenets modifierade duration, enligt vad som är tillämpligt.

▼B

4. En riskpositions storlek till följd av en kreditswapp ska vara lika med skuldinstrumentets teoretiska värde multiplicerat med den återstående löptiden för kreditswappen.

Artikel 278

Transaktioner med icke-linjär riskprofil

1. Instituten ska fastställa riskpositionernas storlek för transaktioner med icke-linjär riskprofil i enlighet med följande stycken.

2. En riskpositions storlek till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil, inbegripet optioner och optioner att ingå swappavtal ("swaptions"), där det underliggande instrumentet inte är ett skuldinstrument eller ett betalningsben, ska vara lika med deltaekvivalenten av det effektiva teoretiska värdet av transaktionens underliggande finansiella instrument i enlighet med artikel 280.1.

3. En riskpositions storlek till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil, inbegripet optioner och optioner att ingå swappavtal ("swaptions"), där det underliggande instrumentet är ett skuldinstrument eller ett betalningsben, ska vara lika med deltaekvivalenten av det effektiva teoretiska värdet av det finansiella instrumentet eller betalningsbenet multiplicerat med den modifierade durationen för skuldinstrumentet respektive betalningsbenet, enligt vad som är tillämpligt.

Artikel 279

Behandling av säkerheter

Vid fastställandet av riskpositioner ska instituten behandla säkerheter enligt följande:

▼C2

a) Säkerheter som erhållits från en motpart ska behandlas som en skuld till denne enligt ett derivatkontrakt (kort position) som förfaller samma dag som fastställandet.

b) Säkerheter som institutet har ställt till motparten ska behandlas som en fordran på denne (lång position) som förfaller samma dag som fastställandet.

▼B

Artikel 280

Beräkning av riskpositioner

1. Ett institut ska beräkna en riskpositions storlek och tecken enligt följande:

a) För alla andra instrument än skuldinstrument

i) som det effektiva teoretiska värdet om det gäller en transaktion med linjär riskprofil,

ii) som deltaekvivalent teoretiskt värde $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, om det gäller en transaktion med icke-linjär riskprofil,

▼B

där

P_{ref} = priset på det underliggande instrumentet, uttryckt i referensvalutan,

V = det finansiella instrumentets värde (för en option: optionspriset), och

p = priset på det underliggande instrumentet uttryckt i samma valuta som V.

b) För skuldinstrument och betalningsben för alla transaktioner:

i) som det effektiva teoretiska värdet multiplicerat med den modifierade durationen om det gäller en transaktion med linjär riskprofil,

ii) som deltaekvivalent teoretiskt värde multiplicerat med den modifierade durationen, $\frac{\partial V}{\partial r}$

, om det gäller en transaktion med icke-linjär riskprofil,

där

V = det finansiella instrumentets värde (för en option: optionspriset), och

r = räntenivån.

Om V är uttryckt i en annan valuta än referensvalutan, ska derivatet omräknas till referensvalutan genom multiplikation med den relevanta växelkursen.

2. Instituten ska gruppera riskpositionerna i säkringsmängder. Det absoluta beloppet för summan av de uppkomna riskpositionerna ska beräknas för varje säkringsmängd. Nettoriskpositionen ska vara resultatet av denna beräkning och ska med avseende på artikel 276.2 beräknas enligt följande:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Artikel 281

Ränteriskpositioner

1. Vid beräkningen av ränteriskpositionen ska instituten tillämpa följande bestämmelser:

2. När det gäller ränteriskpositioner till följd av

a) penningdepositioner som erhållits som säkerhet från motparten,

b) betalningsben, och

c) underliggande skuldinstrument,

▼B

för vilka i varje enskilt fall ett kapitalkrav på högst 1,60 % ska tillämpas i enlighet med tabell 1 i artikel 336, varvid instituten ska hänföra dessa positioner till en av de sex säkringsmängderna per valuta som anges i tabell 4.

Tabell 4

	Statliga referensräntor	Icke-statliga referensräntor
Löptid	< 1 år	> 1 ≤ 5 år
	> 5 år	< 1 år
	> 1 ≤ 5 år	> 5 år

3. För ränteriskpositioner till följd av underliggande skuldinstrument eller betalningsben med en räntesats som är kopplad till en referensränta som uttrycker en allmän marknadsräntenivå, ska den återstående löptiden vara lika med den tid som återstår fram till nästa justering av räntesatsen. I alla övriga fall ska den vara lika med den återstående löptiden för det underliggande skuldinstrumentet eller, i fråga om ett betalningsben, den återstående tiden för transaktionen.

Artikel 282

Säkringsmängder

1. Instituten ska fastställa säkringsmängder i enlighet med punkterna 2–5.

2. Det ska finnas en säkringsmängd för varje utgivare av något av referensskuldinstrument som är underliggande instrument för en kreditswapp.

Kreditswappar som förfaller på det n:te fallissemanget i en korg ska behandlas på följande sätt:

a) Storleken på en riskposition i ett referensskuldinstrument i en korg som är underliggande instrument för en kreditswapp som förfaller på det n:te fallissemanget ska vara referensskuldinstrumentets effektiva teoretiska värde, multiplicerat med den modifierade durationen för det derivat som förfaller på det n:te fallissemanget med avseende på en förändring av referensskuldinstrumentets kreditspread.

b) Det ska finnas en säkringsmängd för varje referensskuldinstrument i en korg som är underliggande instrument för en viss kreditswapp som förfaller på det n:te fallissemanget. Riskpositioner från olika kreditswappar som förfaller på det n:te fallissemanget får inte tas med i samma säkringsmängd.

c) Den multiplikator för motpartsrisk som är tillämplig på varje säkringsmängd som skapas för ett av referensskuldinstrumenten till ett derivat som förfaller på det n:te fallissemanget ska vara följande:

▼B

i) 0,3 % för referensskuldinstrument som har en kreditvärdering från ett erkänt kreditvärderingsinstitut motsvarande kreditkvalitetssteg 1–3.

ii) 0,6 % för övriga skuldinstrument.

3. För ränteriskpositioner till följd av

a) penningdepositioner som ställts som säkerhet till en motpart när motparten inte har några utestående skuldförbindelser med låg specifik risk, och

b) underliggande skuldinstrument, för vilka enligt tabell 1 i artikel 336 ett kapitalkrav på över 1,60 % ska tillämpas,

ska det finnas en säkringsmängd för varje utgivare.

När ett betalningsben efterliknar ett sådant skuldinstrument, ska det också finnas en säkringsmängd för varje utgivare av referensskuldinstrumentet.

Ett institut får till samma säkringsmängd hänföra riskpositioner som uppkommer till följd av skuldinstrument från en viss utgivare eller referensskuldinstrument från samma utgivare som efterliknas av betalningsben eller som är underliggande instrument för en kreditswapp.

4. Andra underliggande finansiella instrument än skuldinstrument ska endast hänföras till samma säkringsmängder, om de är identiska eller likartade instrument. I alla övriga fall ska de hänföras till separata säkringsmängder.

Vid tillämpningen av denna punkt ska instituten enligt följande principer fastställa om de underliggande instrumenten är likartade:

a) När det gäller aktier är det underliggande instrumentet likartat, om det har samma utgivare. Ett aktieindex ska betraktas som en separat utgivare.

b) När det gäller ädelmetaller är det underliggande instrumentet likartat, om det avser samma metall. Ett ädelmetallindex ska betraktas som en separat ädelmetall.

c) När det gäller elkraft är det underliggande instrumentet likartat, om leveransrätterna och leveransskyldigheterna hänför sig till samma högbelastnings- eller lågbelastningsintervall under ett dygn.

d) När det gäller råvaror är det underliggande instrumentet likartat, om det avser samma råvara. Ett råvaruindex ska betraktas som en separat råvara.

5. Multiplikatorer för motpartsrisk (CCRM) för de olika kategorierna av säkringsmängder anges i följande tabell:

▼B

Tabell 5

	Kategorier av säkringsmängder	CCRM
1.	Räntor:	0,2 %
2.	Räntor för riskpositioner till följd av ett referensskuldinstrument som är underliggande instrument för en kreditswapp och för vilket ett kapitalkrav på högst 1,60 % ska tillämpas enligt tabell 1 i avdelning IV i kapitel 2.	0,3 %
3.	Räntor för riskpositioner till följd av ett skuldinstrument eller referensskuldinstrument, för vilket ett kapitalkrav på över 1,60 % ska tillämpas enligt tabell 1 i kapitel 2 b avdelning IV.	0,6 %
4.	Växelkurser	2,5 %
5.	El	4 %
6.	Guld	5 %
7.	Aktier	7 %
8.	Ädelmetaller (utom guld)	8,5 %
9.	Andra råvaror (utom ädelmetaller och el)	10 %
10.	Underliggande instrument till OTC-derivat som inte tillhör någon av ovanstående kategorier	10 %

De underliggande instrument för OTC-derivat som avses i tabell 5 punkt 10 ska hänföras till separata enskilda säkringsmängder för varje kategori av underliggande finansiellt instrument.

6. Det kan finnas transaktioner med icke–linjär riskprofil eller betalningsben och transaktioner med skuldinstrument som underliggande instrument, för vilka institutet inte kan fastställa deltavärde respektive modifierad duration, enligt vad som är tillämpligt, med en instrumentmodell som de behöriga myndigheterna har godkänt för bestämningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna antingen fastställa riskpositionernas storlek och tillämpliga $CCRM_j$ med försiktighet eller kräva att institutet använder metoden i avsnitt 3. Nettning får inte beaktas (dvs. exponeringsvärdet ska bestämmas som om det fanns en nettningsmängd med bara en enskild transaktion).

7. Ett institut ska ha interna processer för att kontrollera att en transaktion, innan den tas med i en säkringsmängd, omfattas av ett nettningsavtal med rättslig verkan som uppfyller de tillämpliga kraven enligt avsnitt 7.

8. Ett institut som använder säkerheter för att reducera sina motpartsrisker ska ha interna processer för att kontrollera att säkerheterna, innan deras effekter beaktas i beräkningarna, uppfyller tillämpliga normer för rättslig förutsebarhet enligt kapitel 4.

▼B

Avsnitt 6

Metoden med interna modeller

Artikel 283

Tillstånd att använda metoden med interna modeller

1. Om de behöriga myndigheterna finner att ett institut uppfyller kravet i punkt 2, ska de ge institutet tillstånd att använda metoden med interna modeller vid beräkningen av exponeringsvärdet för

a) transaktionerna i artikel 273.2 a,

b) transaktionerna i artikel 273.2 b, c och d, och

c) transaktionerna i artikel 273.2 a–d.

Om ett institut fått tillstånd att använda denna modell vid beräkning av exponeringsvärdet för någon av de transaktioner som anges i leden a–c i första stycket, får det även använda den på transaktionerna i artikel 273.2 e.

Utan hinder av artikel 273.1 tredje stycket får ett institut välja att inte tillämpa denna metod på exponeringar som inte är av väsentlig betydelse med avseende på storlek eller risk. I så fall ska institutet på dessa exponeringar tillämpa någon av de metoder som anges i avsnitten 3–5, om de relevanta kraven för varje modell är uppfyllda.

2. För att de behöriga myndigheterna ska ge ett institut tillstånd att använda metoden med interna modeller vid de beräkningar som avses i punkt 1 ska institutet ha styrkt att det uppfyller kraven i detta avsnitt och de behöriga myndigheterna ska ha kontrollerat att institutets system för hantering av motpartsrisken är sunda och används korrekt.

3. De behöriga myndigheterna får ge institut tillstånd att under en begränsad period genomföra metoden med interna modeller stegvis för olika transaktionstyper. Under denna period av stegvis genomförande får instituten använda de metoder som anges i avsnitt 3 eller 5 för de transaktionstyper som de inte behandlar enligt metoden med interna modeller.

4. Ett institut ska använda de metoder som anges i avsnitt 3 eller 5 på alla OTC-derivattransaktioner och transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka institutet inte fått tillstånd enligt punkt 1 att använda metoden med interna modeller.

Inom en koncern får en kombination av dessa metoder användas på permanent basis. Inom ett institut får en kombination av dessa metoder endast användas, om en av metoderna används för de fall som anges i artikel 282.6.

▼B

5. Ett institut som fått tillstånd i enlighet med punkt 1 att använda metoden med interna modeller får inte återgå till att använda metoderna i avsnitt 3 eller 5, såvida det inte fått tillstånd till detta av den behöriga myndigheten. De behöriga myndigheterna ska ge sitt tillstånd om institutet kan styrka att det finns goda skäl till detta.

6. Om ett institut inte längre uppfyller kraven i detta avsnitt, ska det anmäla detta till den behöriga myndigheten och antingen

a) redovisa en plan för den behöriga myndigheten för hur det i god tid åter ska kunna uppfylla kraven, eller

b) styrka för den behöriga myndigheten att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga.

Artikel 284

Exponeringsvärde

1. Om ett institut fått tillstånd i enlighet med artikel 283.1 att använda metoden med interna modeller vid beräkningen av exponeringsvärde för vissa av eller alla de transaktioner som anges i den punkten, ska dessa transaktioners exponeringsvärde mätas på nettningsmängdsnivå.

I detta syfte ska institutet använda en modell genom vilken

a) prognosfördelningen anges för de förändringar av nettningsmängdens marknadsvärde som kan tillskrivas förändringar av relevanta marknadsvariabler, som räntor och växelkurser,

b) nettningsmängdens exponeringsvärde vid varje framtida tidpunkt beräknas utifrån marknadsvariablernas förändringar.

2. För att modellen ska fånga upp effekterna av marginalavtal ska modellen för säkerhetens värde uppfylla de kvantitativa och kvalitativa kraven samt datakraven för metoden med interna modeller i enlighet med detta avsnitt och institutet får endast ta med godtagbara finansiella säkerheter enligt artiklarna 197, 198 och 299.2 c och d i sina prognosfördelningar för förändringar av nettningsmängdens marknadsvärde.

3. Kapitalbaskravet för motpartsrisken avseende de motpartsexponeringar för vilka institutet tillämpar metoden med interna modeller ska vara det högsta av följande:

a) Kapitalbaskravet för de exponeringar som beräknas utifrån effektiv EPE med aktuella marknadsdata.

b) Kapitalbaskravet för dessa exponeringar, beräknat utifrån effektiv EPE med en enda enhetlig kalibrering av stresstesterna för alla motpartsexponeringar som metoden med interna modeller tillämpas på.

▼B

4. Med undantag för motparter för vilka man konstaterat en specifik korrelationsrisk enligt artikel 291.4 och 291.5 ska instituten beräkna exponeringsvärdet som produkten av alfa (α) multiplicerat med effektiv EPE enligt följande:

$$Exponeingsvärde = \alpha \cdot effektiv\ EPE$$

där

α = 1,4, såvida inte de behöriga myndigheterna kräver ett högre värde på α eller tillåter instituten att använda egna estimat i enlighet med punkt 9.

Effektiv EPE ska beräknas genom att förväntad exponering (EEt) estimeras som den genomsnittliga exponeringen vid en framtida tidpunkt t, där beräkningen av genomsnittet ska grunda sig på relevanta marknadsriskfaktorers möjliga framtida värden.

I modellen ska EE estimeras vid en följd av framtida tidpunkter: t_1, t_2, t_3 osv.

5. Effektiv EE ska beräknas rekursivt som

$$effektiv\ EE_{tk} = max\ \{effektiv\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

där

den aktuella tidpunkten betecknas med t_0, och

effektiv EEt_0 är lika med den aktuella exponeringen.

6. Effektiv EPE är lika med genomsnittlig effektiv EE under den framtida exponeringens första år. Om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom mindre än ett år, ska EPE vara lika med medelvärdet av EE fram till dess att alla avtal inom nettningsmängden har löpt ut. Effektiv EPE ska beräknas som det vägda medelvärdet av effektiv EE:

$$effektiv\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\ ar,\ lÐptid\}} effektiv\ EE_{tk} \cdot \Delta t_k$$

där vikterna$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ tillämpas, om den framtida exponeringen beräknas vid tidpunkter som är ojämnt fördelade över tiden.

7. Instituten ska beräkna måtten för EE eller toppexponering utifrån en fördelning av exponeringarna som tar hänsyn till möjligheten att denna kan vara annat än normalfördelad.

8. Ett institut får för varje motpart använda ett mått på den fördelning som beräknas enligt modellen vilket är försiktigare än produkten av α och effektiv EPE beräknat enligt ekvationen i punkt 4.

9. Utan hinder av punkt 4 får de behöriga myndigheterna tillåta att instituten använder egna estimat av α, där

▼B

a) α ska vara lika med kvoten av det interna kapitalet vid en fullständig simulering av motpartsexponeringen för samtliga motparter (täljare) och det interna kapitalet baserat på EPE (nämnare), och

b) EPE i nämnaren ska uppfattas som ett fast utestående belopp.

Vid estimering i enlighet med denna punkt får α inte understiga 1,2.

10. Vid estimering av α enligt punkt 9 ska ett institut säkerställa att täljare och nämnare beräknas på ett sätt som överensstämmer med modellmetodiken, parameterspecifikationerna och portföljsammansättningen. Den metod som används för att estimera α ska bygga på institutets egen behandling av internt kapital, vara väl dokumenterad och bli föremål för oberoende validering. Institutet ska dessutom se över sina estimat av α minst varje kvartal och oftare om portföljens sammansättning varierar över tiden. Institutet ska också bedöma modellrisken.

11. Ett institut ska visa de behöriga myndigheterna att dess egna estimat av α leder till att täljarvärdet för de olika motparterna beaktar väsentliga källor till beroende mellan fördelningar av marknadsvärden på transaktioner eller transaktionsportföljer för de olika motparterna. I de egna estimaten av α ska instituten ta hänsyn till graden av storleksmässig diversifiering inom portföljerna.

12. Vid övervakningen av hur estimat enligt punkt 9 har använts, ska de behöriga myndigheterna ta hänsyn till den betydande variation i estimaten av α som följer av risken för felangivelser i de modeller som används för täljaren, särskilt där det förekommer konvexitet.

13. Där så är befogat ska volatiliteten och korrelationen för de marknadsriskfaktorer som används i modellerna för marknads- och kreditrisken villkoras med avseende på kreditriskfaktorn för att återspegla eventuella ökningar av volatiliteten eller korrelationen under en ekonomisk nedgång.

Artikel 285

Exponeringsvärde för nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal

▼C2

1. Om nettningsmängden omfattas av ett marginalavtal och marknadsvärderas dagligen, ska institutet beräkna effektiv EPE i enlighet med denna punkt. Om modellen beaktar effekterna av marginalavtal i estimeringen av EE, får institutet använda modellens EE-mått direkt i ekvationen i artikel 284.5, förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd till detta. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja detta tillstånd, om de är förvissade om att effekterna av marginalavtal i estimeringen av EE beaktas korrekt i modellen. Ett institut som inte har fått ett sådant tillstånd ska använda ett av de följande måtten för effektiv EPE:

a) Effektiv EPE beräknas utan beaktande av eventuella säkerheter som innehas eller ställs genom marginalavtal samt eventuella säkerheter som har ställts till motparten oavsett daglig värdering och marginalavtal eller aktuell exponering.

▼C2

b) Effektiv EPE beräknas som en potentiell ökning under den avtalade marginalriskperioden samt det värde som är störst av

i) den aktuella exponeringen, inklusive alla säkerheter som vid denna tidpunkt innehas eller har ställts, utom begärda säkerheter och säkerheter som är föremål för tvist,

ii) den största nettoexponeringen, inberäknat säkerheter enligt marginalavtalet, som inte skulle utlösa en begäran av säkerhet. Detta belopp ska avspegla alla tillämpliga tröskelvärden, minsta transfereringsbelopp, oberoende belopp och initialsäkerheter enligt marginalavtalet.

▼B

Med avseende på led b ska instituten beräkna tillägget som den förväntade positiva ökningen av transaktionernas marknadsvärde under marginalriskperioden. Förändringar av säkerhetens värde ska avspeglas ►C2 genom de schabloniserade volatilitetsjusteringarna i enlighet med kapitel 4 avsnitt 4 eller ◄ genom de egna estimaten av volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, men inga betalningar för säkerheten får förekomma under marginalriskperioden. Marginalriskperioden styrs av de minimiperioder som anges i punkterna 2–5.

2. För transaktioner med daglig omprövning av marginalsäkerhet och daglig marknadsvärdering ska marginalriskperioden i modellen för beräkning av exponeringsvärde med marginalavtal vara minst

a) fem bankdagar för nettningsmängder som endast består av repor, värdepappers- eller råvarulån samt marginallånetransaktioner, och

b) tio bankdagar för alla övriga nettningsmängder.

3. För punkt 2 a och b gäller följande undantag:

a) För alla nettningsmängder där antalet transaktioner överstiger 5 000 vid något tillfälle under ett kvartal ska marginalriskperioden för det påföljande kvartalet vara minst 20 bankdagar. Detta undantag ska inte gälla institutens handelsrelaterade exponeringar.

b) För nettningsmängder som innehåller en eller flera transaktioner i samband med antingen en illikvid säkerhet eller ett OTC-derivat som är svårt att ersätta, ska marginalriskperioden vara minst 20 bankdagar.

▼B

Ett institut ska avgöra om säkerheten är illikvid eller om OTC-derivaten är svåra att ersätta vid påfrestningar på marknaderna, som utmärks av att det saknas varaktigt aktiva marknader där en motpart inom högst två dagar skulle erhålla ett flertal prisnoteringar som inte skulle förändra marknaden eller utgöra ett pris som avspeglar en underkurs på marknaden (för säkerheter) eller en överkurs (för OTC-derivat).

Ett institut ska överväga om de transaktioner eller värdepapper som det innehar som säkerhet är koncentrerade till en viss motpart och om institutet skulle kunna ersätta dessa transaktioner eller värdepapper, om denna motpart plötsligt skulle utträda från marknaden.

4. Om ett institut under de senaste två kvartalen har varit inblandat i fler än två tvister om marginalsäkerhetskrav avseende en viss nettningsmängd, vilka har varat längre än den tillämpliga marginalriskperioden enligt punkterna 2 och 3, ska institutet under de påföljande två kvartalen för denna nettningsmängd tillämpa en minst dubbelt så lång marginalriskperiod som den som anges i punkterna 2 och 3.

5. Om omprövning av marginalsäkerhet sker med N dagars mellanrum, ska marginalriskperioden vara minst lika lång som den period som anges i punkterna 2 och 3, F, plus N dagar minus en dag. Det innebär följande:

$$\textit{Marginalriskperioden} = F + N - 1$$

6. Om den interna modellen beaktar marginalsäkerhetens effekt på förändringar av nettningsmängdens marknadsvärde, ska institutet modellera säkerheter, utom kontanta medel i samma valuta som själva exponeringen, tillsammans med exponeringen i sina beräkningar av exponeringsvärdet för OTC-derivat och transaktioner för värdepappersfinansiering.

7. Om ett institut inte kan modellera säkerheter tillsammans med exponeringen, får det i beräkningarna av exponeringsvärdet för OTC-derivat och transaktioner för värdepappersfinansiering inte ta hänsyn till effekten av säkerheter, förutom kontanta medel i samma valuta som själva exponeringen, såvida det inte använder antingen volatilitetsjusteringar som uppfyller villkoren för den fullständiga metoden för finansiella säkerheter med egna estimat av volatilitetsjusteringarna eller de schabloniserade volatilitetsjusteringarna i enlighet med kapitel 4.

8. Ett institut som använder metoden med interna modeller ska i sina modeller bortse från att exponeringsvärdets effekt minskar på grund av en klausul i ett avtal om säkerhet, enligt vilken säkerheten ska ställas om motpartens kreditkvalitet försämras.

Artikel 286

Hantering av motpartskreditrisk – styrdokument, processer och system

1. Varje institut ska fastställa och upprätthålla ramar för hantering av motpartstrisk. Dessa ramar ska omfatta

▼B

a) styrdokument, processer och system för att säkerställa identifiering, mätning, hantering, godkännande och intern rapportering av motpartsrisker, och

b) processer för att säkerställa att dessa styrdokument, processer och system efterlevs.

Dessa styrdokument, processer och system ska vara principiellt sunda, tillämpas med integritet och dokumenteras. Dokumentationen ska innehålla en förklaring av de empiriska metoder som används för att mäta motpartsrisken.

2. De ramar för hantering av motpartsrisk som krävs enligt punkt 1 ska beakta marknadsrisker, likviditetsrisker och rättsliga och operativa risker som är knutna till motpartsrisker. I synnerhet ska ramarna säkerställa att institutet följer följande principer:

a) Det får inte inleda affärsverksamhet med en motpart utan att bedöma dennes kreditvärdighet.

b) Det ska vederbörligen beakta kreditrisker vid och före avveckling.

c) Dessa risker ska hanteras så övergripande som möjligt på motpartsnivå, med aggregering av motpartsexponeringar och andra kreditexponeringar, och på företagsomfattande nivå.

3. Ett institut som använder metoden med egna modeller ska på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visa att det inom ramen för hantering av motpartsrisk beaktar likviditetsrisker för samtliga följande krav:

a) Eventuella inkommande marginalsäkerhetskrav vid marknadsstörningar och förändringar av variationsmarginal eller andra slags marginalsäkerheter, som initialsäkerhet eller oberoende säkerhet.

b) Eventuella inkommande krav på återlämnande av överskjutande säkerhet som ställts av motparter.

c) Krav som följer av en eventuell nedgradering av den externa värderingen av institutets egna kreditkvalitet.

Ett institut ska säkerställa att återanvändningen av säkerheter är utformad på ett sätt och med ett perspektiv som är förenligt med institutets likviditetsbehov och inte äventyrar dess förmåga att ställa eller återlämna säkerheter i tid.

4. Ett instituts ledningsorgan och verkställande ledning ska medverka aktivt i och se till att tillräckliga resurser avsätts till hanteringen av motpartsrisker. Ledningen ska vara medveten om den använda modellens begränsningar och underliggande antaganden och genom en formell process ta reda på vilken inverkan dessa begränsningar och antaganden kan ha på resultatens tillförlitlighet. Ledningen ska också vara medveten om osäkerheten på marknaden, om operativa frågor och om hur modellen tar hänsyn till sådana faktorer.

▼B

5. De dagliga rapporterna om institutets exponeringar för motpartsrisker i enlighet med artikel 287.2 b ska bedömas på tillräckligt hög ledningsnivå med befogenheter att kunna genomdriva såväl minskningar av positioner som har tagits av enskilda kredithandläggare eller handlare som minskningar av institutets samlade exponering för motpartsrisker.

6. De ramar för hantering av motpartsrisker som institutet upprättat enligt punkt 1 ska tillämpas i förening med interna kredit- och handelslimiter. Dessa limiter ska vara konsekvent relaterade till institutets riskmätningsmodell på ett sätt som kredithandläggare, handlare och verkställande ledning har god kännedom om. Ett institut ska ha en formell process för rapportering till lämplig ledningsnivå av eventuella fall där riskgränserna överskridits.

7. Mätning av hur krediter utnyttjas på daglig basis och intradagsbasis ska ingå i ett instituts mätningar av motpartsrisk. Institutet ska mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Det ska på portfölj- och motpartsnivå beräkna och övervaka maximal exponering eller potentiell framtida exponering inom det konfidensintervall som institutet har valt. Institutet ska beakta stora eller koncentrerade positioner med avseende på grupper av motparter med inbördes anknytning, branscher och marknader.

8. Ett institut ska inrätta och upprätthålla rutiner och ett strikt program för stresstest. Den verkställande ledningen ska regelbundet och minst kvartalsvis se över resultaten av stresstesterna och hänsyn ska tas till dessa resultat i de styrdokument och de gränsvärden för motpartsrisk som fastställts av ledningsorganet eller den verkställande ledningen. Om stresstesterna visar på särskild sårbarhet för en viss kombination av omständigheter, ska institutet snabbt vidta åtgärder för att dessa risker ska hanteras.

Artikel 287

Organisationsstruktur för hanteringen av motpartsrisker

1. Ett institut som använder metoden med interna modeller ska inrätta och upprätthålla

a) en riskkontrollenhet som uppfyller villkoren i punkt 2, och

b) en enhet för förvaltning av säkerheter som uppfyller villkoren i punkt 3.

2. Riskkontrollenheten ska ansvara för utformning och genomförande av hanteringen av motpartsrisker, inbegripet inledande och fortlöpande validering av den egna modellen, och ska ha följande uppgifter och uppfylla följande krav:

a) Den ska ansvara för utformning och genomförande av institutets system för hantering av motpartsrisker.

b) Den ska utarbeta dagliga rapporter och analysera resultaten från institutets riskmätningsmodell. Analysen ska bland annat omfatta en utvärdering av förhållandet mellan måtten för motpartsriskens exponeringsvärden och handelslimiterna.

▼B

c) Den ska kontrollera indatas integritet samt utarbeta och analysera rapporter om resultaten från institutets riskmätningsmodell, som bland annat ska omfatta en utvärdering av förhållandet mellan måtten för riskexponeringen och kredit- och handelslimiterna.

d) Den ska vara oberoende i förhållande till de affärsdrivande kredit- och handelsenheterna och fri från otillbörlig påverkan.

e) Den ska ha tillräckliga personalresurser.

f) Den ska rapportera direkt till institutets verkställande ledning.

g) Dess arbete ska vara nära integrerat med institutets dagliga kreditriskhantering.

h) Dess resultat ska utnyttjas som en integrerad del av planering, övervakning och kontroll av institutets kreditriskprofil och samlade riskprofil.

3. Enheten för förvaltning av säkerheter ska ha följande uppgifter och funktioner:

a) Beräkna och begära marginalsäkerhet, hantera tvister om marginalsäkerhetskrav och rapportera nivåer på oberoende belopp, initialsäkerheter och variationsmarginaler korrekt och dagligen.

b) Kontrollera att de data som används för att begära marginalsäkerhet är tillförlitliga samt se till att de är konsekventa och regelbundet görs förenliga med alla relevanta datakällor inom institutet.

c) Bevaka omfattningen av återanvändning av säkerheter och eventuella ändringar av institutets rättigheter till eller i samband med de säkerheter som det ställer.

d) Rapportera till lämplig ledningsnivå om vilka slags tillgångar som återanvänds som säkerhet och vilka villkor som gäller för återanvändningen, bland annat instrument, kreditkvalitet och löptid.

e) Bevaka i vilken mån de tillgångar som institutet godtar som säkerhet är koncentrerade till vissa typer av tillgångar.

f) Regelbundet och minst kvartalsvis till den verkställande ledningen lämna information om förvaltningen av säkerheter, bland annat information om vilka slags säkerheter som erhållits och ställts, storlek och åldrande samt orsak till tvister om marginalsäkerhetskrav. Den interna rapporteringen ska även avspegla tendenser när det gäller dessa siffror.

▼B

4. Den verkställande ledningen ska avsätta tillräckliga resurser till den enhet för förvaltning av säkerheter som krävs enligt punkt 1 b för att säkerställa att dess system fungerar tillräckligt väl, mätt i punktlighet och korrekthet med avseende på marginalsäkerhetskrav från institutets sida respektive institutets punktlighet när det gäller svar på marginalsäkerhetskrav från motparternas sida. Den verkställande ledningen ska se till att enheten har tillräckliga personalresurser för att i tid behandla krav och tvister även under allvarliga marknadskriser och göra det möjligt för institutet att begränsa antalet stora tvister till följd av handelsvolymerna.

Artikel 288

Översyn av systemet för hantering av motpartsrisker

Varje institut ska regelbundet genomföra en oberoende översyn av sitt system för hantering av motpartsrisker inom ramen för sin egen internrevision. Denna översyn ska inbegripa verksamheten vid både den kontrollenhet och den enhet för förvaltning av säkerheter som föreskrivs enligt artikel 287 och ska särskilt omfatta minst följande:

a) Kontroll av att dokumentationen av system och processer för hantering av motpartsrisker är tillfredsställande enligt artikel 286.

b) Organisation av den kontrollenhet för motpartsrisker som krävs enligt artikel 287.1 a.

c) Organisation av den enhet för förvaltning av säkerheter som krävs enligt artikel 287.1 b.

d) Integrering av åtgärderna för att mäta motpartsrisker i den dagliga riskhanteringen.

e) Processsen för att godkänna prissättningsmodeller för risk och värderingssystem som används av personalen inom affärs- och administrationsavdelningar.

f) Validering av alla betydelsefulla ändringar av processen för mätning av motpartsrisker.

g) Omfattningen av de motpartsrisker som beaktas av riskmätningsmodellen.

h) Tillförlitligheten hos ledningens informationssystem.

i) Hur riktiga och fullständiga data om motpartsrisker är.

j) Att juridiska termer i avtal om säkerheter och nettning korrekt avspeglas vid mätning av exponeringsvärde.

k) Kontroll av konsekvens, aktualitet och tillförlitlighet hos datakällor som används för egna modeller, inbegripet dessa datakällors oberoende.

l) Hur riktiga och lämpliga antagandena om volatilitet och korrelationer är.

▼B

m) Beräkningarnas tillförlitlighet vid värdering och riskomvandling.

n) Kontroll av modellens tillförlitlighet genom täta utfallstest i enlighet med artikel 293.1 b–e.

o) Kontroll av att kontrollenheten för motpartsrisker och enheten för förvaltning av säkerheter följer relevanta rättsliga bestämmelser.

Artikel 289

Användningstest

1. Instituten ska se till att den exponeringsfördelning som genereras av den interna modell som används för att beräkna effektiv EPE är väl integrerad i institutets dagliga hantering av motpartsrisker samt att modellens resultat beaktas vid kreditgodkännande, hantering av motpartsrisker, intern kapitalallokering och företagsstyrning.

2. Institutet ska visa de behöriga myndigheterna att det har använt en modell som i stort uppfyller de krav som anges i detta avsnitt för att beräkna de exponeringsfördelningar som ligger till grund för beräkningen av EPE under minst ett år innan institutet fick tillstånd av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 283 att använda metoden med interna modeller.

3. Den modell som används för att generera fördelningen av exponeringarna ska ingå i de ramar för hantering av motpartsrisker som krävs enligt artikel 286. Ramarna ska även omfatta mätning av hur beviljade krediter har utnyttjats, aggregering av motpartsexponeringar med andra kreditexponeringar och allokering av internt kapital.

4. Utöver EPE ska ett institut mäta och hantera aktuella exponeringar. Om lämpligt ska institutet mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Ett institut uppfyller användningskravet om det använder andra mått för motpartsrisk, exempelvis toppexponering, som bygger på den exponeringsfördelning som genererats genom samma modell som för beräkningen av EPE.

5. Ett institut ska ha systemkapacitet att skatta EE dagligen, såvida det inte kan förvissa de behöriga myndigheterna om att dess exponeringar för motpartsrisker är sådana att det är tillräckligt med mindre frekventa beräkningar. Institutet ska också beräkna EE vid framtida tidpunkter enligt en tidsprofil för prognoshorisonter som i tillräcklig utsträckning återspeglar tidsstrukturen för framtida betalningsflöden och avtalens löptid samt på ett sätt som motsvarar exponeringarnas grad av väsentlighet och sammansättning.

6. Exponeringen ska mätas, övervakas och kontrolleras under hela löptiden för alla avtal inom en nettningsmängd och inte bara i ettårsperspektivet. Institutet ska ha metoder för att identifiera och kontrollera motpartsrisker i fall då exponeringen ökar bortom ettårsgränsen. Den prognostiserade exponeringsökningen ska även vara ett av ingångsvärdena i institutets interna modell för internt kapital.

▼B

Artikel 290

Stresstest

1. Ett institut ska ha ett omfattande stresstestprogram för motpartsrisker, även för bedömning av kapitalbaskraven i samband med motpartsrisker, och detta program ska uppfylla kraven i punkterna 2–10.

2. Det ska upptäcka eventuella händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena, vilka skulle kunna få ogynnsamma effekter på institutets kreditexponeringar samt bedöma institutets förmåga att stå emot sådana förändringar.

3. Programmets stressmått ska jämföras med riskgränser och institutet ska betrakta dem som en del av den process som beskrivs i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU.

4. Programmet ska göra en omfattande kartläggning av handeln och på motpartsnivå aggregera exponeringar för alla former av motpartsrisk i tillräckligt god tid för att regelbundna stresstester ska kunna genomföras.

5. Minst en gång i månaden ska det genomföras stresstest av exponeringar med avseende på viktiga marknadsriskfaktorer, såsom räntesatser, valutakurser, aktienoteringar, kreditspreadar och råvarupriser för alla institutets motparter, i syfte att identifiera och göra det möjligt för institutet att vid behov minska en alltför hög koncentration av risker i vissa riktningar. Stresstesten av exponeringar – inbegripet risker kopplade till en respektive flera faktorer samt väsentliga oriktade risker – och stresstest av exponering tillsammans med kreditvärdighet ska genomföras avseende motpartsrisken på följande nivåer: för varje enskild motpart, för varje motpartsgrupp och sammantaget för alla institutets motparter.

6. Minst kvartalsvis ska stresstestscenarion omfattande flera faktorer tillämpas och väsentliga oriktade risker utvärderas, däribland räntekurvsrisk och basrisk. Stresstester med flera faktorer ska minst omfatta följande scenarion, där

a) allvarliga ekonomiska händelser eller marknadshändelser har inträffat,

b) likviditeten har minskat väsentligt på marknaden som helhet, och

c) ett stort finansinstitut avvecklar positioner.

7. Stresstestets syfte ska vara anpassat efter hur allvarliga störningar som de underliggande riskfaktorerna kan framkalla. Vid stresstest av solvens ska de underliggande riskfaktorerna ge tillräckligt allvarliga störningar för att orsaka historiskt extrema omständigheter på marknaderna och extrema men rimliga påfrestningar på marknaderna. Stresstesten ska utvärdera hur sådana störningar inverkar på kapitalbas, kapitalbaskrav och resultat. Vid daglig övervakning av portföljer, säkring och hantering av koncentrationer ska testprogrammet även beakta mindre allvarliga och mer sannolika scenarier.

▼B

8. Programmet ska om lämpligt innefatta omvända stresstester för att identifiera extrema men rimliga scenarier som skulle kunna ge påtagligt ogynnsamma resultat. Omvända stresstester ska beakta effekterna av en portföljs väsentliga icke-linjära egenskaper.

9. Resultaten av programmets stresstest ska regelbundet och minst kvartalsvis rapporteras till den verkställande ledningen. Rapporterna och analysen av resultaten ska omfatta de största effekterna på respektive motpartsnivå i portföljen, väsentliga koncentrationer inom olika segment i portföljen (inom samma bransch eller region) samt relevanta portfölj- och motpartsspecifika tendenser.

10. Den verkställande ledningen ska ha en ledande roll i arbetet på att integrera stresstesten i institutets ramar för riskhantering och dess riskkultur samt se till att resultaten är meningsfulla och används vid hanteringen av motpartsrisker. Stresstestresultaten för väsentliga exponeringar ska utvärderas utifrån riktlinjer som anger institutets riskbenägenhet och ska förmedlas till den verkställande ledningen för diskussion och åtgärder, när orimliga eller koncentrerade risker upptäcks.

Artikel 291

Korrelationsrisk

1. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:

a) Allmän korrelationsrisk avser en risk som uppstår när det finns en positiv korrelation mellan sannolikheten för att motparter fallerar och allmänna marknadsriskfaktorer.

b) Specifik korrelationsrisk avser en risk som uppstår när det på grund av transaktionernas art finns en positiv korrelation mellan den framtida exponeringen mot en viss motpart och sannolikheten för att denna motpart fallerar (PD). Ett institut ska anses vara exponerat för specifik korrelationsrisk om den framtida exponeringen mot en viss motpart förväntas vara hög när sannolikheten för att motparten fallerar också är hög.

2. Ett institut ska vederbörligen beakta exponeringar som ger upphov till en väsentlig grad av specifik och allmän korrelationsrisk.

3. För att upptäcka eventuell allmän korrelationsrisk ska ett institut utforma stresstester och scenarioanalyser för att stresstesta riskfaktorer som inverkar negativt på motpartens kreditvärdighet. Sådana tester ska omfatta risken för allvarliga störningar vid ändrade förhållanden mellan riskfaktorerna. Ett institut ska övervaka den allmänna korrelationsrisken per produkt, region, bransch eller i förhållande till andra kategorier som är relevanta för verksamheten.

4. Ett institut ska ha metoder för att för varje rättslig enhet identifiera, övervaka och kontrollera fall av specifik korrelationsrisk, från och med inledandet av en transaktion och under hela dess fortsatta löptid.

▼B

5. Instituten ska beräkna kapitalbaskraven för motpartskreditrisker med avseende på transaktioner där man konstaterat specifik korrelationsrisk och där det finns ett rättsligt samband mellan motparten och utgivaren av OTC-derivatets underliggande tillgång eller den underliggande tillgång avseende de transaktioner som avses i artikel 273.2 b, c och d i enlighet med följande principer:

a) De instrument där det föreligger specifik korrelationsrisk ska inte ingå i samma nettningsmängd som övriga transaktioner med motparten och varje sådant instrument ska behandlas som en enskild nettningsmängd.

b) Inom varje sådan enskild nettningsmängd ska exponeringsvärdet för kreditswappar som refererar till ett enda namn vara lika med hela den förväntade värdeminskningen för det underliggande instrumentets resterande verkliga värde vid antagandet att den underliggande utgivaren har trätt i likvidation.

c) Ett institut som använder den metod som beskrivs i kapitel 3 ska ange LGD-värdet 100 % för sådana swappar.

d) Ett institut som använder den metod som beskrivs i kapitel 2 ska tillämpa samma riskvikt som för en transaktion utan säkerhet.

e) För alla övriga transaktioner som refererar till ett enda namn i en sådan enskild nettningsmängd ska beräkningen av exponeringsvärdet överensstämma med antagandet att de underliggande skuldförbindelser där det finns ett rättsligt samband mellan utgivaren och motparten plötsligt fallerar. För alla övriga transaktioner som refererar till en korg av namn eller ett index ska plötsligt fallissemang för de respektive underliggande skuldförbindelser där det finns ett rättsligt samband mellan utgivaren och motparten tillämpas, om de är väsentliga.

f) I den mån institutet använder befintliga beräkningar av marknadsrisken för kapitalbaskraven för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker i enlighet med avdelning IV kapitel 5 avsnitt 4 vilka redan innehåller ett antagande om LGD, ska LGD-värdet 100 % anges i den formel som används.

6. Instituten ska förse den verkställande ledningen och lämplig kommitté i ledningsorganet med regelbundna rapporter om både specifik och allmän korrelationsrisk samt de åtgärder som vidtas för att hantera dessa risker.

Artikel 292

Modellprocessens integritet

1. Ett institut ska säkerställa modellprocessens integritet i enlighet med artikel 284 genom att anta åtminstone följande åtgärder:

a) Den interna modellen ska beakta villkor och specifikationer för transaktionerna utan dröjsmål, fullständigt och med försiktighet.

b) Villkoren ska åtminstone omfatta teoretiska kontraktsbelopp, löptid, referenstillgångar samt arrangemang för marginalsäkerheter och nettning.

▼B

c) Villkoren och specifikationerna ska registreras i en databas som är föremål för återkommande formell revision.

d) Det ska finnas en process för att godta nettningsarrangemang enligt vilket det ska krävas en jurists bekräftelse av att nettning enligt dessa arrangemang kan hävdas rättsligt.

e) Den bekräftelse som krävs enligt led d ska föras in i den databas som anges i led c av en oberoende enhet.

f) Överföringen av data om transaktionsvillkor och specifikationer till EPE-modellen ska vara föremål för internrevision.

g) Det ska finnas processer för formell avstämning mellan modellen och källdatasystemen, så att det fortlöpande kan kontrolleras att transaktionsvillkor och specifikationer beaktas vid EPE-beräkningen på ett korrekt eller åtminstone försiktigt sätt.

2. Aktuella exponeringar ska beräknas utifrån aktuella marknadsdata. Ett institut får kalibrera sin EPE-modell med hjälp av antingen historiska marknadsdata eller marknadsimplicita data för att fastställa parametrar för underliggande stokastiska processer, som förskjutning, volatilitet och korrelation. Om ett institut använder historiska data, ska dessa data avse minst tre år. Dessa data ska uppdateras minst kvartalsvis och oftare om det behövs för att återspegla förhållandena på marknaden.

För beräkning av effektiv EPE genom kalibrering av stresstester ska ett institut kalibrera effektiv EPE utifrån antingen treårsdata som innefattar en period med påfrestningar på motparternas kreditspreadar eller marknadsimplicita data från en sådan kritisk period.

Institutet ska uppfylla kraven i punkterna 3, 4 och 5 i detta syfte.

3. Ett institut ska minst kvartalsvis förvissa den behöriga myndigheten om att den kritiska period som används i beräkningen enligt denna punkt sammanfaller med en period då antalet kreditswappar eller andra kreditspreadar (såsom lån eller företagsobligationer) ökade för ett representativt urval av de av dess motparter som handlat med kreditspreadar. Om institutet inte har tillräckliga data om en motparts kreditspreadar, ska det åsätta denna motpart specifika data för kreditspreadar baserade på region, intern kreditvärdering och affärsslag.

4. EPE-modellen för alla motparter ska bygga på data, antingen historiska eller implicita, som innefattar data från den kritiska kreditperioden och ska använda sådana data på ett sätt som är förenligt med den metod som används för att kalibrera EPE-modellen mot aktuella data.

▼B

5. För att utvärdera hur kalibreringen av stresstest inverkar på effektiv EPE ska ett institut skapa flera referensportföljer, som är sårbara för de huvudsakliga riskfaktorer som institutet är exponerat för. Exponeringen mot dessa referensportföljer ska beräknas med a) en metod med stresstest som bygger på aktuella marknadsvärden och modellparametrar som kalibrerats mot kritiska marknadsförhållanden, och b) den exponering som genererats under den kritiska perioden, men genom den metod som beskrivs i detta avsnitt (marknadsvärdet i slutet av den kritiska perioden, volatilitet och korrelationer från den treåriga kritiska perioden).

De behöriga myndigheterna ska kräva att institutet justerar kalibreringen av stresstest, om referensportföljernas exponeringar avviker väsentligt från varandra.

6. Ett institut ska validera modellen enligt en process som klart beskrivs i institutets styrdokument och förfaranden. Valideringsprocessen ska

a) innehålla information om vilket slag av test som krävs för att säkerställa modellens integritet och för att identifiera under vilka förhållanden de antaganden som modellen bygger på är olämpliga och därför kan leda till en underskattning av EPE, och

b) omfatta en översyn av modellens fullständighet.

7. Ett institut ska övervaka relevanta risker och ha inrättat processer för att justera sina skattningar av effektiv EPE, när dessa risker får väsentlig betydelse. För att efterleva denna punkt ska institutet göra följande:

a) Identifiera och hantera sina exponeringar för specifika korrelationsrisker i enlighet med artikel 291.1 b och exponeringar för allmänna korrelationsrisker i enlighet med artikel 291.1 a.

b) När det gäller exponeringar vilkas riskprofil ökar efter ett år, ska institutet regelbundet jämföra skattningen av ett relevant exponeringsmått för ett år med samma exponeringsmått för hela den tid exponeringen varar.

c) När det gäller exponeringar med mindre än ett års återstående löptid, ska institutet regelbundet jämföra ersättningskostnaden (aktuell exponering) med den realiserade exponeringsprofilen och lagra data som möjliggör sådana jämförelser.

8. Ett institut ska ha interna processer för att kontrollera att en transaktion, innan den tas med i en nettningsmängd, omfattas av ett nettningsavtal, som kan hävdas rättsligt och uppfyller kraven enligt avsnitt 7.

9. Ett institut som använder säkerheter för att reducera sina motpartsrisker ska ha interna processer för att kontrollera att säkerheterna uppfyller tillämpliga normer för rättslig förutsebarhet enligt kapitel 4, innan deras effekter beaktas i beräkningarna.

▼B

10. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer för tillämpningen av denna artikel i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 293

Krav på riskhanteringssystemet

1. Varje institut ska uppfylla följande krav:

a) Det ska uppfylla de kvalitativa kraven i del III avdelning IV kapitel 5.

b) Det ska genomföra ett regelbundet utfallstestprogram, som jämför de riskmått som genereras av modellen med realiserade riskmått och hypotetiska förändringar utifrån statiska positioner med realiserade mått.

c) Det ska göra en inledande validering och en fortlöpande periodisk översyn av sin exponeringsmodell för motpartsrisker och de riskmått som genereras av denna. Valideringen och översynen ska vara oberoende av modellens utveckling.

d) Ledningsorganet och den verkställande ledningen ska medverka i riskkontrollprocessen och se till att tillräckliga resurser ägnas åt kontroll av kreditrisker och motpartsrisker. I detta syfte ska de dagliga rapporter som utarbetas av den oberoende riskkontrollenheten, inrättad i enlighet med artikel 287.1 a, ses över på tillräckligt hög ledningsnivå med befogenheter att kunna driva igenom såväl minskningar av positioner som anskaffats av enskilda handlare som minskningar av institutets samlade riskexponering.

e) Den interna modellen för mätning av riskexponering ska integreras i institutets dagliga riskhantering.

f) Riskmätningssystemet ska tillämpas i förening med interna handels- och exponeringslimiter. I detta syfte ska exponeringslimiterna vara konsekvent relaterade till institutets riskmätningsmodell på ett sätt som handlare, kredithandläggare och verkställande ledning har god kännedom om.

g) Ett institut ska säkerställa att dess riskhanteringssystem är väl dokumenterat. I synnerhet ska det ha en rad interna riktlinjer, kontroller och processer för riskmätningssystemets drift samt arrangemang som säkerställer att dessa riktlinjer efterlevs.

h) En oberoende översyn av riskhanteringssystemet ska genomföras regelbundet inom ramen för institutets egna internrevision. Denna översyn ska omfatta både de affärsdrivande handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Den övergripande riskhanteringen ska ses över regelbundet (minst en gång per år), och denna översyn ska som ett minimum specifikt omfatta samtliga punkter i artikel 288.

▼B

i) Den fortlöpande valideringen av modeller för motpartsrisk, bland annat utfallstester, ska ses över regelbundet på tillräckligt hög ledningsnivå med befogenheter att kunna besluta vilka åtgärder som ska vidtas för att hantera eventuella svagheter i modellen.

2. De behöriga myndigheterna ska ta hänsyn till i vilken mån ett institut uppfyller kraven i punkt 1 när de anger värdet för alfa i enlighet med artikel 284.4. Endast de institut som helt uppfyller nämnda krav ska få tillämpa den minsta multiplikationsfaktorn.

3. Ett institut ska dokumentera processen för inledande och fortlöpande validering av sin exponeringsmodell för motpartsrisk och beräkningen av riskmått som genereras av modellerna så utförligt att en tredje part skulle kunna upprepa analysen respektive återskapa riskmåtten. I denna dokumentation ska det anges hur ofta analys av utfallstest och eventuell annan fortlöpande validering ska ske, hur valideringen utförs med avseende på dataflöden och portföljer samt vilka analyser som görs.

4. Ett institut ska ange kriterier för hur det utvärderar sina exponeringsmodeller för motpartsrisk och de modeller som levererar data till exponeringsberäkningen samt ha skriftliga riktlinjer med en beskrivning av den process som används för att upptäcka och komma till rätta med oacceptabla tillvägagångssätt.

5. Ett institut ska fastställa hur de representativa motpartsportföljer är sammansatta som används vid valideringen av en exponeringsmodell för motpartsrisk och dess riskmått.

6. Vid den validering av exponeringsmodeller för motpartsrisk och dess riskmått som ger prognosfördelningar ska mer än en uppgift för prognosfördelningen beaktas.

Artikel 294

Valideringskrav

1. Ett institut ska inom ramen för den inledande och fortlöpande valideringen av sin exponeringsmodell för motpartsrisker och sina riskmått säkerställa att följande krav är uppfyllda:

a) Institutet ska genomföra utfallstest med användning av historiska data om förändringar av marknadsriskfaktorerna, innan de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd i enlighet med artikel 283.1. Utfallstesten ska beakta ett antal bestämda prognosperioder under minst ett år med en rad olika starttidpunkter och avseende ett stort antal marknadsvillkor.

b) Institut som använder den metod som anges i artikel 285.1 b ska regelbundet validera sin modell för att testa om de realiserade aktuella exponeringarna överensstämmer med prognoserna för samtliga marginalriskperioder under ett år. Om vissa av transaktionerna i nettningsmängden har kortare löptid än ett år och nettningsmängden har högre känslighet för riskfaktorerna utan dessa transaktioner, ska detta beaktas i valideringen.

▼B

c) Det ska genomföra utfallstest av hur exponeringsmodellen för motpartsrisker fungerar, av de relevanta riskmåtten i modellen samt av de prognostiserade marknadsriskfaktorerna. För transaktioner där säkerhet ställts ska prognosperioderna även avspegla sådana typiska marginalriskperioder som tillämpas vid handel där säkerhet ställts eller där marginalavtal ingår.

d) Om modellvalideringen tyder på att effektiv EPE är underskattad, ska institutet vidta de åtgärder som krävs för att hantera bristerna i modellen.

e) Det ska i den inledande och fortlöpande modellvalideringen ingå att testa de värderingsmodeller som används för att beräkna motpartsexponering vid ett givet scenario för framtida störningar som påverkar marknadsriskfaktorerna. Värderingsmodellerna för optioner ska ta hänsyn till optionsvärdenas icke-linjära karaktär med avseende på marknadsriskfaktorerna.

f) Exponeringsmodellen för motpartsrisker ska fånga den transaktionsspecifika information som behövs för att exponeringarna ska kunna aggregeras på nettningsmängdsnivå. Instituten ska kontrollera att transaktionerna hänförs till den korrekta nettningsmängden inom modellen.

g) Exponeringsmodellen för motpartsrisker ska omfatta transaktionsspecifik information för att effekterna av marginalavtal ska kunna beaktas. Den ska beakta både det aktuella marginalsäkerhetsbeloppet och den marginalsäkerhet som skulle överföras mellan motparter i framtiden. Modellen ska beakta om marginalavtalen är ensidiga eller ömsesidiga, hur ofta marginalsäkerheter begärs, marginalriskperioden, miniminivån för den exponering utan marginalsäkerhet som institutet är villigt att acceptera och minsta transfereringsbelopp. I modellen ska antingen förändringarna av den ställda säkerhetens marknadsvärde skattas eller de regler tillämpas som anges i kapitel 4.

h) Statiska historiska utfallstester av representativa motpartsportföljer ska ingå i modellvalideringen. Institutet ska regelbundet genomföra sådana utfallstester på ett antal representativa motpartsportföljer som är faktiska eller hypotetiska. Dessa representativa portföljer ska väljas utifrån känsligheten för de väsentliga riskfaktorer och kombinerade riskfaktorer som institutet är exponerat för.

i) Institutet ska genomföra utfallstest som är utformade för att testa huvudantagandena i exponeringsmodellen för motpartsrisker och de relevanta riskmåtten, inbegripet förhållandet i modellerna mellan löptider med samma riskfaktorer och mellan riskfaktorer.

j) Lämpliga rutiner ska gälla för utfallstester av hur exponeringsmodeller för motpartsrisker och tillhörande riskmått fungerar. Programmet för utfallstester ska vara utformat så att det upptäcker eventuella brister i riskmåtten i en EPE-modell.

▼B

k) Ett institut ska validera sina exponeringsmodeller för motpartsrisker och alla riskmått med tidsperspektiv som motsvarar löptiden för de transaktioner för vilka exponeringar beräknas med hjälp av metoden med interna modeller i enlighet med artikel 283.

l) Ett institut ska inom ramen för den fortlöpande modellvalideringen regelbundet testa de värderingsmodeller som används för beräkning av motpartsexponering mot lämpliga oberoende referensvärden.

m) I den fortlöpande valideringen av ett instituts exponeringsmodell för motpartsrisker och de relevanta riskmåtten ska det ingå en bedömning av om den senaste tidens resultat varit tillfredsställande.

n) Institutet ska i sin inledande och fortlöpande validering bedöma hur ofta parametrarna i en exponeringsmodell för motpartsrisker bör uppdateras.

o) I den inledande och fortlöpande valideringen av exponeringsmodeller för motpartsrisker ska det ingå en bedömning av om exponeringsberäkningarna av motpartsnivån och nettningsmängdens exponering är ändamålsenliga eller inte.

2. Vid beräkningen av föreskrivet exponeringsvärde för varje motpart får ett mått som är försiktigare än det metriska användas i stället för alfa multiplicerat med effektiv EPE, förutsatt att de behöriga myndigheterna gett sitt förhandstillstånd. Graden av relativ försiktighet bedöms efter de behöriga myndigheternas förhandstillstånd och vid den regelbundna granskningen av EPE-modellerna. Ett institut ska regelbundet validera försiktigheten. Den fortlöpande utvärderingen av hur modellerna fungerar ska omfatta alla motparter på vilka modellerna tillämpas.

3. Om utfallstesterna visar att en modell inte är tillräckligt tillförlitlig, ska de behöriga myndigheterna återkalla godkännandet av modellen eller ålägga institutet att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras.

Avsnitt 7

Avtalsnettning

Artikel 295

Erkännande av avtalsnettning som riskreducerande

Under förutsättning att de behöriga myndigheterna har godkänt nettningsavtalet i enlighet med artikel 296 och att institutet uppfyller kraven i artikel 297 får ett institut behandla följande slags nettningsavtal som riskreducerande i enlighet med artikel 298:

▼B

a) Bilaterala avtal om novation mellan ett institut och dess motpart enligt vilka avtal om ömsesidiga fordringar och förpliktelser automatiskt avräknas på så sätt att det vid novation fastställs ett enda nettobelopp varje gång novation tillämpas, så att det skapas ett enda nytt juridiskt bindande avtal som ersätter tidigare avtal och alla förpliktelser mellan parterna enligt dessa avtal.

b) Andra bilaterala nettningsavtal mellan ett institut och dess motpart.

c) Avtal om produktövergripande nettning för institut som har erhållit tillstånd att använda metoden i avsnitt 6 för transaktioner som omfattas av denna metod. De behöriga myndigheterna ska lämna EBA en förteckning över de avtal om produktövergripande nettning som har godkänts.

Nettning mellan transaktioner som ingåtts av olika juridiska personer i en grupp får inte godkännas vid beräkning av kapitalbaskraven.

Artikel 296

Godkännande av nettningsavtal

1. De behöriga myndigheterna får endast godkänna ett avtal om nettning om villkoren i punkt 2 och i tillämpliga fall även punkt 3 är uppfyllda.

2. Följande villkor ska vara uppfyllda för alla avtal om nettning som ett institut använder för att fastställa exponeringsvärdet i denna del:

a) Institutet ska med sin motpart ha ingått en överenskommelse om avtalsnettning som ger upphov till en enda juridisk förpliktelse som omfattar alla ingående transaktioner, så att institutet, om en motpart fallerar, endast har rätt att fordra eller är förpliktad att betala nettosumman av de positiva och negativa marknadsvärdena av de ingående enskilda transaktionerna.

b) Institutet ska till den behöriga myndigheten ha lämnat skriftliga och motiverade juridiska utlåtanden, så att institutets fordringar och förpliktelser vid en talan mot nettningsavtalet inte skulle överskrida dem som anges i led a. Det juridiska utlåtandet ska hänvisa till tillämplig lagstiftning i

i) den jurisdiktion där motparten har sitt säte,

ii) den jurisdiktion där en företagsfilial är belägen, om det gäller en filial i ett annat land än det där företaget har sitt säte,

iii) den jurisdiktion vars lag reglerar de enskilda transaktioner som ingår i nettningsavtalet,

▼B

iv) den jurisdiktion vars lag reglerar varje avtal eller överenskommelse som är nödvändig för att genomföra nettningsavtalet.

c) Kreditrisken mot varje motpart ska aggregeras till en enda rättslig exponering mot samtliga transaktioner med denna motpart. Detta aggregat ska beaktas vid fastställande av kreditlimiter och allokering av internt kapital.

d) Avtalet får inte innehålla någon klausul som vid en motparts fallissemang medger att en icke försumlig motpart endast behöver betala delvis eller inte alls till den fallerande partens konkursbo, även om den fallerande parten är en nettofordringsägare (dvs. en walkaway-klausul).

Om någon av de behöriga myndigheterna inte är förvissad om att nettningsavtalet är lagenligt och verkställbart enligt lagen i var och en av de jurisdiktioner som anges i led b, ska nettningsavtalet inte godkännas som en riskreduceringsmetod för någon av parterna. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna underrätta varandra om detta.

3. De juridiska utlåtanden som anges i led b får utformas med hänvisning till olika slags avtalsnettning. För produktövergripande nettningsavtal ska dessutom följande villkor vara uppfyllda:

a) Nettosumman i punkt 2 a ska vara nettosumman av de positiva och negativa slutavräkningsvärdena för alla ingående enskilda bilaterala ramavtal och de positiva och negativa marknadsvärdena för de enskilda transaktionerna (det produktövergripande nettobeloppet).

b) De juridiska utlåtandena enligt punkt 2 b ska ta upp hela det produktövergripande nettningsavtalets giltighet och verkställbarhet samt dess effekter på väsentliga bestämmelser i eventuellt ingående enskilda bilaterala ramavtal.

Artikel 297

Institutens förpliktelser

1. Ett institut ska inrätta och upprätthålla processer för att säkerställa att nettningsavtalets rättsliga giltighet och verkställbarhet ses över med anledning av lagändringar i de berörda jurisdiktionerna enligt artikel 296.2 b.

2. Institutet ska arkivera all erforderlig dokumentation om sin avtalsnettning.

3. Institutet ska beakta effekterna av nettning vid sin mätning av den samlade kreditriskexponeringen mot varje motpart och hantera sin motpartsrisk utifrån resultaten av denna mätning.

▼B

4. Vid avtal om produktövergripande nettning enligt artikel 295 ska institutet ha processer enligt artikel 296.2 c för att kontrollera att alla transaktioner som ska ingå i en nettningsmängd omfattas av ett juridiskt utlåtande i enlighet med artikel 296.2 b.

Institutet ska med beaktande av avtalet om produktövergripande nettning fortsätta att uppfylla godkännandekraven på bilateral nettning och kraven i kapitel 4 för godkännande av kreditriskskydd i tillämplig form när det gäller alla ingående enskilda bilaterala ramavtal och transaktioner.

Artikel 298

Effekter av godkännande av nettning som riskreducerande

1. Nettningsavtal ska behandlas som följer:

a) Nettning vid tillämpning av avsnitten 5 och 6 ska godkännas enligt bestämmelserna i dessa avsnitt.

b) Vid avtal om novation får de enskilda nettobelopp som fastställs genom sådana avtal viktas i stället för bruttobeloppen.

Vid tillämpning av avsnitt 3 får instituten ta hänsyn till avtalet om novation när de fastställer

i) de aktuella ersättningskostnaderna enligt artikel 274.1, och

ii) de teoretiska kapitalbeloppen eller underliggande värdena enligt artikel 274.2.

Vid tillämpning av avsnitt 4 får instituten ta hänsyn till avtalet om novation, när de beräknar det teoretiska belopp som anges i artikel 275.1. I sådana fall ska instituten tillämpa procentsatserna i tabell 3.

c) För andra nettningsöverenskommelser ska instituten tillämpa avsnitt 3 enligt följande:

i) Den aktuella ersättningskostnad som avses i artikel 274.1 för avtalen i en nettningsöverenskommelse ska beräknas med beaktande av den faktiska hypotetiska nettoersättningskostnad som avtalet medför; om nettningen leder till en nettoskuld för det institut som beräknar nettoersättningskostnaden, ska den aktuella ersättningskostnaden sättas till "0".

ii) Talet för eventuell framtida kreditexponering enligt artikel 274.2 ska för alla avtal i en nettningsöverenskommelse minskas i enlighet med följande formel:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

där

PCE_{red} = det reducerade talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i ett rättsligt giltigt bilateralt nettningsavtal,

PCE_{brutto} = summan av talen för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart vilka ingår i ett rättsligt giltigt bilateralt nettningsavtal och är beräknade genom att deras teoretiska kapitalbelopp multipliceras med de procenttal som anges i tabell 1, och

NGR = netto-bruttokvoten, beräknad som kvoten mellan nettoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i ett rättsligt giltigt bilateralt nettningsavtal med en given motpart (täljare) och bruttoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med den motparten (nämnare).

2. Vid beräkningen av den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk i enlighet med formeln i punkt 1 får instituten behandla kontrakt som helt matchar varandra och ingår i nettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med nettointäkterna.

Vid tillämpningen av artikel 275.1 får instituten behandla kontrakt som helt matchar varandra och ingår i nettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med nettointäkterna, varvid de teoretiska beloppen ska multipliceras med de procentsatser som anges i tabell 3.

Vid tillämpningen av denna punkt ska med kontrakt som helt matchar varandra avses valutaterminer eller liknande kontrakt, där det teoretiska beloppet är lika med kassaflödena, om kassaflödena förfaller till betalning samma valutadag och helt och hållet är i samma valuta.

3. För alla andra kontrakt som ingår i ett nettningsavtal får de tillämpliga procentsatserna minskas enligt tabell 6:

Tabell 6

Ursprunglig löptid	Räntekontrakt	Valutakurskontrakt
Ett år eller mindre	0,35 %	1,50 %
Över ett år men högst två år	0,75 %	3,75 %
Tillägg för varje ytterligare år	0,75 %	2,25 %

▼B

4. I fråga om räntekontrakt får instituten med de behöriga myndigheternas samtycke välja antingen ursprunglig eller återstående löptid.

Avsnitt 8

Poster i handelslagret

Artikel 299

Poster i handelslagret

1. För tillämpningen av denna artikel ska bilaga II innehålla en hänvisning till derivatinstrument för överföring av kreditrisk enligt vad som anges i avsnitt C.8 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.

2. Vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för motpartsrisken ska instituten tillämpa följande principer på poster i handelslagret:

a) Vid beräkning av den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk enligt metoden i avsnitt 3 ska för kreditderivat i form av totalavkastningsswappar och kreditswappar instrumentets nominella belopp multipliceras med följande procentsatser:

i) 5 %, om referensförpliktelsen är sådan att den skulle vara en kvalificerad post enligt del III avdelning IV kapitel 2, om den gav upphov till direkt exponering för institutet.

ii) 10 %, om referensförpliktelsen är sådan att den inte skulle vara en kvalificerad post enligt del III avdelning IV kapitel 2, om den gav upphov till direkt exponering för institutet.

Om ett instituts exponering till följd av en kreditswapp är en lång position i det underliggande instrumentet, får procentsatsen 0 % användas för den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk, såvida inte denna kreditswapp omfattas av en likvidationsklausul vid insolvens i den enhet vars exponering till följd av swappen utgör en kort position i det underliggande instrumentet, även om detta inte fallerat.

Om kreditderivatet ger skydd vid förfall vid det n:te fallissemanget bland flera underliggande förpliktelser, ska institutet bestämma vilken av de föreskrivna procentsatser som avses i första stycket som ska tillämpas på den förpliktelse som har den n:te sämsta kreditkvaliteten och skulle anses vara kvalificerad enligt del III avdelning IV kapitel 2, om den innehades av institutet.

b) Instituten får inte använda den förenklade metoden för finansiella säkerheter enligt artikel 222 för att beakta effekterna av finansiella säkerheter.

▼B

c) När det gäller repor och värdepappers- eller råvarulån som förtecknats i handelslagret, får instituten beakta alla finansiella instrument och råvaror som får ingå i handelslagret som godtagbar säkerhet.

d) För exponeringar till följd av OTC-derivat som förtecknats i handelslagret får instituten beakta råvaror som får ingå i handelslagret som godtagbar säkerhet.

e) Vid beräkning av volatilitetsjusteringar i fall när sådana finansiella instrument eller råvaror som inte får ingå i handelslagret enligt kapitel 4 lånas ut, säljs eller tillhandahålls respektive lånas, köps eller tas emot som säkerhet eller på något annat sätt inom ramen för en sådan transaktion och ett institut tillämpar schablonmetoden för volatilitetsjusteringar enligt kapitel 4 avsnitt 3, ska institutet behandla sådana instrument och råvaror på samma sätt som aktier utanför huvudindexet på en erkänd börs.

f) Om ett institut tillämpar metoden med egna skattningar av volatilitetsjusteringar enligt kapitel 4 avsnitt 3, ska institutet för finansiella instrument eller råvaror som inte får ingå i handelslagret enligt kapitel 4 beräkna volatilitetsjusteringar för varje enskild post. Ett institut som har erhållit tillstånd att använda metoden med egna modeller enligt kapitel 4 får också tillämpa denna metod på handelslagret.

g) I samband med beaktande av ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsdrivna transaktioner, får instituten bara beakta nettning mellan positionerna i eller utanför handelslagret om de nettade transaktionerna uppfyller följande villkor:

   i) Alla transaktioner marknadsvärderas dagligen.

   ii) Alla poster som lånas, köps eller tas emot i samband med transaktionerna får beaktas som godtagbara finansiella säkerheter enligt kapitel 4, utan tillämpning av leden c–f i denna punkt.

h) Om ett kreditderivat i handelslagret utgör en del av en intern säkring och kreditriskskyddet överensstämmer med artikel 204 i denna förordning, ska instituten tillämpa en av följande metoder:

   i) Behandla det som om ingen motpartsrisk uppstod på grund av positionen i kreditderivatet.

   ii) Vid beräkning av kapitalbaskravet för motpartsrisker konsekvent ta med alla de kreditderivat i handelslagret som utgör en del av interna säkringar eller som köpts som skydd mot exponering för motpartsrisk, om kreditriskskyddet betraktas som godtagbart enligt kapitel 4.

▼B

Avsnitt 9

Kapitalbaskrav för exponeringar mot en central motpart

Artikel 300

Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

1. konkursskydd: en kundtillgång blir genom effektiva arrangemang inte tillgänglig för fordringsägare hos en central motpart eller för en clearingmedlem, om denna centrala motpart eller clearingmedlem skulle drabbas av insolvens, eller tillgången blir inte tillgänglig för clearingmedlemmen för täckande av förluster som den har ådragit sig till följd av att en eller flera andra kunder än de som tillhandahöll denna tillgång har fallerat.

2. motpartsrelaterad transaktion: ett kontrakt eller en transaktion enligt artikel 301.1 mellan en kund och en clearingmedlem med direkt anknytning till ett kontrakt eller en transaktion som förtecknas i den punkten mellan denna clearingmedlem och en central motpart.

3. clearingmedlem: en clearingmedlem enligt definitionen i artikel 2.14 i förordning (EU) nr 648/2012.

4. kund: en kund enligt definitionen i artikel 2.15 i förordning (EU) nr 648/2012 eller ett företag som har upprättat indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem i enlighet med artikel 4.3 i den förordningen.

Artikel 301

Huvudsakligt tillämpningsområde

1. Detta avsnitt gäller följande kontrakt och transaktioner så länge de är utestående hos en central motpart:

a) Kontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.

b) Repor.

c) Värdepappers- och råvarulån.

d) Transaktioner med långfristig avveckling.

e) Marginallånetransaktioner.

2. Instituten får välja om de vill använda en av följande två behandlingar i samband med kontrakt och transaktioner som är utestående hos en kvalificerad central motpart och som anges i punkt 1:

a) Behandlingen för handelsrelaterade exponeringar och exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden och som anges i artikel 306, med undantag av den behandling som anges i punkt 1 b i den artikeln och artikel 307.

▼B

b) Den behandling som anges i artikel 310.

3. Instituten ska använda den behandling som anges i artikel 306 med undantag av den behandling som anges i punkt 1 a i den artikeln samt i artikel 309, i tillämpliga fall, i samband med kontrakt och transaktioner som är utestående hos en icke kvalificerad central motpart och som anges i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 302

Övervakning av exponeringar mot centrala motparter

1. Instituten ska övervaka alla sina exponeringar mot centrala motparter och fastställa processer för regelbunden rapportering av information om dessa exponeringar till den verkställande ledningen och till lämplig kommitté eller lämpliga kommittéer i ledningsorganet.

2. Instituten ska med hjälp av lämpliga scenarioanalyser och stresstester bedöma om storleken på den kapitalbas som de har för exponeringar mot en central motpart, inklusive potentiella framtida kreditexponeringar, exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden och, när institutet fungerar som en clearingmedlem, exponeringar som följer av avtalsmässiga arrangemang enligt artikel 304, på ett adekvat sätt står i relation till de risker som är förenade med dessa exponeringar.

Artikel 303

Behandling av clearingmedlemmars och kunders transaktioner

1. Om ett institut fungerar som clearingmedlem, antingen för egen del eller som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, ska det beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar mot en central motpart i enlighet med artiklarna 301.2 och 301.3.

▼C2

_____

▼B

Artikel 304

Behandling av clearingmedlemmars exponeringar mot kunder

1. Om ett institut fungerar som clearingmedlem och i denna egenskap fungerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, ska det beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med kunden i enlighet med de tillämpliga avsnitten 1-8 i detta kapitel och med avdelning VI i del tre.

2. Om ett institut fungerar som clearingmedlem och ingår ett avtal med en kund till en annan clearingmedlem, vilket i enlighet med artikel 48.5 och 48.6 i förordning (EU) nr 648/2012 underlättar överföringen av tillgångar och säkerheter enligt artikel 305.2 b i den här förordningen för denna kund, och detta avtalsmässiga arrangemang ger upphov till en villkorad förpliktelse för det institutet, får institutet ange exponeringsvärdet noll för den villkorade förpliktelsen.

▼B

3. Ett institut som fungerar som clearingmedlem får tillämpa en kortare marginalriskperiod vid beräkningen av kapitalbaskravet för exponeringar mot en kund i enlighet med metoden med interna modeller. Den marginalriskperiod som tillämpas av institutet får inte vara kortare än fem dagar.

4. Ett institut som fungerar som clearingmedlem får multiplicera sin fallerade exponering med en skalär vid beräkningen av kapitalbaskravet för exponeringar mot en kund i enlighet med marknadsvärderingsmetoden, schablonmetoden eller den ursprungliga åtagandemetoden. Instituten får tillämpa följande skalärer:

a) 0,71 för en marginalriskperiod på fem dagar.

b) 0,77 för en marginalriskperiod på sex dagar.

c) 0,84 för en marginalriskperiod på sju dagar.

d) 0,89 för en marginalriskperiod på åtta dagar.

e) 0,95 för en marginalriskperiod på nio dagar.

f) 1 för en marginalriskperiod på tio dagar eller mer.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange den marginalriskperiod som instituten får använda vid tillämpningen av punkterna 3 och 4.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA tillämpa följande principer:

a) EBA ska ange marginalriskperioden för varje typ av kontrakt och transaktioner som anges i artikel 301.1.

b) Den marginalriskperiod som ska fastställas enligt led a ska återspegla slutavräkningsperioden för de kontrakt och transaktioner som avses i det ledet.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 305

Behandling av kundernas exponeringar

1. Om ett institut är kund, ska det beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med avsnitten 1-8 i detta kapitel och med avdelning VI i del tre, beroende på vad som är tillämpligt.

▼B

2. Utan att det påverkar tillvägagångssättet i punkt 1 får ett institut som är kund beräkna kapitalbaskraven för sina handelsexponeringar för motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med artikel 306, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutets positioner och tillgångar i samband med dessa transaktioner kan urskiljas och separeras, för både clearingmedlemmen och den centrala motparten, från de positioner och tillgångar som tillhör såväl clearingmedlemmen som dennes övriga kunder, och denna åtskillnad och separering leder till att dessa positioner och tillgångar är konkursskyddade, om clearingmedlemmen eller en eller flera av dennes övriga kunder skulle drabbas av fallissemang eller insolvens.

b) De relevanta lagar, förordningar, regler och avtalsmässiga arrangemang som är tillämpliga eller bindande för detta institut eller för den centrala motparten underlättar överföringen av kundens positioner i samband med dessa kontrakt och transaktioner samt respektive säkerheter till en annan clearingmedlem inom den tillämpliga marginalriskperioden, om den ursprungliga clearingmedlemmen skulle drabbas av fallissemang eller insolvens. Under sådana omständigheter ska kundens positioner och säkerheten överföras till marknadsvärde, om inte kunden begär att positionen ska avräknas till marknadsvärde.

c) Institutet har ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt utlåtande där det konstateras att relevanta domstolar och administrativa myndigheter vid en talan skulle finna att kunden inte skulle bära några förluster på grund av att clearingmedlemmen eller någon av clearingmedlemmens kunder blir insolvent enligt den lagstiftning som institutet, clearingmedlemmen och den centrala motparten omfattas av, den lagstiftning som reglerar de transaktioner och kontrakt som clearas genom den centrala motparten, den lagstiftning som är tillämplig på säkerheten och den lagstiftning som reglerar varje avtal eller överenskommelser som behövs för att uppfylla villkoren i led b.

d) Den centrala motparten är en kvalificerad central motpart.

3. Utan att det påverkar de villkor som anges i punkt 2 får kunden, om ett institut som är en kund inte är skyddat mot förluster för den händelse att clearingmedlemmen och en annan av clearingmedlemmens kunder gemensamt skulle drabbas av fallissemang, men alla andra villkor enligt punkt 2 är uppfyllda, beräkna kapitalbaskraven för sina handelsexponeringar för motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med artikel 306, förutsatt att den 2-procentiga riskvikten enligt punkt 1 a i den artikeln ersätts med en 4-procentig riskvikt.

4. Om ett institut som är en kund har tillgång till en central motparts tjänster genom indirekta clearingarrangemang i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) nr 648/2012 får det institutet tillämpa den behandling som anges i punkt 2 eller 3 endast om villkoren i varje punkt uppfylls på alla nivåer i kedjan av intermediärer.

▼B

Artikel 306

Kapitalbaskrav för handelsrelaterade exponeringar

1. Ett institut ska tillämpa följande behandling på sina handelsrelaterade exponeringar mot centrala motparter:

a) Det ska tillämpa riskvikten 2 % på exponeringsvärden för alla sina handelsrelaterade exponeringar mot kvalificerade centrala motparter.

b) Det ska tillämpa den riskvikt som används för schablonmetoden för kreditrisk enligt artikel 107.2 b på alla sina handelsrelaterade exponeringar mot icke-kvalificerade centrala motparter.

c) När ett institut agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet inte är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle fallera. Exponeringsvärdet för den transaktion med den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen är lika med noll.

2. Utan hinder av punkt 1 får ett institut ange exponeringsvärdet noll för exponeringarna avseende motpartsrisken för de tillgångar som ställts som säkerhet till en central motpart eller en clearingmedlem vilka är konkursskyddade, om den centrala motparten, clearingmedlemmen eller en eller flera av clearingmedlemmens övriga kunder skulle drabbas av insolvens.

3. Ett institut ska beräkna exponeringsvärden för sina handelsrelaterade exponeringar mot en central motpart i enlighet med de tillämpliga avsnitten 1-8 i detta kapitel.

4. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för sina handelsrelaterade exponeringar mot centrala motparter enligt artikel 92.3 som summan av exponeringsvärdena för sina handelsrelaterade exponeringar mot centrala motparter, beräknad i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln, multiplicerad med den fastställda riskvikten enligt punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 307

Kapitalbaskrav för förfinansierade bidrag till den centrala motpartfondens obeståndsfond

Ett institut som agerar som clearingmedlem ska tillämpa följande behandling för sina exponeringar som följer av dess bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond.

a) Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade bidrag till en kvalificerad central motpartsfonds obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 308.

b) aDet ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motpartsfonds obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 309.

▼B

Artikel 308

Kapitalbaskrav för förfinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond

1. Exponeringsvärdet för ett instituts förfinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond (DF_i) ska vara det belopp som betalats in eller marknadsvärdet av de tillgångar som levererats av det institutet, minskat med eventuella belopp för detta bidrag som den kvalificerade centrala motparten redan har använt till att täcka sina förluster till följd av att en eller flera av dess clearingmedlemmar fallerat.

2. Ett institut ska beräkna kapitalbaskravet (K_i) för att täcka exponeringen till följd av sitt förfinansierade bidrag (DF_i) enligt följande:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

där

β = den koncentrationsfaktor som den centrala motparten har anmält till institutet,

N = det antal clearingmedlemmar som den centrala motparten har anmält till institutet,

DF_{CM} = summan av förfinansierade bidrag som den centrala motparten har erhållit från samtliga clearingmedlemmar ($(\sum_i DF_i)$ och anmält till institutet, och

K_{CM} = summan av kapitalbaskraven för den centrala motpartens samtliga clearingmedlemmar, beräknad med tillämplig formel i punkt 3 ($(\sum_i K_i)$.

3. Ett institut ska beräkna K_{CM} på följande sätt:

a) Om $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$ ska institutet använda följande formel:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

b) Om $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$ ska institutet använda följande formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) Om $DF^* < K_{CCP}$ ska institutet använda följande formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

där DF_{CCP} = den centrala motpartens förfinansierade finansiella medel, vilka den har anmält till institutet,

K_{CCP} = den centrala motpartens hypotetiska kapital, vilket den har anmält till institutet,

DF* = $DF_{CCP} + DF^{*}_{CM}$;

DF^{*}_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i}$;

$\overline{DF_i}$; = det genomsnittliga förfinansierade bidrag, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, som den centrala motparten har anmält till institutet

c_1 = en kapitalfaktor som är lika med

$$\max\left\{\frac{1.6\ \%}{\left(\frac{DF^{*}}{K_{CCP}}\right)^{0.3}}, 0.16\%\right\}$$

c_2 = en kapitalfaktor som är lika med 100 %, och

μ = 1.2.

4. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förfinansierade bidrag enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet (K_i) fastställt i enlighet med punkt 2, multiplicerat med 12,5.

5. Om K_{CCP} är lika med noll, ska instituten sätta c_1 till 0,16 % vid beräkningen enligt punkt 3.

Artikel 309

Kapitalbaskravet för förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och från ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motpart Beräkning av en central motparts hypotetiska kapital

1. Ett institut ska använda följande formel för att beräkna kapitalbaskravet (K_i) för exponeringarna till följd av sina förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond (DF_i) och från ofinansierade bidrag (UC_i) till en sådan central motpart:

$$K_i = c2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i)$$

där c_2·och μ definieras i artikel 308.3.

▼B

2. Ofinansierade bidrag betyder enligt punkt 1 bidrag som ett institut som agerar som clearingmedlem enligt avtal har åtagit sig att tillhandahålla till en central motpart efter att den centrala motparten har förbrukat sin obeståndsfond för att täcka de förluster som den ådragit sig till följd av att en eller flera clearingmedlemmar har fallerat.

3. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förfinansierade bidrag enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet (K_i) fastställt i enlighet med punkt 1, multiplicerat med 12,5.

Artikel 310

Alternativ beräkning av kapitalbaskrav för exponeringar mot en kvalificerad central motpart

Ett institut ska använda följande formel för att beräkna kapitalbaskravet (K_i) för exponeringar som härrör från dess och dess kunders handelsexponeringar (TE_i) och förfinansierade bidrag (DF_i) till en kvalificerad central motparts obeståndsfond:

$$K_i = 8\% \cdot min\left[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i\right]$$

Artikel 311

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter som inte längre uppfyller vissa villkor

1. Ett institut ska tillämpa den behandling som anges i denna artikel om ett eller båda av följande villkor har uppfyllts:

a) Institutet har mottagit den anmälan som krävs från en central motpart enligt artikel 50b j ii i förordning (EU) nr 648/2012 om att denna centrala motpart har upphört att beräkna K_{CCP}.

b) Det har kommit till institutets kännedom, till följd av ett offentligt tillkännagivande eller meddelande från den behöriga myndigheten för en central motbart som används av institutet eller från denna centrala motpart själv, att den centrala motparten inte längre uppfyller villkoren för auktorisation eller godkännande, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Om endast villkoret i punkt 1 a har uppfyllts ska institutets behöriga myndighet kontrollera skälen till att den centrala motparten har upphört att beräkna K_{CCP}.

Om den behöriga myndigheten anser att de skäl som avses i första stycket är giltiga får den tillåta att institut i dess medlemsstat tillämpar den behandling som anges i artikel 310 på sina handelsexponeringar och bidrag till obeståndsfonden till den centrala motparten. Om den beviljar ett sådant tillstånd ska den offentliggöra skälen till sitt beslut.

▼B

Om den behöriga myndigheten anser att de skäl som avses i första stycket inte är giltiga ska alla institut i medlemsstaten, oavsett den behandling som de väljer enligt artikel301.2, tillämpa den behandling som anges i punkt 3 leden a–d i den här artikeln.

3. Om villkoret i punkt 1 b har uppfyllts, oavsett om villkoret i led a i den punkten har uppfyllts eller inte, ska ett institut inom tre månader av uppkomsten av den omständighet som avses i led b i den punkten, eller tidigare om det institutets behöriga myndighet så kräver, göra följande med avseende på sina exponeringar mot den centrala motparten:

a) Upphöra att tillämpa den behandling det valde i enlighet med artikel 301.2.

b) Tillämpa den behandling som anges i artikel 306.1 b på sina handelsrelaterade exponeringar mot den centrala motparten.

c) Tillämpa den behandling som anges i artikel 309 på sina förfinansierade bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond och till sina ofinansierade bidrag till den centrala motparten.

d) Behandla exponeringar utöver de som förtecknas i leden b och c mot den centrala motparten som exponeringar mot ett företag i enlighet med den schablonmetod för kreditrisk som anges i kapitel 2.

AVDELNING III

KAPITALBASKRAV FÖR OPERATIVA RISKER

KAPITEL 1

Allmänna principer för användning av de olika metoderna

Artikel 312

Tillstånd och anmälan

1. För att få använda schablonmetoden ska instituten uppfylla kriterierna i artikel 320 och dessutom uppfylla de generella riskhanteringsstandarder som anges i artiklarna 74 och 85 i direktiv 2013/36/EU. Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna innan de använder schablonmetoden.

▼B

De behöriga myndigheterna ska tillåta instituten att använda en alternativ relevant indikator för affärsområdena "hushållsbank" och "storkundsbank", om de villkor som anges i artiklarna 319.2 och 320 är uppfyllda.

2. De behöriga myndigheterna ska tillåta instituten att använda avancerade mätmetoder (internmätningsmetoder) baserade på sina egna mätningsmetoder för operativa risker, om alla kvalitativa och kvantitativa standarder som anges i artiklarna 321 respektive 322 uppfylls och om instituten uppfyller de generella riskhanteringsstandarder som anges i artiklarna 74 och 85 i direktiv 2013/36/EU och i avdelning VII kapitel 3 avsnitt II i det direktivet.

Instituten ska också ansöka om tillstånd från sina behöriga myndigheter om de vill utvidga och ändra sin internmätningsmetod på ett väsentligt sätt. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja tillstånd, om instituten fortsätter att uppfylla de standarder som anges i första stycket efter dessa väsentliga utvidgningar och ändringar.

3. Instituten ska anmäla alla ändringar av modellerna för internmätningsmetoder till de behöriga myndigheterna.

4. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder som specificerar

a) de metoder som de behöriga myndigheterna använder för att bedöma om institut ska tillåtas att använda internmätningsmetoder,

b) villkoren för bedömning av hur väsentliga utvidgningarna och ändringarna av internmätningsmetoderna är,

c) formerna för den anmälan som krävs enligt punkt 3.

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 313

Återgång till användning av mindre sofistikerade metoder

1. Institut som använder schablonmetoden får endast återgå till att använda basmetoden om villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

▼B

2. Institut som använder internmätningsmetoder får endast återgå till att använda schablonmetoden eller basmetoden om villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

3. Ett institut får endast återgå till att använda en mindre sofistikerad metod för operativ risk om båda följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har på ett tillfredsställande sätt för den behöriga myndigheten visat att användningen av en mindre sofistikerad metod inte föreslås i syfte att sänka kapitalbaskravet för institutets operativa risker, är nödvändig på grund av institutets egenskaper och komplexitet och inte skulle få någon betydande negativ inverkan på institutets solvens eller dess förmåga att hantera den operativa risken effektivt.

b) Institutet har fått förhandstillstånd från den behöriga myndigheten.

Artikel 314

Kombinerad användning av olika metoder

1. Institut får använda en kombination av metoder, under förutsättning att de får tillstånd för detta av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska bevilja ett sådant tillstånd, om de krav som fastställs i punkterna 2–4 i tillämpliga fall är uppfyllda.

2. Ett institut får tillämpa en internmätningsmetod tillsammans med antingen basmetoden eller schablonmetoden, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

a) Den kombination av metoder som institutet använder fångar upp institutets samtliga operativa risker och de behöriga myndigheterna har godkänt den metod som institutet ska tillämpa för att täcka olika verksamheter, geografiska lokaliseringar, rättsliga strukturer eller andra relevanta indelningar som fastställts internt.

b) De kriterier som anges i artikel 320 och i de standarder som fastställs i artiklarna 321 och 322 ska vara uppfyllda för den del av verksamheterna som omfattas av schablonmetoden och internmätningsmetoden.

3. Behöriga myndigheter ska införa följande tilläggsvillkor för att ge ett institut tillstånd att tillämpa en internmätningsmetod tillsammans med antingen basmetoden eller schablonmetoden:

a) Den dag då en internmätningsmetod börjar tillämpas ska en betydande del av institutets operativa risker kunna fångas upp av denna metod.

▼B

b) Institutet ska åta sig att gradvis införa internmätningsmetoden för en väsentlig del av verksamheten enligt en tidsplan som har överlämnats till och godkänts av de behöriga myndigheterna.

4. Ett institut får endast begära tillstånd från den behöriga myndigheten för att tillämpa en kombination av basmetoden och schablonmetoden under särskilda omständigheter, till exempel vid förvärv av ny verksamhet, som kan kräva en övergångsperiod för införandet av schablonmetoden.

En behörig myndighet ska endast bevilja ett sådant tillstånd, om institutet har åtagit sig att tillämpa schablonmetoden enligt en tidsplan som har överlämnats till och godkänts av den behöriga myndigheten.

5. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder som specificerar

a) de villkor som de behöriga myndigheterna ska tillämpa vid sin bedömning av den metod som avses i punkt 2 a,

b) de villkor som de behöriga myndigheterna ska tillämpa när de beslutar huruvida de ska införa de tilläggsvillkor som avses i punkt 3.

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2016.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 2

Basmetoden

Artikel 315

Kapitalbaskrav

1. Enligt basmetoden är kapitalbaskravet för operativ risk lika med 15 % av det treåriga genomsnittet av den relevanta indikator som anges i artikel 316.

Instituten ska beräkna det treåriga genomsnittet av den relevanta indikatorn på grundval av de senaste tre tolvmånadersobservationer som gjorts vid räkenskapsårets slut. Om inga reviderade uppgifter finns tillgängliga får instituten använda företagets egna skattningar.

▼B

2. Om ett institut har varit verksamt i mindre än tre år, får det använda företagets egna framåtblickande skattningar vid beräkningen av den relevanta indikatorn, förutsatt att institutet börjar använda historiska data så snart de finns tillgängliga.

3. Om ett institut för sin behöriga myndighet kan visa att användningen av ett treårigt genomsnitt för att beräkna den relevanta indikatorn - på grund av en fusion, ett förvärv eller en försäljning av enheter eller verksamheter - skulle leda till felskattningar av kapitalbaskrav för operativ risk, får den behöriga myndigheten tillåta institutet att ändra beräkningen på ett sätt som skulle ta hänsyn till sådana händelser och ska vederbörligen underrätta EBA om detta. Under sådana omständigheter får den behöriga myndigheten på eget initiativ även kräva att ett institut ändrar beräkningen.

4. Om den relevanta indikatorn är negativ eller noll för en viss observation, ska instituten inte beakta denna uppgift vid beräkningen av det treåriga genomsnittet. Instituten ska beräkna det treåriga genomsnittet som summan av de positiva talen, dividerad med antalet positiva tal.

Artikel 316

Relevant indikator

1. För institut som tillämpar de redovisningsstandarder som införs genom direktiv 86/635/EEG, baserade på redovisningskategorierna för resultaträkning för institut enligt artikel 27 i det direktivet, ska den relevanta indikatorn vara summan av de poster som anges i tabell 1 i denna punkt. Instituten ska inkludera varje post i summan med sitt positiva eller negativa tecken.

Tabell 1

1. Ränteintäkter och liknande intäkter

2. Räntekostnader och liknande kostnader

3. Intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig/fast avkastning

4. Provisionsintäkter

5. Provisionskostnader och avgifter

6. Nettovinst eller nettoförlust av finansiella transaktioner

7. Övriga rörelseintäkter

Instituten ska anpassa dessa poster så att de avspeglar följande villkor:

a) Instituten ska beräkna den relevanta indikatorn före avdrag av avsättningar och rörelsekostnader. Instituten ska till rörelsekostnaderna räkna arvoden för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part som inte är moder- eller dotterföretag till institutet eller dotterföretag till ett moderföretag som också är kreditinstitutets moderföretag. Instituten får dra av kostnaderna för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part från den relevanta indikatorn i de fall då de betalas till ett företag som är föremål för bestämmelser i den bemärkelse som avses i denna förordning.

▼B

b) Instituten får inte använda följande poster vid beräkningen av den relevanta indikatorn:

i) Realiserad vinst/förlust från försäljning av poster utanför handelslagret.

ii) Inkomster från extraordinära poster eller poster som inte avser den normala verksamheten.

iii) Försäkringsintäkter.

c) Om omvärdering av handelsposter ingår i resultaträkningen, får instituten inkludera omvärderingen. Om ett institut tillämpar artikel 36.2 i direktiv 86/635/EEG, ska det inkludera sådan omvärdering som tas upp i resultaträkningen.

2. Om ett institut omfattas av andra redovisningsstandarder än de som fastställs i direktiv 86/635/EEG, ska det beräkna den relevanta indikatorn på grundval av de uppgifter som bäst avspeglar den definition som anges i denna artikel.

3. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder i syfte att fastställa metoden för att beräkna den relevanta indikator som avses i punkt 2.

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2017.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 3

Schablonmetoden

Artikel 317

Kapitalbaskrav

1. Enligt schablonmetoden ska instituten dela in sina verksamheter i de affärsområden som anges i tabell 2 i punkt 4 och i enlighet med principerna i artikel 318.

2. Instituten ska beräkna kapitalbaskravet för operativ risk som det treåriga genomsnittet av summan av de årliga kapitalbaskraven för samtliga de affärsområden som avses i tabell 2 i punkt 4. Det årliga kapitalbaskravet för varje affärsområde är lika med produkten av den motsvarande betafaktor som anges i tabellen och den del av den relevanta indikatorn som har fördelats på respektive affärsområde.

▼B

3. För ett visst år får instituten utan begränsningar kvitta negativa kapitalbaskrav till följd av en negativ del av den relevanta indikatorn i ett affärsområde mot positiva kapitalbaskrav inom andra affärsområden. Om det sammanlagda kapitalbaskravet för samtliga affärsområden för ett visst år är negativt, ska instituten ange värdet noll som täljare för det året.

4. Instituten ska beräkna det treåriga genomsnittet av den summa som avses i punkt 2 på grundval av de senaste tre tolvmånadersobservationer som gjorts vid räkenskapsårets slut. Om inga reviderade uppgifter finns tillgängliga får instituten använda företagets egna skattningar.

Om ett institut för sin behöriga myndighet kan visa att användningen av ett treårigt genomsnitt för att beräkna den relevanta indikatorn, på grund av en fusion, ett förvärv eller en försäljning av enheter eller verksamheter, skulle leda till felskattningar av kapitalbaskrav för operativ risk, får den behöriga myndigheten tillåta instituten att ändra beräkningen på ett sätt som skulle ta hänsyn till sådana händelser och ska vederbörligen underrätta EBA om detta. Under sådana omständigheter får den behöriga myndigheten på eget initiativ även kräva att ett institut ändrar beräkningen.

Om ett institut har varit verksamt i mindre än tre år, får det använda företagets egna framåtblickande skattningar vid beräkningen av den relevanta indikatorn, förutsatt att institutet börjar använda historiska data så snart de finns tillgängliga.

Tabell 2

Affärsområde	Verksamhet	Procentandel (betafaktor)
Företagsfinansiering	Garantiverksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande. Tjänster i samband med garantigivning. Investeringsrådgivning. Rådgivning till företag i fråga om kapitalstruktur, industriell strategi och närliggande frågor samt råd och tjänster avseende fusioner och företagsförvärv. Investerings- och finansanalys samt andra former av allmänna rekommendationer rörande handel med finansiella instrument.	18 %
Handel och finansförvaltning	Handel för egen räkning. Penningmarknadsmäkling. Mottagande och vidarebefordran av order beträffande ett eller flera finansiella instrument. Utförande av order för kunds räkning. Placering av finansiella instrument utan fast åtagande. Drift av multilaterala handelsplattformar.	18 %

▼B

Affärsområde	Verksamhet	Procentandel (betafaktor)
Privatkundsmäkleri (Verksamhet som avser fysiska personer eller små och medelstora företag som uppfyller kriterierna i artikel 123 om klassen för hushållsexponeringar)	Mottagande och vidarebefordran av order beträffande ett eller flera finansiella instrument. Utförande av order för kunds räkning. Placering av finansiella instrument utan fast åtagande.	12 %
Storkundsbank	Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel. Utlåning. Finansiell leasing. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet.	15 %
Privata banktjänster (Verksamhet som avser fysiska personer eller små och medelstora företag som uppfyller kriterierna i artikel 123 om klassen för hushållsexponeringar)	Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel. Utlåning. Finansiell leasing. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet.	12 %
Betalning och avveckling	Betalningsförmedling. Utställande och administration av betalningsmedel.	18 %
Administrationsuppdrag	Förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning, bland annat värdepappersförvaring och liknande tjänster, exempelvis handhavande av kontanta medel/finansiella säkerheter.	15 %
Kapitalförvaltning	Portföljförvaltning. Fondförvaltning. Övrig kapitalförvaltning.	12 %

Artikel 318

Principerna för fördelning i affärsområden

1. Instituten ska utveckla och dokumentera särskilda riktlinjer och kriterier för fördelning av den relevanta indikatorn på berörda affärsområden och aktiviteter inom den standardiserade ram som anges i artikel 317. De ska se över och anpassa dessa riktlinjer och kriterier i tillämpliga delar till nya eller förändrade affärsverksamheter och risker.

2. Instituten ska tillämpa följande principer för fördelning i affärsområden:

a) Instituten ska fördela alla aktiviteter i affärsområden utan överlappning, så att de täcker hela affärsområdet.

▼B

b) Instituten ska allokera alla aktiviteter som inte lätt kan placeras inom affärsområdesramen, men som utgör en stödjande verksamhet till en verksamhet inom ramen, som tillhörande det affärsområde som aktiviteten stöder. Om mer än ett affärsområde stöds av den stödjande verksamheten, ska instituten använda objektiva fördelningskriterier.

c) Om en aktivitet inte kan placeras in i ett visst affärsområde, ska instituten använda det affärsområde som har den högsta procentsatsen. Detsamma gäller också för en stödjande verksamhet med koppling till verksamheten.

d) Institut har möjlighet att använda interna prissättningsmetoder för att fördela den relevanta indikatorn på olika affärsområden. Kostnader som genererats inom ett affärsområde men som kan tillskrivas ett annat affärsområde får omfördelas till det affärsområde som de tillhör.

e) Fördelningen av aktiviteter i affärsområden för kapitalkrav för operativ risk ska överensstämma med de kategorier som instituten använder för kredit- och marknadsrisker.

f) Den verkställande ledningen ska ansvara för riktlinjerna för fördelning i affärsområden under överinseende av institutets ledningsorgan.

g) Instituten ska låta fördelningen i affärsområden genomgå oberoende översyn.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren för de principer för fördelning i affärsområden som anges i denna artikel.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2017.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 319

Alternativ schablonmetod

1. Enligt den alternativa schablonmetoden ska instituten tillämpa följande för affärsområdena "hushållsbank" och "storkundsbank":

a) Den relevanta indikatorn ska vara en standardiserad intäktsindikator som är lika med det nominella beloppet av lån och förskott, multiplicerat med 0,035.

b) Lån och förskott består av de totala utnyttjade beloppen i motsvarande kreditportföljer. För affärsområdet "storkundsbank" ska instituten också inbegripa värdepapper utanför handelslagret i det nominella beloppet av lån och förskott.

▼B

2. För att få använda den alternativa schablonmetoden ska institutet uppfylla följande villkor:

a) Institutets hushålls- och/eller storkundsbankverksamheter ska svara för minst 90 % av intäkterna.

b) En väsentlig andel av institutets hushålls- och/eller storkundsbankverksamhet ska innefatta lån där sannolikheten för fallissemang (PD) är hög.

c) Den alternativa schablonmetoden ska vara en lämplig grund för beräkning av institutets kapitalbaskrav för operativ risk.

Artikel 320

Kriterier för schablonmetoden

De kriterier som avses i artikel 312.1 första stycket är följande:

a) Ett institut ska ha ett väldokumenterat bedömnings- och hanteringssystem för operativ risk med tydlig ansvarsfördelning. Det ska identifiera sina exponeringar mot operativ risk och spåra relevanta data om operativ risk, däribland data om betydande förluster. Detta system ska vara föremål för regelbunden och oberoende översyn, som ska genomföras av en intern eller extern part med den kunskap som krävs för att genomföra en sådan översyn.

b) Ett instituts klassificeringssystem för operativ risk ska vara nära integrerat med institutets riskhanteringsprocesser. Resultaten ska utnyttjas som en del av processen för övervakning och kontroll av institutets riskprofil avseende operativ risk.

c) Ett institut ska upprätta ett system för rapportering till den verkställande ledningen som förser relevanta verksamhetsområden inom instituten med rapporter avseende operativ risk. Ett institut ska ha rutiner för att kunna vidta lämpliga åtgärder utifrån uppgifterna i rapporterna.

KAPITEL 4

Internmätningsmetoder

Artikel 321

Kvalitativa standarder

De kvalitativa standarder som avses i artikel 312.2 är följande:

a) Ett instituts interna metod för mätning av operativa risker ska vara nära integrerad med dess dagliga riskhanteringsprocesser.

b) Ett institut ska ha en oberoende riskhanteringsfunktion för operativa risker.

▼B

c) Ett institut ska regelbundet rapportera om exponeringar mot operativa risker och om förluster och ha rutiner för att kunna vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

d) Ett instituts riskhanteringssystem ska vara väl dokumenterat. Institutet ska ha rutiner för att säkerställa överensstämmelse med dokumentationen och riktlinjer för hantering av situationer, då riskhanteringen inte överensstämmer med dokumentationen.

e) Ett instituts processer för hantering av operativa risker och mätsystem ska vara föremål för regelbunden översyn av interna eller externa revisorer.

f) Ett instituts interna valideringsprocesser ska fungera sunt och tillfredsställande.

g) Dataflödena och processerna förknippade med ett instituts riskmätningssystem ska vara transparenta och tillgängliga.

Artikel 322

Kvantitativa standarder

1. De kvantitativa standarder som avses i artikel 312.2 omfattar standarder för processer, intern och extern data, scenarioanalys, affärsmiljö samt interna kontrollsystem, enligt vad som anges i punkterna 2–6.

2. Följande standarder avser processer:

a) Vid beräkning av kapitalbaskrav ska ett institut beakta både förväntade och ej förväntade förluster, såvida inte förväntad förlust fångas upp på lämpligt sätt i dess interna affärspraxis. Måttet på operativ risk ska fånga upp extrema händelser som kan ge allvarliga följder och uppnå en statistisk säkerhetsnivå som är jämförbar med ett konfidensintervall på 99,9 % under en ettårsperiod.

b) Ett instituts mätningssystem för operativa risker ska innefatta användning av intern och extern data, scenarioanalys och faktorer som avspeglar affärsmiljön samt interna kontrollsystem enligt vad som anges i punkterna 3–6. Ett institut ska ha en väldokumenterad metod för att väga in användning av dessa fyra delar i det övergripande riskmätningssystemet för operativa risker.

c) Ett instituts riskmätningssystem ska fånga upp de avgörande riskfaktorer som påverkar formen av fördelningskurvans ytterområden för den estimerade fördelningen av förluster.

d) Ett institut får bara åberopa antaganden om korrelationer beträffande förluster för operativa risker som är hänförliga till olika händelsetyper om dess system för mätning av korrelationer är sunda, genomförda med integritet och beaktar den osäkerhet som omger alla sådana korrelationsskattningar, särskilt under kritiska perioder. Ett institut ska validera sina korrelationsantaganden genom att använda lämpliga kvantitativa och kvalitativa metoder.

▼B

e) Ett instituts riskmätningssystem ska vara inbördes konsekvent och undvika dubbelräkning av kvalitativa estimat eller riskreducerande åtgärder som godkänts inom andra områden i denna förordning.

3. Följande standarder avser interna data:

a) Ett institut ska basera sina internt framtagna riskmått för operativ risk på en minimihistorisk observationsperiod på minst fem år. När ett institut för första gången tillämpar en internmätningsmetod, får en historisk period på tre år godtas.

b) Ett institut ska kunna hänföra sina data om historiska interna förluster på de affärsområden som definieras i artikel 317 och på de typer av händelser som definieras i artikel 324 och på begäran lämna dessa data till de behöriga myndigheterna. Under särskilda omständigheter får ett institut föra förlusthändelser som påverkar hela institutet till ett ytterligare affärsområde, "företagsövergripande poster". Ett institut ska ha dokumenterade och objektiva kriterier för att hänföra förluster till de specificerade affärsområdena och händelsetyperna. Ett institut ska registrera de förluster till följd av operativa risker som avser kreditrisker och som tidigare har inkluderats i de interna databaserna för kreditrisk i databaserna för operativ risk och identifiera dessa separat. Sådana förluster ska inte omfattas av kapitalkrav för operativa risker, så länge som institutet måste fortsätta att behandla dem som kreditrisker vid beräkningen av kapitalbaskraven. Ett institut ska innefatta de förluster till följd av operativa risker som avser marknadsrisker i kapitalbaskravet för operativ risk.

c) Institutets data om interna förluster ska vara heltäckande, så att de fångar in alla väsentliga verksamheter och exponeringar från alla lämpliga undersystem och geografiska lokaliseringar. Ett institut ska kunna motivera att alla utelämnade verksamheter eller exponeringar, både enskilt och tillsammans, inte skulle ha fått någon väsentlig effekt på de övergripande riskskattningarna. Ett institut ska fastställa lämpliga minimiförlusttrösklar för insamling av data om interna förluster.

d) Utöver information om bruttoförlustbelopp ska ett institut samla information om datum för händelserna, eventuella återvinningar av bruttoförlustbelopp, samt beskrivande information om de bakomliggande faktorerna eller orsakerna till förlusten.

e) Ett institut ska ha särskilda kriterier för att fördela förluster som uppstått till följd av en förlusthändelse inom en central funktion eller en verksamhet som omfattar mer än ett affärsområde samt till följd av därtill relaterade förlusthändelser under en tidsperiod.

f) Ett institut ska ha dokumenterade rutiner för bedömning av registrerade förlustdatas löpande relevans, däribland situationer då individuella bedömningar, upptäckning av belopp och andra justeringar får tillämpas, i vilken utsträckning de får användas och vem som har tillåtelse att fatta sådana beslut.

▼B

4. Följande kvalificeringsstandarder avser externa data:

a) Ett instituts mätningssystem för operativ risk ska utnyttja relevanta externa data, särskilt när det finns anledning att tro att institutet är utsatt för ovanliga, men potentiellt allvarliga, förluster. Varje institut ska ha en systematisk process för fastställande av i vilka situationer extern data ska användas och för att avgöra vilka metoder som ska användas för att föra in data i riskmätningssystemet.

b) Ett institut ska regelbundet se över och dokumentera villkor och rutiner för användning av extern data samt låta dem bli föremål för återkommande oberoende översyn.

5. Ett institut ska använda scenarioanalyser som bygger på expertutlåtanden tillsammans med externa data för att utvärdera exponering mot extrema händelser. Institutet ska kontinuerligt validera och omvärdera sådana bedömningar genom jämförelse med faktiska förluster för att säkerställa att de är rimliga.

6. Följande kvalificeringsstandarder avser affärsmiljö och interna kontrollfaktorer:

a) Ett instituts interna riskklassificeringsmetod ska fånga upp den centrala affärsmiljön och interna kontrollfaktorer som kan förändra institutets riskprofil med avseende på operativ risk.

b) Ett institut ska motivera valet av varje faktor som betydelsefull riskfaktor baserat på erfarenhet och expertutlåtanden om de berörda affärsområdena.

c) Ett institut ska inför de behöriga myndigheterna kunna motivera riskskattningarnas känslighet för förändringar av faktorerna och den relativa vikten för de olika faktorerna. Utöver att fånga upp förändringar i risk till följd av förbättrad riskkontroll ska institutets riskmätningsramverk även fånga upp potentiell ökningar av risk till följd av verksamhetens ökade komplexitet eller ökad omsättning.

d) Ett institut ska dokumentera sitt riskmätningsramverk och låta det omfattas av oberoende översyn inom institutet och av de behöriga myndigheterna. Ett institut ska kontinuerligt validera och omvärdera processen och resultaten genom jämförelse med faktiska interna förluster och relevanta externa data.

Artikel 323

Försäkringseffekter och andra mekanismer för risköverföring

1. De behöriga myndigheterna ska på de villkor som anges i punkterna 2–5 ge instituten tillstånd att erkänna försäkringseffekter och andra mekanismer för risköverföring, om instituten kan visa att en märkbar riskreducerande effekt uppnås.

▼B

2. Försäkringsgivaren ska vara auktoriserad att tillhandahålla försäkringar eller återförsäkringar och ska ha en minsta skaderegleringsförmåga, vilken ska fastställas av ett externt kreditvärderingsinstitut, som av EBA getts kreditkvalitetssteg 3 eller högre i enlighet med reglerna för fastställande av riskvikt för exponeringar mot de institut som avses i avdelning II kapitel 2.

3. Försäkringsinstitutens och institutens försäkringsramverk ska uppfylla samtliga följande villkor:

a) Försäkringen har en ursprunglig löptid på minst ett år. För försäkringar med en resterande löptid på mindre än ett år ska institutet göra lämpliga nedsättningar som avspeglar försäkringens minskande återstående löptid upp till en fullständig hundraprocentig nedsättning för försäkringar med en återstående löptid på 90 dagar eller mindre.

b) Försäkringen har en uppsägningstid på minst 90 dagar för annullering av kontraktet.

c) Försäkringen innehåller inte några undantag eller begränsningar som utlöses av tillsynsmyndighetens åtgärder eller som, om institutet skulle gå i konkurs, hindrar institutets konkursförvaltare eller likvidator från att återvinna skador som åsamkats eller kostnader som institutet får, utom i fråga om händelser som inträffat efter inledandet av konkursförvaltningen eller likvidationsförfarandet avseende institutet. Försäkringen får emellertid utesluta böter, viten eller skadestånd som ålagts av de behöriga myndigheterna.

d) I beräkningen av de riskreducerande åtgärdernas effekt ska försäkringsskyddet vägas in på ett sätt som är öppet och som ansluter till den faktiska sannolikhet för förluster och deras effekter som användes vid den övergripande beräkningen av kapitalkravet för operativa risker.

e) Försäkringen ska tillhandahållas av tredje part. Vid försäkringar genom captivebolag och närstående företag måste exponeringen överföras på en oberoende tredje part som uppfyller kvalifikationskriterierna i punkt 2.

f) Ramverket för erkännande av försäkring ska vara väl motiverat och dokumenterat.

4. Metoden för att erkänna försäkringar ska genom tillämpning av avdrag eller nedsättningar avseende försäkringsbeloppet omfatta samtliga följande delar:

a) Försäkringens återstående löptid, om den är mindre än ett år.

b) Försäkringens uppsägningstid, om den är kortare än ett år.

c) Osäkerhet i fråga om med betalning samt obalanser i försäkringsskyddet när det gäller försäkringens täckning.

5. Minskningen av kapitalbaskraven till följd av att ett institut tillgodoräknar försäkring och andra former av risköverföring får inte överstiga 20 % av kapitalbaskravet för operativ risk utan de riskreducerande åtgärderna.

▼B

Artikel 324

Klassificering av förlusthändelsetyper

De förlusthändelsetyper som avses första stycket i artikel 322.3 b är följande:

Tabell 3

Händelsetyp	Definition
Interna bedrägerier	Förluster till följd av handlingar som är avsedda att bedra, tillskansa sig egendom eller kringgå bestämmelser, lagstiftning eller företagets policy, med undantag för förluster som orsakats av diskriminering eller som sammanhänger med social eller kulturell mångfald, vilka involverar åtminstone en intern part.
Externa bedrägerier	Förluster till följd av tredje mans handlingar i syfte att undanhålla, tillskansa sig egendom eller kringgå lagstiftning.
Anställningsförhållanden och arbetsmiljö	Förluster till följd av handlingar som inte är förenliga med lagar och avtal om anställning, hälsa och säkerhet, till följd av betalning av skadestånd för personskada, däribland även förluster som orsakats av diskriminering eller som sammanhänger med social eller kulturell mångfald.
Clients, Products & Business Practices	Förluster till följd av att en professionell förpliktelse mot vissa kunder (inbegripet krav på förtroende och lämplighet) oavsiktligt eller genom försummelse inte uppfyllts eller förluster till följd av en produkts karaktär eller utformning.
Skador på materiella tillgångar	Förluster som uppkommer genom förlust av eller skada på materiella tillgångar till följd av naturkatastrofer eller andra händelser.
Avbrott i affärsverksamhet och systemfel	Förluster till följd av avbrott i affärsverksamheten eller systemfel.
Utförande, leverans och processtyrning	Förluster till följd av misslyckad transaktionshantering eller processtyrning i samband med kontakter med handelspartner och säljare.

AVDELNING IV

KAPITALBASKRAV FÖR MARKNADSRISK

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 325

Beräkning av sammanställda kapitalbaskrav

1. Ett institut får, med förbehåll för punkt 2 och enbart i syfte att på gruppnivå beräkna nettopositioner och kapitalbaskrav i enlighet med denna avdelning, avräkna positioner i ett institut eller företag mot positioner i ett annat institut eller företag.

▼B

2. Ett institut får endast tillämpa punkt 1 med tillstånd av de behöriga myndigheterna och detta tillstånd ska utfärdas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns en tillfredsställande kapitalbasfördelning inom företagsgruppen.

b) De ramar för institutens verksamhet som bestäms av förordningar, lagstiftning eller avtal är sådana att ömsesidigt ekonomiskt stöd inom gruppen garanteras.

3. Om företag är belägna i tredjeländer ska samtliga följande villkor vara uppfyllda, utöver dem som anges i punkt 2:

a) Företagen har auktoriserats i ett tredjeland och uppfyller antingen definitionen av kreditinstitut eller är erkända värdepappersföretag i tredjeland.

b) Företagen uppfyller på individuell nivå kapitalbaskrav som motsvarar dem som fastställs i denna förordning.

c) Det finns inga föreskrifter i de berörda tredjeländerna som väsentligen påverkar kapitalöverföringen inom företagsgruppen.

KAPITEL 2

Kapitalbaskrav för positionsrisk

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser och specifika instrument

Artikel 326

Kapitalbaskrav för positionsrisk

Ett instituts kapitalbaskrav för positionsrisk ska vara summan av kapitalbaskravet för institutets generella och specifika positionsrisk i skuldinstrument och aktier. Värdepapperiseringspositioner i handelslagret ska behandlas som skuldinstrument.

Artikel 327

Nettning

1. Det absoluta värdet på överskottet av ett instituts långa (korta) positioner i förhållande till dess korta (långa) positioner i samma aktie, skuldinstrument och konvertibla värdepapper och identiska finansiella terminer, optioner, köpoptioner och täckta köpoptioner ska utgöra dess nettopositioner i vart och ett av de olika instrumenten. Vid beräkning av nettopositionen ska positioner i derivatinstrument behandlas i enlighet med vad som fastställts i artiklarna 328-330. Ett instituts innehav av egna skuldinstrument ska inte beaktas vid beräkning av specifika kapitalkrav för risker i enlighet med artikel 336.

▼B

2. Nettning ska inte tillåtas mellan en konvertibel och en motstående position i det underliggande instrumentet, såvida inte de behöriga myndigheterna använder en metod som innebär att sannolikheten för att en viss konvertibel växlas in beaktas eller ställer kapitalbaskrav som motsvarar den förlust som inväxlingen kan medföra. Sådana metoder eller kapitalbaskrav ska anmälas till EBA. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Alla nettopositioner, oavsett om de är positiva eller negativa, ska dagligen räknas om till institutets rapportvaluta till rådande dagskurs innan de sammanräknas.

Artikel 328

Ränteterminer och forwardkontrakt

►C2 1. Ränteterminer, framtida ränteavtal (FRA) och ◄ andra terminsåtaganden att köpa eller sälja skuldinstrument ska behandlas som kombinerade långa och korta positioner. Positioner i långa ränteterminer ska således behandlas som en kombination av ett lån med förfallodag den dag terminen ska fullgöras och ett innehav av en tillgång med en förfallodag som motsvarar den som gäller för det instrument eller den teoretiska position som svarar mot ifrågavarande termin. På motsvarande sätt ska en såld FRA behandlas som en lång position med förfallodag som motsvarar avvecklingsdagen plus kontraktets löptid och en kort position med en förfallodag som motsvarar avvecklingsdagen. Både lånet och innehavet av tillgången ska tas upp i den första kategori som anges i tabell 1 i artikel 336 för att kapitalbaskravet ska kunna beräknas för den specifika risken för ränteterminer och FRA. Ett terminsåtagande att köpa ett skuldinstrument ska behandlas som en kombination av ett lån med förfallodag på fullgörandedagen och en lång (spot) position i skuldinstrumentet som sådant. Lånet ska tas upp i den första kategori som anges i tabell 1 i artikel 336 i fråga om specifika risker och skuldinstrument under den kolumn i tabellen som är tillämplig.

2. Vid tillämpning av denna artikel avses med "lång position" ett innehav för vilket ett institut har fastställt den räntesats det ska erhålla vid någon tidpunkt i framtiden och "kort position" ett innehav för vilket institutet har fastställt den räntesats det ska betala vid någon tidpunkt i framtiden.

Artikel 329

Optioner och warrants

1. Optioner och warrants på räntesatser, skuldinstrument, aktier, aktieindex, finansiella terminer, swappar och utländska valutor ska behandlas som om de vore positioner som till värdet motsvarade värdet av det underliggande instrument till vilket optionen hänvisar, multiplicerat med optionens delta på det sätt som anges i detta kapitel. De får nettas mot motstående positioner i samma slag av underliggande värdepapper eller derivatinstrument. Det delta som används ska vara det som gäller för berörd börs. Vid optioner i OTC-handel eller där delta från den berörda börsen inte finns att tillgå får institutet självt beräkna delta med användning av lämplig modell, under förutsättning att de

▼B

behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd till detta. Tillstånd ska beviljas, om modellen ger en tillfredsställande uppskattning av graden av förändring av optionens eller warrantens värde i förhållande till små förändringar i marknadspriset på det underliggande instrumentet.

2. Instituten ska i kapitalbaskraven på ett tillfredsställande sätt avspegla andra risker i samband med optioner, bortsett från deltarisken.

3. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder med en rad olika metoder för att avspegla andra risker än deltarisker i kapitalbaskravet, enligt vad som avses i punkt 2, på ett sätt som står i proportion till omfattningen av och komplexiteten i institutens verksamheter i optioner och warrants.

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2013.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Innan de tekniska standarder som avses i punkt 3 träder i kraft får de behöriga myndigheterna fortsätta att tillämpa de befintliga nationella behandlingarna om de behöriga myndigheterna har tillämpat dessa behandlingar före den 31 december 2013.

Artikel 330

Swappar

Swappar ska vid beaktande av ränterisken behandlas på samma sätt som instrument i balansräkningen. En ränteswapp enligt vilken ett institut erhåller en rörlig ränta och betalar en fast ränta ska således behandlas som likvärdig med en lång position i ett instrument med rörlig ränta med en löptid som motsvarar tiden till nästa gång räntan fastställs och en kort position i ett instrument med fast räntesats med samma löptid som den som gäller för swappen.

Artikel 331

Ränterisk för derivatinstrument

1. Institut som marknadsvärderar och beräknar ränterisken för sådana derivatinstrument som behandlas i artiklarna 328–330 på grundval av nutidsvärdet på framtida betalningar får, under förutsättning att de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd, använda känslighetsmodeller för att beräkna de positioner som avses i dessa artiklar och får använda dem för obligationer som amorteras under den återstående löptiden och inte genom en slutlig återbetalning av huvudfordran. Tillstånd ska beviljas om dessa modeller leder till positioner som har samma känslighet mot förändringar i räntenivån som det underliggande kassaflödet. Denna känslighet ska bedömas med beaktande av oberoende rörelser i de utvalda räntorna utmed avkastningskurvan med åtminstone en känslighetspunkt för var och en av de löptidsband som anges i tabell 2 i artikel 339. Positionerna ska ingå i beräkningen av kapitalbaskrav för generell risk för skuldinstrument.

▼B

2. Institut som inte använder modeller enligt punkt 1 får såsom fullt avräkningsbara behandla sådana positioner i derivatinstrument som omfattas av artiklarna 328–330 och som åtminstone uppfyller följande villkor:

a) Positionerna har samma värde och är angivna i samma valuta.

b) Referensräntan (för positioner med rörlig ränta) respektive kupongen (för positioner med fast ränta) svarar väl mot varandra.

c) Nästa tidpunkt för fastställande av ränta eller – vid positioner med fast räntekupong – återstående löptid överensstämmer enligt följande:

i) Mindre än en månad framåt: samma dag.

ii) Mellan en månad och ett år framåt: skillnaden är högst sju dagar.

iii) Mer än ett år framåt: skillnaden är högst 30 dagar.

Artikel 332

Kreditderivat

1. Vid beräkning av kapitalbaskraven för generell och specifik risk för den part som tar på sig kreditrisken (skyddssäljaren), ska, såvida inget annat uttryckligen anges, det teoretiska beloppet i kreditderivatkontraktet användas. Trots vad som anges i föregående mening får institutet välja att ersätta det teoretiska värdet med det teoretiska värdet plus nettoförändringen i kreditderivatets marknadsvärde sedan det upptogs till handel, varvid en negativ nettoförändring ur skyddssäljarens perspektiv anges med ett minustecken. Vid beräkningen av den specifika risken ska, utom för totalavkastningsswappar, kreditderivatkontraktets löptid tillämpas i stället för skuldförbindelsens löptid. Positionerna ska bestämmas enligt följande:

a) En totalavkastningsswapp medför en lång position i den generella marknadsrisken för referensförpliktelsen och en kort position i den generella risken för en statsobligation som har en löptid som motsvarar tiden till nästa gång räntan fastställs och som tilldelas en riskvikt på 0 % i enlighet med avdelning II kapitel 2. Den medför även en lång position i den specifika risken för referensförpliktelsen.

b) En kreditswapp medför inte någon position i den generella risken. Vad gäller specifik risk ska institutet registrera en syntetisk lång position i en förpliktelse för referensenheten, utom om derivatet har ett kreditbetyg och uppfyller villkoren för en kvalificerad skuldpost, då en lång position i derivatet registreras. Om premier eller räntor ska betalas inom ramen för produkten, ska dessa betalningsflöden betraktas som teoretiska positioner i statsobligationer.

▼B

c) En kreditlänkad obligation som refererar till ett enda namn medför en lång position i den generella risken för själva obligationen, som en ränteprodukt. Vad gäller specifik risk skapas en syntetisk lång position i en förpliktelse för referensenheten. Ytterligare en lång position skapas i utgivaren av obligationen. När en kreditlänkad obligation har en extern kreditvärdering och uppfyller villkoren för en kvalificerad skuldpost, behöver endast en enda lång position med obligationens specifika risk registreras.

d) Utöver en lång position i den specifika risken för utgivaren av obligationen, medför en kreditlänkad obligation som refererar till flera namn och som ger proportionellt skydd en position i var och en av referensenheterna, där det samlade teoretiska kontraktsbeloppet fördelas på de olika positionerna efter hur stor del av det samlade teoretiska beloppet som varje exponering mot en referensenhet utgör. Om mer än en skuldförbindelse från en referensenhet kan väljas bestäms den specifika risken av den förpliktelse som har högst riskvikt.

e) Ett kreditderivat på första förfall ger upphov till en position motsvarande det teoretiska beloppet i en förpliktelse för varje referensenhet. Om det maximala belopp som kan utbetalas vid en kredithändelse understiger det kapitalbaskrav som framkommer enligt första meningen i denna punkt, får kapitalbaskravet för specifik risk sättas lika med detta maximibelopp.

Ett kreditderivat på n:te förfall ger upphov till en position motsvarande det teoretiska beloppet i en förpliktelse för varje referensenhet minus n-1 referensenheterna med det minsta kapitalbaskravet för specifik risk. Om det maximala belopp som kan utbetalas vid en kredithändelse understiger det kapitalbaskrav som framkommer enligt första meningen i denna punkt, får kapitalbaskravet för specifik risk sättas lika med detta belopp.

Om ett kreditderivat på n:te förfall har ett externt kreditbetyg ska skyddssäljaren beräkna kapitalbaskravet för specifik risk genom att använda derivatets kreditvärdering och tillämpa respektive riskvikter för en värdepapperisering i förekommande fall.

2. För den part som överför kreditrisken (skyddsköparen) fastställs positionerna som de omvända mot vad som gäller för skyddssäljaren, med undantag för en kreditlänkad obligation (som inte medför någon kort position i utgivaren). Vid beräkning av kapitalbaskraven för skyddssäljaren ska det teoretiska beloppet i kreditderivatkontraktet användas. Trots vad som anges i föregående mening får institutet välja att ersätta det teoretiska värdet med det teoretiska värdet plus nettoförändringen i kreditderivatets marknadsvärde sedan det upptogs till handel, varvid en negativ nettoförändring ur skyddssäljarens perspektiv anges med ett minustecken. Om det vid en viss tidpunkt föreligger en köpoption tillsammans med en step-up, ska den tidpunkten betraktas som skyddets förfallodag.

▼B

3. Kreditderivat i enlighet med artikel 338.1 eller 338.3 ska endast tas med i fastställandet av kapitalbaskravet för specifik risk i enlighet med artikel 338.4.

Artikel 333

Värdepapper som säljs eller lånas ut på grundval av en repa

Den som överför värdepapper eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till värdepapper i en repa och den som lånar ut värdepapper i ett värdepapperslån ska ta med dessa värdepapper vid beräkningen av sitt kapitalbaskrav enligt detta kapitel under förutsättning att sådana värdepapper är positioner i handelslagret.

Avsnitt 2

Skuldinstrument

Artikel 334

Nettopositioner i skuldinstrument

Nettopositioner ska klassificeras efter vilken valuta de är tecknade i, och för varje valuta ska kapitalbaskravet beräknas separat mot generella och specifika risker.

Underavsnitt 1

Specifik risk

Artikel 335

Övre gräns för kapitalbaskravet för en nettoposition

Ett institut får sätta en övre gräns för kapitalbaskravet för specifik risk för en nettoposition i ett skuldinstrument till den största möjliga förlusten vid fallissemang. För en kort position kan denna gräns beräknas som en värdeändring till följd av att instrumentet eller, om tillämpligt, fallissemangsrisken hos underliggande namn plötsligt bortfaller.

Artikel 336

Kapitalbaskrav för skuldinstrument som inte är värdepapperiseringar

1. Institutet ska föra sina nettopositioner i handelslagret i instrument som inte är värdepapperiseringspositioner, beräknade i enlighet med artikel 327, till respektive kategori i tabell 1 på grundval av utgivaren eller gäldenären, extern eller intern kreditvärdering och återstående löptid och därefter multiplicera beloppen med de vikttal som anges i tabellen. Institutet ska addera de vägda positioner som uppstår med tillämpning av denna artikel, oavsett om de är långa eller korta, för att beräkna kapitalbaskravet för specifik risk.

▼B

Tabell 1

Kategorier	Kapitalbaskrav för specifik risk
Skuldförbindelser som skulle få riskviktningen 0 % enligt schablonmetoden för kreditrisk.	0 %
Skuldförbindelser som skulle få en riskviktning på 20 eller 50 % enligt schablonmetoden för kreditrisk och andra kvalificerade värdepapper enligt definitionen i punkt 4.	0,25 % (återstående löptid högst sex månader) 1,00 % (återstående löptid mer än sex månader och upp till och med 24 månader) 1,60 % (återstående löptid mer än 24 månader)
Skuldförbindelser som skulle få riskviktningen 100 % enligt schablonmetoden för kreditrisk.	8,00 %
Skuldförbindelser som skulle få riskviktningen 150 % enligt schablonmetoden för kreditrisk.	12,00 %

2. I fråga om institut som tillämpar internmetoden för riskklassificering på den exponeringsklass som utgivaren av skuldinstrument tillhör, krävs för att en exponering ska vara kvalificerad för ett visst kreditkvalitetssteg enligt den schablonmetod för kreditrisk som avses i punkt 1 att utgivaren av exponeringen har åsatts en intern kreditvärdering med ett PD-värde som är lika med eller lägre än det som gäller för det tillämpliga kreditkvalitetssteget enligt schablonmetoden.

3. Ett institut får beräkna de specifika kraven för risker för alla obligationer som är kvalificerade för en riskviktning på 10 % enligt behandlingen i artikel 129.4, 129.5 och 129.6 som hälften av det tillämpliga specifika kapitalbaskravet för risken för den andra kategorin i tabell 1.

4. Andra kvalificerade värdepapper är följande:

a) Långa och korta positioner i tillgångar för vilka det inte finns någon tillgänglig kreditvärdering av något utsett kreditvärderingsinstitut och som uppfyller samtliga följande krav:

i) De betraktas som tillräckligt likvida av det berörda institutet.

ii) Deras placeringskvalitet är enligt institutets egen bedömning minst likvärdig med placeringskvaliteten för de tillgångar som anges i tabell 1 andra raden.

iii) De är noterade på åtminstone en reglerad marknad i någon medlemsstat eller vid en börs i ett tredjeland som är erkänd av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

▼B

b) Långa eller korta positioner i tillgångar som är utgivna av institut som omfattas av de kapitalbaskrav som anges i denna förordning och som av det berörda institutet anses tillräckligt likvida och vilkas investeringskvalitet enligt institutets egen bedömning åtminstone är likvärdig med de tillgångar som anges i tabell 1 andra raden.

c) Värdepapper som är utgivna av institut som bedöms ha samma eller högre kreditkvalitet än den som motsvarar kreditkvalitetssteg 2 enligt schablonmetoden för kreditrisk för exponeringar mot institut och som omfattas av tillsyn och reglering som är jämförlig med vad som krävs enligt denna förordning och direktiv 2013/36/EU.

Institut som använder led a eller b ska ha en dokumenterad metod för att bedöma om tillgångarna uppfyller kraven i dessa led och ska anmäla denna metod till de behöriga myndigheterna.

Artikel 337

Kapitalbaskrav för värdepapperiseringsinstrument

1. För instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner ska institutet väga sina nettopositioner beräknade i enlighet med artikel 327.1 med följande:

a) För värdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle omfattas av schablonmetoden: 8 % av riskvikten enligt schablonmetoden i enlighet med avdelning II, kapitel 5, avsnitt 3.

b) För värdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle omfattas av den interna metoden för riskklassificering: 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen enligt den interna metod för riskklassificering som anges i avdelning II, kapitel 5, avsnitt 3.

►C2 2. Den formelbaserade metod som anges i artikel 262 får användas, ◄ om institutet kan ta fram skattningar av PD och om tillämpligt av exponeringsvärdet och LGD som indata till den formelbaserade metoden i enlighet med kraven för skattningar av sådana parametrar enligt den interna metoden för riskklassificering i enlighet med avdelning II, kapitel 3.

De andra institut än institut som är originatorer vilka kan tillämpa den formelbaserade metoden för samma värdepapperiseringsposition i sin verksamhet utanför handelslagret får endast använda metoden om de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd, vilket ska beviljas om institutet uppfyller villkoret i första stycket.

▼B

Skattningar av PD och LGD som indata till den formelbaserade metoden får alternativt också fastställas utifrån skattningar som härleds ur en intern modell som används av ett institut som har fått tillstånd att använda en intern modell för specifik risk i skuldinstrument. Det senare alternativet får endast användas med tillstånd av de behöriga myndigheterna, som ska bevilja detta, om skattningarna uppfyller de kvantitativa kraven för den interna kreditvärderingsmetoden i enlighet med avdelning II, kapitel 3.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för användningen av skattningar av PD och LGD som indata, när dessa skattningar bygger på en intern modell.

3. För värdepapperiseringspositioner som omfattas av en extra riskvikt i enlighet med artikel 407: 8 % av den totala riskvikten.

Med undantag av värdepapperiseringspositioner som behandlas i enlighet med artikel 338.4, ska institutet addera de vägda positioner som uppstår med tillämpning av denna artikel (oavsett om de är långa eller korta) för att beräkna kapitalbaskravet för specifik risk.

4. Genom undantag från punkt 3 andra stycket ska institutet under en övergångsperiod fram till den 31 december 2014 separat addera sina vägda långa nettopositioner och sina vägda korta nettopositioner. Det största av dessa belopp ska utgöra kapitalbaskravet för specifik risk. Institutet ska dock varje kvartal rapportera summan av både sina vägda långa nettopositioner och sina vägda korta nettopositioner, uppdelade på underliggande tillgångar, till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

5. När ett institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring i artikel 243, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet enligt denna artikel inkludera de värdepapperiserade exponeringarna istället för sina positioner i värdepapperisering till följd av denna värdepapperisering.

När ett institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring i artikel 244, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet enligt denna artikel inkludera de värdepapperiserade exponeringarna från denna värdepapperisering, men inte något kreditriskskydd som erhållits för den värdepapperiserade portföljen.

Artikel 338

Kapitalbaskrav för korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationshandelsportföljen ska bestå av värdepapperiseringspositioner och kreditderivat på n:te förfall som uppfyller följande kriterier:

a) Positionerna är varken återvärdepapperiseringspositioner, optioner på en tranch i värdepapperiseringen eller några andra derivat på värdepapperiseringsexponeringar som inte ger någon proportionell andel i avkastningen från en tranch i värdepapperiseringen.

▼B

b) Alla referensinstrument refererar till antingen

i) endast ett namn, inbegripet kreditderivat som refererar till ett namn, för vilka en likvid tvåvägsmarknad existerar, eller

ii) allmänt omsatta index som baseras på dessa referensenheter.

En tvåvägsmarknad ska anses existera när det finns oberoende och äkta erbjudanden att köpa och sälja så att ett pris som står i rimlig proportion till det senaste försäljningspriset eller aktuella konkurrerande äkta köp- eller säljerbjudanden kan fastställas inom en dag och avvecklas till ett sådant pris inom en relativt kort tid i enlighet med gängse handelspraxis.

2. Positioner som refererar till någondera av följande ska inte ingå i korrelationshandelsportföljen:

a) En underliggande position som kan hänföras till exponeringsklassen "hushållsexponeringar" eller till exponeringsklassen "exponeringar säkrade genom panträtt i fastigheter" enligt schablonmetoden för ett instituts kreditrisk utanför handelslagret.

b) En fordran på ett specialföretag, för vilken säkerhet ställts, direkt eller indirekt, genom en position som i sig inte skulle vara berättigad att inkluderas i korrelationshandelsportföljen i enlighet med punkt 1 och den här punkten.

3. Ett institut får i korrelationshandelsportföljen inkludera positioner som varken är värdepapperiseringspositioner eller kreditderivat på n:te förfall men som säkrar andra positioner i denna portfölj, förutsatt att en likvid tvåvägsmarknad enligt beskrivningen i punkt 1 sista stycket existerar för instrumentet eller dess underliggande instrument.

4. Ett institut ska fastställa det större av följande belopp som det specifika riskkapitalbaskravet för korrelationshandelsportföljen:

a) De totala kapitalbaskraven för specifik risk som skulle gälla enbart långa nettopositioner i korrelationshandelsportföljen.

b) De totala kapitalbaskraven för specifik risk som skulle gälla enbart korta nettopositioner i korrelationshandelsportföljen.

▼B

Underavsnitt 2

Generell risk

Artikel 339

Löptidsgrundad beräkning av generell risk

1. För att beräkna kapitalbaskrav för generell risk ska alla positioner viktas med hänsyn till deras löptid på det sätt som förklaras i punkt 2 för beräkning av den kapitalbas som krävs för att täcka riskerna. Detta belopp ska minskas med den viktade positionen i motstående position om en sådan finns jämsides inom samma löptidsband. En nedsättning av kapitalbaskravet ska också göras om de motstående viktade positionerna faller inom olika löptidsband varvid nedsättningens storlek ska bero dels på om de två positionerna hör till samma zon eller inte och dels på vilka zoner de hör till.

2. Institutet ska hänföra sina nettopositioner till respektive löptidsband i kolumn två respektive tre i tabell 2 i punkt 4. Det ska göra detta på grundval av återstående löptid för instrument med fast räntesats och på grundval av den tid som återstår till dess att räntesatsen nästa gång ska fastställas för de instrument för vilka räntesatsen kan ändras före den slutliga förfallodagen. Det ska även göra åtskillnad mellan skuldinstrument med en räntekupong på 3 % eller mer och sådana med en räntekupong på mindre än 3 % och hänföra dem till kolumn två respektive kolumn tre i tabell 2. Det ska därefter multiplicera var och en av dem med det vikttal som för löptidsbandet i fråga anges i kolumn fyra i tabell 2.

3. Institutet ska därefter beräkna summan av de viktade långa positionerna och summan av de viktade korta positionerna i varje löptidsband. Summan av viktade långa positioner som motsvaras av viktade korta positioner i ett visst löptidsband ska utgöra den avstämda viktade positionen i bandet, medan återstående långa eller korta positioner ska utgöra den icke avstämda viktade positionen i samma band. Summan av avstämda viktade positioner i alla band ska sedan beräknas.

4. Institutet ska beräkna summan av icke avstämda viktade långa positioner för de band som ingår i var och en av zonerna i tabell 2 för att erhålla den icke avstämda viktade långa positionen för varje zon. På motsvarande sätt ska den icke avstämda viktade korta positionen i en viss zon beräknas som summan av de icke avstämda viktade korta positionerna för varje band i zonen. Den del av den icke avstämda viktade långa positionen för en viss zon som motsvaras av de icke avstämda viktade korta positionerna i samma zon ska utgöra den avstämda viktade positionen i den zonen. Den del av den icke avstämda viktade långa eller icke avstämda viktade korta positionen för en zon som inte kan avstämmas på angivet sätt ska utgöra den icke avstämda viktade positionen i den zonen.

▼B

Tabell 2

Zon	Löptidsband		Vikttal (i %)	Antagen ränteföränd-ring (i %)
	Kupong med 3 % ränta eller mer	Kupong med mindre än 3 % ränta		
Ett	0 ≤ 1 månad	0 ≤ 1 månad	0,00	—
	> 1 ≤ 3 månader	> 1 ≤ 3 månader	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 månader	> 3 ≤ 6 månader	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 månader	> 6 ≤ 12 månader	0,70	1,00
Två	> 1 ≤ 2 år	> 1,0 ≤ 1,9 år	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 år	> 1,9 ≤ 2,8 år	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 år	> 2,8 ≤ 3,6 år	2,25	0,75
Tre	> 4 ≤ 5 år	> 3,6 ≤ 4,3 år	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 år	> 4,3 ≤ 5,7 år	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 år	> 5,7 ≤ 7,3 år	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 år	> 7,3 ≤ 9,3 år	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 år	> 9,3 ≤ 10,6 år	5,25	0,60
	20 år	> 10,6 ≤ 12,0 år	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 år	8,00	0,60
		20 år	12,50	0,60

5. Beloppet av den icke avstämda viktade långa eller korta position i zon 1 som motsvaras av den icke avstämda viktade korta eller långa positionen i zon 2 ska vara den avstämda viktade positionen mellan zon 1 och zon 2. Motsvarande beräkning ska därefter göras med avseende på den del av den icke avstämda viktade positionen i zon 2 som återstår och den icke avstämda viktade positionen i zon 3 för att beräkna den avstämda viktade positionen mellan zon 2 och zon 3.

6. Institutet får vända på beräkningsordningen i punkt 5, så att det beräknar den avstämda viktade positionen mellan zon 2 och zon 3 innan det beräknar motsvarande position mellan zon 1 och zon 2.

7. Återstoden av den icke avstämda viktade positionen i zon 1 ska därefter avstämmas mot det som återstår av denna i zon 3, sedan denna avstämts mot zon 2, för att erhålla den avstämda viktade positionen mellan zon 1 och zon 3.

8. Återstående positioner efter de tre avstämningsberäkningar som anges i punkterna 5, 6 och 7 läggs därefter samman.

9. Institutets kapitalbaskrav ska beräknas som summan av följande belopp:

a) 10 % av de avstämda viktade positionerna i alla löptidsband.

▼B

b) 40 % av den avstämda viktade positionen i zon 1.

c) 30 % av den avstämda viktade positionen i zon 2.

d) 30 % av den avstämda viktade positionen i zon 3.

e) 40 % av den avstämda viktade positionen mellan zon 1 och zon 2 och mellan zon 2 och zon 3.

f) 150 % av den avstämda viktade positionen mellan zon 1 och zon 3.

g) 100 % av återstående icke avstämda viktade positioner.

Artikel 340

Durationsbaserad beräkning av generell risk

1. Instituten får använda en metod för att beräkna kapitalbaskravet för generell risk för skuldinstrument som avspeglar duration i stället för den metod som anges i artikel 339, under förutsättning att institutet gör detta konsekvent.

2. Enligt den durationsbaserade metod som avses i punkt 1 ska institutet utgå från marknadsvärdet för varje instrument med fast räntesats och därefter beräkna dess avkastning fram till förfallodagen, vilket ger den underförstådda diskonteringsräntan för instrumentet i fråga. För instrument med rörlig räntesats ska institutet utgå från marknadsvärdet för varje instrument och därefter beräkna dess avkastning under antagande att huvudfordran förfaller vid den tidpunkt då räntesatsen nästa gång kan ändras.

3. Institutet ska därefter beräkna den modifierade durationen för varje skuldinstrument på grundval av följande formel:

$$Modifieradlöptid = \frac{D}{1 + R}$$

där

D = duration beräknad enligt formeln:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$$

där

R = avkastning fram till förfallodagen,

C_t = kontantbetalning vid tidpunkt t,

M = total löptid.

Korrigeringar ska göras vid beräkningen av den modifierade durationen för skuldinstrument som omfattas av risk för förtida betalning. EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för tillämpningen av sådana korrigeringar.

▼B

4. Institutet skall därefter föra varje skuldinstrument till respektive zon i tabell 3 med ledning av den modifierade löptiden för varje instrument.

Tabell 3

Zon	Modifierad duration (i år)	Antagen ränteförändring (i %)
Ett	$> 0 \leq 1{,}0$	1,0
Två	$> 1{,}0 \leq 3{,}6$	0,85
Tre	$> 3{,}6$	0,7

5. Institutet ska därefter beräkna den durationsviktade positionen för varje instrument genom att multiplicera dess marknadspris med dess modifierade duration och med den antagna förändringen av räntesatsen för instrument med just denna modifierade duration (se kolumn tre i tabell 3).

6. Institutet ska beräkna sina durationsviktade långa och sina durationsviktade korta positioner inom varje zon. Summan av de förra avstämda mot de senare inom varje zon utgör den avstämda durationsviktade positionen i den zonen.

Institutet ska därefter beräkna den icke avstämda durationsviktade positionen för varje zon. Det ska därefter tillämpa det förfarande som har fastställts för icke avstämd viktad position i artikel 339.5–339.8.

7. Institutets kapitalbaskrav ska därefter beräknas som summan av följande belopp:

a) 2 % av den avstämda durationsviktade positionen i varje zon.

b) 40 % av den avstämda durationsviktade positionen mellan zon 1 och zon 2 och mellan zon 2 och zon 3.

c) 150 % av den avstämda durationsviktade positionen mellan zon 1 och zon 3.

d) 100 % av återstående icke avstämda durationsviktade positioner.

Avsnitt 3

Aktier

Artikel 341

Nettopositioner i aktieinstrument

1. Institutet ska separat beräkna summan av alla sina långa nettopositioner och av alla sina korta nettopositioner enligt artikel 327. Summan av de absoluta värdena av dessa två belopp ska utgöra institutets totala bruttoposition.

▼B

2. Institutet ska separat för varje marknad beräkna skillnaden mellan summan av de långa och de korta nettopositionerna. Summan av de absoluta värdena av dessa skillnader ska utgöra institutets totala nettoposition.

3. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder i syfte att definiera begreppet "marknad" enligt punkt 2.

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 januari 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 342

Specifik risk i aktieinstrument

Institutet ska multiplicera sin totala bruttoposition med 8 % för att beräkna sitt kapitalbaskrav för täckande av specifik risk.

Artikel 343

Generell risk i aktieinstrument

Kapitalbaskravet för ett institut för täckande av generell risk ska utgöras av dess totala nettoposition multiplicerad med 8 %.

Artikel 344

Aktieindex

1. EBA ska utveckla förslag till tekniska standarder för genomförande med en förteckning över de aktieindex för vilka de behandlingar som anges i andra meningen i punkt 4 är tillgängliga.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

►C2 2. Innan de tekniska standarder som avses i punkt 1 träder i kraft, får instituten fortsätta att använda den behandling som anges i punkt 4 andra meningen, om ◄ de behöriga myndigheterna har tillämpat denna behandling före den 1 januari 2014.

3. Aktieindexterminer, deltaviktade motsvarigheter till optioner och aktieindex benämns här nedan sammanfattningsvis "aktieindexterminer". Dessa kan fördelas på positioner i var och en av däri ingående aktier. Dessa positioner får behandlas som underliggande positioner i aktierna i fråga och får nettas som sådana mot motstående positioner i de underliggande instrumenten. Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om sin användning av denna behandling.

▼B

4. Om en aktieindextermin inte fördelas på underliggande positioner, ska den behandlas som om den vore en enskild aktie. Den specifika risken för en sådan aktie kan dock lämnas utan avseende, om aktieterminen i fråga omsätts på en börs och representerar ett relevant på lämpligt sätt diversifierat index.

Avsnitt 4

Emissionsgarantier

Artikel 345

Reducering av nettopositioner

1. Vid garantigivning vid emissioner av aktier och skuldinstrument får ett institut använda följande förfarande vid beräkning av kapitalbaskravet. För det första ska institutet beräkna sina nettopositioner genom att dra av de emissionsgarantipositioner som tecknats eller i sin tur garanterats av tredjeman på grund av uttryckligt avtal. Därefter ska institutet minska sina nettopositioner med reduktionsfaktorerna i tabell 4 och beräkna sitt kapitalbaskrav med ledning av de reducerade emissionsgarantipositionerna.

Tabell 4

arbetsdag 0:	100 %
arbetsdag 1:	90 %
arbetsdag 2 till 3:	75 %
arbetsdag 4:	50 %
arbetsdag 5:	25 %
efter arbetsdag 5:	0 %.

"Arbetsdag 0" är den arbetsdag då institutet blir ovillkorligen bundet att motta en viss kvantitet av värdepapper till ett överenskommet pris.

2. Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om hur de använder punkt 1.

Avsnitt 5

Kapitalbaskrav för specifik risk för positioner som är säkrade genom kreditderivat

Artikel 346

Tillgodoräknande av skydd genom kreditderivat

1. Skydd genom kreditderivat ska beaktas enligt principerna i punkterna 2–6.

2. Instituten ska behandla positionen i kreditderivatet som det ena "benet" och den skyddade positionen som har samma nominella eller i tillämpliga fall teoretiska belopp som det andra "benet".

▼B

3. Fullt tillgodoräknande ska ske, när värdena av de två benen alltid utvecklas i motsatt riktning och i ungefär samma omfattning. Detta är fallet i följande två situationer:

a) De två benen består av helt identiska instrument.

b) En lång avistaposition är säkrad genom en totalavkastningsswapp (eller omvänt) där referensförpliktelsen exakt matchar den underliggande exponeringen (dvs. avistapositionen). Själva swappen kan ha en annan löptid än den underliggande exponeringen.

I dessa situationer ska kapitalbaskrav för specifik risk inte tillämpas på någon sida av positionen.

4. Ett tillgodoräknande om 80 % ska tillämpas när värdena av de två benen alltid utvecklas i motsatt riktning och det finns en exakt överensstämmelse mellan referensförpliktelsen, löptiden för såväl referensförpliktelsen som kreditderivatet och valutan som använts för den underliggande exponeringen. Dessutom ska kreditderivatkontraktets huvudegenskaper inte medföra att kreditderivatets prisförändring väsentligt skiljer sig från avistapositionens prisförändring. I den mån transaktionen medför en risköverföring tillämpas en avräkning om 80 % av den specifika risken på den sida av transaktionen som har högst kapitalbaskrav, medan kapitalkravet för specifik risk på den andra sidan ska vara noll.

5. Partiellt tillgodoräknande ska, utom vid de situationer som anges i punkterna 3 och 4, medges i följande situationer:

a) Positionen omfattas av punkt 3 b, men det råder obalans i tillgångar mellan referensförpliktelsen och den underliggande exponeringen. Positionerna uppfyller dock följande krav:

   i) Referensförpliktelsen rankas jämsides eller efter den underliggande förpliktelsen.

   ii) Den underliggande förpliktelsen och referensförpliktelsen avser samma gäldenär och det finns rättsligt bindande korsvisa klausuler om förfall eller påskyndad återbetalning.

b) Positionen omfattas av punkt 3 a eller 4, men det råder obalans i valuta eller löptid mellan kreditriskskyddet och den underliggande tillgången. En sådan valutaobalans ska ingå i kapitalbaskravet för valutakursrisken.

c) Positionen omfattas av punkt 4, men det råder obalans i tillgångar mellan avistapositionen och kreditderivatet. I kreditderivatets dokumentation anges dock den underliggande tillgången bland de leveransbara fordringarna.

För att medge partiellt tillgodoräknande ska kapitalbaskraven för den specifika risken inte läggas ihop på varje sida av transaktionen. I stället ska enbart det högre av de två kapitalbaskraven användas.

▼B

6. I alla situationer som inte omfattas av punkterna 3–5 ska kapitalbaskravet för den specifika risken beräknas separat för båda sidor av positionerna.

Artikel 347

Beaktande av skydd genom kreditderivat som förfaller på det första och n:te fallissemanget

För kreditderivat som förfaller på det första fallissemanget och kreditderivat som förfaller på det n:te fallissemanget ska följande tillämpas för beaktande i enlighet med artikel 346:

a) Om ett institut får kreditskydd för ett antal referensenheter som ligger till grund för ett kreditderivat på villkor att det första förfallet bland tillgångarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, får instituten avräkna specifik risk för referensenheten med den lägsta specifika risken bland de underliggande referensenheterna enligt tabell 1 i artikel 336.

b) Om ett kreditderivat av typen n:te förfall bland exponeringarna utlöser betalning enligt kreditriskskyddet, får skyddsköparen bara avräkna specifik risk, om det också erhållits skydd för förfall 1 till n-1 eller om n-1 förfall redan har inträffat. I sådana fall ska den metod som anges i led a för kreditderivat enligt principen om första förfall tillämpas, på lämpligt sätt anpassad för produkter som förfaller på det n:te fallissemanget.

Avsnitt 6

Kapitalbaskrav för företag för kollektiva investeringar (fond)

Artikel 348

Kapitalbaskrav för företag för kollektiva investeringar (fond)

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i detta avsnitt ska positionerna i fonder omfattas av ett kapitalbaskrav för positionsrisk (generell och specifik) på 32 %. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 353 i förening med den ändrade behandlingen av guld enligt artikel 352.4 och artikel 367.2 b ska positionerna i fonderna omfattas av ett kapitalbaskrav för positionsrisk (generell och specifik) och valutakursrisk på högst 40 %.

2. Om inget annat anges i artikel 350, ska nettning inte tillåtas mellan en fonds underliggande investeringar och andra positioner som innehas av institutet.

▼B

Artikel 349

Allmänna kriterier för fonder

En fond ska få tillämpa den metod som anges i artikel 350 om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Fondens prospekt eller motsvarande dokument ska innefatta

i) de kategorier av tillgångar som fonden får investera i,

ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, de relativa begränsningarna och metoder för att beräkna dem,

iii) om hävstångsmetoder är tillåtna, den maximala hävstångsnivån, och

iv) om placering i finansiella OTC-derivat eller transaktioner av repotyp eller värdepapperslån är tillåtna, en policy för att begränsa den motpartsrisk som uppstår till följd av dessa transaktioner.

b) Verksamheten i fonden ska rapporteras i en halvårs- och en helårsrapport för att göra det möjligt att bedöma tillgångar och skulder, inkomster och verksamhet under rapportperioden.

c) Andelarna/aktierna i fonden kan dagligen lösas in i kontanter från företagets tillgångar, på begäran av innehavaren.

d) Investeringarna i fonden ska vara skilda från de tillgångar som tillhör det förvaltande företaget.

e) Det investerande institutet ska göra en tillfredsställande riskbedömning av fonden.

f) Fonder ska förvaltas av personer som står under tillsyn i enlighet med direktiv 2009/65/EG eller motsvarande lagstiftning.

Artikel 350

Specifika metoder för fonder

1. Om institutet dagligen får kännedom om fondens underliggande investeringar, får institutet granska dessa underliggande investeringar för att beräkna kapitalbaskraven för positionsrisker, omfattande både specifik och generell risk. Enligt en sådan metod ska positioner i fonder behandlas som positioner i fondens underliggande investeringar. Nettning ska vara tillåten mellan positioner i fondens underliggande investeringar och andra positioner som innehas av institutet, under förutsättning att institutet innehar tillräckligt många andelar eller aktier, så att inlösen/tillskapande kan ske i utbyte mot de underliggande investeringarna.

▼B

2. Instituten får beräkna kapitalbaskraven för positionsrisken, omfattande både generell och specifik risk, för positioner i fonder med hjälp av hypotetiska positioner som motsvarar de positioner som är nödvändiga för att reproducera sammansättning och resultat av det externt genererade indexet eller den fasta korgen av aktier eller skuldförbindelser som avses i led a, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Syftet med fondens mandat är att reproducera sammansättningen och resultaten av ett externt genererat index eller en fast korg av aktier eller skuldförbindelser.

b) Det kan under en period på minst sex månader klart fastställas en korrelationskoefficient mellan den dagliga avkastningen från fonden och det index eller den korg av aktier eller skuldförbindelser som det följer på minst 0,9.

3. Om institutet inte dagligen får kännedom om fondens underliggande investeringar, får institutet beräkna kapitalbaskraven för positionsrisker, omfattande både generell och specifik risk, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Det antas att fonden först separat investerar i tillgångsklasserna med de högsta kapitalbaskraven för specifik och generell risk i den utsträckning som maximalt tillåts enligt dess mandat och därefter fortsätter att i fallande ordning investera i de efterföljande exponeringsklasserna till dess att den maximala totala investeringsgränsen är nådd. Positionen i fonden behandlas som direkt ägande i den hypotetiska positionen.

b) Instituten ska ta hänsyn till den maximala indirekta exponering de kan uppnå genom att ta positioner med hävstångseffekt genom fonden, när de beräknar sina kapitalbaskrav separat för specifik och generell risk, genom att positionen i fonden ökas proportionellt upp till den maximala exponeringen mot de underliggande investeringarna i enlighet med dess mandat.

c) Om kapitalbaskravet för specifik och generell risk tillsammans i enlighet med denna punkt överskrider det som anges i artikel 348.1 ska kapitalbaskravet begränsas till den nivån.

4. Institut får använda sig av följande tredje parter för att enligt de metoder som anges i detta kapitel beräkna och rapportera kapitalbaskravet för positionsrisk för positioner i fonder som omfattas av punkterna 1–4:

a) Fondens förvaringsinstitut, under förutsättning att fonden uteslutande investerar i värdepapper och deponerar samtliga värdepapper hos detta förvaringsinstitut.

b) För andra fonder, fondens förvaltningsföretag, under förutsättning att fondens förvaltningsföretag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.

▼B

En extern revisor ska styrka att beräkningen är korrekt.

KAPITEL 3

Kapitalbaskrav för valutakursrisk

Artikel 351

Miniminivå och viktning för valutakursrisk

Om summan av den totala nettopositionen i valuta och nettopositionen i guld hos ett institut beräknade i enlighet med förfarandet i artikel 352, inbegripet eventuella nettopositioner i valuta och nettopositioner i guld för vilka kapitalbaskrav beräknas med en intern modell, överstiger 2 % av dess sammanlagda kapitalbas, ska institutet beräkna ett kapitalbaskrav för valutakursrisk. Kapitalbaskravet för valutakursrisk ska vara summan av institutets totala nettoposition i valuta och dess nettoposition i guld i rapportvalutan, multiplicerad med 8 %.

Artikel 352

Beräkning av den totala nettopositionen i valuta

1. Institutets öppna nettoposition i varje valutaslag (inklusive rapportvalutan) och i guld ska beräknas som summan av följande (positiva eller negativa) poster:

a) Nettopositionen avista (dvs. alla tillgångsposter minus alla skuldposter, inklusive upplupen ränta i ifrågavarande valuta, eller, vad gäller guld, nettopositionen avista i guld).

b) Nettoterminspositionen, som är alla tillgodohavanden minus alla belopp som ska betalas på grundval av terminsaffärer med valuta och guld, inklusive valuta- och guldterminer och kapitalbeloppet i valutaswappar som inte inberäknas i avistapositionen.

c) Oåterkalleliga garantier och jämförbara instrument som med visshet kommer att behöva infrias och för vilka sannolikt återbetalning inte kommer att ske.

d) Nettodeltaekvivalent eller deltabaserad ekvivalent för det samlade innehavet av optioner i utländsk valuta och i guld.

e) Marknadsvärdet på andra optioner.

Det delta som används för led d ska vara det som gäller för berörd börs. Vid optioner i OTC-handel eller där delta från den berörda börsen inte finns att tillgå får institutet självt beräkna delta med användning av lämplig modell, under förutsättning att de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd till detta. Tillstånd ska beviljas, om modellen ger en tillfredsställande uppskattning av graden av förändring av optionens eller warrantens värde i förhållande till små förändringar i marknadspriset på det underliggande instrumentet.

▼B

Institutet får räkna in nettointäkter och nettoutgifter som ännu inte har uppstått men som redan är helt säkrade, om det gör detta konsekvent.

Institutet får fördela nettopositioner för sammansatta valutor på däri ingående valutor efter gällande kvoter.

2. Positioner som ett institut avsiktligt har skaffat för att säkra sig mot kursförändringars negativa påverkan på dess kvoter i enlighet med artikel 92.1 får undantas från beräkningen av öppna nettopositioner i valuta, under förutsättning att de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd. Sådana positioner ska vara av en art som inte är avsedd att omsättas eller av strukturell art, och varje förändring av villkoren för att utesluta dem ska godkännas separat av de behöriga myndigheterna. Samma behandling får på samma villkor tillämpas på de av ett instituts positioner som är hänförliga till poster som redan har dragits av vid beräkningen av kapitalbasen.

3. Ett institut får använda nettonuvärdet vid beräkning av den öppna nettopositionen i varje valuta och i guld, under förutsättning att institutet använder denna metod konsekvent.

4. Korta och långa nettopositioner i varje valuta förutom rapportvalutan och den långa eller korta nettopositionen i guld ska omräknas till rapportvalutan efter avistakursen. De ska därefter adderas var för sig för att ge summan av korta nettopositioner respektive summan av långa nettopositioner. Det högre av dessa två belopp utgör institutets totala nettoposition i utländsk valuta.

5. Instituten ska på ett tillfredsställande sätt avspegla andra risker, bortsett från deltarisken, i samband med optioner i kapitalbaskraven.

6. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder med en rad olika metoder för att avspegla andra risker än deltarisker i kapitalbaskravet, på ett sätt som står i proportion till omfattningen av och komplexiteten i institutens verksamheter i fråga om optioner och teckningsoptioner.

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2013.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Innan de tekniska standarder som avses i första stycket träder i kraft får de behöriga myndigheterna fortsätta att tillämpa de befintliga nationella behandlingarna om de behöriga myndigheterna har tillämpat dessa behandlingar före den 31 december 2013.

▼B

Artikel 353

Fonders valutakursrisk

1. Vid sådan beräkning som avses i artikel 352 ska i fråga om fonder de aktuella valutapositionerna i fonden tas med i beräkningen.

2. Instituten får använda sig av följande tredjeparters rapporter om valutapositionerna i fonden:

a) Fondens förvaringsinstitut, under förutsättning att fonden uteslutande investerar i värdepapper och deponerar samtliga värdepapper hos detta förvaringsinstitut.

b) För andra fonder, fondens förvaltningsföretag, under förutsättning att fondens förvaltningsföretag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.

En extern revisor ska styrka att beräkningen är korrekt.

3. Om ett institut inte är medvetet om valutapositionerna i fonden ska man utgå ifrån att fonden har investerat i valuta upp till den högsta tillåtna gränsen och institutet ska, för positioner i handelslagret, ta hänsyn till den maximala indirekta exponering de kan uppnå genom att ta in positioner med hävstångseffekt via fonden, när de beräknar sina kapitalbaskrav för valutakursrisken. Detta görs genom att positionen i fonden ökas proportionellt upp till den maximala exponeringen mot de underliggande investeringar som kommer från investeringsmandatet. Fondens antagna valutaposition ska behandlas som en separat valuta i enlighet med behandlingen av investeringar i guld, med förbehåll för att den samlade långa positionen läggs till den samlade, långa öppna valutapositionen och den samlade korta positionen läggs till den samlade, korta öppna valutapositionen, om inriktningen på fondens investeringar är känd. Ingen nettning mellan sådana positioner ska vara tillåten före beräkningen.

Artikel 354

Nära sammanhängande valutor

1. Instituten får tillämpa lägre kapitalbaskrav för täckande av positioner i relevanta nära sammanhängande valutor. Två valutor får endast behandlas som nära sammanhängande, om sannolikheten för att det uppstår en förlust – beräknad på basis av dagliga växelkursdata för de föregående tre eller fem åren – på lika stora motstående positioner i de båda valutorna under de närmast följande tio arbetsdagarna, vilken är 4 % eller mindre av värdet av den avstämda positionen i fråga (värderad i rapportvalutan), är åtminstone 99 %, om en observationsperiod på 3 år används, och 95 %, om en observationsperiod på fem år används. Kapitalbaskravet för den avstämda positionen i två nära sammanhängande valutor ska vara 4 % multiplicerat med värdet av den avstämda positionen.

▼B

2. Vid beräkning av kraven i detta kapitel får instituten bortse från positioner i valutor som är föremål för juridiskt bindande mellanstatliga avtal för begränsning av förändringar i förhållande till andra valutor som omfattas av samma överenskommelse. Instituten ska beräkna sin avstämda position i sådana valutor och underkasta dem ett kapitalbaskrav som inte är lägre än hälften av den högsta tillåtna kursvariation som fastställts i ifrågavarande mellanstatliga avtal avseende de berörda valutorna.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med en förteckning över de valutor för vilka den behandling som anges i punkt 1 är tillgänglig.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet medartikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼C2

4. Kapitalbaskravet för avstämda positioner i sådana medlemsstaters valutor som deltar i andra etappen i den ekonomiska och monetära unionen får sättas till 1,6 % av värdet av sådana avstämda positioner.

▼B

5. Endast de icke avstämda positionerna i sådana valutor som avses i denna artikel ska införlivas i den totala öppna nettopositionen i enlighet med artikel 352.4.

6. När dagliga växelkursdata för de föregående tre eller fem åren - på lika stora och motstående positioner i två valutor under de kommande 10 arbetsdagarna - visar att dessa båda valutor har en fullständigt positiv korrelation och att institutet alltid kan möta en köp- och säljkursskillnad som är lika med noll för respektive transaktioner kan institutet efter uttryckligt tillstånd från sin behöriga myndighet tillämpa ett kapitalbaskrav på 0 % fram till utgången av 2017.

KAPITEL 4

Kapitalbaskrav för råvarurisk

Artikel 355

Val av metod för råvarurisk

Om inte annat följer av artiklarna 356–358 ska instituten beräkna kapitalbaskraven för valutarisk med någon av de metoder som anges i artikel 359, 360 eller 361.

▼B

Artikel 356

Kompletterande råvaruhandel

1. Institut som bedriver kompletterande handel med jordbruksråvaror får vid utgången av varje år fastställa sina kapitalbaskrav för sitt fysiska råvarulager för följande år under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har vid varje tidpunkt på året en kapitalbas för denna risk som inte understiger det genomsnittliga kapitalbaskravet för den risken enligt en försiktig uppskattning för det kommande året.

b) Institutet gör en försiktig uppskattning av den förväntade volatiliteten för den siffra som beräknats i led a.

c) Institutets genomsnittliga kapitalbaskrav för denna risk överstiger inte 5 % av dess kapitalbas eller 1 miljon EUR och det förväntade högsta kapitalbaskravet överstiger inte 6,5 % av dess kapitalbas, med beaktande av den volatilitet som beräknats i enlighet med led b.

d) Institutet övervakar kontinuerligt att de beräkningar som har gjorts enligt led a och b fortfarande avspeglar verkligheten.

2. Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om hur de använder alternativet i punkt 1.

Artikel 357

Positioner i råvaror

1. Varje position i råvaror eller råvaruderivat ska uttryckas i termer av standardiserade måttenheter. Avistapriset på varje råvara ska uttryckas i rapportvalutan.

2. Positioner i guld eller guldderivat ska anses vara föremål för valutakursrisk och i tillämpliga delar behandlas i enlighet med kapitel 3 eller 5 vid beräkning av marknadsrisk.

3. För tillämpning av artikel 360.1 ska ett instituts nettoposition i varje råvara vara lika med överskottet av ett instituts långa positioner i förhållande till dess korta positioner eller vice versa i samma råvara och i identiska råvaruterminer, optioner och warrants. Derivatinstrument ska behandlas som positioner i den underliggande råvaran i enlighet med artikel 358.

4. Vid beräkning av en position i en råvara ska följande positioner behandlas som positioner i samma råvara:

▼B

a) Positioner i olika underkategorier av råvaror i de fall där underkategorierna kan levereras i stället för varandra.

b) Positioner i likartade råvaror, om det klart kan fastställas att korrelationen i prisrörlighet mellan dessa år är minst 0,9 över en period om minst ett år.

Artikel 358

Särskilda instrument

1. Råvaruterminer och andra terminsåtaganden att köpa eller sälja enskilda råvaror ska inordnas i måttsystemet som teoretiska belopp uttryckta i den gängse måttenheten och åsättas en löptid med hänvisning till förfallodagen.

2. Råvaruswappar där transaktionens ena sida är ett fast pris och den andra är det löpande marknadspriset ska behandlas som en serie positioner lika med värdet på kontraktets teoretiska belopp, där varje position i tillämpliga fall motsvarar en betalning på swappen och placeras in i ett löptidsband enligt artikel 359.1. Positionerna ska vara långa positioner, om institutet betalar ett fast pris och erhåller ett rörligt pris, och korta positioner, om institutet erhåller ett fast pris och betalar ett rörligt pris. Råvaruswappar där transaktionens båda sidor är i olika råvaror placeras i relevanta kategorier enligt löptidsmetoden.

3. Optioner och warrants på råvaror eller råvaruderivat ska behandlas som om de vore positioner vilkas värde motsvarar det underliggande värde som optionen hänför sig till, multiplicerat med dess delta vid tillämpning av detta kapitel. De senare nämnda positionerna får nettas mot motstående positioner i samma slag av underliggande råvara eller råvaruderivat. Det delta som används ska vara det som gäller för berörd börs. Vid optioner i OTC-handel eller om delta från den berörda börsen inte finns att tillgå får institutet självt beräkna delta med användning av lämplig modell, under förutsättning att de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd till detta. Tillstånd ska beviljas, om modellen ger en tillfredsställande uppskattning av graden av förändring av optionens eller warrantens värde i förhållande till små förändringar i marknadspriset på det underliggande instrumentet.

Instituten ska på ett tillfredsställande sätt avspegla andra risker, bortsett från deltarisken, i samband med optioner i kapitalbaskraven.

4. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder med en rad olika metoder för att avspegla andra risker än deltarisker i kapitalbaskravet, på ett sätt som står i proportion till omfattningen av och komplexiteten i institutens verksamheter i fråga om optioner och teckningsoptioner.

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2013.

▼B

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Innan de tekniska standarder som avses i första stycket träder i kraft får de behöriga myndigheterna fortsätta att tillämpa de befintliga nationella behandlingarna om de behöriga myndigheterna har tillämpat dessa behandlingar före den 31 december 2013.

5. Om ett institut är något av följande, ska det ta med de berörda råvarorna i beräkningen av sitt kapitalbaskrav för råvarurisk:

a) Den som överför råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror i en repa.

b) Den som lånar ut råvaror i ett avtal om råvarulån.

Artikel 359

Löptidsmetod

1. Institutet ska använda en särskild löptidsmetod för varje råvara i överensstämmelse med tabell 1. Alla positioner i en viss råvara ska föras till respektive löptidsband. Fysiska lager ska föras till första löptidsbandet från 0 till och med 1 månad.

Tabell 1

Löptidsband (1)	Spridningsfaktor (i %) (2)
0 ≤ 1 månad	1,50
> 1 ≤ 3 månader	1,50
> 3 ≤ 6 månader	1,50
> 6 ≤ 12 månader	1,50
> 1 ≤ 2 år	1,50
> 2 ≤ 3 år	1,50
> 3 år	1,50

2. Positioner i samma råvara får avräknas och föras till respektive löptidsband på nettobasis för följande:

a) Positioner i kontrakt som förfaller samma dag.

b) Positioner i kontrakt som förfaller inom tio dagar från varandra, om kontrakten omsätts på marknader som har dagliga leveranstidpunkter.

▼B

3. Institutet ska därefter beräkna summan av de långa positionerna och summan av de korta positionerna i varje löptidsband. Summan av långa positioner som motsvaras av korta positioner i ett visst löptidsband ska utgöra den avstämda positionen i detta band, medan återstående långa eller korta positioner ska utgöra den icke avstämda positionen i samma band.

4. Den del av den icke avstämda långa positionen i ett visst löptidsband som motsvaras av den icke avstämda korta positionen eller vice versa i ett högre löptidsband ska utgöra den avstämda positionen mellan två löptidsband. Den del av den icke avstämda långa eller icke avstämda korta positionen som inte kan avstämmas på detta sätt ska utgöra den icke avstämda positionen.

5. Institutets kapitalbaskrav för varje råvara ska beräknas på grundval av den relevanta löptidsmetoden som summan av följande:

a) Summan av de avstämda långa och korta positionerna, multiplicerad med relevant grundfaktor enligt kolumn 2 i tabell 1 för varje löptidsband och med råvarans avistapris.

b) Den avstämda positionen mellan två löptidsband för varje löptidsband dit en icke avstämd position överförs, multiplicerad med 0,6 %, vilket är överföringsfaktorn, och med råvarans avistapris.

c) Återstående icke avstämda positioner multiplicerade med 15 %, vilket är restfaktorn, och med råvarans avistapris.

6. Institutets totala kapitalbaskrav för varje råvarurisk ska beräknas som summan av de kapitalbaskrav som beräknas för varje råvara i enlighet med punkt 5.

Artikel 360

Förenklad metod

1. Institutets kapitalbaskrav för varje råvara ska beräknas som summan av följande:

a) 15 % av nettopositionen, lång eller kort, multiplicerad med råvarans avistapris.

b) 3 % av bruttopositionen, lång och kort, multiplicerad med råvarans avistapris.

2. Institutets totala kapitalbaskrav för varje råvarurisk ska beräknas som summan av de kapitalbaskrav som beräknas för varje råvara i enlighet med punkt 1.

▼B

Artikel 361

Utökad löptidsmetod

Instituten får använda de minimigrund-, överförings- och restfaktorer som anges i följande tabell 2 i stället för de faktorer som anges i artikel 359 under förutsättning att instituten

a) har en betydande handel med råvaror,

b) har en ändamålsenligt diversifierad råvaruportfölj, och

c) ännu inte har möjlighet att använda interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för råvarurisk.

Tabell 2

	Ädelmetaller (utom guld)	Basmetaller	Jordbruks-produkter	Övrigt, inbegripet energiprodukter
Grundfaktor (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Överförings-faktor (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Restfaktor (%)	8	10	12	15

Instituten ska anmäla sin användning av denna artikel till de behöriga myndigheterna tillsammans med belägg för sina ansträngningar för att införa en intern modell för att beräkna kapitalbaskravet för råvarurisk.

KAPITEL 5

Användning av interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav

Avsnitt 1

Tillstånd och kapitalbaskrav

Artikel 362

Specifika och generella risker

Positionsrisk avseende ett omsatt skuldinstrument, aktie eller aktierelaterat instrument eller härav relaterade ränte- eller aktiederivat får delas upp i två komponenter vid tillämpningen av detta kapitel. Den första komponenten ska vara den specifika riskkomponenten och omfatta risken för en prisförändring för instrumentet som beror på omständigheter hänförliga till den som utfärdat instrumentet eller, i fråga om ett derivatinstrument, den som givit ut det underliggande instrumentet. Den generella riskkomponenten ska omfatta risken för en prisförändring för instrumentet, som, när det gäller ett omsatt skuldinstrument eller räntederivat, beror på ändrad räntenivå eller, när det gäller en aktie eller aktierelaterat instrument eller härav relaterade aktiederivat, beror på en allmän rörelse på aktiemarknaden som inte är kopplad till någon särskild egenskap hos ett enskilt värdepapper.

▼B

Artikel 363

Tillstånd att använda interna modeller

1. Efter att ha kontrollerat att ett institut i tillämpliga fall uppfyller kraven i avsnitten 2, 3 och 4 ska de behöriga myndigheterna bevilja institutet tillstånd att beräkna sina egna kapitalbaskrav för en eller flera av följande riskkategorier med hjälp av egna interna modeller i stället för eller i kombination med de metoder som anges i kapitlen 2–4:

a) Generell risk i aktier eller aktierelaterade instrument.

b) Specifik risk i aktier eller aktierelaterade instrument.

c) Generell risk i skuldinstrument.

d) Specifik risk i skuldinstrument.

e) Valutakursrisk.

f) Råvarurisk.

2. Institutet ska i tillämpliga fall fortsätta att beräkna sina kapitalbaskrav i enlighet med kapitlen 2, 3 och 4 för de riskkategorier för vilka det inte har fått tillstånd att använda sina interna modeller i enlighet med punkt 1. Tillstånd från de behöriga myndigheterna att använda interna modeller ska krävas för varje riskkategori och ska endast beviljas, om den interna modellen täcker en betydande andel av positionerna i en viss riskkategori.

3. Väsentliga ändringar i användningen av interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda, utvidgningen av användningen av interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda, särskilt för ytterligare riskkategorier, samt den första beräkningen av stressjusterade Value-at-Risk-värden i enlighet med artikel 365.2 ska godkännas separat av den behöriga myndigheten.

Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla övriga utvidgningar och ändringar avseende användningen av de interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda.

4. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder som specificerar

a) villkoren för att bedöma hur väsentliga utvidgningar och ändringar i användningen av interna modeller är,

b) bedömningsmetodik enligt vilken de behöriga myndigheterna tillåter institut att använda interna modeller.

c) de villkor enligt vilka andelen positioner som täcks av den interna modellen inom en riskkategori ska anses vara "betydande" i enlighet med punkt 2.

▼B

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de reglerande tekniska standarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 364

Kapitalbaskrav när interna modeller används

1. Utöver beräkningen av kapitalbaskrav i enlighet med kapitlen 2, 3 och 4 för de riskkategorier för vilka tillstånd att tillämpa en intern modell inte har beviljats, ska varje institut som använder en intern modell uppfylla ett kapitalbaskrav som uttrycks som summan av leden a och b.

a) Det högre av följande värden:

i) Institutets Value-at-Risk-värde för föregående dag, beräknat i enlighet med artikel 365.1 (VaR_{t-1}).

ii) Ett genomsnitt av de dagliga Value-at-Risk-värdena, beräknade i enlighet med artikel 365.1, för samtliga föregående sextio affärsdagar (VaR_{avg}), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (mc) i enlighet med artikel 366.

b) Det högre av följande värden:

i) Institutets senaste tillgängliga stressjusterade Value-at-Risk-värde, beräknat i enlighet med artikel 365.2 ($sVaR_{t-1}$).

ii) Ett genomsnitt av de stressjusterade Value-at-Risk-värdena, beräknade på det sätt och med den frekvens som anges i artikel 365.2, under de föregående sextio affärsdagarna ($sVaR_{avg}$), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (ms) i enlighet med artikel 366.

2. Institut som använder en intern modell för att beräkna kapitalbaskravet för specifik risk i skuldinstrument ska uppfylla ett ytterligare kapitalbaskrav som uttrycks som summan av leden a och b:

a) Det kapitalbaskrav som beräknats i enlighet med artiklarna 337 och 338 för den specifika risken för värdepapperiseringspositioner och kreditderivat på n:te fallissemanget i handelslagret med undantag av dem som räknas in i ett kapitalbaskrav för den specifika risken för korrelationshandelsportföljen i enlighet med avsnitt 5 och i tillämpliga fall kapitalbaskravet för specifik risk i enlighet med kapitel 2 avsnitt 6 för sådana positioner i fonder för vilka varken villkoren i artikel 350.1 eller 350.2 är uppfyllda.

▼B

b) Det som är högst av

i) det senaste riskvärdet för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker beräknat i enlighet med avsnitt 3,

ii) genomsnittet av detta värde för de föregående tolv veckorna.

3. Institut som har en korrelationshandelsportfölj som uppfyller kraven i artikel 338.1–338.3 får uppfylla ett kapitalbaskrav på grundval av artikel 377 i stället för artikel 338.4, vilket beräknas som det högsta av

a) det senaste riskvärdet för korrelationshandelsportföljen, beräknat i enlighet med avsnitt 5,

b) genomsnittet av detta värde för de föregående tolv veckorna,

c) 8 % av det kapitalbaskrav som vid tidpunkten för beräkningen av det senaste riskvärdet enligt led a skulle beräknas i enlighet med artikel 338.4 för samtliga positioner som ingår i den interna modellen för korrelationshandelsportföljen.

Avsnitt 2

Allmänna krav

Artikel 365

Beräkning av VaR och stressjusterad VaR

1. Beräkningen av det Value-at-Risk-värde som avses i artikel 364 ska omfattas av följande krav:

a) Daglig beräkning av Value-at-Risk-värdet.

b) Ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.

c) En innehavsperiod motsvarande tio dagar.

d) En faktisk historisk observationsperiod på minst ett år, utom då en kortare observationsperiod är motiverad på grund av en betydande ökning i prisvolatiliteten.

e) Minst månatliga uppdateringar av dataunderlaget.

Institutet får använda Value-at-Risk-värden som beräknats i enlighet med kortare innehavsperioder än tio dagar, vilka räknas om till tio dagar med lämplig metod, som ses över regelbundet.

▼B

2. Varje institut ska dessutom minst varje vecka beräkna ett stressvärde för Value-at-Risk för den aktuella portföljen i enlighet med de krav som anges i första stycket, där indata för Value-at-Risk-modellen kalibrerats mot historisk data från en sammanhängande tolvmånadersperiod med betydande finansiell stress, som är relevant för institutets portfölj. Valet av historisk data ska ses över minst årligen av institutet, som ska meddela de behöriga myndigheterna resultatet. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis beräkningen av ett stressvärde för Value-at-Risk och ska utfärda riktlinjer för denna praxis i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 366

Föreskrivna utfallstest och multiplikationsfaktorer

1. Resultatet av de beräkningar som avses i artikel 365 ska räknas upp med multiplikationsfaktorerna (m_c) och (m_s).

2. Var och en av multiplikationsfaktorerna (m_c) och (m_s) ska vara summan av minst 3 och en addend mellan 0 och 1 i enlighet med tabell 1. Värdet på denna addend är beroende av det antal överskridanden av Value-at-Risk-värdet enligt artikel 365.1 vilka konstaterats genom institutets utfallstester under de närmast föregående 250 bankdagarna.

Tabell 1

Antal överskridanden	Addend
Färre än 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller fler	1,00

3. Instituten ska dagligen beräkna överskridanden på grundval av utfallstester av hypotetiska och faktiska förändringar i portföljens värde. Ett överskridande är en endagsförändring i portföljens värde som överskrider motsvarande endagsvärde för det Value-at-Risk-värde som genererats av institutets modell. För att bestämma addenden ska antalet överskridanden fastställas åtminstone kvartalsvis och uppgå till det större av antalet överskridanden på grundval av hypotetiska och faktiska förändringar i portföljens värde.

Utfallstest med avseende på hypotetiska förändringar av portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och, under antagande om oförändrade positioner, dess värde vid slutet av påföljande dag.

Utfallstest med avseende på faktiska förändringar av portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och dess faktiska värde vid slutet av påföljande dag, exklusive avgifter, provisioner och nettoränteintäkter.

▼B

4. De behöriga myndigheterna får i enskilda fall begränsa addenden till den som följer av överskridanden på grundval av hypotetiska förändringar, där antalet överskridanden på grundval av faktiska förändringar inte är ett resultat av brister i den interna modellen.

5. För att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att kontinuerligt övervaka de multiplikativa faktorernas lämplighet ska institutet snarast och under alla omständigheter senast inom fem arbetsdagar underrätta de behöriga myndigheterna om alla överskridanden som konstateras med institutets program för utfallstest.

Artikel 367

Krav på riskmätning

1. Varje intern modell som används för att beräkna kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk, råvarurisk och varje intern modell för korrelationshandel ska uppfylla samtliga följande krav:

a) Modellen ska på ett precist och korrekt sätt fånga upp alla väsentliga prisrisker.

b) Modellen ska fånga upp ett tillräckligt antal riskfaktorer, beroende på institutets aktivitetsnivå på respektive marknader. Om en riskfaktor ingår i institutets prissättningsmodell men inte i riskmätningsmodellen, ska institutet på ett tillfredsställande sätt kunna motivera ett sådant utelämnande för den behöriga myndigheten. Riskmätningsmodellen ska fånga icke-linjära effekter från optioner och andra produkter samt korrelationsrisker och basisrisker. Om proxyvariabler används för riskfaktorer, ska det vara dokumenterat att de tidigare fungerat väl för den faktiska position som innehas.

2. Varje intern modell som används för att beräkna kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk och råvarurisk ska uppfylla samtliga följande krav:

a) Modellen ska omfatta en uppsättning riskfaktorer som motsvarar räntorna i varje valuta i vilken institutet har räntekänsliga positioner, vare sig i eller utanför balansräkningen. Institutet ska basera sina avkastningskurvor på en allmänt vedertagen metod. När det gäller väsentlig ränteriskexponering i de viktigaste valutorna och på de viktigaste marknaderna, ska avkastningskurvan delas upp i minst sex löptidssegment för att fånga upp variationer i räntornas volatilitet utmed avkastningskurvan. Modellen ska även fånga upp den risk som är förknippad med ej fullständigt korrelerade rörelser mellan olika avkastningskurvor.

▼B

b) Modellen ska omfatta riskfaktorer som hänför sig till guld och de enskilda utländska valutorna som institutets positioner är denominerade i. I fråga om fonder ska de aktuella valutapositionerna för fonden tas med i beräkningen. Instituten får använda sig av tredje parts rapporter om valutapositionerna för fonden, när rapportens riktighet kan säkerställas på lämpligt sätt. Om ett institut inte känner till fondens valutapositioner ska denna position lyftas ut och hanteras i enlighet med artikel 353.3.

c) Modellen ska tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de aktiemarknader där institutet har väsentliga positioner.

d) Modellen ska tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de råvaror där institutet har väsentliga positioner. Modellen ska dessutom fånga upp risken i ej fullständigt korrelerade rörelser mellan likartade men ej identiska råvaror och även exponering för förändringar i terminspriser som uppstår till följd av bristande överensstämmelse mellan löptider. Den ska också beakta marknadssärdrag, särskilt leveransdagar och handlares möjligheter att stänga positioner.

e) Institutets interna modell ska ge en försiktig bedömning av den risk som uppkommer till följd av mindre likvida positioner och positioner med begränsad pristransparens vid realistiska marknadsscenarier. Modellen ska dessutom uppfylla minimidatakrav. Proxyvariabler ska vara tillräckligt försiktiga och endast användas, om tillgänglig data är otillräcklig eller inte ger uttryck för en positions eller portföljs verkliga volatilitet.

3. I de interna modeller som avses i detta kapitel får institut endast använda empiriska korrelationer inom riskkategorier och mellan olika riskkategorier, om institutets metod för att mäta korrelationer är sund och genomförs med integritet.

Artikel 368

Kvalitativa krav

1. En intern modell som används i enlighet med detta kapitel ska vara sund och implementeras med integritet och ska i synnerhet uppfylla samtliga följande kvalitativa krav:

a) Varje intern modell som används för att beräkna kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk ska vara väl integrerad i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om riskexponering till den verkställande ledningen.

b) Institutet ska ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handlarenheterna och som rapporterar direkt till den verkställande ledningen. Enheten ska ha ansvar för utformningen och tillämpningen av varje intern modell som används enligt detta kapitel. Enheten ska genomföra inledande och fortlöpande validering av varje intern modell som används enligt detta kapitel och ha ansvar för det övergripande riskhanteringssystemet. Enheten ska utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av den interna modell som används för att beräkna kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk och råvarurisk och om lämpliga åtgärder som ska vidtas avseende limiter i handeln.

▼B

c) Institutets ledningsorgan och verkställande ledning ska ta aktiv del i riskkontrollprocessen och de dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska ses över på en ledningsnivå med tillräckliga befogenheter för att kunna genomdriva minskningar såväl i de positioner som enskilda handlare tar som i institutets totala riskexponering.

d) Institutet ska ha tillräckligt många anställda med kunskaper i användningen av avancerade modeller, inbegripet de modeller som används enligt detta kapitel, inom områdena handel, riskkontroll, revision och affärsadministration (back-office).

e) Institutet ska ha fastställt förfaranden för övervakning och efterlevnad med en rad skriftligt fastlagda interna riktlinjer för, och kontroller av den övergripande hanteringen av institutets interna modeller, inbegripet sådana som används enligt detta kapitel.

f) Varje intern modell som används enligt detta kapitel ska ha en dokumenterad historia av rimlig noggrannhet i sina riskberäkningar.

g) Institutet ska frekvent genomföra ett rigoröst program för stresstest, inklusive omvända stresstester, vilket ska omfatta alla interna modeller som används enligt detta kapitel, och resultaten därav ska granskar av den verkställande ledningen och återspeglas i de riktlinjer och limiter som den fastställer. Denna process ska särskilt ta upp bristande marknadslikviditet under stressade marknadsförhållanden, koncentrationsrisker, enkelriktade marknader (one way markets), risker för oförutsedda händelser och plötsliga fallissemang, risker i samband med positioner som är långt "out of the money", icke linearitet hos produkterna, positioner med stora värderingsspann och andra risker som inte med säkerhet fångas upp korrekt av den interna modellen. De chocker som tillämpas ska anpassas till portföljernas art och till den tid det skulle kunna ta att säkra eller hantera riskerna under svåra marknadsförhållanden.

h) Institutet ska, som ett led i sin regelbundna interna revision, genomföra en oberoende översyn av sina interna modeller, inbegripet sådana som används enligt detta kapitel.

2. Den översyn som avses i punkt 1 h ska inbegripa både de affärsdrivande handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Åtminstone en gång om året ska institutet se över sin riskhanteringsprocess i dess helhet. Vid denna översyn ska följande beaktas:

a) Hur ändamålsenlig dokumentationen från riskhanteringssystemet och -processen är samt hur riskkontrollenheten är organiserad.

b) Integreringen av riskmätningen i den dagliga riskhanteringen och integriteten i informationssystemet för riskhanteringen.

c) Vilken process institutet använder för att godkänna riskvärderingsmodeller och värderingssystem som används av personalen inom handelsavdelningar och affärsadministrationsavdelningar.

▼B

d) Omfattningen av de risker som fångas upp genom riskmätningsmodellen och valideringen av betydande förändringar i riskmätningsprocessen.

e) Graden av riktighet och fullständighet i positionsdata, graden av riktighet och lämplighet i antaganden om volatilitet och korrelation samt riktigheten i värdering och beräkningar av riskkänslighet.

f) Vilken kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera konsistens, aktualitet och tillförlitlighet i de datakällor som används för den interna modellen, inbegripet dessa datakällors oberoende.

g) Vilken kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera de utfallstest som utförs för att bedöma den interna modellens riktighet.

3. Instituten ska, allteftersom tekniker och bästa praxis utvecklas, tillämpa ny teknik och praxis i de interna modeller som används enligt detta kapitel.

Artikel 369

Intern validering

1. Instituten ska ha infört processer för att säkerställa att alla interna modeller som de använder i enlighet med detta kapitel har validerats tillfredsställande av parter med lämpliga kvalifikationer och fristående från utvecklingsprocessen för att se till att modellerna är begreppsmässigt sunda och i tillräcklig utsträckning fångar upp alla väsentliga risker. Valideringen ska genomföras när den interna modellen utvecklas för första gången och när väsentliga ändringar av den görs. Validering ska även göras periodiskt, men framför allt när det har inträffat sådana väsentliga strukturella förändringar på marknaden eller i sammansättningen av institutets portfölj som kan leda till att den interna modellen inte längre fungerar tillfredsställande. Allteftersom teknik och bästa praxis för intern validering utvecklas ska instituten tillämpa dessa framsteg. Valideringen av den interna modellen ska inte begränsas till utfallstester utan även omfatta minst följande:

a) Tester för att styrka att antaganden inom den egna modellen är lämpliga och inte innebär en underskattning eller överskattning av riskerna.

b) Utöver de föreskrivna programmen för utfallstest ska instituten genomföra egna valideringstest, inbegripet utfallstest, av den interna modellen med anknytning till risker och strukturer i sina portföljer.

c) Hypotetiska portföljer ska användas för att säkerställa att den interna modellen kan fånga upp vissa särskilda strukturdrag som kan uppkomma, exempelvis väsentliga basisrisker och koncentrationsrisker.

▼B

2. Institutet ska göra utfallstest med avseende på både faktiska och hypotetiska förändringar i portföljens värde.

Avsnitt 3

Särskilda krav för modeller för specifik risk

Artikel 370

Krav för modeller för specifik risk

En intern modell för att beräkna kapitalbaskravet för specifik risk och en intern modell för korrelationshandel ska uppfylla följande ytterligare krav:

a) Den förklarar den historiska prisvariationen i portföljen.

b) Den fångar upp koncentrationen i fråga om omfattning och förändring av portföljens sammansättning.

c) Den är robust mot ogynnsamma marknadsbetingelser.

d) Den utvärderas genom utfallstest i syfte att uppskatta om den specifika risken fångas upp på ett riktigt sätt. Om institutet utför detta utfallstest på grundval av relevanta underportföljer, ska dessa väljas på ett konsekvent sätt.

e) Den fångar upp namnrelaterade basrisker och ska framför allt vara känslig för väsentliga idiosynkratiska skillnader mellan liknande men ej identiska positioner.

f) Den fångar upp risken för oförutsedda händelser.

Artikel 371

Undantag från modeller för specifik risk

1. Ett institut får välja att från sin beräkning av kapitalbaskrav för specifika risker enligt en intern modell undanta positionsrisker för vilka det uppfyller ett kapitalbaskrav för specifika risker enligt artikel 332.1 e eller artikel 337, med undantag av de positioner som omfattas av artikel 377.

2. Ett institut får välja att i sin interna modell inte fånga upp fallissemangs- och migrationsrisker avseende omsatta skuldinstrument om det fångar upp dessa risker genom de krav som fastställs i avsnitt 4.

▼B

Avsnitt 4

Intern modell för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk

Artikel 372

Krav för en intern modell för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk (IRC modell)

Ett institut som använder en intern modell för att beräkna kapitalbaskrav för specifik risk för omsatta skuldinstrument ska också ha en intern modell för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk (IRC) för att fånga upp de fallissemangs- och migrationsrisker för sina positioner i handelslagret som tillkommer utöver de risker som fångas upp av Value-at-Risk-måttet enligt artikel 365.1. Institutet ska visa att dess interna modell når upp till följande standarder under antagandet att en konstant risknivå föreligger och om lämpligt anpassa den för att återspegla inverkan av likviditet, koncentration, risksäkring och optionalitet:

a) Den interna modellen ska tillhandahålla en lämplig riskdifferentiering samt noggranna och konsekventa skattningar av tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk.

b) Den interna modellens skattningar av potentiella förluster ska spela en central roll i institutets riskhantering.

c) De marknads- och positionsdata som används för den interna modellen ska vara aktuella och föremål för en lämplig kvalitetsbedömning.

d) Kraven i artiklarna 367.3, 368, 369.1 och 370 b, c, e och f ska vara uppfyllda.

EBA ska utfärda riktlinjer om kraven i artiklarna 373 - 376.

Artikel 373

Omfattning för den interna IRC modellen

Den interna modellen för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk ska omfatta alla positioner som omfattas av ett kapitalbaskrav för specifik ränterisk, inbegripet sådana som omfattas av ett kapitalkrav för specifik risk på 0 % enligt artikel 336, men inte värdepapperiseringspositioner och kreditderivat på n:te förfall.

Under förutsättning att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande får institutet välja att genomgående ta med alla positioner i börsnoterade aktier och derivatpositioner med börsnoterade aktier. Godkännandet ska ges om detta införlivande är förenligt med hur institutet mäter och hanterar risk internt.

▼B

Artikel 374

Parametrar för den interna IRC modellen

1. Instituten ska använda den interna modellen för att beräkna ett värde som mäter förluster till följd av fallissemang och ändrad intern eller extern kreditvärdering inom ett konfidensintervall på 99,9 % under en kapitalhorisont på ett år. Instituten ska beräkna detta värde minst en gång per vecka.

2. Korrelationsantagandena ska stödjas av en analys av objektiva data inom ett begreppsmässigt sunt ramverk. Den interna modellen ska på ett tillfredsställande sätt beakta koncentrationer av utgivare. Även koncentrationer som i stressituationer kan uppkomma inom och tvärs över produktkategorier ska beaktas.

3. Den interna modellen för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk ska beakta effekter av korrelationer mellan fallissemangs- och migrationshändelser. Den ska inte avspegla effekter av diversifiering mellan å ena sidan fallissemangs- och migrationshändelser och å andra sidan andra riskfaktorer.

4. Den interna modellen ska bygga på ett antagande om konstant risknivå med en tidshorisont på ett år, vilket innebär att givna enskilda positioner eller positionsmängder i handelslagret som har utsatts för fallissemang eller migration under sin likviditetshorisont återställs vid utgången av sina likviditetshorisonter, så att de återfår sin ursprungliga risknivå. Instituten får som alternativ välja att genomgående använda antagandet om konstanta ettåriga positioner.

5. Likviditetshorisonterna ska fastställas utifrån den tid som krävs för att sälja positionen eller för att säkra alla väsentliga relevanta prisrisker under stressade marknadsförhållanden med särskilt beaktande av positionens storlek. Likviditetshorisonterna ska ta hänsyn till faktisk praxis och erfarenheter under perioder av såväl systematisk som idiosynkratisk stress. Likviditetshorisonten ska mätas utifrån försiktiga antaganden och vara tillräckligt lång för att försäljnings- eller säkringshandlingen i sig själv inte väsentligt ska påverka det pris som skulle gälla vid ett genomförande av försäljningen eller säkringen.

6. Vid fastställandet av lämplig likviditetshorisont för en position eller en grupp positioner ska en minimigräns på tre månader gälla.

7. Vid fastställandet av den lämpliga likviditetshorisonten för en position eller en uppsättning positioner ska ett instituts interna riktlinjer för prisvärdejusteringar och hantering av inaktuella positioner beaktas. När ett institut fastställer likviditetshorisonter för positionsmängder och inte för enskilda positioner, ska kriterierna för definition av positionsmängder fastställas på ett sätt som tar adekvat hänsyn till skillnader i likviditet. Likviditetshorisonterna ska vara längre för koncentrerade positioner med hänsyn till den längre tid som krävs för att likvidera sådana positioner. Likviditetshorisonten för en warehousing-facilitet för värdepapperiseringar ska avspegla den tid som krävs för att bygga upp, sälja och värdepapperisera tillgångarna eller för att säkra väsentliga riskfaktorer under stressade marknadsförhållanden.

▼B

Artikel 375

Erkännande av risksäkringar för den interna modellen för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk

1. Risksäkringar kan införlivas med ett instituts interna modell för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker. Positioner kan nettas när köp- och säljpositioner avser samma finansiella instrument. Säkrings- eller diversifieringseffekter i samband med långa och korta positioner avseende olika instrument eller olika värdepapper med samma gäldenär samt långa och korta positioner med olika utgivare får endast bokföras med explicita modeller av långa och korta positioner redovisade brutto för de olika instrumenten. Instituten ska beakta effekterna av väsentliga risker som kan förverkligas under mellantiden mellan löptiden för risksäkringen och likviditetshorisonten samt potentialen för väsentliga basrisker inom säkringsstrategierna avseende produktslag, rangordning i kapitalstrukturen, intern eller extern kreditvärdering, löptid, emissionstidpunkt och andra skillnader mellan instrumenten. Instituten ska endast beakta risksäkringar i den utsträckning som de kan upprätthållas också när gäldenären närmar sig en kredithändelse eller annan händelse.

2. För positioner som är risksäkrade genom dynamiska strategier får en omviktning av säkringen inom likviditetshorisonten för den säkrade positionen beaktas, förutsatt att institutet

a) väljer att modellera omviktningen konsekvent för hela den relevanta mängden av positioner i handelslagret,

b) kan visa att omviktningen leder till bättre riskmätning,

c) kan visa att marknaderna för de instrument som fungerar som risksäkring är tillräckligt likvida för att möjliggöra en sådan omviktning även under perioder av stress. Alla kvarstående risker i samband med dynamiska risksäkringsstrategier ska beaktas i kapitalbaskravet.

Artikel 376

Särskilda krav för den interna IRC modellen

1. Den interna modellen för att fånga upp tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker ska vara anpassad till de icke-linjära effekterna av optioner, strukturerade kreditderivat och andra positioner med i väsentlig utsträckning icke-linjärt beteende vid prisändringar. Institutet ska också vederbörligen beakta omfattningen av de modellrisker som är förenade med värdering och skattning av prisrisker i samband med sådana produkter.

2. Den interna modellen ska vara baserad på data som är objektiv och aktuell.

▼B

3. Inom ramen för den oberoende översynen och valideringen av sina interna modeller enligt detta kapitel, inbegripet avseende riskmätningssystemet, ska institutet framför allt utföra alla följande uppgifter:

a) Validera att dess modelleringsansats för korrelationer och prisförändringar är lämpliga för deras portföljer, även i fråga om val och viktning av systematiska riskfaktorer.

b) Genomföra ett urval stresstester, däribland känslighetsanalys och scenarieanalyser, för att bedöma den interna modellens kvalitativa och kvantitativa lämplighet, särskilt i fråga om behandlingen av koncentrationer. Dessa tester ska inte begränsas till en uppsättning historiska händelsekedjor.

c) Genomföra adekvat kvantitativ validering, även med utnyttjande av relevant intern benchmarking av modelleringen.

4. Den interna modellen ska vara förenlig med institutets interna riskhanteringsmetoder för identifiering, mätning och hantering av handelsrisker.

5. Instituten ska dokumentera sina interna modeller, så att de behöriga myndigheterna kan få en överblick över deras korrelationsantaganden och andra modelleringsantaganden.

6. Den interna modellen ska ge en försiktig bedömning av den risk som uppkommer till följd av mindre likvida positioner och positioner med begränsad pristransparens vid realistiska marknadsscenarier. Modellen ska dessutom uppfylla minimidatakrav. Proxyvariabler ska vara tillräckligt försiktiga och får endast användas, om tillgänglig data är otillräcklig eller inte ger uttryck för en positions eller portföljs verkliga volatilitet.

Avsnitt 5

Intern modell för korrelationshandel

Artikel 377

Krav för en intern modell för korrelationshandel

1. De behöriga myndigheterna ska ge sådana institut som har tillstånd att använda en intern modell för specifik risk för skuldinstrument och som uppfyller kraven i punkterna 2–6 i den här artikeln samt i artiklarna 367.1, 367.3, 368, 369.1 och 370 a, b, c, e, och f tillstånd att använd en intern modell för kapitalbaskravet för korrelationshandelsportföljen i stället för kapitalbaskravet i enlighet med artikel 338.

▼B

2. Instituten ska använda denna interna modell för att beräkna ett värde som på ett tillfredsställande sätt mäter alla prisrisker inom ett konfidensintervall på 99,9 % med en tidshorisont på ett år, under antagandet att en konstant risknivå föreligger och om lämpligt anpassa den för att återspegla inverkan av likviditet, koncentrationer, risksäkring och optionalitet. Instituten ska beräkna detta värde minst en gång per vecka.

3. Den modell som avses i punkt 1 ska fånga upp följande risker på ett tillfredsställande sätt:

a) Den kumulativa risk som uppstår genom flera fallissemang, inbegripet olika rangordning av fallissemang, för produkter som delas upp i trancher.

b) Kreditspreadrisken, även gamma- och "cross-gamma"-effekter.

c) Volatiliteten inom implicita korrelationer, även den korsvisa effekten mellan spreadar och korrelationer.

d) Basisrisk, inbegripet både

   i) basisen mellan spreaden för ett index och spreadarna för de ingående enskilda namnen, och

   ii) basisen mellan den implicita korrelationen för ett index och korrelationen för särskilt anpassade portföljer (s.k. bespoke portfolios).

e) Volatiliteten för återvinningsgraden, till den del som den hänför sig till benägenheten för återvinningsgrader att inverka tranchpriser.

f) I den utsträckning det övergripande riskmåttet (CRM-måttet) innefattar vinsterna från dynamisk risksäkring, risken för nedsatt risksäkring och de potentiella kostnaderna för att vikta om sådana risksäkringar.

g) Alla andra väsentliga prisrisker för positioner i korrelationshandelsportföljen.

4. Ett institut ska använda tillräcklig marknadsdata i den modell som avses i punkt 1 för att garantera att det till fullo beaktar de mest framträdande riskerna för dessa exponeringar i sin interna metod i enlighet med de krav som anges i denna artikel. Det ska genom utfallstester eller på andra lämpliga sätt kunna visa de behöriga myndigheterna att dess modell i tillräckligt hög grad kan förklara den historiska prisvariationen hos dessa produkter.

Institutet ska ha tillfredsställande interna regler och processer för att separera de positioner vilka det har tillstånd att införliva i kapitalbaskravet i enlighet med denna artikel från andra positioner för vilka det inte har ett sådant tillstånd.

▼B

5. När det gäller portföljen med samtliga de positioner som ingår i den modell som avses i punkt 1, ska institutet regelbundet tillämpa en rad särskilda i förväg fastställda stresscenarion. Genom dessa stresscenarion ska man undersöka effekten av stress på fallissemangsgrader, återvinningsgrader, kreditspreadar, basisrisk, korrelationer och andra relevanta riskfaktorer för korrelationshandelsportföljen. Institutet ska åtminstone varje vecka tillämpa stresscenarion och åtminstone kvartalsvis rapportera resultaten till de behöriga myndigheterna, inbegripet jämförelser med institutets kapitalbaskrav enligt denna artikel. I fall då stresstester visar på ett väsentligt underskott i kapitalbaskravet för korrelationshandelsportföljen ska detta rapporteras till de behöriga myndigheterna inom rimlig tid. EBA ska utarbeta riktlinjer om tillämpningen av stresscenarier för korrelationshandelsportföljen.

6. Den interna modellen ska ge en försiktig bedömning av den risk som uppkommer till följd av mindre likvida positioner och positioner med begränsad pristransparens vid realistiska marknadsscenarier. Modellen ska dessutom uppfylla minimidatakrav. Proxyvariabler ska vara tillräckligt försiktiga och får endast användas, om tillgänglig data är otillräcklig eller inte återspeglar en positions eller portföljs verkliga volatilitet.

AVDELNING V

KAPITALBASKRAV FÖR AVVECKLINGSRISK

Artikel 378

Avvecklings-/leveransrisk

Vid transaktioner i vilka räntebärande instrument, aktier, utländsk valuta och råvaror, utom transaktioner i repor samt utlåning och lån av värdepapper eller råvaror, inte är avvecklade efter den överenskomna leveransdagen ska ett institut beräkna den prisskillnad det riskerar.

Prisskillnaden beräknas som skillnaden mellan överenskommet pris för det räntebärande instrumentet, aktien, den utländska valutan eller råvaran i fråga och dess aktuella marknadsvärde, om skillnaden skulle kunna medföra en förlust för kreditinstitutet.

Institutet ska multiplicera denna prisskillnad med tillämplig faktor i den högra kolumnen i tabell 1 nedan för att beräkna institutets kapitalbaskrav för avvecklingsrisk.

Tabell 1

Antal arbetsdagar efter avtalad avvecklingsdag	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 eller fler	100

▼B

Artikel 379

Transaktioner utan samtidig prestation

1. Ett institut ska uppfylla ett kapitalbaskrav i enlighet med tabell 2 när

a) institutet har erlagt betalning för värdepapper, utländsk valuta eller råvaror innan det har erhållit dem eller har levererat värdepapper, utländsk valuta eller råvaror innan det har erhållit betalning för dem,

b) vid gränsöverskridande handel en dag eller fler har förflutit efter det att betalningen eller leveransen ägde rum.

Tabell 2

Kapitalbehandling vid transaktioner utan samtidig prestation

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3	Kolumn 4
Transaktionsslag	Fram till första avtalade betalnings- /leveransben	Från första avtalade betalnings-/leveransben fram till 4 dagar efter det andra avtalade betalnings-/leveransbenet	5 affärsdagar efter avvecklingsdatum fram till det att transaktionen upphör
Utan samtidig prestation	Inget kapitalkrav	Behandlas som exponering	Behandlas som exponeringsrisk som har vägts till 1 250 %

2. Institut som använder den metod som beskrivs i del tre avdelning II kapitel 3 får, när de fastställer riskvikter för transaktioner utan samtidig prestation som behandlas enligt kolumn 3 i tabell 2, tilldela motparter, mot vilka de inte har någon ytterligare exponering utanför handelslagret, PD-värden utifrån motpartens externa kreditvärdering. Institut som använder egna LGD-skattningar får tillämpa LGD-värdet i artikel 161.1 på riskvikter för sådana exponeringar från transaktioner utan samtidig prestation som behandlas enligt kolumn 3 i tabell 2, förutsatt att institutet tillämpar det på alla sådana exponeringar. Alternativt får institut som använder den metod för intern kreditklassificering som anges i del tre avdelning II kapitel 3 tillämpa antingen de riskvikter som återfinns i schablonmetoden i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2, förutsatt att de tillämpar dem på alla sådana exponeringar, eller en riskvikt på 100 % på alla sådana exponeringar.

Om beloppet för den positiva exponering som härrör från transaktioner utan samtidig prestation inte är väsentligt, får instituten tillämpa riskvikten 100 % på dessa exponeringar, utom när det krävs en riskvikt på 1 250 % i enlighet med kolumn 4 i tabell 2 i punkt 1.

3. Som ett alternativ till att tillämpa en riskvikt på 1 250 % på exponeringar från transaktioner utan samtidig prestation i enlighet med kolumn 4 i tabell 2 i punkt 1, får institut dra av det överförda värdet plus den löpande positiva exponeringen som dessa exponeringar ger upphov till från poster i kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k.

▼B

Artikel 380

Undantag

Om ett avvecklingssystem, ett clearingsystem eller en central motpart drabbas av en störning som omfattar hela systemet, får de behöriga myndigheterna åsidosätta de kapitalbaskrav som beräknats enligt bestämmelserna i artiklarna 378 och 379 fram till dess att situationen har rättats till. En motparts oförmåga att avveckla en transaktion ska i detta fall inte betraktas som fallissemang i kreditriskavseende.

AVDELNING VI

KAPITALBASKRAV FÖR KREDITVÄRDIGHETSJUSTERINGSRISK

Artikel 381

Betydelse av kreditvärdighetsjustering

Vid tillämpningen av denna avdelning och av avdelning II kapitel 6 avses med kreditvärdighetsjustering en justering från marknadens mittvärde på portföljen av transaktioner med en motpart. Denna justering tar hänsyn till det aktuella marknadsvärdet på motpartens kreditrisk för institutet men inte till det aktuella marknadsvärdet på institutets kreditrisk för motparten.

Artikel 382

Tillämpningsområde

1. Ett institut ska beräkna sitt kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med denna avdelning för samtliga OTC-derivatinstrument i samband med all affärsverksamhet i institutet, utom för kreditderivat som erkänns minska de riskviktade exponeringsbeloppen för kreditrisk.

2. Ett institut ska ta med transaktioner för värdepappersfinansiering i den beräkning av kapitalbaskrav som krävs enligt punkt 1 om den behöriga myndigheten fastställer att institutets exponeringar för kreditvärdighetsjusteringsrisk från dessa transaktioner är väsentliga.

3. Transaktioner med en kvalificerad central motpart och en kunds transaktioner och en clearingmedlem ska uteslutas ur kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk, när clearingmedlemmen agerar som mellanhand mellan kunden och en kvalificerad central motpart och transaktionerna ger upphov till handelsexponering för clearingmedlemmen, mot den kvalificerade centrala motparten.

4. Följande transaktioner ska uteslutas ur kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk:

▼B

a) Transaktioner med icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 i förordning (EU) nr 648/2012 eller med icke-finansiella motparter etablerade i ett tredjeland, om dessa transaktioner inte överskrider tröskelvärdet i artikel 10.3 och 10.4 i den förordningen.

b) Transaktioner inom grupper i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012om inte medlemsstaterna antar nationell lagstiftning som kräver en strukturell uppdelning inom en bankgrupp; om så är fallet får de behöriga myndigheterna kräva att sådana transaktioner inom grupper mellan strukturellt uppdelade institut tas med i kapitalbaskraven.

c) Transaktioner med motparter enligt vad som avses i artikel 2.10 i förordning (EU) nr 648/2012 och som omfattas av övergångsbestämmelserna i artikel 89.1 i den förordningen, till dess att dessa övergångsbestämmelser upphör att gälla.

▼C2

d) Transaktioner med motparter enligt vad som avses i artikel 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012 och transaktioner med motparter för vilka artiklarna 114.4 och 115.2 i den här förordningen anger en riskvikt på 0 % för exponeringar mot dessa motparter i fråga.

Undantaget från kreditvärdighetsjusteringsriskkostnader för de transaktioner som avses i led c i denna punkt vilka ingås under den övergångsperiod som fastställs i artikel 89.1 i förordning (EU) nr 648/2012 skall tillämpas under hela transaktionsavtalets löptid.

Vad gäller led a ska utestående kontrakt fortsätta att vara undantagna till den dag då löptiden går ut, om ett institut upphör att vara undantaget genom att tröskelvärdet för undantaget överskrids eller på grund av att tröskelvärdet för undantaget ändras.

5. EBA ska genomföra en översyn senast den 1 januari 2015 och vartannat år därefter mot bakgrund av utvecklingen inom internationell lagstiftning, inklusive av potentiella metoder för kalibrering och trösklar för tillämpning av kreditvärdighetsjusteringsriskkostnader för icke-finansiella motparter som är etablerade i tredjeland.

EBA ska i samarbete med Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och där specificera förfarandena för uteslutning av icke-finansiella motparter som är etablerade i ett tredjeland från kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsriskkostnader.

▼B

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn inom sex månader från dagen för den översyn som avses i första stycket.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artikel 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.]

▼B

Artikel 383

Avancerad metod

1. Ett institut som har tillstånd att använda en intern modell för specifik risk i skuldinstrument i enlighet med artikel 363.1 d ska för alla transaktioner för vilka det har tillstånd att använda metoden med interna modeller för att fastställa exponeringsvärdet för en motpartsrisk i enlighet med artikel 283 fastställa kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk genom att modellera effekterna av förändringar i motpartens kreditspreadar på kreditvärdighetsjusteringarna för samtliga motparter för dessa transaktioner, med beaktande av tillåtna risksäkringar för kreditvärdighetsjustering i enlighet med artikel 386.

Ett institut ska använda sin interna modell för att fastställa kapitalbaskrav för den specifika risken i samband med positioner för omsättningsbar skuld och ska tillämpa ett 99-procentigt konfidensintervall och en innehavsperiod motsvarande tio dagar. Den interna modellen ska användas på ett sådant sätt att den simulerar förändringar i motparternas kreditspreadar, men inte modellerar kreditvärdighetsjusteringens känslighet för förändringar i andra marknadsfaktorer, däribland förändringar i värdet på referenstillgången, råvaran, valutan eller räntan i ett derivat.

Kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk för varje motpart ska beräknas enligt följande formel:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max \left\{ 0, \exp\left(- \frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp\left(- \frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

där

▼C2

t_i = tidpunkten för omvärdering nr i, med början från $t_0 = 0$,

▼B

t_T = den längsta avtalade löptiden i de nettningsmängder som bestämts med motparten,

s_i = motpartens kreditspread vid löptid ti, vilken används för att beräkna motpartens kreditvärdighetsjustering; i de fall motpartens kreditswappsspread finns tillgänglig, ska institutet använda denna spread; i de fall det inte finns någon kreditswappsspread tillgänglig, ska institutet använda en lämplig skattning av spreaden med hänsyn till motpartens kreditvärdering, bransch och region,

▼C2

LGD_{MKT} = effektiv förlust (LGD) vid motpartens fallissemang, vilket ska baseras på spreaden för ett av motpartens marknadsinstrument, om ett motpartsinstrument finns tillgängligt; om det inte finns något motpartsinstrument tillgängligt, ska institutet använda en lämplig skattning av spreaden med hänsyn till motpartens kreditvärdering, bransch och region.

▼C2

Den första faktorn i summan motsvarar en approximering av den marknadsimplicita marginalsannolikheten för ett fallissemang mellan tidpunkterna t_{i-1} och t_i,

▼B

EE_i = den förväntade exponeringen mot motparten vid omvärderingstidpunkten t_i där exponeringar i olika nettningsmängder för denna motpart läggs till och där den längsta löptiden för varje nettningsmängd anges med den längsta avtalade löptiden i nettningsmängden; ett institut ska tillämpa den behandling som avses i punkt 3 när det är fråga om handel med marginalsäkerhet, om institutet använder det EPE-mått som avses i artikel 285.1 a eller b för handel med marginalsäkerhet,

▼C2

D_i = den riskfria diskonteringsfaktorn vid tiden t_i, där $D_0 = 1$.

▼B

2. Vid beräkningen av kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk för en motpart ska ett institut basera alla indata i sin interna modell för specifik risk för skuldinstrument på följande formler (beroende på vilken som är tillämplig):

a) Om modellen är baserad på fullständig räntejustering, ska formeln i punkt 1 användas direkt.

b) Om modellen är baserad på kreditspreadskänslighet för specifika löptider ska ett institut basera varje kreditspreadskänslighet ("Reglering CS01") på följande formel:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

För den sista perioden i = T är motsvarande formel följande:

$$Reglering\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) Om modellen använder kreditspreadskänslighet för parallella förändringar i kreditspreadar, ska institutet använda följande formel:

$$Reglering\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

d) Om modellen använder andra gradens känslighet för förändringar i kreditspreadar (spread gamma), ska gammavärdena beräknas på grundval av formeln i punkt 1.

3. Ett institut som använder EPE-måttet för de säkrade OTC-derivat som avses i artikel 285.1 a eller b ska vidta båda följande åtgärder, när det fastställer kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med punkt 1:

a) Förutsätta en konstant EE-profil.

b) Ange EE till samma värde som den effektiva förväntade exponeringen, beräknad enligt artikel 285.1 b för en löptid som är lika med det största av följande båda värden:

i) Hälften av den längsta löptiden i nettningsmängden.

ii) Den teoretiska viktade genomsnittliga löptiden för samtliga transaktioner inom nettningsmängden.

4. Ett institut som har tillstånd av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 283 att använda metoden med interna modeller för att beräkna exponeringsvärden för merparten av sin verksamhet, men som använder den metod som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 för mindre portföljer, och som har tillstånd att använda metoden med interna modeller för marknadsrisk i enlighet med artikel 363.1 d får, förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd, beräkna kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt punkt 1 för de nettningsmängder som inte ingår i metoden med interna modeller. De behöriga myndigheterna ska endast ge ett sådant tillstånd om institutet använder den metod som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 för ett begränsat antal mindre portföljer.

För en beräkning enligt föregående stycke ska institutet, om metoden med interna modeller inte ger en förväntad exponeringsprofil, vidta följande båda åtgärder:

a) Förutsätta en konstant EE-profil.

b) Ange EE till samma värde som exponeringsvärdet enligt beräkningen med de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 eller metoden för interna modeller för en löptid som är lika med det största av följande båda värden:

i) Hälften av den längsta löptiden i nettningsmängden.

ii) Den teoretiska viktade genomsnittliga löptiden för samtliga transaktioner inom nettningsmängden.

▼B

5. Ett institut ska fastställa kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artiklarna 364.1, 365 och 367 som summan av de icke stressjusterade och de stressjusterade Value-at-Risk-värdena, vilka ska beräknas enligt följande:

a) För det icke stressjusterade Value-at-Risk-värdet ska aktuella parameterkalibreringar för förväntad exponering enligt artikel 292.2 första stycket användas.

b) För det stressjusterade Value-at-Risk-värdet ska framtida EE-profiler för motparten med användning av en stressjusterad kalibrering i enlighet med artikel 292.2 andra stycket användas. Stressperioden för kreditspreadparametrarna ska vara den allvarligaste ettåriga period av stress som ingår i den treåriga stressperiod som används för exponeringsparametrarna.

▼C2

c) Multiplikatorfaktorn tre, som ligger till grund för beräkningen av kapitalbaskravet baserat på ett Value-at-Risk-värde och för ett stressjusterat Value-at-Risk-värde i enlighet med artikel 364.1, ska användas för dessa beräkningar. EBA ska för att säkerställa konsekvens övervaka alla former av tillsyn som används för att tillämpa en multiplikationsfaktor högre än tre för indata från Value-at-Risk-värden och stressjusterade Value-at-Risk-värden för kreditvärdighetsjusteringskravet. Behöriga myndigheter som tillämpar en multiplikationsfaktor högre än tre ska överlämna en skriftlig motivering till EBA.

▼B

d) Beräkningen ska utföras minst en gång i månaden och det EE som används ska beräknas med samma frekvens. Om en frekvens lägre än en dag används för den beräkning som avses i artikel 364.1 a ii och 364.1 b ii, ska instituten ta genomsnittet under tre månader.

6. För exponeringar mot en motpart för vilken institutets godkända interna modell för den specifika risken för skuldinstrument inte ger någon lämplig skattning av spreaden med hänsyn till motpartens kreditvärdering, bransch och region ska institutet använda den metod som avses i artikel 384 för att beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

7. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder i syfte att närmare specificera följande:

a) Hur en skattning av spreaden ska fastställas genom institutens godkända interna modell för den specifika risken med skuldinstrument i syfte att identifiera s_i och LGD_{MKT} i punkt 1.

b) Antalet och storleken på de portföljer som uppfyller det krav på ett begränsat antal mindre portföljer som anges i punkt 4.

▼B

EBA ska lägga fram dessa förslag till reglerande tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 384

Schablonmetoden

1. Ett institut som inte beräknar sitt kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk för sina motparter i enlighet med artikel 383 ska beräkna ett portföljkapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk för varje motpart enligt följande formel, med hänsyn till risksäkringar för kreditvärdighetsjusteringsrisk som är godtagbara enligt artikel 386.

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

där

h = den ettåriga riskhorisonten (i enheter på ett år); h = 1;

w_i = den viktning som ska tillämpas på motparten "i".

Motparten "i" ska kopplas till en av de sex viktningarna w_i på grundval av en extern kreditvärdering av ett av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut enligt tabell 1. För en motpart för vilken en kreditvärdering av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut inte är tillgänglig ska

a) ett institut som använder modellen i avdelning II kapitel 3 koppla motpartens interna kreditvärdering till en extern kreditvärdering,

b) ett institut som använder modellen i avdelning II kapitel 2 tilldela w_i=1,0 % to denna motpart. Om ett institut emellertid använder artikel 128 för att riskvikta motpartsriskexponeringen mot denna motpart, ska den tilldelas w_i=3,0 %.

EAD_i^{total} = Det sammanlagda värdet för kreditriskexponeringen för motparten "i" (summerat över dess nettningsmängder), i tillämpliga fall inbegripet effekten av säkerheter i enlighet med de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–6 för beräkning av kapitalbaskrav för motpartsrisk för motparten i fråga. Ett institut som använder en av de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3 och 4 får som EAD_i^{total} använda det fullständigt justerade exponeringsvärdet i enlighet med artikel 223.5.

▼B

För ett institut som inte använder den metod som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 ska exponeringen diskonteras med följande faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = Det teoretiska värdet på förvärvade risksäkringar av kreditswappar som refererar till ett enda namn (summerade om det finns mer än en position) och som hänvisar till motparten "i" och används för att risksäkra kreditvärdighetsjusteringsrisk.

Detta teoretiska belopp ska diskonteras med följande faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = Hela det teoretiska beloppet för en eller flera indexerade kreditswappar i förvärvat skydd som används för att risksäkra kreditvärdighetsjusteringsrisk.

Detta teoretiska belopp ska diskonteras med följande faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = Den viktning som ska tillämpas på indexerade risksäkringar.

Institutet ska fastställa W_{ind} genom att beräkna ett vägt genomsnitt av w_i som är tillämpligt på de enskilda beståndsdelarna i indexet.

M_i = Den effektiva löptiden för transaktionerna med motparten i.

För ett institut som använder den metod som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 ska M_i beräknats i enlighet med artikel 162.2 g. För detta ändamål ska M_i dock inte begränsas till fem år utan till den längsta avtalsenliga resterande löptiden i nettningsmängden.

För ett institut som inte använder den metod som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 ska M_i vara lika med den genomsnittliga teoretiska viktade löptiden i enlighet med artikel 162.2 b. För detta ändamål ska M_i dock inte begränsas till fem år utan till den längsta avtalsenliga resterande löptiden i nettningsmängden.

M_i^{hedge} = Löptiden för risksäkringsinstrumentet med teoretiskt B_i (kvantiteterna M_i^{hedge} B_i ska läggas samman om dessa är flera positioner).

▼B

M_{ind} = Löptiden för den indexerade risksäkringen.

Om det finns mer än en indexerad risksäkringsposition, ska M_{ind} vara den teoretiska viktade löptiden.

2. Om en motpart ingår i ett index på vilket en kreditswapp som används för att risksäkra motpartsrisk baseras, får institutet dra av det teoretiska belopp som kan hänföras till motparten i enlighet med dess referensenhetsviktning från det teoretiska beloppet för den indexerade kreditswappen och behandla det som en risksäkring som refererar till ett enda namn (B_i) för den enskilda motparten, där löptiden baseras på löptiden för indexet.

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	Vikt w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Artikel 385

Alternativ till användningen av kreditvärdighetsjustering för beräkning av kapitalbaskrav

Som ett alternativ till artikel 384 får institut som använder ursprungligt åtagandemetoden i enlighet med artikel 275 med förbehåll för att den behöriga myndigheten har gett sitt medgivande för de instrument som avses i artikel 382 tillämpa en multiplikationsfaktor på 10 på det resulterande riskvägda exponeringsbeloppet för motpartsrisk avseende dessa exponeringar, i stället för att beräkna kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

Artikel 386

Godtagbar risksäkring

1. Risksäkringar ska endast vara godtagbara risksäkringar vid beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt artiklarna 383 och 384 om de används för att reducera kreditvärdighetsjusteringsrisken och förvaltas som sådana samt är något av följande:

a) Kreditswappar som refererar till ett enda namn eller andra likvärdiga risksäkringsinstrument som refererar direkt till motparten.

▼C2

b) Indexerade kreditswappar, förutsatt att basen mellan en enskild motparts spread och spreaden för risksäkringar genom indexerade kreditswappar avspeglas, på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt, i Value-at-Risk-värdet och stressvärdet för Value-at-Risk.

▼B

►C2 Kravet i led b om att basen mellan en enskild motparts spread och spreadarna för risksäkringarna genom indexerade kreditswappar ska avspeglas i Value-at-Risk-värdet och stressvärdet för Value-at-Risk ska ocks ◄å tillämpas om en skattning av motpartens spread används.

För samtliga motparter för vilka ett institut tillämpar en skattning ska institutet tillämpa rimliga bastidsserier från en representativ grupp av liknande namn för vilka en spread finns tillgänglig.

Om basen mellan en enskild motparts spread och spreadarna för risksäkringar genom indexerade kreditswappar inte avspeglas till den behöriga myndighetens belåtenhet ►C2 ska ett institut endast avspegla 50 % av det teoretiska beloppet i indexerade risksäkringar i Value-at-Risk-värdet och stressvärdet för Value-at-Risk. ◄

Översäkring av exponeringar med kreditswappar som refererar till ett enda namn enligt den metod som anges i artikel 383 är inte tillåten.

2. Ett institut ska inte avspegla andra typer av risksäkringar för motparter vid beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk. Framför allt är kreditswappar som delas upp i trancher eller kreditswappar som förfaller på det n:te fallissemanget och kreditlänkade obligationer inte godtagbara risksäkringar vid beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

3. Godtagbara risksäkringar som tas med i beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk ska inte tas med i beräkningen av kapitalbaskrav för specifik risk i enlighet med avdelning IV eller behandlas som annan kreditriskreducering än för motpartsrisken i samma transaktionsportfölj.

DEL FYRA

STORA EXPONERINGAR

Artikel 387

Syfte

Instituten ska övervaka och kontrollera sina stora exponeringar i enlighet med denna del.

Artikel 388

Negativt tillämpningsområde

Denna del ska inte tillämpas på värdepappersföretag som uppfyller kriterierna i artikel 95.1 eller artikel 96.1.

▼C2

Denna del ska inte tillämpas på en konsoliderad grupp om den gruppen endast omfattar värdepappersföretag enligt artikel 95.1 eller 96.1 och anknutna företag, förutsatt att denna grupp inte omfattar kreditinstitut.

▼B

Artikel 389

Definition

Med exponeringar avses i denna del varje tillgångspost eller post utanför balansräkningen som avses i del tre avdelning II kapitel 2 utan tillämpning av riskvikter eller grader av risk.

Artikel 390

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Exponeringar som uppkommer till följd av poster som avses i bilaga II ska beräknas enligt någon av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6.

2. Ett institut som har tillstånd att använda metoden med interna modeller i enlighet med artikel 283 får använda denna metod för att beräkna exponeringsvärdet för repor, aktie- eller råvarulån, marginallån och transaktioner med långfristig avveckling.

3. De institut som beräknar kapitalbaskraven för den verksamhet som hänför sig till handelslagret i enlighet med del tre avdelning IV kapitel 2 artikel 299 och del tre avdelning V samt i tillämpliga fall med del tre avdelning IV kapitel 5 ska beräkna exponeringar mot enskilda kunder som uppkommer i handelslagret genom sammanläggning av följande poster:

a) Det positiva överskottet av ett instituts långa positioner över dess korta positioner i alla de finansiella instrument som har utgivits av ifrågavarande kund, med nettopositionen i varje instrument beräknad enligt de metoder som fastställts i del tre avdelning IV kapitel 2.

b) Nettoexponeringen i fall av emissionsgaranti vid emissioner av ränte- eller aktieinstrument.

c) Exponeringar till följd av sådana transaktioner, överenskommelser och avtal som avses i artikel 299 och i artiklarna 378–380 med ifrågavarande kund, med exponeringarna beräknade på det sätt som fastställs i de artiklarna för beräkning av exponeringsbelopp.

Vid tillämpning av led b beräknas nettoexponeringen genom avdrag av de emissionsgarantipositioner som tecknats eller garanterats av tredje man genom uttryckligt avtal, minskat med de faktorer som anges i artikel 345.

Såvitt avser led b ska instituten inrätta system för övervakning och kontroll av sina exponeringar på grund av emissionsgarantier för tiden mellan tidpunkten för ursprungligt åtagande och nästa affärsdag i ljuset av arten av de risker som uppstår på ifrågavarande marknader.

Vid tillämpningen av led c ska del tre avdelning II kapitel 3 undantas från hänvisningen i artikel 299.

▼B

4. De sammanlagda exponeringarna mot enskilda kunder eller grupper av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom sammanläggning av exponeringarna i handelslagret och exponeringarna utanför handelslagret.

5. Exponeringarna mot grupper av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom sammanläggning av exponeringarna mot enskilda kunder inom en grupp.

6. Exponeringar omfattar inte följande poster:

a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två arbetsdagar efter betalning.

b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem arbetsdagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen har levererats, beroende på vilket som inträffar först.

c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella instrument för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.

d) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster, intradagexponeringar gentemot de kreditinstitut som tillhandahåller dessa tjänster.

e) Exponeringar som har dragits av från kapitalbasen i enlighet med artiklarna 36, 56 och 66.

7. För att fastställa den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning med avseende på kunder mot vilka institutet har exponeringar genom sådana transaktioner som avses i artikel 112 m och 112 o eller genom andra transaktioner, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, ska institutet utvärdera dess underliggande exponeringar med beaktande av den ekonomiska substansen i transaktionens struktur och riskerna i samband med själva transaktionens struktur, i syfte att fastställa huruvida den utgör en ytterligare exponering.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) de villkor och metoder som ska användas för att bestämma den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning med avseende på de typer av exponeringar som avses i punkt 7,

b) de villkor enligt vilka transaktionens struktur enligt punkt 7 inte utgör en ytterligare exponering.

▼B

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 391

Definition av institut för stora exponeringar

Vid beräkning av exponeringarnas värde i enlighet med denna del ska begreppet institut omfatta privata och offentliga företag, inklusive deras filialer, som, om de vore etablerade i unionen, skulle motsvara definitionen av begreppet institut och som är auktoriserade i ett tredjeland och tillämpar tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen.

Artikel 392

Definition av stor exponering

Ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning ska anses som en stor exponering när värdet uppgår till minst 10 % av institutets godtagbara kapital.

Artikel 393

Förmåga att identifiera och hantera stora exponeringar

Institut ska ha sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt lämpliga interna kontrollrutiner för att identifiera, hantera, övervaka, rapportera och registrera alla stora exponeringar och senare förändringar av dessa i enlighet med denna förordning.

Artikel 394

Rapporteringskrav

1. Ett institut ska rapportera följande information om alla stora exponeringar till de behöriga myndigheterna, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1.

a) Identifiering av den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.

b) Exponeringsbeloppet innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.

c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.

d) Exponeringsbeloppet sedan man tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1.

▼B

Om ett institut omfattas av del tre avdelning II kapitel 3, ska dess 20 största exponeringar på gruppbasis, med undantag av dem som undantas från tillämpningen av artikel 395.1, redovisas för de behöriga myndigheterna.

2. Ett institut ska, utöver den rapportering av information som avses i punkt 1, till de behöriga myndigheterna rapportera följande information, med avseende på sina tio största exponeringar på gruppbasis mot institut ►C2 samt sina tio största exponeringar på gruppbasis mot oreglerade enheter i den finansiella sektorn, inklusive ◄ stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

a) Identifiering av den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.

b) Exponeringsvärdet innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.

c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.

d) Exponeringsvärdet efter att man tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1.

e) Den förväntade avvecklingen av exponeringen, uttryckt som det belopp som förfaller inom månatliga förfalloperioder upp till ett år, kvartalsvisa förfalloperioder upp till tre år och därefter årligen.

3. Rapporteringen ska göras minst två gånger per år.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera följande:

a) De enhetliga formaten för rapportering enligt punkt 3, vilka ska stå i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i institutets verksamhet.

b) Intervall och datum för rapporteringen enligt punkt 3.

c) It-lösningar för rapporteringen enligt punkt 3.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

Artikel 395

Gräns för stora exponeringar

1. Ett institut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning, vars värde överstiger 25 % av institutets godtagbara kapital. Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, ska detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av institutets godtagbara kapital eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets godtagbara kapital.

Om beloppet på 150 miljoner EUR överstiger 25 % av institutets godtagbara kapital, ska värdet på exponeringen, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artiklarna 399–403, inte överstiga ett rimligt gränsvärde i förhållande till institutets godtagbara kapital. Detta gränsvärde ska fastställas av instituten och vara förenligt med de riktlinjer och processer som avses i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU för att bemöta och kontrollera koncentrationsrisker. Detta gränsvärde får inte överstiga 100 % av institutets godtagbara kapital.

Medlemsstaterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner EUR och ska informera EBA och kommissionen om detta.

2. EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, med beaktande av effekten av kreditriskreducering i enlighet med artikel 399-403 och resultaten av utvecklingen av skuggbanksverksamhet och stora exponeringar på unionsnivå och internationell nivå, senast den 31 december 2014 utarbeta riktlinjer för fastställande av lämpliga aggregeringsgränser mot sådana exponeringar eller snävare individuella gränser för exponeringar mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet.

Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska EBA ta hänsyn till om införandet av ytterligare gränser skulle få en väsentligt negativ inverkan på riskprofilen hos institut som är etablerade i unionen, tillhandahållandet av krediter till den reella ekonomin eller stabiliteten på finansmarknaderna och deras sätt att fungera.

Senast den 31 december 2015 ska kommissionen bedöma lämpligheten och inverkan av införandet av gränser för exponeringar mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet, med beaktande av utvecklingen av skuggbanksverksamhet och stora exponeringar på unionsnivå och internationell nivå samt kreditriskreducering i enlighet med artikel 399-403. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, om lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag om gränser för exponering mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet.

▼B

3. Om inte annat följer av artikel 396, ska ett institut vid varje tidpunkt iaktta den i punkt 1 föreskrivna relevanta gränsen.

4. Tillgångar som utgörs av krav på och andra exponeringar mot erkända värdepappersföretag i tredjeland får behandlas på det sätt som föreskrivs i punkt 1.

5. De gränsvärden som fastställs i denna artikel får överskridas för exponeringar i institutets handelslager, om följande villkor är uppfyllda:

a) Exponeringar utanför handelslagret gentemot den kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning det gäller överskrider inte den gräns som fastställs i punkt 1, vilken beräknas med hänvisning till det godtagbara kapitalet, så att överskridandet till sin helhet härrör från handelslagret.

b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalbaskrav för den överskjutande delen i förhållande till den gräns som fastställs i punkt 1, vilket beräknas i enlighet med artiklarna 397 och 398.

c) Om tio eller färre dagar har förflutit efter det att överskridandet uppkom, ska de exponeringar som härrör från handelslagret för kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning i fråga inte överstiga 500 % av institutets godtagbara kapital.

d) Överskridande som har förelegat i mer än tio dagar överstiger inte sammanlagt 600 % av institutets godtagbara kapital.

I varje fall där gränsvärdet har överskridits ska storleken av överskridandet och namnet på berörd kund och, i tillämpliga fall, namnet på gruppen av kunder med inbördes anknytning, utan dröjsmål anmälas till de behöriga myndigheterna.

6. I denna punkt avses med strukturåtgärder åtgärder som antas av en medlemsstat och genomförs av denna medlemsstats behöriga myndigheter före ikraftträdandet av en rättsakt som uttryckligen harmoniserar sådana åtgärder, vari det fastställs att kreditinstitut som är auktoriserade i medlemsstaten ska minska sina exponeringar mot olika rättsliga enheter beroende på deras verksamhet, oberoende av var dessa verksamheter är belägna, med syftet att skydda insättare och upprätthålla finansiell stabilitet.

Trots vad som sägs i punkt 1 i den här artikeln och artikel 400.1 f får de behöriga myndigheterna, när medlemsstaterna antar nationella lagar vari det fastställs att strukturåtgärder måste vidtas inom en bankgrupp, kräva att de institut inom bankgruppen som har insättningar som omfattas av ett insättningsgarantisystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar ([1]) eller ett likvärdigt insättningsgarantisystem i tredjeland ska tillämpa en gräns för stora ►C1 exponeringar under 25 % men inte lägre än 15 % mellan den 28 juni 2013 och den 30 juni 2015 och därefter ◄ 10 % från och med den 1 juli 2015 på delgruppsnivå i enlighet med artikel 11.5 för exponeringar inom gruppen, om dessa exponeringar består av exponeringar mot en enhet som inte tillhör samma delgrupp vad gäller strukturåtgärderna i fråga.

([1]) EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

▼B

Vid tillämpning av denna punkt ska följande villkor vara uppfyllda:

a) Alla enheter inom samma delgrupp vad gäller strukturåtgärder ska betraktas som en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning.

b) De behöriga myndigheterna ska tillämpa en enhetlig gräns för de exponeringar som avses i första stycket.

Tillämpningen av denna metod ska inte påverka effektiv tillsyn på gruppnivå och får inte leda till en oproportionerlig negativ inverkan på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet eller utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens sätt att fungera.

7. Innan de behöriga myndigheterna antar de strukturåtgärder som avses i punkt 6 rörande stora exponeringar, ska de minst två månader före offentliggörandet av beslutet att anta strukturåtgärderna underrätta rådet, kommissionen, de berörda behöriga myndigheterna och EBA samt lägga fram relevanta kvantitativa eller kvalitativa uppgifter om

a) räckvidden för de verksamheter som är föremål för strukturåtgärderna,

b) en förklaring om varför sådana åtgärder anses vara passande, verksamma och proportionerliga som skydd för insättare, och

c) en bedömning av åtgärdernas sannolika positiva eller negativa inverkan på den inre marknaden på grundval av information tillgänglig för medlemsstaten.

8. Befogenheten att anta en genomförandeakt för godkännande eller avvisande av de föreslagna nationella åtgärder som avses i punkt 7 delegeras till kommissionen, som ska agera i enlighet med det förfarande som avses i artikel 464.2.

Inom en månad efter att ha mottagit den underrättelse som avses i punkt 7 ska EBA avge ett yttrande till rådet, kommissionen och den berörda medlemsstaten om de punkter som nämns i den punkten. De berörda behöriga myndigheterna får också avge yttranden till rådet, kommissionen och den berörda medlemsstaten om de punkter som nämns i den punkten.

Med största beaktande av de yttranden som avses i andra stycket ska kommissionen, om det föreligger robusta och starka belägg för att åtgärderna har en negativ inverkan på den inre marknaden som uppväger fördelarna för den finansiella stabiliteten, inom två månader efter att ha mottagit underrättelsen avvisa de föreslagna nationella åtgärderna. Annars ska kommissionen godkänna de föreslagna nationella åtgärderna under en inledande period på två år och åtgärderna kan vid behov bli föremål för ändringar.

Kommissionen ska enbart avvisa de föreslagna nationella åtgärderna, om den anser att de föreslagna nationella åtgärderna leder till en oproportionerlig negativ inverkan på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och därmed utgör eller skapar ett hinder för den inre marknadens sätt att fungera eller för den fria rörligheten för kapital i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget.

▼B

Kommission ska i sin bedömning beakta EBA:s yttrande och de uppgifter som har lagts fram i enlighet med punkt 7.

Innan åtgärderna löper ut får de behöriga myndigheterna föreslå nya åtgärder för förlängning av tillämpningsperioden med en ytterligare period på två år varje gång. I så fall ska den underrätta kommissionen, rådet, de berörda behöriga myndigheterna och EBA. Godkännande av dessa nya åtgärder ska vara underkastat den process som anges i denna artikel. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 458.

Artikel 396

Överensstämmelse med kraven för stora exponeringar

1. Om en exponering i undantagsfall överstiger den gräns som anges i artikel 395.1, ska institutet utan dröjsmål anmäla värdet på exponeringen till de behöriga myndigheterna, som, när omständigheterna föranleder det, får medge institutet en viss tidsfrist inom vilken det ska se till att gränsvärdet efterlevs.

Om det belopp på 150 miljoner EUR som avses i artikel 395.1 är tillämpligt, får de behöriga myndigheterna genom beslut i varje enskilt fall tillåta att gränsen på 100 % i förhållande till institutets godtagbara kapital överskrids.

2. Om förpliktelserna för institut, individuellt eller på undergruppsnivå, enligt denna del inte uppfylls med stöd av artikel 7.1 eller om bestämmelserna i artikel 9 tillämpas på moderinstitut i en medlemsstat, ska åtgärder vidtas för att säkerställa en lämplig riskfördelning inom gruppen.

Artikel 397

Beräkning av ytterligare kapitalbaskrav för stora exponeringar i handelslagret

1. Det överskjutande belopp som avses i artikel 395.5 b ska beräknas genom att välja av de beståndsdelar i den samlade exponeringen mot kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning i fråga som har det högsta kapitalkravet för specifik risk enligt del tre avdelning IV kapitel 2 och/eller krav enligt artikel 299 och del tre avdelning V, varvid summan ska vara lika med det överskjutande belopp som avses i artikel 395.5 a.

2. Om överskottet inte har funnits i mer än tio dagar, ska det ytterligare kapitalkravet vara 200 % av de krav som avses i punkt 1 för däri ingående beståndsdelar.

3. Från och med den tionde dagen efter det att överträdelsen har uppkommit ska de beståndsdelar som har valts ut i enlighet med punkt 1 hänföras till respektive rad i kolumn 1 i tabell 1 i stigande ordning utifrån krav för specifik risk enligt del tre avdelning IV kapitel 2 och/eller kraven enligt artikel 299 och del tre avdelning V. Det ytterligare kapitalbaskravet ska motsvara summan av kravet för specifik risk i del tre avdelning IV kapitel 2 och/eller kraven i artikel 299 och del tre avdelning V för dessa beståndsdelar, multiplicerade med respektive faktor i kolumn 2 i tabell 1.

▼B

Tabell 1

Kolumn 1: Överskott utöver gränsvärdena (grundat på procentandelen av det godtagbara kapitalet)	Kolumn 2: Faktor
Upp till 40 %	200 %
Från 40 % till 60 %	300 %
Från 60 % till 80 %	400 %
Från 80 % till 100 %	500 %
Från 100 % till 250 %	600 %
Över 250 %	900 %

Artikel 398

Förfaranden för att förhindra institut från att undvika ytterligare kapitalbaskrav

Instituten får inte avsiktligt undvika de ytterligare kapitalbaskrav som anges i artikel 397, vilka de annars skulle ådra sig för sådana exponeringar som överskrider den gräns som fastställs i artikel 395.1 så snart sådana exponeringar har förelegat i mer än tio dagar, genom att tillfälligt överföra exponeringarna i fråga till ett annat bolag inom eller utom samma grupp och/eller genom att företa skentransaktioner för att stänga exponeringen under tiodagarsperioden och i stället skapa en ny exponering.

Instituten ska ha system som säkerställer att varje överföring som har den verkan som avses i första stycket omedelbart anmäls till de behöriga myndigheterna.

Artikel 399

Godtagbara kreditriskreducerande metoder

1. Vid tillämpningen av artiklarna 400–403 ska garanti inkludera andra kreditderivat som erkänns enligt del tre avdelning II kapitel 4, med undantag för kreditlänkade obligationer.

2. Om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, ska en förutsättning för att kreditriskskydd (betalt eller obetalt) ska kunna erkännas, i de fall då detta är tillåtligt enligt artiklarna 400-403, vara att detta sker i enlighet med de krav för godtagbarhet och andra krav som anges i del tre avdelning II kapitel 4.

3. Om ett institut stöder sig på artikel 401.2, ska det för att betalt kreditriskskydd ska erkännas krävas att de relevanta kraven i del tre avdelning II kapitel 3 är uppfyllda. För tillämpningen av denna del ska ett institut inte ta hänsyn till den säkerhet som avses i artikel 199.5–199.7, såvida detta inte är tillåtet enligt artikel 402.

4. Institut ska i möjligaste mån analysera sina exponeringar mot utgivare av säkerheter, tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd och underliggande tillgångar enligt artikel 390.7 när det gäller möjliga koncentrationer och om lämpligt vidta åtgärder och rapportera viktiga resultat till den behöriga myndigheten.

▼B

Artikel 400

Undantag

1. Följande exponeringar ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1:

a) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar, centralbanker eller offentliga organ vilka utan ställande av säkerhet skulle åsättas riskvikten 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på internationella organisationer eller multilaterala utvecklingsbanker vilka utan ställande av säkerhet skulle åsättas riskvikten 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

c) Tillgångsposter som utgörs av fordringar för vilka nationella regeringar, centralbanker, internationella organisationer, multilaterala utvecklingsbanker eller offentliga organ har lämnat uttryckliga garantier, om fordringar utan säkerhet på den enhet som ställt garantin skulle åsättas riskvikten 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

d) Andra exponeringar gentemot nationella regeringar, centralbanker, internationella organisationer, multilaterala utvecklingsbanker eller offentliga organ eller exponeringar garanterade av dessa, om fordringar utan säkerhet på den enhet som exponeringen gäller eller som ställt garantin skulle åsättas riskvikten 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller som utgör andra exponeringar mot eller garantier från sådana delstatliga regeringar eller lokala myndigheter, vilka ska åsättas riskvikten 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

f) Exponeringar gentemot de motparter som anges i artikel 113.6 eller artikel 113.7, om de skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de undantas från artikel 395.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.

g) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det finns säkerhet i form av kontanta medel insatta hos det långivande institutet eller hos ett institut som är moderföretag eller dotterföretag till det långivande institutet.

h) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det finns säkerhet i form av depositionsbevis, utgivna av det långivande institutet eller av ett institut som är moderföretag eller dotterföretag till detta och förvarade hos något av dem.

▼B

i) Exponeringar på grund av outnyttjade kreditfaciliteter som klassificeras som lågriskposter utanför balansräkningen i bilaga I, förutsatt att ett avtal har ingåtts med kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning enligt vilket faciliteten endast kan utnyttjas, om det har fastställts att det inte kommer att leda till att gränsvärdet enligt artikel 395.1 överskrids.

j) Handelsexponeringar mot centrala motparter samt bidrag till obeståndsfonden för centrala motparter.

k) Exponeringar mot insättningsgarantisystem enligt direktiv 94/19/EG till följd av finansieringen av sådana system, om de institut som är medlemmar i systemet har en rättslig eller avtalsmässig skyldighet att finansiera systemet.

Kontanta medel som tas emot för en kreditlänkad obligation som givits ut av institutet samt insättningar eller mottagna lån från en motpart till institutet, vilka omfattas av ett avtal om nettning av poster i balansräkningen vilket godkänts enligt del tre avdelning II kapitel 4 ska anses hänförliga till led g.

2. De behöriga myndigheterna får helt eller delvis undanta följande exponeringar:

a) Säkerställda obligationer i enlighet med artikel 129.1, 129.3 och 129.6.

b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller som utgör andra exponeringar mot eller garantier från sådana delstatliga regeringar eller lokala myndigheter, vilka ska åsättas riskvikten 20 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaserade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.

d) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, gentemot regionala eller centrala kreditinstitut till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och vilka enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämning inom nätverket.

▼B

e) Tillgångsposter som utgörs av kreditinstituts fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, varav ett är verksamt på icke-konkurrensutsatt grund och erbjuder eller garanterar lån enligt bestämmelser i lag eller sin bolagsordning för att främja specifika sektorer i ekonomin under någon form av statlig övervakning och med begränsningar för utnyttjandet av sådana lån, under förutsättning att respektive exponeringar uppkommer genom sådana lån som förmedlas till låntagarna via kreditinstitut eller genom garantierna för dessa lån.

f) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut, förutsatt att dessa exponeringar inte utgör sådana instituts kapitalbas, inte varar längre än till påföljande bankdag och inte är angivna i en viktig handelsvaluta.

g) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralbanker i form av föreskrivna minimireserver som förvaras hos dessa centralbanker i deras nationella valutor.

h) Om den behöriga myndigheten beslutar det, tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar i form av lagstadgade likviditetskrav som hålls i statspapper och anges och finansieras i deras nationella valutor, förutsatt att den kreditvärdering av dessa stater som utfärdats av ett utsett externt ratinginstitut, motsvarar "investment grade".

i) 50 % av remburser med medel-lågrisk utanför balansräkningen och outnyttjade kreditmöjligheter med medel-lågrisk utanför balansräkningen enligt bilaga I och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna, 80 % av andra garantier än kreditgarantier som grundas på bestämmelser i lag eller föreskrifter och som av ömsesidiga garantifonder med ställning som kreditinstitut ställs ut till medlemmar.

j) Rättsligt föreskrivna garantier som används när ett hypotekslån som finansieras genom utfärdande av hypoteksobligationer betalas till låntagaren före den slutliga registreringen av hypoteket i fastighetsregistret, förutsatt att garantin inte används för att minska risken i beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen.

k) Tillgångar som utgörs av krav på och andra exponeringar mot erkända börser.

3. De behöriga myndigheterna får använda undantaget enligt punkt 2 endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Den specifika karaktären hos exponeringen, motparten eller förhållandet mellan institutet och motparten eliminerar eller minskar den risk som är förenad med exponeringen. and

b) Återstående koncentrationsrisker kan hanteras genom andra lika effektiva metoder såsom de arrangemang, processer och mekanismer som anges i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU.

▼B

De behöriga myndigheterna ska informera EBA om huruvida de avser att använda något av de undantag som föreskrivs i punkt 2 i enlighet med leden a och b i den här punkten och ska samråda med EBA om detta val.

Artikel 401

Beräkning av effekten av användningen av kreditriskreducerande metoder

1. För beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 395.1 får ett institut tillämpa "fullständigt justerat exponeringsvärde", beräknat enligt del tre avdelning II kapitel 4, med beaktande av kreditriskreducering, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans (E*).

2. Ett institut som har tillstånd att använda egna estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt del tre avdelning II kapitel 3 får, under förutsättning att de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd, tillämpa effekterna av finansiella säkerheter vid beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 395.1.

De behöriga myndigheterna ska endast bevilja det tillstånd som avses i föregående stycke, om institutet kan göra ett estimat av effekterna av finansiella säkerheter på deras exponeringar separat från andra aspekter som är relevanta för LGD-värdet.

De estimat som institutet tagit fram ska vara tillräckligt lämpliga för att reducera exponeringsvärdet i syfte att efterleva bestämmelserna i artikel 395.

Om ett institut har tillstånd att använda egna estimat av effekterna av finansiella säkerheter, ska det göra detta på ett sätt som är förenligt med den metod som valts för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med denna förordning.

Institut som har tillstånd att använda egna estimat av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt del tre avdelning II kapitel 3 och som inte beräknar värdet på sina exponeringar enligt den metod som avses i första stycket i denna punkt får använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som anges i artikel 403.1 b för beräkningen av exponeringarnas värde.

3. Ett institut som använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller som har tillstånd att använda den metod som beskrivs i punkt 2 i denna artikel vid beräkning av exponeringsvärden för det ändamål som avses i artikel 395.1 ska genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

De periodiska stresstester som avses i första stycket ska gälla risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden vilka kan få negativa konsekvenser för institutets kapitaltäckning och risker vid brådskande realisering av säkerheter.

▼B

De stresstester som utförs ska vara tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

Om det periodiska stresstestet visar på ett lägre realiserbart värde av en mottagen säkerhet än vad som skulle få beaktas vid användning av den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2, ska värdet av den säkerhet som får tas med i beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 395.1 minskas i motsvarande grad.

De institut som avses i första stycket ska i sina strategier för att bemöta koncentrationsrisker inbegripa följande:

a) Strategier och processer för att bemöta risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet för dessa.

b) Strategier och processer i fall då ett stresstest indikerar ett lägre realiserbart värde för säkerheter än som beaktas vid användning av den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2.

c) Strategier och processer för koncentrationsrisker till följd av tillämpningen av tekniker för reducering av kreditrisker, särskilt vid stora indirekta kreditexponeringar (exempelvis mot en enskild utgivare av värdepapper som tagits emot som säkerhet).

Artikel 402

Exponeringar till följd av lån säkerställda med panträtt

►C2 1. Vid beräkningen av exponeringsbelopp i enlighet med artikel 395 får ett institut minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad av fast egendom i enlighet med artikel 125.1 med det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånevärdet för den berörda fasta egendomen, men ◄ inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 35 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.2.

b) Exponeringen eller en del av exponeringen är fullständigt säkrad genom

i) panträtt i bostadsfastigheter, eller

ii) en bostadsfastighet i en transaktion med fastighetsleasing där leasegivaren bibehåller fullt ägande av bostadsfastigheten och leasetagaren ännu inte har utövat sin rätt att köpa.

c) De krav som anges i artiklarna 208 och 229.1 är uppfyllda.

▼B

►C2 2. Vid beräkningen av exponeringsvärden i enlighet med artikel 395 får ett institut minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad av fast egendom i enlighet med artikel 126.1 med det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånevärdet för den berörda fasta egendomen, men ◄ inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 50 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.2.

b) Exponeringen är fullständigt säkrad genom

i) panträtt i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter, eller

▼C2

ii) kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter och exponeringar som avser transaktioner med leasing av fast egendom.

▼B

c) De krav som anges i artiklarna 126.2 a, 208 och 229.1 är uppfyllda.

d) De kommersiella fastigheterna ska vara helt uppförda.

3. Ett institut får behandla en exponering mot en motpart som härrör från en omvänd repa enligt vilken institutet av motparten har förvärvat av den säkrade skulden oberoende panträtter i tredje parters fasta egendom som ett antal enskilda exponeringar mot var och en av dessa tredje parter, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Motparten är ett institut.

b) Exponeringen är fullständigt säkrad genom de panträtter i dessa tredje parters fasta egendom som institutet har förvärvat, och institutet kan göra dessa rätter gällande.

c) Institutet har sett till att kraven i artiklarna 208 och 229.1 är uppfyllda.

d) Institutet blir innehavare av de fordringar som motparten har gentemot tredje parterna i händelse av motpartens fallissemang, insolvens eller likvidation.

e) Institutet rapporterar i enlighet med artikel 394 till de behöriga myndigheterna totalbeloppet för de exponeringar mot varje annat institut som behandlas i enlighet med denna punkt.

▼B

I detta syfte ska institutet förutsätta att det har en exponering mot varje tredje part för beloppet på den fordran som motparten har mot den tredje parten i stället för motsvarande belopp för exponeringen mot motparten. Återstoden av exponeringen mot motparten, om en sådan återstod finns, ska även fortsättningsvis behandlas som en exponering mot motparten.

Artikel 403

Substitutionsmetod

1. När en exponering gentemot en kund garanterats av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part, får ett institut

a) behandla den garanterade delen av exponeringen som om den gällde mot garantigivaren i stället för mot kunden, under förutsättning att den ej säkrade exponeringen mot garantigivaren skulle ha tilldelats en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den ej säkrade exponeringen mot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2,

b) behandla den del av exponeringen som har säkerhet i form av marknadsvärdet på erkända säkerheter som om den gjorts mot tredje part i stället för mot kunden, om exponeringen garanteras genom säkerhet och under förutsättning att den säkrade delen av exponeringen skulle åsättas en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den ej säkrade exponeringen gentemot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2.

Den metod som anges i första stycket led b får inte användas av ett institut om det föreligger en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet.

Vid tillämpning av denna del får ett institut enbart använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket led b, om det har tillstånd att använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid tillämpning av artikel 92.

2. När ett institut tillämpar punkt 1 a

a) ska det belopp av exponeringen som ska betraktas som säkrad beräknas enligt bestämmelserna om behandlingen av valutaobalanser för obetalt kreditskydd i del tre avdelning II kapitel 4, om garantin är uttryckt i en annan valuta än den som gäller för exponeringen,

b) ska en obalans mellan löptiderna för exponeringen respektive skyddet behandlas enligt bestämmelserna om behandling av löptidsobalanser i del tre avdelning II kapitel 4,

c) kan partiell täckning få beaktas genom den behandling som anges i del tre avdelning II kapitel 4.

▼B

DEL FEM

EXPONERINGAR MOT ÖVERFÖRD KREDITRISK

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR DENNA DEL

Artikel 404

Tillämpningsområde

Avdelningarna II och III ska tillämpas på nya värdepapperiseringar utgivna den 1 januari 2011 eller därefter. Efter den 31 december 2014 ska avdelningarna II och III tillämpas på befintliga värdepapperiseringar, om nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den dagen.

AVDELNING II

KRAV FÖR INVESTERANDE INSTITUT

Artikel 405

Utgivarens kvarvarande intresse

1. Ett institut som inte agerar som originator, medverkande institut eller ursprunglig långivare ska endast vara exponerat mot kreditrisken i en värdepapperiseringsposition i eller utanför sitt handelslager, om originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren uttryckligen har meddelat institutet att vederbörande fortlöpande kommer att bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto, vilket under inga omständigheter får understiga 5 %.

Endast något av följande kvalificeras som bibehållande av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto på minst 5 %:

a) Bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförts till investerarna.

b) Vid värdepapperisering av rullande exponeringar, bibehållande av originatorns andel på minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.

c) Bibehållande av slumpvis utvalda exponeringar som motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna, vilka annars skulle ha värdepapperiserats i den aktuella transaktionen, förutsatt att antalet potentiella värdepapperiserade exponeringar ursprungligen inte understiger 100.

d) Bibehållande av den tranch som är i första-förlustläge och vid behov andra trancher med samma eller högre riskprofil än de som överförts eller sålts till investerare, vilka inte har kortare löptid än de som överförts eller sålts till investerare, så att bibehållandet totalt motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.

▼B

e) Bibehållande av den exponering som är i första-förlustläge och som motsvarar minst 5 % av varje värdepapperiserad exponering i värdepapperiseringen.

Ekonomiskt intresse netto mäts vid ursprungstidpunkten och ska upprätthållas fortlöpande. Det ekonomiska intresset netto, inbegripet bibehållna positioner, intressen eller exponeringar ska inte omfattas av någon kreditriskreducering eller några korta positioner eller någon annan risksäkring och får inte säljas. Det ekonomiska intresset netto ska bestämmas av det teoretiska värdet för poster utanför balansräkningen.

Bibehållandekraven ska inte tillämpas mer än en gång för en given värdepapperisering.

2. När ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt holdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt holdingföretag inom EU eller ett av dess dotterföretag i egenskap av originator eller medverkande kreditinstitut värdepapperiserar exponeringar från flera kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn, kan kravet i punkt 1 uppfyllas på grundval av den konsoliderade situationen för det närstående moderinstitutet inom EU, det finansiella holdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella holdingföretaget inom EU.

Det första stycket ska endast vara tillämpligt om de kreditinstitut, värdepappersföretag eller finansiella institut som gav upphov till de värdepapperiserade exponeringarna själva har åtagit sig att följa de krav som anges i artikel 408 och att i god tid till originatorn eller det medverkande kreditinstitutet och till moderinstitutet inom EU, det finansiella holdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella holdingföretaget inom EU överlämna de uppgifter som behövs för att uppfylla kraven i artikel 398.

3. Punkt 1 ska inte gälla när de värdepapperiserade exponeringarna är exponeringar mot eller helt, ovillkorligt och oåterkalleligt garanterade av följande enheter:

a) Nationella regeringar eller centralbanker.

b) Delstatliga regeringar, lokala myndigheter eller offentliga organ i medlemsstaterna.

c) Institut som har tilldelats riskvikten 50 % eller mindre enligt del tre avdelning II kapitel 2.

d) Multilaterala utvecklingsbanker.

4. Punkt 1 ska inte tillämpas på transaktioner som grundar sig på ett klart, transparent och allmänt tillgängligt index, där de underliggande referensenheterna är identiska med de enheter som ingår i ett index av enheter med stor omsättning eller är andra överlåtbara värdepapper än värdepapperiseringspositioner,

▼B

Artikel 406

Tillbörlig aktsamhet

1. Institut ska innan de blir exponerade för värdepapperiseringsrisker och vid behov därefter för de behöriga myndigheterna för var och en av sina individuella värdepapperiseringspositioner kunna redovisa att de har en heltäckande och grundlig förståelse för och har tillämpat formella policyriktlinjer och formella förfaranden som lämpar sig för positioner i och utanför handelslagret, i proportion till riskprofilen för deras investeringar i värdepapperiseringspositioner, för att analysera och registrera följande:

a) Den information som meddelats enligt artikel 405.1 av originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långivare för att närmare ange det ekonomiska intresse netto i värdepapperiseringen som de fortlöpande bibehåller.

b) Den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper.

c) Riskegenskaperna hos värdepapperspositionens underliggande exponeringar.

d) Originatorernas eller de medverkande kreditinstitutens anseende och förluster vid tidigare värdepapperiseringar i värdepapperiseringspositionens relevanta underliggande exponeringsklasser.

e) De uttalande384n som gjorts och den information som givits av originatorer eller medverkande institut eller av deras ombud eller rådgivare om deras noggranna genomgång av de värdepapperiserade exponeringarna och i tillämpliga fall av kvaliteten på säkerheterna för de värdepapperiserade exponeringarna.

f) I tillämpliga fall, de metoder och begrepp på vilka värderingen av säkerheter för de värdepapperiserade exponeringarna baseras och de policyriktlinjer som originatorn eller det medverkande kreditinstitutet har antagit för att garantera värderingsmannens oberoende.

g) Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på resultatet för institutets värdepapperiseringsposition, t.ex. avtalsmässiga prioritetsordningar för kontantflöden och därmed sammanhängande triggers, kreditförstärkningar, likviditetsförstärkningar, triggers för marknadsvärde och transaktionsspecifik definition av fallissemang.

Institut ska regelbundet utföra egna stresstester som lämpar sig för deras värdepapperiseringspositioner. I detta syfte kan instituten förlita sig på finansiella modeller som utvecklats av ett externt ratinginstitut, under förutsättning att instituten på anmodan kan visa att de före investeringen noggrant har validerat relevanta antaganden i modellerna och modellernas struktur och att de förstår metoder, antaganden och resultat.

2. Institut som inte agerar som originatorer, medverkande kreditinstitut eller ursprungliga långivare ska införa formella förfaranden som lämpar sig för deras handelslager eller utanför deras handelslager, i proportion till riskprofilen för deras investeringar i värdepapperiserade positioner, för att fortlöpande och i rätt tid övervaka information om

▼B

utvecklingen av deras värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar. Detta ska i tillämpliga fall innefatta exponeringsslaget, procentandelen lån som är obetalda 30, 60 respektive 90 dagar efter förfallodagen, fallissemangsfrekvens, frekvensen förskottsbetalade lån, lån som sagts upp, typ av säkerheter och huruvida de är bebodda, frekvensfördelningen av kreditpoäng eller andra mått för kreditvärdighet inom underliggande exponeringar, sektoriell och geografisk spridning och frekvensfördelning av belåningsgrader med intervallbredder som underlättar lämpliga känslighetsanalyser. I de fall de underliggande exponeringarna själva utgörs av värdepapperiseringspositioner ska instituten ha den information som anges i detta stycke inte endast om de underliggande värdepapperiseringstrancherna, t.ex. utgivarens namn och kreditvärdighet, utan även om egenskaper och resultatutveckling för de grupper av tillgångar som ligger under dessa värdepapperiseringstrancher.

Institut ska även tillämpa samma analysstandarder på ägarandelar eller emissionsgarantier i värdepapperiseringsemissioner som köpts från tredje part, oavsett om sådana ägarandelar eller emissionsgarantier innehas i deras handelslager eller utanför handelslagret.

Artikel 407

Ytterligare riskviktning

I de fall kraven i artiklarna 405, 406 eller 409 i något väsentligt hänseende inte är uppfyllda på grund av institutets försumlighet eller underlåtenhet, ska de behöriga myndigheterna fastställa en proportionerlig extra riskvikt på minst 250 % av den riskvikt (maximerad till 1 250 %) som ska tillämpas för de relevanta värdepapperiseringspositionerna enligt artiklarna 245.6 respektive 337.3. Den extra riskvikten ska ökas stegvis med varje påföljande överträdelse av bestämmelserna om tillbörlig aktsamhet.

De behöriga myndigheterna ska beakta undantagen för vissa värdepapperiseringar enligt artikel 405.3 genom att minska den riskvikt som annars skulle fastställas enligt denna artikel avseende en värdepapperisering för vilken artikel 405.3 är tillämplig.

AVDELNING III

KRAV FÖR MEDVERKANDE INSTITUT OCH INSTITUT SOM ÄR ORIGINATORER

Artikel 408

Kriterier för kreditgivning

Medverkande institut och institut som är originatorer ska tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning i enlighet med kraven i artikel 79 i direktiv 2013/36/EU på exponeringar som ska värdepapperiseras som de tillämpar på exponeringar som innehas utanför det egna handelslagret. I detta syfte ska samma processer för att godkänna och i förekommande fall ändra, förnya och återfinansiera krediter tillämpas av det institut som är originator och det medverkande institutet.

▼B

Om kraven i första stycket i denna artikel inte är uppfyllda, ska artikel 245.1 inte tillämpas av ett institut som är originator och det ska inte ges tillåtelse att utesluta de värdepapperiserade exponeringarna från beräkningen av sitt kapitalkrav enligt denna förordning.

Artikel 409

Information till investerare

Institut som agerar som originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långivare ska upplysa investerare om nivån på sina åtaganden enligt artikel 405 att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen. Medverkande institut och institut som är originatorer ska säkerställa att framtida investerare har lätt och snabb tillgång till alla i sak relevanta data om kreditkvaliteten och resultatutvecklingen för de enskilda underliggande exponeringarna, kassaflödena och säkerheterna för en värdepapperiseringsexponering samt sådan information som är nödvändig för att utföra heltäckande och väl underbyggda stresstester på kassaflödena och värdena på säkerheterna för de underliggande exponeringarna. I detta syfte ska "i sak relevanta data" fastställas den dag då värdepapperiseringen sker och i tillämpliga fall beroende på värdepapperiseringens art därefter.

Artikel 410

Enhetliga villkor för tillämpning

1. EBA ska årligen rapportera till kommissionen om de åtgärder som de behöriga myndigheterna har vidtagit för att säkerställa att instituten uppfyller kraven i avdelningarna II och III.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att närmare specificera följande:

a) De krav i artiklarna 405 och 406 som gäller institut som blir exponerade mot värdepapperiseringsrisken.

b) Bibehållandekravet, inklusive kvalifikationskriterierna för att bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto enligt artikel 405 och bibehållandenivån.

c) Kraven på tillbörlig aktsamhet i artikel 406 för institut som blir exponerade mot en värdepapperiseringsposition.

d) Kraven i artiklarna 408 och 409 som gäller medverkande institut och institut som är originatorer.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att underlätta samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller genomförandet av artikel 407, inbegripet för åtgärder som ska vidtas i händelse av bristande efterlevnad av kraven på noggranna genomgångar och riskhantering.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

DEL SEX

LIKVIDITET

AVDELNING I

DEFINITIONER OCH KRAV PÅ LIKVIDITETSTÄCKNING

Artikel 411

Definitioner

I denna del gäller följande definitioner:

1. finansiell kund: en kund som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller är något av följande:

   a) Ett kreditinstitut.

   b) Ett värdepappersföretag.

   c) Ett specialföretag för värdepapperisering.

   d) En fond.

   e) En fond med fast andelskapital.

   f) Ett försäkringsföretag.

   g) Ett finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet.

2. inlåning från allmänheten: en skuld till en fysisk person eller till ett litet eller medelstort företag, om den fysiska personen eller det företaget skulle kunna hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller internmetoden för kreditrisk eller en skuld till ett företag som är berättigat till den behandling som anges i artikel 153.4 och där de sammanlagda insättningarna till alla sådana företag på gruppbasis inte överstiger 1 miljon EUR.

▼B

Artikel 412

Likviditetstäckningskrav

1. Instituten ska ha tillräckliga likvida tillgångar till ett sammanlagt värde som täcker likviditetsutflödena minus likviditetsinflöden i stressituationer, för att se till att instituten har likviditetsbuffertar som är tillräckliga för att möta eventuella obalanser mellan likviditetsinflöden och -utflöden i svåra stressituationer under en period av trettio dagar. Under stressperioder får instituten använda sina likvida tillgångar till att täcka sina nettolikviditetsutflöden.

2. Instituten ska inte räkna dubbla likviditetsinflöden och likvida tillgångar.

3. Instituten får använda de likvida tillgångar som avses i punkt 1 för att uppfylla sina skyldigheter i stressituationer i enlighet med artikel 414.

4. Bestämmelserna i avdelning II ska uteslutande tillämpas för att närmare fastställa de rapporteringsskyldigheter som anges i artikel 415.

5. Innan bindande minimistandarder för likviditetstäckningskrav har fastställts och införts fullt ut i unionen i enlighet med artikel 460, får medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser i fråga om likviditetskrav. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får kräva att nationellt auktoriserade institut, eller en undergrupp av dessa institut, behåller ett högre likviditetstäckningskrav på upp till 100 % till dess att en bindande minimistandard på 100 % införs fullt ut i enlighet med artikel 460.

Artikel 413

Stabil finansiering

1. Instituten ska säkerställa att långsiktiga skyldigheter tillgodoses på ett tillfredsställande sätt med hjälp av en uppsättning stabila finansieringsinstrument, både under normala förhållanden och i stressituationer.

2. Bestämmelserna i avdelning II ska uteslutande tillämpas för att närmare fastställa de rapporteringsskyldigheter som anges i artikel 415.

3. Innan bindande minimistandarder för kraven på stabil nettofinansiering har fastställts och införts i unionen i enlighet med artikel 510 får medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser i fråga om krav på stabil finansiering.

Artikel 414

Uppfyllande av likviditetskraven

Om ett institut inte uppfyller, eller förväntar sig att inte uppfylla, det krav som anges i artikel 412 eller den allmänna skyldighet som anges i artikel 413.1, även under stressperioder, ska det omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna och utan onödigt dröjsmål lägga fram en plan för de behöriga myndigheterna över hur det inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kravet i artikel 412 eller artikel 413.1. Tills dess att

▼B

institutet åter uppfyller kravet ska det rapportera de poster som avses i avdelning II eller avdelning III, beroende på vad som är lämpligt, dagligen i slutet av varje affärsdag, såvida inte den behöriga myndigheten tillåter en lägre rapporteringsfrekvens och en längre svarstid för rapportering. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja sådana tillstånd med utgångspunkt i ett instituts enskilda situation och med beaktande av omfattningen av och komplexiteten i institutets verksamhet. De ska övervaka genomförandet av återställningsplanen och ska vid behov kräva en snabbare återställning.

AVDELNING II

LIKVIDITETSRAPPORTERING

Artikel 415

Rapporteringsskyldighet och rapporteringsformat

1. Instituten ska i en enda valuta, oberoende av deras faktiska valuta, till de behöriga myndigheterna rapportera de poster som avses i avdelningarna II och III och deras komponenter, inbegripet sammansättningen av deras likvida tillgångar i enlighet med artikel 416. Innan likviditetstäckningskravet i del sex har fastställts till fullo och införts som en minimistandard i enlighet med artikel 460, ska instituten rapportera de poster som anges i avdelning II och bilaga III. Instituten ska rapportera de poster som anges i avdelning III. Rapporter ska lämnas minst en gång i månaden för de poster som avses i avdelning II och bilaga III och minst en gång per kvartal för de poster som avses i avdelning III.

Rapporteringsformaten ska inbegripa all nödvändig information och ska möjliggöra för EBA att bedöma om utlåning mot säkerhet och swappar i fall där de likvida tillgångar som avses i artikel 416.1 a, b och c har erhållits mot säkerhet som inte är kvalificerad enligt artikel 416.1 a, b och c och har kvittats på ett korrekt sätt

2. Ett institut ska rapportera separat till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten de poster som avses i punkt 1 i nedanstående valuta när det har

a) samlade skulder i en annan valuta än den som anges som rapporteringsvaluta i punkt 1, uppgående till eller överskridande 5 procent av institutets eller likviditetsundergruppens totala skulder, eller

b) en betydande filial i enlighet med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU i en värdmedlemsstat som använder en annan valuta än den som anges som rapporteringsvaluta i punkt 1 i den här artikeln.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera följande:

a) Enhetliga format och it-lösningar med tillhörande instruktioner för frekvens och referens- och överföringsdatum. Rapporteringsformat och -frekvenser ska stå i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i institutens olika verksamheter och ska omfatta den rapportering som krävs enligt punkterna 1 och 2.

▼B

b) Ytterligare likviditetsövervakningsmått som krävs för att de behöriga myndigheterna ska få en grundlig förståelse över likviditetsriskprofilen, i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i ett instituts verksamhet.

▼C1

EBA ska till kommissionen överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande avseende de element som anges i led a senast den 28 juli 2013, och led b senast den 1 januari 2014.

▼B

Innan bindande likviditetskrav införts fullt ut får de behöriga myndigheterna fortsätta att samla information genom övervakningsverktyg i syfte att övervaka efterlevnaden av befintliga nationella likviditetsstandarder.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska på begäran utandröjsmål och på elektronisk väg ge de behöriga myndigheterna och den nationella centralbanken i värdmedlemsstaten samt EBA de enskilda rapporterna i enlighet med denna artikel.

►C2 5. De behöriga myndigheter som utövar tillsyn på gruppnivå i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU ◄ ska på begäran utan dröjsmål och på elektronisk väg ge följande myndigheter samtliga rapporter som institutet har lämnat in i enlighet med det enhetliga format som avses i punkt 3:

a) De behöriga myndigheterna och den nationella centralbanken i den värdmedlemsstat där det finns betydande filialer i enlighet med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU till moderinstitutet eller institut som är kontrollerade av samma finansiella moderholdingföretag.

b) De behöriga myndigheter som har auktoriserat dotterföretag till moderinstitutet eller institut som kontrolleras av samma finansiella moderholdingföretag och centralbanken i samma medlemsstat.

c) EBA.

d) ECB.

6. De behöriga myndigheter som har auktoriserat ett institut som är ett dotterföretag till ett moderinstitut eller ett finansiellt moderholdingföretag ska på begäran utan dröjsmål och på elektronisk väg ge de behöriga myndigheter som ska utöva gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, centralbanken i den medlemsstat där institutet är auktoriserat samt EBA alla rapporter som det institutet har lämnat i enlighet med de enhetliga rapporteringsformat som avses i punkt 3.

▼B

Artikel 416

Rapportering om likvida tillgångar

1. Instituten ska rapportera följande som likvida tillgångar, om de inte är uteslutna enligt punkt 2 och endast om de likvida tillgångarna uppfyller kraven i punkt 3:

a) Kontanta medel och exponeringar mot centralbanker i den mån som dessa exponeringar kan tas ut när som helst under stressperioder. Vad gäller insättningar hos centralbanker ska den behöriga myndigheten och centralbanken sträva efter att nå en gemensam överenskommelse om i vilken utsträckning minimireserver kan tas ut under stressperioder.

b) Andra överlåtbara tillgångar av extremt hög likviditets- och kreditkvalitet.

c) Överlåtbara tillgångar som utgör fordringar eller som garanteras av

i) den nationella regeringen i en medlemsstat, en region med befogenhet att uppbära och driva in skatt eller ett tredjeland i den nationella eller regionala regeringens valuta, om institutet har en likviditetsrisk i den medlemsstaten eller det tredjelandet som det täcker genom att inneha dessa likvida tillgångar,

ii) centralbanker och offentliga organ som inte tillhör den nationella regeringen, i centralbankens och de offentliga organens valuta,

iii) banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden, Europeiska kommissionen och multilaterala utvecklingsbanker,

iv) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Europeiska stabilitetsmekanismen.

d) Överlåtbara tillgångar av hög likviditets- och kreditkvalitet.

e) Standbykreditmöjligheter i reserv som beviljats av centralbanker inom ramen för penningpolitiken i den mån som dessa faciliteter inte täcks av någon säkerhet genom likvida tillgångar och förutom likviditetsstöd i krislägen.

f) Om kreditinstitutet ingår i ett nätverk enligt bestämmelser i lag eller bolagsordning, lagstadgade eller obligatoriska minimiinsättningarna hos det centrala kreditinstitutet och annan obligatorisk eller genom avtal tillgänglig likvid finansiering från det centrala kreditinstitutet eller institut som är medlemmar i det nätverk som avses i artikel 113.7, eller berättigat till det undantag som anges i artikel 10, i den mån som denna finansiering inte säkerställs av likvida tillgångar.

▼B

I väntan på en enhetlig definition i enlighet med artikel 460 av hög och extremt hög likvids- och kreditkvalitet ska instituten själva i en bestämd valuta identifiera omsättningsbara tillgångar som är av hög respektive extremt hög likviditets- och kreditkvalitet. I väntan på en enhetlig definition får de behöriga myndigheterna, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 509.3, 509.4 och 509.5, tillhandahålla generell vägledning, som instituten ska följa när de identifierar tillgångar av hög och extremt hög likviditets- och kreditkvalitet. I avsaknad av sådan vägledning ska instituten använda transparenta och objektiva kriterier för detta ändamål, däribland vissa eller samtliga av de kriterier som anges i artikel 509.3, 509.4 och 509.5.

2. Följande ska inte betraktas som likvida tillgångar:

a) Tillgångar som har emitterats av ett kreditinstitut, såvida de inte uppfyller något av följande villkor:

   i) De är obligationer som är berättigade till den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5 eller instrument med bakomliggande tillgångar om de visar sig vara av högsta kreditkvalitet fastställd av EBA i enlighet med kriterierna i artikel 509.3, 509.4 och 509.5.

   ii) De är andra obligationer än de obligationer som avses under led i i denna punkt i enlighet med artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.

   iii) Kreditinstitutet har inrättats av den nationella eller regionala regeringen i en medlemsstat och denna regering har skyldighet att skydda institutets finansiella status och säkerställa dess fortlevnad under hela dess livstid, eller genom att tillgången garanteras uttryckligen av regeringen eller minst 90 % av de lån som institutet beviljat är direkt eller indirekt garanterade av regeringen och tillgången används huvudsakligen för att finansiera subventionerade lån som beviljas på icke konkurrensutsatt, icke vinstdrivande grund i syfte att främja regeringens offentliga politiska mål.

b) Nya tillgångar som tillhandahålls institutet som säkerhet inom ramen för finansiella transaktioner avseende omvända repor och transaktioner för värdepappersfinansiering och som innehas av institutet endast i syfte att reducera kreditrisken och som inte är tillgängliga för användning av institutet enligt lag och avtal.

c) Tillgångar som har emitterats av något av följande:

   i) Ett värdepappersföretag.

   ii) Ett försäkringsföretag.

   iii) Ett finansiellt holdingföretag.

   iv) Ett blandat finansiellt holdingföretag.

   v) Någon annan enhet som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som är förtecknade i bilaga I till direktiv 2013/36/EU.

▼B

3. I enlighet med punkt 1 ska instituten som likvida tillgångar endast rapportera de tillgångar som uppfyller följande villkor:

a) De är inte ianspråkstagna eller tillgängliga inom portföljer med säkerheter som ska användas för att erhålla ytterligare finansiering inom ramen för beviljade men ännu ej finansierade krediter som är tillgängliga för institutet.

b) De är inte emitterade av institutet självt eller dess moderinstitut eller dotterföretag eller något annat dotterföretag till institutets moderinstitut eller finansiella moderholdingföretag.

c) Deras pris är föremål för överenskommelse mellan marknadsdeltagare och kan lätt observeras på marknaden eller deras pris kan fastställas med en formel som är lätt att beräkna på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter och är inte beroende av antaganden som brukar vara fallet för strukturerade eller exotiska produkter.

d) De är godtagbara säkerheter för en centralbanks standardiserade likviditetsåtgärder i en medlemsstat, eller om de likvida tillgångarna innehas för att möta likviditetsutflöden i valutan i ett tredjeland, hos centralbanken i det tredjelandet.

e) De är noterade på en erkänd börs eller de är överlåtbara genom direkt försäljning eller via en bilateral repa på godkända repomarknader. Dessa kriterier ska bedömas separat för varje marknad.

▼C2

De villkor som avses i leden c, d och e i första stycket ska inte tillämpas på de tillgångar som anges i punkt 1 a, e och f.

▼B

Det villkor som avses i led d i första stycket ska inte tillämpas i fråga om likvida tillgångar som innehas för att möta likviditetsutflöden i en valuta där det finns en extremt snäv definition av belåningsbarhet hos centralbanken. När det gäller likvida tillgångar uttryckta i tredjelandsvalutor, ska detta undantag tillämpas och endast tillämpas om de behöriga myndigheterna i tredjelandet tillämpar samma eller ett motsvarande undantag.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1, 3 och 3 ska instituten i avvaktan på specificeringen av ett bindande likviditetskrav i enlighet med artikel 460 och i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln rapportera om

a) andra tillgångar som inte är belåningsbara i centralbanken men överlåtbara, såsom aktier och guld, utifrån transparenta och objektiva kriterier, inbegripet vissa eller alla kriterier som är förtecknade i artikel 509.3, 509.4 och 509.5,

b) andra tillgångar som är belåningsbara i centralbanken och överlåtbara, såsom instrument med bakomliggande tillgångar av högsta kreditkvalitet fastställd av EBA i enlighet med kriterierna i artikel 509.3, 509.4 och 509.5,

▼B

c) andra tillgångar som är belåningsbara i centralbanken men inte överlåtbara såsom kreditfordringar, fastställda av EBA i enlighet med kriterierna i artikel 509.3, 509.4 och 509.5.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med en förteckning över de valutor som uppfyller de krav som avses i punkt 3 tredje stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 mars 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Innan de tekniska standarder som avses i tredje stycke träder i kraft, får instituten fortsätta att använda den behandling som anges i punkt 3 andra stycket, om de behöriga myndigheterna har tillämpat den behandlingen före den 1 januari 2014.

6. Aktier eller andelar i fonder får behandlas som likvida tillgångar upp till ett absolut belopp på 500 miljoner EUR av varje enskilt instituts portfölj av likvida tillgångar, under förutsättning att kraven i artikel 132.3 är uppfyllda och att fonden, utöver derivat för att reducera ränterisk, kreditrisk eller valutarisk, enbart investerar i likvida tillgångar i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

En fonds användning eller potentiella användning av derivatinstrument för att säkra risker med tillåtna placeringar ska inte hindra fonden från att godtas. När marknadsvärdet av dess andelar inte regelbundet beräknas av sådana tredje parter som anges artikel 418.4 a och b och den behöriga myndigheten inte är övertygad om att institutet har utvecklat stabila metoder och processer för sådana värderingar i enlighet med första meningen i artikel 418.4, ska andelar i fonden inte behandlas som likvida tillgångar.

7. Om en likvid tillgång upphör att vara godtagbar i reserven av likvida tillgångar får ett institut ändå fortsätta att betrakta den som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 kalenderdagar. Om en likvid tillgång i en fond upphör att vara godtagbar för den behandling som anges i punkt 5, kan aktier eller andelar i fonden ändå betraktas som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar, förutsatt att dessa tillgångar inte överskrider 10 procent av fondens samlade tillgångar.

Artikel 417

Operativa krav för innehav av likvida tillgångar

Institutet ska endast rapportera innehav av likvida tillgångar som uppfyller följande villkor som likvida tillgångar:

a) De är ändamålsenligt diversifierade. Diversifiering krävs inte när det gäller tillgångar som motsvarar artikel 416.1 a, b och c.

▼B

b) De kan rättsligt och i praktiken lätt och snabbt när som helst under de närmaste 30 dagarna likvideras genom direkt försäljning eller via en bilateral repa på en godkänd repomarknad för att möta förfallande ingångna förpliktelser. De likvida tillgångar som avses i artikel 416.1 c vilka innehas i tredjeländer där det finns överföringsbegränsningar eller som är denominerade i icke-konvertibla valutor ska endast vara tillgängliga i den mån de motsvarar utflöden i det berörda tredjelandet eller den berörda valutan såvida inte institutet kan visa de behöriga myndigheterna att de på ett tillbörligt sätt säkrat valutarisken.

c) De likvida tillgångarna kontrolleras av en funktion för likviditetsförvaltning.

►C2 d) En andel av de likvida tillgångarna, med undantag för de tillgångar som anges i artikel 416.1 a, c, e och f, likvideras ◄ regelbundet och minst en gång per år genom direkt försäljning eller via bilaterala repor på en godkänd repomarknad i syfte att

i) pröva tillträdet till marknaden för dessa tillgångar,

ii) pröva effektiviteten i institutets processer för likvidering av tillgångar,

iii) pröva tillgångarnas användbarhet,

iv) minimera risken för negativa signaler under en stressperiod.

e) Prisrisker förknippade med tillgångarna får säkras, men de likvida tillgångarna måste omfattas av ändamålsenliga interna arrangemang som säkerställer att de vid behov är obehindrat tillgängliga för finansförvaltningen, och särskilt att de inte kommer att användas i andra pågående operationer, däribland

i) risksäkring eller andra handelsstrategier,

ii) tillhandahållande av kreditförstärkningar i strukturerade transaktioner,

iii) som täckning för operativa kostnader.

f) Valören av de likvida tillgångarna stämmer överens med fördelningen per valuta av likviditetsutflöden efter avdrag för inflöden.

Artikel 418

Värdering av likvida tillgångar

1. Värdet på en likvid tillgång som ska rapporteras ska vara dess marknadsvärde, med hänsyn tagen till lämpliga nedsättningar som åtminstone reflekterar durationen, kredit och likviditetsrisken samt typiska nedsättningar för repor under perioder av allmänna störningar på marknaden. Nedsättningarna ska vara minst 15 % för de tillgångar som anges i artikel 416.1 d. Om institutet säkrar prisrisken förknippade med tillgången, ska det ta hänsyn till det kassaflöde som genereras vid en eventuell stängning av säkringen.

▼B

2. Andelar i fonder i enlighet med artikel 416.6 ska nedsättas genom en genomlysning av de underliggande tillgångarna enligt följande:

a) 0 % för de tillgångar som anges i artikel 416.1 a.

b) 5 % för de tillgångar som anges i artikel 416.1 b och c.

c) 20 % för de tillgångar som anges i artikel 416.1 d.

3. Den genomlysningsmetod som avses i punkt 2 ska tillämpas enligt följande:

a) När institutet känner till en fonds underliggande exponeringar, får det göra en genomlysning av dessa underliggande exponeringar för att hänföra dem till artikel 416.1 a–d.

b) När institutet inte känner till en fonds underliggande exponeringar, ska det antas att fonden investerar upp till den högsta tillåtna gränsen i fallande ordning i de tillgångstyper som avses i artikel 416.1 a–d tills dess att den maximala totala investeringsgränsen är nådd.

4. Instituten ska utarbeta robusta metoder och processer för att beräkna och rapportera marknadsvärde och nedsättningar för aktier eller andelar i fonder. Endast om de nöjaktigt kan visa den behöriga myndigheten att den väsentliga innebörden av exponeringen inte motiverar att egna metoder utarbetas får institut använda sig av följande tredjeparter för att beräkna och rapportera nedsättningarna för aktier eller andelar i fondföretag i enlighet med de metoder som anges i punkt 3 a och b:

a) Fondens förvaringsinstitut, under förutsättning att fonden uteslutande investerar i värdepapper och deponerar samtliga värdepapper hos detta förvaringsinstitut.

b) För andra fonder, fondens förvaltningsföretag, under förutsättning att fondens förvaltningsföretag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.

En extern revisor ska styrka att förvaringsinstitutets eller fondens förvaltningsföretags beräkningar är korrekta.

Artikel 419

Valutor med begränsningar för de likvida tillgångarnas tillgänglighet

1. EBA ska bedöma institutens tillgång av de likvida tillgångar som avses i artikel 416.1 b i de valutor som är relevanta för institut som är etablerade i unionen.

▼B

2. När det motiverade behovet av likvida tillgångar mot bakgrund av kravet i artikel 412 överskrider tillgängligheten till dessa likvida tillgångar i en valuta ska ett eller flera av följande undantag tillämpas:

a) Genom undantag från artikel 417 f får den likvida tillgångens valuta avvika från fördelningen per valuta av likviditetsutflöden efter avdrag för likviditetsinflöden.

b) För valutor i medlemsstater eller tredjeländer får de likvida tillgångar som krävs ersättas med kreditfaciliteter från centralbanken i medlemsstaten eller tredjelandet som enligt avtal oåterkalleligen lämnas för de närmaste 30 dagarna till ett rimligt pris, oberoende av det belopp som för närvarande utnyttjas, förutsatt att medlemsstatens eller tredjelandets behöriga myndigheter gör detsamma och att medlemsstaten eller tredjelandet har jämförbara rapporteringskrav.

3. De undantag som tillämpas enligt punkt 2 ska stå i omvänd proportion till tillgängligheten för de berörda tillgångarna. Institutens motiverade behov ska bedömas med beaktande av deras möjlighet att genom sund likviditetsförvaltning minska behovet av dessa likvida tillgångar och andra marknadsdeltagares innehav av dessa tillgångar.

4. EBA ska utveckla förslag till tekniska standarder för genomförande med en förteckning över de valutor som uppfyller de villkor som anges i denna artikel.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 mars 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till reglerande tekniska standarder i syfte att specificera de undantag som avses i punkt 2, inbegripet villkoren för tillämpningen av dessa.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 420

Likviditetsutflöden

1. I avvaktan på specificeringen av ett likviditetskrav i enlighet med artikel 460 ska de likviditetsutflöden som ska rapporteras inbegripa följande:

a) Det aktuella utestående beloppet för inlåning från allmänheten i enlighet med artikel 421.

▼B

b) De aktuella utestående beloppen för andra skulder som förfaller, kan bli föremål för begäran om återbetalning från de emitterande instituten eller tillhandahållaren av finansieringen eller innebära en underförstådd förväntan från tillhandahållaren av finansieringen om att institutet kommer att betala tillbaka skulden under de närmaste 30 dagarna i enlighet med artikel 422.

c) De ytterligare likviditetsutflöden som avses i artikel 423.

d) Det största belopp som kan utnyttjas under de närmaste 30 dagarna från outnyttjade beviljade krediter och likviditetsfaciliteter, i enlighet med artikel 424

e) De ytterligare likviditetsutflöden som identifieras vid bedömningen i enlighet med punkt 2.

2. Instituten ska regelbundet bedöma sannolikheten för och den potentiella volymen likviditetsutflöden under de närmaste 30 dagarna i fråga om produkter och tjänster som inte faller under artiklarna 422, 423 och 424 och som de erbjuder eller finansierar och som potentiella köpare skulle anse vara förknippade med dem, inbegripet, men inte begränsat till likviditetsflöden som beror på eventuella avtalsarrangemang som poster utanför balansräkningen och villkorade finansieringsåtaganden, inbegripet – men inte begränsat till – beviljade finansieringsfaciliteter, outnyttjade lån och förskott till motparter som inte är hushållskunder, inteckningar som har överenskommits men ännu inte utnyttjats, kreditkort, övertrasseringar, planerade kapitalutflöden kopplade till förnyande eller utökning av nya kundkrediter eller kundlån, planerade derivatskulder och handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen, i enlighet med artikel 429 och bilaga I. Dessa utflöden ska bedömas mot bakgrund av ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stresscenario.

Vid denna bedömning ska instituten särskilt ta hänsyn till de väsentliga skador på deras anseende som kan uppstå, om de inte tillhandahåller likviditetsstöd för sådana produkter eller tjänster. Instituten ska till de behöriga myndigheterna minst en gång per år rapportera sådana produkter och tjänster för vilka sannolikheten för och den potentiella volymen likviditetsutflöden som avses i första stycket är väsentlig och de behöriga myndigheterna ska fastställa vilka utflöden som ska tilldelas dem. De behöriga myndigheterna får tillämpa en utflödessats på upp till 5 % för handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen, i enlighet med artikel 429 och bilaga I.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA för vilka typer av produkter och tjänster de har fastställt utflöden på grundval av institutens rapporter. De ska i denna rapport också förklara den metod som har tillämpats för att fastställa utflödena.

Artikel 421

Likviditetsutflöden från inlåning från allmänheten

1. Instituten ska separat rapportera det belopp för inlåning från allmänheten som täcks av insättningsgaranti i enlighet med direktiv 94/19/EG eller en likvärdig insättningsgaranti i ett tredjeland och multiplicera med minst 5 %, när insättningen

a) ingår i en etablerad relation som innebär att uttag är mycket osannolikt,

▼B

b) ingår i ett transaktionskonto, inbegripet konton på vilka lön regelbundet sätts in.

2. Instituten ska multiplicera övrig inlåning från allmänheten, vilka inte avses i punkt 1, med minst 10 %.

3. EBA ska senast den 1 januari 2014, med beaktande av lokala insättares beteende i enlighet med rekommendationer från behöriga myndigheter, offentliggöra riktlinjer för kriterier i syfte att fastställa villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2 i fråga om identifieringen av inlåning från allmänheten som omfattas av andra utflöden samt definitionerna av sådana produkter för tillämpningen av denna avdelning. Dessa riktlinjer ska beakta sannolikheten för att dessa insättningar leder till likviditetsutflöden under de närmaste 30 dagarna. Dessa utflöden ska bedömas mot bakgrund av ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stresscenario.

4. Instituten ska trots det som anges i punkterna 1 och 2 multiplicera inlåning från allmänheten i tredjeländer med en större procentandel än vad som anges i dessa punkterna om denna procentandel anges i jämförbara rapporteringskrav i det tredjelandet.

5. Instituten får utesluta vissa tydligt avgränsade kategorier av inlåning från allmänheten från beräkningen av utflödena, förutsatt att institutet i varje enskilt fall mycket noggrant tillämpar följande för hela kategorin av sådana insättningar, utom under enskilt motiverade svåra omständigheter för insättaren:

a) Insättaren får inte ta ut insättningen inom 30 dagar.

b) För förtida uttag inom 30 dagar ska insättaren betala en straffavgift som inbegriper förlusten av ränta mellan dagen för uttaget och den avtalsenliga förfallodagen plus en väsentlig straffavgift som inte behöver överstiga den ränta som ska betalas för den tid som har gått mellan dagen för insättningen och dagen för uttaget.

Artikel 422

Likviditetsutflöden från andra skulder

1. Instituten ska multiplicera skulder som uppstår till följd av institutets egna rörelsekostnader med 0 %.

2. Instituten ska multiplicera skulder som uppstår till följd av utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsrelaterade transaktioner enligt definitionen i artikel 192.3 med

a) 0 % upp till värdet av de likvida tillgångarna i enlighet medartikel 418, om de är säkerställda med tillgångar som kan klassificeras som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416,

b) 100 % över värdet av de likvida tillgångarna i enlighet med artikel 418, om de är säkerställda med tillgångar som kan klassificeras som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416,

▼B

c) 100 % om de är säkerställda med tillgångar som inte kan klassificeras som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416, med undantag för transaktioner som täcks av led d och e i denna punkt.

d) 25 %, om de är säkerställda med tillgångar som inte kan klassificeras som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416 och långivaren är staten, ett offentligt organ i den medlemsstat där kreditinstitutet har auktoriserats eller har etablerat en filial, eller en multilateral utvecklingsbank. Offentliga organ som erhåller denna behandling begränsas till sådana som har en riskvikt på 20 % eller lägre enligt del 3 avdelning II kapitel 2.

e) 0 % om långivaren är en centralbank.

3. Instituten ska multiplicera skulder som uppstår till följd av insättningar som måste bibehållas

a) av insättaren för att erhålla clearingtjänster, förvaringstjänster eller betalningshanteringstjänster eller andra jämförbara tjänster från institutet,

b) i samband med delning av gemensamma uppgifter inom ramen för ett institutionellt skyddssystem som uppfyller kraven i artikel 113.7 eller som en lagstadgad eller obligatorisk minimiinsättning av en annan enhet som är medlem i samma institutionella skyddssystem,

c) av insättaren inom ramen för en annan etablerad operativ relation än det som avses i led a,

d) av insättaren för att erhålla kontanttransaktions- och clearingtjänster och centrala kreditinstituttjänster och om kreditinstitutet ingår i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande,

med 5 % i fråga om led a i den mån de omfattas av en insättningsgaranti i enlighet med direktiv 94/19/EG eller en likvärdig insättningsgaranti i ett tredjeland och i övriga fall med 25 %.

Inlåning från kreditinstitut som placeras i centrala kreditinstitut som anses vara likvida tillgångar i enlighet med artikel 416.1 f ska multipliceras med 100 % utflödesats.

4. De tjänster i samband med clearing, förvaring, betalningshantering eller motsvarande tjänster som avses i punkt 3 a och d gäller endast sådana tjänster i den omfattning de utförs inom ramen för ett etablerat förhållande som insättaren i väsentlig grad är beroende av. De ska inte enbart bestå i korrespondentens bank- eller prime brokerage-tjänster och institutet ska ha belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas.

▼B

I väntan på en enhetlig definition av etablerad operativ relation enligt punkt 3 c ska instituten själva fastställa kriterier för vad som betecknar en etablerad operativ relation för vilken de har belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas och rapportera sina kriterier till de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna får i avsaknad av en enhetlig definition tillhandahålla generell vägledning som instituten ska följa när de identifierar inlåning som bibehålls av insättaren inom ramen för en etablerad operativ relation.

5. Instituten ska multiplicera skulder som uppstår till följd av insättningar från kunder som inte är finansiella kunder med 40 % om de inte omfattas av punkterna 3 och 4 med och ska multiplicera beloppet för dessa skulder som omfattas av en insättningsgaranti i enlighet med direktiv 94/19/EG eller en likvärdig insättningsgaranti i ett tredje land med 20 %.

6. Instituten ska ta hänsyn till de förväntade likviditetsutflöden och likviditetsinflöden inom 30-dagarsperioden till följd av de avtal som förtecknas i bilaga II på nettobasis över motparterna och multiplicera dessa med 100 %, om det uppstår ett nettolikviditetsutflöde. Med nettobasis avses också netto efter säkerhet som ska tas emot och som kan klassificeras som likvida tillgångar enligt artikel 416.

7. Instituten ska rapportera övriga skulder som inte omfattas av punkterna 1–5 separat.

8. Behöriga myndigheter får tillåta att en lägre utflödesprocentandel tillämpas från fall till fall på de skulder som avses i punkt 7, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Insättaren är

   i) ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag,

   ii) knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,

   iii) ett institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7,

   iv) det centrala institutet eller medlem i ett nätverk i enlighet med artikel 400.2 d.

b) Det finns skäl att förvänta sig ett lägre utflöde under de närmaste 30 dagarna även vid ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stresscenario.

c) Ett motsvarande symmetriskt eller mer konservativt inflöde tillämpas av insättaren genom undantag från artikel 425.

d) Institutet och insättaren är etablerade i samma medlemsstat.

▼B

9. De behöriga myndigheterna får göra undantag från villkoren i punkt 8 d, om artikel 20.1 b tillämpas. I så fall ska ytterligare objektiva kriterier i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460 uppfyllas. Om ett sådant lägre likviditetsutflöde får tillämpas, ska de behöriga myndigheterna informera EBA om resultatet av den process som avses i artikel 20.1 b. De behöriga myndigheterna ska regelbundet kontrollera att villkoren för sådana lägre utflöden är uppfyllda.

10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare specificera de objektiva kriterier som avses i punkt 9.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 423

Ytterligare likviditetsutflöden

1. Andra säkerheter än tillgångar som avses i artikel 416.1 a, b och c som institutet ställer som säkerhet för de avtal som förtecknas i bilaga II, samt för kreditderivat, ska omfattas av ett ytterligare utflöde på 20 %.

2. Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla avtal som de har ingått vilkas avtalsvillkor inom 30 dagar till följd av en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet leder till likviditetsutflöden eller ytterligare behov av att ställa säkerheter. Om de behöriga myndigheterna anser sådana avtal väsentliga i förhållande till institutets potentiella likviditetsutflöden, ska de kräva att institutet lägger till ett ytterligare likviditetsutflöde för dessa avtal, inbegripet ett likviditetsutflöde som motsvarar de ytterligare behov att ställa säkerheter som följer av en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet, t.ex. genom att institutets externa kreditvärdering sänks med tre steg. Institutet ska regelbundet se över omfattningen av denna väsentliga försämring mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått och anmäla resultatet av sin översyn till de behöriga myndigheterna.

3. Institutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som motsvarar de behov av att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, finansiella transaktioner och andra avtal, om de är väsentliga.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren i fråga om begreppet "väsentlig" och metoder för mätning av detta ytterligare utflöde.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

▼B

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Institutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som motsvarar marknadsvärdet på värdepapper eller andra tillgångar som blankats och ska levereras inom en 30-dagarsperiod, såvida institutet inte äger de värdepapper som ska levereras eller har lånat dem på villkor som innebär att de ska återlämnas först efter 30-dagarsperioden och värdepapperen inte ingår i institutets likvida tillgångar.

5. Institutet ska lägga till ett ytterligare likviditetsutflöde som motsvarar

a) den överskjutande säkerhet som institutet innehar och som enligt avtal när som helst kan begäras åter av motparten,

b) säkerheter som ska återlämnas till en motpart;

c) säkerheter som motsvarar tillgångar som kan kvalificeras som likvida tillgångar enligt artikel 416 och som kan ersättas med tillgångar som inte motsvarar tillgångar som kan kvalificeras som likvida tillgångar enligt artikel 416 utan institutets medgivande.

6. Inlåning som erhållits som säkerhet ska inte anses vara skulder vid tillämpningen av artikel 422 utan i tillämpliga fall omfattas av bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 424

Likviditetsutflöden från kredit- och likviditetsfaciliteter

1. Instituten ska rapportera likviditetsutflöden från beviljade kreditfaciliteter och beviljade likviditetsfaciliteter, vilka ska fastställas som en procentandel av det högsta belopp som kan utnyttjas inom de närmaste 30 dagarna. Detta högsta belopp som kan utnyttjas får uppskattas med hänsyn till nettovärdet enligt artikel 420.2 för handelsfinansieringsposter utanför balansräkningen och med hänsyn till nettovärdet i enlighet med artikel 418 av den säkerhet som ska ställas om institutet kan återanvända säkerheten och om säkerheten innehas i form av likvida tillgångar i enlighet med artikel 416. Den säkerhet som ska ställas ska inte vara tillgångar utfärdade av facilitetens motpart eller någon av dess anknutna enheter. Om institutet har tillgång till den information som krävs, ska det högsta belopp som kan utnyttjas för kredit- och likviditetsfaciliteter fastställas som det högsta belopp som skulle kunna tas ut med hänsyn till motpartens egna förpliktelser eller med hänsyn till den på förhand fastställda avtalsenliga planen med förfallodag inom de närmaste 30 dagarna.

2. Det högsta belopp som kan utnyttjas från outnyttjade beviljade kreditfaciliteter och outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter inom de närmaste 30 dagarna ska multipliceras med 5 %, om de kan hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller metoden för intern riskklassificering för kreditrisk.

▼B

3. Det högsta belopp som kan utnyttjas från outnyttjade beviljade kreditfaciliteter och outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter inom de närmaste 30 dagarna ska multipliceras med 10 % om de uppfyller följande villkor:

a) De kan inte hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller metoden för intern riskklassificering för kreditrisk.

b) De har tillhandahållits kunder som inte är finansiella kunder.

c) De har inte tillhandahållits i syfte att ersätta kundens finansiering i lägen där denne inte kan tillgodose sina finansieringsbehov via de finansiella marknaderna.

4. Det beviljade beloppet för en likviditetsfacilitet som har tillhandahållits ett specialföretag för värdepapperisering i syfte att göra det möjligt för ett sådant specialföretag för värdepapperisering att förvärva andra tillgångar än värdepapper från kunder som inte är finansiella kunder ska multipliceras med 10 %, i den mån det beviljade beloppet överstiger summan av nuvarande tillgångar förvärvade från kunder och om det högsta belopp som kan tas ut är avtalsenligt begränsat till summan av de nuvarande förvärvade tillgångarna.

5. Instituten ska rapportera det högsta belopp som kan utnyttjas från andra outnyttjade beviljade kreditfaciliteter och outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter inom de närmaste 30 dagarna. Det gäller särskilt i följande fall:

a) Andra likviditetsfaciliteter som institutet har beviljat specialföretag för värdepapperisering än de som avses i punkt.

b) Arrangemang som innebär att institutet är skyldigt att köpa eller byta tillgångar från ett specialföretag för värdepapperisering.

c) Faciliteter som ställts ut till kreditinstitut.

d) Faciliteter som ställts ut till finansiella institut och värdepappersföretag.

6. Institut som har inrättats och finansieras av åtminstone en central eller regional regering i en medlemsstat får genom undantag från punkt 5 tillämpa de behandlingar som anges i punkterna 2 och 3 även på kredit- och likviditetsfaciliteter som tillhandahålls institut med det enda syftet att direkt eller indirekt finansiera subventionerade lån som kan hänföras till de exponeringsklasser som avses i de punkterna. Om sådana subventionerade lån beviljas via ett annat institut som förmedlare (pass through-lån), får symmetriska in- och utflöden tillämpas av instituten, ►C2 genom undantag från artikel 425.2 g. Sådana ◄ subventionerade lån ska endast vara tillgängliga för personer som inte är finansiella kunder på icke konkurrensutsatt och icke vinstdrivande grund i syfte att främja offentliga politiska mål för unionen och/eller den centrala eller regionala regeringen i medlemsstaten. Det ska endast vara möjligt att utnyttja sådana faciliteter efter en rimligen förväntad begäran om ett subventionerat lån och upp till beloppet för en sådan begäran, kopplat till en resulterande rapport om användningen av de utbetalade medlen.

▼B

Artikel 425

Likviditetsinflöden

1. Instituten ska rapportera sina likviditetsinflöden. De maximala likviditetsinflödena ska vara likviditetsinflödena begränsade till 75 % av likviditetsutflödena. Instituten får undanta likviditetsinflöden från insättningar som görs hos andra institut och som är kvalificerade för de behandlingar som anges i artikel 113.6 och 113.7 från denna gräns. Instituten får från denna begränsning undanta likviditetsinflöden från fordringar på låntagare och investerare i obligationer säkerställda med panträtt som finansieras genom sådana obligationer som omfattas av artikel 129.4, 129.5 eller 129.6 eller obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG. Instituten får undanta inflöden från subventionerade lån som institutet har förmedlat (pass through-lån). Med förbehåll för ett förhandsgodkännande från den behöriga myndighet som är ansvarig för den individuella övervakningen, får institutet helt eller delvis undanta inflöden där insättaren är ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag eller knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.

2. Likviditetsinflödena ska mätas under de närmaste 30 dagarna. De ska endast omfatta avtalsenliga inflöden från exponeringar som inte har förfallit för vilka institutet inte har något skäl att förvänta sig betalningsunderlåtenhet inom 30-dagarsperioden. Likviditetsinflödena ska rapporteras i sin helhet, med följande likviditetsinflöden rapporterade separat:

a) Fordringar på kunder som inte är finansiella kunder för betalning av kapitalbelopp ska räknas ned med 50 % av värdet eller av de avtalsenliga förpliktelserna gentemot dessa kunder om att förlänga finansieringen, beroende på vilket värde som är högst. Detta ska inte tillämpas på fordringar från utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner i enlighet med definitionen i artikel 192.3, där säkerhet har ställts i form av likvida tillgångar i enlighet med artikel 416 enligt led d i denna punkt.

   Med avvikelse från första stycket i denna punkt får de institut som har erhållit en utfästelse enligt artikel 424.6 om att de ska betala ut ett subventionerat lån till en slutlig mottagare beakta ett likviditetsinflöde upp till det belopp som motsvarar det utflöde som de tillämpar på den motsvarande förpliktelse att bevilja sådana subventionerade lån.

b) Fordringar från handelsfinansieringstransaktioner enligt artikel 162.3 andra stycket b med upp till 30 dagars återstående löptid ska till fullo beaktas som inflöden.

c) Tillgångar med obestämt slutdatum för avtalet ska beaktas med ett 20-procentigt inflöde, förutsatt att banken enligt avtalet har rätt att ta ut och begära betalning inom 30 dagar.

▼B

d) Fordringar från utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner i enlighet med definitionen i artikel 192.3, där säkerhet har ställts i form av likvida tillgångar i enlighet med artikel 416.1, ska inte beaktas upp till nettovärdet med hänsyn för nedsättningar av de likvida tillgångarna och ska beaktas till fullo för den återstående fordran.

e) Fordringar som det institut som är skyldigt dessa belopp behandlar i enlighet med artikel 422.3 och 422.4 ska multipliceras med ett motsvarande symmetriskt inflöde.

f) Fordringar från positioner i större aktieindexinstrument, förutsatt att det inte sker någon dubbelräkning med likvida tillgångar.

g) Alla outnyttjade kredit- eller likviditetsfaciliteter och andra eventuella erhållna förpliktelser ska inte beaktas.

3. Förväntade likviditetsutflöden och likviditetsinflöden inom 30-dagarsperioden till följd av de avtal som förtecknas i bilaga II ska avspeglas på nettobasis över motparterna och multipliceras med 100 % av ett nettoinflöde. Med nettobasis avses också netto efter säkerhet som ska tas emot och som kan klassificeras som likvida tillgångar enligt artikel 416.

4. De behöriga myndigheterna får genom undantag från punkt 2 g ge institutet tillstånd att tillämpa ett högre likviditetsinflöde från fall till fall för kredit- och likviditetsfaciliteter, när samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns skäl att förvänta sig ett högre likviditetsinflöde, även när insättaren befinner sig i en kombinerad marknadsstress och idiosynkratisk stress.

b) Motparten är ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag eller knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG eller medlem i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i denna förordning eller det centrala institutet eller en medlem i ett nätverk som omfattas av det undantag som avses i artikel 10 i denna förordning.

c) Ett motsvarande symmetriskt eller mer konservativt likviditetsutflöde tillämpas av motparten med avvikelse från artiklarna 422, 423 och 424.

d) Institutet och motparten ska vara etablerade i samma medlemsstat.

5. De behöriga myndigheterna får göra undantag från villkoret i punkt 4 d, om artikel 20.1 b tillämpas. I så fall ska ytterligare objektiva kriterier i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460 uppfyllas. Om ett sådant högre likviditetsutflöde får tillämpas, ska de behöriga myndigheterna informera EBA om resultatet av den process som avses i artikel 20.1 b. De behöriga myndigheterna ska regelbundet kontrollera att villkoren för sådana högre likviditetsutflöden är uppfyllda.

▼B

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare specificera de ytterligare objektiva kriterier som avses i punkt 5.

EBA ska översända dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen enast den 1 januari 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Instituten ska inte rapportera inflöden från någon av de likvida tillgångar som rapporteras i enlighet med artikel 416, med undantag för fordringar på tillgångar som inte avspeglas i tillgångens marknadsvärde.

8. Institutet ska inte rapportera inflöden från nyingångna skyldigheter.

9. Instituten ska endast beakta likviditetsinflöden som ska tas emot tredjeländer med överföringsbegränsningar eller som är denominerade i icke-konvertibla valutor i den mån de motsvarar utflöden i det berörda tredjelandet respektive den berörda valutan.

Artikel 426

Uppdatering av framtida likviditetskrav

När kommissionen har antagit en delegerad aklt för att specificera likviditetskraven i enlighet med artikel 460, får EBA utarbeta ett förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera villkoren i artikel 421.1, 422, med undantag av punkterna 8, 9 och 10 i den artikeln, och artikel 424 för att beakta internationellt överenskomna standarder.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING III

RAPPORTERING OM STABIL FINANSIERING

Artikel 427

Poster som ger stabil finansiering

1. Instituten ska i enlighet med rapporteringskraven i artikel 415.1 och de enhetliga rapporteringsformaten som avses i artikel 415.3 till de behöriga myndigheterna rapportera följande poster och deras komponenter för att möjliggöra en bedömning av tillgängligheten till stabil finansiering:

▼B

a) Följande kapitalbas, om lämpligt med avräkning av

i) primärkapitalinstrument,

ii) supplementärkapitalinstrument,

iii) andra preferensaktier och kapitalinstrument utöver tillåtet supplementärkapitalbelopp med en effektiv löptid på ett år eller mer.

b) Följande skulder, som inte ingår i led a:

i) Inlåning från allmänheten vilka är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 421.1.

ii) Inlåning från allmänheten vilka är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 421.2.

iii) Insättningar som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 422.3 och 422.4.

iv) Av de insättningarsom avses i led iii, de som omfattas av ett system för insättningsgaranti i enlighet med direktiv 94/19/EG ►C2 eller ett motsvarande system för insättningsgaranti i ett tredjeland och insättningsgarantier i enlighet med artikel 421.1. ◄

v) Av de insättningar som avses i led iii, de som omfattas av artikel 422.3 b.

vi) Av de insättningar som avses i led iii, de som omfattas av artikel 422.3 d.

vii) Insatta belopp som inte omfattas av led i, ii eller iii, om de inte har satts in av finansiella kunder.

viii) All finansiering från finansiella kunder.

ix) Separat från belopp som omfattas av led vii respektive viii, finansiering från utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsrelaterade transaktioner enligt definitionen i artikel 192.3,

— vilken är säkrad med tillgångar som skulle vara kvalificerade som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416,

— vilken är säkrad med andra tillgångar.

x) Skulder som uppstår till följd av emitterade värdepapper som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5 eller i enlighet med artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.

▼B

xi) Följande andra skulder som härrör från emitterade värdepapper som inte omfattas av led a:

— Skulder som härrör från emitterade värdepapper med en effektiv löptid på ett år eller mer.

— Skulder som härrör från emitterade värdepapper med en effektiv löptid på mindre än ett år.

xii) Alla övriga skulder.

2. I tillämpliga fall ska alla poster redovisas under följande fem kategorier efter tidigaste förfallodag och det tidigaste datum då de enligt avtalet kan bli föremål för begäran om utbetalning:

a) Inom tre månader.

b) Mellan tre och sex månader.

c) Mellan sex och nio månader.

d) Mellan nio och tolv månader.

e) Efter tolv månader.

Artikel 428

Poster som kräver stabil finansiering

1. Följande poster ska, såvida de inte dras från kapitalbasen, rapporteras separat till de behöriga myndigheterna för att möjliggöra en bedömning av behovet av stabil finansiering:

a) vilken är säkrad med tillgångar som skulle vara kvalificerade som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416,

b) Följande värdepapper och penningmarknadsinstrument som inte omfattas av led a:

i) Tillgångar som är kvalificerade för kreditnivå 1 enligt artikel 122.

ii) Tillgångar som är kvalificerade för kreditnivå 2 enligt artikel 122.

iii) Övriga tillgångar.

c) Aktierelaterade värdepapper från icke-finansiella enheter som är noterade i ett stort index på en erkänd börs.

d) Andra aktierelaterade värdepapper.

e) Guld.

f) Andra ädelmetaller.

▼B

g) Icke förlängningsbara lån och fordringar, och separat sådana icke förlängningsbara lån och fordringar för vilka låntagarna

i) är andra fysiska personer än kommersiella enmansföretagare och partnerskap,

ii) är små och medelstora företag som kan hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller internmetoden för kreditrisk eller till företag som omfattas av behandlingen i artikel 153.4, där den sammanlagda insättningen från kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning är mindre än 1 miljon EUR,

iii) är suveräna stater, centralbanker och offentliga organ,

iv) är andra kunder än finansiella kunder, vilka inte anges i leden i och ii,

v) är finansiella kunder, vilka inte anges i leden i, ii och iii, varav separat sådana som är kreditinstitut och andra finansiella kunder.

h) Icke förlängningsbara lån och fordringar enligt led g, varav separat sådana för vilka låntagarna

i) har säkerhet som ställts genom kommersiella fastigheter,

ii) har säkerhet som ställts genom bostadsfastigheter,

iii) är finansierade på matchande löptider (pass through) via obligationer som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5 eller via obligationer i enlighet med artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.

i) Derivatfordringar.

j) Alla övriga tillgångar.

k) Outnyttjade beviljade kreditfaciliteter av medelrisktyp eller av medellågrisktyp enligt bilaga I.

2. I tillämpliga fall ska samtliga poster redovisas i de fem kategorier som beskrivs i artikel 427.2.

DEL SJU

BRUTTOSOLIDITET

Artikel 429

Beräkning av bruttosoliditetsgraden

1. Institut ska beräkna sin bruttosoliditetsgrad i enlighet med den metod som anges i punkterna 2–11.

▼B

2. Bruttosoliditetsgraden ska beräknas som ett instituts kapitalmått dividerat med institutets totala exponeringsmått och ska uttryckas i procent.

Instituten ska beräkna bruttosoliditetsgraden som det enkla aritmetiska medelvärdet av de månatliga bruttosoliditetsgraderna under ett kvartal.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska kapitalmåttet vara primärkapitalet.

4. Det totala exponeringsmåttet är summan av exponeringsvärdena för samtliga tillgångar och poster utanför balansräkningen som inte dras av vid beräkningen av det kapitalmått som avses i punkt 3.

I de fall instituten tar med enheter i den finansiella sektorn i vilka de har en väsentlig investering i enlighet med artikel 43 i sin konsolidering i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen men inte i sin konsolidering under tillsyn i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2, ska de inte fastställa sitt exponeringsvärde för den väsentliga investeringen i enlighet med punkt 5 a i den här artikeln utan som det belopp som erhålls vid multiplicering av det belopp som fastställs i led a i detta stycka med den faktor som fastställs i led b i detta stycke:

a) Summan av exponeringsvärdena för alla exponeringar för den enhet i finanssektorn där den väsentliga investeringen innehas.

b) För alla institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheten i den finansiella sektorn, summan av sådana poster som inte dragits av enligt artiklarna 47 och 48.1 b, delad med totalsumman av sådana poster.

5. Instituten ska fastställa exponeringsvärdet i enlighet med följande principer:

a) Exponeringsvärden för tillgångar, exklusive de kontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivat, dvs. exponeringsvärden i enlighet med första meningen i artikel 111.1.

b) Förvärvade fysiska eller finansiella säkerheter, garantier eller kreditriskreduceringar ska inte användas för att reducera exponeringsvärdet för tillgångar.

c) Lån ska inte nettas mot insättningar.

6. Instituten ska fastställa exponeringsvärden för de poster som förtecknas i bilaga II och för kreditderivat, inklusive sådana som är poster utanför balansräkningen, i enlighet med den metod som anges i artikel 274.

När instituten fastställer exponeringsvärdet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II och för kreditderivat ska de ta hänsyn till effekterna av avtal om novation och andra nettningsavtal, utom avtal om produktövergripande nettning, i enlighet med artikel 295.

▼B

7. Med avvikelse från punkt 6 får instituten endast använda den metod som anges i artikel 275 för att fastställa exponeringsvärdet för kontrakt som förtecknas i bilaga II.1 och II.2, om de också använder denna metod för att fastställa exponeringsvärdet för dessa kontrakt i syfte att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.

8. Instituten ska, när de fastställer den möjliga framtida kreditexponeringen för kreditderivat tillämpa de principer som fastställs i artikel 299.2 på alla sina kreditderivat, inte bara på dem som hänförs till handelslagret.

9. Institut ska fastställa exponeringsvärden för utlåning eller inlåning av repor, värdepapper eller råvaror, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginallånetransaktioner, inklusive sådana som är poster utanför balansräkningen, i enlighet med artikel 220.1-220.3 och artikel 222, och ska beakta verkningarna av ramavtal om nettning, utom avtal om produktövergripande nettning, i enlighet med artikel 206.

10. Instituten ska fastställa exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen i enlighet med artikel 111.1, utom för de poster som avses i punkterna 6 och 9 i den här artikeln, med följande ändringar av de konverteringsfaktorer som anges i den artikeln:

a) De konverteringsfaktorer som ska tillämpas på det nominella värdet för outnyttjade kreditmöjligheter som kan återtas när som helst utan föregående avisering, vilka avses i bilaga I.4 a och b, ska vara 10 %.

b) Konverteringsfaktorn för poster utanför balansräkningen relaterade till handelsfinansiering av medel- eller lågrisktyp enligt bilaga I.3 a och till poster utanför balansräkningen relaterade till statsstödda exporkrediter enligt bilaga I.3 b ska vara 20 %.

c) Konverteringsfaktorn för poster utanför balansräkningen relaterade till handelsfinansiering av medelrisktyp enligt bilaga I punkt 2 a och b (i) och till poster utanför balansräkningen relaterade till statsstödda exportkrediter enligt bilaga I punkt 2 b ii ska vara 50 %.

d) Konverteringsfaktorn för alla andra poster utanför balansräkningen som förtecknas i bilaga I ska vara 100 %.

11. Om förvaltningstillgångar enligt nationell god redovisningssed ska redovisas i balansräkningen i enlighet med artikel 10 i direktiv 86/635/EEG, får dessa tillgångar tas bort från det sammanlagda exponeringsmåttet för bruttosoliditetsgraden, under förutsättning att de uppfyller de kriterier för icke upptagande i balansräkningen som fastställs i IAS (Internationel Accounting Standard) 39 i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och i tillämpliga fall de kriterier för icke-konsolidering som fastställs i IFRS (International Financial Reporting Standard) 10 i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.

▼B

Artikel 430

Rapporteringskrav

1. Instituten ska överlämna all nödvändig information om bruttosoliditetsgraden och dess komponenter i enlighet med artikel 429 till de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska ta hänsyn till denna information, när de gör den tillsynsbedömning som avses i artikel 97 i direktiv 2013/36/EU.

Instituten ska också överlämna all nödvändig information för utarbetande av de rapporter som avses i artikel 511 till de behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna ska på begäran överlämna den information som de har fått från instituten till EBA för att underlätta den granskning som avses i artikel 511.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa den enhetliga rapporteringsmallen, instruktioner om hur mallen ska användas, frekvens och tidpunkter för rapporteringen samt itlösningar, i enlighet med de rapporteringskrav som anges i punkt 1.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

DEL ÅTTA

INSTITUTENS UPPLYSNINGSPLIKT

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 431

Upplysningskravens omfattning

1. Instituten ska offentliggöra den information som fastställs i avdelning II i enlighet med bestämmelserna i artikel 432.

2. Tillstånd från de behöriga myndigheterna i enlighet med del tre om att använda de instrument och metoder som avses i avdelning III ska beviljas under förutsättning att instituten offentliggör de uppgifter som anges där.

3. Instituten ska anta en formell policy för uppfyllandet av upplysningskraven i denna del och ha utarbetade riktlinjer för bedömningen av huruvida deras information är tillfredsställande, även i fråga om kontroll och frekvens. Instituten ska även ha riktlinjer för bedömningen av om de upplysningar de meddelar ger marknadsaktörerna en heltäckande bild av deras riskprofiler.

▼B

Om upplysningarna inte ger en sådan heltäckande bild, ska instituten offentliggöra den information som är nödvändig utöver vad som krävs i enlighet med punkt 1. De ska dock endast vara skyldiga att offentliggöra väsentliga upplysningar som inte utgör företagshemligheter eller konfidentiell information i enlighet med artikel 432.

4. Institut ska på begäran förklara sina beslut om riskklassificering för små och medelstora företag och andra företag som ansöker om lån och på begäran göra detta i skriftlig form. Institutens administrativa kostnader för detta ska stå i proportion till lånets storlek.

Artikel 432

Icke väsentliga upplysningar, företagshemligheter eller konfidentiell information

1. Instituten får utelämna en eller flera av de upplysningar som förtecknas i avdelning II, om den information som tillhandahålls genom sådana upplysningar inte anses vara väsentlig, med undantag för de upplysningar som föreskrivs i artiklarna 435.2 c, 437 och 450.

Upplysningar ska anses väsentliga vid lämnande av upplysningar, om ett utelämnande eller en förvrängning av dem skulle kunna förändra eller påverka en användares bedömning eller beslut, om denne förlitar sig på informationen för att fatta ekonomiska beslut.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 senast den 31 december 2014 utfärda riktlinjer för hur instituten ska bedöma väsentlighet i förhållande till upplysningskraven i avdelning II.

2. Instituten får också utelämna en eller flera av de uppgifter som ingår i de upplysningar som förtecknas i avdelningarna II och III, om dessa uppgifter omfattar information som betraktas som företagshemligheter eller konfidentiell information i enlighet med andra och tredje stycket, med undantag för de upplysningar som föreskrivs i artiklarna 437 och 450.

Upplysningar ska betraktas som ett instituts egendom, om offentliggörande av dem för allmänheten skulle undergräva institutets konkurrensställning. Det kan gälla upplysningar om produkter eller system, som, om de spreds till konkurrenterna, skulle göra att institutets investeringar i dem blir mindre värdefulla.

Upplysningar ska betraktas som konfidentiella, om det finns förpliktelser gentemot kunder eller andra motpartsförbindelser, som gör att institutet måste behandla upplysningarna konfidentiellt.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 senast den 31 december 2014 utfärda riktlinjer för hur instituten ska bedöma företagshemligheter och konfidentialitet i förhållande till upplysningskraven i avdelningarna II och III.

▼B

3. I de undantagsfall som avses i punkt 2 ska instituten i fråga i sin information ange att specifik information inte offentliggörs och skälet till detta samt offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller, förutom i de fall denna specifika information ska betraktas som företagsintern eller konfidentiell information.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka räckvidden för ansvaret för underlåtenhet att lämna väsentliga upplysningar.

Artikel 433

Upplysningsfrekvens

Instituten ska offentliggöra de upplysningar som krävs enligt denna del minst varje år.

Årliga upplysningar ska offentliggöras i samband med årsredovisningen.

Instituten ska bedöma om det finns anledning att offentliggöra vissa eller alla upplysningar oftare än en gång per år mot bakgrund av verksamhetens särdrag, till exempel verksamhetens omfattning, verksamhetens slag, närvaro i olika länder, engagemang i olika ekonomiska sektorer och deltagande på internationella finansiella marknader och i betalnings-, avvecklings- och clearingsystem. Vid denna bedömning ska det särskilt beaktas, om det är nödvändigt att oftare lämna sådana upplysningar som anges i artikel 437 och artikel 438 c–f och sådana som gäller riskexponeringar och andra poster som är föremål för snabba förändringar.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 senast den 31 december 2014 utfärda riktlinjer för institutens bedömning av upplysningsfrekvensen vad gäller avdelningarna II och III.

Artikel 434

Upplysningsmetoder

1. Instituten får själva fastställa informationsmedium, publiceringsplats och kontrollmetoder som är lämpliga för att effektivt uppfylla upplysningskraven i denna del. Alla upplysningar ska så långt möjligt lämnas via samma medium eller på samma plats. Om en liknande uppgift lämnas i två eller flera medier, ska en hänvisning till den likvärdiga uppgiften i de andra medierna införas i vart och ett av medierna.

2. Likvärdig information som instituten offentliggör för att uppfylla redovisningskrav, krav för börsnotering eller andra krav får anses även uppfylla kravet i denna del. Om information inte återfinns i årsredovisningen, ska instituten i årsredovisningen entydigt ange var man kan finna den.

▼C2

AVDELNING II

TEKNISKA KRITERIER FÖR TRANSPARENS OCH OFFENTLIGGÖRANDE

▼B

Artikel 435

Mål och riktlinjer för riskhantering

1. Instituten ska offentliggöra sina mål och riktlinjer för riskhanteringen och för varje separat riskkategori, inbegripet de risker som avses i denna avdelning. I dessa upplysningar ska följande ingå:

a) Strategier och processer för att hantera riskerna.

b) Den berörda riskhanteringsfunktionens struktur och organisation, inbegripet upplysningar om dess behörighet och stadga, eller andra relevanta förhållanden.

c) Riskrapporteringens och mätsystemens omfattning och karaktär.

d) Riktlinjerna för risksäkring och riskreducering och strategierna och processerna för övervakning av de risksäkrande och riskreducerande åtgärdernas fortlöpande effektivitet.

e) En deklaration, som har godkänts av ledningsorganet, om att institutets arrangemang för riskhantering är tillfredsställande, där det försäkras att de riskhanteringssystem som införts är ändamålsenliga i förhållande till institutets profil och strategi.

f) En kortfattad riskförklaring, som har godkänts av ledningsorganet, där det ges en kort beskrivning av institutets övergripande riskprofil i samband med affärsstrategin. Denna förklaring ska innehålla nyckeltal och siffror som ger externa intressenter en uttömmande överblick över institutets riskhantering, inbegripet hur riskprofilen samverkar med den risktolerans som ledningsorganet har fastställt.

2. Instituten ska offentliggöra följande uppgifter om företagsstyrningen, inbegripet regelbundna uppdateringar minst en gång per år:

a) Antal styrelseuppdrag som medlemmarna i ledningsorganet har.

b) Rekryteringspolicy för val av medlemmarna i ledningsorganet samt deras faktiska kunskaper, färdigheter och sakkunskap.

c) Policyn för mångfald i fråga om val av medlemmarna i ledningsorganet, mål och eventuella relevanta riktmärken i policyn samt i vilken utsträckning dessa mål och riktmärken har uppnåtts.

▼B

d) Huruvida institutet har inrättat en separat riskkommitté och hur många gånger denna kommitté har sammanträtt.

e) Beskrivning av informationsflödet i fråga om risk till ledningsorganet.

Artikel 436

Tillämpningsområde

Instituten ska offentliggöra följande uppgifter om tillämpningsområdet för kraven i denna förordning i enlighet med direktiv 2013/36/EU:

a) Namnet på det institut på vilka kraven i denna förordning ska tillämpas.

b) Uppgifter om skillnaderna i konsolideringsgrund i redovisnings- och tillsynssyfte, tillsammans med en kort beskrivning av de enheter som ingår, med en förklaring om huruvida de är

i) fullständigt konsoliderade,

ii) proportionellt konsoliderade,

iii) avdragna från kapitalbasen,

iv) varken konsoliderade eller avdragna från kapitalbasen.

c) Alla aktuella eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för snabb överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder mellan moderföretag och dotterföretag.

d) Det totala belopp med vilket den faktiska kapitalbasen understiger det föreskrivna beloppet i alla de dotterföretag som inte innefattas i konsolideringen och namnet eller namnen på dessa dotterföretag.

e) I tillämpliga fall de omständigheter som innebär att bestämmelserna i artiklarna 7 och 9 ska tillämpas.

Artikel 437

Kapitalbas

1. Instituten ska offentliggöra följande uppgifter om sin kapitalbas:

a) En fullständig avstämning av poster i kärnprimärkapital, övrigt primärkapital, supplementärkapital samt filter och avdrag som tillämpats i enlighet med artiklarna 32–35, 36, 56, 66 och 79 på institutets kapitalbas och balansräkning i institutets reviderade årsredovisning.

▼B

b) En beskrivning av de viktigaste delarna i instrument för kärnprimärkapital och primärkapitaltillskott samt i supplementärkapital som emitterats av institutet.

c) De fullständiga villkoren för samtliga instrument för kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital.

d) Separata upplysningar om egenskaperna och beloppen för följande:

i) Varje filter för tillsyn som har tillämpats i enlighet med artiklarna 32–35.

ii) Varje avdrag som har gjorts i enlighet med artiklarna 36, 56 och 66.

iii) Poster som inte har dragits av i enlighet med artiklarna 47, 48, 56, 66 och 79.

e) En beskrivning av samtliga begränsningar som har tillämpats på beräkningen av kapitalbasen i enlighet med denna förordning och de instrument, filter för tillsyn och avdrag som dessa begränsningar ska tillämpas på.

►C2 f) Om ett institut offentliggör kapitalrelationer som ◄ har beräknats med element i kapitalbasen vilka har fastställts på andra grunder än dem som anges i denna förordning, ska institutet lämna en uttömmande förklaring av på vilka grunder dessa kapitalrelationer har beräknats.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa enhetliga mallar för de upplysningar som anges i punkt 1 a, b, d och e.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 438

Kapitalkrav

►C2 Ett institut ska offentliggöra följande information ◄ om huruvida det uppfyller kraven i artikel 92 i denna förordning och artikel 73 i direktiv 2013/36/EU:

a) En sammanfattning av institutets metod för bedömning av om det interna kapitalet är tillräckligt för att ligga till grund för aktuell och framtida verksamhet.

▼C2

b) På den relevanta behöriga myndighetens begäran resultatet av institutets interna process för bedömning av kapitalbehov, inbegripet sammansättningen av de extra kapitalbaskraven grundad på det översynsförfarande som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU.

▼B

c) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt del tre avdelning II kapitel 2, 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för alla de exponeringsklasser som specificeras i artikel 112.

d) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt del tre avdelning II kapitel 3, 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för alla de exponeringsklasser som specificeras i artikel 147. För hushållsexponeringsklassen gäller detta krav separat för de exponeringskategorier som de olika korrelationerna i artikel 154.1–154.4 svarar mot. När det gäller aktieexponeringsklass gäller detta krav för

   i) alla de metoder som anges i artikel 155,

   ii) exponeringar som omsätts på en börs, privata aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer och övriga exponeringar,

   iii) exponeringar för vilka av tillsynsmyndigheten medgivna övergångsregler gäller för kapitalbaskravet,

   iv) exponeringar för vilka äldre regler för kapitalbaskravet får fortsätta att tillämpas.

e) Kapitalbaskrav beräknade i enlighet med artikel 92.3 b och c.

f) Kapitalbaskrav beräknade i enlighet med del tre avdelning III kapitel 2, 3 och 4 och offentliggjorda separat.

►C2 De institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 153.5 eller 155.2 ska offentliggöra de exponeringar ◄ som hänförts till tabellkategorierna i tabell 1 i artikel 153.5 eller som åsatts de riskvikter som nämns i artikel 155.2.

Artikel 439

Exponering för motpartskreditrisk

►C2 Ett institut ska offentliggöra följande information ◄ om sina exponeringar för motpartskreditrisk i enlighet med del tre avdelning II kapitel 6:

a) Upplysningar om den metod som används för att fastställa internt kapital och kreditlimiter för motpartskreditexponeringar.

b) Upplysningar om strategier för tagande av säkerheter och upprättande av kreditreserver.

▼B

c) Upplysningar om strategier för exponeringar med korrelationsrisk.

d) Upplysningar om effekterna på beloppet av de säkerheter institutet skulle behöva ställa om dess kreditbetyg försämrades.

e) Verkligt positivt bruttovärde av kontrakt, nettningsvinster, aktuell kvittad kreditexponering, säkerheter som innehas och nettokreditexponering för derivat. Nettokreditexponering för derivat är kreditexponeringen mot derivattransaktioner efter det att hänsyn tagits till såväl vinsterna från rättsligt bindande nettningsöverenskommelser som säkerhetsordningar.

f) Mått på exponeringsvärde enligt de för detta fall tillämpliga metoder som beskrivs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–6.

g) Det teoretiska värdet av kreditderivatsäkringar och fördelningen av aktuell kreditexponering efter typ av kreditexponering.

h) De teoretiska beloppen för kreditderivattransaktioner, uppdelade mellan sådana som används i kreditinstitutets egen kreditportfölj respektive i dess förmedlingsverksamheter, inbegripet fördelningen mellan de slag av kreditderivatprodukter som används, och ytterligare uppdelade på kreditriskskydd som köpts och sålts inom varje produktgrupp.

i) Skattningen av alfa, om institutet har fått tillstånd av de behöriga myndigheterna att skatta alfa.

Artikel 440

Kapitalbuffertar

▼C2

1. Ett institut ska offentliggöra följande uppgifter om sin efterlevnad av kravet på en sådan kontracyklisk kapitalbuffert som avses i avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU:

a) Den geografiska fördelningen av de kreditexponeringar som är relevanta för beräkningen av institutets kontracykliska kapitalbuffert.

b) Värdet av sin institutsspecifika kontracykliska kapitalbuffert.

▼B

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att närmare fastställa de upplysningskrav som anges i punkt 1.

▼B

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 441

Indikatorer på global systemviktighet

▼C2

1. Institut som har identifierats som globalt systemviktiga i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU ska på årlig basis offentliggöra värdet av de indikatorer som använts för att bestämma institutens ställning i enlighet med den identifieringsmetod som anges i den artikeln.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa enhetliga format och datum för det offentliggörande som avses i punkt 1. Vid utarbetandet av sådana tekniska standarder ska EBA ta hänsyn till internationella standarder.

▼B

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 442

Kreditriskjusteringar

►C2 Instituten ska offentliggöra följande information ◄ om institutets exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk:

a) Definitioner för redovisningsändamål av begreppen förfallen och osäker.

b) En beskrivning av de metoder som antagits för att fastställa specifika och allmänna kreditriskjusteringar.

c) Det totala beloppet av alla exponeringar, efter tillåten redovisningsmässig kvittning men utan hänsyn till effekterna av de kreditriskreducerande åtgärderna, och det genomsnittliga exponeringsbeloppet under perioden, fördelat på olika typer av exponeringsklasser.

d) Exponeringarnas geografiska spridning, fördelad på viktiga områden och väsentliga exponeringsklasser och om lämpligt på mer detaljerad nivå.

e) Exponeringarnas spridning per bransch eller motpartsslag, fördelad på exponeringsklasser, inklusive specificering av exponeringar mot små och medelstora företag, och om lämpligt på mer detaljerad nivå.

f) En uppdelning av alla exponeringars återstående löptid, fördelad på exponeringsklasser och om lämpligt på mer detaljerad nivå.

▼B

g) Följande belopp, fördelade på viktiga branscher och motpartsslag:

i) Osäkra exponeringar och förfallna exponeringar var för sig.

ii) Specifika och allmänna kreditriskjusteringar.

iii) Kostnader för specifika och allmänna kreditriskjusteringar under rapportperioden.

h) Summan av osäkra respektive förfallna exponeringar, fördelade på viktiga geografiska områden och, om möjligt summan av specifika och allmänna kreditriskjusteringar för varje geografiskt område.

i) En avstämning av förändringar i de specifika och allmänna kreditriskjusteringarna för osäkra fordringar var för sig. Informationen ska innefatta följande:

i) En beskrivning av de specifika och allmänna kreditriskjusteringarnas typ.

ii) Ingående balanser.

iii) De belopp som bokats mot kreditriskjusteringarna under rapporteringsperioden.

iv) De belopp som avsatts eller återförts för skattade förmodade förluster avseende exponeringar under rapporteringsperioden, alla övriga regleringar, inklusive sådana som beror på växelkursskillnader, företagssammanslagningar, förvärv och försäljning av dotterföretag och överföringar mellan kreditriskjusteringar.

v) Utgående balanser.

Specifika kreditriskjusteringar och återvinningar som registrerats direkt i resultaträkningen ska offentliggöras separat.

Artikel 443

Icke intecknade tillgångar

▼C2

EBA ska senast den 30 juni 2014 utfärda riktlinjer som specificerar offentliggörandet av icke intecknade tillgångar, med hänsyn tagen till Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2012/2 av den 20 december 2012 om kreditinstitutens finansiering ([1]) och särskilt rekommendation D – insyn i marknaden avseende inteckning av tillgångar. Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar offentliggörandet av balansräkningsvärdet för varje exponeringsklass och uppdelat i tillgångskvalitet och den totala summan av det icke intecknade balansräkningsvärdet, med beaktande av rekommendation ESRB/2012/2 och förutsatt att EBA i sin rapport anser att sådant ytterligare offentliggörande ger tillförlitlig och meningsfull information.

([1]) EUT C 119, 25.4.2013, s. 1.

▼B

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2016.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 444

Användning av externa ratinginstitut

▼C2

För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt del tre avdelning II kapitel 2 ska följande information offentliggöras för alla de exponeringsklasser som anges i artikel 112:

▼B

a) Namnen på de utsedda externa ratinginstituten och exportkreditorganen och skälen för eventuella ändringar.

b) De exponeringsklasser för vilka varje externt ratinginstitut och exportkreditorgan används.

c) En beskrivning av den process som används för att överföra emittentbetyg och kreditbetyg för emissioner till poster som inte är inkluderade i handelslagret.

d) Sambandet mellan kreditbetyg från utsedda ratinginstitut eller exportkreditorgan och den kreditkvalitetsskala som anges i del tre avdelning II kapitel 2, med beaktande av att denna information inte behöver offentliggöras, om institutet följer den inplacering som offentliggjorts av EBA.

e) Exponeringsvärden och exponeringsvärden efter kreditriskreducerande åtgärder för varje kreditkvalitetssteg som beskrivs i del tre avdelning II kapitel 2 samt de exponeringsvärden som dragits av från kapitalbasen.

Artikel 445

Exponering för marknadsrisk

►C2 De institut som beräknar kapitalbaskrav enligt artikel 92.3 b och c ska offentliggöra separata upplysningar ◄ om dessa krav för varje risk som avses i dessa bestämmelser. Dessutom ska separat upplysning ges om kapitalbaskravet för värdepapperiseringspositionernas specifika ränterisk.

Artikel 446

Operativ risk

Instituten ska offentliggöra vilka bedömningsmetoder för kapitalbaskraven för operativ risk som de får tillämpa, tillsammans med en beskrivning av den metod som anges i artikel 312.2, om institutet använder denna, samt en diskussion om relevanta interna och externa faktorer som beaktas i institutets mätmetod. Om metoden bara används delvis, ska de olika använda metodernas räckvidd och omfattning anges.

▼B

Artikel 447

Exponeringar i aktier som inte ingår i handelslagret

Instituten ska offentliggöra följande information om exponeringar i aktier som inte ingår i handelslagret:

a) Exponeringarnas fördelning efter avsikten med innehavet, till exempel vinstsyfte eller strategiska skäl, och en översikt av den redovisningsteknik och de värderingsmetoder som tillämpas, inbegripet huvudantaganden och praxis som påverkar värdering och alla betydande förändringar av denna praxis.

b) Balansräkningsvärdet, det verkliga värdet och för dem som omsätts på en börs en jämförelse med marknadspriset, om det skiljer sig avsevärt från det verkliga värdet.

c) Slag, karaktär och belopp vad gäller börsnoterade exponeringar, privata aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer och övriga exponeringar.

d) Kumulativa faktiska vinster eller förluster till följd av försäljningar och avvecklingar under perioden.

▼C2

e) De totala orealiserade vinsterna eller förlusterna, de totala dolda omvärderingsvinsterna eller omvärderingsförlusterna och de av dessa belopp som inbegripits i kärnprimärkapitalet.

▼B

Artikel 448

Exponering för ränterisk för positioner som inte ingår i handelslagret

Instituten ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för ränterisker avseende positioner som inte ingår i handelslagret:

a) Ränteriskens och huvudantagandenas karaktär (däribland antaganden avseende förtida återbetalningar av lån och utvecklingen av insättningar utan avtalad löptid) och hur ofta ränterisken mäts.

b) Förändring av resultat, av ekonomiskt värde eller av varje annan relevant variabel som ledningen använder för räntechocker (uppåt eller nedåt) i enlighet med sin metod för att mäta ränterisken, fördelat efter valuta.

Artikel 449

Exponering för värdepapperiseringspositioner

►C2 Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5 eller kapitalbaskrav enligt artikel 337 eller 338 ska offentliggöra följande upplysningar, ◄ i tillämpliga fall med uppdelning på handelslager och övrig verksamhet:

▼B

a) En beskrivning av institutets syften med värdepapperiseringsverksamheten.

b) Arten av andra risker förenade med de värdepapperiserade tillgångarna, däribland likviditetsrisk.

c) Arten av de risker i samband med de underliggande värdepapperiseringspositionernas rangordning och de underliggande tillgångarna för dessa värdepapperiseringspositioner som kreditinstitutet har tagit på sig och behållit genom återvärdepapperiseringsverksamhet.

d) Institutets olika roller i värdepapperiseringsprocessen.

e) Uppgift om i vilken utsträckning institutet är engagerat i var och en av de roller som avses i led d.

f) En beskrivning av vilka processer som upprättats för att övervaka förändringar av värdepapperiseringspositionernas kredit- och marknadsrisk, inbegripet uppgift om hur de underliggande tillgångarnas rörelser påverkar värdepapperiseringspositionerna och en beskrivning av hur dessa processer skiljer sig åt vid återvärdepapperiseringsexponeringar.

g) En beskrivning av institutets policy för användning av risksäkring och obetalt skydd för att reducera risker som är förenade med behållna värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar, inbegripet redovisning av viktiga risksäkringsmotparter per relevant slag av riskexponering.

h) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som institutet tillämpar i sin värdepapperiseringsverksamhet, inbegripet de slag av värdepapperiseringsexponeringar på vilka varje metod tillämpas.

i) De slag av specialföretag för värdepapperisering som institutet i egenskap av medverkande institut anlitar för värdepapperisering av tredje parters exponeringar, med uppgift om huruvida och i så fall i vilken form och utsträckning institutet är exponerat mot dessa specialföretag, separat för exponeringar inom och utanför balansräkningen, samt en förteckning över de enheter som institutet leder eller ger råd till och som investerar antingen i de värdepapperiseringspositioner som institutet har skapat eller i de specialföretag för värdepapperisering som institutet stöder.

j) En sammanfattning av institutets principer för redovisning av värdepapperiseringsverksamhet, vilken ska innefatta följande:

   i) Huruvida transaktionerna behandlas som försäljning eller finansiering.

   ii) Redovisning av försäljningsvinster.

   iii) Metoder, centrala antaganden och indata samt förändringarna i förhållande till den föregående perioden för värdering av värdepapperiseringspositioner.

   iv) Behandlingen av syntetisk värdepapperisering, om detta inte täcks av några andra redovisningsriktlinjer.

▼B

v) Hur tillgångar redovisas i avvaktan på värdepapperisering och huruvida de redovisas i institutets handelslager eller inom ramen för dess övriga verksamhet.

vi) Policy för redovisande av skulder i balansräkningen avseende arrangemang som kan leda till krav på institutet att lämna ekonomiskt stöd till värdepapperiserade tillgångar.

k) Namnen på de externa ratinginstitut som används vid värdepapperiseringar och de olika slag av exponeringar som de olika instituten används till.

l) I tillämpliga fall en beskrivning av internmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 5 avsnitt 3, inklusive den interna bedömningsprocessens struktur och förhållandet mellan interna bedömningar och externa värderingar, användning av internmetoden för annat än beräkning av kapitalkrav, kontrollmekanismer för den interna bedömningsprocessen, med en redogörelse för oberoende, ansvarsfördelning och översyn av den interna bedömningsprocessen, slag av exponeringar som internmetoden tillämpas på och stressfaktorer som används för att fastställa nivåer för kreditförstärkning per exponeringsslag.

m) Förklaring av väsentliga förändringar av någon av de kvantitativa uppgifterna i leden n–q i förhållande till närmast föregående rapportperiod.

n) Redovisat separat för handelslager respektive övrig verksamhet, följande upplysningar uppdelade på olika exponeringsslag:

i) Totalbelopp för de utestående exponeringar som värdepapperiserats av institutet, uppdelat på traditionella och syntetiska värdepapperiseringar, och värdepapperiseringar vid vilka institutet endast är medverkande institut.

ii) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner i balansräkningen som behållits eller förvärvats samt värdepapperiseringsexponeringar utanför balansräkningen.

iii) Aggregerat belopp för tillgångar för vilka värdepapperisering förbereds.

iv) För värdepapperiserade faciliteter med bestämmelser om förtida amortering: aggregerade utnyttjade exponeringar som tillförts originatorn respektive investerarna, aggregerade kapitalkrav som ålagts institutet mot originatorns andel och de aggregerade kapitalkrav som institutet ålagts gentemot investerarnas andelar av utnyttjade saldon och outnyttjade dragningsmöjligheter.

v) Belopp för värdepapperiseringspositioner som dras ifrån kapitalbasen eller tilldelas riskvikten 1 250 %.

vi) Sammanfattning av den innevarande periodens värdepapperiseringsverksamhet, inbegripet belopp för de värdepapperiserade exponeringarna och redovisad vinst eller förlust av försäljning.

▼B

o) Följande upplysningar redovisade separat för handelslager respektive övrig verksamhet:

i) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner som behållits eller förvärvats och därmed sammanhängande kapitalkrav, med uppdelning på värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar och ytterligare indelning på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall för varje utnyttjad metod för fastställande av kapitalkrav.

ii) Aggregerat belopp för återvärdepapperiseringar som behållits eller förvärvats, indelade efter exponering före och efter risksäkring/försäkring och exponering mot finansiella garantigivare, med uppdelning efter garantigivarnas kreditvärdighetskategorier eller namn.

p) För exponeringar som värdepapperiserats av institutet utanför handelslagret: belopp för värdepapperiserade nedskrivna/förfallna tillgångar och institutets bokförda förluster under löpande period, båda uppdelade på exponeringsslag.

q) För handelslagret: totala utestående exponeringar som värdepapperiserats av institutet och omfattas av ett kapitalkrav för marknadsrisk med uppdelning på traditionella respektive syntetiska värdepapperiseringar och på exponeringsslag.

r) I tillämpliga fall huruvida institutet har lämnat stöd enligt artikel 248.1 och inverkan på kapitalbasen.

Artikel 450

Ersättningspolitik

1. Instituten ska åtminstone offentliggöra följande upplysningar om institutets ersättningspolitik och -praxis för medarbetarkategorier vilkas verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutets riskprofil:

a) Uppgifter om beslutsprocessen för ersättningspolicyn samt antal möten i det organ som är huvudansvarig för övervakning av ersättningen under räkenskapsåret, i tillämpliga fall inbegripet uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, den externa konsult som anlitats för utarbetandet av ersättningspolicyn samt relevanta intressenters roll.

b) Uppgifter om sambandet mellan lön och resultat.

c) De viktigaste särdragen i utformningen av ersättningssystemet, inklusive uppgifter om kriterierna för resultatmätning och riskjustering, uppskovspolicy och kriterier för erhållande av rättigheter.

▼B

d) förhållandet mellan fast och rörlig ersättning angivet i enlighet med artikel 94.1 g i direktiv 2013/36/EU.

e) Uppgifter om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.

f) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för samtliga förekommande system med rörliga komponenter och andra, icke-kontanta förmåner.

g) Aggregerade kvantitativa uppgifter om ersättning, uppdelat per affärsenhet.

h) Aggregerade kvantitativa uppgifter om ersättning, uppdelade på den verkställande ledningen och den personal som väsentligt kan påverka institutets riskprofil, med angivande av följande:

   i) Ersättningens belopp för räkenskapsåret, uppdelat på fast och rörlig ersättning, och antalet mottagare.

   ii) Den rörliga ersättningens belopp och form, uppdelat på kontanter, aktier och aktieanknutna instrument och övrigt.

   iii) Belopp för utestående uppskjuten ersättning, uppdelat på intjänade och icke intjänade delar.

   iv) Belopp för uppskjuten ersättning som beviljats under räkenskapsåret, utbetalade och minskade genom resultatjusteringar.

   v) Betalningar i samband med nyanställningar och avgångsvederlag som erlagts under räkenskapsåret och antalet mottagare av sådana betalningar.

   vi) Belopp för avgångsvederlag som beviljats under räkenskapsåret och det högsta vederlaget till en enskild person.

i) Antalet enskilda personer som får en ersättning på 1 miljon EUR eller mer per räkenskapsår, för ersättning mellan 1 miljon EUR och 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 500 000 EUR, och för ersättning på minst 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 1 miljon EUR.

j) På begäran av medlemsstaten eller den behöriga myndigheten, den totala ersättningen för varje medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen.

2. För institut som är betydande i fråga om sin storlek och interna organisation och sin verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad ska de kvantitativa uppgifter som avses i denna artikel också redovisas för allmänheten när det gäller medlemmar av institutets ledningsorgan.

▼B

Institut ska uppfylla kraven i denna artikel på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation och deras verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG.

Artikel 451

Bruttosoliditet

►C2 1. Instituten ska offentliggöra följande information ◄ om sin bruttosoliditetsgrad beräknad i enlighet med artikel 429 och sin hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet.

a) Bruttosoliditetsgraden och information om hur institutet tillämpar artikel 499.2 och 499.3.

b) En uppdelning av det sammanlagda exponeringsmåttet samt en avstämning av det sammanlagda exponeringsmåttet mot den relevanta information som lämnas i offentliggjorda årsredovisningar.

c) I tillämpliga fall summan av förvaltningsposter som har tagits bort från balansräkningen i enlighet med artikel 429.11.

d) En beskrivning av vilka åtgärder som vidtas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.

e) En beskrivning av de faktorer som har påverkat bruttosoliditeten under den period som den offentliggjorda bruttosoliditeten avser.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa den enhetliga mallen för de upplysningar som avses i punkt 1, tillsammans med instruktioner om hur mallen ska användas.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING III

KRAV SOM ÄR VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV SÄRSKILDA INSTRUMENT ELLER METODER

Artikel 452

Användning av metoden för intern riskklassificering för kreditrisk

Institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen med metoden för intern riskklassificering ska offentliggöra följande information:

a) De behöriga myndigheternas godkännande av metod eller övergångsordning.

▼B

b) En förklaring och översikt av

i) de interna riskklassificeringssystemens struktur och förhållandet mellan intern och extern rating,

ii) användningen av interna skattningar för andra ändamål än beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt del tre avdelning II kapitel 3,

iii) metoden för att hantera och godkänna kreditriskreducerande åtgärder, och

iv) kontrollmekanismerna för riskklassificeringssystemen, inklusive en beskrivning av oberoende, ansvarsfördelning och översyn av riskklassificeringssystemen.

c) En beskrivning av den interna riskklassificeringsmetoden ska lämnas separat för följande exponeringsklasser:

i) Nationella regeringar och centralbanker.

ii) Institut.

iii) Företag, däribland små och medelstora företag, specialutlåning och förvärvade företagsfordringar.

iv) Hushåll, för var och en av de exponeringskategorier som de olika korrelationerna i artikel 154.1–154.4 svarar mot.

v) Aktier.

▼C2

d) Exponeringsvärden för var och en av de exponeringsklasser som anges i artikel 147. Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker, institut och företag där instituten använder egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska offentliggöras separat från exponeringar där instituten inte använder sådana skattningar.

e) För exponeringsklasserna nationella regeringar och centralbanker, institut, företag och aktier, över ett tillräckligt antal riskklasser (däribland fallissemang) för att medge en lämplig differentiering av kreditrisk, ska institutet offentliggöra följande information:

▼B

i) De totala exponeringarna för exponeringsklasserna nationella regeringar och centralbanker, institut och företag, inbegripet summan av utestående lån och exponeringsvärden för outnyttjade kreditmöjligheter samt för aktier inbegripet det utestående beloppet.

ii) Exponeringsvägd genomsnittlig riskvikt.

▼B

iii) För institut som använder egna skattningar av konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp: summan av outnyttjade kreditmöjligheter och exponeringsvägda genomsnittliga exponeringsvärden för alla exponeringsklasser.

f) För hushållsexponeringsklassen och för de kategorier som anges under c iv: antingen de upplysningar som anges under e (i tillämpliga fall i grupperad form) eller en analys av exponeringar (utestående lån och exponeringsvärden för outnyttjade kreditmöjligheter) i förhållande till ett tillräckligt antal EL-klasser för att medge en lämplig differentiering av kreditrisk (i tillämpliga fall i grupperad form).

g) De faktiska specifika kreditriskjusteringarna under den närmast föregående perioden för varje exponeringsklass (för hushållsexponeringar för alla kategorier som anges under c iv) och hur de avviker från tidigare erfarenheter.

h) En beskrivning av de faktorer som påverkade förlusterna under den närmast föregående perioden (till exempel om institutet har haft en högre andel fallissemang än tidigare eller högre LGD-värden och konverteringsfaktorer) än genomsnittliga.

i) Institutets skattningar jämfört med faktiska resultat under en längre period. Detta ska minst omfatta information om skattningar av förluster jämfört med faktiska förluster inom varje exponeringsklass (för hushållsexponeringar för alla de kategorier som anges under led c iv) under en tillräckligt lång period för att det ska gå att göra en lämplig bedömning av de interna klassificeringsförfarandenas resultat för varje exponeringsklass (för hushåll för alla de kategorier som anges under c iv). Instituten ska där det är lämpligt göra ytterligare nedbrytningar för att tillhandahålla en analys av resultat för PD och, för de institut som använder egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer, av LGD och konverteringsfaktorer jämfört med de skattningar som tillhandahållits i de upplysningar om bedömning av kvantitativ risk som avses i denna artikel.

j) Följande uppgifter för samtliga exponeringsklasser som anges i artikel 147 och för varje exponeringskategori som de olika korrelationerna i artikel 154.1–154.4 svarar mot:

i) För institut som använder egna LGD-skattningar för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, det exponeringsvägda genomsnittliga LGD- och PD-värdet i procent för varje relevant geografisk lokalisering för kreditexponeringarna.

ii) För institut som inte använder egna LGD-skattningar, det exponeringsviktade genomsnittliga PD-värdet i procent för varje relevant geografisk lokalisering för kreditexponeringarna.

▼B

Vid tillämpning av led c ska beskrivningen innehålla de exponeringsslag som ingår i exponeringsklassen, definitioner, metoder och data för skattning och validering av PD och i tillämpliga fall LGD och konverteringsfaktorer, däribland de antaganden som användes vid härledningen av dessa variabler, och beskrivning av betydande avvikelser från definitionen av fallissemang enligt artikel 178, inklusive de breda segment som påverkas av sådana avvikelser.

Vid tillämpning av led j avses med relevant geografisk lokalisering för kreditexponeringar exponeringar i de medlemsstater i vilka institutet är godkänt och medlemsstater eller tredjeländer i vilka institutet bedriver verksamhet genom en filial eller ett dotterföretag.

Artikel 453

Användning av kreditriskreducerande metoder

▼C2

De institut som tillämpar kreditriskreducerande metoder ska offentliggöra följande information:

▼B

a) Riktlinjerna och metoderna för nettning inom och utanför balansräkningen samt uppgift om i vilken utsträckning sådan nettning utnyttjas.

b) Riktlinjerna och metoderna för värdering och hantering av säkerheter.

c) En beskrivning av de viktigaste typerna av säkerhet som institutet accepterar.

d) De viktigaste kategorierna av garantigivare och kreditderivatmotparter och deras kreditvärdighet.

e) Information om koncentrationer med avseende på marknads- eller kreditrisk inom de kreditreducerande åtgärder som vidtagits.

f) De institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller metoden för intern riskklassificering, men som inte tillhandahåller egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer med hänsyn till exponeringsklass ska, separat för varje exponeringsklass, ange det totala exponeringsvärde (om tillämpligt efter nettning inom och utanför balansräkningen) som täcks – efter tillämpning av volatilitetsjusteringar – av godtagbara finansiella och andra säkerheter.

g) Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller metoden för intern riskklassificering ska separat för varje exponeringsklass ange det totala exponeringsvärde (om tillämpligt efter nettning inom och utanför balansräkningen) som täcks av garantier eller kreditderivat. För aktieexponeringsklassen gäller detta krav för alla de metoder som anges i artikel 155.

▼B

Artikel 454

Användning av internmätningsmetoder för operativ risk

►C2 Institut som använder de internmätningsmetoder som anges i artiklarna 321–324 för beräkning av kapitalbaskraven för operativ risk ska offentliggöra en beskrivning ◄ av användningen av försäkring och andra former av risköverföring för att reducera sådana risker.

Artikel 455

Användning av interna modeller för marknadsrisk

Institut som beräknar sina kapitalkrav i enlighet med artikel 363 ska offentliggöra följande information:

a) För varje underportfölj

   i) särdrag hos de använda modellerna,

   ii) i tillämpliga fall, för de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk samt korrelationshandel, de metoder som tillämpats och de risker som mätts med användning av intern modell, inklusive en beskrivning av den metod institutet använder för att fastställa likviditetshorisonter, de metoder som tillämpas för att nå fram till en kapitalbedömning som är förenlig med den sundhetsstandard som krävs och de metoder som använts vid valideringen av modellen,

   iii) en beskrivning av det stresstest som tillämpas på underportföljen,

   iv) en beskrivning av de metoder som används för att göra backtesting och validera om de interna modellerna och modellförfarandena är noggranna och konsekventa.

b) Den behöriga myndighetens godkännandespann.

c) En beskrivning av i vilken utsträckning och med vilka metoder kraven i artiklarna 104 och 105 uppfylls.

d) Högsta, lägsta och genomsnittliga värden för följande:

   i) De dagliga Value-at-Risk-värdena för rapportperioden och för periodens sista dag.

   ii) Stressjusterade Value-at-Risk-värden för rapportperioden och för periodens sista dag.

   iii) Riskvärdena för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker och för den specifika risken för korrelationshandelsportföljen under rapportperioden och för periodens sista dag.

▼B

e) Elementen i kapitalbaskravet i enlighet med artikel 364.

f) Det vägda genomsnittet av likviditetshorisonterna för varje underportfölj som omfattas av de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker och för korrelationshandel.

g) En jämförelse av slutvärdena för Value-at-Risk per dag med den dagliga förändringen av portföljens värde vid utgången av följande affärsdag tillsammans med en analys av eventuella betydande överskridanden under rapportperioden.

DEL NIO

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 456

Delegerade akter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 med avseende på följande aspekter:

a) Förtydligande av definitionerna i artiklarna 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 och 411 för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning.

b) Förtydligande av definitionerna i artiklarna 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 och 411 för att beakta utvecklingen på finansmarknaderna vid tillämpningen av denna förordning.

c) Ändringar av förteckningen över exponeringsklasser i artiklarna 112 och 147 för att beakta utvecklingen på finansmarknaderna.

d) Det belopp som anges i artikel 123 c, artikel 147.5 a, artikel 153.4 och artikel 162.4 för att ta hänsyn till inflationseffekter.

e) Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna I och II för att beakta utvecklingen på finansmarknaderna.

f) Anpassning av de kategorier av värdepappersföretag som anges i artikel 95.1 och 96.1 för att beakta utvecklingen på finansmarknaderna.

g) Förtydligande av kraven i artikel 97 för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning.

h) En ändring av kapitalbaskraven enligt artiklarna 301–311 i denna förordning och artikel 50a–50d i förordning (EU) 648/2012 för att ta hänsyn till en utveckling eller ändring av internationella standarder för exponeringar mot en central motpart.

▼B

i) Förtydligande av villkoren i de undantag som anges i artikel 400.

j) Den förändring av kapitalmåttet och det sammanlagda exponeringsmåttet i bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 429.2, för att korrigera eventuella brister som har upptäckts på grundval av den rapportering som avses i artikel 430.1, innan bruttosoliditetsgraden måste offentliggöras av instituten i enlighet med artikel 451.1 a.

2. EBA ska övervaka kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk och senast den 1 januari 2015 överlämna en rapport till kommissionen. I rapporten ska särskilt följande bedömas:

a) Behandlingen av kreditvärdighetsjusteringsrisk som ett separat krav i motsats till en integrerad del av ramen för marknadsrisker.

b) Tillämpningsområdet för kravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk inklusive undantaget i artikel 482.

c) Godtagbara risksäkringar.

d) Beräkningen av kapitalkrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

På grundval av den rapporten och om det visar sig att sådana åtgärder krävs ska kommissionen också ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra artiklarna 381, 382.1-382.3 och 383-386 avseende dessa frågor.

Artikel 457

Tekniska justeringar och rättelser

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 för att göra tekniska justeringar och rättelser av icke väsentliga delar av följande bestämmelser för att ta hänsyn till utveckling avseende nya finansiella produkter eller verksamheter, göra justeringar för att ta hänsyn till utvecklingen efter antagandet av denna förordning av andra lagstiftningsakter i unionen om finansiella tjänster och redovisning, inbegripet redovisningsstandarder baserade på förordning (EG) nr 1606/2002:

a) De kapitalbaskrav för kreditrisk som fastställs i artiklarna 111–134 och i artiklarna 143-191.

b) Effekterna av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 193–241.

c) De kapitalbaskrav för värdepapperisering som fastställs i artiklarna 243–266.

▼B

d) De kapitalbaskrav för motpartskreditrisk som fastställs i artiklarna 272–311.

e) De kapitalbaskrav för operativ risk som fastställs i artiklarna 315–324.

f) De kapitalbaskrav för marknadsrisk som fastställs i artiklarna 325–377.

g) De kapitalbaskrav för avvecklingsrisk som fastställs i artiklarna 378 och 379.

h) De kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk som fastställs i artiklarna 383, 384 och 386.

i) Del två och artikel 99 endast till följd av utveckling av redovisningsstandarder eller redovisningskrav, där unionslagstiftningen beaktas.

Artikel 458

Makrotillsynsrisker eller systemrisker identifierade på medlemsstatsnivå

1. Medlemsstaterna ska utse den myndighet som ska ansvara för tillämpningen av denna artikel. Denna myndighet ska vara den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten.

2. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 identifierar förändringar i intensiteten i makrotillsynsrisker eller systemrisker i det finansiella systemet som kan medföra allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och realekonomin i en särskild medlemsstat och som enligt den myndigheten bör hanteras genom strängare nationella åtgärder, ska den underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen, ESRB och EBA om detta och överlämna relevanta kvantitativa eller kvalitativa belägg om följande:

a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsrisker eller systemrisker.

b) Orsakerna till att dessa förändringar skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten på nationell nivå.

c) En motivering till varför artiklarna 124 och 164 i denna förordning och artiklarna 101, 103, 104, 105, 133 och 136 i direktiv 2013/36/EU inte är lämpliga för att hantera de identifierade makrotillsynsriskerna eller systemriskerna med beaktande av dessa åtgärders relativa effektivitet.

d) Förslag till nationella åtgärder för nationellt auktoriserade institut, eller en undergrupp av dessa institut, vilka syftar till att mildra förändringarna i riskintensiteten och avser

   i) nivån på kapitalbasen enligt artikel 92,

   ii) kraven avseende stora exponeringar enligt artikel 392 och artiklarna 395–403,

▼B

iii) kraven på offentliggörande enligt artiklarna 431–455, eller

iv) nivån på den kapitalkonserveringsbuffert som anges i artikel 129 i direktiv 2013/36/EU,

v) likviditetskrav som anges i del sex,

vi) riskvikter mot tillgångsbubblor i bostadsfastighetssektorn och sektorn för kommersiella fastigheter, eller

vii) exponeringar inom den finansiella sektorn.

e) En förklaring till varför den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 anser att förslagen till åtgärder är lämpliga, effektiva och proportionella för att hantera situationen.

f) En bedömning av de föreslagna åtgärdernas sannolika positiva eller negativa inverkan på den inre marknaden på grundval av den information som den berörda medlemsstaten har tillgång till.

3. När de myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1 tillåts att tillämpa nationella åtgärder i enlighet med denna artikel ska de tillhandahålla de berörda behöriga myndigheterna eller utsedda myndigheterna i andra medlemsstater all relevant information.

4. Befogenheten att anta en genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärder som avses i punkt 2 d delegeras till rådet, som ska anta den med kvalificerad majoritet på grundval av ett förslag från kommissionen.

Inom en månad efter att ha mottagit den underrättelse som avses i punkt 2 ska ESRB och EBA överlämna sina yttranden om de frågor som nämns i den punkten till rådet, kommissionen och den berörda medlemsstaten.

Med största beaktande av de yttranden som avses i andra stycket får kommissionen, om det föreligger robusta, starka och detaljerade bevis för att åtgärden kommer att ha en negativ inverkan på den inre marknaden som uppväger de effekter för den finansiella stabiliteten som blir resultatet av en minskad makrotillsynsrisk eller systemrisk, inom en månad föreslå rådet en genomförandeakt som avvisar de föreslagna nationella åtgärderna.

Om kommissionen inte lägger fram ett förslag inom perioden på en månad, får den berörda medlemsstaten omedelbart anta de föreslagna nationella åtgärderna för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare.

Rådet ska fatta beslut om kommissionens förslag inom en månad efter det att förslaget mottagits och motivera varför de föreslagna nationella åtgärderna har avvisats eller inte.

▼B

Rådet ska enbart avvisa de föreslagna nationella åtgärderna, om det anser att ett eller flera av följande villkor inte uppfylls:

a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsriskerna eller systemriskerna är av sådan karaktär att de utgör en risk för den finansiella stabiliteten på nationell nivå.

b) Artiklarna 124 och 164 i denna förordning och artiklarna 101, 103, 104, 105, 133 och 136 i direktiv 2013/36/EU inte är lämpliga för att hantera de identifierade makrotillsynsriskerna eller systemriskerna med beaktande av dessa åtgärders relativa effektivitet.

c) De föreslagna nationella åtgärderna är ett lämpligare sätt att hantera de identifierade makrotillsynsriskerna eller systemriskerna och inte medför oproportionerligt negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet, som på så sätt skulle utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens sätt att fungera.

d) Frågan berör endast en medlemsstat.

e) Riskerna inte redan har hanterats genom andra åtgärder i denna förordning eller i direktiv 2013/36/EU.

Rådet ska i sin bedömning beakta ESRB:s och EBA:s yttranden och grunda sig på de belägg som lagts fram i enlighet med punkt 1 av den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1.

Om rådet inte antar någon genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärderna inom en månad efter att ha mottagit kommissionens förslag, får medlemsstaten anta åtgärderna och tillämpa dem för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare.

5. Andra medlemsstater kan erkänna de åtgärder som fastställts i enlighet med denna artikel och tillämpa dem på nationellt auktoriserade filialer som är belägna i den medlemsstat som har fått tillstånd att tillämpa åtgärderna.

6. Om medlemsstaterna erkänner de åtgärder som fastställts i enlighet med denna artikel ska de underrätta rådet, kommissionen, EBA, ESRB och den medlemsstat som har fått tillstånd att tillämpa åtgärden.

7. När medlemsstaten beslutar om huruvida den ska erkänna de åtgärder som fastställts i enlighet med denna artikel, ska den beakta de kriterier som anges i punkt 4.

8. Den medlemsstat som har fått tillstånd att tillämpa åtgärderna kan begära att ESRB utfärdar en rekommendation enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 till en eller flera medlemsstater som inte erkänner åtgärderna.

▼B

9. Innan det tillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 4 löper ut ska medlemsstaten, i samråd med ESRB och EBA, se över situationen och får i enlighet därmed, enligt det förfarande som avses i punkt 4, anta ett nytt beslut om förlängning av tillämpningsperioden för de nationella åtgärderna med ytterligare ett år varje gång. Efter den första förlängningen ska kommissionen i samråd med ESRB och EBA minst varje år se över situationen.

10. Utan hinder av förfarandet enligt punkterna 3–9 ska medlemsstaterna tillåtas att öka riskvikterna så att de överstiger dem som fastställs i denna förordning med upp till 25 %, för de exponeringar som anges i punkt 2 d vi och vii i denna artikel, och skärpa den gräns för stora exponeringar som fastställs i artikel 395 med upp till 15 % för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare, förutsatt att villkoren i och kraven på underrättelse enligt punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.

Artikel 459

Tillsynskrav

Kommissionen ska ges behörighet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 för att införa strängare tillsynskrav under en ettårsperiod för exponeringar, om detta krävs för att hantera förändringar i intensiteten i mikrotillsyns- eller makrotillsynsrisker som uppstår till följd av marknadens utveckling i unionen eller utanför unionen med inverkan på samtliga medlemsstater och om instrumenten i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU inte är tillräckliga för att hantera dessa risker, särskilt efter en rekommendation eller ett yttrande av ESRB eller EBA om

a) nivån på kapitalbasen enligt artikel 92,

b) kraven avseende stora exponeringar enligt artikel 392 och artiklarna 395–403,

c) kraven på offentliggörande enligt artiklarna 431–455.

Kommissionen ska med biträde av ESRB minst en gång per år översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om sådan marknadsutveckling som eventuellt kan kräva att denna artikel tillämpas.

Artikel 460

Likviditet

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att i detalj specificera det allmänna krav som anges i artikel 412.1. Den delegerade akt som antas i enlighet med den här punkten ska grundas på de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning II och bilaga III, och ska specificera under vilka omständigheter behöriga myndigheter ska ålägga kreditinstituten specifika in- och utflödesnivåer för att fånga upp de specifika risker de är exponerade för och ska respektera de trösklar som anges i punkt 2.

▼B

2. Kravet på likviditetstäckning i artikel 412 ska införas enligt följande infasning:

a) 60 % av likviditetstäckningskravet år 2015.

b) 70 % från och med den 1 januari 2016.

c) 80 % från och med den 1 januari 2017.

d) 100 % från och med den 1 januari 2018.

I detta syfte ska kommissionen beakta de rapporter som avses i artikel 509.1, 509.2 och 509.3 och de internationella standarder som utvecklats av internationella forum samt unionens särdrag.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 1 senast den 30 juni 2014. Den ska träda i kraft senast den 31 december 2014, men inte tillämpas före den 1 januari 2015.

Artikel 461

Översyn av infasningen av kravet på likviditetsteckning

1. EBA ska efter att ha samrått med ESRB senast den 30 juni 2016 rapportera till kommissionen om huruvida infasningen av kravet på likviditetstäckning enligt artikel 460.2 bör ändras. En sådan analys ska vederbörligen beakta utvecklingen på marknaden och inom internationell lagstiftning samt unionens särdrag.

EBA ska i sin rapport i synnerhet bedöma en uppskjutning av införandet av den 100-procentiga bindande minimistandarden till den 1 januari 2019. Rapporten ska beakta de årliga rapporter som avses i artikel 509.1, relevanta marknadsdata och rekommendationer från alla behöriga myndigheter.

2. Om utvecklingen på marknaderna och annan utveckling så kräver ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 om ändring av den infasning som beskrivs i artikel 460 och uppskjutande fram till 2019 av införandet av den 100-procentiga bindande minimistandarden för kravet på likviditetstäckning enligt artikel 412.1, samt tillämpande under 2018 av en 90-procentig bindande minimistandard för kravet på likviditetstäckning.

Vid bedömningen av nödvändigheten av ett uppskjutande ska kommissionen beakta den rapport och bedömning som avses i punkt 1.

En delegerad akt som antas i enlighet med denna artikel ska inte tillämpas före den 1 januari 2018 och ska träda i kraft senast den 30 juni 2017.

▼B

Artikel 462

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

▼C1

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 456–460 ska ges tills vidare från och med den 28 juni 2013.

▼B

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 456–460 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 456–460 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 463

Invändningar mot tekniska tillsynsstandarder

Om kommissionen i enlighet med denna förordning antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som har överlämnats av EBA får Europaparlamentet och rådet invända mot denna tekniska standard för tillsyn under en period på en månad från och med delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets begäran ska perioden förlängas med en månad. Genom undantag från andra stycket i artikel 13.1 i förordning (EU) nr 1093/2010 får den period under vilken Europaparlamentet eller rådet får invända mot denna tekniska standard för tillsyn förträngas ytterligare med en månad, när det är lämpligt.

Artikel 464

Europeiska bankkommittén

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska bankkommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2004/10/EG ([1]). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

([1]) EUT L 3, 7.1.2007, s. 36.

▼B

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

DEL TIO

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER, RAPPORTER, ÖVERSYNER OCH ÄNDRINGAR

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER

KAPITEL 1

Kapitalbaskrav, orealiserade vinster och förluster som tas upp till verkligt värde och avdrag

Avsnitt 1

Kapitalbaskrav

Artikel 465

Kapitalbaskrav

1. Genom undantag från artikel 92.1 a och b ska följande kapitalbaskrav tillämpas under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014:

a) En kärnprimärkapitalrelation på en nivå som ligger inom ett intervall på 4–4,5 %.

b) En primärkapitalrelation på en nivå som ligger inom ett intervall på 5,5–6 %.

2. De behöriga myndigheterna ska fastställa nivåerna för de kärnprimärkapitalrelationer och primärkapitalrelationerinom intervallen i punkt 1 vilka instituten ska uppfylla eller överträffa.

Artikel 466

Första tillämpning av internationell redovisningsstandard (IFRS)

Genom undantag från artikel 24.2 ska behöriga myndigheter bevilja sådana institut som för första gången ska utföra den värdering av tillgångar och poster utanför balansräkningen och fastställande av kapitalbas i överensstämmelse med internationell redovisningsstandard i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 en tid på 24 månader för genomförande av de nödvändiga interna processerna och tekniska kraven.

▼B

Avsnitt 2

Orealiserade vinster och förluster som tas upp till verkligt värde

Artikel 467

Orealiserade förluster som tas upp till verkligt värde

1. Instituten ska genom undantag från artikel 35 under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 i sin beräkning av poster i kärnprimärkapital endast ta med den tillämpliga procentandel av orealiserade förluster som hänför sig till tillgångar eller skulder och som tas upp till verkligt värde och redovisas i balansräkningen, utom dem som avses i artikel 33 och alla andra orealiserade förluster som redovisas som en del av resultaträkningen.

2. Den tillämpliga procentandel som ska tillämpas med avseende på punkt 1 ska ligga inom följande intervall:

a) 20–100 % under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

b) 40–100 % under perioden 1 januari–31 december 2015.

c) 60–100 % under perioden 1 januari–31 december 2016.

d) 80–100 % under perioden 1 januari–31 december 2017.

Genom undantag från punkt 1 får de behöriga myndigheterna i fall då sådan behandling tillämpades före den 1 januari 2014 tillåta institut att i sina kapitalbasposter inte ta med orealiserade vinster eller förluster på exponeringar mot nationella regeringar klassificerade i kategorin tillgångar "som kan säljas" i den av EU godkända IAS 39.

Den behandling som anges i andra stycket ska tillämpas till dess att kommissionen har antagit en förordning på grundval av förordning (EG) nr 1606/2002 om godkännande av av den internationella redovisningsstandard (IFRS), som ersätter IAS 39.

3. De behöriga myndigheterna ska fastställa och offentliggöra den tillämpliga procentandelen inom de intervall som anges i punkt 2 a–d,

Artikel 468

Orealiserade vinster som tas upp till verkligt värde

1. Instituten ska genom undantag från artikel 35 under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 från poster i sitt kärnprimärkapital utesluta den tillämpliga procentandel av orealiserade vinster som hänför sig till tillgångar eller skulder och som tas upp till verkligt värde och redovisas i balansräkningen, utom dem som avses i artikel 33 och alla andra orealiserade vinster som redovisas som en del av resultaträkningen, med undantag av sådana som hänför sig till förvaltningsfastigheter. Det återstående restvärdet ska inte dras av från posterna i kärnprimärkapitalet.

▼B

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska den tillämpliga procentandelen vara 100 % under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014 och efter den dagen ligga inom följande intervall:

a) 60–100 % under perioden 1 januari–31 december 2015.

b) 40–100 % under perioden 1 januari–31 december 2016.

c) 20–100 % under perioden 1 januari–31 december 2017.

Från och med den 1 januari 2015 gäller att en behörig myndighet som i enlighet med artikel 467 kräver att instituten i sin beräkning av poster i kärnprimärkapital tar med 100 % av de orealiserade förluster som tas upp till verkligt värde, får den behöriga myndigheten tillåta att instituten i denna beräkning tar med 100 % av de orealiserade vinster som tas upp till verkligt värde,

▼C2

Från och med den 1 januari 2015 gäller att en behörig myndighet som i enlighet med artikel 467 kräver att instituten i sin beräkning av poster i kärnprimärkapital tar med en procentandel av orealiserade förluster som tas upp till verkligt värde, ska den behöriga myndigheten inte fastställa en tillämplig procentandel av orealiserade vinster enligt punkt 2 i den här artikeln som resulterar i en procentandel av orealiserade vinster som inkluderas i beräkningen av det kärnprimärkapital som överskrider den tillämpliga procentandelen av orealiserade förluster i enlighet med artikel 467.

3. De behöriga myndigheterna ska fastställa och offentliggöra den tillämpliga procentandelen för orealiserade vinster inom de intervall som anges i punkt 2 a–c vilka dras av från kärnprimärkapitalet.

4. Genom undantag från artikel 33 c ska instituten under perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2017 i sin kapitalbas inte inkludera den tillämpliga procentandelen enligt artikel 478 av det verkliga värdet av vinster och förluster från derivatskulder som härrör från ändringar i institutets egen kreditvärdighet. Den procentandel som tillämpas på det verkliga värdet av förluster som härrör från ändringar i institutets egen kreditvärdighet får inte vara högre än den procentandel som tillämpas på det verkliga värdet av vinster som härrör från ändringar i institutets egen kreditvärdighet.

▼B

Avsnitt 3

Avdrag

Underavsnitt 1

Avdrag från kärnprimärkapitalposter

Artikel 469

Avdrag från kärnprimärkapitalposter

1. Genom undantag från artikel 36.1 ska följande tillämpas under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017:

▼B

a) Instituten ska från poster i kärnprimärkapitalet göra avdrag för den tillämpliga procentandel som anges i artikel 478 för de belopp som ska dras av i enlighet med artikel 36.1 a–h, exklusive uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och uppstår till följd av tillfälliga skillnader.

b) Instituten ska tillämpa de relevanta bestämmelserna i artikel 472 på restvärdena för de poster som ska dras av i enlighet med artikel 36.1 a–h, exklusive uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och uppstår till följd av tillfälliga skillnader.

c) Instituten ska efter tillämpning av artikel 470 från poster i kärnprimärkapitalet dra av den tillämpliga procentandel som anges i artikel 478 från det sammanlagda belopp som ska dras av enligt artikel 36.1 c och i.

d) Instituten ska efter tillämpning av artikel 470 i tillämpliga fall tillämpa de krav som fastställs i artikel 472.5 eller 472.11 på det totala restvärdet för de poster som ska dras av enligt artikel 36.1 c och i.

2. Instituten ska fastställa den andel av det totala restvärdet enligt punkt 1 d som omfattas av artikel 472.5 genom att dividera det belopp som anges i led a i denna punkt med det belopp som anges i led b i denna punkt enligt följande:

a) Beloppet för de uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och uppstår till följd av tillfälliga skillnader enligt artikel 470.2 a.

b) Summan av de belopp som avses i artikel 470.2 a och b.

3. Instituten ska fastställa den andel av det totala restvärdet enligt punkt 1 d som omfattas av artikel 472.11 genom att dividera det belopp som anges i led a i denna punkt med det belopp som anges i led b i denna punkt enligt följande:

a) Beloppet för direkta och indirekta innehav i kärnprimärkapitalinstrument enligt artikel 470.2 b.

b) Summan av de belopp som avses i artikel 470.2 a och b.

Artikel 470

Undantag från avdrag från kärnprimärkapitalposter

1. Vid tillämpningen av denna artikel ska relevanta poster i kärnprimärkapitalet omfatta institutets poster i kärnprimärkapitalet, beräknade efter tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 32–35 och efter de avdrag som anges i artikel 36.1 a–h och artikel 36.1 k ii–v och l, exklusive uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av tillfälliga skillnader.

▼B

2. Genom undantag från artikel 48.1 ska instituten under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 inte dra av de poster som förtecknas i leden a och b i denna punkt vilka sammantaget motsvarat högst 15 % av de berörda posterna i institutets kärnprimärkapital:

a) Uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och uppstår till följd av tillfälliga skillnader, vilka sammantaget motsvarar högst 10 % av de berörda posterna i kärnprimärkapitalet.

b) Om ett institut har en väsentlig investering i en enhet inom finanssektorn, institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheten, sammantaget motsvarande högst 10 % av de berörda posterna i kärnprimärkapitalet.

3. Genom undantag från artikel 48.4 ska de poster som undantas från avdrag i enlighet med punkt 2 i den här artikeln åsättas en riskvikt på 250 %. De poster som avses i 2 b i den här artikeln ska om tillämpligt omfattas av kraven i del tre avdelning IV.

Artikel 471

Undantag från avdrag av andelar i försäkringsbolag från kärnprimärkapitalposter

1. Genom undantag från artikel 49.1 får de behöriga myndigheterna under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2022 tillåta institut att inte dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag, om följande villkor är uppfyllda:

a) Villkoren i artikel 49.1 a, c och e.

b) De behöriga myndigheterna är nöjda med nivån på den riskkontroll och de förfaranden för finansiell analys som specifikt används av institutet för att övervaka investeringen i företaget eller holdingbolaget.

c) Institutets andelar i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget överstiger inte 15 % av kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av försäkringsenheten den 31 december 2012 eller under perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2022.

d) Det andelsbelopp som inte dras av överstiger inte det belopp som innehades i kärnprimärkapitalinstrument i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget den 31 december 2012.

▼B

2. De andelsbelopp som inte dras av i enlighet med punkt 1 ska betecknas som exponeringar och åsättas en riskvikt på 370 %.

Artikel 472

Poster som inte dras av från kärnprimärkapital

1. Genom undantag från artikel 33 c och 36.1 a–i ska instituten under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 i förekommande fall tillämpa denna artikel på restvärdena för de poster som avses i artikel 468.4 andra stycket och i artikel 469.1 b och d.

2. Restvärdet av det verkliga värdet av vinster och förluster från derivatskulder som härrör från ett instituts egen kreditrisk ska inte dras av.

3. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för förluster för innevarande räkenskapsår enligt artikel 36.1 a:

a) Väsentliga förluster ska dras från poster i primärkapitalet.

b) Förluster som inte är väsentliga ska inte dras av.

4. Instituten ska dra av restvärdet för immateriella tillgångar enligt artikel 36.1 b från poster i primärkapitalet.

5. Restvärdet för de uppskjutna skattetillgångar som avses i artikel 36.1 c ska inte dras av och ska åsättas en riskvikt på 0 %.

6. Restvärdet för de poster som avses i artikel 36.1 d ska till hälften dras av från poster i primärkapitalet och till hälften från poster i supplementärkapitalet.

7. Restvärdet för tillgångarna i en sådan förmånsbestämd pensionsfond som avses i artikel 36.1 e ska inte dras av från något element av kapitalbasen och ska ingå bland posterna i kärnprimärkapitalet i den omfattning som beloppet skulle ha erkänts som ursprunglig kapitalbas i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 a-ca i direktiv 2006/48/EG.

8. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för innehav av egna kärnprimärkapitalinstrument enligt artikel 36.1 f:

a) Beloppet för de direkta innehaven ska dras av från poster i primärkapitalet.

▼B

b) Beloppet för de indirekta och syntetiska innehaven, inbegripet egna kärnprimärkapitalinstrument som ett institut skulle kunna vara förpliktigat att köpa till följd av en befintlig eller villkorad avtalsenlig förpliktelse, ska inte dras av och ska omfattas av en riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och i tillämpliga fall av de krav som fastställs i del tre avdelning IV.

9. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet av innehav i kärnprimärkapitalinstrument i en enhet inom den finansiella sektorn där institutet har ömsesidigt korsägande med den enhet som avses i artikel 36.1 g:

a) Om ett institut inte har en väsentlig investering i denna enhet inom den finansiella sektorn, ska beloppet för dess innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheten behandlas i enlighet med artikel 36.1 h.

b) Om ett institut har en väsentlig investering i denna enhet inom den finansiella sektorn, ska beloppet för dess innehav av kärnprimärkapitalinstrument i enheten behandlas i enlighet med artikel 36.1 i.

10. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 36.1 h:

a) De belopp som måste dras av vilka avser direkta innehav ska till hälften dras från poster i primärkapitalet och till hälften från poster i supplementärkapitalet.

b) De belopp som avser indirekta och syntetiska innehav ska inte dras av och ska omfattas av en riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och i tillämpliga fall av kraven i del tre avdelning IV.

11. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 36.1 i:

a) De belopp som måste dras av vilka avser direkta innehav ska till hälften dras från poster i primärkapitalet och till hälften från poster i supplementärkapitalet.

b) De belopp som avser indirekta och syntetiska innehav ska inte dras av och ska omfattas av riskvikter i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och i tillämpliga fall av kraven i del tre avdelning IV.

▼B

Artikel 473

Införande av ändringar av IAS 19

1. Genom undantag från artikel 481 under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2018 får de behöriga myndigheterna tillåta institut som utarbetar sin redovisning i överensstämmelse med de internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002 att till sitt kärnprimärkapital lägga det tillämpliga beloppet i enlighet med punkt 2 eller i tilllämpliga fall punkt 3 i denna artikel multiplicerat med faktorn i enlighet med punkt 4.

2. Det tillämpliga beloppet ska beräknas genom att den summa som härleds i enlighet med led a dras av från den summa som härleds i enlighet med led b.

a) Instituten ska i förekommande fall fastställa värdet på tillgångarna i sina förmånsbestämda pensionsfonder eller pensionsplaner i enlighet med förordning (EG) nr 1126/2008 ([1]), ändrad genomförordning (EG) nr 1205/2011 ([2]). Instituten ska sedan från värdet på dessa tillgångar dra av värdet på de förpliktelser i samma fonder eller planer som har fastställts enligt samma redovisningsregler.

b) Instituten ska i förekommande fall fastställa värdet på tillgångarna i sina förmånsbestämda pensionsfonder eller pensionsplaner i enlighe med förordning (EG) nr 1126/2008. Instituten ska sedan från värdet på dessa tillgångar dra av värdet på de förpliktelser i samma fonder eller planer som har fastställts enligt samma redovisningsregler.

3. Det belopp som har fastställts i enlighet med punkt 2 ska begränsas till det belopp som inom ramen för de nationella införlivandeåtgärderna i direktiv 2006/48/EG inte behöver dras från kapitalbasen, före den 1 januari 2014 dag då denna förordning börjar tillämpas, i den mån dessa nationella införlivandeåtgärder kommer i fråga för behandlingen i artikel 481i denna förordning i den berörda medlemsstaten.

4. Följande faktorer ska tillämpas:

a) 1 under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

b) 0,8 under perioden 1 januari–31 december 2015.

c) 0,6 under perioden 1 januari–31 december 2016.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 av den 3 november 2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L 320, 29.11.2008, s. 1).

([2]) Kommissionens förordning (EU) nr 1205/2011 av den 22 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 vad gäller International Financial Reporting Standard (IFRS) 7 (EUT L 305, 23.11.2011, s. 16).

▼B

d) 0,4 under perioden 1 januari–31 december 2017.

e) 0,2 under perioden 1 januari–31 december 2018.

5. Instituten ska redovisa värdet på tillgångar och skulder i enlighet med punkt 2 i sina offentliggjorda årsredovisningar.

Underavsnitt 2

Avdrag från övrigt primärkapital

Artikel 474

Avdrag från övrigt primärkapital

Genom undantag från artikel 56 ska följande tillämpas under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017:

a) Instituten ska dra av den enligt artikel 478 tillämpliga procentandelen av de belopp som enligt artikel 56 måste dras av från övrigt primärkapital.

b) Instituten ska tillämpa kraven i artikel 475 på restvärdena för de poster som måste dras av enligt artikel 56.

Artikel 475

Poster som inte dras av från övrigt primärkapital

1. Genom undantag från artikel 56 ska de krav som fastställs i denna artikel tillämpas på de restvärden som avses i artikel 474 b under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017.

2. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 56 a:

a) Direkta innehav av egna primärkapitaltillskott dras av till bokfört värde från poster i primärkapitalet.

b) Indirekta och syntetiska innehav i egna primärkapitaltillskott, inbegripet egna primärkapitaltillskott som ett institut skulle kunna vara förpliktigat att köpa till följd av en befintlig eller villkorad avtalsenlig förpliktelse, dras inte av och riskviktas i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och omfattas i tillämpliga fall av kraven i del tre avdelning IV.

▼B

3. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 56 b:

a) Om ett institut inte har en väsentlig investering i en enhet inom den finansiella sektorn med vilken det har ömsesidigt korsägande, ska beloppet för dess direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i enheten behandlas i enlighet med artikel 56 c.

b) Om ett institut har en väsentlig investering i en enhet inom den finansiella sektorn med vilken det har ömsesidigt korsägande, ska beloppet för dess direkta, indirekta och syntetiska innehav av primärkapitaltillskott i enheten behandlas i enlighet med artikel 56 d.

4. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 56 c och d:

a) Det belopp som avser direkta innehav vilket måste dras av i enlighet med artikel 56 c och d ska till hälften dras från poster i primärkapitalet och till hälften från poster i supplementärkapitalet.

b) Det belopp som avser indirekta och syntetiska innehav vilket måste dras av i enlighet med artikel 56 c och d ska inte dras av och ska riskviktas i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och omfattas i tillämpliga fall av kraven i del tre avdelning IV.

Underavsnitt 3

Avdrag från poster i supplementärkapitalet

Artikel 476

Avdrag från poster i supplementärkapitalet

Genom undantag från artikel 66 ska följande tillämpas under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017:

a) Instituten ska dra av den enligt artikel 478 tillämpliga procentandel av de belopp som enligt artikel 66 måste dras av från poster i supplementärkapitalet.

b) Instituten ska tillämpa kraven i artikel 477 på de restvärden som måste dras av enligt artikel 66.

▼B

Artikel 477

Avdrag från poster i supplementärkapitalet

1. Genom undantag från artikel 66 ska de krav som fastställs i denna artikel tillämpas på de restvärden som avses i artikel 476 b under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2107.

2. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 66 a:

a) Direkta innehav av egna supplementärkapitalinstrument dras av till bokfört värde från poster i supplementärkapitalet.

b) Indirekta och syntetiska innehav i egna supplementärkapitalinstrument, inbegripet supplementärkapitalinstrument som ett institut skulle kunna vara förpliktigat att köpa till följd av en befintlig eller villkorad avtalsenlig förpliktelse, dras inte av och riskviktas i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och omfattas i tillämpliga fall av kraven i del tre avdelning IV.

3. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 66 b:

a) Om ett institut inte har en väsentlig investering i en enhet inom den finansiella sektorn med vilken institutet har ömsesidigt korsägande, ska beloppet för dess direkta, indirekta och syntetiska innehav av supplementärkapitalinstrument i enheten behandlas i enlighet med artikel 66 c.

b) Om ett institut har en väsentlig investering i en enhet inom den finansiella sektorn med vilken institutet har ömsesidigt korsägande, ska beloppet för dess direkta, indirekta och syntetiska innehav av supplementärkapitalinstrument i enheten inom den finansiella sektorn behandlas i enlighet med artikel 66 d.

4. Instituten ska tillämpa följande på restvärdet för de poster som avses i artikel 66 c och d:

a) Det belopp som avser direkta innehav vilket måste dras av i enlighet med artikel 66 c och d ska till hälften dras från poster i primärkapitalet och till hälften från poster i supplementärkapitalet.

b) Det belopp som avser indirekta och syntetiska innehav vilket måste dras av i enlighet med artikel 66 c och d ska inte dras av och ska riskviktas i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och omfattas i tillämpliga fall enligt kraven i del tre avdelning IV.

▼B

Underavsnitt 4

Tillämpliga procentandelar för avdrag

Artikel 478

Tillämpliga procentandelar för avdrag från poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital

1. Den tillämpliga procentandelen enligt artikel 468.4, 469.1 a och c, artikel 474 a och artikel 476 a ska ligga inom följande intervall:

a) 20–100 % under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

b) 40–100 % under perioden 1 januari–31 december 2015.

c) 60–100 % under perioden 1 januari–31 december 2016.

d) 80–100 % under perioden 1 januari–31 december 2017.

▼C1

2. Genom undantag från punkt 1 ska den tillämpliga procentandelen enligt artikel 469.1 c för de poster som avses i artikel 36.1 c som existerade före den 1 januari 2014 ligga inom följande intervall:

a) 0–100 % under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

b) 10–100 % under perioden från och med den 1 januari 2015 till och med den 31 december 2015.

c) 20–100 % under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.

d) 30–100 % under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.

e) 40–100 % under perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018.

f) 50–100 % under perioden från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2019.

g) 60–100 % under perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2020.

h) 70–100 % under perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2021.

▼C1

i) 80–100 % under perioden från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2022.

j) 90–100 % under perioden från och med den 1 januari 2023 till och med den 31 december 2023.

▼B

3. De behöriga myndigheterna ska fastställa och offentliggöra en tillämplig procentandel inom de intervall som anges i punkterna 1 och 2 för vart och ett av följande avdrag:

a) De enskilda avdrag som krävs enligt artikel 36.1 a–h, utom uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och uppstår till följd av tillfälliga skillnader.

b) Det totala belopp uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och uppstår till följd av tillfälliga skillnader och de poster som avses i artikel 36.1 i vilka måste dras av enligt artikel 48.

c) Varje avdrag som krävs enligt artikel 56 b–d.

d) Varje avdrag som krävs enligt artikel 66 b–d.

Avsnitt 4

Minoritetsinnehav och instrument i primärkapitaltillskott och supplementärkapital som givits ut av dotterföretag

Artikel 479

Erkännande i konsoliderat kärnprimärkapital av instrument och poster som inte kvalificeras som minoritetsinnehav

1. Genom undantag från del två avdelning II ska de behöriga myndigheterna under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel fastställa huruvida poster som skulle vara kvalificerade som konsoliderad kapitalbas i enlighet med nationella införlivandeåtgärder för artikel 65 i direktiv 2006/48/EG och som av något av följande skäl inte är kvalificerade som konsoliderat kärnprimärkapital ska erkännas som konsoliderad kapitalbas:

a) Instrumentet är inte kvalificerat som kärnprimärkapitalinstrument och tillhörande balanserade vinster och överkurs vid aktieemission är följaktligen inte kvalificerade som konsoliderade poster i kärnprimärkapitalet.

b) Posterna är inte kvalificerade till följd av artikel 81.2.

▼B

c) Posterna är inte kvalificerade på grund av att dotterföretaget inte är ett institut eller en enhet som i enlighet med nationell lagstiftning omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

d) Posterna är inte kvalificerade på grund av att dotterföretaget inte ingår elt och hållet i den konsolidering som görs i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.

2. Den tillämpliga procentandelen för de poster som avses i punkt 1 vilka skulle vara kvalificerade som konsoliderade reserver i enlighet med nationella införlivandeåtgärder enligt artikel 65 i direktiv 2006/48/EG ska vara kvalificerade som konsoliderat kärnprimärkapital.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska de tillämpliga procentandelarna ligga inom följande intervall:

a) 0–80 % under perioden från och med den1 januari 2014 dag då denna förordning börjar tillämpas till och med den 31 december 2014.

b) 0–60 % under perioden 1 januari–31 december 2015.

c) 0–40 % under perioden 1 januari–31 december 2016.

d) 0–20 % under perioden 1 januari–31 december 2017.

4. De behöriga myndigheterna ska fastställa och offentliggöra den tillämpliga procentandelen inom de intervall som anges i punkt 3.

Artikel 480

Erkännande i konsoliderad kapitalbas av minoritetsinnehav samt kvalificerande primärkapitaltillskott och supplementärkapital

1. Genom undantag från artikel 84.1 b, artikel 85.1 b och artikel 87.1 b ska de procentandelar som avses i dessa artiklar multipliceras med en tillämplig faktor under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska den tillämpliga faktorn ligga inom följande intervall:

a) 0,2–1 under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

b) 0,4–1 under perioden 1 januari–31 december 2015.

c) 0,6–1 under perioden 1 januari–31 december 2016.

d) 0,8–1 under perioden 1 januari–31 december 2017.

▼B

3. De behöriga myndigheterna ska fastställa och offentliggöra värdet på den tillämpliga faktorn inom de intervall som anges i punkt 2.

Avsnitt 5

Ytterligare filter och avdrag

Artikel 481

Ytterligare filter och avdrag

1. Genom undantag från artiklarna 32–36, 56 och 66 ska instituten under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 göra justeringar för att i fråga om poster i kärnprimärkapital, primärkapital, supplementärkapital eller kapitalbas inkludera eller göra avdrag för de tillämpliga procentandelar av filter eller avdrag som enligt nationella införlivandeåtgärder krävs för artiklarna 57, 61, 63, 63a, 64 och 66 i direktiv 2006/48/EG samt för artiklarna 13 och 16 i direktiv 2006/49/EG men som inte krävs enligt del två i denna förordning.

►C2 2. Genom undantag från artikel 36.1 i och artikel 49.1 får de behöriga myndigheterna under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014 kräva eller tillåta att instituten tillämpar de metoder som avses i artikel 49.1, om de krav som fastställs i artikel 49.1 b inte är uppfyllda, ◄ i stället för det avdrag som krävs enligt artikel 36.1. I sådana fall ska andelen innehav av kapitalbasinstrument i en enhet i den finansiella sektorn i vilken moderföretaget har ett väsentligt innehav som inte behöver dras av i enlighet med artikel 49.1 fastställas genom den tillämpliga procentandel som avses i punkt 4 i den här artikeln. Det belopp som inte dras av ska omfattas av kraven i artikel 49.4, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de tillämpliga procentandelarna ligga inom följande intervall:

a) 0–80 % under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

b) 0–60 % under perioden 1 januari–31 december 2015.

c) 0–40 % under perioden 1 januari–31 december 2016.

d) 0–20 % under perioden 1 januari–31 december 2017.

4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska de tillämpliga procentandelarna ligga mellan 0 % och 50 % under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

▼B

5. För varje filter eller avdrag som avses i punkterna 1 och 2 ska de behöriga myndigheterna fastställa och offentliggöra de tillämpliga procentandelarna inom de intervall som anges i punkterna 3 och 4.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera på vilka villkor de behöriga myndigheterna ska fastställa huruvida justeringar av kapitalbasen eller av element i denna, i enlighet med nationella införlivandeåtgärder för direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2006/49/EG som inte ingår i del två i denna förordning, vid tillämpningen av denna artikel ska användas som poster i kärnprimärkapital, övrigt primärkapital, primärkapital, supplementärkapital eller kapitalbas.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen före den 28 juli 2013.

▼B

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 482

Tillämpningsområde för derivattransaktioner med pensionsfonder

I fråga om de transaktioner som avses i artikel 89 i förordningen (EU) nr 648/2012, vilka har ingåtts med ett pensionssystemarrangemang i enlighet med artikel 2 i den förordningen, ska instituten inte beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artikel 382.4 c i den här förordningen.

KAPITEL 2

Kapitalinstrument för vilka äldre regler får fortsätta att tillämpas

Avsnitt 1

Instrument som utgör statligt stöd

Artikel 483

Statliga stödinstrument för vilka äldre regler får tillämpas

1. Genom undantag från artiklarna 26–29, 51, 52, 62 och 63 ska denna artikel tillämpas på kapitalinstrument under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017, om följande villkor är uppfyllda:

a) Instrumenten gavs ut före den 1 januari 2014.

b) Instrumenten gavs ut inom ramen för en rekapitaliseringsåtgärd enligt regler för statligt stöd. I den mån som en del av instrumenten tecknas privat, måste de ges ut före den 30 juni 2012 och i samband med de delar som tecknas av medlemsstaten.

▼B

c) Kommissionen har ansett att instrumenten är förenliga med den inre marknaden i enlighet med artikel 107 i EUF-fördraget.

▼C2

Om instrumenten tecknas av både medlemsstaten och privata investerare och om delvis inlösen sker av de instrument som tecknats av medlemsstaten, ska en motsvarande andel av den privat tecknade delen av instrumenten omfattas av äldre regler i enlighet med artikel 484. När alla instrument som tecknats av staten har lösts in ska de återstående instrument som tecknats av privata investerare omfattas av äldre regler i enlighet med artikel 484.

▼B

2. De instrument som var kvalificerade i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 a i direktiv 2006/48/EG ska vara kvalificerade som kärnprimärkapitalinstrument, även om något av följande föreligger:

a) Villkoren i artikel 28 i denna förordning är inte uppfyllda.

b) Instrumenten gavs ut av ett sådant företag som avses i artikel 27 i denna förordning och de villkor som anges i artikel 28, eller i tillämpliga fall, artikel 29 i denna förordning är inte uppfyllda.

3. De instrument som avses i punkt 1 c i denna artikel och som inte är kvalificerade i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 a i direktiv 2006/48/EG ska vara kvalificerade som kärnprimärkapitalinstrument, även om kraven i punkt 2 a eller b i denna artikel inte är uppfyllda, förutsatt att kraven i punkt 8 i denna artikel är uppfyllda.

De instrument som är kvalificerade som kärnprimärkapitalinstrument enligt första stycket kan inte vara kvalificerade som primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument enligt punkt 5 eller 7.

4. De instrument som var kvalificerade i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 ca och artikel 66.1 i direktiv 2006/48/EG ska vara kvalificerade som primärkapitaltillskott, även om villkoren i artikel 52.1 i denna förordning inte är uppfyllda.

5. De instrument som avses i punkt 1 c i denna artikel och som inte är kvalificerade i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 ca i direktiv 2006/48/EG ska vara kvalificerade som primärkapitaltillskott, även om villkoren i artikel 52.1 i denna förordning inte är uppfyllda, förutsatt att kraven i punkt 8 i denna artikel är uppfyllda.

De instrument som är kvalificerade som primärkapitaltillskott enligt första stycket kan inte vara kvalificerade som kärnprimärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument enligt punkt 3 eller 7.

▼B

6. De poster som var kvalificerade i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 f, g eller h och artikel 66.1 i direktiv 2006/48/EG ska vara kvalificerade som supplementärkaptalinstrument, även om det inte hänvisas till dessa poster i artikel 62 i denna förordning eller om villkoren i artikel 63 i denna förordning inte är uppfyllda.

7. De instrument som avses i punkt 1 c i denna artikel och som inte är kvalificerade i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 f, g eller h och artikel 66.1 i direktiv 2006/48/EG ska vara kvalificerade som supplementärkaptalinstrument, även om det inte hänvisas till dessa poster i artikel 62 i denna förordning eller om villkoren i artikel 63 i denna förordning inte är uppfyllda, förutsatt att villkoren i punkt 8 i den här artikeln är uppfyllda.

De instrument som är kvalificerade som supplementärkaptalinstrument enligt första stycket kan inte vara kvalificerade som kärnprimärkapitalinstrument eller primärkapitaltillskott enligt punkt 3 eller 5.

8. De instrument som avses i punkterna 3, 5 och 7 kan endast vara kvalificerade som kapitalbasinstrument som avses i dessa punkter, om villkoret i punkt 1 a är uppfyllt och om instrumenten ges ut av institut som tillhör jurisdiktionen i en medlemsstat som omfattas av ett ekonomiskt anpassningsprogram och utgivandet av dessa instrument har överenskommits och är godtagbart inom ramen för programmet.

Avsnitt 2

Instrument som inte är statligt stöd

Underavsnitt 1

Berättigande till och gränser för fortsatt tillämpning av äldre regler

Artikel 484

Berättigande till fortsatt tillämpning av äldre regler för poster som var kvalificerade som kapitalbas enligt nationella införlivandeåtgärder för direktiv 2006/48/EG

▼C2

1. Denna artikel ska endast tillämpas på instrument och poster som gavs ut senast den 31 december 2011 och var kvalificerade som kapitalbas den 31 december 2011 och inte är sådana instrument som avses i artikel 483.1.

▼B

2. Denna artikel ska genom undantag från artiklarna 26–29, 51, 52, 62 och 63 tillämpas under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021.

3. Med förbehåll för artikel 485 i denna förordning och för den gräns som anges i artikel 486.2 i denna förordning, ska kapital enligt artikel 22 i direktiv 86/635/EG och tillhörande överkurs vid aktieemission, som var kvalificerat som primär kapitalbas i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 a i direktiv 2006/48/EG, vara kvalificerat som poster i kärnprimärkapitalet, trots att detta kapital inte uppfyller villkoren i artikel 28, eller i tillämpliga fall, artikel 29 i denna förordning.

▼B

4. Med förbehåll för den gräns som anges i artikel 486.3 i denna förordning, ska instrument och tillhörande överkurs vid aktieemission, som var kvalificerade som primär kapitalbas i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 ca samt artikel 154.8 och 154.9 i direktiv 2006/48/EG, vara kvalificerade som poster i övrigt primärkapital, trots att villkoren i artikel 52 i denna förordning inte är uppfyllda.

5. Med förbehåll för den gräns som anges i artikel 486.4 i denna förordning, ska poster och tillhörande överkurs vid aktieemission, som var kvalificerade i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 e, f, g eller h i direktiv 2006/48/EG, vara kvalificerade som poster i supplementärkapitalet, trots att dessa poster inte inkluderas i artikel 62 i denna förordning eller inte uppfyller villkoren i artikel 63 i denna förordning.

Artikel 485

Berättigande till inkludering i kärnprimärkapitalet av överkurs vid aktieemission som hör ihop med poster som var kvalificerade som kapitalbas enligt nationella införlivandeåtgärder för direktiv 2006/48/EG

1. Denna artikel ska endast tillämpas på instrument som gavs ut före den 31 december 2010 och inte är sådana instrument som avses i artikel 483.1.

2. Överkurs vid aktieemission som hör ihop med kapital enligt artikel 22 i direktiv 86/635/EEG, som var kvalificerat som primärkapitalbas i enlighet med de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 a i direktiv 2006/48/EG, ska vara kvalificerad som poster i kärnprimärkapitalet, om de uppfyller villkoren i artikel 28.1 i och j i denna förordning.

Artikel 486

Begränsning av tillämpningen av äldre regler på poster i kärnprimärkapital primärkapitaltillskott och supplementärkapital

1. Under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021 ska de instrument och poster som avses i artikel 484 kvalificeras som kapitalbas enligt de begränsningar som anges i denna artikel.

2. Det belopp för de poster som avses i artikel 484.3 som ska kvalificeras som poster i kärnprimärkapitalet ska begränsas till den tillämpliga procentandelen för summan av de belopp som anges i leden a och b i denna punkt:

a) Det nominella kapitalbelopp som avses i artikel 484.3 vilket var utestående den 31 december 2012.

b) Den överkurs vid aktieemission som hör ihop med de poster som avses i led a.

▼B

3. Det belopp för de poster som avses i artikel 484.4 som ska kvalificeras som poster i övrigt primärkapital ska begränsas till den tillämpliga procentandelen, multiplicerad med differensen mellan summan av de belopp som anges i leden a och b i denna punkt och summan av de belopp som anges i leden c–f i denna punkt:

a) Det nominella beloppet för de instrument som avses i artikel 484.4 vilket var utestående den 31 december 2012.

b) Den överkurs vid aktieemission som hör ihop med de instrument som avses i led a.

c) Det instrumentbelopp som avses i artikel 484.4 vilket den 31 december 2012 överskred de gränser som fastställs i de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 66.1 a och artikel 66.1a i direktiv 2006/48/EG.

d) Den överkurs vid aktieemission som hör ihop med de instrument som avses i led c.

e) Det nominella beloppet för de instrument som avses i artikel 484.4 vilka var utestående den 31 december 2012 men inte kvalificeras som primärkapitaltillskott enligt artikel 489.4.

f) Den överkurs vid aktieemission som hör ihop med de instrument som avses i led e.

4. Beloppet för de poster som avses i artikel 484.5 vilka ska kvalificeras som poster i supplementärkapital ska begränsas till den tillämpliga procentandelen av differensen mellan summan av de belopp som anges i leden a–d i denna punkt och summan av de belopp som anges i leden e–h i denna punkt:

a) Det nominella beloppet för de instrument som avses i artikel 484.5 vilka var utestående den 31 december 2012.

b) Den överkurs vid aktieemission som hör ihop med de instrument som avses i led a.

►C2 c) Det nominella beloppet för förlagslån som var utestående den 31 december 2012, nedsatt med ◄ det belopp som krävs enligt nationella införlivandeåtgärder för artikel 64.3 c i direktiv 2006/48/EG.

d) Det nominella beloppet för andra poster som avses i artikel 484.5 än de instrument och förlagslån som avses i leden a och c i denna punkt vilka var utestående den 31 december 2012.

e) Det nominella beloppet för de instrument och poster som avses i artikel 484.5 vilka var utestående den 31 december 2012, vilket överskred de gränser som fastställs i de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 66.1 a i direktiv 2006/48/EG.

f) Den överkurs vid aktieemission som hör ihop med de instrument som avses i led e.

▼B

g) Det nominella beloppet för de instrument som avses i artikel 484.5 vilka var utestående den 31 december 2012 men som inte kvalificeras som poster i supplementärkapitalet enligt artikel 490.4.

h) Den överkurs vid aktieemission som hör ihop med de instrument som avses i led g.

5. Vid tillämpningen av denna artikel ska de tillämpliga procentandelar som avses i punkt 2-4 ligga inom följande intervall:

a) 60–80 % under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2014.

b) 40–70 % under perioden 1 januari–31 december 2015.

c) 20–60 % under perioden 1 januari–31 december 2016.

d) 0–50 % under perioden 1 januari–31 december 2017.

e) 0–40 % under perioden 1 januari–31 december 2018.

f) 0–30 % under perioden 1 januari–31 december 2019.

g) 0–20 % under perioden 1 januari–31 december 2020.

h) 0–10 % under perioden 1 januari–31 december 2021.

6. De behöriga myndigheterna ska fastställa och offentliggöra de tillämpliga procentandelarna inom de intervall som anges i punkt 5.

Artikel 487

Poster som är uteslutna från fortsatt tillämpning av äldre regler i kärnprimärkapital eller övrigt primärkapital på andra element av kapitalbasen

1. Under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021 får instituten genom undantag från artiklarna 51, 52, 62 och 63 behandla det kapital och den tillhörande överkurs vid aktieemission som avses i artikel 484.3, vilka är uteslutna ur poster i kärnprimärkapitalet för att de överskrider den tillämpliga procentandel som anges i artikel 486.2, som de poster som avses i artikel 484.4, så länge inkluderingen av detta kapital med tillhörande överkurs vid aktieemission inte överskrider den tillämpliga gräns för procentandelen som avses i artikel 486.3.

▼B

2. Under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021 får instituten genom undantag från artiklarna 51, 52, 62 och 63 behandla följande som de poster som avses i artikel 484.5, så länge inkluderingen av dem inte överskrider den tillämpliga gräns för procentandelen som avses i artikel 486.4:

a) Det kapital med tillhörande överkurs vid aktieemission som avses i artikel 484.3 vilket är uteslutet ur poster i kärnprimärkapitalet för att det överskrider den tillämpliga procentandel som anges i artikel 486.2.

b) De instrument med tillhörande överkurs vid aktieemission som avses i artikel 484.4 vilka överskrider den tillämpliga procentandel som anges i artikel 486.3.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera villkoren för att behandla de kapitalbasinstrument som avses i punkterna 1 och 2 som om de omfattas av artikel 486.4 eller 486.5 under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021.

▼C1

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 488

Avskrivning av poster som med tillämpning av äldre regler kvalificeras som poster i supplementärkapitalet

De poster som avses i artikel 484.5 vilka kvalificeras som sådana poster i supplementärkapitalet som avses i artikel 484.5 eller artikel 486.4 ska omfattas av de krav som fastställs i artikel 64.

Underavsnitt 2

Inkludering av instrument med en köpoption och incitament till återlösen i poster i primärkapitaltillskott och supplementärkapital

Artikel 489

Hybridinstrument med en köpoption och incitament till återlösen

1. Genom undantag från artiklarna 51 och 52 ska under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021 de instrument som avses i artikel 484.4 vilka i sina villkor innefattar en köpoption med ett incitament för återlösen ►C2 av institutet omfattas av den här artikeln. ◄

▼B

2. Instrumenten ska vara kvalificerade som primärkapitaltillskott, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet kunde endast utnyttja en köpoption med incitament för återlösen före den 1 januari 2013.

b) Institutet utnyttjade inte köpoptionen.

c) Villkoren i artikel 52 är uppfyllda från och med den 1 januari 2013.

3. Instrumenten ska vara kvalificerade som primärkapitaltillskott med begränsat erkännande enligt artikel 484.4 fram till utgången av den effektiva löptiden och ska därefter vara obegränsat kvalificerade som övrigt primärkapital, förutsatt att

a) institutet endast kunde utnyttja en köpoption med incitament för återlösen den 1 januari 2013 eller därefter,

b) institutet inte utnyttjade inte köpoptionen vid utgången av instrumentens effektiva löptid,

c) de villkor som fastställs i artikel 52 uppfylls från och med dagen för utgången av instrumentens effektiva löptid.

4. Instrumenten ska inte vara kvalificerade som primärkapitaltillskott och ska inte omfattas av artikel 484.4 från och med den 1 januari 2014, om följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet kunde utnyttja en köpoption med incitament för återlösen mellan den 31 december 2011 och den 1 januari 2013.

b) Institutet utnyttjade inte köpoptionen vid utgången av instrumentens effektiva löptid.

c) De villkor som fastställs i artikel 52 uppfylls inte från och med dagen för utgången av instrumentens effektiva löptid.

5. Instrumenten ska vara kvalificerade som primärkapitaltillskott med begränsat erkännande enligt artikel 484.4 fram till utgången av den effektiva löptiden och ska därefter inte vara kvalificerade som primärkapitaltillskott, förutsatt att

a) institutet kunde utnyttja en köpoption med incitament för återlösen den 1 januari 2013 eller därefter,

b) institutet inte utnyttjade köpoptionen vid utgången av instrumentens effektiva löptid,

c) de villkor som fastställs i artikel 52 uppfylls inte från och med dagen för utgången av instrumentens effektiva löptid.

▼B

6. Instrumenten ska vara kvalificerade som primärkapitaltillskott i enlighet med artikel 484.4, om följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet kunde endast utnyttja en köpoption med incitament för återlösen fram till och med den 31 december 2011.

b) Institutet utnyttjade inte köpoptionen vid utgången av instrumentens effektiva löptid.

c) De villkor som fastställs i artikel 52 var inte uppfyllda från och med dagen för utgången av instrumentens effektiva löptid.

Artikel 490

Supplementärkapitalposter med incitament till återlösen

1. Genom undantag från artiklarna 62 och 63 ska under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021 de poster som avses i artikel 484.5 vilka var kvalificerade enligt de nationella införlivandeåtgärderna för artikel 57 f eller h i direktiv 2006/48/EG och i sina villkor innefattar en köpoption med ett incitament för återlösen ►C2 av institutet omfattas av den här artikeln. ◄

2. Posterna ska vara kvalificerade som supplementärkapitalinstrument på följande villkor:

a) Institutet kunde endast utnyttja en köpoption med incitament för återlösen före den 1 januari 2013.

b) Institutet utnyttjade inte köpoptionen.

c) De villkor som anges i artikel 63 är uppfyllda från och med den 1 januari 2013.

3. Posterna ska vara kvalificerade som supplementärkapitalposter enligt artikel 484.5 fram till utgången av den effektiva löptiden och ska därefter vara obegränsat kvalificerade som supplementärkapitalposter, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet kunde endast utnyttja en köpoption med incitament för återlösen den 1 januari 2013 eller därefter.

b) Institutet utnyttjade inte köpoptionen vid utgången av posternas effektiva löptid.

c) De villkor som fastställs i artikel 63 uppfylls från och med dagen för utgången av posternas effektiva löptid.

▼C2

4. Posterna ska inte vara kvalificerade som supplementärkapitalposter från och med den 1 januari 2014 om följande villkor är uppfyllda:

▼B

a) Institutet kunde endast utnyttja en köpoption med incitament för återlösen mellan den 31 december 2011 och den 1 januari 2013.

b) Institutet inte utnyttjade köpoptionen vid utgången av posternas effektiva löptid.

c) De villkor som fastställs i artikel 63 inte är uppfyllda från och med dagen för utgången av posternas effektiva löptid.

5. Posterna ska vara kvalificerade som supplementärkapitalposter med begränsat erkännande enligt artikel 484.5 fram till utgången av den effektiva löptiden och ska därefter inte vara kvalificerade som supplementärkapitalposter, om

a) institutet kunde utnyttja en köpoption med incitament för återlösen den 1 januari 2013 eller därefter,

b) institutet inte utnyttjade köpoptionen vid utgången av posternas effektiva löptid,

c) de villkor som fastställs i artikel 63 inte är uppfyllda från och med dagen för utgången av posternas effektiva löptid.

6. Posterna ska vara kvalificerade som supplementärkapitalposter enligt artikel 484.5, om

a) institutet endast kunde utnyttja en köpoption med incitament för återlösen fram till och med den 31 december 2011,

b) institutet inte utnyttjade köpoptionen vid utgången av posternas effektiva löptid,

c) de villkor som fastställs i artikel 63 inte är uppfyllda från och med dagen för utgången av posternas effektiva löptid.

Artikel 491

Effektiv löptid

Vid tillämpningen av artiklarna 489 och 490 ska den effektiva löptiden fastställas enligt följande:

a) För de poster som avses i punkterna 3 och 5 i de artiklarna, ska detta vara dagen för den första köpoptionen med incitament för återlösen som förekommer den 1 januari 2013 eller därefter.

b) För de poster som avses i punkt 4 i de artiklarna, ska detta vara dagen för den första köpoptionen med incitament för återlösen som förekommer mellan den 31 december 2011 och den 1 januari 2013.

▼B

c) För de poster som avses i punkt 6 i de artiklarna, ska detta vara dagen för den första köpoptionen med incitament för återlösen som förekommer före den 31 december 2011.

KAPITEL 3

Övergångsbestämmelser för upplysningar om kapitalbas

Artikel 492

Upplysningar om kapitalbas

1. Instituten ska tillämpa denna artikel under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021.

2. Under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2015 ska instituten lämna upplysningar om i vilken omfattning nivåerna på kärnprimärkapital och primärkapital överskrider de krav som anges i artikel 465.

3. Under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 ska instituten lämna följande ytterligare upplysningar om sin kapitalbas:

a) Egenskaper hos och effekt på kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott, supplementärkapital och kapitalbas av de enskilda filter och avdrag som har tillämpats i enlighet med artiklarna 467–470, 474, 476 och 479.

b) Beloppen för minoritetsinnehav och instrument i primärkapitaltillskott och supplementärkapital, med tillhörande balanserade vinster och överkurs vid aktieemission, vilka har givits ut av dotterföretag som ingår i konsoliderat kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott, supplementärkapital och kapitalbas i enlighet med kapitel 1 avsnitt 4.

c) Effekten på kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott, supplementärkapital och kapitalbas av de enskilda filter och avdrag som har tillämpats i enlighet med artikel 481.

d) Egenskaper hos och belopp för poster som är kvalificerade som poster i kärnprimärkapital, primärkapital och supplementärkapital genom tillämpning av de undantag som anges i kapitel 2 avsnitt 2.

4. Under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021 ska instituten lämna upplysningar om beloppet för de instrument som är kvalificerade som instrument i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital genom tillämpning av artikel 484.

▼B

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för enhetliga mallar för upplysningar som lämnats i enlighet med denna artikel. Mallarna ska inkludera de poster som förtecknas i artikel 437.1 a, b, d och e, ändrad genom kapitel 1 och 2 i denna avdelning.

▼C1

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juli 2013.

▼B

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 4

Stora exponeringar, kapitalbaskrav, bruttosoliditet och Basel I-golvet

Artikel 493

Övergångsbestämmelser för stora exponeringar

1. Bestämmelserna om stora exponeringar i artiklarna 387–403 ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5–7 samt 9 och 10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ([1]). Detta undantag får utnyttjas fram till och med den 31 december 2017 eller den dag då eventuella ändringar enligt punkt 2 i den här artikeln träder i kraft, beroende på vilken dag som infaller först.

2. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen, på grundval av offentliga samråd och diskussioner med behöriga myndigheter, rapportera till Europaparlamentet och rådet om följande:

a) En lämplig ordning för tillsyn av värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att tillhandahålla investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende råvaruderivat eller derivatkontrakt enligt punkterna 5, 6, 7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.

b) Huruvida det är önskvärt att ändra direktiv 2004/39/EG för att skapa ytterligare en kategori av värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG avseende energiförsörjning.

Kommissionen får på grundval av denna rapport lägga fram ett förslag till ändringar av denna förordning.

([1]) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

▼B

3. Genom undantag från artikel 400.2 och 400.3 ►C1 får medlemsstaterna, under en övergångsperiod fram till ikraftträdandet av en rättsakt till följd av översynen i enlighet med artikel 507, men inte efter den 31 december 2028, helt eller delvis undanta ◄ följande exponeringar från tillämpningen av artikel 395.1:

a) Säkerställda obligationer i enlighet med artikel 129.1, 129.3 och 129.6.

b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller som utgör andra exponeringar mot eller garantier från sådana delstatliga regeringar eller lokala myndigheter, vilka ska åsättas riskvikten 20 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretagtill moderföretaget eller sina egna dotterföretag, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaserade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 i denna förordning eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.

d) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, gentemot regionala eller centrala kreditinstitut till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och vilka enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämning inom nätverket.

e) Tillgångsposter som utgörs av kreditinstituts fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, varav ett är verksamt på icke-konkurrensutsatt grund och erbjuder eller garanterar lån enligt bestämmelser i lag eller sin bolagsordning för att främja specifika sektorer i ekonomin under någon form av statlig övervakning och med begränsningar för utnyttjandet av sådana lån, under förutsättning att respektive exponeringar uppkommer genom sådana lån som förmedlas till låntagarna via kreditinstitut eller genom garantierna för dessa lån.

f) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, förutsatt att dessa exponeringar inte utgör sådana instituts kapitalbas, inte varar längre än till påföljande bankdag och inte är angivna i en viktig handelsvaluta.

g) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralbanker i form av föreskrivna minimireserver som förvaras hos dessa centralbanker i deras nationella valutor.

▼B

h) Om den behöriga myndigheten beslutar det, tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar i form av lagstadgade likviditetskrav som hålls i statspapper och anges och finansieras i deras nationella valutor, förutsatt att den kreditvärdering av dessa stater som utfärdats av ett utsett externt ratinginstitut, motsvarar "investment grade".

i) 50 % av remburser med medel-lågrisk utanför balansräkningen och outnyttjade kreditmöjligheter med medel-lågrisk utanför balansräkningen enligt bilaga I och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna, 80 % av andra garantier än kreditgarantier som grundas på bestämmelser i lag eller föreskrifter och som av ömsesidiga garantifonder med ställning som kreditinstitut ställs ut till medlemmar.

j) Rättsligt föreskrivna garantier som används när ett hypotekslån som finansieras genom utgivningen av hypoteksobligationer betalas till låntagaren före den slutliga registreringen av hypoteket i fastighetsregistret, förutsatt att garantin inte används för att minska risken i beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet.

k) Tillgångsposter som utgörs av krav på och andra exponeringar mot erkända börser.

Artikel 494

Övergångsbestämmelser för godtagbart kapital

▼C2

Genom undantag från artikel 4.1 leden 71 a ii och 71 b ii får godtagbart kapital omfatta supplementärkapital upp till följande gränser:

▼B

a) 100 % av primärkapitalet under perioden 1 januari 2014–31 december 2014.

b) 75 % av primärkapitalet under perioden 1 januari 2015–31 december 2015.

c) 50 % av primärkapitalet under perioden 1 januari 2016–31 december 2016.

Artikel 495

Behandling av aktieexponeringar enligt metoden för intern riskklassificering

1. Genom undantag från del tre kapitel 3 får de behöriga myndigheterna fram till den 31 december 2017 från metoden för intern riskklassificering undanta vissa kategorier av aktieexponeringar som institut och EU-dotterföretag till institut i medlemsstaten har den 31 december 2007. Den behöriga myndigheten ska offentliggöra vilka kategorier av aktieexponeringar som ska omfattas av denna behandling i enlighet med artikel 143 i direktiv 2013/36/EU.

▼B

Undantagna positioner ska mätas som antalet aktier den 31 december 2007 plus eventuellt ytterligare aktier som förvärvas som en direkt följd av detta innehav, förutsatt att de inte ökar den procentuella andelen av ägandet i ett investmentbolag.

Om ett förvärv ökar den proportionella andelen av ägandet i ett visst investmentbolag, ska den överskjutande delen av innehavet inte omfattas av undantaget. Undantaget ska inte heller gälla för innehav som ursprungligen omfattades av undantag, men som därefter har sålts och sedan återköpts.

Aktieexponeringar som omfattas av denna bestämmelse ska omfattas av de kapitalkrav som i tillämpliga fall beräknas i enlighet med schablonmetoden i del tre avdelning II kapitel 2 och de krav som fastställs i del tre avdelning IV.

De behöriga myndigheterna ska underrätta kommissionen och EBA om tillämpningen av denna punkt.

►C2 2. Vid beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 114.4 ska till och med den 31 december 2017 samma ◄ riskvikt åsättas sådana exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i den egna nationella valutan.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger villkoren för hur de behöriga myndigheterna ska tillåta det undantag som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 496

Kapitalbaskrav för säkerställda obligationer

▼C2

1. Fram till och med den 31 december 2017 får behöriga myndigheter helt eller delvis bevilja undantag från tioprocentsgränsen för bättre rangordnade andelar utgivna av franska Fonds Communs de Créances eller av organ för värdepapperisering som är likvärdiga med franska Fonds Communs de Créances enligt artikel 129.1 d och f, förutsatt att följande två villkor är uppfyllda:

▼B

a) De värdepapperiserade exponeringarna i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter har sitt ursprung hos samma konsoliderade grupp där emittenten av de säkerställda obligationerna ingår eller hos en enhet som är anknuten till samma centrala organ som emittenten av de säkerställda obligationerna, varvid medlemskapet eller anknytningen ska fastställas vid den tidpunkt då de bättre rangordnade andelarna ställs som säkerheter för säkerställda obligationer.

▼B

b) En enhet som ingår i samma konsoliderade grupp där emittenten av de säkerställda obligationerna ingår eller en enhet som är anknuten till samma centrala organ som emittenten av de säkerställda obligationerna behåller hela den tranch som är i första-förlustläge vilken hänför sig till dessa bättre rangordnade andelar.

▼C2

2. Fram till den 31 december 2014 ska de av institutens icke-efterställda exponeringar utan säkerhet som var kvalificerade för en riskvikt på 20 % enligt nationell lagstiftning innan den 28 juni 2013 anses vara kvalificerade för kreditkvalitetssteg 1 vid tillämpningen av artikel 129.1 c.

3. Fram till den 31 december 2014 ska de av institutens icke-efterställda exponeringar utan säkerhet som var kvalificerade för en riskvikt på 20 % enligt nationell lagstiftning innan den 28 juni 2013 anses vara kvalificerade för en riskvikt på 20 % vid tillämpningen av artikel 129.5.

▼B

Artikel 497

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter

▼C2

1. Upp till 15 månader efter dagen för ikraftträdandet av den sista av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49 i förordning (EU) nr 648/2012, eller tills ett beslut enligt artikel 14 i den förordningen har fattats om auktorisation av den centrala motparten, beroende på vilken dag som infaller tidigast, får ett institut betrakta denna centrala motpart som en kvalificerad central motpart, förutsatt att den centrala motparten i sin etableringsmedlemsstat hade tillstånd att tillhandahålla avvecklingstjänster i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt innan alla de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 5, 8-11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 och 81 i den förordningen har antagits.

2. Upp till 15 månader efter dagen för ikraftträdandet av den sista av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49 i förordning (EU) nr 648/2012, eller tills ett beslut enligt artikel 25 i den förordningen har fattats om erkännande av den centrala motpart som är etablerad i ett tredjeland, beroende på vilken dag som infaller tidigast, får ett institut betrakta denna centrala motpart som en kvalificerad central motpart.

▼B

3. Kommissionen får anta en genomförandeakt enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 om förlängning av övergångsbestämmelserna i punkterna 1 och 2 i den här artikeln med ytterligare sex månader, under exceptionella omständigheter, när en sådan åtgärd är nödvändig och rimlig för att undvika avbrott på internationella finansiella marknader.

4. Som längst enligt de tidsfrister som fastställs i punkterna 1 och 2, och förlängda enligt punkt 3, beroende på vad som är tillämpligt, när en central motpart saknar obeståndsfond och inte har något bindande avtalsmässigt arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initialsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den var ett förfinansierat bidrag, ska ett institut ersätta den rätta formeln för beräkningen av kapitalbaskravet (K_i) i artikel 308.2 med följande formel:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼B

där

IM_i = den initialsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten,

IM = den totala summan av de initialsäkerheter som den centrala motparten har anmält till institutet.

Artikel 498

Undantag för råvaruhandlare

1. Bestämmelserna om kapitalbaskrav i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av direktiv 93/22/EEG.

Detta undantag ska tillämpas fram till och med den 31 december 2017 eller den dag då eventuella ändringar enligt punkterna 2 och 3 träder i kraft, beroende på vilken dag som infaller först.

2. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen, på grundval av offentliga samråd och diskussioner med behöriga myndigheter, rapportera till Europaparlamentet och rådet om följande:

a) En lämplig ordning för tillsyn av värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att tillhandahålla investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende råvaruderivat eller derivatkontrakt enligt punkterna 5, 6, 7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.

b) Huruvida det är önskvärt att ändra direktiv 2004/39/EG för att skapa ytterligare en kategori av värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG avseende energiförsörjning (inbegripet el, kol, gas och olja).

3. Kommissionen får på grundval av den rapport som avses i punkt 2 lägga fram förslag till ändringar av denna förordning.

Artikel 499

Bruttosoliditet

1. Genom undantag från artiklarna 429 och 430 ska instituten under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2021 beräkna och rapportera bruttosoliditetsgraden med användning av följande båda tal som kapitalmått:

a) Primärkapital.

b) Primärkapital, med de undantag som anges i kapitlen 1 och 2 i denna avdelning.

▼B

2. Genom undantag från artikel 451.1 får instituten välja om de ska offentliggöra information om bruttosoliditetsgraden baserad på enbart en eller på båda definitionerna av kapitalmåttet enligt punkt 1 a och b i den här artikeln. Om instituten ändrar sitt beslut om vilken bruttosoliditetsgrad som ska offentliggöras, ska det första offentliggörandet efter en sådan förändring innehålla en avstämning mellan informationen om samtliga bruttosoliditetsgrader som har offentliggjorts fram till och med ändringen.

3. Genom undantag från artikel 429.2 får behöriga myndigheter under perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 ge instituten tillstånd att beräkna bruttosoliditetsgrad vid kvartalets utgång om de anser att instituten inte har uppgifter av tillräckligt god kvalitet för att beräkna en bruttosoliditetsgrad som är ett aritmetiskt medelvärde av de månatliga bruttosoliditetsgraderna under ett kvartal.

Artikel 500

Övergångsbestämmelser – Basel I-golv

1. Till och med 31 december 2017 ska institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 och institut som använder de internmätningsmetoder som anges i del tre avdelning III kapitel 4 för beräkning av sina kapitalbaskrav för operativ risk uppfylla båda följande krav:

a) De ska ha den kapitalbas som krävs enligt artikel 92.

b) De ska ha en kapitalbas som vid varje tillfälle är minst lika med 80 % av det totala minsta kapitalbasbelopp som institutet skulle ha varit skyldigt att ha enligt artikel 4 i direktiv 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ([1]) hade före den 1 januari 2007.

2. Med förbehåll för att de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande, får det belopp som avses i punkt 1 b ersättas med ett krav på innehav av en kapitalbas som vid varje tillfälle är minst lika med 80 % av den kapitalbas som institutet skulle behöva inneha enligt artikel 92, med beräkning av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelningII kapitel 2 och del tre avdelning III kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, i stället för i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 eller del tre avdelning III kapitel 4, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Ett kreditinstitut får endast tillämpa punkt 2 om det började använda internmetoden eller internmätningsmetoden vid beräkningen av sina kapitalkrav den 1 januari 2010 eller därefter.

([1]) EGT L 126, 16.5.2000, s. 1.

▼B

4. Kraven i punkt 1 b ska uppfyllas med delbelopp i kapitalbasen som anpassats för att fullständigt avspegla skillnaderna mellan beräkningen av kapitalbasen enligt direktiven 93/6/EEG och 2000/12/EG i deras lydelse före den 1 januari 2007 och beräkningen av kapitalbasen enligt denna förordning till följd av att förväntade och oväntade förluster behandlas separat enligt del tre avdelning II kapitel 3 i denna förordning.

►C2 5. De behöriga myndigheterna får efter att ha samrått med EBA avstå från att tillämpa punkt 1 b på institut, förutsatt att ◄ de krav på den metod för intern riskklassificering som anges i del tre avdelning II kapitel 3 avsnitt 6 eller de kriterier för att få använda den internmätningsmetod som anges i del tre avdelning III kapitel 4 är uppfyllda, beroende på vad som är tillämpligt.

6. Kommissionen ska senast den 1 januari 2017 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om huruvida det är lämpligt att förlänga tillämpningen av Basel I-golvet efter den 31 december 2017 för att säkerställa att det finns en säkerhetsmekanism för interna modeller, med beaktande av den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder. Den rapporten ska om lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 501

Kapitalkrav för kreditriskexponeringar mot små och medelstora företag

1. Kapitalkrav för kreditriskexponeringar mot små och medelstora företag ska multipliceras med faktorn 0,7619.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:

a) Exponeringen ska inkluderas i hushålls- eller företagsklassen eller säkrade genom säkerhet i fast egendom. Fallerande exponeringar ska vara uteslutna.

b) Små och medelstora företag ska definieras i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ([1]). Bland de kriterier som förtecknas i artikel 2 i bilagan till den rekommendationen ska enbart årsomsättningen beaktas.

c) Det totala skuldbeloppet till institutet och moder- och syskonföretag, inklusive eventuella fallerande exponeringar, för den kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning som är gäldenärer, men exklusive exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter, ska enligt institutets kännedom inte överstiga 1,5 miljon EUR. Institutet ska vidta rimliga åtgärder för att fastställa detta.

3. Institut ska var tredje månad rapportera till de behöriga myndigheterna om det totala exponeringsbeloppet mot små och medelstora företag, beräknat i enlighet med punkt 2.

([1]) EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

►C1 4. Kommissionen ska senast den 28 juni 2016 rapportera om ◄ hur det kapitalbaskrav som fastställs i denna förordning har påverkat utlåning till små och medelstora företag och fysiska personer och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

5. EBA ska för det ändamål som avses i punkt 4 rapportera följande till kommissionen:

a) En analys av utvecklingen av utlåningstrenderna och utlåningsvillkoren för små och medelstora företag under den period som anges i punkt 4.

b) En analys av den effektiva risken hos unionens små och medelstora företag under en fullständig konjunkturcykel.

c) Hur kapitalbaskravet i denna förordning för kreditriskexponeringar mot små och medelstora företag överensstämmer med resultaten av analysen enligt a och b.

AVDELNING II

RAPPORTER OCH GRANSKNINGAR

Artikel 502

Kapitalkravens cyklikalitet

Kommissionen ska, i samarbete med EBA, ESRB och medlemsstaterna och med beaktande av ECB:s yttrande, regelbundet kontrollera om denna förordning i sin helhet tillsammans med direktiv 2013/36/EU väsentligt påverkar konjunkturcykeln och med stöd av denna granskning överväga om eventuella åtgärder för att komma till rätta med situationen är motiverade. EBA ska senast den 31 december 2013 rapportera till kommissionen om huruvida de metoder som instituten använder inom ramen för internmetoden bör konvergera för att skapa mer jämförbara kapitalkrav och minska de konjunkturförstärkande effekterna.

Med stöd av denna analys och med beaktande av ECB:s yttrande ska kommissionen vartannat år upprätta en rapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Bidrag från kredittagande och kreditgivande parter ska beaktas på ett rimligt sätt när rapporten utarbetas.

Senast den 31 december 2014 ska kommissionen se över och rapportera om tillämpningen av artikel 33.1 c och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

Med tanke på det eventuella avskaffandet av artikel 33.1 c och dess eventuella tillämpning på unionsnivå ska man i samband med översynen särskilt säkerställa att det finns tillräckligt skydd för att säkra finansiell stabilitet i samtliga medlemsstater.

▼B

Artikel 503

Kapitalbaskrav för exponeringar i form av säkerställda obligationer

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2014 efter samråd med EBA lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, tillsammans med lämpliga förslag, om huruvida de riskvikter som fastställs i artikel 129 och de kapitalbaskrav för specifik risk som anges i artikel 336.3 är ändamålsenliga för samtliga instrument som är kvalificerade för dessa behandlingar och om huruvida villkoren i artikel 129 är lämpliga.

2. Den rapport och de förslag som avses i punkt i ska gälla följande:

a) I vilken utsträckning de kapitalkrav i det nuvarande regelverket som är tillämpliga på säkerställda obligationer tillräckligt väl differentierar mellan variationer i kreditkvaliteten hos säkerställda obligationer och de säkerheter mot vilka de är säkrade, inbegripet omfattningen av variationerna mellan medlemsstaterna.

b) Insynen på marknaden för säkerställda obligationer och i vilken utsträckning denna underlättar investerares övergripande interna analys av kreditrisken hos säkerställda obligationer och de säkerheter mot vilka de är säkrade och separationen av tillgångarna vid emittentens insolvens; härvid ska beaktas de riskreducerande effekter som den underliggande strikta nationella rättsliga ramen i enlighet med artikel 129 i denna förordning och artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG har på en säkerställd obligations övergripande kreditkvalitet samt dess inverkan på den grad av insyn som investerarna behöver.

c) I vilken utsträckning ett kreditinstituts emission av säkerställda obligationer inverkar på den kreditrisk som det emitterande institutets övriga fordringsägare är exponerade mot.

3. Kommissionen ska senast den 31 december 2014 efter samråd med EBA lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om huruvida lån mot säkerhet i luftfartyg (panträtt i luftfartyg) och bostadslån som är säkrade genom en lånegaranti, men inte är säkrade genom en registrerad inteckning, under vissa omständigheter bör betraktas som godtagbara tillgångar i enlighet med artikel 129.

4. Kommissionen ska senast den 31 december 2016 se över om undantaget i artikel 496 är lämpligt och i förekommande fall om det är lämpligt att utvidga denna behandling till att omfatta alla andra former av säkerställda obligationer. Kommissionen får mot bakgrund av denna översyn vid behov anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 för att göra undantaget permanent eller lägga fram lagstiftningsförslag för att utvidga det till att omfatta andra former av säkerställda obligationer.

▼B

Artikel 504

Kapitalinstrument som tecknas av offentliga myndigheter i nödsituationer

Kommissionen ska senaste den 31 december 2016 efter samråd med EBA lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet tillsammans med eventuella lämpliga förslag om huruvida den behandling som anges i artikel 31 behöver ändras eller avskaffas.

Artikel 505

Översyn av långsiktig finansiering

Senast den 31 december 2013 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag, om hur lämpliga kraven i denna förordning är med tanke på behovet av att säkerställa adekvata finansieringsnivåer för alla former av långsiktig finansiering för ekonomin, inklusive kritiska infrastrukturprojekt inom unionen på transport-, energi- och kommunikationsområdet.

Artikel 506

Kreditrisk – definitionen av fallissemang

EBA ska senast den 31 december 2017 rapportera till kommissionen om hur en ersättning av 90 överskjutande dagar med 180 överskjutande dagar i enlighet med artikel 178.1 b påverkar riskvägda exponeringsbelopp och hur lämpligt det är att fortsätta att tillämpa denna bestämmelse efter den 31 december 2019.

Kommissionen får på grundval av den rapporten lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning.

Artikel 507

Stora exponeringar

Senast den 31 december 2015 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av artikel 400.1 j och 400.2, inklusive frågan om huruvida medlemsstaterna bör ha rätt att bevilja de undantag som anges i artikel 400.2, och lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

När det gäller det eventuella avskaffandet av den nationella bestämmanderätten enligt artikel 400.2 c och dess eventuella tillämpning på unionsnivå, ska man i samband med översynen i synnerhet beakta effektiviteten i gruppens riskhantering, samtidigt som man säkerställer att det finns tillräckliga skydd för att säkra finansiell stabilitet i samtliga medlemsstater i vilka någon enhet i en grupp är etablerad.

▼B

Artikel 508

Tillämpningsnivå

1. Senast den 31 december 2014 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av del ett avdelning II och artikel 113.6 och 113.7 och lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

2. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen rapportera om huruvida det likviditetstäckningskrav som anges i del sex bör tillämpas på värdepappersföretag och efter samråd med EBA överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

3. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen, efter samråd med EBA och ESMA och mot bakgrund av diskussioner med de behöriga myndigheterna, rapportera till Europaparlamentet och rådet om en lämplig ordning för tillsyn av värdepappersföretag och företag som avses i artikel 4.1 led 2 b och c. Om det är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 509

Likviditetskrav

1. EBA ska övervaka och utvärdera de rapporter som lämnas i enlighet med artikel 403.1, för olika valutor och olika affärsmodeller. EBA ska efter att ha samrått med ESRB, icke-finansiella slutanvändare, banksektorn, behöriga myndigheter och ESCB:s centralbanker årligen och första gången senast den 31 december 2013 rapportera till kommissionen om huruvida en specifikation av det allmänna likviditetstäckningsbehovet i del sex, baserad på de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning II och bilaga III, antingen enskilt eller sammantaget, sannolikt skulle få en väsentligt negativ inverkan på verksamheten och riskprofilen för institut som är etablerade i unionen eller finansmarknadernas stabilitet och ett ordnat sätt att fungera eller ekonomin och en stabil tillgång till bankutlåning, med särskild inriktning på utlåning till små och medelstora företag och handelsfinansiering, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.

Den rapport som avses i första stycket ska vederbörligen beakta marknaderna och den internationella utvecklingen av lagstiftningen samt interaktionen mellan likviditetstäckningskravet och andra tillsynskrav enligt denna förordning, såsom riskkapitalbasgraden enligt artikel 92 och bruttosoliditetsgraden.

Europaparlamentet och rådet ska få tillfälle att framföra sina synpunkter på den rapport som avses i första stycket.

2. I den rapport som avses i punkt 1 ska EBA särskilt bedöma lämpligheten av följande:

▼B

a) Tillhandahållande av mekanismer för att begränsa värdet på likviditetsinflöden, särskilt för att fastställa ett maximalt likviditetsinflöde och villkoren för dess tillämpning, med beaktande av olika affärsmodeller, inbegripet "pass through"-finansiering, factoring, leasing, säkerställda obligationer, panträtter, emittering av säkerställda obligationer, och i vilken utsträckning som detta maximala likviditetsinflöde bör ändras eller avskaffas för att ta hänsyn till särdragen hos specialiserad finansiering.

b) Kalibrering av inflöden och utflöden i enlighet med avdelning II del sex, i synnerhet artikel 422.7 och 425.2.

c) Tillhandahållande av mekanismer för att begränsa möjligheten att täcka likviditetsbehoven med vissa kategorier av likvida tillgångar, i synnerhet bedöma den lämpliga minimiprocentandelen för de likvida tillgångar som avses i artikel 416.1 a, b och c i förhållande till de totala likvida tillgångarna, pröva en tröskel på 60 % och beakta internationell utveckling av lagstiftningen. Fordringar som förfaller eller som är uppsägningsbara inom 30 kalenderdagar ska inte inräknas i denna gräns, såvida inte dessa tillgångar har anskaffats mot säkerhet som också är kvalificerad enligt artikel 416.1 a, b och c.

d) Tillhandahållande av specifika lägre likviditetsutflödes- och/eller högre likviditetsinflödesnivåer för koncerninterna flöden; rapporten ska specificera enligt vilka villkor det av tillsynsskäl skulle vara motiverat med sådana specifika in- och utflödesnivåer och översiktligt ange en metod som använder objektiva kriterier och parametrar för att fastställa specifika in- och utflödesnivåer mellan institutet och motparten i de fall då de inte är etablerade i samma medlemsstat.

e) Kalibrering av den utnyttjandesgrad (draw-down rate) som är tillämplig på outnyttjade beviljade kredit- och likviditetsfaciliteter som omfattas av artikel 424.3 och 424.5. EBA ska framför allt pröva en utnyttjandegrad på 100 %.

f) Definition av inlåning från allmänheten enligt artikel 411.2, i synnerhet det lämpliga i att införa en tröskel för fysiska personers insättningar.

g) Behovet av att införa en ny kategori för inlåning från allmänheten med ett lägre utflöde, mot bakgrund av de särdrag hos sådan inlåning som skulle kunna motivera en lägre utflödesgrad och med beaktande av den internationella utvecklingen.

h) Undantag från krav på sammansättningen av de likvida tillgångar som instituten kommer att vara skyldiga att inneha, när institutens sammanlagda motiverade behov av likvida tillgångar i en viss valuta överskrider tillgängligheten till dessa likvida tillgångar samt de villkor som dessa undantag bör vara föremål för.

▼B

i) Definition av finansiella produkter som överensstämmer med sharialagstiftning som ett alternativ till tillgångar som kvalificerar som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416, för användning av banker som uppfyller kraven i sharialagstiftning.

j) Definition av stressituationer, inklusive principer för användning av reserven av likvida tillgångar, och fastställa de nödvändiga tillsynsåtgärder enligt vilka instituten skulle kunna använda sina likvida tillgångar för att möta likviditetsutflöden samt ange hur bristande efterlevnad ska hanteras.

k) Definition av ett etablerad operativ relation när det gäller icke-finansiella kunder enligt artikel 422.3 c.

l) Kalibrering av den utflödesgrad som är tillämplig på motsvarande bank- eller prime brokerage-tjänster enligt artikel 422.4 första stycket.

m) Mekanismer för fortsatt tillämpning av äldre regler på av staten garanterade obligationer vilka som en del av de statliga stödåtgärderna gavs ut till kreditinstitut med unionsgodkännande av statligt stöd, såsom obligationer utgivna av National Asset Management Agency (NAMA) i Irland och av det spanska kapitalförvaltningsbolaget, i syfte att flytta problemtillgångar från kreditinstitutens balansräkningar, som tillgångar av extremt hög likviditets- och kreditkvalitet åtminstone fram till och med december 2023.

3. EBA ska efter samråd med ESMA och ECB senast den 31 december 2013 rapportera till kommissionen om lämpliga enhetliga definitioner av hög och extremt hög likviditets- och kreditkvalitet i överlåtbara tillgångar i enlighet med artikel 416 och lämpliga värderingsavdrag för tillgångar som kan klassificeras som likvida tillgångar i enlighet med artikel 416, med undantag av tillgångar enligt artikel 416.1 a, b och c.

Europaparlamentet och rådet ska få tillfälle att framföra sina synpunkter på rapporten.

Den rapport som avses i första stycket ska också beakta

a) andra kategorier tillgångar, i synnerhet värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet (RMBS) av hög likviditets- och kreditkvalitet,

b) andra kategorier av värdepapper och lån som är godtagbara för centralbanker, till exempel lokala statsobligationer och företagscertifikat, och

c) andra tillgångar som inte är godtagbara för centralbanker men som är omsättningsbara, till exempel aktier som är noterade på en erkänd börs, guld, aktieinstrument kopplade till större index, garanterade obligationer, säkerställda obligationer, företagsobligationer och fonder baserade på dessa tillgångar.

▼B

4. I den rapport som avses i punkt 3 ska det beaktas om och i så fall i vilken omfattning standbykreditmöjligheter enligt artikel 416.1 e bör betraktas som likvid tillgång mot bakgrund av den internationella utvecklingen och med beaktande av europeiska särdrag, inklusive unionens monetära politik.

EBA ska i synnerhet undersöka om följande kriterier är ändamålsenliga och vilka nivåer som är lämpliga för dessa definitioner:

a) Minsta handelsvolym för tillgångarna.

b) Minsta utestående volym för tillgångarna.

c) Krav på transparent prissättning och information efter handel.

d) Kreditkvalitetsstegen som avses i del tre avdelning II kapitel 2.

e) Dokumenterad historisk prisstabilitet.

f) Genomsnittlig handelsvolym och genomsnittlig storlek på affärerna.

g) Största skillnad mellan köp- och säljkurs.

h) Återstående löptid.

i) Minsta omsättningskvot.

5. Senast den 31 januari 2014 ska EBA dessutom rapportera om

a) enhetliga definitioner av hög och mycket hög likviditet och kreditkvalitet,

b) de möjliga oavsedda konsekvenserna av definitionen av likvida tillgångar på den monetära politiken och i vilken omfattning,

   i) en förteckning över likvida tillgångar som är fristående från förteckningen över av centralbanken godtagbara tillgångar kan ge institut incitament att ta med tillgångar som inte omfattas av definitionen av likvida tillgångar vid refinansieringstransaktioner,

   ii) en reglering av likviditeten kan avskräcka institut från att låna ut eller låna på den osäkrade penningmarknaden och detta leda till ett ifrågasättande av inriktningen på Eonia i genomförandet av den monetära politiken,

   iii) införandet av likviditetstäckningskravet kan göra det svårare för centralbankerna att säkerställa prisstabilitet genom att använda befintliga ramar och instrument för den monetära politiken, och

▼B

c) de operativa kraven för innehav av likvida tillgångar i enlighet med artikel 417 b–f i enlighet med utvecklingen av internationell lagstiftning.

Artikel 510

Krav på stabil nettofinansiering

1. EBA ska senast den 31 december 2015 med utgångspunkt i de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning III rapportera till kommissionen om huruvida och på vilket sätt det vore lämpligt att se till att institut använder stabila finansieringskällor, inbegripet en bedömning av inverkan på verksamheten inom och riskprofilen för institut som är etablerade i unionen eller på finansmarknader eller ekonomin och bankernas utlåning, särskilt i fråga om utlåning till små och medelstora företag och finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem och "pass through"-finansieringsmodeller, inklusive kompletterande hypotekslånefinansiering. EBA ska framför allt analysera den inverkan som stabila finansieringskällor har på olika bankmodellers refinansieringsstrukturer i unionen.

2. EBA ska senast den 31 december 2015 med utgångspunkt i de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning III och i det enhetliga rapporteringsformat som avses i artikel 415.3 och efter att ha samrått med ESRB också rapportera till kommissionen om metoder för fastställande av det belopp för stabil finansiering som instituten har tillgång till och behöver och om lämpliga enhetliga definitioner för beräkning av ett sådant krav på stabil nettofinansiering, med särskild inriktning på

a) de kategorier och viktningar som tillämpas på källorna till stabil finansiering i artikel 427.1,

b) de kategorier och viktningar som tillämpas vid fastställande av kravet på stabil finansiering i artikel 428.1,

c) metoder som ska tillhandahålla positiva och negativa incitament för att uppmuntra till stabilare långsiktigare finansiering av instituts tillgångar, affärsverksamhet, investeringar och finansiering,

d) behovet av att utarbeta olika metoder för olika typer av institut.

3. Kommissionen ska senast den 31 december 2016 med beaktande av de rapporter som avses i punkt 2 och 3 och med fullt beaktande av banksektorns mångfald i unionen om lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur det ska säkerställas att instituten använder stabila finansieringskällor.

▼B

Artikel 511

Bruttosoliditet

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2016 på grundval av resultatet av den rapport som avses i punkt 3 överlämna en rapport om bruttosoliditetsgradens inverkan och effektivitet till Europaparlamentet och rådet.

2. Vid behov ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag om införande av ett lämpligt antal nivåer för den bruttosoliditetsgrad som institut med olika affärsmodeller ska åläggas att följa, med förslag till en lämplig anpassning av dessa nivåer och eventuella lämpliga justeringar av kapitalmåttet och det sammanlagda exponeringsmåttet enligt artikel 429, om så krävs tillsammans med därtill hörande flexibilitetsåtgärder, inbegripet lämpliga ändringar av artikel 458 för att införa bruttosoliditetsgraden inom ramen för de åtgärder som omfattas av den artikeln.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska EBA senast den 31 oktober 2016 överlämna en rapport till kommissionen om minst följande:

a) Huruvida den ram för bruttosoliditetsgraden som införs genom denna förordning och artiklarna 87 och 98 i direktiv 2013/36/EU är det lämpliga verktyget för att tillfredsställande och i tillräckligt hög grad stävja risken för alltför låg bruttosoliditet hos instituten.

b) Fastställande av affärsmodeller som återspeglar institutens totala riskprofiler och införande av differentierade nivåer för dessa affärsmodellers grad av bruttosoliditet.

c) Huruvida de krav som fastställs i artiklarna 76 och 87 i direktiv 2013/36/EU i enlighet med artiklarna 73 och 97 i direktiv 2013/36/EU för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet är tillräckliga för en sund förvaltning av denna risk från institutens sida och, om inte, vilka ytterligare förbättringar som krävs för att nå dessa mål.

d) Huruvida och i så fall vilka ändringar av den beräkningsmetod som anges i artikel 429 som krävs för att se till att bruttosoliditetsgraden kan användas som en lämplig indikator på ett instituts risk för alltför låg bruttosoliditet.

e) Huruvida det exponeringsvärde för kontrakten i bilaga II som fastställs enligt den ursprungliga åtagandemetoden skiljer sig väsentligt från det exponeringsvärde som fastställs genom marknadsvärderingsmetoden vid beräkning av det sammanlagda exponeringsmåttet för bruttosoliditetsgraden.

f) Huruvida det vore lämpligare att använda kapitalbas eller kärnprimärkapital som kapitalmått för bruttosoliditetsgraden i syfte att spåra risken för alltför låg bruttosoliditet och i så fall vilken justering av bruttosoliditetsgraden som vore lämplig.

▼B

g) Huruvida den konverteringsfaktor som avses i artikel 429.10 a för outnyttjade kreditmöjligheter som kan återtas villkorslöst när som helst utan föregående avisering är tillräckligt försiktig med hänsyn till de belägg som har samlats in under observationsperioden.

h) Huruvida frekvensen och formatet för de upplysningar som avses i artikel 451 är ändamålsenliga.

i) Vilken nivå som skulle vara lämplig för bruttosoliditetsgraden för var och en av de affärsmodeller som fastställs i enlighet med led b.

j) Huruvida ett omfång för varje nivå av bruttosoliditetsgrad bör fastställas.

k) Huruvida införandet av bruttosoliditetsgrad som ett krav för instituten skulle kräva ändringar av den ram för bruttosoliditetsgraden som införs genom denna förordning och i så fall vilka.

l) Huruvida införandet av bruttosoliditetsgrad som ett krav för instituten effektivt skulle begränsa risken för alltför låg bruttosoliditet hos dessa institut och i så fall huruvida samma bruttosoliditetsgrad bör gälla för alla institut eller om den bör fastställas utifrån riskprofil och affärsmodell samt institutens storlek och i detta fall vilka ytterligare justeringar eller övergångsperioder som skulle krävas.

4. Den rapport som avses i punkt 3 ska minst omfatta perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 30 juni 2016 och minst beakta följande:

a) Hur införandet av bruttosoliditetsgrad, fastställd i enlighet med artikel 429, som ett krav instituten måste uppfylla skulle påverka

   i) finansmarknader i allmänhet och marknader för repor, derivat och säkerställda obligationer i synnerhet,

   ii) institutens stabilitet,

   iii) institutens affärsmodeller och balansräkningsstrukturer, särskilt vad gäller affärsområden med låg risk, såsom säljfrämjande kredit från banker för offentlig utveckling, kommunala lån, finansiering av bostadsfastigheter och andra områden med låg risk som regleras enligt nationell lagstiftning,

   iv) flyttning av exponeringar till enheter som inte omfattas av tillsyn,

   v) finansiella innovationer, särskild utveckling av instrument med inbäddad belåning,

▼B

vi) institutens riskbeteende,

vii) clearing-, avvecklings- och förvaringsverksamhet och driften av en central motpart,

viii) cyklikalitet hos kapitalmåttet och det sammanlagda exponeringsmåttet för bruttosoliditetsgraden,

ix) bankernas utlåning, särskilt i fråga om utlåning till små och medelstora företag, lokala myndigheter, regionala myndigheter och enheter inom den offentliga sektorn och finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.

b) Bruttosoliditetsgradens samverkan med de riskbaserade kapitalbaskrav och likviditetskrav som fastställs i denna förordning.

c) Den inverkan som skillnader mellan de redovisningsstandarder som ska tillämpas enligt förordning (EG) nr 1606/2002, de redovisningsstandarder som ska tillämpas enligt direktiv 86/635/EEG och andra tillämpliga redovisningsramar och andra relevanta redovisningsramar har på möjligheten att jämföra bruttosoliditetsgraden.

Artikel 512

Exponering för överförd kreditrisk

Kommissionen ska senast den 31 december 2014 rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen och effektiviteten av bestämmelserna i del fem mot bakgrund av utvecklingen på den internationella marknaden.

Artikel 513

Makrotillsynsregler

1. Senast den 30 juni 2014 ska kommissionen, efter att ha samrått med ESRB och EBA, se över huruvida makrotillsynsreglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är tillräcklig för att reducera systemrisker i sektorer, regioner och medlemsstater i Europeiska unionen och bland annat bedöma

a) huruvida de nuvarande verktygen för makrotillsyn i denna förordning eller i direktiv 2013/36/EU är verksamma, effektiva och genomblickbara,

b) huruvida täckningen och de tänkbara graderna av överlappning mellan de olika verktygen för makrotillsyn mot liknande risker i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är adekvata och vid behov föreslå nya makrotillsynsregler.

c) hur internationellt överenskomna standarder för systemviktiga institut samspelar med bestämmelserna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, och vid behov föreslå nya regler, med beaktande av dessa internationellt överenskomna standarder.

▼B

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2014 på grundval av samråd med ESRB och EBA rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i punkt 1 och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 514

Motpartskreditrisk och ursprunglig åtagandemetod

Kommissionen ska senast den 31 december 2016 göra en översyn av och utarbeta en rapport om tillämpningen av artikel 275 och lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 515

Övervakning och utvärdering

►C1 1. EBA ska senast den 28 juni 2014 tillsammans med Esma ◄ lägga fram en rapport om hur denna förordning fungerar tillsammans med tillhörande skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012, i synnerhet vad gäller institut som driver en central motpart, i syfte att undvika dubbla krav för derivattransaktioner och därigenom undvika ökad regleringsrisk och ökade kostnader för behöriga myndigheters övervakning.

2. EBA ska övervaka och utvärdera tillämpningen av bestämmelserna om kapitalbaskraven för exponeringar mot en central motpart i enlighet med del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 9. EBA ska senast den 1 januari 2015 rapportera till kommissionen om dessa bestämmelsers inverkan och effektivitet.

3. Kommissionen ska senast 31 december 2016 se över och lämna en rapport om hur förenlig denna förordning är med bestämmelserna inom samma område i förordning (EU) nr 648/2012, kapitalbaskravet i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 9 och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 516

Långsiktig finansiering

Kommissionen ska senast den 31 december 2015 rapportera om denna förordnings inverkan när det gäller att stimulera långsiktiga investeringar i tillväxtfrämjande infrastruktur.

Artikel 517

Definition av godtagbart kapital

Kommissionen ska senast 31 december 2014 granska och rapportera om huruvida den definition av godtagbart kapital som tillämpas i del två avdelning III och del fyra är ändamålsenlig och överlämna sin rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

▼B

Artikel 518

Översyn av kapitalinstrument som får skrivas ned eller konverteras vid den tidpunkt då ett institut inte längre är livskraftigt

Senast den 31 december 2015 ska kommissionen se över och rapportera om hurvida denna förordning bör innehålla ett krav om nedskrivning av primärkapital- och supplementärkapitaltillskott i de fall då det fastslagits att ett institut inte längre är livskraftigt. Kommissionen ska överlämna rapporten till Europaparlamentet och rådet, om lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

Artikel 519

Avdrag av förmånsbestämda pensionsplaner från kärnprimärkapitalposter

EBA ska senast den 30 juni 2014 utarbeta en rapport om huruvida den reviderade IAS 19, tillsammans med avdraget av nettopensionstillgångar enligt artikel 36.1 e och förändringar i nettopensionsskulderna leder till otillbörlig volatilitet i institutens kapitalbas.

Kommissionen ska med beaktande av EBA:s rapport senast den 31 december 2014 utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet i det ärende som avses i första stycket, om lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag om införande av en justering av förmånsbestämda nettopensionsfondstillgångar eller nettopensionsskulder för beräkning av kapitalbasen.

AVDELNING III

ÄNDEINGAR

Artikel 520

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Följande kapitel ska läggas till i avdelning IV:

"KAPITEL 4

Beräkningar och rapportering i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013

Artikel 50a

Beräkning av K_{CCP}

▼C2

1. Vid tillämpning av artikel 308 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (*) ska en central motpart beräkna K_{CCP} i enlighet med punkt 2 i den här artikeln för alla kontrakt och transaktioner som den clearar för alla sina clearingmedlemmar som omfattas av täckningen för obeståndsfonden.

▼B

2. En central motpart ska beräkna sitt hypotetiska kapital (K_{CCP}) på följande sätt:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot ratio\ de\ fonds\ propres$$

där

$EBRM_i$ = exponeringsvärdet före riskskydd, vilket är lika med den centrala motpartens exponeringsvärde mot clearingmedlem i till följd av alla kontrakt och transaktioner med denna clearingmedlem, beräknat utan beaktande av den säkerhet som ställts av denna clearingmedlem,

IM_i = den initialsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten,

DF_i = det förfinansierade bidraget från clearingmedlem i,

RW = en riskvikt på 20 %, och

kapitalkvot = 8 %.

▼C2

Alla värden i formeln i första stycket ska avse värderingen vid slutet av dagen innan den marginalsäkerhet som krävts för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats.

▼B

3. En central motpart ska för de clearingmedlemmar som är institut göra den beräkning som krävs enligt punkt 2 minst kvartalsvis eller oftare, om de behöriga myndigheterna så begär.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar följande för tillämpning av punkt 3:

a) Frekvens och tidpunkter för beräkningarna enligt punkt 2.

b) I vilka situationer den behöriga myndigheten för ett institut som fungerar som clearingmedlem får kräva att beräkningar och rapportering ska ske oftare än vad som anges i led a.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

▼B

Artikel 50b

Allmänna regler för beräkning av K_{CCP}

Vid beräkningen enligt artikel 50a.2 ska följande gälla:

a) En central motpart ska beräkna värdet för de exponeringar den har mot sina clearingmedlemmar på följande sätt:

▼C2

i) Exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 a och d I förordning (EU) nr 575/2013 ska beräknas i enlighet med den marknadsvärderingsmetod som fastställs i artikel 274 i den förordningen.

▼B

ii) Exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 b, c och e i förordning (EU) nr 575/2013 ska beräknas i enlighet med den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt artikel 223 i den förordningen med schabloniserade volatilitetsjusteringar enligt artikel 223 och 224 i den förordningen. Det undantag som anges i artikel 285.3 i den förordningen ska inte ska tillämpas.

iii) Exponeringar som följer av de transaktioner som inte förtecknas i artikel 301.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och som endast medför avvecklingsrisk ska beräknas i enlighet med avdelning V del tre i den förordningen.

b) För institut som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 575/2013 ska nettningsmängderna vara desamma som i avdelning II del tre i den förordningen.

c) Vid beräkningen av de värden som avses i a ska den centrala motparten från sina exponeringar subtrahera de säkerheter som ställts av clearingmedlemmarna, efter nedskrivning genom schablonmässiga volatilitetsjusteringar i enlighet med den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt artikel 224 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼C2

———————

▼B

e) Om en central motpart har exponeringar mot en eller flera centrala motparter, ska den behandla varje sådan exponering som om den vore en exponering mot clearingmedlemmar och ta med eventuell marginalsäkerhet eller förfinansierade bidrag som erhållits från dessa centrala motparter i beräkningen av K_{CCP}.

f) Om en central motpart har ett bindande avtalsmässigt arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initialsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den var ett förfinansierat bidrag, ska den centrala motparten vid beräkningen enligt punkt 1 betrakta denna initialsäkerhet som förfinansierade bidrag och inte som initialsäkerhet.

▼C2

_____

▼B

h) En central motpart ska vid tillämpning av marknadsvärderingsmetoden enligt artikel 274 i förordning (EU) nr 36/2013 ersätta formeln i artikel 298.1 c ii i den förordningen med följande:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

där NGR:s täljare ska beräknas i enlighet med artikel 274.1 i den förordningen strax innan variationsmarginalerna ändras vid utgången av avvecklingsperioden och nämnaren är bruttoersättningskostnaden.

i) Om en central motpart inte kan beräkna NGR-värdet enligt artikel 298.1 c ii i förordning (EU) nr 575/2013, ska den göra följande:

i) Till de av clearingmedlemmarna som är institut och deras behöriga myndigheter anmäla att den inte kan beräkna NGR och varför den inte kan utföra beräkningen.

▼C2

ii) Under en tremånadersperiod får det sätta NGR-värdet till 0,3 vid den beräkning av PCE red som anges i led h i denna artikel.

▼B

j) Om den centrala motparten fortfarande inte kan beräkna NGR-värdet vid utgången av den period som anges i led i ii, ska den göra följande:

i) Upphöra att beräkna K_{CCP}.

ii) Till de av clearingmedlemmarna som är institut och deras behöriga myndigheter anmäla att den har upphört att beräkna K_{CCP}.

k) Vid beräkningen av den möjliga framtida exponeringen för optioner och optioner att ingå swappavtal ("swaptions") i enlighet med marknadsvärderingsmetoden enligt artikel 274 i förordning (EU) nr 575/2013, ska en central motpart multiplicera kontraktets teoretiska belopp med det absoluta värdet på optionens delta ($(\delta V / \delta p)$) enligt artikel 280.1 a i den förordningen.

▼B

l) Om en central motpart har mer än en obeståndsfond, ska den utföra beräkningen enligt artikel 50a.2 separat för varje obeståndsfond.

Artikel 50c

Rapportering av information

1. Vid tillämpning av artikel 308 i förordning förordning (EU) nr 575/2013 ska en central motpart rapportera följande till de clearingmedlemmar som är institut och de behöriga myndigheterna:

a) Det hypotetiska kapitalet (K_{CCP}).

b) Summan av de förfinansierade bidragen (DF_{CM}).

c) Beloppet av de förfinansierade finansiella medel som den enligt lag eller enligt avtal med sina clearingmedlemmar måste använda för att täcka sina förluster till följd av att en eller flera av clearingmedlemmarna har fallerat, innan den använder de övriga clearingmedlemmarnas bidrag till obeståndsfonden (DF_{CCP}).

d) Det totala antalet clearingmedlemmar (N).

e) Koncentrationsfaktorn (β) enligt artikel 50d.

▼C2

_____

▼B

Om en central motpart har mer än en obeståndsfond, ska den rapportera informationen i första stycket separat för varje obeståndsfond.

2. Den centrala motparten ska till de clearingmedlemmar som är institut anmäla ovanstående minst kvartalsvis eller oftare, om dessa clearingmedlemmars behöriga myndigheter så begär.

3. EBA ska utarbeta förstag till tekniska standarder för genomförande som specificerar

a) den enhetliga mallen för den rapportering som avses i punkt 1,

b) frekvens och tidpunkter för den rapportering som avses i punkt 2,

c) i vilka situationer den behöriga myndigheten för ett institut som fungerar som clearingmedlem får kräva att beräkningar och rapportering ska ske oftare än vad som anges i led b.

▼B

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 50d

Beräkning av specifika poster som ska rapporteras av den centrala motparten

Vid tillämpning av artikel 50c ska följande gälla:

a) Om en central motpart har regler enligt vilka den ska använda en del eller alla av sina finansiella medel parallellt med de förfinansierade bidragen från clearingmedlemmarna på ett sätt som gör dessa medel likvärdiga med förfinansierade bidrag från en clearingmedlem genom hur de täcker förluster som den centrala motparten ådrar sig om en av clearingmedlemmarna fallerar eller blir insolvent, ska den centrala motparten addera det motsvarande värdet av dessa medel till DFCM.

b) Om en central motpart har regler enligt vilka den ska använda en del eller alla av sina finansiella medel för att täcka sina förluster till följd av att en eller flera av dess clearingmedlemmar har fallerats efter att obeståndsfonden är förbrukad men innan den begär de avtalsenliga bidragen från sina clearingmedlemmar, ska den centrala motparten addera det motsvarande värdet av dessa ytterligare finansiella medel (DF^{a}_{CCP}) till det totala värdet av de förfinansierade bidragen (DF) enligt följande:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) En central motpart ska beräkna koncentrationsfaktorn (β) i enlighet med följande formel:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

där

$PCE_{red,i}$ = det reducerade talet för möjliga framtida kreditexponeringar för en central motparts samtliga kontrakt och transaktioner med clearingmedlem i.

$PCE_{red,1}$ = det reducerade talet för möjliga framtida kreditexponeringar för en central motparts samtliga kontrakt och transaktioner med den clearingmedlem som har det största PCE_{red}-värdet.

▼B

$PCE_{red,2}$ = det reducerade talet för möjliga framtida kreditexponeringar för en central motparts samtliga kontrakt och transaktioner med den clearingmedlem som har det andra största PCE_{red}-värdet.";

_____

(*) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.";

2. I artikel 11.15 ska led b utgå.

▼C2

3. I artikel 89 ska följande text punkt införas:

’5a. Upp till 15 månader efter dagen för ikraftträdandet av det sista av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49 eller tills ett beslut enligt artikel 14 har fattats om auktorisation av den centrala motparten, beroende på vilket datum som inträffar först, ska den centrala motparten tillämpa den behandling som avses i tredje stycket i denna punkt.

Upp till 15 månader efter dagen för ikraftträdandet av det sista av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49 eller tills ett beslut enligt artikel 25 har fattats om godkännande av den centrala motparten, beroende på vilken dag som infaller först, ska den centrala motparten tillämpa den behandling som avses i tredje stycket i denna punkt.

Upp till de tidsfrister som anges i de första två styckena i denna punkt, och med förbehåll för fjärde stycket i denna punkt, när en central motpart varken har obeståndsfond eller något bindande avtalsmässigt arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initialsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den var ett förfinansierat bidrag, ska de uppgifter som den ska rapportera i enlighet med artikel 50c.1 inbegripa den totala summan av den initialsäkerhet som den har mottagit från sina clearingmedlemmar.

De tidsfrister som avses i första och andra styckena i denna punkt får förlängas med sex månader i enlighet med en genomförandeakt från kommissionen som har antagits i enlighet med artikel 497.3 i förordning (EU) nr 575/2013.’

▼B

DEL ELVA

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 521

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska gälla från och med den 1 januari 2014, med undantag för

▼B

a) artiklarna 8.3, 21 och 451.1, som ska gälla från och med den 1 januari 2015,

b) artikel 413.1, som ska gälla från och med den 1 januari 2016,

▼C1

c) de bestämmelser i denna förordning enligt vilka Europeiska tillsynsmyndigheten måste överlämna förslag till tekniska standarder till kommissionen samt de bestämmelser i denna förordning enligt vilka kommissionen tilldelas befogenhet att anta delegerade akter eller genomförandeakter, som ska gälla från och med den 28 juni 2013.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Klassificering av poster utanför balansräkningen

1. Högrisk:

   a) Garantier knutna till kreditgivning (t.ex. garantier för betalning av kreditfaciliteter i tid.

   b) Kreditderivat.

   c) Egna accepter.

   d) Endosserade växlar, för vilka inget annat institut bär växelansvar.

   e) Transaktioner med regress (t.ex. factoring, fakturabelåningsfaciliteter).

   f) Oåterkalleliga kreditlöften med karaktär av kreditsubstitut.

   g) Tillgångar som förvärvats genom rena terminskontrakt.

   h) Avtalad utlåning på termin (forward deposits).

   i) Obetald del av betalning för aktier och andra värdepapper.

   j) Sådana avtal om försäljning och återköp som avses i artikel 12.3 och 12.5 i direktiv 86/635/EEG.

   k) Andra poster av högrisktyp.

2. Medelrisk:

   a) Handelsfinansiering av poster utanför balansräkningen, dvs, remburser, öppnade eller bekräftade (se även "medel-lågrisk").

   b) Andra poster utanför balansräkningen.

      i) Sjöfartsgarantier, tull och skattegarantier.

      ii) Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) med en ursprunglig löptid på mer än ett år.

      iii) Note issuance facilities (NIF) och revolving underwriting facilities (RUF).

      iv) Andra poster av medelrisktyp, så som de meddelats till EBA.

3. Medel-lågrisk:

   a) Handelsfinansiering av poster utanför balansräkningen:

      i) Remburser för vilka levererade varor utgör säkerhet samt andra självlikviderande transaktioner.

▼B

ii) Garanti- och ansvarsförbindelser (inbegripet anbuds- och fullgörandegarantier och associerade betalnings- och retentionsgarantier) samt garantiförbindelser som inte har karaktär av kreditsubstitut.

iii) Oåterkalleliga kreditlöften som inte har karaktär av kreditsubstitut.

b) Andra poster utanför balansräkningen:

i) Outnyttjade kreditmöjligheter, vilka omfattar åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter, med en ursprunglig löptid på högst ett år, vilka inte kan återtas villkorslöst vid något tillfälle utan avisering eller som inte omfattas av effektiva bestämmelser om automatiskt återtagande, om låntagarens kreditvärdighet försämras.

ii) Andra poster av medel- eller lågrisktyp så som de meddelats till EBA.

4. Lågrisk:

a) Outnyttjade kreditmöjligheter, vilka omfattar åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter, vilka kan återtas när som helst utan föregående avisering eller som omfattas av effektiva bestämmelser om automatiskt återtagande, om låntagarens kreditvärdighet försämras. Kontokrediter till hushåll får betraktas som villkorslöst återtagbara, om avtalsvillkoren medger att instituten återtar dem i hela den utsträckning som tillåts enligt konsumentskyddslagstiftningen och därmed sammanhängande lagstiftning.

b) Outnyttjade kreditmöjligheter för anbuds- och fullgörandegarantier, vilka kan återtas när som helst utan föregående avisering eller som omfattas av effektiva bestämmelser om automatiskt återtagande, om låntagarens kreditvärdighet försämras.

c) Andra poster av lågrisktyp, så som de meddelats till EBA.

▼B

BILAGA II

Typer av derivat

1. Räntebaserade kontrakt:

   a) Ränteswappar i en valuta.

   b) Basisswappar.

   c) Ränteterminskontrakt (Forward Rate Agreements).

   d) Räntefutureskontrakt.

   e) Köpta ränteoptioner.

   f) Andra kontrakt av liknande art.

2. Kontrakt som rör valuta eller guld:

   a) Räntevalutaswappar i mer än en valuta.

   b) Valutaterminskontrakt (Forward foreign-exchange contracts).

   c) Valutafutureskontrakt.

   d) Köpta valutaoptioner.

   e) Andra kontrakt av liknande slag.

   f) Kontrakt avseende guld av liknande slag som i leden a–e.

3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a–e och 2 a–d i denna bilaga avseende andra referensposter eller -index. Detta ska som ett minimum avse alla instrument som specificeras i punkterna 4–7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga I i direktiv 2004/39/EG vilka inte ingår i punkterna 1 eller 2 i denna bilaga.

▼B

BILAGA III

Poster som omfattas av kompletterande rapportering av likvida tillgångar

1. Kontanter.

2. Centralbanksexponeringar, i den omfattning dessa exponeringar kan utnyttjas under perioder av stress.

3. Överlåtbara värdepapper som representerar fordringar på eller fordringar som garanteras av stater, centralbanker, icke-statliga offentliga organ, regioner med fiskalt självbestämmande och beskattnings- och indrivningsrätt samt lokala myndigheter, Banken för internationell betalningsutjämning (BIS), Internationella valutafonden (IMF), Europeiska unionen, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, Europeiska stabilitetsmekanismen eller multilaterala utvecklingsbanker, vilka uppfyller samtliga följande villkor:

   a) De åsätts 0 % riskvikt enligt del tre avdelning II kapitel 2.

   b) De är inte någon skyldighet för ett institut eller någon av dess anknutna enheter.

4. Andra överlåtbara värdepapper än dem som avses i punkt 3, vilka representerar fordringar på eller fordringar som garanteras av stater eller centralbanker och är utställda i den inhemska valutan av staten eller centralbanken i den valuta och i det land där likviditetsrisken tas eller utställda i utländska valutor, om innehavet av denna skuld motsvarar likviditetsbehoven i bankens verksamhet i detta tredjeland.

5. Överlåtbara värdepapper som representerar fordringar på eller fordringar som garanteras av stater, centralbanker, icke-statliga offentliga organ, regioner med fiskalt självbestämmande och beskattnings- och indrivningsrätt samt lokala myndigheter eller multilaterala utvecklingsbanker, vilka uppfyller samtliga följande villkor:

   a) De åsätts 20 % riskvikt enligt del tre avdelning II kapitel 2.

   b) De är inte någon skyldighet för ett institut eller någon av dess anknutna enheter.

6. Andra överlåtbara värdepapper än dem som avses i punkterna 3, 4 och 5, vilka kvalificeras för 20 % riskvikt eller bättre enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller är internt klassificerade med motsvarande kreditkvalitet och uppfyller något av följande villkor:

   a) De representerar inte någon fordring på ett specialföretag för värdepapperisering, ett institut eller någon av institutets anknutna enheter.

   b) De är obligationer som är berättigade till den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5.

   c) De är andra obligationer än de obligationer som avses under b i denna punkt, enligt artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.

7. Andra överlåtbara värdepapper än dem som avses i punkterna 3–6, vilka kvalificeras för 50 % riskvikt eller bättre enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller är internt klassificerade med motsvarande kreditkvalitet och inte representerar någon fordring på ett specialföretag för värdepapperisering, ett institut eller någon av institutets anknutna enheter.

▼C2

8. Andra överlåtbara värdepapper än dem som avses i punkterna 3–7, vilka säkras med tillgångar som kvalificeras för 35 % riskvikt eller bättre enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller är internt klassificerade med motsvarande kreditkvalitet och är fullt ut och fullständigt säkrade genom panträtt i bostadsfastighet i enlighet med artikel 125.

▼B

9. Kreditlöftesfaciliteter som beviljas av centralbanker inom räckvidden för den monetära politiken i den mån som dessa faciliteter inte är säkerställda genom likvida tillgångar, exklusive likviditetsstöd i krislägen.

10. Rättsliga eller lagstadgade minimiinsättningar hos det centrala kreditinstitutet och annan lagstadgad eller på avtalsmässig grund tillgänglig likvid finansiering från det centrala kreditinstitutet eller de centrala kreditinstituten som är medlemmar i det nätverk som avses i artikel 113.7 eller omfattas av det undantag som fastställs i artikel 10, i den mån som denna finansiering inte är säkerställd genom likvida tillgångar, om kreditinstitutet ingår i ett nätverk i enlighet med rättsliga eller lagstadgade bestämmelser.

11. Börshandlade, centralt clearade aktier som ingår i ett större aktieindex, uttryckta i medlemsstatens inhemska valuta och inte emitterade av ett institut eller någon av dess anknutna enheter.

12. Guld noterat på en erkänd börs, förvarat på tilldelad plats.

Alla poster med undantag av de som avses i punkterna 1, 2 och 9 måste uppfylla följande villkor:

a) De handlas i enkla repor eller på kontantmarknader som utmärks av låga koncentrationsnivåer.

b) De har en dokumenterad historia som tillförlitlig källa till likviditet genom repor eller försäljning även under stressade marknadsvillkor.

c) De är inte belånade.

▼B

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 1		
Artikel 2		
Artikel 3		
Artikel 4.1 led 1	Artikel 4.1	
Artikel 4.1 led 2		Artikel 3.1 b
Artikel 4.1 led 3		Artikel 3.1 c
Artikel 4.1 led 4		Artikel 3.1 p
Artikel 4.1 leden 5–7		
Artikel 4.1 led 8	Artikel 4.18	
Artikel 4.1 leden 9–12		
Artikel 4.1 led 13	Artikel 4.41	
Artikel 4.1 led 14	Artikel 4.42	
Artikel 4.1 led 15	Artikel 4.12	
Artikel 4.1 led 16	Artikel 4.13	
Artikel 4.1 led 17	Artikel 4.3	
Artikel 4.1 led 18	Artikel 4.21	
Artikel 4.1 led 19		
Artikel 4.1 led 20	Artikel 4.19	
Artikel 4.1 led 21		
Artikel 4.1 led 22	Artikel 4.20	
Artikel 4.1 led 23		
Artikel 4.1 led 24		
Artikel 4.1 led 25		Artikel 3.1 c
Artikel 4.1 led 26	Artikel 4.5	
Artikel 4.1 led 27		
Artikel 4.1 led 28	Artikel 4.14	
Artikel 4.1 led 29	Artikel 4.16	
Artikel 4.1 led 30	Artikel 4.15	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 4.1 led 31	Artikel 4.17	
Artikel 4.1 leden 32–34		
Artikel 4.1 led 35	Artikel 4.10	
Artikel 4.1 led 36		
Artikel 4.1 led 37	Artikel 4.9	
Artikel 4.1 led 38	Artikel 4.46	
Artikel 4.1 led 39	Artikel 4.45	
Artikel 4.1 led 40	Artikel 4.4	
Artikel 4.1 led 41	Artikel 4.48	
Artikel 4.1 led 42	Artikel 4.2	
Artikel 4.1 led 43	Artikel 4.7	
Artikel 4.1 led 44	Artikel 4.8	
Artikel 4.1 led 45		
Artikel 4.1 led 46	Artikel 4.23	
Artikel 4.1 leden 47–49		
Artikel 4.1 led 50		Artikel 3.1 e
Artikel 4.1 led 51		
Artikel 4.1 led 52	Artikel 4.22	
Artikel 4.1 led 53	Artikel 4.24	
Artikel 4.1 led 54	Artikel 4.25	
Artikel 4.1 led 55	Artikel 4.27	
Artikel 4.1 led 56	Artikel 4.28	
Artikel 4.1 led 57	Artikel 4.30	
Artikel 4.1 led 58	Artikel 4.31	
Artikel 4.1 led 59	Artikel 4.32	
Artikel 4.1 led 60	Artikel 4.35	
Artikel 4.1 led 61	Artikel 4.36	
Artikel 4.1 led 62	Artikel 4.40	
Artikel 4.1 led 63	Artikel 4.40a	
Artikel 4.1 led 64	Artikel 4.40b	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 4.1 led 65	Artikel 4.43	
Artikel 4.1 led 66	Artikel 4.44	
Artikel 4.1 led 67	Artikel 4.39	
Artikel 4.1 leden 68–71		
Artikel 4.1 led 72	Artikel 4.47	
Artikel 4.1 led 73	Artikel 4.49	
Artikel 4.1 leden 74–81		
Artikel 4.1 led 82		Artikel 3.1 m
Artikel 4.1 led 83	Artikel 4.33	
Artikel 4.1 leden 84–91		
Artikel 4.1 led 92		Artikel 3.1 i
Artikel 4.1 leden 93–117		
Artikel 4.1 led 118		Artikel 3.1 r
Artikel 4.1 leden 119–128		
Artikel 4.2		
Artikel 4.3		
Artikel 6.1	Artikel 68.1	
Artikel 6.2	Artikel 68.2	
Artikel 6.3	Artikel 68.3	
Artikel 6.4		
Artikel 6.5		
Artikel 7.1	Artikel 69.1	
Artikel 7.2	Artikel 69.2	
Artikel 7.3	Artikel 69.3	
Artikel 8.1		
Artikel 8.2		
Artikel 8.3		
Artikel 9.1	Artikel 70.1	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 9.2	Artikel 70.2	
Artikel 9.3	Artikel 70.3	
Artikel 10.1	Artikel 3.1	
Artikel 10.2		
Artikel 11.1	Artikel 71.1	
Artikel 11.2	Artikel 71.2	
Artikel 11.3		
Artikel 11.4	Artikel 3.2	
Artikel 11.5		
Artikel 12		
Artikel 13.1	Artikel 72.1	
Artikel 13.2	Artikel 72.2	
Artikel 13.3	Artikel 72.3	
Artikel 13.4		
Artikel 14.1	Artikel 73.3	
Artikel 14.2		
Artikel 14.3		
Artikel 15		Artikel 22
Artikel 16		
Artikel 17.1		Artikel 23
Artikel 17.2		
Artikel 17.3		
Artikel 18.1 -	Artikel 133.1 första stycket	
Artikel 18.2	Artikel 133.1 andra stycket	
Artikel 18.3	Artikel 133.1 tredje stycket	
Artikel 18.4	Artikel 133.2	
Artikel 18.5	Artikel 133.3	
Artikel 18.6	Artikel 134.1	
Artikel 18.7		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 18.8	Artikel 134.2	
Artikel 19.1	Artikel 73.1 b	
Artikel 19.2	Artikel 73.1	
Artikel 19.3	Artikel 73.1 andra stycket	
Artikel 20.1	Artikel 105.3 Artikel 129.2 och bilaga X, del 3, leden 30 och 31	
Artikel 20.2	Artikel 129.2 tredje stycket	
Artikel 20.3	Artikel 129.2 fjärde stycket	
Artikel 20.4	Artikel 129.2 femte stycket	
Artikel 20.5		
Artikel 20.6	Artikel 84.2	
Artikel 20.7	Artikel 129.2 sjätte stycket	
Artikel 20.8	Artikel 129.2 sjunde och åttonde styckena	
Artikel 21.1		
Artikel 21.2		
Artikel 21.3		
Artikel 21.4		
Artikel 22	Artikel 73.2	
Artikel 23		Artikel 3.1 andra stycket
Artikel 24	Artikel 74.1	
Artikel 25		
Artikel 26.1	Artikel 57.a	
Artikel 26.1 a	Artikel 57.a	
Artikel 26.1 b	Artikel 57.a	
Artikel 26.1 c	Artikel 57.b	
Artikel 26.1 d		
Artikel 26.1 e	Artikel 57.b	
Artikel 26.1 f	Artikel 57.c	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 26.1 först stycket	Artikel 61 andra stycket	
Artikel 26.2 a	Artikel 57 andra, tredje och fjärde styckena	
Artikel 26.2 b	Artikel 57 andra, tredje och fjärde	
Artikel 26.3		
Artikel 26.4		
Artikel 27		
Artikel 28.1 a		
Artikel 28.1 b	Artikel 57 a	
Artikel 28.1 c	Artikel 57 a	
Artikel 28.1 d		
Artikel 28.1 e		
Artikel 28.1 f		
Artikel 28.1 g		
Artikel 28.1 h		
Artikel 28.1 i	Artikel 57 a	
Artikel 28.1 j	Artikel 57 a	
Artikel 28.1 k		
Artikel 28.1 l		
Artikel 28.1 m		
Artikel 28.2		
Artikel 28.3		
Artikel 28.4		
Artikel 28.5		
Artikel 29		
Artikel 30		
Artikel 31		
Artikel 32.1 a		
Artikel 32.1 b	Artikel 57 fjärde stycket	
Artikel 32.2		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 33.1 a	Artikel 64.4	
Artikel 33.1 b	Artikel 64.4	
Artikel 33.1 c		
Artikel 33.2		
Artikel 33.3 a		
Artikel 33.3 b		
Artikel 33.3 c		
Artikel 33.3 d		
Artikel 33.4		
Artikel 34	Artikel 64.5	
Artikel 35		
Artikel 36.1 a	Artikel 57 k	
Artikel 36.1 b	Artikel 57 j	
Artikel 36.1 c		
Artikel 36.1 d	Artikel 57 q	
Artikel 36.1 e		
Artikel 36.1 f	Artikel 57 i	
Artikel 36.1 g		
Artikel 36.1 h	Artikel 57 n	
Artikel 36.1 i	Artikel 57 m	
Artikel 36.1 j	Artikel 66.2	
Artikel 36.1 k i		
Artikel 36.1 k ii	Artikel 57 r	
Artikel 36.1 k iii		
Artikel 36.1 k iv		
Artikel 36.1 k v		
Artikel 36.1 l	Artikel 61 andra stycket	
Artikel 36.2		
Artikel 36.3		
Artikel 37		
Artikel 38		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 39		
Artikel 40		
Artikel 41		
Artikel 42		
Artikel 43		
Artikel 44		
Artikel 45		
Artikel 46		
Artikel 47		
Artikel 48		
Artikel 49.1	Artikel 59	
Artikel 49.2	Artikel 60	
Artikel 49.3		
Artikel 49.4		
Artikel 49.5		
Artikel 49.6		
Artikel 50	Artikel 66, Artikel 57 ca, Artikel 63a	
Artikel 51	Artikel 66, Artikel 57 ca, Artikel 63a	
Artikel 52	Artikel 63a	
Artikel 53		
Artikel 54		
Artikel 55		
Artikel 56		
Artikel 57		
Artikel 58		
Artikel 59		
Artikel 60		
Artikel 61	Artikel 66, Artikel 57 ca, Artikel 63a	
Artikel 62.a	Artikel 64.3	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 62.b		
Artikel 62.c		
Artikel 62.d	Artikel 63.3	
Artikel 63	Artikel 63.1, Artikel 63.2, Artikel 64.3	
Artikel 64	Artikel 64.3 c	
Artikel 65		
Artikel 66	Artikel 57, Artikel 66.2	
Artikel 67	Artikel 57, Artikel 66.2	
Artikel 68		
Artikel 69	Artikel 57, Artikel 66.2	
Artikel 70	Artikel 57, Artikel 66.2	
Artikel 71	Artikel 66, Artikel 57 ca, Artikel 63a	
Artikel 72	Artikel 57, Artikel 66	
Artikel 73		
Artikel 74		
Artikel 75		
Artikel 76		
Artikel 77	Artikel 63a.2	
Artikel 78.1	Artikel 63a.2	
Artikel 78.2		
Artikel 78.3		
Artikel 78.4	Artikel 63a.2 fjärde stycket	
Artikel 78.5		
Artikel 79	Artikel 58	
Artikel 80		
Artikel 81	Artikel 65	
Artikel 82	Artikel 65	
Artikel 83		
Artikel 84	Artikel 65	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 85	Artikel 65	
Artikel 86	Artikel 65	
Artikel 87	Artikel 65	
Artikel 88	Artikel 65	
Artikel 89	Artikel 120	
Artikel 90	Artikel 122	
Artikel 91	Artikel 121	
Artikel 92	Artikel 66, Artikel 75	
Artikel 93.1-4	Artikel 10.1-4	
Artikel 93.5		
Artikel 94		Artikel 18.2-4
Artikel 95		
Artikel 96		
Artikel 97		
Artikel 98		Artikel 24
Artikel 99.1	Artikel 74.2	
Artikel 99.2		
Artikel 100		
Artikel 101.1		
Artikel 101.2		
Artikel 101.3		
Artikel 102.1		Artikel 11.1
Artikel 102.2		Artikel 11.3
Artikel 102.3		Artikel 11.4
Artikel 102.4		Bilaga VII, del C, punkt 1
Artikel 103		Bilaga VII, del A, punkt 1
Artikel 104.1		Bilaga VII, del D, punkt 1
Artikel 104.2		Bilaga VII, del D, punkt 2
Artikel 105.1		Artikel 33.1
Artikel 105.2-10		Bilaga VII, del B, punkterna 1-9

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 105.11-13		Bilaga VII, del B, punkterna 11-13
Artikel 106		Bilaga VII, del C, punkterna 1-3
Artikel 107	Artikel 76, Artikel 78.4 och bilaga III, del 2, punkt 6	
Artikel 108.1	Artikel 91	
Artikel 108.2		
Artikel 109	Artikel 94	
Artikel 110		
Artikel 111	Artikel 78.1-3	
Artikel 112	Artikel 79.1	
Artikel 113.1	Artikel 80.1	
Artikel 113.2	Artikel 80.2	
Artikel 113.3	Artikel 80.4	
Artikel 113.4	Artikel 80.5	
Artikel 113.5	Artikel 80.6	
Artikel 113.6	Artikel 80.7	
Artikel 113.7	Artikel 80.8	
Artikel 114	Bilaga VI, del I, punkterna 1-5	
Artikel 115.1 4	Bilaga VI, del I, punkterna 8-11	
Artikel 115.5		
Artikel 116.1	Bilaga VI, del I, punkt 14	
Artikel 116.2	Bilaga VI, del I, punkt 14	
Artikel 116.3		
Artikel 116.4	Bilaga VI, del I, punkt 15	
Artikel 116.5	Bilaga VI, del I, punkt 17	
Artikel 116.6	Bilaga VI, del I, punkt 17	
Artikel 117.1	Bilaga VI, del I, punkterna 18 och 19	
Artikel 117.2	Bilaga VI, del I, punkt 20	
Artikel 117.3	Bilaga VI, del I, punkt 21	
Artikel 118	Bilaga VI, del I, punkt 22	
Artikel 119.1		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 119.2	Bilaga VI, del I, punkterna 37 och 38	
Artikel 119.3	Bilaga VI, del I, punkt 40	
Artikel 119.4		
Artikel 119.5		
Artikel 120.1	Bilaga VI, del I, punkt 29	
Artikel 120.2	Bilaga VI, del I, punkt 31	
Artikel 120.3	Bilaga VI, del I, punkterna 33-36	
Artikel 121.1	Bilaga VI, del I, punkt 26	
Artikel 121.2	Bilaga VI, del I, punkt 25	
Artikel 121.3	Bilaga VI, del I, punkt 27	
Artikel 122	Bilaga VI, del I, punkterna 41 och 42	
Artikel 123	Artikel 79.2, 79.3 och Bilaga VI, del I, punkt 43	
Artikel 124.1	Bilaga VI, del I, punkt 44	
Artikel 124.2		
Artikel 124.3		
Artikel 125.1 3	Bilaga VI, del I, punkterna 45-49	
Artikel 125.4		
Artikel 126.1 och 2	Bilaga VI, del I, punkterna 51-55	
Artikel 126.3 och 4	Bilaga VI, del I, punkterna 58 och 59	
Artikel 127.1 och 2	Bilaga VI, del I, punkterna 61 och 62	
Artikel 127.3 och 4	Bilaga VI, del I, punkterna 64 och 65	
Artikel 128.1	Bilaga VI, del I, punkterna 66 och 76	
Artikel 128.2	Bilaga VI, del I, punkt 66	
Artikel 128.3		
Artikel 129.1	Bilaga VI, del I, punkt 68, punkterna 1 och 2	
Artikel 129.2	Bilaga VI, del I, punkt 69	
Artikel 129.3	Bilaga VI, del I, punkt 71	
Artikel 129.4	Bilaga VI, del I, punkt 70	
Artikel 129.5		
Artikel 130	Bilaga VI, del I, punkt 72	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 131	Bilaga VI, del I, punkt 73	
Artikel 132.1	Bilaga VI, del I, punkt 74	
Artikel 132.2	Bilaga VI, del I, punkt 75	
Artikel 132.3	Bilaga VI, del I, punkterna 77 och 78	
Artikel 132.4	Bilaga VI, del I, punkt 79	
Artikel 132.5	Bilaga VI, del I, punkterna 80 och 81	
Artikel 133.1	Bilaga VI, del I, punkt 86	
Artikel 133.2		
Artikel 133.3		
Artikel 134.1-3	Bilaga VI, del I, punkterna 82-84	
Artikel 134.4-7	Bilaga VI, del I, punkterna 87-90	
Artikel 135	Artikel 81.1, 2 och 4	
Artikel 136.1	Artikel 82.1	
Artikel 136.2	Bilaga VI, del 2, punkterna 12-16	
Artikel 136.3	Artikel 150.3	
Artikel 137.1	Bilaga VI, del I, punkt 6	
Artikel 137.2	Bilaga VI, del I, punkt 7	
Artikel 137.3		
Artikel 138	Bilaga VI, del III, punkterna 1-7	
Artikel 139	Bilaga VI, del III, punkterna 8-17	
Artikel 140.1		
Artikel 140.2		
Artikel 141		
Artikel 142.1		
Artikel 142.2		
Artikel 143.1	Artikel 84.1 och Bilaga VII, del 4, punkt 1	
Artikel 143.1	Artikel 84.2	
Artikel 143.1	Artikel 84.3	
Artikel 143.1	Artikel 84.4	
Artikel 143.1		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 144		
Artikel 145		
Artikel 146		
Artikel 147.1	Artikel 86.9	
Artikel 147.2-9	Artikel 86.1-8	
Artikel 148.1	Artikel 85.1	
Artikel 148.2	Artikel 85.2	
Artikel 148.3		
Artikel 148.4	Artikel 85.3	
Artikel 148.5		
Artikel 148.1		
Artikel 149	Artikel 85.4 och 5	
Artikel 150.1	Artikel 89.1	
Artikel 150.2	Artikel 89.2	
Artikel 150.3		
Artikel 150.4		
Artikel 151	Artikel 87.1-10	
Artikel 152.1 och 2	Artikel 87.11	
Artikel 152.3 och 4	Artikel 87.12	
Artikel 152.5		
Artikel 153.1	Bilaga VII, del I, punkt 3	
Artikel 153.2		
Artikel 153.3-8	Bilaga VII, del I, punkterna 4-9	
Artikel 153.9		
Artikel 154	Bilaga VII, del I, punkterna 10-16	
Artikel 155.1	Bilaga VII, del I, punkterna 17 och 18	
Artikel 155.2	Bilaga VII, del I, punkterna 19-21	
Artikel 155.3	Bilaga VII, del I, punkterna 22-24	
Artikel 155.4	Bilaga VII, del I, punkterna 25-26	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 156		
Artikel 156	Bilaga VII, del I, punkt 27	
Artikel 157.1	Bilaga VII, del I, punkt 28	
Artikel 157.2-5		
Artikel 158.1	Artikel 88.2	
Artikel 158.2	Artikel 88.3	
Artikel 158.3	Artikel 88.4	
Artikel 158.4	Artikel 88.6	
Artikel 158.5	Bilaga VII, del I, punkt 30	
Artikel 158.6	Bilaga VII, del I, punkt 31	
Artikel 158.7	Bilaga VII, del I, punkt 32	
Artikel 158.8	Bilaga VII, del I, punkt 33	
Artikel 158.9	Bilaga VII, del I, punkt 34	
Artikel 158.10	Bilaga VII, del I, punkt 35	
Artikel 158.11		
Artikel 159	Bilaga VII, del I, punkt 36	
Artikel 160.1	Bilaga VII, del II, punkt 2	
Artikel 160.2	Bilaga VII, del II, punkt 3	
Artikel 160.3	Bilaga VII, del II, punkt 4	
Artikel 160.4	Bilaga VII, del II, punkt 5	
Artikel 160.5	Bilaga VII, del II, punkt 6	
Artikel 160.6	Bilaga VII, del II, punkt 7	
Artikel 160.7	Bilaga VII, del II, punkt 7	
Artikel 161.1	Bilaga VII, del II, punkt 8	
Artikel 161.2	Bilaga VII, del II, punkt 9	
Artikel 161.3	Bilaga VII, del II, punkt 10	
Artikel 161.4	Bilaga VII, del II, punkt 11	
Artikel 162.1	Bilaga VII, del II, punkt 12	
Artikel 162.2	Bilaga VII, del II, punkt 13	
Artikel 162.3	Bilaga VII, del II, punkt 14	
Artikel 162.4	Bilaga VII, del II, punkt 15	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 162.5	Bilaga VII, del II, punkt 16	
Artikel 163.1	Bilaga VII, del II, punkt 17	
Artikel 163.2	Bilaga VII, del II, punkt 18	
Artikel 163.3	Bilaga VII, del II, punkt 19	
Artikel 163.4	Bilaga VII, del II, punkt 20	
Artikel 164.1	Bilaga VII, del II, punkt 21	
Artikel 164.2	Bilaga VII, del II, punkt 22	
Artikel 164.3	Bilaga VII, del II, punkt 23	
Artikel 164.4		
Artikel 165.1	Bilaga VII, del II, punkt 24	
Artikel 165.2	Bilaga VII, del II, punkterna 25 och 26	
Artikel 165.3	Bilaga VII, del II, punkt 27	
Artikel 166.1	Bilaga VII, del III, punkt 1	
Artikel 166.2	Bilaga VII, del III, punkt 2	
Artikel 166.3	Bilaga VII, del III, punkt 3	
Artikel 166.4	Bilaga VII, del III, punkt 4	
Artikel 166.5	Bilaga VII, del III, punkt 5	
Artikel 166.6	Bilaga VII, del III, punkt 6	
Artikel 166.7	Bilaga VII, del III, punkt 7	
Artikel 166.8	Bilaga VII, del III, punkt 9	
Artikel 166.9	Bilaga VII, del III, punkt 10	
Artikel 166.10	Bilaga VII, del III, punkt 11	
Artikel 167.1	Bilaga VII, del III, punkt 12	
Artikel 167.2		
Artikel 168	Bilaga VII, del III, punkt 13	
Artikel 169.1	Bilaga VII, del IV, punkt 2	
Artikel 169.2	Bilaga VII, del IV, punkt 3	
Artikel 169.3	Bilaga VII, del IV, punkt 4	
Artikel 170.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 5-11	
Artikel 170.2	Bilaga VII, del IV, punkt 12	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 170.3	Bilaga VII, del IV, punkterna 13-15	
Artikel 170.4	Bilaga VII, del IV, punkt 16	
Artikel 171.1	Bilaga VII, del IV, punkt 17	
Artikel 171.2	Bilaga VII, del IV, punkt 18	
Artikel 172.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 19-23	
Artikel 172.2	Bilaga VII, del IV, punkt 24	
Artikel 172.3	Bilaga VII, del IV, punkt 25	
Artikel 173.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 26-28	
Artikel 173.2	Bilaga VII, del IV, punkt 29	
Artikel 173.3		
Artikel 174	Bilaga VII, del IV, punkt 30	
Artikel 175.1	Bilaga VII, del IV, punkt 31	
Artikel 175.2	Bilaga VII, del IV, punkt 32	
Artikel 175.3	Bilaga VII, del IV, punkt 33	
Artikel 175.4	Bilaga VII, del IV, punkt 34	
Artikel 175.5	Bilaga VII, del IV, punkt 35	
Artikel 176.1	Bilaga VII, del IV, punkt 36	
Artikel 176.2	Bilaga VII, del IV, punkt 37 första stycket	
Artikel 176.3	Bilaga VII, del IV, punkt 37 andra stycket	
Artikel 176.4	Bilaga VII, del IV, punkt 38	
Artikel 176.5	Bilaga VII, del IV, punkt 39	
Artikel 177.1	Bilaga VII, del IV, punkt 40	
Artikel 177.2	Bilaga VII, del IV, punkt 41	
Artikel 177.3	Bilaga VII, del IV, punkt 42	
Artikel 178.1	Bilaga VII, del IV, punkt 44	
Artikel 178.2	Bilaga VII, del IV, punkt 44	
Artikel 178.3	Bilaga VII, del IV, punkt 45	
Artikel 178.4	Bilaga VII, del IV, punkt 46	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 178.5	Bilaga VII, del IV, punkt 47	
Artikel 178.6		
Artikel 178.7		
Artikel 179.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 43 och 49-56	
Artikel 179.2	Bilaga VII, del IV, punkt 57	
Artikel 180.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 59-66	
Artikel 180.2	Bilaga VII, del IV, punkterna 67-72	
Artikel 180.3		
Artikel 181.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 73-81	
Artikel 181.2	Bilaga VII, del IV, punkt 82	
Artikel 181.3		
Artikel 182.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 87-92	
Artikel 182.2	Bilaga VII, del IV, punkt 93	
Artikel 182.3	Bilaga VII, del IV, punkterna 94 och 95	
Artikel 182.4		
Artikel 183.1	Bilaga VII, del IV, punkterna 98-100	
Artikel 183.2	Bilaga VII, del IV, punkterna 101 och 102	
Artikel 183.3	Bilaga VII, del IV, punkterna 103 och 104	
Artikel 183.4	Bilaga VII, del IV, punkt 96	
Artikel 183.5	Bilaga VII, del IV, punkt 97	
Artikel 183.6		
Artikel 184.1		
Artikel 184.2	Bilaga VII, del IV, punkt 105	
Artikel 184.3	Bilaga VII, del IV, punkt 106	
Artikel 184.4	Bilaga VII, del IV, punkt 107	
Artikel 184.5	Bilaga VII, del IV, punkt 108	
Artikel 184.6	Bilaga VII, del IV, punkt 109	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 185	Bilaga VII, del IV, punkterna 110-114	
Artikel 186	Bilaga VII, del IV, punkt 115	
Artikel 187	Bilaga VII, del IV, punkt 116	
Artikel 188	Bilaga VII, del IV, punkterna 117-123	
Artikel 189.1	Bilaga VII, del IV, punkt 124	
Artikel 189.2	Bilaga VII, del IV, punkterna 125 och 126	
Artikel 189.3	Bilaga VII, del IV, punkt 127	
Artikel 190.1	Bilaga VII, del IV, punkt 128	
Artikel 190.2	Bilaga VII, del IV, punkt 129	
Artikel 190.3-4	Bilaga VII, del IV, punkt 130	
Artikel 191	Bilaga VII, del IV, punkt 131	
Artikel 192	Artikel 90 och bilaga VIII, del 1, punkt 2	
Artikel 193.1	Artikel 93.2	
Artikel 193.2	Artikel 93.3	
Artikel 193.3	Artikel 93.1 och bilaga VIII, del 3, punkt 1	
Artikel 193.4	Bilaga VIII, del 3, punkt 2	
Artikel 193.5	Bilaga VIII, del 5, punkt 1	
Artikel 193.6	Bilaga VIII, del 5, punkt 2	
Artikel 194.1	Artikel 92.1	
Artikel 194.2	Artikel 92.2	
Artikel 194.3	Artikel 92.3	
Artikel 194.4	Artikel 92.4	
Artikel 194.5	Artikel 92.5	
Artikel 194.6	Artikel 92.5	
Artikel 194.7	Artikel 92.6	
Artikel 194.8	Bilaga VIII, del 2, punkt 1	
Artikel 194.9	Bilaga VIII, del 2, punkt 2	
Artikel 194.10		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 195	Bilaga VIII, del 1, punkterna 3 och 4	
Artikel 196	Bilaga VIII, del 1, punkt 5	
Artikel 197.1	Bilaga VIII, del 1, punkt 7	
Artikel 197.2	Bilaga VIII, del 1, punkt 7	
Artikel 197.3	Bilaga VIII, del 1, punkt 7	
Artikel 197.4	Bilaga VIII, del 1, punkt 8	
Artikel 197.5	Bilaga VIII, del 1, punkt 9	
Artikel 197.6	Bilaga VIII, del 1, punkt 9	
Artikel 197.7	Bilaga VIII, del 1, punkt 10	
Artikel 197.8		
Artikel 198.1	Bilaga VIII, del 1, punkt 11	
Artikel 198.2	Bilaga VIII, del 1, punkt 11	
Artikel 199.1	Bilaga VIII, del 1, punkt 12	
Artikel 199.2	Bilaga VIII, del 1, punkt 13	
Artikel 199.3	Bilaga VIII, del 1, punkt 16	
Artikel 199.4	Bilaga VIII, del 1, punkterna 17 och 18	
Artikel 199.5	Bilaga VIII, del 1, punkt 20	
Artikel 199.6	Bilaga VIII, del 1, punkt 21	
Artikel 199.7	Bilaga VIII, del 1, punkt 22	
Artikel 199.8		
Artikel 200	Bilaga VIII, del 1, punkterna 23-25	
Artikel 201.1	Bilaga VIII, del 1, punkterna 26 och 28	
Artikel 201.2	Bilaga VIII, del 1, punkt 27	
Artikel 202	Bilaga VIII, del 1, punkt 29	
Artikel 203		
Artikel 204.1	Bilaga VIII, del 1, punkterna 30 och 31	
Artikel 204.2	Bilaga VIII, del 1, punkt 32	
Artikel 205	Bilaga VIII, del 2, punkt 3	
Artikel 206	Bilaga VIII, del 2, punkterna 4-5	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 207.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 6	
Artikel 207.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 6 a	
Artikel 207.3	Bilaga VIII, del 2, punkt 6 b	
Artikel 207.4	Bilaga VIII, del 2, punkt 6 c	
Artikel 207.5	Bilaga VIII, del 2, punkt 7	
Artikel 208.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 8	
Artikel 208.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 8 a	
Artikel 208.3	Bilaga VIII, del 2, punkt 8 b	
Artikel 208.4	Bilaga VIII, del 2, punkt 8 c	
Artikel 208.5	Bilaga VIII, del 2, punkt 8 d	
Artikel 209.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 9	
Artikel 209.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 9 a	
Artikel 209.3	Bilaga VIII, del 2, punkt 9 b	
Artikel 210	Bilaga VIII, del 2, punkt 10	
Artikel 211	Bilaga VIII, del 2, punkt 11	
Artikel 212.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 12	
Artikel 212.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 13	
Artikel 213.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 14	
Artikel 213.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 15	
Artikel 213.3		
Artikel 214.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 16 a-c	
Artikel 214.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 16	
Artikel 214.3	Bilaga VIII, del 2, punkt 17	
Artikel 215.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 18	
Artikel 215.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 19	
Artikel 216.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 20	
Artikel 216.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 21	
Artikel 217.1	Bilaga VIII, del 2, punkt 22	
Artikel 217.2	Bilaga VIII, del 2, punkt 22 c	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 217.3	Bilaga VIII, del 2, punkt 22 c	
Artikel 218	Bilaga VIII, del 3, punkt 3	
Artikel 219	Bilaga VIII, del 3, punkt 4	
Artikel 220.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 5	
Artikel 220.2	Bilaga VIII, del 3, punkterna 6, 8 och 10	
Artikel 220.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 11	
Artikel 220.4	Bilaga VIII, del 3, punkterna 22 och 23	
Artikel 220.5	Bilaga VIII, del 3, punkt 9	
Artikel 221.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 12	
Artikel 221.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 12	
Artikel 221.3	Bilaga VIII, del 3, punkterna 13-15	
Artikel 221.4	Bilaga VIII, del 3, punkt 16	
Artikel 221.5	Bilaga VIII, del 3, punkterna 18 och 19	
Artikel 221.6	Bilaga VIII, del 3, punkterna 20 och 21	
Artikel 221.7	Bilaga VIII, del 3, punkt 17	
Artikel 221.8	Bilaga VIII, del 3, punkterna 22 och 23	
Artikel 221.9		
Artikel 222.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 24	
Artikel 222.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 25	
Artikel 222.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 26	
Artikel 222.4	Bilaga VIII, del 3, punkt 27	
Artikel 222.5	Bilaga VIII, del 3, punkt 28	
Artikel 222.6	Bilaga VIII, del 3, punkt 29	
Artikel 222.7	Bilaga VIII, del 3, punkterna 28 och 29	
Artikel 223.1	Bilaga VIII, del 3, punkterna 30-32	
Artikel 223.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 33	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 223.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 33	
Artikel 223.4	Bilaga VIII, del 3, punkt 33	
Artikel 223.5	Bilaga VIII, del 3, punkt 33	
Artikel 223.6	Bilaga VIII, del 3, punkterna 34 och 35	
Artikel 223.7	Bilaga VIII, del 3, punkt 35	
Artikel 224.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 36	
Artikel 224.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 37	
Artikel 224.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 38	
Artikel 224.4	Bilaga VIII, del 3, punkt 39	
Artikel 224.5	Bilaga VIII, del 3, punkt 40	
Artikel 224.6	Bilaga VIII, del 3, punkt 41	
Artikel 225.1	Bilaga VIII, del 3, punkterna 42-46	
Artikel 225.2	Bilaga VIII, del 3, punkterna 47-52	
Artikel 225.3	Bilaga VIII, del 3, punkterna 53-56	
Artikel 226	Bilaga VIII, del 3, punkt 57	
Artikel 227.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 58	
Artikel 227.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 58 a-h	
Artikel 227.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 58.h	
Artikel 228.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 60	
Artikel 228.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 61	
Artikel 229.1	Bilaga VIII, del 3, punkterna 62-65	
Artikel 229.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 66	
Artikel 229.3	Bilaga VIII, del 3, punkterna 63 och 67	
Artikel 230.1	Bilaga VIII, del 3, punkterna 68-71	
Artikel 230.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 72	
Artikel 230.3	Bilaga VIII, del 3, punkterna 73 och 74	
Artikel 231.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 76	
Artikel 231.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 77	
Artikel 231.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 78	
Artikel 231.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 79	
Artikel 231.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 80	
Artikel 231.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 80a	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 231.4	Bilaga VIII, del 3, punkterna 81-82	
Artikel 232.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 83	
Artikel 232.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 83	
Artikel 232.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 84	
Artikel 232.4	Bilaga VIII, del 3, punkt 85	
Artikel 234	Bilaga VIII, del 3, punkt 86	
Artikel 235.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 87	
Artikel 235.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 88	
Artikel 235.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 89	
Artikel 236.1	Bilaga VIII, del 3, punkt 90	
Artikel 236.2	Bilaga VIII, del 3, punkt 91	
Artikel 236.3	Bilaga VIII, del 3, punkt 92	
Artikel 237.1	Bilaga VIII, del 4, punkt 1	
Artikel 237.2	Bilaga VIII, del 4, punkt 2	
Artikel 238.1	Bilaga VIII, del 4, punkt 3	
Artikel 238.2	Bilaga VIII, del 4, punkt 4	
Artikel 238.3	Bilaga VIII, del 4, punkt 5	
Artikel 239.1	Bilaga VIII, del 4, punkt 6	
Artikel 239.2	Bilaga VIII, del 4, punkt 7	
Artikel 239.3	Bilaga VIII, del 4, punkt 8	
Artikel 240	Bilaga VIII, del 6, punkt 1	
Artikel 241	Bilaga VIII, del 6, punkt 2	
Artikel 242.1-9	Bilaga IX, del I, punkt 1	
Artikel 242.10	Artikel 4 led 37	
Artikel 242.11	Artikel 4 led 38	
Artikel 242.12		
Artikel 242.13		
Artikel 242.14		
Artikel 242.15		
Artikel 243.1	Bilaga IX, del II, punkt 1	
Artikel 243.2	Bilaga IX, del II, punkt 1a	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 243.3	Bilaga IX, del II, punkt 1b	
Artikel 243.4	Bilaga IX, del II, punkt 1c	
Artikel 243.5	Bilaga IX, del II, punkt 1d	
Artikel 243.6		
Artikel 244.1	Bilaga IX, del II, punkt 2	
Artikel 244.2	Bilaga IX, del II, punkt 2a	
Artikel 244.3	Bilaga IX, del II, punkt 2b	
Artikel 244.4	Bilaga IX, del II, punkt 2c	
Artikel 244.5	Bilaga IX, del II, punkt 2d	
Artikel 244.6		
Artikel 245.1	Artikel 95.1	
Artikel 245.2	Artikel 95.2	
Artikel 245.3	Artikel 96.2	
Artikel 245.4	Artikel 96.4	
Artikel 245.5		
Artikel 245.6		
Artikel 246.1	Bilaga IX, del IV, punkterna 2 och 3	
Artikel 246.2	Bilaga IX, del IV, punkt 5	
Artikel 246.3	Bilaga IX, del IV, punkt 5	
Artikel 247.1	Artikel 96.3, bilaga IX, del IV, punkt 60	
Artikel 247.2	Bilaga IX, del IV, punkt 61	
Artikel 247.3		
Artikel 247.4		
Artikel 248.1	Artikel 101.1	
Artikel 248.2		
Artikel 248.3	Artikel 101.2	
Artikel 249	Bilaga IX, del II, punkterna 3 och 4	
Artikel 250	Bilaga IX, del II, punkterna 5-7	
Artikel 251	Bilaga IX, del IV, punkterna 6-7	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 252	Bilaga IX, del IV, punkt 8	
Artikel 253.1	Bilaga IX, del IV, punkt 9	
Artikel 253.2	Bilaga IX, del IV, punkt 10	
Artikel 254	Bilaga IX, del IV, punkterna 11-12	
Artikel 255.1	Bilaga IX, del IV, punkt 13	
Artikel 255.2	Bilaga IX, del IV, punkt 15	
Artikel 256.1	Artikel 100.1	
Artikel 256.2	Bilaga IX, del IV, punkterna 17-20	
Artikel 256.3	Bilaga IX, del IV, punkt 21	
Artikel 256.4	Bilaga IX, del IV, punkterna 22-23	
Artikel 256.5	Bilaga IX, del IV, punkterna 24-25	
Artikel 256.6	Bilaga IX, del IV, punkterna 26-29	
Artikel 256.7	Bilaga IX, del IV, punkt 30	
Artikel 256.8	Bilaga IX, del IV, punkt 32	
Artikel 256.9	Bilaga IX, del IV, punkt 33	
Artikel 257	Bilaga IX, del IV, punkt 34	
Artikel 258	Bilaga IX, del IV, punkterna 35-36	
Artikel 259.1	Bilaga IX, del IV, punkterna 38-41	
Artikel 259.2	Bilaga IX, del IV, punkt 42	
Artikel 259.3	Bilaga IX, del IV, punkt 43	
Artikel 259.4	Bilaga IX, del IV, punkt 44	
Artikel 259.5		
Artikel 260	Bilaga IX, del IV, punkt 45	
Artikel 261.1	Bilaga IX, del IV, punkterna 46-47, 49	
Artikel 261.2	Bilaga IX, del IV, punkt 51	
Artikel 262.1	Bilaga IX, del IV, punkterna 52, 53	
Artikel 262.2	Bilaga IX, del IV, punkt 53	
Artikel 262.3		
Artikel 262.4	Bilaga IX, del IV, punkt 54	
Artikel 263.1	Bilaga IX, del IV, punkt 57	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 263.2	Bilaga IX, del IV, punkt 58	
Artikel 263.3	Bilaga IX, del IV, punkt 59	
Artikel 264.1	Bilaga IX, del IV, punkt 62	
Artikel 264.2	Bilaga IX, del IV, punkterna 63-65	
Artikel 264.3	Bilaga IX, del IV, punkterna 66 och 67	
Artikel 264.4		
Artikel 265.1	Bilaga IX, del IV, punkt 68	
Artikel 265.2	Bilaga IX, del IV, punkt 70	
Artikel 265.3	Bilaga IX, del IV, punkt 71	
Artikel 266.1	Bilaga IX, del IV, punkt 72	
Artikel 266.2	Bilaga IX, del IV, punkt 73	
Artikel 266.3	Bilaga IX, del IV, punkterna 74-75	
Artikel 266.4	Bilaga IX, del IV, punkt 76	
Artikel 267.1	Artikel 97.1	
Artikel 267.3	Artikel 97.3	
Artikel 268	Bilaga IX, del III, punkt 1	
Artikel 269	Bilaga IX, del III, punkterna 2-7	
Artikel 270	Artikel 98.1 och bilaga IX, del III, punkterna 8 och 9	
Artikel 271.1	Bilaga III, del II, punkt 1 Bilaga VII, del III, punkt 5	
Artikel 271.2	Bilaga VII, del III, punkt 7	
Artikel 272.1	Bilaga III, del I, punkt 1	
Artikel 272.2	Bilaga III, del I, punkt 3	
Artikel 272.3	Bilaga III, del I, punkt 4	
Artikel 272.4	Bilaga III, del I, punkt 5	
Artikel 272.5	Bilaga III, del I, punkt 6	
Artikel 272.6	Bilaga III, del I, punkt 7	
Artikel 272.7	Bilaga III, del I, punkt 8	
Artikel 272.8	Bilaga III, del I, punkt 9	
Artikel 272.9	Bilaga III, del I, punkt 10	
Artikel 272.10	Bilaga III, del I, punkt 11	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 272.11	Bilaga III, del I, punkt 12	
Artikel 272.12	Bilaga III, del I, punkt 13	
Artikel 272.13	Bilaga III, del I, punkt 14	
Artikel 272.14	Bilaga III, del I, punkt 15	
Artikel 272.15	Bilaga III, del I, punkt 16	
Artikel 272.16	Bilaga III, del I, punkt 17	
Artikel 272.17	Bilaga III, del I, punkt 18	
Artikel 272.18	Bilaga III, del I, punkt 19	
Artikel 272.19	Bilaga III, del I, punkt 20	
Artikel 272.20	Bilaga III, del I, punkt 21	
Artikel 272.21	Bilaga III, del I, punkt 22	
Artikel 272.22	Bilaga III, del I, punkt 23	
Artikel 272.23	Bilaga III, del I, punkt 26	
Artikel 272.24	Bilaga III, del VII, led a	
Artikel 272.25	Bilaga III, del VII, led a	
Artikel 272.26	Bilaga III, del V, punkt 2	
Artikel 273.1	Bilaga III, del II, punkt 1	
Artikel 273.2	Bilaga III, del II, punkt 2	
Artikel 273.3	Bilaga III, del II, punkt 3 första och andra styckena	
Artikel 273.4	Bilaga III, del II, punkt 3 tredje stycket	
Artikel 273.5	Bilaga III, del II, punkt 4	
Artikel 273.6	Bilaga III, del II, punkt 5	
Artikel 273.7	Bilaga III, del II, punkt 7	
Artikel 273.8	Bilaga III, del II, punkt 8	
Artikel 274.1	Bilaga III, del III	
Artikel 274.2	Bilaga III, del III	
Artikel 274.3	Bilaga III, del III	
Artikel 274.4	Bilaga III, del III	
Artikel 275.1	Bilaga III, del IV	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 275.2	Bilaga III, del IV	
Artikel 276.1	Bilaga III, del V, punkt 1	
Artikel 276.2	Bilaga III, del V, punkt 1	
Artikel 276.3	Bilaga III, del V, punkterna 1-2	
Artikel 277.1	Bilaga III, del V, punkterna 3-4	
Artikel 277.2	Bilaga III, del V, punkt 5	
Artikel 277.3	Bilaga III, del V, punkt 6	
Artikel 277.4	Bilaga III, del V, punkt 7	
Artikel 278.1		
Artikel 278.2	Bilaga III, del V, punkt 8	
Artikel 278.3	Bilaga III, del V, punkt 9	
Artikel 279	Bilaga III, del V, punkt 10	
Artikel 280.1	Bilaga III, del V, punkt 11	
Artikel 280.2	Bilaga III, del V, punkt 12	
Artikel 281.1		
Artikel 281.2	Bilaga III, del V, punkt 13	
Artikel 281.3	Bilaga III, del V, punkt 14	
Artikel 282.1		
Artikel 282.2	Bilaga III, del V, punkt 15	
Artikel 282.3	Bilaga III, del V, punkt 16	
Artikel 282.4	Bilaga III, del V, punkt 17	
Artikel 282.5	Bilaga III, del V, punkt 18	
Artikel 282.6	Bilaga III, del V, punkt 19	
Artikel 282.7	Bilaga III, del V, punkt 20	
Artikel 282.8	Bilaga III, del V, punkt 21	
Artikel 283.1	Bilaga III, del VI, punkt 1	
Artikel 283.2	Bilaga III, del VI, punkt 2	
Artikel 283.3	Bilaga III, del VI, punkt 2	
Artikel 283.4	Bilaga III, del VI, punkt 3	
Artikel 283.5	Bilaga III, del VI, punkt 4	
Artikel 283.6	Bilaga III, del VI, punkt 4	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 284.1	Bilaga III, del VI, punkt 5	
Artikel 284.2	Bilaga III, del VI, punkt 6	
Artikel 284.3		
Artikel 284.4	Bilaga III, del VI, punkt 7	
Artikel 284.5	Bilaga III, del VI, punkt 8	
Artikel 284.6	Bilaga III, del VI, punkt 9	
Artikel 284.7	Bilaga III, del VI, punkt 10	
Artikel 284.8	Bilaga III, del VI, punkt 11	
Artikel 284.9	Bilaga III, del VI, punkt 12	
Artikel 284.10	Bilaga III, del VI, punkt 13	
Artikel 284.11	Bilaga III, del VI, punkt 9	
Artikel 284.12		
Artikel 284.13	Bilaga III, del VI, punkt 14	
Artikel 285.1	Bilaga III, del VI, punkt 15	
Artikel 285.2-8		
Artikel 286.1	Bilaga III, del VI, punkterna 18 och 25	
Artikel 286.2	Bilaga III, del VI, punkt 19	
Artikel 286.3		
Artikel 286.4	Bilaga III, del VI, punkt 20	
Artikel 286.5	Bilaga III, del VI, punkt 21	
Artikel 286.6	Bilaga III, del VI, punkt 22	
Artikel 286.7	Bilaga III, del VI, punkt 23	
Artikel 286.8	Bilaga III, del VI, punkt 24	
Artikel 287.1	Bilaga III, del VI, punkt 17	
Artikel 287.2	Bilaga III, del VI, punkt 17	
Artikel 287.3		
Artikel 287.4		
Artikel 288	Bilaga III, del VI, punkt 26	
Artikel 289.1	Bilaga III, del VI, punkt 27	
Artikel 289.2	Bilaga III, del VI, punkt 28	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 289.3	Bilaga III, del VI, punkt 29	
Artikel 289.4	Bilaga III, del VI, punkt 29	
Artikel 289.5	Bilaga III, del VI, punkt 30	
Artikel 289.6	Bilaga III, del VI, punkt 31	
Artikel 290.1	Bilaga III, del VI, punkt 32	
Artikel 290.2	Bilaga III, del VI, punkt 32	
Artikel 290.3-10		
Artikel 291.1	Bilaga I, del I, punkterna 27-28	
Artikel 291.2	Bilaga III, del VI, punkt 34	
Artikel 291.3		
Artikel 291.4	Bilaga III, del VI, punkt 35	
Artikel 291.5		
Artikel 291.6		
Artikel 292.1	Bilaga III, del VI, punkt 36	
Artikel 292.2	Bilaga III, del VI, punkt 37	
Artikel 292.3		
Artikel 292.4		
Artikel 292.5		
Artikel 292.6	Bilaga III, del VI, punkt 38	
Artikel 292.7	Bilaga III, del VI, punkt 39	
Artikel 292.8	Bilaga III, del VI, punkt 40	
Artikel 292.9	Bilaga III, del VI, punkt 41	
Artikel 292.10		
Artikel 293.1	Bilaga III, del VI, punkt 42	
Artikel 293.2-6		
Artikel 294.1	Bilaga III, del VI, punkt 42	
Artikel 294.2		
Artikel 294.3	Bilaga III, del VI, punkt 42	
Artikel 295	Bilaga III, del VII, led a	
Artikel 296.1	Bilaga III, del VII, led b	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 296.2	Bilaga III, del VII, led b	
Artikel 296.3	Bilaga III, del VII, led b	
Artikel 297.1	Bilaga III, del VII, led b	
Artikel 297.2	Bilaga III, del VII, led b	
Artikel 297.3	Bilaga III, del VII, led b	
Artikel 297.4	Bilaga III, del VII, led b	
Artikel 298.1	Bilaga III, del VII, led c	
Artikel 298.2	Bilaga III, del VII, led c	
Artikel 298.3	Bilaga III, del VII, led c	
Artikel 298.4	Bilaga III, del VII, led c	
Artikel 299.1		Bilaga II, punkt 7
Artikel 299.2		Bilaga II, punkterna 7-11
Artikel 300		
Artikel 301	Bilaga III, del 2, punkt 6	
Artikel 302		
Artikel 303		
Artikel 304		
Artikel 305		
Artikel 306		
Artikel 307		
Artikel 308		
Artikel 309		
Artikel 310		
Artikel 311		
Artikel 312.1	Artikel 104.3 och 6 och bilaga X, del 2, punkterna 2, 5 och 8	
Artikel 312.2	Artikel 105.1 och 105.2 och bilaga X, del 3, punkt 1	
Artikel 312.3		
Artikel 312.4	Artikel 105.1	
Artikel 313.1	Artikel 102.2	
Artikel 313.2	Artikel 102.3	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 313.3		
Artikel 314.1	Artikel 102.4	
Artikel 314.2	Bilaga X, del 4, punkt 1	
Artikel 314.3	Bilaga X, del 4, punkt 2	
Artikel 314.4	Bilaga X, del 4, punkterna 3 och 4	
Artikel 314.5		
Artikel 315.1	Artikel 103 och bilaga X, del 1, punkterna 1-3	
Artikel 315.2		
Artikel 315.3		
Artikel 315.4	Bilaga X, del 1, punkt 4	
Artikel 316.1	Bilaga X, del 1, punkterna 5-8	
Artikel 316.2	Bilaga X, del 1, punkt 9	
Artikel 316.3		
Artikel 317.1	Artikel 104.1	
Artikel 317.2	Artikel 104.2 och 4 och bilaga X, del 2, punkt 1	
Artikel 317.3	Bilaga X, del 2, punkt 1	
Artikel 317.4	Bilaga X, del 2, punkt 2	
Artikel 318.1	Bilaga X, del 2, punkt 4	
Artikel 318.2	Bilaga X, del 2, punkt 4	
Artikel 318.3		
Artikel 319.1	Bilaga X, del 2, punkterna 6-7	
Artikel 319.2	Bilaga X, del 2, punkterna 10 och 11	
Artikel 320	Bilaga X, del 2, punkterna 9 och 12	
Artikel 321	Bilaga X, del 3, punkterna 2-7	
Artikel 322.1		
Artikel 322.2	Bilaga X, del 3, punkterna 8-12	
Artikel 322.3	Bilaga X, del 3, punkterna 13-18	
Artikel 322.4	Bilaga X, del 3, punkt 19	
Artikel 322.5	Bilaga X, del 3, punkt 20	
Artikel 322.6	Bilaga X, del 3, punkterna 21-24	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 323.1	Bilaga X, del 3, punkt 25	
Artikel 323.2	Bilaga X, del 3, punkt 26	
Artikel 323.3	Bilaga X, del 3, punkt 27	
Artikel 323.4	Bilaga X, del 3, punkt 28	
Artikel 323.5	Bilaga X, del 3, punkt 29	
Artikel 324	Bilaga X, del 5	
Artikel 325.1		Artikel 26
Artikel 325.2		Artikel 26
Artikel 325.3		
Artikel 326		
Artikel 327.1		Bilaga I, punkt 1
Artikel 327.2		Bilaga I, punkt 2
Artikel 327.3		Bilaga I, punkt 3
Artikel 328.1		Bilaga I, punkt 4
Artikel 328.2		
Artikel 329.1		Bilaga I, punkt 5
Artikel 329.2		
Artikel 330		Bilaga I, punkt 7
Artikel 331.1		Bilaga I, punkt 9
Artikel 331.2		Bilaga I, punkt 10
Artikel 332.1		Bilaga I, punkt 8
Artikel 332.2		Bilaga I, punkt 8
Artikel 333		Bilaga I, punkt 11
Artikel 334		Bilaga I, punkt 13
Artikel 335		Bilaga I, punkt 14
Artikel 336.1		Bilaga I, punkt 14
Artikel 336.2		Bilaga I, punkt 14
Artikel 336.3		Bilaga I, punkt 14
Artikel 336.4		Artikel 19.1
Artikel 337.1		Bilaga I, punkt 16a

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 337.2		Bilaga I, punkt 16a
Artikel 337.3		Bilaga I, punkt 16a
Artikel 337.4		Bilaga I, punkt 16a
Artikel 337.4		Bilaga I, punkt 16a
Artikel 338.1		Bilaga I, punkt 14a
Artikel 338.2		Bilaga I, punkt 14b
Artikel 338.3		Bilaga I, punkt 14c
Artikel 338.4		Bilaga I, punkt 14a
Artikel 339.1		Bilaga I, punkt 17
Artikel 339.2		Bilaga I, punkt 18
Artikel 339.3		Bilaga I, punkt 19
Artikel 339.4		Bilaga I, punkt 20
Artikel 339.5		Bilaga I, punkt 21
Artikel 339.6		Bilaga I, punkt 22
Artikel 339.7		Bilaga I, punkt 23
Artikel 339.8		Bilaga I, punkt 24
Artikel 339.9		Bilaga I, punkt 25
Artikel 340.1		Bilaga I, punkt 26
Artikel 340.2		Bilaga I, punkt 27
Artikel 340.3		Bilaga I, punkt 28
Artikel 340.4		Bilaga I, punkt 29
Artikel 340.5		Bilaga I, punkt 30
Artikel 340.6		Bilaga I, punkt 31
Artikel 340.7		Bilaga I, punkt 32
Artikel 341.1		Bilaga I, punkt 33
Artikel 341.2		Bilaga I, punkt 33
Artikel 341.3		
Artikel 342		Bilaga I, punkt 34
Artikel 343		Bilaga I, punkt 36
Artikel 344.1		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 344.2		Bilaga I, punkt 37
Artikel 344.3		Bilaga I, punkt 38
Artikel 345.1		Bilaga I, punkt 41
Artikel 345.2		Bilaga I, punkt 41
Artikel 346.1		Bilaga I, punkt 42
Artikel 346.2		
Artikel 346.3		Bilaga I, punkt 43
Artikel 346.4		Bilaga I, punkt 44
Artikel 346.5		Bilaga I, punkt 45
Artikel 346.6		Bilaga I, punkt 46
Artikel 347		Bilaga I, punkt 8
Artikel 348.1		Bilaga I, punkterna 48-49
Artikel 348.2		Bilaga I, punkt 50
Artikel 349		Bilaga I, punkt 51
Artikel 350.1		Bilaga I, punkt 53
Artikel 350.2		Bilaga I, punkt 54
Artikel 350.3		Bilaga I, punkt 55
Artikel 350.4		Bilaga I, punkt 56
Artikel 351		Bilaga III, punkt 1
Artikel 352.1		Bilaga III, punkt 2.1
Artikel 352.2		Bilaga III, punkt 2.1
Artikel 352.3		Bilaga III, punkt 2.1
Artikel 352.4		Bilaga III, punkt 2.2
Artikel 352.5		
Artikel 353.1		Bilaga III, punkt 2.1
Artikel 353.2		Bilaga III, punkt 2.1
Artikel 353.3		Bilaga III, punkt 2.1
Artikel 354.1		Bilaga III, punkt 3.1
Artikel 354.2		Bilaga III, punkt 3.2

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 354.3		Bilaga III, punkt 3.2
Artikel 354.4		
Artikel 355		
Artikel 356		
Artikel 357.1		Bilaga IV, punkt 1
Artikel 357.2		Bilaga IV, punkt 2
Artikel 357.3		Bilaga IV, punkt 3
Artikel 357.4		Bilaga IV, punkt 4
Artikel 357.5		Bilaga IV, punkt 6
Artikel 358.1		Bilaga IV, punkt 8
Artikel 358.2		Bilaga IV, punkt 9
Artikel 358.3		Bilaga IV, punkt 10
Artikel 358.4		Bilaga IV, punkt 12
Artikel 359.1		Bilaga IV, punkt 13
Artikel 359.2		Bilaga IV, punkt 14
Artikel 359.3		Bilaga IV, punkt 15
Artikel 359.4		Bilaga IV, punkt 16
Artikel 359.5		Bilaga IV, punkt 17
Artikel 359.6		Bilaga IV, punkt 18
Artikel 360.1		Bilaga IV, punkt 19
Artikel 360.2		Bilaga IV, punkt 20
Artikel 361		Bilaga IV, punkt 21
Artikel 362		
Artikel 363.1		Bilaga V, punkt 1
Artikel 363.2		
Artikel 363.3		
Artikel 364.1		Bilaga V, punkt 10b
Artikel 364.2		
Artikel 364.3		
Artikel 365.1		Bilaga V, punkt 10
Artikel 365.2		Bilaga V, punkt 10a

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 366.1		Bilaga V, punkt 7
Artikel 366.2		Bilaga V, punkt 8
Artikel 366.3		Bilaga V, punkt 9
Artikel 366.4		Bilaga V, punkt 10
Artikel 366.5		Bilaga V, punkt 8
Artikel 367.1		Bilaga V, punkt 11
Artikel 367.2		Bilaga V, punkt 12
Artikel 367.3		Bilaga V, punkt 12
Artikel 368.1		Bilaga V, punkt 2
Artikel 368.2		Bilaga V, punkt 2
Artikel 368.3		Bilaga V, punkt 5
Artikel 368.4		
Artikel 369.1		Bilaga V, punkt 3
Artikel 369.2		
Artikel 370.1		Bilaga V, punkt 5
Artikel 371.1		Bilaga V, punkt 5
Artikel 371.2		
Artikel 372		Bilaga V, punkt 5a
Artikel 373		Bilaga V, punkt 5b
Artikel 374.1		Bilaga V, punkt 5c
Artikel 374.2		Bilaga V, punkt 5d
Artikel 374.3		Bilaga V, punkt 5d
Artikel 374.4		Bilaga V, punkt 5d
Artikel 374.5		Bilaga V, punkt 5d
Artikel 374.6		Bilaga V, punkt 5d
Artikel 374.7		
Artikel 375.1		Bilaga V, punkt 5a
Artikel 375.2		Bilaga V, punkt 5e
Artikel 376.1		Bilaga V, punkt 5f
Artikel 376.2		Bilaga V, punkt 5g

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 376.3		Bilaga V, punkt 5h
Artikel 376.4		Bilaga V, punkt 5h
Artikel 376.5		Bilaga V, punkt 5i
Artikel 376.6		Bilaga V, punkt 5
Artikel 377		Bilaga V, punkt 5l
Artikel 378		Bilaga II, punkt 1
Artikel 379.1		Bilaga II, punkt 2
Artikel 379.2		Bilaga II, punkt 3
Artikel 379.3		Bilaga II, punkt 2
Artikel 380		Bilaga II, punkt 4
Artikel 381		
Artikel 382		
Artikel 383		
Artikel 384		
Artikel 385		
Artikel 386		
Artikel 387		Artikel 28.1
Artikel 388		
Artikel 389	Artikel 106.1 första stycket	
Artikel 390.1	Artikel 106.1 andra stycket	
Artikel 390.2		
Artikel 390.3		Artikel 29.1
Artikel 390.4		Artikel 30.1
Artikel 390.5		Artikel 29.2
Artikel 390.6	Artikel 106.2 första stycket	
Artikel 390.7	Artikel 106.3	
Artikel 390.8	Artikel 106.2 andra och tredje styc-kena	
Artikel 391	Artikel 107	
Artikel 392	Artikel 108	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 393	Artikel 109	
Artikel 394.1	Artikel 110.1	
Artikel 394.2	Artikel 110.1	
Artikel 394.3 och 4	Artikel 110.2	
Artikel 394.4	Artikel 110.2	
Artikel 395.1	Artikel 111.1	
Artikel 395.2		
Artikel 395.3	Artikel 111.4 första stycket	
Artikel 395.4		Artikel 30.4
Artikel 395.5		Artikel 31
Artikel 395.6		
Artikel 395.7		
Artikel 395.8		
Artikel 396.1	Artikel 111.4 första och andra styckena	
Artikel 396.2		
Artikel 397.1		Bilaga VI, punkt 1
Artikel 397.2		Bilaga VI, punkt 2
Artikel 397.3		Bilaga VI, punkt 3
Artikel 398		Artikel 32.1
Artikel 399.1	Artikel 112.1	
Artikel 399.2	Artikel 112.2	
Artikel 399.3	Artikel 112.3	
Artikel 399.4	Artikel 110.3	
Artikel 400.1	Artikel 113.3	
Artikel 400.2	Artikel 113.4	
Artikel 400.3		
Artikel 401.1	Artikel 114.1	
Artikel 401.2	Artikel 114.2	
Artikel 401.3	Artikel 114.3	
Artikel 402.1	Artikel 115.1	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 402.2	Artikel 115.2	
Artikel 402.3		
Artikel 403.1	Artikel 117.1	
Artikel 403.2	Artikel 117.2	
Artikel 404	Artikel 122a.8	
Artikel 405.1	Artikel 122a.1	
Artikel 405.2	Artikel 122a.2	
Artikel 405.3	Artikel 122a.3 första stycket	
Artikel 405.4	Artikel 122a.3 första stycket	
Artikel 406.1	Artikel 122a.4 och Artikel 122a.5 andra stycket	
Artikel 406.2	Artikel 122a.5 första stycket och Artikel 122a.6 första stycket	
Artikel 407	Artikel 122a.5 första stycket	
Artikel 408	Artikel 122a.6 första och andra styckena	
Artikel 409	Artikel 122a.7	
Artikel 410	Artikel 122a.10	
Artikel 411		
Artikel 412		
Artikel 413		
Artikel 414		
Artikel 415		
Artikel 416		
Artikel 417		
Artikel 418		
Artikel 419		
Artikel 420		
Artikel 421		
Artikel 422		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 423		
Artikel 424		
Artikel 425		
Artikel 426		
Artikel 427		
Artikel 428		
Artikel 429		
Artikel 430		
Artikel 431.1	Artikel 145.1	
Artikel 431.2	Artikel 145.2	
Artikel 431.3	Artikel 145.3	
Artikel 431.4	Artikel 145.4	
Artikel 432.1	Bilaga XII, del I, punkt 1 och Artikel 146.1	
Artikel 432.2	Artikel 146.2 och bilaga XII, del I, punkterna 2 och 3	
Artikel 432.3	Artikel 146.3	
Artikel 433	Artikel 147 och Bilaga XII, del I, punkt 4	
Artikel 434.1	Artikel 148	
Artikel 434.2		
Artikel 435.1	Bilaga XII, del II, punkt 1	
Artikel 435.2		
Artikel 436	Bilaga XII, del II, punkt 2	
Artikel 437		
Artikel 438	Bilaga XII, del II, punkterna 4, 8	
Artikel 439	Bilaga XII, del II, punkt 5	
Artikel 440		
Artikel 441		
Artikel 442	Bilaga XII, del II, punkt 6	
Artikel 443		
Artikel 444	Bilaga XII, del II, punkt 7	

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 445	Bilaga XII, del II, punkt 9	
Artikel 446	Bilaga XII, del II, punkt 11	
Artikel 447	Bilaga XII, del II, punkt 12	
Artikel 448	Bilaga XII, del II, punkt 13	
Artikel 449	Bilaga XII, del II, punkt 14	
Artikel 450	Bilaga XII, del II, punkt 15	
Artikel 451		
Artikel 452	Bilaga XII, del III, punkt 1	
Artikel 453	Bilaga XII, del III, punkt 2	
Artikel 454	Bilaga XII, del III, punkt 3	
Artikel 455		
Artikel 456, första stycket	Artikel 150.1	Artikel 41
Artikel 456, andra stycket		
Artikel 457		
Artikel 458		
Artikel 459		
Artikel 460		
Artikel 461		
Artikel 462.1	Artikel 151a	
Artikel 462.2	Artikel 151a	
Artikel 462.3	Artikel 151a	
Artikel 462.4		
Artikel 462.5		
Artikel 463		
Artikel 464		
Artikel 465		
Artikel 466		
Artikel 467		
Artikel 468		
Artikel 469		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 470		
Artikel 471		
Artikel 472		
Artikel 473		
Artikel 474		
Artikel 475		
Artikel 476		
Artikel 477		
Artikel 478		
Artikel 479		
Artikel 480		
Artikel 481		
Artikel 482		
Artikel 483		
Artikel 484		
Artikel 485		
Artikel 486		
Artikel 487		
Artikel 488		
Artikel 489		
Artikel 490		
Artikel 491		
Artikel 492		
Artikel 493.1		
Artikel 493.2		
Artikel 494		
Artikel 495		
Artikel 496		
Artikel 497		
Artikel 498		

▼B

Denna förordning	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 499		
Artikel 500		
Artikel 501		
Artikel 502		
Artikel 503		
Artikel 504		
Artikel 505		
Artikel 506		
Artikel 507		
Artikel 508		
Artikel 509		
Artikel 510		
Artikel 511		
Artikel 512		
Artikel 513		
Artikel 514		
Artikel 515		
Artikel 516		
Artikel 517		
Artikel 518		
Artikel 519		
Artikel 520		
Artikel 521		
Bilaga I	Bilaga II	
Bilaga II	Bilaga IV	
Bilaga III		